

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

61. vuosikerta

30. elokuuta 2018

Sisältö

EUROOPAN PARLAMENTTI

ISTUNTOKAUSI 2017–2018

Istunnot 15.–18. toukokuuta 2017

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu virallisessa lehdessä EUVL C 38, 1.2.2018.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

Istunnot 31. toukokuuta ja 1. kesäkuuta 2017

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu virallisessa lehdessä EUVL C 59, 15.2.2018.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

I Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot

PÄÄTÖSLAUSELMAT

Euroopan parlamentti

Tiistai 16. toukokuuta 2017

2018/C 307/01	Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. toukokuuta 2017 EU:n sähköisen hallinnon toimintaohjelmasta 2016–2020 (2016/2273(INI))	2
2018/C 307/02	Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. toukokuuta 2017 vuosikertomuksesta 2015 EU:n taloudellisten etujen suojaamisesta – petostentorjunta (2016/2097(INI))	11
2018/C 307/03	Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. toukokuuta 2017 resurssitehokkuutta koskevasta aloitteesta: elintarvikejätteen vähentäminen ja elintarviketurvallisuuden parantaminen (2016/2223(INI))	25
2018/C 307/04	Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. toukokuuta 2017 tullin toiminnan ja hallinnon ulkoisten näkökohtien arvioinnista kaupan helpottamisen ja laittoman kaupan torjumisen välineenä (2016/2075(INI))	44

Keskiviikko 17. toukokuuta 2017

2018/C 307/05	Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. toukokuuta 2017 vuosikertomuksesta 2014 toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteista (2015/2283(INI))	52
2018/C 307/06	Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. toukokuuta 2017 aiheesta ”FinTech: teknologian vaikutus rahoitusalan tulevaisuuteen” (2016/2243(INI))	57
2018/C 307/07	Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. toukokuuta 2017 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä puuvillaa GHB119 (BCS-GHØØ5-8) sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (D050182 – 2017/2675(RSP))	67
2018/C 307/08	Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. toukokuuta 2017 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä maissia DAS-40278-9 sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta muuntogeenisistä elintarvikkeista ja rehuista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (D050183 – 2017/2674(RSP))	71
2018/C 307/09	Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. toukokuuta 2017 Unkarin tilanteesta (2017/2656(RSP))	75
2018/C 307/10	Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. toukokuuta 2017 eurooppalaisesta tutkintojen viitekehyksestä elinikäisen oppimisen edistämiseksi (2016/2798(RSP))	79

Torstai 18. toukokuuta 2017

2018/C 307/11	Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. toukokuuta 2017 Sambiasta ja erityisesti Hakainde Hichileman tapauksesta (2017/2681(RSP))	84
2018/C 307/12	Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. toukokuuta 2017 Etiopiasta ja erityisesti Merera Gudinan tapauksesta (2017/2682(RSP))	87
2018/C 307/13	Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. toukokuuta 2017 Etelä-Sudanista (2017/2683(RSP))	92
2018/C 307/14	Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. toukokuuta 2017 oikeasta rahoitusvalikoimasta Euroopan alueille: rahoitusvälineet ja avustukset EU:n koheesipolitiikassa (2016/2302(INI))	96
2018/C 307/15	Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. toukokuuta 2017 teknisen avun tulevaisuudennäkymistä koheesipolitiikassa (2016/2303(INI))	103
2018/C 307/16	Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. toukokuuta 2017 Euroopan unionin ja Korean tasavallan välisen vapaakauppasopimuksen täytäntöönpanosta (2015/2059(INI))	109
2018/C 307/17	Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. toukokuuta 2017 kahden valtion ratkaisun aikaansaamisesta Lähi-idässä (2016/2998(RSP))	113
2018/C 307/18	Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. toukokuuta 2017 Syyriaa koskevasta EU:n strategiasta (2017/2654(RSP))	117
2018/C 307/19	Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. toukokuuta 2017 tieliikenteestä Euroopan unionissa (2017/2545(RSP))	123
2018/C 307/20	Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. toukokuuta 2017 Dadaabin pakolaisleiristä (2017/2687(RSP))	131
2018/C 307/21	Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. toukokuuta 2017 aiheesta ”sisäiset siirrot: tuumasta toimeen” (2017/2685(RSP))	137
2018/C 307/22	Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. toukokuuta 2017 hlbt-henkilöitä koskevien neuvoston suuntaviivojen täytäntöönpanosta erityisesti Tšetšeniassa esiintyvän homoseksuaalisten (tai sellaisina pidettyjen) miesten vainon suhteen (2017/2688(RSP))	140

Torstai 1. kesäkuuta 2017

2018/C 307/23	Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. kesäkuuta 2017 internetyhteyksistä kasvun, kilpailukyvyn ja yhteenkuuluvuuden lisäämiseksi: eurooppalainen gigabittiyhteiskunta ja 5G (2016/2305(INI))	144
2018/C 307/24	Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. kesäkuuta 2017 suosituksista komissiolle haavoittuvassa asemassa olevien aikuisten suojelusta (2015/2085(INL))	154
2018/C 307/25	Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. kesäkuuta 2017 EU:n perusoikeusviraston monivuotisesta toimintakehyksestä 2018–2022 (2017/2702(RSP))	161
2018/C 307/26	Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. kesäkuuta 2017 Euroopan teollisuuden digitalisoinnista (2016/2271(INI))	163
2018/C 307/27	Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. kesäkuuta 2017 parlamentin, neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien ja komission yhteisestä julkilausumasta ”Uusi kehityspolitiikkaa koskeva eurooppalainen konsensus – meidän maailmamme, meidän ihmisarvomme, meidän tulevaisuutemme” (2017/2586(RSP))	175
2018/C 307/28	Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. kesäkuuta 2017 selviytymiskyvystä EU:n ulkoisten toimien strategisena prioriteettina (2017/2594(RSP))	177
2018/C 307/29	Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. kesäkuuta 2017 antisemitismin torjunnasta (2017/2692(RSP))	183
2018/C 307/30	Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. kesäkuuta 2017 YK:n korkean tason konferenssista kestävä kehityksen tavoitteen 14 toteuttamisen tukemiseksi (YK:n valtamerikonferenssi) (2017/2653(RSP))	186

II Tiedonannot

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDONANNOT

Euroopan parlamentti

Torstai 1. kesäkuuta 2017

2018/C 307/31	Euroopan parlamentin päätös 1. kesäkuuta 2017 Béla Kovácsin koskemattomuuden pidättämistä koskevasta pyynnöstä (2016/2266(IMM))	188
---------------	---	-----

III Valmistelevat säädökset

EUROOPAN PARLAMENTTI

Tiistai 16. toukokuuta 2017

2018/C 307/32	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 16. toukokuuta 2017 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Mongolian kumppanuutta ja yhteistyötä koskevaan puitesopimukseen liitettävän pöytäkirjan tekemisestä unionin ja sen jäsenvaltioiden puolesta Kroatian tasavallan Euroopan unioniin liittymisen huomioon ottamiseksi (09264/2016 – C8-0455/2016 – 2015/0113(NLE))	191
---------------	---	-----

2018/C 307/33	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 16. toukokuuta 2017 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Bosnia ja Hertsegovinan väliseen vakautus- ja assosiaatiosopimukseen Kroatian tasavallan Euroopan unioniin liittymisen huomioon ottamiseksi liitettävän pöytäkirjan tekemisestä unionin ja sen jäsenvaltioiden puolesta (13824/2016 – C8-0527/2016 – 2016/0311(NLE))	192
2018/C 307/34	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 16. toukokuuta 2017 esityksestä neuvoston päätökseksi ulkorajojen ja viisumipolitiikan rahoitusvälineeseen osana sisäisen turvallisuuden rahastoa liittyviä täydentäviä sääntöjä vuosiksi 2014–2020 koskevan Euroopan unionin ja Norjan kuningaskunnan sopimuksen tekemisestä unionin puolesta (13710/2016 – C8-0005/2017 – 2016/0322(NLE))	193
2018/C 307/35	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 16. toukokuuta 2017 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin liittymisestä puuvilla-alan kansainväliseen neuvoo-antavaan komiteaan (ICAC) (15540/2016 – C8-0024/2017 – 2016/0349(NLE))	194

Keskiviikko 17. toukokuuta 2017

2018/C 307/36	Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. toukokuuta 2017 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönnotosta (Suomen hakemus – EGF/2016/008 FI/Nokia Network Systems) (COM(2017)0157 – C8-0131/2017 – 2017/2058(BUD))	195
2018/C 307/37	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 17. toukokuuta 2017 esityksestä neuvoston täytäntönnäpöspäätökseksi ajoneuvorekisteritietoja koskevan automaattisen tietojenvaihdon aloittamisesta Kroatian kanssa (05318/2017 – C8-0033/2017 – 2017/0801(CNS))	200
2018/C 307/38	Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. toukokuuta 2017 24. maaliskuuta 2017 annetusta komission delegoidusta asetuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849 täydentämisestä annetun delegoidun asetuksen (EU) 2016/1675 muuttamisesta siten, että poistetaan Guyana liitteessä olevan I kohdan taulukosta ja lisätään siihen Etiopia (C(2017)01951 – 2017/2634(DEA))	201

Torstai 18. toukokuuta 2017

2018/C 307/39	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 18. toukokuuta 2017 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin sekä Islannin, Liechtensteinin ruhtinaskunnan ja Norjan kuningaskunnan välisen, ETA:n rahoitusjärjestelmää vuosina 2014–2021 koskevan sopimuksen, Norjan kuningaskunnan ja Euroopan unionin välisen, Norjan rahoitusjärjestelmää vuosina 2014–2021 koskevan sopimuksen, Euroopan talousyhteisön ja Norjan kuningaskunnan väliseen sopimukseen liitettävän lisäpöytäkirjan ja Euroopan talousyhteisön ja Islannin väliseen sopimukseen liitettävän lisäpöytäkirjan tekemisestä (06679/2016 – C8-0175/2016 – 2016/0052(NLE))	203
---------------	---	-----

2018/C 307/40

P8_TA(2017)0224

Verkkosisältöpalvelujen rajatylittävä siirrettävyys sisämarkkinoilla ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 18. toukokuuta 2017 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi verkkosisältöpalvelujen rajatylittävän siirrettävyyden varmistamisesta sisämarkkinoilla (COM(2015)0627 – C8-0392/2015 – 2015/0284(COD))

P8_TC1-COD(2015)0284

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 18. toukokuuta 2017, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/... antamiseksi verkkosisältöpalvelujen rajat ylittävistä siirrettävyydestä sisämarkkinoilla

204

Torstai 1. kesäkuuta 2017

2018/C 307/41	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 1. kesäkuuta 2017 ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta kirjojen, sanomalehtien ja aikakauslehtien arvonlisäverokantojen osalta (COM(2016)0758 – C8-0529/2016 – 2016/0374(CNS))	205
---------------	--	-----

2018/C 307/42	Euroopan parlamentin tarkistukset 1. kesäkuuta 2017 ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi sellaisten Ukrainaa koskevien väliaikaisten yksipuolisten kauppatoimenpiteiden käyttöönotosta, joilla täydennetään assosiaatiosopimuksen mukaisia kauppamyönnytyksiä (COM(2016)0631 – C8-0392/2016 – 2016/0308(COD))	212
2018/C 307/43	<p>P8_TA(2017)0237</p> <p>Yhtenäinen viisumin kaava ***I</p> <p>Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 1. kesäkuuta 2017 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhtenäisestä viisumin kaavasta 29 päivänä toukokuuta 1995 annetun asetuksen (EY) N:o 1683/95 muuttamisesta (COM(2015)0303 – C8-0164/2015 – 2015/0134(COD))</p> <p>P8_TC1-COD(2015)0134</p> <p>Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 1. kesäkuuta 2017, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/... antamiseksi yhtenäisestä viisumin kaavasta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1683/95 muuttamisesta</p>	220
2018/C 307/44	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 1. kesäkuuta 2017 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin perusoikeusviraston monivuotisen toimintakehyksen vahvistamisesta vuosiksi 2018–2022 (14423/2016 – C8-0528/2016 – 2016/0204(APP))	221

Käytettyjen merkkien selitykset

- * Kuulemismenettely
- *** Hyväksyntämenettely
- ***I Tavallinen lainsäätämistäjärjestys: ensimmäinen käsittely
- ***II Tavallinen lainsäätämistäjärjestys: toinen käsittely
- ***III Tavallinen lainsäätämistäjärjestys: kolmas käsittely

(Menettely määräytyy säädösesityksessä ehdotetun oikeusperustan mukaan.)

Parlamentin tarkistukset:

Uusi teksti merkitään **lihavoidulla kursivilla**. Poistot ilmaistaan joko merkillä **■** tai yliivauksella. Tekstiä korvattaessa muutosmerkinnät tehdään siten, että uusi teksti **lihavoidaan ja kursivoidaan** ja korvattava teksti poistetaan tai viivataan yli.

EUROOPAN PARLAMENTTI

ISTUNTOKAUSI 2017–2018

Istunnot 15.–18. toukokuuta 2017

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu virallisessa lehdessä EUVL C 38, 1.2.2018.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

Istunnot 31. toukokuuta ja 1. kesäkuuta 2017

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu virallisessa lehdessä EUVL C 59, 15.2.2018.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

Tiistai 16. toukokuuta 2017

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

PÄÄTÖSLAUSELMAT

EUROOPAN PARLAMENTTI

P8_TA(2017)0205

EU:n sähköisen hallinnon toimintaohjelma 2016–2020

Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. toukokuuta 2017 EU:n sähköisen hallinnon toimintaohjelmasta 2016–2020 (2016/2273(INI))

(2018/C 307/01)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon G8-maiden avointa dataa koskevan peruskirjan,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Euroopan sähköisen hallinnon toimintasuunnitelma 2011–2015: tieto- ja viestintäteknikalla älykkäämpää, kestävämpää ja innovatiivisempää hallintoa” (COM(2010)0743),
- ottaa huomioon 20. huhtikuuta 2012 antamansa päätöslauselman kilpailukykyisistä digitaalisista sisämarkkinoista – kärjessä sähköiset viranomaispalvelut ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Euroopan sähköisen hallinnon toimintasuunnitelma 2016–2020: hallinnon digitalisaatioketjityksen vauhdittaminen” (COM(2016)0179),
- ottaa huomioon komission laatiman sähköistä hallintoa koskevan vertailuraportin 2016,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Digitaalisten sisämarkkinoiden strategia Euroopalle” (COM(2015)0192) ja siihen liittyvän komission yksiköiden valmisteluasiakirjan (SWD(2015)0100),
- ottaa huomioon 19. tammikuuta 2016 antamansa päätöslauselman digitaalisten sisämarkkinoiden toimenpidepaketistä ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen (EU) 2015/2240 eurooppalaisia julkishallintoja, yrityksiä ja kansalaisia palvelevia yhteentoimivuuksratkaisuja sekä yhteisiä toteutuspuitteita koskevasta ohjelmasta (ISA²-ohjelma) julkisen sektorin nykyaikaistamisen välineenä,
- ottaa huomioon 1. kesäkuuta 2016 annetun komission tiedonannon eurooppalaisista standardeista 2000-luvulle (COM(2016)0358),
- ottaa huomioon 31. maaliskuuta 2011 annetun komission tiedonannon elintärkeiden tietoinfrastruktuureiden suojaamisesta ”Saavutukset ja seuraavat vaiheet: kohti maailmanlaajuisia verkkoturvallisuutta” (COM(2011)0163),

⁽¹⁾ EUVL C 258 E, 7.9.2013, s. 64.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0009.

Tiistai 16. toukokuuta 2017

- ottaa huomioon 6. heinäkuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/1148 toimenpiteistä yhteisen korkeatasoisen verkko- ja tietojärjestelmien turvallisuuden varmistamiseksi koko unionissa,
- ottaa huomioon 2. heinäkuuta 2014 annetun komission tiedonannon ”Kohti menestyvää datavetoista taloutta” (COM(2014)0442),
- ottaa huomioon 10. maaliskuuta 2016 antamansa päätöslauselman aiheesta ”Kohti menestyvää datavetoista taloutta”⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 27. huhtikuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679 luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojasetus),
- ottaa huomioon 11. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1316/2013 Verkkojen Eurooppa -välineen perustamisesta sekä asetuksen (EU) N:o 913/2010 muuttamisesta ja asetusten (EY) N:o 680/2007 ja (EY) N:o 67/2010 kumoamisesta,
- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle ”Verkkoyhteydet kilpailukykyisillä digitaalisilla sisämarkkinoilla – Kohti eurooppalaista gigabittiyhteiskuntaa” (COM(2016)0587) ja siihen liittyvän komission valmisteluasiakirjan (SWD(2016)0300),
- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi eurooppalaisen sähköisen viestinnän säännöstöstä (COM(2016)0590) ja sen liitteet 1–11, vaikutustenarviointia koskevan asiakirjan (SWD(2016)0303), vaikutustenarviointinista laadittua tiivistelmää koskevan asiakirjan (SWD(2016)0304) sekä arviointia ja tiivistelmää koskevan asiakirjan (SWD(2016)0305),
- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetusten (EU) N:o 1316/2013 ja (EU) N:o 283/2014 muuttamisesta paikallisyhteisöjen internetyhteyksien parantamisen osalta (COM(2016)0589),
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/2120 avointa internetyhteyttä koskevista toimenpiteistä ja yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla annetun direktiivin 2002/22/EY sekä verkkovierailuista yleisissä matkaviestinverkoissa unionin alueella annetun asetuksen (EU) N:o 531/2012 muuttamisesta,
- ottaa huomioon 26. lokakuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/2102 julkisen sektorin elinten verkkosivustojen ja mobiilisovellusten saavutettavuudesta,
- ottaa huomioon 23. heinäkuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 910/2014 sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisiin transaktioihin liittyvistä luottamuspalveluista sisämarkkinoilla ja direktiivin 1999/93/EY kumoamisesta (”eIDAS-asetus”),
- ottaa huomioon 26. kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/37/EU julkisen sektorin hallussa olevien tietojen uudelleenkäytöstä,
- ottaa huomioon 10. tammikuuta 2017 annetun komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi sähköisen eurooppalaisen palvelukortin ja siihen liittyvien hallinnollisten välineiden käyttöönotosta (COM(2016)0824),
- ottaa huomioon 10. tammikuuta 2017 annetun komission tiedonannon henkilötietojen vaihtamisesta ja suojaamisesta globalisoituneessa maailmassa (COM(2017)0007),

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0089.

Tiistai 16. toukokuuta 2017

- ottaa huomioon 10. tammikuuta 2017 annetun komission tiedonannon Euroopan datavetoisen talouden rakentamisesta (COM(2017)0009),
 - ottaa huomioon 10. tammikuuta 2017 annetun komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yksityiselämän kunnioittamisesta ja henkilötietojen suojasta sähköisessä viestinnässä ja direktiivin 2002/58/EY kumoamisesta (COM(2017)0010),
 - ottaa huomioon 10. tammikuuta 2017 annetun komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yksilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta (COM(2017)0008),
 - ottaa huomioon 11. maaliskuuta 1996 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/9/EY tietokantojen oikeudellisesta suojasta,
 - ottaa huomioon 19. huhtikuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Eurooppalainen pilvipalvelualoite – Kilpailukykyisen tieto- ja osaamistalouden rakentaminen Euroopassa” (COM(2016)0178),
 - ottaa huomioon 26. helmikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/24/EU julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta,
 - ottaa huomioon 16. huhtikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/55/EU sähköisestä laskutuksesta julkisissa hankinnoissa,
 - ottaa huomioon 10. kesäkuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Uusi osaamisohjelma Euroopalle” (COM(2016)0381),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön sekä teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan ja oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnot (A8-0178/2017),
- A. toteaa, että julkishallintojen nykyaikaistamisstrategioita on mukautettava muuttuvaan ympäristöön, jotta voidaan siirtyä digitaaliseen hallintoon;
- B. ottaa huomioon, että hallintopalvelujen digitalisoinnin olisi autettava saavuttamaan sisämarkkinoiden täysi potentiaali, edistettävä kansalaisuuden parempaa harjoittamista, parannettava kansalaisten elämisen laatua ja alueiden sosiaalista ja taloudellista kehitystä, lisättävä kansalaisten ymmärrystä julkisista palveluista ja osallistumista niihin ja parannettava niiden vaikuttavuutta ja kustannustehokkuutta sekä vahvistettava poliittista osallistumista lujittamalla kansalaisten vuoropuhelua viranomaisten kanssa ja lisäämällä avoimuutta; katsoo, että EU:n olisi kannustettava jäsenvaltioiden välistä parhaiden käytäntöjen ja teknikoiden vaihtoa;
- C. toteaa, että tieto- ja viestintätekniikan alaa pyydetään auttamaan siirtymisprosessissa siten, että julkishallinnoille tarjotaan räätälöityjä ratkaisuja;
- D. toteaa, että digitaaliseen hallintoon siirtyminen on toteutettava unionin ja jäsenvaltioiden tasolla sekä alue- ja paikallistasolla;
- E. toteaa, että digitaalisen julkishallinnon mahdollisuudet voidaan hyödyntää kokonaisuudessaan ainoastaan siinä tapauksessa, että kansalaiset ja yritykset voivat täysin luottaa tarjottuihin palveluihin;
- F. toteaa, että EU:n oikeusportaali (e-Justice) on oleellinen väline tiedonsaantia ja oikeussuojan toteutumista varten ja edustaa tärkeää vaihetta EU:n julkishallinnon uudistamisessa;

Tiistai 16. toukokuuta 2017

- G. toteaa, että oikeusvarmuus oletettavasti lisääntyy ja yritysten kustannukset vähenevät, kun tietoa on paremmin saatavilla ja kun yhtiöoikeudellisissa muodollisuuksissa käytetään yleisemmin parempia digitaalisia välineitä yrityksen elinkaaren aikana;
- H. toteaa, että parhaillaan pyritään liittämään yhteen sähköiset yritys- ja maksukyvyyttömyysrekisterit kaikkialla unionissa ja että se on tärkeää sisämarkkinoiden avoimuuden ja oikeusvarmuuden vuoksi;
- I. toteaa, että näihin rekistereihin pääsy yhteisen oikeusportaalin kautta ei vielä ole mahdollista, koska eri jäsenvaltioissa käytetään erilaisia teknisiä standardeja; toteaa, että tarvitaan lisätoimia, jotta EU:n väestön saatavilla olisi saavutettavia, yhteentoimivia ja käyttäjäystävällisiä sähköisen hallinnon välineitä; toteaa, että tietynasteinen tietoturva ja -suoja tietojen käsittelyn aikana on perusedellytys oikeusportaalin käyttämiselle, kun otetaan huomioon oikeudellisten tietojen ominaispiirteet;
1. katsoo, että sähköisen hallinnon kehittäminen on digitaalisten sisämarkkinoiden keskeinen osa, ja kehottaa komissiota yksilöimään toimintasuunnitelmaa varten täsmällisiä ja mitattavissa olevia tavoitteita, jotka perustuvat suoritusindikaattoreihin, sekä valvomaan sen täytäntöönpanossa saavutettua edistystä ja tiedottamaan siitä parlamentille vuosittain; korostaa, että sähköisen hallinnon toimintasuunnitelma 2011–2015 tuotti myönteisiä tuloksia sekä unionin että jäsenvaltioiden tasolla; kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita myös arvioimaan kuluttajien tarpeita sähköisten palvelujen käytön tason lisäämiseksi;

Julkishallintojen digitalisoituminen

2. katsoo, että julkishallintojen olisi oltava avoimia, läpinäkyviä, tehokkaita ja osallistavia ja tarjottava vuoteen 2022 mennessä rajattomia, räätälöityjä, saavutettavia ja käyttäjäystävällisiä päästä päähän ulottuvia digitaalisia julkisia palveluja kansalaisille ja yrityksille ja erityisesti pk-yrityksille ja vähennettävä siten näille aiheutuvia kustannuksia, esteitä ja hallinnollista rasitusta, jolloin päästään hyödyntämään kaikkia digitaalisesta vallankumouksesta koituvia etuja; katsoo kuitenkin, että tämän olisi oltava yhteensopivaa julkishallinnon oikeudenmukaisen rakennemuutoksen kanssa;
3. kannattaa suunnitelmaa, jonka mukaan tulevien aloitteiden olisi lähtökohtaisesti perustuttava digitaalisuuteen, ja korostaa, että on tärkeää toteuttaa ”yhden kerran periaate”, jolla helpotetaan kansalaisten ja yritysten vuorovaikutusta julkishallintojen kanssa, kun vältetään tarpeettomia ja aikaa vieviä hallintoprosesseja ja helpotetaan aikaisemmin toimitettujen tietojen käyttämistä uudelleen muihin sovelluksiin; korostaa, että komission tutkimusten mukaan yhden kerran periaatteen noudattamisen odotetaan säästävän EU:n tasolla noin 5 miljardia euroa vuodessa vuoteen 2017 mennessä; kehottaa komissiota tiedottamaan parlamentille yrityksille tarkoitettujen yhden kerran periaatteen mukaisten laajamittaisten pilottihankkeiden tuloksista ja käynnistämään vuoden 2017 loppuun mennessä kansalaisille tarkoitettun yhden kerran periaatteen mukaisen laajamittaisen hankkeen;
4. pitää myönteisenä, että komissio aikoo mahdollisimman pian perustaa digitaalisen portaalin, joka tarjoaisi kansalaisille ja yrityksille yhdellä kertaa sekä kansallisella että EU:n tasolla sisämarkkinoiden verkkopalveluja koskevan linkitetyn ja johdonmukaisen paketin, joka kattaisi EU:n säännöt ja kansalliset säännöt sekä avustuspalvelut, sekä saattaa valmiiksi kansalaisia ja yrityksiä rajat ylittävissä tilanteissa koskevat tärkeimmät menettelyt ja auttaa panemaan täytäntöön yhden kerran periaatteen EU:ssa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan portaalin nopean ja täydellisen täytäntöönpanon ja toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta voidaan taata sen tehokas toiminta ja yhteentoimivuus sen kaiken potentiaalain ja etujen hyödyntämiseksi; korostaa, että joissakin jäsenvaltioissa jo käytössä olevia parhaita käytäntöjä olisi tehtävä tunnetuiksi; katsoo, että tällä aloitteella olisi varmistettava, että kaikilla jäsenvaltioilla on yksi virallinen sähköisten palvelujen portaali, joka mahdollistaa pääsyn kaikkiin niiden verkkopalveluihin ja saatavissa oleviin EU:n yhteentoimiviin palveluihin; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan keskitettyjen asiointipisteiden portaalien nopean ja kattavan täytäntöönpanon;
5. kehottaa komissiota harkitsemaan uusia tapoja edistää muutoksymysten digitaalisia ratkaisuja yrityksen koko elinkaaren ajan yrityksen asiakirjojen sähköisen arkistoinnin ja yritysrekistereihin toimitettavien rajatylittävien ja muiden tietojen osalta; toteaa, että tällä alalla lainsäädäntö saattaa olla ainoa tapa luoda asianmukainen oikeuskehys EU:n laajuisille digitaalisille ratkaisuille;

Tiistai 16. toukokuuta 2017

6. katsoo, että jäsenvaltioiden yritys- ja maksukyvyttömyysrekistereiden sähköistä yhteenliittämistä koskevaa työtä olisi tehostettava, ja pitää tätä yhteenliittämistä tärkeänä sisämarkkinoiden kannalta; korostaa, että toimitettavien tietojen olisi noudettava yhteistä eurooppalaista mallia tai kehystä;

7. korostaa digitaalisten julkisten palvelujen osallistavuuden, saavutettavuuden ja yleisen saatavuuden merkitystä ja pitää niitä olennaisena tekijänä, joka tukee kilpailukykyä, kasvua ja työllisyyttä edistävien politiikkatoimien suunnittelua ja toteuttamista; kehottaa siksi jäsenvaltioita panemaan vammaisia ja vanhuksia varten kokonaisuudessaan täytäntöön uuden direktiivin julkisen sektorin elinten verkkosivustojen ja mobiilisovellusten saavutettavuudesta ja soveltamaan sitä kaikilta osin;

8. pitää tärkeänä ”avointa dataa”, joka tarkoittaa sitä, että tietyt julkisen sektorin tiedot ovat vapaasti käytettävissä ja uudelleen käytettävissä julkishallinnoissa ja niiden kesken, kolmannet osapuolet mukaan luettuina; korostaa tarvetta varmistaa tekijänoikeuksien ja tietosuojan kunnioittaminen; toteaa jälleen kerran, että avoin ja osallistava datavirta mahdollistaisi uusien innovatiivisten ratkaisujen edelleen kehittämisen ja luomisen ja lisäksi tehokkuutta ja avoimuutta; korostaa, että tällainen data ja julkinen tieto olisi siksi asetettava mahdollisuuksien mukaan saataville, jotta voidaan edistää uusia osaamismahdollisuuksia ja tukea avoimen yhteiskunnan kehittämistä ja vahvistamista; muistuttaa, että julkishallintojen olisi mahdollisuuksien mukaan asetettava tietoa saataville erityisesti silloin, kun syntyvät datavolyymit ovat hyvin suuria, kuten Inspire-ohjelman tapauksessa; katsoo, että olisi edelleen pyrittävä panemaan täytäntöön yhteensovitettuja tietostrategioita sekä unionin toimielimissä että jäsenvaltioissa, mukaan luettuina datan laajempi ja nopeampi vapauttaminen julkisesti saataville, datan paremman laadun ja datan helpon saatavuuden turvaaminen sekä sähköisen lainsäädännön asettaminen saataville koneellisesti luettavassa muodossa;

9. painottaa sähköisen osallistumisen etuja ja korostaa, että jäsenvaltioiden olisi hyödynnettävä nykyistä enemmän sähköistä kuulemistä, sähköistä tiedottamista ja sähköistä päätöksentekoa; korostaa, että järjestelmien väärinkäytön estämiseksi sähköisen osallistumisen ja erityisesti sähköisen päätöksenteon on oltava eIDAS-asetuksen mukaista vastuuvollisuuden ja avoimuuden varmistamiseksi;

10. suhtautuu myönteisesti EU:n kaikkien toimielinten tekemiin aloitteisiin, joilla tehostetaan sähköisen osallistumisen mekanismeja EU:n ja jäsenvaltioiden tasolla, ja pyytää komissiota kehittämään ja edistämään edelleen digitaalisia välineitä, kuten sähköisiä äänestysjärjestelmiä ja sähköisiä veto-oikeuksia, joilla pyritään edistämään ja kannustamaan kansalaisten ja yritysten osallistumista EU:n päätöksentekoprosessiin;

11. toteaa, että mobiililaitteiden käyttö on lisääntynyt viiden viime vuoden aikana merkittävästi, mutta ainoastaan kolmannes julkisista verkkosivustoista soveltuu hyvin mobiililaitteille; kehottaa siksi jäsenvaltioita arvioimaan mahdollisuuksia kehittää sähköisen hallinnon palveluja varten mobiiliratkaisuja ja varmistamaan, että nämä ratkaisut ovat käyttäjätasoisia ja kaikkien käytettävissä; korostaa, että julkisen hallinnon verkkosivustot ja julkisen hallinnon välineet on pidettävä ajan tasalla modernin teknologian ja jatkuvasti kehittyvien kyberturvallisuusvaatimusten kanssa, jotta sähköisen hallinnon palvelujen saatavuus voidaan taata tulevaisuudessakin;

12. kehottaa jäsenvaltioita tukemaan ja hyödyntämään sähköistä hankintamenettelyä niiden ostaessa tavaroita ja palveluja ja kilpailuttaessa julkisia urakoita, koska näin tehdään julkisten varojen käytöstä avoimempaa ja tehokkaampaa ja karsitaan niin kustannuksia kuin byrokratiaa; kehottaa jäsenvaltioita myös lisäämään sopimusrekistereiden ja yhteentoimivien sähköisten allekirjoitusten käyttöä julkishallinnoissaan; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan vaaditut toimet sen varmistamiseksi, että julkiset hankintamenettelyt ovat avoimia ja että tiedot ovat tosiaikaisesti kaikkien niihin osallistujien käytettävissä; kehottaa komissiota tältä osin helpottamaan julkisissa tarjousmenettelyissä käytettäviin innovointiperusteisiin liittyvien parhaiden käytäntöjen vaihtoa erityisesti varmistamalla, että tarjouskilpailuissa ei suljeta pois ratkaisuja vaan pikemminkin annetaan tarjousten tekijöille liikkumavaraa ehdottaa innovatiivisia ja avoimia ratkaisuja; kehottaa komissiota jatkamaan sähköisen laskutuksen normeja, sähköistä toimittamista ja sähköistä ilmoittamista koskevaa työtään ja kannustamaan sähköisen tunnistautumisen käyttöön julkishallintojen sisäisissä järjestelmissä, jotta voidaan parantaa vastuunalaisuutta ja kaikkien operaatioiden jäljitettävyyttä tällaisissa järjestelmissä;

Tiistai 16. toukokuuta 2017

13. pitää erityisen tärkeänä, että kehitetään turvallisia, luotettavia ja yhteentoimivia rajatylittäviä julkisia palveluja ja vältetään näin sisämarkkinoiden pirstaloitumista entisestään ja tuetaan liikkuvuutta; tähdentää, että yhteentoimivuus ja standardointi ovat sähköisen hallinnon rakenteiden käyttöön ottamisen peruselementtejä, ja pitää siksi myönteisenä komission tiedonantoa eurooppalaisista standardeista 2000-luvulle ja tässä yhteydessä myös eurooppalaisten yhteentoimivuusperiaatteiden tarkistamista; tähdentää, että avointen standardien käyttö on olennaista, jotta unionin kansalaiset voivat osallistua hallinnon foorumeille, ja korostaa, että standardien on palveltava yhteiskunnan etuja laaja-alaisesti olemalla osallistavia, oikeudenmukaisia ja tulevaisuuden kestäviä ja niitä on kehitettävä avoimesti ja läpinäkyvästi; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita siksi edistämään avoimia standardeja, kun ne kehittävät julkisia digitaalisia ratkaisuja, ja kiinnittämään enemmän huomiota yhteentoimivuuteen sekä digitaalisen teknologian tehokkaan käytön mahdollisiin etuihin;

14. pitää valitettavana, että vain 28 prosentilla eurooppalaisista maaseudun talouksista oli vuonna 2015 kiinteä nopea internetyhteys ja että 4G:n keskimääräinen peitto maaseutualueilla on vain 36 prosenttia vaikka se koko EU:ssa on 86 prosenttia; muistuttaa, että laajakaistayhteyksien laajentamista on tuettava edelleen etenkin maaseutualueilla, koska erittäin nopeiden laajakaistayhteyksien saatavuus on välttämätön edellytys sähköisen hallinnon palvelujen käyttämiselle ja hyödyntämiselle; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita siksi antamaan edelleen Verkkojen Eurooppa -välineestä ja muista soveltuvista unionin ohjelmista riittävästi rahoitusta laajakaistayhteyksien laajentamiseen, digitaalisten palvelujen infrastruktuuriin ja julkishallinnon rajatylittävään vuorovaikutukseen vuoden 2020 jälkeen, jolloin varmistetaan pitkän aikavälin kestävyys; kehottaa tässä yhteydessä operaattoreita investoimaan enemmän infrastruktuuriin, jotta parannetaan liitettävyyttä maaseutualueilla ja varmistetaan, että myös maaseutualueet hyötyvät 5G-muotoisista erittäin suuren kapasiteetin verkoista, koska tämä on digitaaliyhteiskuntamme keskeisiä rakennuselementtejä;

15. korostaa, että turvallisen, riittävän, kestävän, luotettavan ja tehokkaan infrastruktuurin, kuten ultranopean laajakaistan ja televiestintaverkkojen, täysimittainen käyttöönotto on olennaisen tärkeää sähköisen hallinnon palvelujen toiminnan kannalta; kehottaa siksi hyväksymään nopeasti eurooppalaisen sähköisen viestinnän säännösten unionin strategisten tavoitteiden saavuttamiseksi; pitää ratkaisevan tärkeänä, että viranomaiset pidetään ajan tasalla tekniikan kehityksen suhteen ja että niillä on riittävät valmiudet omaksua innovatiivisia teknologioita, kuten massadata ja esineiden internet, tai ottaa käyttöön mobiilipalveluja, kuten 5G, jotka pystyvät täyttämään käyttäjien tarpeet;

16. toteaa, että Verkkojen Eurooppa -välineen teknisten osien uudelleenkäyttäminen julkisella ja yksityisellä sektorilla on elintärkeää digitaalisten palvelujen infrastruktuurin toiminnalle; painottaa, että Verkkojen Eurooppa -välineen teknisten osien pitkän aikavälin kestävyys sekä suuren mittakaavan pilottihankkeiden ja ISA²-ohjelman tulosten kestävyys on taattava vuoden 2020 jälkeenkin; korostaa, että Wifi4EU-aloite tarjoaa mahdollisuuksia nopeiden verkkojen yleisen saatavuuden edistämiseen; kehottaa siksi komissiota kehittämään yhdessä jäsenvaltioiden kanssa digitaalisten sisämarkkinoiden tavoitteiden saavuttamiseksi pitkän aikavälin hallintorakenteen, jonka painopisteen olisi oltava kansalaisten ja yritysten tarpeisiin vastaamisessa ja jonka olisi mahdollisuuksien mukaan edistettävä yhteisten normien käyttöä;

17. toteaa, että pilvipalvelujen kaltaisten innovatiivisten ratkaisujen käyttöönotto tietointensiivisissä julkisissa palveluissa on yhä hidasta ja hajanaista; muistuttaa, että Inspire-ohjelman kaltaiset palvelut keräävät suuria määriä dataa, mikä edellyttää suurempaa laskentatehoa; pitää tässä suhteessa myönteisenä komission eurooppalaista pilvipalvelualoitetta ja toteaa, että eurooppalaisten avoimen tieteen pilvipalvelujen (European Open Science Cloud) käyttäjäkuntaa olisi laajennettava julkiselle sektorille;

18. kehottaa komissiota tiedottamaan oikeusportaalin merkityksestä ja sen käyttömahdollisuuksista sekä tekemään siitä kaikkia oikeusalan tietoja ja muutoksenhakua koskevan keskitetyn yhteispisteen jäsenvaltioissa; toteaa kuitenkin, että kaikilla oikeusmenettelyjen osapuolilla ei ole yhtäläisiä mahdollisuuksia ja tarvittavia taitoja tieto- ja viestintätekniikan käyttämiseen, mikä saattaa tarkoittaa, että heidän mahdollisuutensa saada oikeussuojaa ovat rajalliset; painottaa, että erityistä huomiota olisi kiinnitettävä vammaisten henkilöiden mahdollisuuksiin käyttää oikeusportaalia;

19. pitää myönteisenä, että on otettu käyttöön e-CODEX, jonka avulla kansalaisilla on mahdollisuus suoraan yhteydenpitoon tuomioistuinten kanssa kaikissa jäsenvaltioissa, mikä helpottaa suuresti rajojen yli tapahtuvaa julkisten palvelujen käyttöä;

Tiistai 16. toukokuuta 2017

20. antaa neuvostolle ja komissiolle tunnustusta niiden työstä oikeusalan tutkimusta ja juridista vuoropuhelua suuresti helpottavan eurooppalaisen oikeuskäytäntötunnuksen (ECLI) käyttöön ottamiseksi, ja pitää myönteisenä ECLI-hakukoneen luomista helpottamaan pääsyä oikeusalan tietoihin kaikkialla unionissa;

21. toteaa jälleen kerran, että on parannettava niin hallinnon henkilöstön kuin kaikkien kansalaisten ja yritysten digitaalisia taitoja kehittämällä ja tukemalla kansallisen, alueellisen ja paikallisen tason koulutusta, jotta digitaalisen syrjäytymisen riski jää mahdollisimman vähäiseksi, sekä otettava käyttöön sähköisiä hallintopalveluja koskevaa erityiskoulutusta virkamiehille ja päätöksentekijöille; korostaa, että digitaaliset taidot ovat sähköiseen hallintoon osallistumisen ehdoton edellytys; kannustaa sähköisen oppimisen opetussuunnitelmia, jotka on tunnustettu eurooppalaisessa opintosuoritusten ja arvosanojen siirtojärjestelmässä (ECTS); katsoo, että sähköisen hallinnon kehittämisen keskeinen osa on digitaalisten taitojen jatkuva kehittäminen; korostaa maantieteellisten alueiden, eri sosioekonomisiin kerrostumiin kuuluvien ihmisten ja eri sukupolvien välisten digitaalisten kuilujen torjumisen ja ehkäisemisen tarvetta; kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan sähköisen hallinnon toimintasuunnitelman ehdotukset erityisesti nuorille annettavasta mahdollisuudesta asioida hallintoelinten kanssa tavalla, joka vastaa heidän viestintätottumuksiaan muilla elämänalueilla, ja korostaa edelleen, että on erittäin tärkeää opettaa digitaalisia taitoja iäkkäille henkilöille, jotka eivät usein osaa käyttää sähköisen hallinnon palveluja tai luota niihin; katsoo, että jäsenvaltioiden olisi edistettävä elinikäistä oppimista ja tuettava tiedotus- ja valistuskampanjoita, mukaan luettuna medialukutaidon opetusverkostojen luominen, jotta EU:n kansalaiset voivat hyödyntää täysimääräisesti uusien sähköisen hallinnon portaalien ja palvelujen tarjoamia valmiuksia;

22. korostaa, että tarvitaan osallistavaa kaksitahoista sekä verkkoon perustuvaa että perinteistä lähestymistapaa, jotta voidaan välttää syrjäytyminen, kun otetaan huomioon nykyinen digitaalisen lukutaidottomuuden aste ja se, että yli 22 prosenttia eurooppalaisista ja etenkin iäkkäät ihmiset eivät halua käyttää verkkopalveluja asioidessaan julkishallinnon kanssa; korostaa, että verkkopalvelujen käytöstä kieltäytymiselle on useita syitä ja esteitä, jotka on poistettava tai ratkaistava ja joita ovat muun muassa tietämättömyys, taitojen puute, luottamuksen puute ja väärät käsitykset; katsoo, että digitaalisen syrjäytymisen tai syvemmän digitaalisen kuilun välttämiseksi maaseutu- ja vuoristoalueilla sekä syrjäisillä alueilla asuville kansalaisille on varmistettava sähköisen hallinnon palvelujen saatavuus ja laatu;

23. korostaa, että digitalisointi voi alentaa viranomaisten kustannuksia; tiedostaa, että digitalisointia ja muita nykyaikaistamispaketeista juontuvia haasteita on usein käsiteltävä talousarviorajoitteiden puitteissa ja että erityisesti alue- ja paikallisviranomaisilla on tulevana vuosina edelleen valtavasti työtä, mikä edellyttää niin ollen paitsi sitä, että omaksutaan avoimiin standardeihin perustuvia digitaalisia ratkaisuja, joilla vähennetään ylläpitokustannuksia ja lisätään innovointia, niin myös julkisten ja yksityisten kumppanuuksien edistämistä; korostaa, että kustannustehokkuus saavutetaan ajan myötä, koska digitalisointiin tehtävät investoinnit auttavat vähentämään hallintokustannuksia tulevaisuudessa; korostaa, että toistaiseksi sekä verkkoon perustuvan että perinteisen lähestymistavan tarve säilyy väistämättä;

24. korostaa, että yksittäisten hallinnollisten menettelyjen digitalisointia pohdittaessa on otettava huomioon pakottavaan yleiseen etuun perustuva vastustus;

Rajat ylittävä sähköinen hallinto kaikilla tasoilla

25. korostaa, että on luotava kestävä rajatylittävä sähköisen hallinnon infrastruktuuri, jotta voidaan yksinkertaistaa sähköisen hallinnon käyttömahdollisuuksia ja neljän perusvapauden käyttöä;

26. korostaa rajatylittävien sähköisen hallinnon palvelujen merkitystä kansalaisten arjessa, ja painottaa etuja, joita saadaan jatkamalla sosiaaliturvan sähköisen tiedonvaihdon (EESSI), Euroopan ammatillisen liikkuvuuden portaalin (EURES) sekä rajat ylittävien sähköisten terveydenhuoltopalvelujen kehittämistä;

Tiistai 16. toukokuuta 2017

27. suhtautuu myönteisesti komission eri aloitteisiin, joiden tarkoituksena on kehittää rajatylittäviä sähköisiä lääkemääräyksiä erityisesti yhteentoimivuuden ja standardoinnin osalta; korostaa kuitenkin, että näiden ratkaisujen käyttöönotto on aivan liian hidasta, kun otetaan huomioon tällaisten palvelujen arvo ja merkitys EU:n kansalaisille; kehottaa komissiota varmistamaan, että käytössä ovat asianomaiset puitteet, joilla edistetään jäsenvaltioiden välistä luottamusta ja nopeutetaan rajat ylittävien sähköisten lääkemääräysten kehittämistä alkaen tietosuojasta ja tietojenvaihdon turvallisuudesta aina tarvittavan digitaalisen infrastruktuurin ja palvelujen käyttöönottoon;
28. kehottaa komissiota kehittämään ja edistämään entisestään Euroopan ammatillisen liikkuvuuden portaalin (EURES) käyttöä julkisten työvoimapalvelujärjestelmien ja EURES-portaalin välisellä tiiviimmällä yhteistyöllä, jotta voidaan helpottaa ja lisätä työnantajien ja työnhakijoiden liikkuvuutta unionissa;
29. korostaa, että sähköisillä terveyspalveluilla voidaan merkittävästi parantaa kansalaisten elämän laatua tarjoamalla potilaille saavutettavampia, kustannustehokkaampia ja tehokkaampia terveydenhoitopalveluja;
30. katsoo, että täysin toimivat rajojen yli tarjottavat sähköisen hallinnon palvelut edellyttävät kielimuurien poistamista, ja ehdottaa, että julkishallintojen ja etenkin raja-alueiden julkishallintojen olisi asetettava tiedot ja palvelut saataville paitsi oman jäsenvaltionsa kielillä myös muilla asianomaisilla unionin kielillä;
31. korostaa, miten tärkeää on vaihtaa parhaita käytänteitä, esimerkkejä ja hankkeista saatuja kokemuksia hallinnon kaikilla tasoilla niin jäsenvaltiossa kuin niiden kesken; toteaa, että EU:n rahoittamat laajamittaiset pilottihankkeet, kuten eSENSE, eCODEX ja TOOP, edistävät merkittävästi rajatylittäviä palveluja Euroopassa;
32. katsoo, että jäsenvaltioiden sähköisen hallinnon toiminnan kattavassa seurannassa olisi varmistettava, että tuloksellisuuden mittaamenetelmissä otetaan kansalliset erityispiirteet riittävästi huomioon; korostaa jäsenvaltioissa luotettavasti mitatun tuloksellisuuden hyötyjä päätöksentekijöiden ja yleisen mielipiteen kannalta;
33. tähdentää, että yhteentoimivuus, avoimet normit ja avoin data ovat paitsi olennaisia rajat ylittävissä kontekstissa niin myös tarpeen kunkin jäsenvaltion kansallisella, alueellisella ja paikallisella hallintotasolla; ottaa huomioon myös tietosuojan tarpeen tiedonsiirrossa;
34. kehottaa komissiota ja unionin muita toimielimiä näyttämään mallia sähköisen hallinnon alalla ja tarjoamaan kansalaisille ja yrityksille avoimen ja käyttäjäystävällisen portaalin sekä päästä päähän ulottuvia digitaalisia palveluja erityisesti EU:n rahoitusta koskevien hakemusten ja julkisten hankintojen osalta; kehottaa komissiota myös tehostamaan verkkosivujensa kääntämistä kaikille EU:n virallisille kielille ja parhaiden käytäntöjen korostamista;

Tietosuoja ja tietoturva

35. korostaa, että kansalaisten luottamus henkilötietojen suojaamiseen on olennaista sähköisen hallinnon toimintasuunnitelman 2016–2020 onnistumisen varmistamisen kannalta, ja tähdentää, että julkishallintojen on käsiteltävä henkilötietoja turvallisesti ja täysin yleisen tietosuoja-asetuksen ja yksityisyyttä koskevien unionin sääntöjen mukaisesti ja siten vahvistettava digitaalisia palveluja kohtaan tunnettua luottamusta;
36. korostaa, että sähköisiä terveyspalveluja koskeva suunnitelma olisi myös otettava huomioon sähköistä hallintoa koskevan toimintasuunnitelman yhteydessä, koska se on tärkeä osa sitä; katsoo, että tiedon keräämistä ja siirtämistä olisi parannettava ja että rajat ylittävän datasiirron olisi oltava tarvittaessa mahdollista tietyissä tapauksissa, koska se helpottaa terveyspalvelujen tarjoamista kaikille EU:n kansalaisille;
37. painottaa samalla, että tietosuojalainsäädäntöä ei tulisi pitää sähköisen hallinnon innovatiivisten ratkaisujen kehittämisen esteenä vaan pikemminkin niiden lähtökohtana, ja korostaa siksi, että yleisen tietosuoja-asetuksen soveltamisesta tarvitaan toimivia ohjeita ja jatkuvaa näkemystenvaihtoa sidosryhmien kanssa;
38. toteaa, että vain 15 prosenttia eurooppalaisista ilmoittaa kokevansa, että he pystyvät valvomaan täydellisesti henkilötietojensa käyttöä; pitää tärkeänä, että tiedon omistamisen periaatetta tarkastellaan lisää, ja katsoo, että tulevat toimenpiteet voivat perustua datavetoisen talouden kehittämistä koskevaan komission tiedonantoon ja muihin asiaa koskeviin ehdotuksiin;

Tiistai 16. toukokuuta 2017

39. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan eIDAS-asetuksen nopean ja kattavan täytäntöönpanon, koska sähköinen allekirjoitus, sähköinen tunnistus ja sähköinen todentaminen ovat rajatylittävien digitaalisten julkisten palvelujen rakennuselementtejä; korostaa, että on tärkeää kannustaa kansalaisia, yrityksiä ja julkishallintoa ottamaan käyttöön eIDAS-asetuksen mukaisesti ilmoitetut eID-järjestelmät; korostaa tässä yhteydessä, että näiden keskeisten mahdollistavien tekijöiden käyttöönoton olisi oltava etusijalla sekä yksityisellä että julkisella sektorilla digitaalisten palvelujen kehittämisessä; kehottaa komissiota sen vuoksi toteuttamaan toimia, joilla helpotetaan ja edistetään julkisen ja yksityisen sektorin yhteistyötä digitaalisen tunnistamisen ja allekirjoittamisen rajatylittävässä ja monialaisessa käytössä; pitää myös myönteisenä ISA²-ohjelmaa, joka kattaa kaikki unionin ohjelmat, jotka edellyttävät unionin tasolla ja kansallisella tasolla toimivien järjestelmien yhteentoimivuutta;

40. korostaa, että toimenpiteet, joilla suojellaan viranomaisia kyberhyökkäyksiltä ja joilla niille annetaan mahdollisuus torjua tällaisia hyökkäyksiä, ovat erittäin tärkeitä ja niitä on kehitettävä; korostaa Euroopan tasoisen lähestymistavan tarvetta tässä suhteessa, erityisesti kun otetaan huomioon, että yhden kerran periaate, joka on osa sähköisen hallinnon toimintasuunnitelmaa 2016–2020, on riippuvainen eurooppalaisten hallintoelinten välisestä kansalaisia koskevien tietojen vaihdosta;

41. korostaa, että tietoturva on otettava huomioon jo silloin, kun suunnitellaan nykyaikaisia ja helppokäyttöisiä sovelluksia ja tehokkaita hallintoprosesseja ("sisäänrakennettu turvallisuus"), jotta kansalaiset ja yritykset voivat hyödyntää nykyaikaista teknologiaa täysipainoisesti;

o

o o

42. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Tiistai 16. toukokuuta 2017

P8_TA(2017)0206

Vuosikertomus 2015 EU:n taloudellisten etujen suojaamisesta – petostentorjunta**Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. toukokuuta 2017 vuosikertomuksesta 2015 EU:n taloudellisten etujen suojaamisesta – petostentorjunta (2016/2097(INI))**

(2018/C 307/02)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 325 artiklan 5 kohdan,
- ottaa huomioon päätöslauselmansa aikaisemmista komission ja Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) vuosikertomuksista,
- ottaa huomioon 14. heinäkuuta 2016 annetun komission kertomuksen ”Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaaminen – Petostentorjunta – Vuosikertomus 2015” (COM(2016)0472) sekä siihen liittyvät komission yksiköiden valmisteluasiakirjat (SWD(2016)0234, SWD(2016)0235, SWD(2016)0236, SWD(2016)0237, SWD(2016)0238 ja SWD(2016)0239),
- ottaa huomioon OLAFin vuosikertomuksen 2015 ja OLAFin valvontakomitean toimintakertomuksen vuodelta 2015,
- ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuodelta 2015 ja toimielinten vastaukset,
- ottaa huomioon 18. heinäkuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”EU:n talousarvion suojaaminen vuoden 2015 loppuun” (COM(2016)0486),
- ottaa huomioon ohjelman perustamisesta Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaamisen alalla toteutettavien toimien tukemiseksi (Herkules III -ohjelma) ja päätöksen N:o 804/2004/EY kumoamisesta 26. helmikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 250/2014 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 17. heinäkuuta 2013 annetun komission ehdotuksen neuvoston asetukseksi Euroopan syyttäjänviraston perustamisesta (COM(2013)0534),
- ottaa huomioon Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta 11. syyskuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 11. heinäkuuta 2012 annetun komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten torjunnasta rikosoikeudellisin keinoin (COM(2012)0363),
- ottaa huomioon unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 ⁽³⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 84, 20.3.2014, s. 6.⁽²⁾ EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1.⁽³⁾ EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1.

Tiistai 16. toukokuuta 2017

- ottaa huomioon 25. lokakuuta 2016 antamansa päätöslauselman korruption torjunnasta ja jatkotoimenpiteistä CRIM-erityisvaliokunnan päätöslauselman johdosta ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18. joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon komission tilaaman alv-vajetta koskevan kertomuksen vuodelta 2015 ja 7. huhtikuuta 2016 annetun komission tiedonannon arvonlisäveroa koskevasta toimintasuunnitelmasta (COM(2016)0148),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen tuomion asiassa C-105/14 Ivo Taricco ym. ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 3. maaliskuuta 2016 annetun tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 24/2015 ”EU:n sisäisten arvonlisäveropetosten torjuminen: lisätoimia tarvitaan”,
 - ottaa huomioon 14. helmikuuta 2017 antamansa päätöslauselman väärinkäytösten paljastajien merkityksestä EU:n taloudellisten etujen suojaamisessa ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta 26. helmikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/24/EU ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön sekä aluekehitysvaliokunnan ja kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan lausunnon (A8-0159/2017),
- A. ottaa huomioon, että jäsenvaltiot ja komissio toteuttavat oikeudellisesti yhdessä yhteensä noin 80 prosenttia EU:n talousarviosta, mutta tosiasiallisesti komissio ja jäsenvaltiot käyttävät kyseiset varat ja ovat siksi vastuussa näiden hankkeiden valvonnasta ja tietyn valvonnan tason varmistamisesta; ottaa huomioon, että jäsenvaltioilla on ensisijaisesti vastuu omien varojen keräämisestä muun muassa arvonlisäveroina ja tulleana;
- B. katsoo, että EU:n taloudellisten etujen suojaamisen olisi oltava keskeisellä sijalla EU:n toimissa, jotta lisätään kansalaisten luottamusta ja taataan veronmaksajien varojen moitteeton käyttö ”joka eurolle vastinetta”-periaatteella;
- C. katsoo, että yksinkertaistamisenettelyjen onnistuminen edellyttää panosten, tuotosten, tulosten ja vaikutusten säännöllistä arviointia toiminnantarkastusten avulla;
- D. toteaa, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 325 artiklan 2 kohdassa määrätään, että ”jäsenvaltiot toteuttavat samat toimenpiteet suojatakseen unionin taloudellisia etuja petolliselta menettelyltä kuin ne toteuttavat suojatakseen omia taloudellisia etujaan petolliselta menettelyltä”;
- E. toteaa, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 325 artiklan 3 kohdassa määrätään, että jäsenvaltiot ”yhdessä komission kanssa järjestävät toimivaltaisten viranomaistensa kiinteän ja säännöllisen yhteistoiminnan”;
- F. toteaa, että jäsenvaltioiden oikeus- ja hallintojärjestelmien erilaisuus vaikeuttaa sääntöjenvastaisuus- ja petosten torjuntaa; toteaa, että komission olisi tästä syystä tehostettava ponnistelujaan, jotta se voi varmistaa petosten torjunnan tehokkaan täytäntöönpanon ja konkreettisemmat ja tyydyttävämmät tulokset;
- G. katsoo, että arkaluonteisten tietojen käyttö on nousemassa yhä selvemmin esiin petoksia edistävänä tekijänä;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0403.

⁽²⁾ EYVL L 312, 23.12.1995, s. 1.

⁽³⁾ Unionin tuomioistuimen (suuri jaosto) tuomio 8. syyskuuta 2015, Taricco ym., C-105/14, ECLI:EU:C:2015:555.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0022.

⁽⁵⁾ EUVL L 94, 28.3.2014, s. 65.

Tiistai 16. toukokuuta 2017

- H. toteaa, että arvonlisävero on jäsenvaltioille merkittävä ja kasvava tulonlähde, joka tuotti lähes biljoona euroa vuonna 2014 ja EU:n omiin varoihin 17 667 miljoonaa euroa eli 12,27 prosenttia EU:n kokonaistuloista vuonna 2014;
- I. toteaa, että nykyinen alv-järjestelmä on etenkin rajat ylittävässä kaupassa altis petoksille ja veronkiertostrategioille ja että pelkästään yhteisön sisäiset ketjupetokset (Missing Trader Intra-Community (MTIC)) -petokset, joita kutsutaan yleisesti karusellipetoksiksi, aiheuttivat alv-tulonmenetyksiä noin 50 miljardin euron arvosta vuonna 2014;
- J. toteaa, että alv-vaje oli vuonna 2014 noin 159,5 miljardia euroa ja se vaihtelee alle 5 prosentista yli 40 prosenttiin maasta riippuen;
- K. toteaa, että korruptio vaikuttaa kaikkiin jäsenvaltioihin etenkin järjestäytyneen rikollisuuden muodossa ja että se ei ainoastaan rasita unionin taloutta vaan horjuttaa myös demokratiaa ja oikeusvaltiota kaikkialla Euroopassa; toteaa kuitenkin, etteivät tarkat luvut ole tiedossa, koska komissio on päättänyt olla julkaisematta tietoja EU:n korruptiontorjuntakertomuksessa;
- L. toteaa, että petos on esimerkki tarkoituksellisesta väärinkäytöksestä ja rangaistava teko ja että sääntöjenvastaisuus merkitsee sitä, että sääntöjä ei ole noudatettu;
- M. toteaa, että sääntöjenvastaisuuksien määrän vaihtelu voidaan yhdistää monivuotisten ohjelmakausien etenemiseen (havaintoja tehdään enemmän kausien lopulla ohjelmien päättymisen vuoksi) sekä joidenkin jäsenvaltioiden myöhäiseen raportointiin, sillä niillä on taipumus raportoida aikaisempien monivuotisten ohjelmien sääntöjenvastaisuuksista yhdellä kertaa;

Sääntöjenvastaisuuksien havaitseminen ja niistä ilmoittaminen

1. panee huolestuneena merkille, että vuonna 2015 ilmoitettujen petosten ja muiden sääntöjenvastaisuuksien määrä (22 349 tapausta) kasvoi huomattavasti eli 36 prosentilla ja kirjattujen sääntöjenvastaisuuksien määrä kasvoi 5 876 tapauksella vuoteen 2014 verrattuna kahden jäsenvaltion koheesiopolitiikan alan tiettyjen erityistilanteiden vuoksi; panee merkille, että vaikka sääntöjenvastaisuuksien määrä lisääntyi vuonna 2015, niihin liittyvä summa (3,21 miljardia euroa) laski hieman eli yhden prosentin vuoteen 2014 (3,24 miljardia euroa) verrattuna;
2. on huolissaan siitä, että vaikka petosilmoitusten määrä väheni 11 prosentilla 1 649 tapauksesta (vuonna 2014) 1 461 tapaukseen (vuonna 2015), niihin liittyvät rahasummat kasvoivat 18 prosentilla 538 miljoonasta eurosta (2014) 637,6 miljoonaa euroon (2015); panee merkille, että yleisimmät petostyyppit (34 prosenttia) olivat väärät tai väärennetyt asiakirjat ja ilmoitukset ja suurin osa petosilmoituksista (52 prosenttia) tehtiin maatalousalalla ja suurin prosenttiosuus petoksista (75 prosenttia) havaittiin alakohtaisten säännösten mukaisten hallinnollisten valvontajärjestelmien avulla;
3. muistuttaa, että kaikki sääntöjenvastaisuudet eivät ole petoksia ja että on tehtävä selvä ero virheiden ja petoksen välillä;
4. katsoo, että petosten havaitsemiseen liittyvä komission ja jäsenvaltioiden yhteistyö ei ole riittävän tehokasta;
5. ei yhdy komission näkemykseen, että EU:n talousarviossa käytettävissä olevien varojen lisääntyminen 14 prosentilla vuodessa voisi selittää 36 prosentin kasvun sääntöjenvastaisuuksien määrässä;
6. pitää ilahduttavana komission neljän delegoidun asetuksen ja neljän täytäntöönpanoasetuksen pakettia, joka koskee sääntöjenvastaisuuksista ilmoittamista koskevia säännöksiä yhteistyössä harjoitettavan hallinnoinnin alalla ja jolla pyritään parantamaan jäsenvaltioiden ilmoittamia sääntöjenvastaisuuksia ja petoksia koskevan tiedon laatua ja johdonmukaisuutta; pitää valitettavana, että kyseisillä asetuksilla ei säännellä aikaa, jonka kuluessa jäsenvaltioilla on velvollisuus ilmoittaa sääntöjenvastaisuuksista; pitää valitettavana, että Irlannin vuonna 2015 ilmoittamista muista kuin petoksiksi luokitelluista sääntöjenvastaisuuksista (yhteensä 538) 537 liittyi vuosien 2000–2006 raportointiin ja Espanjan sääntöjenvastaisuuksista (yhteensä 5 619) 5 105 liittyi koheesiopolitiikan alan sääntöjenvastaisuuksiin, jotka havaittiin koko ajanjaksolla 2007–2013 ja joista kaikista ilmoitettiin vuonna 2015, ja että Alankomaat ilmoitti vuonna 2014 vain yhden kalastusalaan liittyvän

Tiistai 16. toukokuuta 2017

tapauksen, kun niitä oli 53 vuonna 2015; korostaa, että se, että jäsenvaltiot eivät välitä tietoja oikea-aikaisesti tai toimittavat epätarkkoja tietoja, on toistunut useina vuosina; painottaa, että on mahdotonta vertailla ja arvioida objektiivisesti petosten määrää Euroopan unionin jäsenvaltioissa;

7. toteaa, että keskinäisestä avunannosta veroihin, maksuihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä annetun neuvoston direktiivin 2010/24/EU 27 artiklan 3 kohdan mukaisesti komissio antaa joka viides vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen direktiivillä perustettujen järjestelyjen toiminnasta; pitää valitettavana, ettei arviointia, joka oli määrä antaa viimeistään 1. tammikuuta 2017, ole vielä julkaistu; kehottaa komissiota julkistamaan arvioinnin viipymättä;

8. kehottaa komissiota jatkamaan pyrkimyksiään kehittää REFIT-ohjelman kaltaisia ohjelmia EU:n lainsäädännön yksinkertaistamiseksi; painottaa, että sääntöjen ja menettelyjen yksinkertaistaminen auttaa vähentämään sääntöjenvastaisuuksia, jotka liittyvät usein sääntöjen ja vaatimusten monimutkaisuuteen; toteaa, että hallinnollisen taakan vähentäminen on julkishallinnoille ja EU:n kansalaisille kustannussäästö ja myös kannustaa edunsaajia käyttämään uusia EU:n ohjelmia; korostaa, että sääntöjä yksinkertaistettaessa olisi noudatettava tuloksiin keskittyvän EU:n talousarvion periaatetta;

9. muistuttaa, että jäsenvaltiot hallinnoivat noin 80:aa prosenttia EU:n talousarviosta; katsoo siksi, että komission on autettava niitä laatimaan kansallisia petostentorjuntastrategioita;

10. pitää valitettavana, etteivät kaikki jäsenvaltiot ole ottaneet käyttöön petostenvastaisia strategioita;

11. kehottaa jälleen komissiota perustamaan yhtenäisen järjestelmän, jonka avulla kerätään vertailukelpoisia tietoja jäsenvaltioiden sääntöjenvastaisuuksista ja petostapauksista, jotta voidaan yhdenmukaista raportointimenettelyjä ja varmistaa saatujen tietojen laatu ja vertailukelpoisuus;

12. pitää myönteisenä Euroopan parlamentin ja neuvoston 9. syyskuuta 2015 antaman asetuksen (EU) 2015/1525 hyväksymistä, sillä se on parantanut nykyistä kehystä, jonka avulla tullipetoksia havaitaan ja tutkitaan EU:n tasolla ja kansallisesti;

13. arvostaa jäsenvaltioiden ponnisteluja sääntöjenvastaisuuksien havaitsemiseksi ja arvioimiseksi sekä niistä ilmoittamiseksi ja tehokkaiden ja oikeasuhteisten petostenvastaisten toimien toteuttamiseksi; korostaa, että petostenvastaiset toimet auttavat vauhdittamaan kehitystä; kehottaa komissiota käyttämään myös teknistä apua, jolla edistetään hallintoviranomaisten teknisten ja hallinnollisten valmiuksien lujittamista, jotta voidaan varmistaa tehokkaat valvontajärjestelmät, mukaan lukien käyttöön otettavat yksinkertaisemmat ja avoimemmat sovellukset, joilla voidaan vähentää petosriskejä ja taata, että mahdolliset vahingot voidaan korvata; kehottaa lisäämään avoimuutta hankkeiden hallinnoinnin kaikilla tasoilla; kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita jatkamaan tällä tiellä sisällyttämällä asteittain valvontajärjestelmiinsä ja -menettelyihinsä tietoteknisten välineiden järjestelmällisen käytön sääntöjenvastaisuuksien torjumiseksi; kehottaa komissiota laatimaan ja ottamaan käyttöön erityisiä suuntaviivoja kansallisten viranomaisten auttamiseksi sääntöjenvastaisuuksien havaitsemisessa;

Tulot – omat varat

14. on huolissaan alv-vajeesta ja unionin sisäisistä alv-petoksista johtuvista tulonmenetyksistä, joiden määrä oli 159,5 miljardia euroa ja 50 miljardia euroa vuonna 2014; panee merkille, että vain kaksi jäsenvaltiota, Yhdistynyt kuningaskunta ja Belgia, kerää ja levittää tilastotietoja rajatylittävistä arvonlisäveropetoksista johtuvista tulonmenetyksistä;

15. huomauttaa, ettei komissiolla ole pääsyä tietoihin, joita jäsenvaltiot vaihtavat keskenään ehkäistäkseen ja torjuakseen MTIC-petoksia eli niin kutsuttuja karusellipetoksia; katsoo, että komissiolla olisi oltava pääsy Eurofisciin, jotta voitaisiin valvoa, arvioida ja parantaa jäsenvaltioiden välistä tiedonvaihtoa entistä paremmin; kehottaa kaikkia jäsenvaltioita osallistumaan Eurofisc-verkoston toimintaan kaikilla aloilla helpottaakseen ja nopeuttaakseen tiedonvaihtoa oikeus- ja lainvalvontaviranomaisten, kuten Europolin ja OLAFin, kanssa tilintarkastustuomioistuimen suositusten mukaisesti;

Tiistai 16. toukokuuta 2017

kehottaa jäsenvaltioita ja neuvostoa antamaan komissiolle pääsyn näihin tietoihin, jotta voidaan edistää yhteistyötä, parantaa tietojen luotettavuutta ja torjua rajat ylittäviä rikoksia;

16. toteaa, että alv-tietojen vaihtojärjestelmä (VIES) on osoittautunut hyödylliseksi välineeksi petostentorjunnassa, sillä veroviranomaiset voivat sen avulla sovittaa yhteen elinkeinonharjoittajia koskevia tietoja eri maista; kehottaa jäsenvaltioita tilintarkastustuomioistuimen suositusten mukaisesti toimittamaan tiedot, vastaamaan kyselyihin ja reagoimaan ilmoitettuihin virheisiin nopeammin;

17. panee merkille komission 7. huhtikuuta 2016 julkistaman toimintasuunnitelman ”Kohti EU:n yhtenäistä arvonlisäveroaluetta”; pitää erittäin valitettavana, että toimintasuunnitelman mukaan vuonna 2016 julkistettavat ”toimenpiteet yhteistyön parantamiseksi verohallintojen välillä ja tullin ja lainvalvontaviranomaisten kanssa sekä verohallintojen valmiuksien lujittamiseksi” viivästyvät vuodella; korostaa, että rajat ylittävien arvonlisäveropetosten ongelman ratkaiseminen edellyttää koordinoituja ja nopeita toimia; kehottaa siksi komissiota nopeuttamaan menettelyjään ja esittämään ratkaisuja, jotta voidaan välttää verotulojen menetykset EU:ssa ja jäsenvaltioissa;

18. painottaa, että alv-tulonmenetyksiä ehkäisevien lyhyen aikavälin toimenpiteiden täytäntöönpanon ei pitäisi viivästyttää toimintasuunnitelman mukaista komission ehdotusta lopullisen alv-järjestelmän perustamisesta;

19. panee melko tyytyväisenä merkille, että piikki perinteisiin omiin varoihin vuonna 2014 kohdistuneissa petoksissa oli yhden vuoden ongelma ja että vuonna 2015 niiden taso (427 miljoonaa euroa) vastasi jälleen vuosien 2011–2015 keskiarvoa; on kuitenkin tyytymätön siihen, että jotkut jäsenvaltiot eivät anna tiedoksi mitään perinteisiin omiin varoihin liittyviä sääntöjenvastaisuuksia;

20. kehottaa painokkaasti jäsenvaltioita ja etenkin niitä jäsenvaltioita, joilla on eniten perittävää, perimään maksamatta jääneet perinteiset omat varat nopeammin; kehottaa Kreikkaa, Romaniaa, Latviaa, Maltaa ja Alankomaita tehostamaan perinteisten omien varojen keräämistä, sillä niiden näihin varoihin liittyvät saatavat ovat selvästi yli EU:n keskiarvon, joka on 1,71 prosenttia, eli 8,95 prosenttia Kreikan, 5,07 prosenttia Romanian, 5,04 prosenttia Latvian, 3,84 prosenttia Malta ja 3,81 prosenttia Alankomaiden tapauksessa;

21. toteaa, että vapaaehtoisesti ilmoitettujen sääntöjenvastaisuustapauksien määrä on kasvussa, ja kehottaa jäsenvaltiota mukauttamaan tullitarkastusstrategioitaan siten, että ne ottavat vapaaehtoisen raportoinnin tulokset huomioon;

22. panee merkille, että 75 prosenttia kaikista ilmoitetuista petostapauksista koskee tupakkatuotteita, sähkölaitteita, jalkineita, tekstiilejä, rautaa ja terästä ja että Kiina, Yhdistyneet arabiemiirikunnat, Yhdysvallat, Valko-Venäjä, Venäjä ja Ukraina ilmoitetaan yleisimmin tällaisten tuotteiden alkuperämaaksi; korostaa, että Kiina on väärennettyjen tuotteiden tärkein alkuperämaa (80 prosenttia) ja sitä seuraavat Hong Kong, Yhdistyneet arabiemiirikunnat, Turkki ja Intia; kehottaa komissiota ottamaan nämä kysymykset esille asianomaisten maiden kanssa käytävissä kauppaneuvotteluissa;

23. korostaa, että raskaasti verotettavien tavaroiden salakuljetus aiheuttaa huomattavia tulonmenetyksiä EU:n ja sen jäsenvaltioiden talousarvioille ja että yksin EU:ssa tapahtuvasta savukkeiden salakuljetuksesta johtuvien välittömien tullitulojen menetysten arvioidaan olevan yli 10 miljardia euroa vuodessa;

24. panee huolestuneena merkille, että tupakan salakuljetus EU:hun on lisääntynyt viime vuosina ja se aiheuttaa arviolta 10 miljardin euron vuotuiset menetykset EU:n talousarvioiden julkisille tuloille ja siihen liittyy samalla huomattavasti järjestäytyneitä rikollisuutta sekä terrorismia; korostaa, että laitton tupakan kauppa vahingoittaa vakavasti sekä laillista kauppaa että kansantalouksia; panee lisäksi merkille, että huomattava osa salakuljetetusta tupakasta on peräisin Valko-Venäjältä; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita painostamaan Valko-Venäjää, jotta se torjuisi laitonta tupakan kauppaa ja järjestäytyneitä rikollisuutta, ja ottamaan tarvittaessa käyttöön pakotteita; kehottaa jäsenvaltioita tehostamaan yhteistyötään tällä alalla;

Tiistai 16. toukokuuta 2017

25. panee tyytyväisenä merkille onnistumisen lukuisissa yhteisissä tulliopeeraatioissa, joissa OLAF ja jäsenvaltiot tekevät yhteistyötä kolmansien maiden eri viranomaisten kanssa ja joiden tuloksena muun muassa takavarikoitiin 16 miljoonaa savuketta ja 2 tonnia kannabista; panee merkille, että Baltica-operaatioissa, jota Puolan tulliviranomaiset johtivat yhteistyössä OLAFin, Europolin ja viiden jäsenvaltion (Suomi, Viro, Latvia, Liettua ja Ruotsi) kanssa, takavarikoitiin 13 miljoonaa kartonkia savukkeita, jotka olivat peräisin kolmansista maista, muun muassa Valko-Venäjältä ja Venäjältä;
26. panee merkille, että savukkeiden salakuljetusta koskevien ilmoitettujen 241 tapauksen vuoksi perinteisiä omia varoja jäi saamatta arviolta 31 miljoonaa euroa; kyseenalaistaa eräiden jäsenvaltioiden tulliviranomaisten tarkkaavuuden, jotka eivät ilmoittaneet yhtään savukkeiden salakuljetustapausta vuonna 2015;
27. panee merkille, että tavaroiden tulliselvityksen aikana suoritettujen tullitarkastukset sekä petostentorjuntayksiköiden suorittamat tarkastukset olivat tehokkain tapa havaita EU:n tuloihin liittyviä petoksia vuonna 2015;
28. on hyvin huolissaan siitä, että tullihenkilöstön väheneminen voi johtaa tarkastusten määrän vähenemiseen ja vaikeuttaa siten EU:n tuloihin kohdistuvien petosten havaitsemista;
29. toistaa, että tehokas tullivalvonta on keskeinen tekijä EU:n taloudellisten etujen suojaamisessa eivätkä talousarvioon liittyvät toimet saa estää jäsenvaltioiden viranomaisia suorittamasta tehtäviään;
30. on huolissaan tullitarkastuksista ja niihin liittyvästä tullimaksujen keruusta, joka muodostaa osan unionin talousarvion omista varoista; muistuttaa, että jäsenvaltioiden tulliviranomaisten tehtävänä on suorittaa tarkastuksia sen selvittämiseksi, noudattavatko maahantuojat tullitariffeja ja maahantuontia koskevaa lainsäädäntöä, ja kehottaa komissiota varmistamaan, että valvonta EU:n rajoilla on asianmukaista ja yhdenmukaista EU:n turvallisuuden ja taloudellisten etujen takaamiseksi, ja sitoutumaan erityisesti laittomien ja väärennettyjen tuotteiden kaupan torjumiseen;
31. pitää myönteisinä komission suosituksia, joiden mukaan jäsenvaltioiden olisi saavutettava asianmukainen tasapaino kaupan helpottamisen ja toisaalta EU:n taloudellisten etujen suojaamisen välillä; viittaa tässä yhteydessä tulliviranomaisten nopeisiin menettelyihin vähäriskisiksi katsottujen yritysten suhteen, mikä voi olla hyvä järjestelmä tavaroiden nopeaan tulliselvitykseen mutta on osoittautunut haavoittuvaksi tullivirkailijoiden korruptiolle;

Menot

32. panee merkille, että komission suoraan hallinnoimiin varoihin liittyy vain vähän ilmoitettuja sääntöjenvastaisuuksia (sekä petokset että muut sääntöjenvastaisuudet), sillä niiden osuus on alle 0,7 prosenttia; pyytää komissiolta tarkempia tietoja unionissa laillisesti asuvilta kolmansien maiden kansalaisilta takaisinperityistä komission suoraan hallinnoimista, väärin käytetyistä EU:n varoista;
33. panee merkille, että menoihin liittyvien, petoksiksi luokiteltujen sääntöjenvastaisuuksien määrä väheni 10 prosentilla vuonna 2015;
34. panee merkille, että havaitut petokset ja muut sääntöjenvastaisuudet menopuolella käsittivät 1,98 prosenttia EU:n talousarviosta vuonna 2015 suoritetuista maksuista;
35. panee merkille, että talousarvion kansallisia varoja koskevat, vuonna 2015 havaitut sääntöjenvastaisuudet vähenivät 14 prosentilla vuoteen 2014 verrattuna, mutta niitä vastaava summa kasvoi 8 prosentilla; on huolissaan että tällä alalla sääntöjenvastaisuuksien määrä vuonna 2015 kasvoi 28 prosenttia ja vastaava summa kasvoi 44 prosenttia;
36. on erittäin huolissaan siitä, että Euroopan maatalouden tukirahastoon (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoon (maaseuturahasto) liittyvien ilmoitettujen petosten ja muiden sääntöjenvastaisuuksien määrä on lisääntynyt ainakin viitenä peräkkäisenä vuonna niin, että ilmoitettujen tapausten määrä oli 1 970 tapausta vuonna 2011 ja 4 612 tapausta vuonna 2015; panee kuitenkin merkille, että Euroopan maatalouden tukirahastoon liittyneiden sääntöjenvastaisuuksien määrä on pysynyt vakaana pitkään (+6 prosenttia verrattuna vuoteen 2014 ja 10 prosenttia verrattuna vuoteen 2011) ja että Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoon liittyvät sääntöjenvastaisuudet ovat lisääntyneet koko ajan; panee merkille, että vuoden 2011 summa väheni 211 miljoonasta

Tiistai 16. toukokuuta 2017

eurosta 119 miljoonaan euroon vuonna 2012, mutta se kasvoi jatkuvasti 394 miljoonaan euroon vuonna 2015, ja maaseuturahastoon liittyvien ilmoitettujen sääntöjenvastaisuuksien kokonaismäärä oli lähes 2 prosenttia koko rahaston arvosta; kehottaa jäsenvaltioita, joissa muita kuin petoksiksi luokiteltuja sääntöjenvastaisuuksia esiintyy eniten – Romania, Italia, Espanja, Puola, Unkari, Portugali ja Liettua – käsittelemään tilannetta nopeasti ja tehokkaasti suuntauksen kääntämiseksi;

37. pitää valitettavana, että yli kaksi kolmasosaa Euroopan kehitysrahaston vuoden 2015 menoihin liittyvästä arvioidusta virhetasosta johtui siitä, ettei menojen perusteeksi esitetty tositteita ja ettei julkisia hankintoja koskevia sääntöjä noudatettu; muistuttaa, että tehokas valvonta edellyttää myös alihankkijoita koskevaa täydellistä avoimuutta; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita korjaamaan nämä puutteet välittömästi; kehottaa komissiota seuraamaan ja arvioimaan julkisia hankintoja koskevien direktiivien 2014/24/EU ja 2014/25/EU ottamista osaksi kansallista lainsäädäntöä mahdollisimman pian;

38. on huolissaan eroista eri jäsenvaltioiden ilmoittamien sääntöjenvastaisuuksien määrässä; korostaa, että ilmoitettujen sääntöjenvastaisuuksien suuri määrä voi johtua myös siitä, että kansallisilla valvontajärjestelmillä on paremmat valmiudet puuttua asioihin ja havaita sääntöjenvastaisuuksia; kehottaa komissiota jatkamaan kaikin tavoin jäsenvaltioiden tukemista, jotta ne voivat parantaa tarkastusten tasoa ja laatua, myös petostentorjunnan koordinoituviraston (AFCOS) avulla, ja jotta kaikissa jäsenvaltioissa voidaan saada päätökseen kansallinen petostentorjuntastrategian laatiminen;

39. pitää myönteisenä, että vuoden 2015 loppuun mennessä kuusi jäsenvaltiota oli hyväksynyt kansallisen petostenvastaisen strategian, ja kehottaa muita jäsenvaltioita saattamaan käynnissä olevat hyväksymismenettelyt nopeasti päätökseen ja kehittämään omia kansallisia petostenvastaisia strategioita;

40. on erittäin huolissaan siitä, että vuonna 2015 yhteiseen kalastuspolitiikkaan liittyvät petokset ja muut sääntöjenvastaisuudet kaksinkertaistuivat vuoden 2014 tasosta ja että niitä ilmoitettiin ennätysmäärä: 202 tapausta (19 petosta ja 183 muuta sääntöjenvastaisuutta), joiden kokonaismäärä oli 22,7 miljoonaa euroa (petostapausten osuus oli 3,2 miljoonaa euroa);

41. korostaa, että hallintoa koskevien sääntöjen yksinkertaistaminen vähentää muiden kuin petoksiksi ilmoitettujen sääntöjenvastaisuuksien määrää, helpottaa petostapausten tunnistamista ja tekee EU:n rahastoista edunsaajien kannalta helpommin käytettäviä;

42. pitää hyvin valitettavana, että koheesipolitiikkaan liittyvien sääntöjenvastaisuuksien määrä kasvoi vuosien 2014 ja 2015 välillä jyrkästi eli 104 prosenttia vuosia 2007–2013 edeltävällä ohjelmakaudella ja 108 prosenttia ohjelmakaudella 2007–2013; panee kuitenkin merkille, että muihin kuin petoksiksi ilmoitettuihin sääntöjenvastaisuuksiin liittyvät summat kasvoivat vain 9 prosentilla vuonna 2015 vuoteen 2014 verrattuna; pitää myös valitettavana, että petoksiksi ilmoitetut sääntöjenvastaisuudet vuonna 2015 lisääntyivät 21 prosentilla ja niihin liittyvä summa 74 prosentilla;

43. katsoo, että vuosikertomuksen tietojen vertaaminen vertailukelpoisiin kansallisten menojärjestelmien tietoihin, myös sääntöjenvastaisuuksia ja petoksia koskeviin tietoihin, voisi auttaa tekemään täsmällisempiä päätelmiä koheesipolitiikan menoista sekä valmiuksien kehittämistarpeista;

44. viittaa tässä yhteydessä tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomukseen nro 10/2015, jossa suositellaan muun muassa, että komissio ja jäsenvaltiot suorittaisivat järjestelmällisen analyysin julkisiin hankintoihin liittyneistä virheistä; kehottaa komissiota esittämään parlamentille tällaisen yksityiskohtaisen analyysin; kehottaa erityisesti komissiota esittämään näkemyksensä toistuvista virheistä ja selittämään, miksi tällaisia virheitä ei ole pidetty merkinä mahdollisista petoksista; kehottaa komissiota saattamaan julkisia hankintoja koskevat suuntaviivat nopeasti valmiiksi vasta hyväksytyin julkisia hankintoja koskevan direktiivin mukaisesti;

45. korostaa, että menoista raportoinnin on ehdottomasti oltava täysin avointa erityisesti, kun kyse on unionin rahastoista tai rahoitusvälineillä suoraan rahoitetuista infrastruktuurihankkeista; kehottaa komissiota tarjoamaan unionin kansalaisille täyden pääsyn yhteisrahoitettuja hankkeita koskeviin tietoihin;

Tiistai 16. toukokuuta 2017

46. pyytää komissiolta yksityiskohtaisia selvityksiä siitä, miksi tutkimukseen ja teknologian kehittämiseen sekä innovointiin ja yritysjohtamiseen liittyy niin paljon petoksia, sillä vuosittain ilmoitettujen tapauksien määrä on kasvanut ohjelmakaudella 2007–2013 kuudesta 91 tapaukseen, joita vastaava summa on 263 miljoonaa euroa, mikä on yli 20 prosenttia kaikista ilmoitetuista koheesiopolitiikan petostapauksista;

47. panee tyytyväisenä merkille, että liittymistä valmistelevaan tukeen liittyvät ilmoitetut sääntöjenvastaisuudet ovat kokonaisuudessaan vähentyneet; toteaa kuitenkin, että liittymistä valmistelevan tukiväliseen (IPA I) sääntöjenvastaisuudet lisääntyvät jatkuvasti ja että Turkki aiheuttaa 46 prosenttia tapauksista, joiden osuus ilmoitettujen sääntöjenvastaisuuksien kokonaismäärästä on 83 prosenttia; kehottaa komissiota harkitsemaan enemmän -periaatteen soveltamista käänteisesti ("vähemmällä vähemmän") ottaen huomioon Turkin tämänhetkisen poliittisen tilanteen, joka uhkaa välittömästi heikentää maan vastaanottoa;

Havaitut ongelmat ja tarvittavat toimenpiteet*Raportoinnin parantaminen*

48. pitää valitettavana, että kaikissa jäsenvaltioissa yhdenmukaisten raportointiperiaatteiden käyttöön ottamista koskevista parlamentin lukuisista pyynnöistä huolimatta tilanne on edelleenkin erittäin epätydyttävä ja jäsenvaltioiden ilmoittamien petosten ja muiden sääntöjenvastaisuuksien määrien välillä on yhä huomattavia eroja; katsoo, että tämä ongelma luo vääristyneen kuvan rikkomusten määrän ja Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaamisen todellisesta tilanteesta; vaatii jälleen, että komissio pyrkisi todella yhtenäistämään jäsenvaltioiden erilaiset käytännöt sääntöjenvastaisuuksien estämisessä, havaitsemisessa ja niistä ilmoittamisessa sekä epäyhtenäiset tulkinnot EU:n lainsäädäntökehyksen soveltamisessa; kehottaa luomaan yhtenäisen raportointijärjestelmän;

49. toistaa komissiolle esittämänsä kehoituksen luoda toimivaltaisten viranomaisten välinen tietojenvaihtojärjestelmä, jonka avulla voitaisiin vertailla ristiin kahden tai useamman jäsenvaltion välisiä transaktioita koskevia kirjanpitoa tietoja, jotta voidaan välttää Euroopan rakenne- ja investointirahastoja koskevat ylikansalliset petokset ja varmistaa siten horisontaalinen ja kattava lähestymistapa jäsenvaltioiden taloudellisten etujen suojaamiseen;

50. korostaa Herkules III -ohjelmasta rahoitetusta petostentorjunta-alan yhteistyöhankkeesta tehtyjä johtopäätöksiä, joissa komissiota kehoitetaan esittämään rakenne- ja investointirahastoihin liittyvää keskinäistä virka-apua koskeva erityinen lainsäädäntöehdotus esimerkiksi oikeudellisen yhteistyön välineestä, jonka avulla voidaan välttää rikollisten väärinkäytösten riskit siten, että lähtökohdaksi otetaan Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) toteuttamista tutkimuksista annetun asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013 täytäntöönpanoa koskeva meneillään oleva väliarviointi;

51. muistuttaa, että hätätilanteissa, esimerkiksi kun on kyse varojen käytöstä pakolaisia varten, poiketaan usein tavanomaisista hankintamenettelyistä ja käytetään varoja suoraan; kehottaa komissiota valvomaan tehokkaammin tällaisten poikkeusten käyttöä sekä yleistä käytäntöä, jossa tarjouskilpailut jaetaan pienempiin osiin, jotta jäädytään niiden kynnysarvojen alapuolelle, jotka edellyttävät tavanomaisten hankintamenettelyjen noudattamista;

52. tukee komission valitsemaa menettelytapaa suositella petosten havaitsemiseen ja/tai ilmoittamiseen liittyvän työn tehostamista jäsenvaltioille, jotka ilmoittavat edelleen vain hyvin vähän petostapauksia;

53. panee tyytyväisenä merkille, että komissio julkaisee aiempaa enemmän tietoja petoksista ja muista sääntöjenvastaisuuksista sekä ilmoitettujen sääntöjenvastaisuuksien tilastollisen arvioinnin laadusta;

54. kehottaa jäsenvaltioita ratifioimaan täysimääräisesti EU:n rahanpesua koskevan direktiivin ottamalla käyttöön yritysten ja myös säätiöiden omistajuutta koskevan julkisen rekisterin;

Tiistai 16. toukokuuta 2017

55. huomauttaa, että monista jäsenvaltioista puuttuu järjestäytyneen rikollisuuden vastainen erityislainsäädäntö, vaikka sen toiminta on yhä enenevässä määrin rajat ylittävää ja koskee aloja, jotka vaikuttavat unionin taloudellisiin etuihin, kuten salakuljetus ja rahan väärentäminen; pitää erittäin tärkeänä, että jäsenvaltiot ottavat käyttöön toimenpiteitä, jotka on määriteltävä sen järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaa koskevissa päätöslauselmissa ⁽¹⁾;

56. korostaa, että ennaltaehkäisemiseen olisi sisällyttävä toimivaltaisissa viranomaisissa varojen hallinnoinnista vastaavan henkilöstön jatkuvaa koulutusta ja tukea sekä tietojen ja parhaiden käytänteiden vaihtamista jäsenvaltioiden välillä; muistuttaa paikallis- ja alueviranomaisten sekä sidosryhmien ratkaisevasta roolista petosten torjunnassa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita noudattamaan koheesiopolitiikan ennakkoodellytysten vahvistamista koskevia säännöksiä erityisesti julkisissa hankinnoissa; kehottaa jäsenvaltioita tehostamaan toimiaan komission vuosikertomuksessa painotetuilla aloilla, erityisesti julkisten hankintojen, talousrikosten, eturistiriitojen korruption, väärinkäytösten paljastamisen ja petosten määrittelyn alalla;

57. suosittaa toimia vuosia 2014–2020 koskevien yksinkertaistamistoimien käyttöönoton parantamiseksi, jotta vuoden 2020 jälkeistä Euroopan rakenne- ja investointirahastojen sääntelykehystä voidaan käyttää virheistä aiheutuvien sääntöjenvastaisuuksien riskin vähentämiseen; korostaa, että on tärkeää soveltaa yhtenäisen tarkastuksen periaatetta; katsoo, että sääntöjen ja menettelyjen yksinkertaistaminen auttaa vähentämään muita sääntöjenvastaisuuksia; kehottaa jäsenvaltioita ja niiden paikallis- ja alueviranomaisia jakamaan parhaita käytänteitä tällä alalla ottaen aina huomioon, että on pyrittävä asianmukaiseen tasapainoon valvontavälineiden ja yksinkertaistettujen menettelyjen välillä;

Paremmat valvontatoimet

58. pitää myönteisenä, että etu- ja jälkikäteen tehtävissä unionin tarkastuksissa havaitaan yhä enemmän sääntöjenvastaisuustapauksia; pitää ennaltaehkäisyä kuitenkin varojen takaisinperintää helpompana ja katsoo, että rahoitettavista hankkeista olisi aina tehtävä riippumaton etukäteisarviointi; kehottaa siksi jäsenvaltioita toteuttamaan ennakkotarkastukset mieluummin komission avustuksella ja käyttämään kaikkea saatavilla olevaa tietoa EU:n varoista maksettaviin maksuihin liittyvien virheiden ja sääntöjenvastaisuuksien välttämiseksi; muistuttaa tähän liittyen, ettei talousarvion rajoituksia voida käyttää syynä näihin etukäteistarkastuksiin liittyviin henkilöstövähennyksiin, koska sääntöjenvastaisuuksien estäminen maksaa itsensä takaisin;

59. kannustaa komissiota tehostamaan edelleen valvontatoimeaan tarkastus- ja valvontatoiminnan, korjaavien toimintasuunnitelmien ja ennakkovaroituskirjeiden avulla sääntöjenvastaisuuksien vähentämiseksi;

60. kehottaa komissiota soveltamaan edelleen tiukkaa maksujen keskeytys- ja lykkäämispolitiikkaansa EU:n talousarvioon kohdistuvien sääntöjenvastaisuuksien vastaisena ennaltaehkäisytoimenpiteenä asiassa noudatettavan oikeusperustan mukaisesti;

61. tukee Herkules III -ohjelmaa hyvänä esimerkkinä ”joka eurolle vastinetta” -periaatteesta; pitää tärkeänä tätä ohjelmaa sekä sen panosta parannettaessa tulliviranomaisten valmiuksia seurata rajat ylittävää rikollisuutta ja estää väärennettyjä ja salakuljetettuja tuotteita pääsemästä jäsenvaltioihin; kehottaa komissiota esittämään väliarvion Herkules III:n tuloksista sen tavoitteisiin nähden ja seuraamaan myönnettyjen avustusten käyttöä ja vaikuttavuutta;

62. kehottaa komissiota tutkimaan mahdollisuutta tehdä Arachne-riskinarviointivälineen käytöstä pakollista kaikissa jäsenvaltioissa petostenvastaisten toimien tehostamiseksi;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin päätöslauselma 25. lokakuuta 2016 korruption torjunnasta ja jatkotoimenpiteistä CRIM-erityisvaliokunnan päätöslauselman johdosta (Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0403); Euroopan parlamentin päätöslauselma 23. lokakuuta 2013 järjestäytyneestä rikollisuudesta, korruptiosta ja rahanpesusta: suositukset toteutettaviksi toimenpiteiksi ja aloitteiksi (EUVL C 208, 10.6.2016, s. 89).

Tiistai 16. toukokuuta 2017

63. odottaa mielenkiinnolla komission vuonna 2018 toteuttamaa väliarviointia, jotta saadaan selville, vähentääkö koheesiopolitiikan uusi sääntelykehys sääntöjenvastaisuuksien ja myös petosten riskiä entistä paremmin, ja odottaa saavansa yksityiskohtaisia tietoja hallinto- ja valvontajärjestelmien uusien sääntöjen vaikutuksesta sekä sääntöjenvastaisuuksien ja petosten riskin että politiikan yleisen soveltamisen osalta;

64. katsoo, että koheesiorahastojen valvontajärjestelmää on arvioitava ennen uuden monivuotisen rahoituskehysten hyväksymistä, jotta voidaan korjata järjestelmän puutteet;

65. korostaa, että komission olisi otettava huomioon vuonna 2018 laadittavassa koheesiopolitiikan väliarvioinnissa tarve ehkäistä ja pienentää sääntöjenvastaisuuksien, myös petosten, riskiä; pitää valitettavana, että monimutkaiset menettelyt vähentävät EU:n rahastojen tarjoaman rahoituksen houkuttelevuutta; pyytää komissiota analysoimaan etuja, joita koituisi kannustimien käyttöönotosta varainkäytön tehostamiseksi; kehottaa komissiota luomaan kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välisen tiedonvaihtomekanismin, jotta voidaan vertailla ristiin jäsenvaltioiden välisiä transaktioita koskevia kirjanpottietoja, joiden avulla edistetään monivuotiseen rahoituskehykseen 2014–2020 liittyvien mahdollisten ylikansallisten petosten havaitsemista;

66. ilmaisee huolensa jäsenvaltioiden kaikkien valvontarakenteiden välisen yhteistyön tasosta; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan aloitteita valvontarakenteiden välisen koordinointivalmiuksien vahvistamiseksi, erityisesti niiden, jotka toimivat ensisijaisena valvontatahona ja ovat suoraan yhteydessä edunsaajiin; muistuttaa, että petoksista ja korruptiosta tulee yhä kansainvälisempiä; korostaa tässä yhteydessä riippumattoman Euroopan syyttäjävirston perustamisen merkitystä EU:n taloudellisten etujen suojaamiseksi samalla kun toteutetaan toimia sen varmistamiseksi, että Euroopan syyttäjävirston ja nykyisten EU:n elinten välistä suhdetta selvennetään ja että niiden toimivaltuudet rajataan selkeästi tarpeettomien päällekkäisyyksien välttämiseksi;

EU:n valuutan suojele

67. pitää myönteisenä vuonna 2014 voimaan tullutta direktiiviä 2014/62/EU, jonka mukaan rikokseksi katsotaan esimerkiksi tahallisesti suoritettu rahan väärentäminen tai muuttaminen ja saattaminen liikenteeseen sekä tällaisiin rikoksiin yllyttäminen, avunanto niihin tai niiden yritys; pitää valitettavana, että Belgia, Ranska ja Irlanti eivät ole saattaneet kyseistä direktiiviä osaksi kansallista lainsäädäntöään määräajassa eli 23. toukokuuta 2016 mennessä;

68. toteaa, että Euroopan keskuspankin mukaan vuonna 2002 tapahtuneen euron käyttöönoton jälkeen rahan väärentäminen on aiheuttanut vuoteen 2016 mennessä EU:n taloudelle vähintään 500 miljoonan euron taloudelliset menetykset;

Väärinkäytösten paljastajat

69. painottaa väärinkäytösten paljastajien roolia petosten estämisessä, havaitsemisessa ja niistä ilmoittamisessa sekä tarvetta suojella heitä; pitää myönteisenä sitä, että komissio käynnisti vuonna 2015 niin kutsutun kokemustenjakohjelman, jossa koordinoidaan ja vaihdetaan parhaita käytäntöjä korruption ehkäisemiseksi yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa;

70. korostaa, että korruptiolla ja petoksilla on perustavanlaatuinen kielteinen vaikutus EU:n rahallisiin etuihin, ja vaikka EU:lla onkin monikerroksinen valvontamekanismi, yksilön merkitys on ehdottomasti korvaamaton valvontajärjestelmän alimmalla tasolla; korostaa, että siksi väärinkäytösten paljastajilla on oltava EU:n ja jäsenvaltioiden lainsäädäntökehyksissä selkeä asema, jonka avulla määritellään selvästi heidän oikeutensa ja velvollisuutensa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan eurooppalaisten väärinkäytösten paljastajien suojan vähimmäistason;

71. panee tyytyväisenä merkille, että parlamentti, komissio, neuvosto, tuomioistuin, tilintarkastustuomioistuin, Euroopan ulkosuhdehallinto, Euroopan talous- ja sosiaalikomitea, alueiden komitea, Euroopan oikeusasiamies, Euroopan tietosuojavaltuutettu ja suurin osa EU:n virastoista ovat ottaneet käyttöön sisäisiä sääntöjä väärinkäytösten paljastajien suojelemiseksi henkilöstösääntöjen 22 a, 22 b ja 22 c artiklan mukaisesti, ja odottaa lisäparannuksia väärinkäytösten paljastajien suojelua koskeviin sääntöihin;

Tiistai 16. toukokuuta 2017

72. muistuttaa väärinkäytösten paljastajien merkityksestä EU:n taloudellisten etujen suojaamisessa 14. helmikuuta 2017 antamastaan päätöslauselmasta ⁽¹⁾ ja kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota toteuttamaan siinä esitetyt suositukset pikaisesti sekä ilmoittamaan parlamentille tämän päätöslauselman seurannasta; kehottaa jälleen komissiota esittämään pikaisesti väärinkäytösten paljastajien suojelua koskevan lainsäädäntöehdotuksen, jotta Euroopan unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvia petoksia voidaan tehokkaasti estää ja torjua;

Korruptio

73. toteaa, että vuonna 2015 korruption torjunta oli edelleen ensisijainen tavoite talouspolitiikan eurooppalaisessa ohjausjaksossa ja siihen liittyvässä talouden ohjausprosessissa; pitää korruption vastaisia toimia myönteisinä ja mainitsee esimerkkinä jäsenvaltioiden kansallisten yhteyspisteiden välisen kokouksen järjestämisen, jäsenvaltioiden kokemustenjakohjelman käynnistämisen sekä OLAFin osallistumisen komission puolesta eurooppalaisiin ja kansainvälisiin korruption-vastaisiin foorumeihin;

74. pitää valitettavana, että komissio ei näe tarvetta julkaista enää EU:n korruptiontorjuntakertomusta, minkä vuoksi ei voitu tehdä arvioita korruption laajuudesta vuonna 2015; pitää erityisen valitettavana, että tämä päätös tehtiin käsittelemättä asiaa parlamentissa; katsoo, että olivatpa komission aikeet korruption torjunnassa millaiset tahansa, tällainen viime hetken peruutus lähettää väärän viestin paitsi jäsenvaltioille myös kansalaisille; toteaa, että unioni ei sen jälkeen, kun siitä tuli korruptionvastaisen YK:n yleissopimuksen osapuoli 12. marraskuuta 2008, ole osallistunut yleissopimuksen mukaiseen arviointimekanismiin eikä ryhtynyt toimiin toteuttaakseen itsearviointia siitä, miten se on noudattanut yleissopimuksen mukaisia velvoitteitaan; kehottaa unionia täyttämään yleissopimuksen mukaiset velvoitteensa toteuttamalla itsearviointiin siitä, miten se on noudattanut yleissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, ja osallistumalla vertaisarviointimekanismiin; kehottaa komissiota harkitsemaan uudelleen kantaansa EU:n korruptiontorjuntakertomukseen; kehottaa komissiota analysoimaan tarkemmin sekä unionin toimielinten että jäsenvaltioiden tasolla toimintaympäristöä, jossa toimia toteutetaan, jotta voidaan määrittää siihen luonnostaan kuuluvat kriittiset tekijät, alttiit alat ja korruptiota edistävät riskitekijät;

75. kehottaa unionia esittämään mahdollisimman pian jäsenyyshakemuksensa Euroopan neuvoston lahjonnan vastaiseen valtioiden ryhmään (GRECO) ja vaatii, että parlamentille tiedotetaan jatkuvasti tämän jäsenyyshakemuksen tilasta;

76. toistaa pitävänsä korruptiota valtavana haasteena EU:ssa sekä jäsenvaltioissa ja katsoo, että ilman tehokkaita korruption vastaisia toimia se heikentää EU:n talouden suorituskykyä, oikeusvaltiota sekä demokraattisten instituutioiden uskottavuutta EU:ssa;

77. kehottaa komissiota julkaisemaan toisen korruptiontorjuntakertomuksen ja antamaan tällaisia kertomuksia säännöllisesti, jotta yleisö saa tietoa edistymisestä korruption torjunnassa, muun muassa korruption torjunnan kokemustenjako-ohjelman avulla saavutetuista tuloksista;

78. on erittäin huolissaan tutkimustuloksista, joiden mukaan petosten ja korruption riski on suurempi silloin, kun jäsenvaltiot käyttävät unionin varoja ja etenkin silloin, kun unionin osuus rahoituksesta on merkittävästi yli 50 prosenttia kokonaiskustannuksista; katsoo siksi, että jäsenvaltiot eivät noudata täysin SEUT-sopimuksen 325 artiklan 2 kohtaa, jonka nojalla jäsenvaltioiden on toteuttava samat toimenpiteet suojatakseen unionin taloudellisia etuja petolliselta menettelyltä kuin ne toteuttavat suojatakseen omia taloudellisia etujaan petolliselta menettelyltä; kehottaa siksi jäsenvaltioita noudattamaan täysin 325 artiklan 2 kohdan periaatetta ja kehottaa komissiota varmistamaan, että jäsenvaltiot todella tekevät niin;

79. pyytää jälleen komissiota laatimaan tiukkojen indikaattoreiden järjestelmän ja helposti sovellettavat yhtenäiset kriteerit, jotka perustuvat Tukholman ohjelmassa esitettyihin vaatimuksiin, korruption tason mittaamiseksi jäsenvaltioissa ja niiden korruption vastaisten toimien arvioimiseksi; pyytää komissiota kehittämään korruptioindeksiin jäsenvaltioiden luokittelomiseksi; katsoo, että korruptioindeksi voisi olla vankka perusta, jonka varaan komissio voisi rakentaa maakohtaisen valvontamekanisminsa, kun se valvoo unionin varojen käyttöä;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0022.

Tiistai 16. toukokuuta 2017*Tutkiva journalismi*

80. katsoo, että tutkiva journalismi on keskeisessä asemassa edistettäessä riittävää avoimuuden tasoa EU:ssa ja jäsenvaltioissa; katsoo, että tutkivaa journalismia olisi kannustettava ja tuettava lainsäädännöllisin keinoin sekä jäsenvaltioissa että EU:ssa; tukee valmistavia toimia, joilla otetaan käyttöön rajat ylittävän tutkivan journalismin tukijärjestelmä niin, että tuen jakaa välittäjänä toimiva organisaatio, Leipzigissä toimiva Lehdistön ja tiedotusvälineiden vapauden eurooppalainen keskus;

Yhteisöpetossopimusta koskeva direktiivi ja Euroopan syyttäjänviraston perustamista koskeva asetus

81. on tyytyväinen tuloksekkaasti päätökseen saatettuihin neuvotteluihin ehdotuksesta direktiiviksi unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten torjunnasta rikosoikeudellisin keinoin (yhteisöpetossopimusta koskeva direktiivi) ja siihen, että alv-petokset sisällytettiin sen soveltamisalaan; panee merkille, että direktiivissä määritellään petoksellisen toiminnan kriminalisoivat tyypit ja korruptio;

82. muistuttaa 5. lokakuuta 2016 antamastaan Euroopan syyttäjänvirastoa ja Eurojustia koskevasta päätöslauselmasta⁽¹⁾, jossa vahvistettiin parlamentin pitkäaikainen tuki tehokkaan ja riippumattoman Euroopan syyttäjänviraston perustamiselle, jotta voidaan vähentää EU:n talousarvioita suojelevien kansallisten lainvalvontatoimien nykyistä hajanaisuutta; uskoo, että tehokas Euroopan syyttäjänvirasto voi tehostaa petostentorjuntaa EU:ssa edellyttäen, että annetaan sitä koskevat tarvittavat säännökset ja että se voi työskennellä tehokkaasti muiden olemassa olevien EU:n elinten ja jäsenvaltioiden viranomaisten kanssa; toteaa, että yhteisöpetossopimusta koskevan direktiivin soveltamisala määrittää suoraan Euroopan syyttäjänviraston mandaatin laajuuden; panee huolestuneena merkille Euroopan syyttäjänvirastoa koskevat neuvoston eriävät kannat, jotka eivät ole SEUT-sopimuksen 86 artiklan mukaisia; toteaa, ettei sen määräyksiä panna täytäntöön tiiviin yhteistyön avulla; katsoo, että Euroopan syyttäjänvirasto voi olla tehokas, jos sen toimivalta kattaa kaikki jäsenvaltiot; kehottaa jäsenvaltioita tarkistamaan kantaansa ja tekemään kaikkensa, jotta neuvostossa päästäisiin yhteisymmärrykseen;

Tupakka

83. panee merkille komission päätöksen olla uusimatta 9. heinäkuuta 2016 umpeutunutta PMI-sopimusta; muistuttaa, että se pysyi 9. maaliskuuta 2016 komissiota olemaan uusimatta, jatkamatta tai neuvottelematta sopimusta uudelleen sen umpeuduttua; katsoo, ettei kolmea muuta sopimusta (BAT, JTI ja ITL) pidä uusia;

84. kehottaa komissiota toteuttamaan EU:n tasolla kaikki tarvittavat toimenpiteet PMI-tupakkatuotteiden jäljittämiseksi ja ryhtymään oikeustoimiin kaikissa tämän valmistajan tuotteiden laittomissa takavarikointitapauksissa, kunnes kaikki tupakkatuotedirektiivin säännökset ovat täysin täytäntöönpanokelpoisia, jotta PMI-sopimuksen voimaantulon päättymisen ja tupakkatuotedirektiivin ja tupakoinnin torjuntaa koskevan puitesopimuksen (FCTC) voimaantulon väliin ei jää sääntelyvajetta;

85. toteaa, että PMI-sopimuksesta⁽²⁾ 9. maaliskuuta 2016 annetun parlamentin päätöslauselman jälkeen komission on esitettävä toimintasuunnitelma tupakan laittoman kaupan, josta valtaosa liittyy tuotemerkittämiin savukkeisiin ("cheap whites"), torjumiseksi; kehottaa komissiota esittämään parlamentille viipymättä ehdotuksen tällaiseksi toimintasuunnitelmaksi;

86. pitää myönteisenä komission tukea tupakkatuotteiden laittoman kaupan estämistä koskevan WTO:n pöytäkirjan nopealle ratifioinnille, sillä se on ensimmäinen monenkeskinen oikeudellinen väline, jonka avulla savukkeiden salakuljetuksen ongelmaa voidaan käsitellä kattavasti ja maailmanlaajuisesti; kehottaa ratifioimaan ja panemaan sen täytäntöön nopeasti;

87. muistuttaa, että tähän mennessä 25 osapuolta, joiden joukossa vain seitsemän EU:n jäsenvaltiota ja EU on ratifioinut tupakoinnin torjuntaa koskevan puitesopimuksen (FCTC); kehottaa EU:n jäsenvaltioita ratifioimaan tupakkatuotteiden laittoman kaupan estämistä koskevan pöytäkirjan;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0376.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0082.

Tiistai 16. toukokuuta 2017

OLAFin tutkimukset ja rooli

88. pitää valitettavana, että huolimatta OLAFin vakuutteluista, että se tekee kaikkensa lyhentääkseen tutkimustensa kestoja, tutkimusvaihe on vuodesta 2012 jatkuvasti pidentynyt loppuun käsitellyissä tapauksissa 22,5 kuukaudesta 25,1 kuukauteen ja kaikissa tapauksissa 17,3 kuukaudesta 18,7 kuukauteen;

89. panee merkille OLAFin roolin erilaisissa yhteisissä tulliopeeraatioissa EU:n talousarviolle koituvien menetysten estämisessä ja pyytää OLAFia sisällyttämään tuleviin vuosikertomuksiinsa enemmän tietoa ja konkreettisia lukuja panoksestaan EU:n talousarvion tulojen suojaamisessa;

90. on huolissaan OLAFin viimeisimmässä vuosikertomuksessa mainitusta rajat ylittävien petosten määrän lisääntymisestä; kehottaa komissiota arvioimaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013 1 artiklan 2 kohdan nojalla jo onnistuneesti tullialalla ja EU:n talousarvion menopuolella sovellettujen sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti toteutettujen yhteisten toimien käyttöä;

91. tukee OLAFin osallistumista petostentorjuntaa koskeviin kansallisiin ja kansainvälisiin kokouksiin, kuten eurooppalaiseen korruption vastaiseen yhteyspisteiden verkostoon, joka hyväksyi marraskuussa 2015 Pariisin julistuksen petostentorjunnan tehostamisesta;

92. toteaa, että petostentorjunnan alalla on edistytty paljon; pitää tässä yhteydessä myönteisenä, että Euroopan petostentorjuntavirastoon (OLAF) perustettiin äskettäin uusi Euroopan rakenne- ja investointirahastojen tutkintayksikkö;

93. kehottaa OLAFia vertailemaan vuotuisissa toimintakertomuksissaan OLAFin suosituksia varojen takaisinperimiseksi ja esittämään todella takaisin saadut summat;

94. palauttaa mieleen, että toimielinten keskinäisen vilpittömän yhteistyön periaatteen, hyvän hallinnon periaatteen ja oikeusvarmuuden vaatimuksen huomioon ottaen OLAFin ja sen valvontakomitean olisi järjestettävä yhteistyönsä työpöytäkirjojensa mukaisesti ja sovellettavia säännöksiä täysimääräisesti noudattaen;

95. pitää myönteisenä OLAFin analyysia OLAFin 1. tammikuuta 2008–31. joulukuuta 2015 antamien oikeudellisten suositusten seurannasta, joka tarjoaa yleiskuvan pääasiallisista syistä siihen, miksi jäsenvaltiot eivät ole ryhtyneet OLAFin suositusten mukaisiin toimiin; panee kuitenkin merkille, että asiakirjaan kootut tiedot koskevat vain oikeudellisia suosituksia eikä niissä oteta huomioon hallinnollisia, kurinpidollisia eikä rahoitusta koskevia suosituksia, eivätkä ne siten anna kokonaiskuvaa OLAFin suositusten seurannasta; kehottaa komissiota antamaan kattavan vastauksen äskettäin julkaistuu OLAFin analyysiin sen oikeudellisten suositusten mukaisista jäsenvaltioiden toimista ja pyytää OLAFia lisäämään vuosikertomukseensa luvun näiden suositusten seurannasta; kehottaa OLAFia yhteistyössä komission kanssa esittämään yksityiskohtaisen analyysin sekä lukuja EU:n varojen takaisinperinnästä;

96. pitää valitettavana, että lähes kolmannes OLAFin vuosina 2008–2015 toimivaltaisille viranomaisille antamista oikeudellisista suosituksista (94/317) hylättiin riittävien todisteiden puutteen vuoksi; kehottaa komissiota arvioimaan, miten hallinnollisten tutkimusten käyttöä oikeustapauksissa voitaisiin parantaa; kehottaa jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia antamaan yksityiskohtaisia tietoja hylkäämisten syistä, jotta OLAF voisi sovittaa suosituksensa entistä paremmin kansallisiin lakeihin;

97. ei pidä riittävänä niiden tapausten määrää, joista OLAFin kansallisille viranomaisille antamien suositusten perusteella on nostettu syyte (noin 50 prosenttia tapauksista); kehottaa jäsenvaltioiden viranomaisia parantamaan yhteistyötään OLAFin kanssa ja kehottaa jäsenvaltioita, komissiota ja OLAFia määrittämään ehdot, joilla varmistetaan OLAFin esittämien todisteiden hyväksyttävyyttä; kehottaa jäsenvaltioiden viranomaisia ja OLAFia toteuttamaan yhteisiä tutkimuksia parhaan mahdollisen tuloksen saavuttamiseksi;

98. kehottaa komissiota OLAFin pääjohtajan mandaatin päättyessä aloittamaan välittömästi menettelyn uutta pääjohtajaa koskevien ehdotusten pyytämiseksi ja aloittamaan kuulemisprosessin Euroopan parlamentin kanssa;

99. kehottaa komissiota tarkistamaan asetusta (EU, Euratom) N:o 883/2013 ja esittämään ehdotuksen OLAFin tutkintavaltuuksien vahvistamisesta; suosittelee, että OLAFin resursseja lisätään, jotta se voi tutkia paljon enemmän ilmoitettuja epäiltyjä petostapauksia;

Tiistai 16. toukokuuta 2017

100. ilmaisee huolensa petostentorjuntaviraston jäsenvaltioilta niin julkisista kuin yksityisistä lähteistä saamien tietojen eroavuuksista; kehottaa komissiota tukemaan aloitteita, joilla pyritään lisäämään julkisen tiedon keräämistä, ja kehottaa jäsenvaltioita parantamaan toimitettujen tietojen laatua;

101. panee merkille, että tähän mennessä OLAFin oikeudellisia suosituksia on pantu täytäntöön jäsenvaltioissa vain rajoitetusti; katsoo, että tällainen tilanne on kestävä, ja kehottaa komissiota varmistamaan OLAFin suositusten täysimääräisen täytäntöönpanon jäsenvaltioissa;

102. pitää valitettavana, etteivät joidenkin jäsenvaltioiden oikeusviranomaiset pane EU:n varojen väärinkäytön estämistä koskeville OLAFin suositukselle juurikaan painoa; muistuttaa, että SEUT-sopimuksen 325 artiklan 2 kohdan mukaan ”jäsenvaltiot toteuttavat samat toimenpiteet suojatakseen unionin taloudellisia etuja petolliselta menettelyltä kuin ne toteuttavat suojatakseen omia taloudellisia etujaan petolliselta menettelyltä”;

103. katsoo, että jäsenvaltioiden ja petostentorjuntaviraston väliseen heikkolaatuiseen viestintään on puututtava viipymättä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään aloitteita, joilla parannetaan sekä jäsenvaltioiden viranomaisrakenteiden että kansalaisyhteiskunnan ja petostentorjuntaviraston välistä viestintää; painottaa, että tämä on tärkeää korruption torjumiseksi jäsenvaltioissa;

o

o o

104. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä Euroopan unionin tuomioistuimelle, Euroopan tilintarkastustuomioistuimelle, Euroopan petostentorjuntavirastolle (OLAF) ja OLAFin valvontakomitealle.

Tiistai 16. toukokuuta 2017

P8_TA(2017)0207

Resurssitehokkuutta koskeva aloite: elintarvikejätteen vähentäminen ja elintarviketurvallisuuden parantaminen**Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. toukokuuta 2017 resurssitehokkuutta koskevasta aloitteesta: elintarvikejätteen vähentäminen ja elintarviketurvallisuuden parantaminen (2016/2223(INI))**

(2018/C 307/03)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Kierto kuntoon – Kiertotaloutta koskeva EU:n toimintasuunnitelma” (COM(2015)0614),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Kohti kiertotaloutta: jätteeton Eurooppa” (COM(2014)0398),
- ottaa huomioon 9. heinäkuuta 2015 antamansa päätöslauselman resurssitehokkuudesta: siirtyminen kohti kiertotaloutta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 14. lokakuuta 2015 annetun kirjallisen kannanoton 0061/2015 myymättä jääneen syömäkelpoisen ruoan lahjoittamiseen hyväntekeväisyyteen,
- ottaa huomioon 19. tammikuuta 2012 antamansa päätöslauselman toimista ruoan haaskauksen välttämiseksi: strategiat elintarvikeketjun tehostamiseksi EU:ssa ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 7. kesäkuuta 2016 antamansa päätöslauselman hyvän kauppatavan vastaisista käytännöistä elintarvikeketjussa ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 28. kesäkuuta 2016 annetut neuvoston päätelmät ruokahävikistä ja ruokajätteestä,
- ottaa huomioon 15. kesäkuuta 2016 annetun alueiden komitean lausunnon ruokahävikistä ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 20. maaliskuuta 2013 annetun Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon aiheesta ”Kansalaisyhteiskunnan panos ruokahävikin ja elintarvikejätteen syntymisen estämistä ja vähentämistä koskevaan strategiaan” ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 34/2016 ”Ruokahävikin torjunta: EU:n olisi parannettava elintarvikeketjun tehokkuutta”,
- ottaa huomioon 27. toukokuuta 2016 annetun YK:n ympäristökokous UNEAn päätöslauselman elintarvikejätteen ehkäisemisestä, vähentämisestä ja uudelleenkäytöstä,
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean kesäkuussa 2014 julkaiseman vertailevan tutkimuksen ruoan lahjoittamista koskevasta lainsäädännöistä ja käytännöistä EU:n jäsenvaltioissa,
- ottaa huomioon FUSIONS-hankkeen (Food Use for Social Innovation by Optimizing Waste Prevention Strategies) tutkimuksen ruokahävikin arvioidusta määrästä EU:ssa (2016),
- ottaa huomioon FUSIONS-hankkeessa vuonna 2015 tehdyn ruokahävikkiin vaikuttavien EU:n säädösten ja politiikkatoimien tarkastelun,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0266.

⁽²⁾ EUVL C 227 E, 6.8.2013, s. 25.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0250.

⁽⁴⁾ EUVL C 17, 18.1.2017, s. 28.

⁽⁵⁾ EUVL C 161, 6.6.2013, s. 46.

Tiistai 16. toukokuuta 2017

- ottaa huomioon FUSIONS-hankkeessa vuonna 2014 vahvistetut ruokahävikin määritelmät,
 - ottaa huomioon kesäkuussa 2016 käyttöön otetun maailmanlaajuisen ruokahävikin ja -jätteen mittaamisen tarkoitetun FLW-normin (Food Loss and Waste Accounting and Reporting Standard),
 - ottaa huomioon YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) tutkimuksen, joka koskee elintarvikkeiden haaskaamisen jalanjälkeä ja vaikutuksia luonnonvaroihin ("Food wastage footprint – Impacts on natural resources") (FAO 2013),
 - ottaa huomioon FAO:n tutkimuksen maailmanlaajuisesta ruokahävikistä ja -jätteestä (FAO 2011),
 - ottaa huomioon vetoomuksen ruuan tuhlauksen lopettamisen puolesta ("Stop Food Waste in Europe!"),
 - ottaa huomioon Milanon asiakirjan hyväksymisen vuoden 2015 Milanon maailmannäyttelyssä,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön sekä maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan lausunnon (A8-0175/2017),
- A. ottaa huomioon FAO:n arvion, jonka mukaan vuosittain noin 1,3 miljardia tonnia elintarvikkeita (eli painon mukaan noin kolmasosa) kaikesta ihmiskulutukseen tuotetusta ruuasta päätyy hävikkiin tai jätteiksi;
- B. ottaa huomioon, että ruoka on kallisarvoinen hyödyke; ottaa huomioon, että "elintarvikejärjestelmässä" käytetään merkittävästi resursseja, kuten maata, maaperää, vettä, fosforia ja energiaa ja että näiden resurssien tehokas ja kestävä hallinta on erittäin tärkeää; ottaa huomioon, että elintarvikejäte aiheuttaa valtavia taloudellisia ja ekologisia kustannuksia (1,7 biljoonaa Yhdysvaltain dollaria vuodessa koko maailmassa FAO:n arvion ⁽¹⁾ mukaan); ottaa huomioon, että elintarvikejätteen ennaltaehkäisy ja vähentäminen tuo taloudellisia etuja kotitalouksille ja koko yhteiskunnalle ja vähentää samalla ympäristölle aiheutuvia haittoja;
- C. toteaa, että ruoan haaskaamisesta aiheutuu suuria sosiaalisia, taloudellisia ja ekologisia kustannuksia sekä eettisiä vaikutuksia; ottaa huomioon, että hukkaan tai jätteeksi päätyvä ruoka edistää osaltaan ilmastonmuutosta globaalilla hiilijalanjäljellä, joka on noin kahdeksan prosenttia ihmisen toiminnan aiheuttamien kasvihuonekaasujen kokonaispäästöistä, ja on samalla maan, energian ja veden kaltaisten niukkojen resurssien tuhlausta ⁽²⁾ koko tuotteen elinkaaren ajan; katsoo, että elintarvikejätteen ylijäämistä ei pitäisi tulla suoraan elintarvikejätettä, kun ne muutoin voitaisiin käyttää ihmisten ravinnoksi, ja että elintarvikeylijäämiä koskevalla asianmukaisella lainsäädännöllä elintarvikejätteestä voitaisiin tehdä resurssi;
- D. ottaa huomioon, että viimeaikaisten tutkimusten mukaan jokaista tuotettua ruokakiloa kohden ilmastoon vapautuu keskimäärin 4,5 kiloa hiilidioksidia; ottaa huomioon, että ruokaa heitetään Euroopassa hukkaan noin 89 miljoonaa tonnia vuodessa, mistä syntyy 170 miljoonaa hiilidioksidiekvivalenttitonnia, joka jakautuu seuraavasti: elintarvike-teollisuus 59 miljoonaa hiilidioksidiekvivalenttitonnia, kotitaloudet 78 miljoonaa hiilidioksidiekvivalenttitonnia ja muut 33 miljoonaa hiilidioksidiekvivalenttitonnia vuodessa; ottaa huomioon, että elintarvikkeista kuluttamatta jäävän 30 prosentin osuuden tuottamiseen tarvitaan 50 prosenttia enemmän kasteluvettä ja että yhden naudanlihakilon tuottamiseen kuluu 5–10 tonnia vettä;
- E. ottaa huomioon, että monien tutkimusten mukaan ruokavalioiden kattava muutos on osoittautunut tehokkaimmaksi tavaksi vähentää elintarvikkeiden kulutuksen ympäristövaikutusta; katsoo, että elintarvikkeiden kestävä tuotanto- ja kulutusjärjestelmän aikaansaaminen Euroopassa edellyttää kattavaa ja yhdennettyä elintarvikepolitiikkaa;

⁽¹⁾ FAO, "Food wastage footprint. Impacts on natural resources", Rooma, 2013.

⁽²⁾ FAO, Food wastage footprint and climate change, 2015.

Tiistai 16. toukokuuta 2017

- F. ottaa huomioon, että Maailman ruokaohjelman (WFP) mukaan 795 miljoonalla ihmisellä maailmassa ei ole riittävästi ruokaa terveelliseen ja aktiiviseen elämään; ottaa huomioon, että heikko ravitsemus aiheuttaa lähes puolet (45 prosenttia) eli noin 3,1 miljoonaa alle 5-vuotiaiden lasten kuolemista; ottaa huomioon, että joka kuudes lapsi maailmassa on alipainoinen ja joka neljännes kasvu on hidastunut; katsoo siksi, että elintarvikejätteen vähentäminen ei ole vain taloudellinen ja ekologinen velvollisuus vaan myös moraalinen velvollisuus⁽¹⁾;
- G. ottaa huomioon, että maailmassa elää tällä hetkellä noin 793 miljoonaa aliravitettua ihmistä⁽²⁾ ja yli 700 miljoonaa ihmistä köyhyysrajan alapuolella⁽³⁾ alle 1,90 dollarin päivätuloilla; toteaa, että elintarviketuotantoon tarkoitettujen luonnonvarojen vastuutonta käyttöä sekä ruoan haaskaamista olisi siten pidettävä moraalisesti tuomittavana;
- H. katsoo, että elintarvikejätteen vähentäminen tehostaisi maankäyttöä, parantaisi vesivarojen hoitoa ja vaikuttaisi myönteisesti koko maatalouteen maailmanlaajuisesti sekä tukisi voimakkaasti aliravitsemuksen torjuntaa kehitysmaissa;
- I. toteaa, että EU on allekirjoittanut YK:n yleiskokouksessa 25. syyskuuta 2015 hyväksytyt kestävä kehityksen toimintaohjelman (Agenda 2030); ottaa huomioon, että kestävä kehityksen tavoitteena 12.3 on puolittaa vuoteen 2030 mennessä maailmanlaajuinen ruokajätteen määrä jälleenmyyjä- ja kuluttajatasolla sekä vähentää ruokahävikkiä tuotanto- ja jakeluketjuissa sadonkorjuun jälkeinen hävikki mukaan lukien; ottaa huomioon, että YK:n arvioiden mukaan maailman väestömäärä kasvaa nykyisestä 7,3 miljardista 9,7 miljardiin vuoteen 2050 mennessä⁽⁴⁾; katsoo, että elintarvikejätteen vähentäminen on olennaisen tärkeä toimenpide maailman nälän vähentämisessä ja ehdoton edellytys maailman jatkuvasti kasvavan väestön ruokkimiseksi;
- J. ottaa huomioon, että 400 vähittäiskauppiasta, valmistajaa, palveluntuottajaa ja muita sidosryhmiä 70 maassa edustava Consumer Goods -kuluttajatavarafoorumi on antanut julkisen päätöslauselman jäsentensä omasta toiminnasta johtuvan elintarvikejätteen puolittamiseksi vuoteen 2025 mennessä viisi vuotta ennen kestävä kehityksen tavoitetta 12.3;
- K. toteaa, että elintarvikejätteen ennalta ehkäiseminen tuottaa ympäristöetuja sekä sosiaalista ja taloudellista hyötyä; ottaa huomioon, että unionissa menee arvioiden mukaan vuosittain hukkaan 88 miljoonaa tonnia ruokaa, mikä vastaa 173 kilon ruokahävikkiä henkeä kohti ja että unionissa elintarvikkeiden tuottaminen ja hävittäminen tuottavat 170 miljoonaa tonnia hiilidioksidia ja kuluttavat 26 miljoonaa tonnia resursseja; toteaa, että tämän suuruisen elintarvikejätteen kustannuksiksi arvioidaan noin 143 miljardia euroa⁽⁵⁾; ottaa huomioon, että FAO:n mukaan 800 miljoonaa ihmistä maailmassa kärsii nälänhädästä;
- L. ottaa huomioon, että vuoden 2014 tietojen mukaan 55 miljoonaa ihmistä eli 9,6 prosenttia unionin 28 jäsenvaltion väestöstä ei voi hankkia itselleen laadukasta ateriaa joka toinen päivä; ottaa huomioon, että vuoden 2015 tietojen mukaan 118,8 miljoonalla ihmisellä eli 23,7 prosentilla unionin 28 jäsenvaltion väestöstä on köyhyyden tai sosiaalisen syrjäytymisen riski⁽⁶⁾;
- M. katsoo, että elintarvikejätteen vähentäminen voi parantaa kotitalouksien taloudellista tilannetta alentamatta elintasoja;
- N. ottaa huomioon, että hyvän kauppatavan vastaiset käytännöt ja polkumyynti elintarvikealalla johtavat usein elintarvikkeiden myyntiin niiden todellista arvoa halvemmalla, mikä puolestaan lisää jätettä;

⁽¹⁾ <https://www.wfp.org/hunger/stats>

⁽²⁾ The State of Food Insecurity in the World 2015, FAO, YK.

⁽³⁾ Development Goals in an Era of Demographic Change, Global Monitoring Report 2015/2016, Maailmanpankki.

⁽⁴⁾ <http://www.un.org/en/development/desa/news/population/2015-report.html>

⁽⁵⁾ FUSIONS, Estimates of European food waste levels, maaliskuu 2016.

⁽⁶⁾ Eurostat 2015, "People at risk of poverty or social exclusion".

Tiistai 16. toukokuuta 2017

- O. ottaa huomioon, että elintarvikkeita menee hukkaan tai jätteeksi elintarvikeketjun kaikissa vaiheissa, mikä tarkoittaa tuotantoa, jalostusta, kuljetusta, varastointia, vähittäismyyntiä, markkinointia ja kulutusta; ottaa huomioon, että FUSIONS-hankkeessa tehdyt arviot osoittavat, että elintarvikejätettä syntyy eniten kotitalouksissa (53 prosenttia) ja elintarviketeollisuudessa (19 prosenttia) ja että muita jätteen aiheuttajia ovat vähittäiskauppiat (12 prosenttia), alkutuotanto (10 prosenttia) ja tukkukauppiat (5 prosenttia)⁽¹⁾; toteaa arvioiden antavan osviittaa siitä, että kotitalouksien ja jalostusalan elintarvikejätteen vähentämistoimenpiteillä olisi suurin vaikutus; ottaa huomioon, että kehitysmaissa elintarvikejäte johtuu pääasiassa infrastruktuuria koskevista ja teknisistä rajoituksista;
- P. ottaa huomioon, että FUSIONS-hankkeen tiedot ovat peräisin useasta lähteestä ja erilaisista elintarvikejätteen määritelmien käytöstä;
- Q. ottaa huomioon, että FUSIONS-hankkeessa todettiin, että maataloudessa, puutarhataloudessa, vesiviljelyssä, kalastuksessa ja muissa alkutuotantotoimissa on erittäin vähän jätettä koskevia mittauksia; katsoo, että tämä estää ruokahävikin ja elintarvikejätteen todellisen määrän moitteettoman arvioinnin Euroopassa;
- R. ottaa huomioon, että elintarvikejätteen torjumiseksi olisi asianmukaisempaa toteuttaa toimia, jotka kohdennetaan ketjun eri toimijoihin ja vaiheisiin, sillä todetut ongelmat eivät ole aina samat;
- S. ottaa huomioon, että Yhdistyneessä kuningaskunnassa WRAP-toimintaohjelmassa (Waste and Resources Action Programme) tehty tutkimus osoitti, että ainakin 60 prosenttia kotitalouksien elintarvikejätteestä voidaan välttää ja olisi voitu käyttää, jos niitä olisi säilytetty paremmin⁽²⁾;
- T. ottaa huomioon, että osa alkutuotannon hävikistä ja jätteestä johtuu myös vähittäiskauppioiden tuote-eritelmiä koskevista vaatimuksista, kulutuskysynnän muutosten vuoksi peruutetuista tilauksista ja kausiluonteiseen kysyntään vastaamisesta johtuvasta ylituotannosta; toteaa, että elintarvikkeiden laadun heikentyminen tuotantolinjalla on yksi ruokahävikkiä jalostuksen yhteydessä aiheuttava syy;
- U. ottaa huomioon, että FAO:n mukaan Euroopassa menetetään maataloudessa 20 prosenttia hedelmistä ja vihanneksista, 20 prosenttia juuri- ja mukulakasveista ja 10 prosenttia öljy- ja palkokasveista, ja lisäksi hedelmien ja vihannesten sekä juuri- ja mukulakasvien sadonkorjuun jälkeinen hävikki on 5 prosenttia⁽³⁾;
- V. ottaa huomioon, että huonojen sääolosuhteiden seurauksena vahingoittuneet hedelmät ja vihannekset tai sellaiset, jotka hävitetään tai kynnetään peltoon perhetiloilla markkinoiden menetyksen tai alhaisten hintojen takia, merkitsevät maanviljelijöiden investointien ja tulojen menetystä;
- W. ottaa huomioon, että elintarvikeketjun toimijat sisällyttävät usein ruokahävikistä aiheutuvat kustannukset tuotteiden lopullisiin kuluttajahintoihin⁽⁴⁾;
- X. ottaa huomioon, että Euroopan tilintarkastustuomioistuin käsitteli erityiskertomuksessaan nro 34/2016 kysymystä siitä, edistääkö unioni resurssitehokasta elintarvikehuoltoa torjumalla ruokahävikkiä vaikuttavalla tavalla; ottaa huomioon, että kertomuksen havaintojen mukaan unioni ei tällä hetkellä torju elintarvikejätettä tehokkaasti ja että nykyisiä aloitteita ja toimintamalleja pitäisi käyttää tehokkaammin elintarvikejätettä koskevaan ongelmaan puuttumiseksi; ottaa huomioon, että kertomuksessa todettiin, että komission tavoitetaso elintarvikejätteeseen puuttumisessa on heikentynyt huolimatta Euroopan parlamentin ja jäsenvaltioiden lukuisista pyynnöistä käsitellä asiaa; ottaa huomioon, että kertomuksessa katsotaan komission tähän mennessä toteuttamien toimien olevan hajanaisia, satunnaisia ja puutteellisesti koordinoituja; toteaa kertomuksessa suositeltavan, että komission olisi kehitettävä lähivuosia koskeva toimintasuunnitelma, käsiteltävä elintarvikejätettä tulevaisuuden vaikutustenarvioinneissa,

⁽¹⁾ FUSIONS, Estimates of European food waste levels, maaliskuu 2016.

⁽²⁾ WRAP, 2015. "Household Food Waste in the UK", 2015.

⁽³⁾ FAO (2011) "Global food losses and food waste".

⁽⁴⁾ Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomus nro 34/2016: "Ruokahävikin torjunta: EU:n olisi parannettava elintarvikeketjun tehokkuutta", s. 14.

Tiistai 16. toukokuuta 2017

sovitettava paremmin yhteen unionin eri politiikat, joilla voidaan torjua elintarvikejätettä, ja selkeytettävä elintarvikkeiden lahjoittamishalukkuutta vähentävää säädösten tulkintaa sekä harkittava harkita lahjoittamisen helpottamista muiden toimintapolitiikkojen alalla;

- Y. ottaa huomioon, että komissio investoi paljon resursseja ja järjesti erittäin onnistuneen julkisen kuulemisen vuonna 2013 mutta päätti lopulta kuitenkin olla julkaisematta tiedonantoa kestävästä eurooppalaisesta elintarvikejärjestelmän rakentamisesta, vaikka kolme komission pääosastoa (ympäristöasioiden pääosasto, terveys- ja kuluttaja-asioiden pääosasto ja maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosasto) oli jo viimeistellyt sen ja sopinut siitä; ottaa huomioon, että kyseisessä tiedonannossa on eräitä hyviä toimintamalleja elintarvikejätettä koskevan ongelman käsittelyyn;
- Z. ottaa huomioon, että unionilla ei ole vielä yhteistä yhdenmukaista "elintarvikejätteen" määritelmää eikä myöskään yhteisiä menetelmiä elintarvikejätteen mittaamiseksi unionin tasolla, minkä vuoksi on vaikeaa vertailla eri tietokokonaisuuksia ja mitata edistymistä elintarvikejätteen vähentämisessä; toteaa, että kattavien, luotettavien ja yhdenmukaisten tietojen keräämiseen liittyvät ongelmat vaikeuttavat entisestään elintarvikejätteen arvioimista unionissa; toteaa, että "elintarvikejätteellä" tarkoitetaan tässä päätöslauselmassa ihmisravinnoksi alun perin tarkoitettuja syötäväksi kelpaavia ja kelpaamattomia elintarvikkeita, jotka on poistettu tuotanto- tai toimitusketjusta käyttöön soveltumattomina, mukaan lukien alkutuotanto-, jalostus-, valmistus-, kuljetus-, varastointi-, vähittäismyynti- ja kuluttajataso ja lukuun ottamatta alkutuotantohävikkiä; toteaa, että on otettava käyttöön "alkutuotantohävikin" määritelmä;
- AA. katsoo, että syötäväksi kelpaavan elintarvikejätteen ja jätteen syötäväksi kelpaamattomien osien välille on tehtävä ero, jotta voidaan välttää harhaanjohtavat päätelmät ja tehottomat toimenpiteet; katsoo, että vähentämistoimenpiteissä olisi keskityttävä syötäväksi kelpaavan elintarvikejätteen välttämiseen;
- AB. ottaa huomioon, että ruokahävikin ja -jätteen mittaamismalli on monen sidosryhmän toimenpide, jonka tuloksena on kehitetty maailmanlaajuinen arviointi- ja raportointistandardi (niin sanottu FLW-standardi) elintarvikkeiden toimitusketjusta poistettujen elintarvikkeiden ja niihin liittyvien syötäväksi kelpaamattomien osien määrittämiseen ⁽¹⁾;
- AC. katsoo, että valvomalla paitsi sitä, paljonko elintarvikkeita menee hukkaan, niin myös sitä, paljonko niitä jää yli ja otetaan talteen, voidaan saada täydellisempi kuva, joka voi olla hyödyksi kehitettäessä laadukkaita politiikkoja unionin tasolla;
- AD. toteaa, ettei jätepuitedirektiivissä ⁽²⁾ vahvistetussa jätehuoltohierarkiassa (jätteiden syntymisen ehkäiseminen, uudelleenkäyttöön valmistelu, kierrätys, talteenotto ja hävittäminen) oteta huomioon elintarvikejätteen erityispiirteitä ja että elintarvikejäte on erittäin vaihtelevaa jätevirtaa; toteaa, että unionilla ei toistaiseksi ole käyttämättä jääneen ruoan ja elintarvikejätteen hallitsemiseen sovellettavaa erityistä hierarkiaa; katsoo, että olisi luotava elintarvikejätehierarkia, jossa otetaan huomioon koko elintarvikeketju; katsoo, että ensisijaisina toimenpiteinä olisi oltava ehkäiseminen ja uudelleenkäyttö ihmiskulutukseen;
- AE. katsoo, että soveltamalla oikeanlaista kannustavaa politiikkaa voitaisiin saada talteen elintarvikkeiden ylituotantoa ja käyttää sitä ihmisten ruokkimiseen;
- AF. ottaa huomioon, että elintarvikeketjuissa aiemmin olleiden elintarvikkeiden ja sivutuotteiden käyttöä eläinrehutuotannossa voidaan parantaa;
- AG. ottaa huomioon, että elintarvikejätteen polttaminen ja kaatopaikalle vieminen ovat edelleen jatkuvia käytäntöjä joillakin unionin alueilla ja että ne ovat vastoin kiertotaloutta;

⁽¹⁾ Food Loss and Waste Accounting and Reporting Standard, 2016.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta (EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3).

Tiistai 16. toukokuuta 2017

- AH. ottaa huomioon, että elintarviketietojen antamisesta kuluttajille 25. lokakuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1169/2011 ⁽¹⁾ 9 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaan elintarvikealan toimijoiden on ilmoitettava elintarvikkeen vähimmäissäilyvyysaika ("parasta ennen" -päiväys) tai viimeinen käyttöpäivä;
- AI. ottaa huomioon, että etenkin kuluttajat ymmärtävät elintarvikkeiden päiväysmerkintöjä huonosti; ottaa huomioon, että "parasta ennen" -merkintä tarkoittaa päivää, jonka jälkeen elintarvike voidaan yleisesti ottaen edelleen syödä, mutta se ei ole enää parhaimmillaan, ja viimeinen käyttöpäivä tarkoittaa päivää, jonka jälkeen kyseistä elintarviketta ei ole enää turvallista syödä; ottaa huomioon, että yli puolet unionin kansalaisista ei ymmärrä "parasta ennen"- ja "käytettävä viimeistään" -päiväysten merkitystä ⁽²⁾; toteaa, että "parasta ennen"- ja "käytettävä viimeistään" -merkintöjen käyttötapa ja niiden ymmärtäminen vaihtelevat jäsenvaltiosta toiseen ja eri tuottajien, jalostajien ja jakelijoiden keskuudessa, myös siinä tapauksessa, että kyse on samasta tuotteesta; muistuttaa, että elintarviketietojen antamisesta kuluttajille annetun asetuksen (EU) N:o 1169/2011 13 artiklan mukaan päivämäärät on merkittävä helposti havaittavalla ja luettavalla tavalla;
- AJ. ottaa huomioon, että myymättä jääneiden elintarvikkeiden lahjoittaminen koko toimitusketjussa vähentää huomattavasti elintarvikejätettä ja auttaa samalla apua tarvitsevia ihmisiä, joilla ei ole varaa ostaa tiettyjä elintarvikkeita tai riittävää määrää saman laatuista elintarvikkeita; panee merkille supermarketien sekä ravintoloiden ja kahviloiden erityisaseman tässä prosessissa;
- AK. ottaa huomioon, että ruoan lahjoittamista helpotetaan unionin rahastojen, kuten vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahaston (FEAD), avulla, hankkimalla rahoitusta muun muassa lahjoitettujen elintarvikkeiden varasto- ja kuljetusinfrastruktuuria varten; toteaa, että jäsenvaltiot eivät ole hyödyntäneet FEAD:ä riittävässä määrin;
- AL. ottaa huomioon, että jakelukanavien niukka kapasiteetti tai joskus sen täysi puuttuminen estää syömäkelpoisen ylijäämän toimittamisen apua tarvitseville; ottaa huomioon, että hyväntekeväisyysjärjestöillä ja julkisilla tai kunnallisilla sosiaalilaitoksilla ei ole riittäviä varoja eikä henkilöresursseja, jotta ne voisivat toimittaa ja jakaa hyväntekeväisyyteen tarkoitettuja syömäkelpoisia elintarvikkeita; toteaa tämän koskevan erityisesti heikoimmassa asemassa olevia alueita;
- AM. ottaa huomioon, että esimerkiksi hyväntekeväisyysjärjestöjen ruokapankkien ja jakelupisteiden kaltaiset yhteiset ja ruohonjuuritasolta lähtevät aloitteet vähentävät elintarvikkeiden haaskaamista ja auttavat vähäosaisimpia ja näin ollen edistävät vastuullisen ja valistuneen yhteiskunnan kehittymistä;
- AN. ottaa huomioon, että sisämarkkinoilla monet yritykset tuottavat elintarvikkeita useampaan kuin yhteen maahan; ottaa huomioon, että joissakin tapauksissa kyseisten yritysten myymättä jääneitä tuotteita ei voida lahjoittaa tuotantomaassa, koska merkinnät ovat vieraalla kielellä;
- AO. toteaa, että ruoan lahjoittajia pidetään yleisen elintarvikelainsäädännön ⁽³⁾ mukaan "elintarvikealan toimijoina", ja niiden on siksi täytettävä kaikki vastuullisuutta, korvausvastuuta ja jäljitettävyyttä koskevat unionin elintarvikelainsäädännön sekä elintarvikehygieniää koskevan unionin lainsäädäntöpakettin ⁽⁴⁾ vaatimukset; ottaa huomioon, että ruoan lahjoittamista koskevaan korvausvastuuseen liittyvät riskit saattavat saada potentiaaliset ruoan lahjoittajat heittämään ylijäämän pois, sen sijaan että ne lahjoittaisivat sen ⁽⁵⁾;

⁽¹⁾ EUVL L 304, 22.11.2011, s. 18.

⁽²⁾ Flash Eurobarometer 425, "Food waste and date marking", syyskuu 2015.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002, annettu 28. tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 852/2004, annettu 29. huhtikuuta 2004, elintarvikehygieniasta (EUVL L 139, 30.4.2004, s. 1). Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 853/2004, annettu 29. huhtikuuta 2004, eläinperäisiä elintarvikkeita koskevista erityisistä hygieniasäännöistä (EUVL L 139, 30.4.2004, s. 55). Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 854/2004, annettu 29. huhtikuuta 2004, ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden virallisen valvonnan järjestämistä koskevista erityissäännöistä (EUVL L 139, 30.4.2004, s. 206).

⁽⁵⁾ Euroopan talous- ja sosiaalikomitean vuonna 2014 teettämä vertaileva tutkimus ruoan lahjoittamista koskevasta lainsäädännöstä ja käytännöistä EU:n jäsenvaltioissa.

Tiistai 16. toukokuuta 2017

- AP. ottaa huomioon, että olemassa olevien hallinnollisten esteiden takia isot kauppaketjut ja supermarketit mieluummin heittävät elintarvikkeet pois ennen ”parasta ennen” -päiväyksen umpeutumista kuin antavat ne hyväntekeväisyyteen;
- AQ. toteaa, että tällä hetkellä komissio pyrkii selventämään lahjoituksia koskevaa unionin lainsäädäntöä;
- AR. ottaa huomioon, että useat jäsenvaltiot ovat jo säätäneet kansallisia lakeja, joilla rajoitetaan elintarvikejätteen syntymistä, ja erityisesti Italia on säätänyt lakeja, joilla helpotetaan ruoan lahjoittamista ja jakamista sosiaalista yhteisvastuuta varten jättämällä soveltamatta lahjoittajan vastuuta vilpittömässä mielessä lahjoitettuun ruokaan, jonka tiedetään olevan syömäkelpoista lahjoittamisajankohtana;
- AS. ottaa huomioon, että maat voivat myös antaa vapaaehtoisia kansallisia ohjeita elintarvikelahjoituksista, kuten Suomen elintarviketurvallisuusviranomaisten laatima ohje, jonka tarkoituksena on vähentää vältettävissä olevaa elintarvikejätettä;
- AT. ottaa huomioon, että yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28. marraskuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY ⁽¹⁾ (arvonlisäverodirektiivi) mukaan ruokalahjoituksista peritään veroa eikä niitä koskevia veropoikkeuksia sallita; ottaa huomioon, että komissio suosittelee, että lähellä ”parasta ennen” -päiväystä olevan tai myytäväksi kelpaamattoman lahjoitetun ruoan arvo määritetään verotuksellisista syistä melko alhaiseksi tai jopa lähes nolllaksi ⁽²⁾ ottaa huomioon, että jotkut jäsenvaltiot kannustavat ruokalahjoituksiin jättämällä soveltamatta alv-vastuuta, mutta on epäselvää, onko tämä arvonlisäverodirektiivin mukaista; ottaa huomioon, että jotkut muut jäsenvaltiot antavat yrityksille verohelpotuksia lahjoitetusta ruoasta ⁽³⁾;
- AU. ottaa huomioon, että valitettavasti monissa jäsenvaltioissa on kalliimpaa lahjoittaa ihmisravinnoksi kelpavaa ylijäämäruoka kuin lähettää se anaerobisesti hajotettavaksi, mikä on vastoin yhteistä etua ottaen huomioon äärimmäisessä köyhyydessä elävän väestön määrä;
- AV. ottaa huomioon, että elintarvikepakkausten osuus elintarvikejätteen vähentämisessä ja kestävyuden lisäämisessä on huomattava, sillä ne pidentävät tuotteen käyttöikää ja suojaavat tuotteita; katsoo, että uusiutuvista raaka-aineista valmistetut kierrätettävät elintarvikepakkaukset voivat edelleen edistää ympäristö- ja resurssitehokkuustavoitteita;
- AW. ottaa huomioon, että aktiiviset ja älykkäät elintarvikkeen kanssa kosketuksissa olevat materiaalit voivat parantaa pakattujen elintarvikkeiden laatua ja pidentää niiden säilyvyysaikaa tai parantaa pakattujen elintarvikkeiden kunnan valvontaa ja tarjota tietoa elintarvikkeiden tuoreudesta;
- AX. toteaa, että poisheitettyjen elintarvikkeiden käsitteleminen edellyttää lisäresursseja;
- AY. ottaa huomioon, että elintarvikejätteen torjuminen tarjoaa myös taloudellisen mahdollisuuden, sillä yksi ruokahävikin torjuntaan käytetty euro auttaa välttämään 265 kiloa elintarvikejätettä, jonka arvo on 535 euroa, ja säästämään yhdeksän euroa kuntien jätekustannuksissa ja 50 euroa ympäristökustannuksissa, jotka aiheutuvat kasvihuonekaasupäästöistä ja ilman epäpuhtauksista ⁽⁴⁾;
- AZ. katsoo, että elintarvikejätteen vähentämistä koskevat toimet olisi toteutettava asianmukaisella tasolla; katsoo, että paikallis- ja alueviranomaisilla on keskeinen tehtävä elintarvikejätteen vähentämisessä, koska niillä on jätehuoltoa koskevia velvollisuuksia ja valmiuksia, paikallisten kampanjoiden käynnistämistä ja suorittamista koskevia valmiuksia sekä suora yhteys kansalaisyhteiskuntaan ja hyväntekeväisyysjärjestöihin ja yhteistyötä niiden kanssa, kun otetaan huomioon niiden suuri osuus julkisissa hankinnoissa ja monissa tapauksissa niiden toimivalta oppilaitosten osalta;

⁽¹⁾ EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Yhteinen vastaus kahteen kirjalliseen kysymyksen (E-003730/13 ja E-002939/13), 7. toukokuuta 2013.

⁽³⁾ Euroopan talous- ja sosiaalikomitean vuonna 2014 teettämä vertaileva tutkimus ruoan lahjoittamista koskevasta lainsäädännöstä ja käytännöistä EU:n jäsenvaltioissa.

⁽⁴⁾ Komission yksiköiden valmisteluasiakirja, joka sisältää tiivistelmän elintarvikejätettä koskevien toimenpiteiden vaikutusten arvioinnista (Commission staff working document, executive summary of the impact assessment, impact assessment on measures addressing food waste to complete SWD(2014)0207 regarding the review of EU waste management targets (SWD(2014)0289, 23.9.2014)).

Tiistai 16. toukokuuta 2017

- BA. ottaa huomioon, että elintarvikejätteen maailmanlaajuisessa torjunnassa on erittäin tärkeässä asemassa hyvien käytäntöjen vaihto sekä unionin tasolla että kansainvälisesti, samoin kuin avun tarjoaminen kehitysmaille;
- BB. ottaa huomioon, että vuoden 2013 puolivälin jälkeen Euroopan parlamentti on pannut täytäntöön kattavaa politiikkaa, jonka tavoitteena on vähentää huomattavasti sen ateriapalvelujen tuottamaa elintarvikejätettä; ottaa huomioon, että parlamentin päätoimipaikat Brysselissä lahjoittavat säännöllisesti ylituotannosta peräisin olevia käyttämättä jääneitä elintarvikkeita;
1. painottaa, että elintarvikejätteen määrää unionissa on pikaisesti vähennettävä ja resurssitehokkuutta parannettava kaikissa elintarvikeketjun vaiheissa, mukaan lukien tuotanto, jalostus, kuljetus, varastointi, vähittäismyynti, markkinointi ja kulutus; ottaa huomioon, että kehittyneissä teollisuusmaissa suurin osa elintarvikejätteestä syntyy myynti- ja kulutusvaiheessa, kun taas kehittyvissä maissa elintarvikejätettä syntyy jo elintarvikkeiden valmistus- ja jalostusvaiheen aikana; korostaa tämän osalta, että sekä komissiolta että jäsenvaltioilta edellytetään poliittista johtajuutta ja sitoutumista; muistuttaa pyytäneensä toistuvasti komissiota käynnistämään toimia elintarvikejätteen torjumiseksi;
 2. vaatii erityisesti vähentämään elintarvikejätteen tuottamista vähittäismyyntiin ja kuluttajien tasolla sekä vähentämään ruokahävikkiä tuotanto- ja toimitusketjuissa, sadonkorjuun jälkeinen hävikki mukaan lukien;
 3. painottaa tämän vuoksi tarvetta parantaa kaikkien elintarvikeketjun toimijoiden ja erityisesti toimittajien ja jakelijoiden välistä viestintää tarjonnan ja kysynnän yhteensovittamiseksi;
 4. kehottaa ottamaan käyttöön unionin ja jäsenvaltioiden tasolla toimivallan mukaisesti koordinoituja toimia, joissa otetaan huomioon jätettä, elintarviketurvallisuutta ja -tiedotusta koskevat politiikat sekä myös talous-, finanssi- ja rahoitus- tutkimus- ja innovaatio-, ympäristö-, rakenne- (maatalous ja kalastus), koulutus-, sosiaali-, kauppaa- ja kuluttajansuojapolitiikkaan sekä julkisiin hankintoihin liittyviä näkökohtia; edellyttää tässä yhteydessä unionin ja jäsenvaltioiden välistä koordinoitua; korostaa, että unionin toimenpiteitä elintarvikejätteen vähentämiseksi olisi tehostettava ja yhdenmukaistettava; panee merkille, että elintarvikkeiden toimitusketjuun kuuluvat yritykset ovat suurelta osin pk-yrityksiä, joita ei pitäisi rasittaa kohtuuttomalla lisähallinnolla;
 5. vaatii komissiota ottamaan mukaan kaikki elintarvikejätettä käsittelevät yksiköt ja varmistamaan jatkuvan ja vahvistetun koordinoitun komission tasolla; kehottaa siksi komissiota soveltamaan järjestelmällistä lähestymistapaa, jossa otetaan huomioon kaikki elintarvikejätettä koskevat seikat, ja laatimaan elintarvikejätettä koskevan toimintasuunnitelman, joka kattaa eri toimintaloikat ja jossa hahmotellaan strategia tuleville vuosille;
 6. kehottaa komissiota määrittämään unionin lainsäädännön, joka voi haitata tehokasta elintarvikejätteen torjuntaa, ja analysoimaan, miten sitä voitaisiin muuttaa täyttämään elintarvikejätteen ennaltaehkäisyä koskeva tavoite;
 7. kehottaa komissiota asiaa koskevien uusien säädöselähdösten vaikutustenarviointia tehdessään arvioimaan niiden mahdollista vaikutusta elintarvikejätteeseen;
 8. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita jatkamaan nykyistä taloudellista tukea elintarvikejätteen torjumiselle; kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään tällä alalla paremmin unionin eri politiikanalojen ja rahoitusohjelmien tarjoamia mahdollisuuksia;
 9. korostaa jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten vastuuta siitä, että kehitetään mukautettu toimintamalli elintarvikejätteen torjuntaan EU:n puitteissa; antaa tunnustusta monissa jäsenvaltioissa jo tehdylle merkittävälle työlle;
 10. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita sitoutumaan valistus- ja viestintäkampanjoihin elintarvikejätteen ennaltaehkäisystä;
 11. kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan toimenpiteitä ruokahävikin vähentämiseksi koko toimitusketjussa, myös alkutuotannossa, kuljetuksessa ja varastoinnissa;

Tiistai 16. toukokuuta 2017

12. kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet unionin elintarvikejätteen vähentämiseksi 30 prosenttia vuoteen 2025 ja 50 prosenttia vuoteen 2030 mennessä vuoden 2014 perustasosta;
13. kehottaa komissiota tarkastelemaan 31. joulukuuta 2020 mennessä mahdollisuutta asettaa koko unionissa elintarvikejätteen syntymisen ehkäisemistä koskevia sitovia tavoitteita vuosille 2025 ja 2030 soveltaen perustana mittauksia, jotka on laskettu yhteisen menetelmän mukaisesti; kehottaa komissiota laatimaan tätä varten kertomuksen, jonka liitteenä on tarvittaessa lainsäädäntöehdotus;
14. kehottaa jäsenvaltioita seuraamaan ja arvioimaan elintarvikejätteen vähentämistä koskevien toimenpiteidensä täytäntöönpanoa määrittämällä elintarvikejätteen tason yhteisen menetelmän perusteella; kehottaa komissiota tukemaan oikeudellisesti sitovaa "elintarvikejätteen" määritelmää ja hyväksymään 31. joulukuuta 2017 mennessä yhteisen menetelmän, joka sisältää laadun vähimmäisvaatimukset, jotta elintarvikejätteen määrää voidaan mitata yhdenmukaisesti; katsoo, että unionin yhteinen määritelmä "ruokahävikille" ja yhteinen menetelmä sen mittaamiselle koko toimitusketjussa auttaisivat jäsenvaltioita ja sidosryhmiä tekemään elintarvikejätettä koskevat laskelmat ja vähentämään sitä;
15. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita soveltamaan seuraavaa "elintarvikejätteen" määritelmää: "elintarvikejätteellä tarkoitetaan ihmisravinnoksi alun perin tarkoitettuja syötäväksi kelpaavia ja kelpaamattomia elintarvikkeita, jotka on poistettu tuotanto- tai toimitusketjusta käyttöön soveltumattomina, mukaan lukien alkutuotanto-, jalostus-, valmistus-, kuljetus-, varastointi-, vähittäismyynti- ja kuluttajataso ja lukuun ottamatta alkutuotantohävikkiä";
16. kehottaa komissiota erottamaan tulevassa politiikassaan tiukasti elintarvikkeiden haaskauksen sekä ruokahävikin, joka ei ole vältettävissä alkutuotantotasolla ylivoimaisten esteiden, kuten myrskyjen, vuoksi;
17. kehottaa komissiota sisällyttämään maatalouden ja muiden alkutuotantoalojen ruokahävikit laskelmiinsa, jotta voidaan taata toimintamalli, jossa otetaan huomioon koko toimitusketju; panee kuitenkin merkille, että hävikin määrittäminen alkutuotantovaiheessa voi olla vaikeaa, ja kehottaa komissiota määrittämään parhaat käytännöt jäsenvaltioiden auttamiseksi kyseisten tietojen keräämisessä;
18. kehottaa komissiota laatimaan yhteisen määritelmän "hävikille" kaikissa elintarvikeketjun vaiheissa sekä yhteisen mittaamenetelmän yhdessä jäsenvaltioiden ja kaikkien asianomaisten toimijoiden kanssa;
19. panee merkille, että elintarvikkeiden haaskaamisen ja ruokahävikin määrittäminen on vaikeaa alkutuotannon aikana, koska tuotteita ja niihin liittyviä prosesseja on monenlaisia eikä elintarvikejätettä ole määritetty selkeästi; kehottaa komissiota määrittämään ja jakamaan jäsenvaltioille parhaat käytännöt ruokahävikkiä ja elintarvikejätettä koskevan tiedon keräämiseen maataloilla ilman, että siitä aiheutuu ylimääräistä hallinnollista rasitetta tai ylimääräisiä kustannuksia viljelijöille;
20. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kuulemaan kaikkia asiaankuuluvia sidosryhmiä tilastomenetelmästä ja muista toimenpiteistä, jotka on pantava täytäntöön elintarvikejätteen ehkäisemiseksi ennalta koko unionissa ja kaikilla aloilla;
21. toteaa, että unionilla ei ole yhteistä määritelmää "elintarvikkeiden ylijäämille" eikä menetelmää niiden mittaamiseksi; korostaa, että Italiassa on hyväksytty lainsäädäntöä, jossa määritellään elintarvikeketjun ylijäämät ja säädetään ylijäämien talteen keräämistä koskevasta hierarkiasta, jossa etusija annetaan ihmisravinnolle; kehottaa komissiota tarkastelemaan kyseisen lainsäädännön vaikutuksia elintarvikkeiden lahjoittamiseen ja elintarvikejätteeseen Italiassa ja harkitsemaan tarvittaessa samanlaisen lainsäädännön ehdottamista unionin tasolla;
22. kehottaa luomaan direktiivissä 2008/98/EY sovellettavan erityisen elintarvikejätehierarkian seuraavasti:

a) jätteen syntymisen ehkäiseminen;

b) syötäväksi kelpaavien elintarvikkeiden pelastaminen siten, että ihmisille tarkoitettu käyttö asetetaan etusijalle ennen eläinrehua ja uudelleenkäsitelystä muiksi tuotteiksi kuin elintarvikkeiksi;

Tiistai 16. toukokuuta 2017

c) luonnonmukainen kierrätys;

d) energian talteenotto;

e) loppukäsittely;

23. korostaa, että kiertotaloutta koskevassa toimintasuunnitelmassa esitettyihin aloitteisiin sisältyy toimenpiteitä, joilla perustetaan rahoitustukea tarjoava foorumi houkuttelemaan investointeja ja innovaatioita hävikin vähentämiseksi, sekä ohjeita jäsenvaltioille ruokahävikin osittaisesta energiakäytöstä tai maatalouden sivutuotteiden energiakäytöstä;

24. korostaa, että energiatarve olisi tyydytettävä käyttämällä sellaisia jätteitä ja sivutuotteita, joita ei voida hyödyntää missään jätehierarkian ylemmän tason prosessissa;

25. korostaa, että elintarvikejätteen onnistunut torjunta edellyttää myös suuria kierrätysmääriä tarkistetussa jätteiden direktiivissä sekä biomassaa koskevan käyttöjärjestysperiaatteen yhdistämistä unionin energiapolitiikkaan;

26. korostaa tarvetta ottaa käyttöön jäsenvaltioita koskeva velvoite ilmoittaa vuosittain komissiolle tietyn vuoden aikana syntyneen elintarvikejätteen kokonaismäärä;

27. kehottaa jäsenvaltioita käynnistämään erityisiä elintarvikejätteen ennaltaehkäisytoimenpiteitä jätteiden ennaltaehkäisyä koskevissa ohjelmissaan; pyytää jäsenvaltioita erityisesti laatimaan vapaaehtoisia sopimuksia ja luomaan taloudellisia kannustimia elintarvikkeiden lahjoittamiseksi ja elintarvikejätteen vähentämiseksi muilla keinoin;

28. katsoo erityisesti, että jäsenvaltioiden olisi kannustettava kotikompostoinnin käyttöön ja järjestettävä biojätteen erilliskeräys sen alkulähteellä sekä varmistettava, että nämä jätteet biokierrätetään, jotta voidaan taata korkeatasoinen ympäristönsuojelu ja laadukkaat tuotteet, kuten mädäte ja komposti; katsoo, että jäsenvaltioiden olisi lisäksi varmistettava, että biojätteiden vieminen kaatopaikalle kielletään;

29. panee merkille elintarvikejätteen sisältämään muoviin ja metalliin liittyvän kontaminaatoriskin kompostille ja maaperälle ja tämän jälkeen makean veden ja merten ekosysteemeille ja kehottaa minimoimaan tämän kontaminaatioreitin; palauttaa lisäksi mieleen maatalouden jätevesilietteen käyttöä koskevan direktiivin tavoitteen maatalousmaan kontaminaation minimoimisesta; kehottaa tämän vuoksi varovaisuuteen tarkasteltaessa jätevirtojen sekoittamista sekä ottamaan käyttöön asianmukaiset turvatoimet;

30. korostaa, että elintarviketurvallisuus on ensiarvoisen tärkeää ja etteivät elintarvikejätteen vähentämiseen tarkoitetut toimet saa heikentää nykyisiä elintarviketurvallisuusnormeja; painottaa, että elintarvikkeiden haaskaamisen torjunta ei saa vaarantaa elintarvikkeiden turvallisuutta, ympäristönormeja tai eläinsuojelun normeja etenkin eläinten terveyden ja hyvinvoinnin kannalta;

31. kehottaa komissiota kannustamaan jäsenvaltioiden toimivaltaisia elintarvikevalvontaviranomaisia suorittamaan ruoan turvallisuustarkastuksia, kun se on tarpeen kansalaisten ja kuluttajien luottamuksen saavuttamiseksi ruoan tuhlauksen vähentämistä edesauttavissa politiikoissa;

32. muistuttaa, että elintarvikejätteen syntymisen ehkäiseminen on keskeinen toimi, joka on toteutettava tarkoituksenmukaisessa kiertotalouden periaatteiden mukaisesti; korostaa kuitenkin, että nykyisin on mahdotonta estää elintarvikejätteen syntymistä kokonaan; toteaa, että näin ollen on laadittava unionin laajuisia pakollisia toimia, joilla voidaan taata, että elintarvikejätteestä saadaan uusia resursseja;

33. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tarjoamaan taloudellisia kannustimia tukemaan sellaisten käyttämättömien elintarvikkeiden keräämistä, joita ei voida jakaa uudelleen eikä käyttää uudelleen muuhun toissijaiseen tarkoitukseen, joka ehkäisee elintarvikejätettä, kuten käyttämättömien elintarvikkeiden muuntamiseen arvokkaaksi resurssiksi, jota hyödynnetään karjan tai kotieläinten rehuntuotannossa;

34. panee merkille mahdollisuuden ei-vältettävissä olevan ruokahävikin tai pois heitettyjen elintarvikkeiden ja elintarvikkeiden sivutuotteiden, erityisesti eläinperäisten sivutuotteiden, optimaaliseen hyödyntämiseen rehuntuotannossa, ravinteiden kierrätyksessä ja lannoitetuotannossa ja niiden merkityksen alkutuotannolle;

Tiistai 16. toukokuuta 2017

35. korostaa, että sivutuotteita koskeva tehokkaampi unionin lainsäädäntö direktiivissä 2008/98/EY voi edistää merkittävästi elintarvikejätteen vähentämistä; kehottaa näin ollen komissiota tukemaan etenkin Horisontti 2020 -puiteohjelman kautta hankkeita, joilla pyritään helpottamaan maatalouden ja teollisuuden välistä yhteyttä, sillä niillä on vaikutus elintarvikealaan;
36. muistuttaa, että komission on tärkeää laatia viimeistään 31. joulukuuta 2018 kertomus, jossa arvioidaan kestävän kulutuksen ja tuotannon alalla toteutettavien horisontaalisten lainsäädäntötoimien tarvetta, sekä laatia vaikutustenarviointia koskeva kertomus, jossa eritellään ne säännökset, joiden keskinäinen vaikutus haittaa synergiaetujen syntymistä eri alojen välillä ja vaikeuttaa näin ollen sivutuotteiden käyttöä;
37. painottaa, että varastojen ja muuten hukkaan menevien elintarvikkeiden käyttö ei poista hyvän tarjonnanhallinnan ja elintarvikeketjun järkevän hallinnan tarvetta järjestelmällisen rakenteellisen ylituotannon välttämiseksi;
38. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään koko elintarvikeketjun entisten elintarvikkeiden ja sivutuotteiden korkeampilaatuista käyttöä eläinrehun valmistuksessa;
39. kehottaa komissiota analysoimaan lainsäädännöllisiä esteitä entisten elintarvikkeiden hyödyntämiselle rehuntuotannossa ja edistämään alan tutkimusta korostaen samalla tarvetta tehostaa jäljitettävyyttä, noudattaa bioturvaamiseen liittyviä vaatimuksia sekä soveltaa erottelu- ja käsittelyprosesseja, joilla elintarviketurvallisuuden kohdistuva riski saadaan olemattomaksi;
40. pitää myönteisenä ruokahävikkiä ja elintarvikejätettä käsittelevän unionin foorumin äskettäistä perustamista, ja toteaa, että sen tavoitteena on eritellä tärkeimmät toimenpiteet, jotka unionissa on toteutettava ruokahävikin ja elintarvikejätteen syntymisen ehkäisemiseksi, ja helpottaa asianomaisten toimijoiden keskinäistä tiedonvaihtoa; pitää tämän vuoksi toivottavana, että Euroopan parlamentti osallistuu asianmukaisesti foorumin työhön; pyytää komissiota toimittamaan parlamentille tarkan aikataulun meneillään olevista toimista sekä asetetuista tavoitteista ja välitavoitteista sekä selvityksen yhteisen menetelmän ja lahjoitusten edistymisestä; katsoo, että foorumi voisi olla oikea väline, jolla seurataan, miten paljon elintarvikkeita heitetään hukkaan, mutta myös elintarvikkeiden ylijäämän ja talteen otettujen elintarvikkeiden määrää; on kuitenkin edelleen vakuuttunut siitä, että se on vasta aivan ensimmäinen askel elintarvikejätettä koskevan ongelman käsittelyssä;
41. kehottaa komissiota huolehtimaan siitä, että ruokahävikkiä ja elintarvikejätettä käsittelevän unionin foorumin asiakirjat käännetään unionin 24 viralliselle kielelle;
42. kehottaa ruokahävikkiä ja elintarvikejätettä käsittelevää unionin foorumia muun muassa tukemaan erilaisten kuluttajatiedotuskanavien kehittämistä sekä kuluttajatiedotusta ja elintarvikekoulutusta koskevia ohjelmia; vaatii foorumia helpottamaan paikallista sidosryhmäyhteistyötä elintarvikejätteen ehkäisyssä ja lahjoitusaloitteissa ja keskittymään niitä koskevien toimintakulujen pienentämiseen; muistuttaa, että on tärkeää vaihtaa parhaita käytäntöjä, yhdistää tietämystä ja välttää päällekkäisyyttä muiden asiaankuuluvien foorumien, kuten kestävyttä käsittelevän unionin vähittäismyyntialan foorumin, eurooppalaisten elintarvikkeiden kestävää kulutusta ja tuotantoa käsittelevän pyöreän pöydän ryhmän, elintarvikkeiden toimitusketjun toiminnan parantamista käsittelevän korkean tason foorumin ja kuluttajatavarafoorumien kanssa;
43. kehottaa komissiota arvioimaan ruokahävikki- ja elintarvikejätettä käsittelevän unionin foorumin toiminnan puitteissa parhaita käytäntöjä, joita on tähän mennessä pantu täytäntöön eri jäsenvaltioissa, jotta voidaan määrittää paremmin elintarvikejätettä tehokkaasti vähentävät välineet;
44. katsoo, että elintarvikejätteen minimoimiseksi toimiin on saatava mukaan kaikki elintarvikeketjun toimijat ja toimet on kohdennettava jätteen eri syihin alakohtaisesti; pyytää komissiota tarkastelemaan tässä mielessä koko elintarvikeketjua, jotta voidaan määrittää, millä elintarvikealoilla elintarvikejätettä syntyy eniten ja mitä ratkaisuja voitaisiin soveltaa elintarvikejätteen syntymisen ehkäisemiseksi;
45. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita vaihtamaan, edistämään ja tukemaan sekä menestyksekkäitä käytäntöjä elintarvikejätteen vähentämiseksi että sidosryhmien jo käyttämiä resurssien säilyttämismenetelmiä; kannustaa jäsenvaltioita sekä alue- ja paikallisviranomaisia kuulemaan asianomaisia sidosryhmiä kohdennetuista alakohtaisista toimenpiteistä, joita olisi toteutettava elintarvikejätteen syntymisen ehkäisemiseksi;

Tiistai 16. toukokuuta 2017

46. painottaa, että komission ja jäsenvaltioiden olisi ensisijaisesti kuultava kaikkia sidosryhmiä – myös maatalousalaa – ja teetettävä vaikutustenarviointi kaikista toimenpiteistä, joita ehdotetaan täytäntöön pantaviksi elintarvikejätteen syntymisen ehkäisemiseksi kaikkialla unionissa;

47. kannustaa komissiota, jäsenvaltioita ja alue- ja paikallisviranomaisia pyrkimään yhteistyössä kaikkien sidosryhmien kanssa siihen, että etenkin kuluttajat ymmärtäisivät paremmin ”käytettävä viimeistään”- ja ”parasta ennen” -päiväykset ja olisivat perillä elintarvikkeiden käyttökelpoisuudesta ”parasta ennen” -päiväyksen umpeuduttua; toteaa, että niiden olisi järjestettävä valistus- ja opetuskampanjoita ja edistettävä kattavien ja hahmotettavien tuotetietojen saatavuuden parantamista ja tällaisten tietojen tarjontaa; korostaa, että kahtalaisten päiväysten käyttö samassa tuotteessa (esimerkiksi ”myytävä viimeistään” ja ”käytettävä viimeistään”) saattaa vaikuttaa kielteisesti kuluttajien elintarvikkeiden hallintaa koskeviin päätöksiin; korostaa, että kuluttajien vaikutusmahdollisuuksia on lisättävä, jotta he voivat tehdä tietoon perustuvia päätöksiä;

48. kehottaa komissiota tarkastelemaan käynnissä olevassa arvioinnissa erityisesti seuraavia seikkoja: soveltuvatko unionin nykyinen lainsäädäntö ja eräiden jäsenvaltioiden soveltamat ”parasta ennen”- ja ”käytettävä viimeistään” -päiväykset tarkoitukseensa; olisiko harkittava ”käytettävä viimeistään”- ja ”parasta ennen” -päiväyksiä koskevan terminologian muuttamista, jotta kuluttajien olisi helpompi ymmärtää niitä; voisiko olla hyödyllistä poistaa tietyt päiväykset tuotteista, joihin ei liity terveys- tai ympäristöriskkejä, ja voisiko olla suotavaa laatia unionin ohjeita tästä asiasta; pyytää komissiota tekemään tutkimuksen, jossa arvioidaan yhteyttä päiväysmerkinnän ja elintarvikejätteen syntymisen ehkäisemisen välillä;

49. suhtautuu myönteisesti eräiden suurten vähittäismyyjien aloitteeseen edistää menetelmiä, joilla tuotteiden myyntihintoja muutetaan tuotteiden päiväyksen umpeutumisen mukaan, jotta voidaan lisätä kuluttajien tietoisuutta ja kannustaa heitä ostamaan tuotteita, joiden päiväykset ovat umpeutumassa;

50. toteaa, että monet elintarvikkeet säilyttävät ”parasta ennen” -päiväyksen umpeuduttua aistinvaraiset ja ravitsemukselliset ominaisuutensa, joskin vähemmässä määrin, ja niitä voidaan edelleen käyttää, edellyttäen että noudatetaan elintarviketurvallisuuden periaatteita; kehottaa komissiota määrittämään logistiikkaan ja organisointiin perustuvat mallit, joiden ansiosta on mahdollista ottaa täysin turvallisesti talteen kaikenlaiset tietyssä päivänä myymättä jääneet tuotteet;

51. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita harkitsemaan ”parasta ennen” -päiväyksen mukaan vaihtelevia hintoja keinona, jolla voidaan vähentää jätteeksi päätyvien syöntikelpoisten elintarvikkeiden määrää; katsoo, että jakeluvaiheen jätettä voidaan vähentää huomattavasti ottamalla käyttöön alennuksia, jotka perustuvat siihen, miten pitkä aika on jäljellä tuotteen vanhenemiseen; toteaa, että olisi edistettävä ja tuettava tällaista käytäntöä, jota sovelletaan nykyisin vapaaehtoisesti;

52. pyytää komissiota saattamaan ajan tasalle luettelon elintarvikkeista, joille on nykyisin myönnetty elintarvikejätteen ehkäisemiseksi poikkeus ”parasta ennen” -merkinnästä;

53. katsoo, että tarvitaan lisää tuotekohtaisia tutkimuksia ja tietoa viimeinen käyttöpäivä -merkinnöistä ja että on myös edistettävä ja lisättävä tuore- ja irtotuotteiden kulutusta sekä vähennettävä pitkäaikaisten pakkausten käyttöä ja varastointia;

54. kehottaa komissiota, jäsenvaltioita alue- ja paikallisviranomaisia ja sidosryhmiä käynnistämään tiedotus- ja viestintäkampanjoita, joilla edistetään kuluttajien ja elintarvikeketjun kaikkien toimijoiden ymmärrystä elintarvikejätteen ehkäisemisestä, elintarviketurvallisuudesta sekä elintarvikkeiden ja niiden hyvien jalostus-, hallinta- ja kulutusikäntöjen arvosta; korostaa, että näissä aloitteissa olisi painotettava elintarvikejätteen torjumisesta saatavien ympäristöetujen lisäksi myös taloudellisia ja sosiaalisia hyötyjä; kehottaa ottamaan käyttöön ja edistämään nykyaikaisia tiedotustyökaluja, esimerkiksi mobiilisovellusten käyttöä, jotta voidaan tavoittaa myös nuoremmat sukupolvet, jotka käyttävät etupäässä digitaalisia välineitä; edellyttää puuttumista asianmukaisesti elintarvikkeiden haaskaamisen ja nälänhätään, joka on nykyisin vakava ongelma; kiinnittää huomioita solidaarisuuden ja vähäosaisimpien kanssa jakamisen tärkeyteen;

Tiistai 16. toukokuuta 2017

55. kehottaa neuvostoa ja komissiota nimeämään elintarvikejätteen vastaisen eurooppalaisen teemavuoden, koska se on tärkeä keino tiedottaa eurooppalaisille kuluttajille tästä tärkeästä aiheesta ja kiinnittää jäsenvaltioiden hallitusten huomio siihen, jotta ne voivat osoittaa riittävästi varoja lähitulevaisuuden haasteiden ratkaisemiseen;

56. korostaa, että on tärkeää kouluttaa lapsia ja ottaa heidät mukaan elintarvikejätteen ehkäisemiseen; toteaa, että ruokahävikin torjuntaa koskevassa Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksessa nro 34/2016 korostetaan, että koulumaito-, kouluhedelmä- ja kouluvihannesjärjestelmiin on sisällytettävä liitännäistoimenpiteitä, joilla annetaan elintarvikejätteeseen liittyvää opetusta, ja että toistaiseksi vain hyvin harvat jäsenvaltiot ovat päättäneet toimia näin; kannustaa jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia hyödyntämään näiden järjestelmien koko potentiaalia, sillä tarkoituksena on kehittää nuorten hyviä ruokailutottumuksia ja tarjota mahdollisuus saada tietoa tuoreista elintarvikkeista ja maatalouden tuotantoprosesseista;

57. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään sitä, että kotitaloudet rajoittavat elintarvikejätettä yhtenä päivänä viikossa, jolloin syödään muiden päivien aterioiden tähteitä, sekä antamaan tietoja parhaista osto- ja ruoanlaittotavoista, joiden avulla kuluttajat voivat vähentää elintarvikkeiden haaskaamista;

58. pitää tärkeänä, että jakelu- ja säilytystapa sekä pakkaaminen sovitetaan tuotteen ominaisuuksiin ja kuluttajien tarpeisiin, jotta torjutaan näiden tuotteiden haaskaamista;

59. korostaa, miten tärkeää on jätteen vähentämiseksi varmistaa, että elintarvikkeita jaetaan ja säilytetään käyttäen menetelmiä, jotka soveltuvat kunkin tuotteen erityispiirteisiin;

60. kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja sidosryhmiä parantamaan kuluttajille suunnattua tiedotusta tuotteiden säilytys- ja/tai uudelleenkäyttömenetelmistä;

61. korostaa, että paikallisviranomaisilla ja kunnallisilla laitoksilla on vähittäiskauppioiden ja tiedotusvälineiden ohella tärkeä tehtävä tarjota kansalaisille tietoa elintarvikkeiden parhaista säilyttämis- ja/tai käyttötavoista, jotta voidaan ehkäistä ja vähentää elintarvikejätettä, ja auttaa heitä tässä asiassa;

62. pyytää komissiota laatimaan yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa kylmäsäilytyslämpötiloja koskevia suosituksia, kun otetaan huomioon näyttö, joka osoittaa, että ei-optimaalisessa ja väärässä lämpötilassa säilytetty ruoka pilaantuu enneaikaisesti, jolloin syntyy tarpeettomasti jätettä; korostaa, että yhdenmukaisten lämpötilatasojen ylläpitäminen koko elintarvikeketjussa parantaisi tuotteiden säilyvyyttä ja vähentäisi kuljetettavien ja rajojen yli myytävien elintarvikkeiden päätymistä jätteeksi;

63. korostaa, että elintarvikealan on parannettava oman tuotantonsa suunnittelua elintarvikkeiden ylijäämän hillitsemiseksi; painottaa kuitenkin, että elintarvikkeiden hyvin vähäinen ylijäämä on koko elintarviketeollisuudessa fyysiolginen tekijä ja että ylijäämän taustalla on myös ulkoisia tekijöitä, joita ei voi hallita; toteaa tästä syystä, että toimenpiteet, joilla edistetään elintarvikkeiden lahjoittamista, voivat olla tärkeä väline, jolla voidaan ehkäistä elintarvikkeiden ylijäämän päätyminen jätteeksi;

64. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita panostamaan elintarvikkeiden jalostusteknologian innovaatioihin ja rahoitukseen ruuan tuhlauksen vähentämiseksi elintarvikkeiden toimitusketjussa ja myös perhetilojen tuotannon hävikin vähentämiseksi;

65. kannustaa jäsenvaltioita käyttämään Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa vähentämään elintarvikejätettä alkutuotannossa ja jalostusalalla;

66. painottaa, että on tärkeää saattaa viljelijöitä yhteen osuuskuntiin tai ammattiliittoihin ruokahävikin vähentämiseksi vahvistamalla viljelijöiden markkinatuntemusta, mahdollistamalla tehokkaampi suunnittelu ja mittakaavaedut sekä parantamalla heidän valmiuksiaan markkinoida tuotteitaan;

Tiistai 16. toukokuuta 2017

67. korostaa esimerkiksi tuottajaorganisaatioiden tai muiden rakenteiden, kuten toimialakohtaisten organisaatioiden tai osuuskuntien, kautta tehtävän yhteistyön tärkeyttä, jotta voidaan parantaa mahdollisuuksia saada rahoitusta innovointiin ja käsittelytekniikkaan, kuten tarvittaessa kompostointiin ja anaerobiseen hajottamiseen, tai tuotteiden jatkokäsittelyyn, mikä mahdollistaisi sen, että viljelijät saavat uusia tuotteita, pääsevät uusille markkinoille ja saavat uusia asiakkaita; muistuttaa tämän osalta, että alakohtainen organisoituminen ja sopimusten käyttö mahdollistavat tuotannon paremman hallinnan ja elintarvikkeiden haaskaamisen tehokkaamman torjunnan; pitää läheisyysperiaatteen vuoksi olennaisena, että tämä toteutetaan paikallis- tai alueatasolla;

68. panee merkille, että yhteistyön ja digitalisaation ansiosta viljelijät saavat paremmin tietoja ja kysyntäennusteita ja heille kehitetään tuotanto-ohjelmia, joiden avulla he voivat sopeuttaa tuotantoaan kysyntään, koordinoida paremmin toimiaan muiden elintarviketuotantoketjun alojen kanssa ja minimoida haaskauksen; tähdentää, että olisi edistettävä elintarvikejätteen tehokasta käyttöä myös biotaloudessa, kun otetaan huomioon, miten hankalaa on vähentää vääjäämätöntä elintarvikejätettä;

69. katsoo, että tuotteiden kysynnän ja tarjonnan yhteensovittamisen parantamiseksi tarvitaan merkintäsääntöjä, joissa edellytetään riittäviä tietoja ainesosien alkuperästä ja tuotanto- ja jalostusmenetelmistä ja jotka auttavat kuluttajia tekemään valistuneempia ostopäätöksiä, jolloin voidaan vaikuttaa epäsuorasti myös tuotantotekijöihin, millä olisi myönteisiä vaikutuksia ympäristöön, talouteen ja yhteiskuntaan;

70. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tiedottamaan paremmin maanviljelijöille ja kuluttajille energian, veden ja luonnonvarojen paremmasta hallinnasta koko elintarvikeketjussa, jotta voidaan vähentää merkittävästi luonnonvarojen ja elintarvikkeiden haaskaamista, tuotantopanostuskustannuksia ja ravinteiden haaskaamista sekä lisätä maanviljelyjärjestelmien innovointia ja kestävyttä;

71. katsoo, että tarvitaan lisää tutkimuksia ja tietoa, jotta voidaan vähentää elintarvikejätteen syntymistä alkutuotannossa ja korvata maataloustuotannon, elintarviketuotannon ja jakelun luonnonvaroja tuhlaavat käytännöt ympäristöystävällisillä menetelmillä;

72. painottaa, että elintarvikejätteen pitämiseksi ehdottomalla vähimmäistasolla viljelijät olisi asetettava teknisesti ja taloudellisesti asemaan, jossa he pystyvät käyttämään tuotteitaan mahdollisimman resurssitehokkaasti;

73. uskoo, että viljelijöiden ja yhteisöjen omat aloitteet voivat tarjota kestäviä ja taloudellisesti kannattavia ratkaisuja ja antaa arvoa tuotteille, jotka menisivät muuten hukkaan, kehittämällä markkinoita tuotteille, jotka tavallisesti jäisivät elintarvikeketjun ulkopuolelle, ja korostaa mahdollisuuksia, joita tarjoavat viljelijöiden ja yhteisöjen sosiaaliset innovaatiohankkeet, kuten jälkikorjuu ja ylimääräisten elintarvikkeiden lahjoittaminen elintarvikeapua jakaville yhdistyksille ja ruokapankeille; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tunnustamaan nämä käytännöt ja kannustamaan niiden käyttöä YMP:n toisen pilarin osalta;

74. korostaa, että haaskauksen vähentämiseksi tuotantovaiheessa olisi käytettävä innovatiivisia tekniikoita ja teknologioita, joilla voidaan optimoida toiminta pelloilla ja muuntaa markkinoiden vaatimuksia vastaamattomat tuotteet jalostetuiksi tuotteiksi;

75. panee merkille, että suuria määriä täysin syötäväksi kelpaavia hedelmiä ja vihanneksia ei oteta markkinoille esteettisten syiden ja markkinointistandardien vuoksi; huomauttaa, että kyseisten tuotteiden käyttämiseksi on onnistuneita aloitteita, ja kannustaa tukku- ja vähittäismyyntialan sidosryhmiä edistämään kyseisiä käytäntöjä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään tällaisten elintarvikkeiden markkinoiden kehittämistä ja teettämään tutkimuksen markkinointistandardien ja elintarvikejätteen välisestä suhteesta tämän osalta;

76. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tekemään yhteistyötä, jotta voidaan vaikuttaa YK:n Euroopan talouskomission (UNECE) julkisiin normeihin pyrkien välttämään luonnonvarojen haaskaamista elintarvikejätteen syntymisen ehkäisyn avulla;

77. katsoo, että on lisättävä tuottajien keskinäistä yhteistyötä ja hyödynnettävä tuottajajärjestöjä suuremmissa määrin, jotta voidaan parantaa jälkimarkkinoille ja muille myyntipaikoille pääsemistä ja kehittää vaihtoehtoisia käyttötapoja elintarvikkeille, joista on ylituotantoa ja jotka muuten kynnettäisiin takaisin maaperään tai jotka menisivät haaskuuseen, siten että etusijalle asetetaan uudelleenkäyttö ihmiskulutukseen, esimerkiksi myymällä ne halvempaan hintaan käytettäväksi jalostetuissa elintarvikkeissa tai myymällä ne paikallisilla markkinoilla;

Tiistai 16. toukokuuta 2017

78. toteaa, että tuotteet, joita voidaan edelleen käyttää muihin tarkoituksiin kuin ravinnoksi, esimerkiksi rehujen raaka-aineina, peltojen lannoitteina taikka kompostin ainesosana tai energiantuotannossa, olisi erotettava selkeästi jätteinä pidettävistä tuotteista, jotta ei vaaranneta ensin mainittujen tuotteiden uudelleenkäyttöä;
79. panee merkille, että pois heitettyjen satojen määrää voitaisiin pienentää, jos niitä myytäisiin lähempänä kuluttajia, kuten tuottajatoreilla tai maatilamyymälöissä, joissa markkinointikanavat ovat lyhyitä ja ostettavat tuotteet on tuotettu paikallisesti ja niitä on jalostettu vähän;
80. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota edistämään paikallisten elintarvikkeiden tuotantoa ja tukemaan elintarvikkeiden lyhyitä toimitusketjuja ja maataloustuotteiden kotimyyntiä;
81. painottaa, että paikalliset ja alueelliset tuotteet sekä yhteisön tukemat maatalousjärjestelmät mahdollistavat lyhemmät toimitusketjut, mikä parantaa tuotteiden laatua ja tukee kausiluonteista kysyntää, mistä seuraa merkittäviä sosiaalisia, ympäristöä koskevia ja taloudellisia hyötyjä;
82. katsoo, että lyhyillä toimitusketjuilla voi olla tärkeä asema elintarvikejätteen ja liiallisen pakkaamisen vähentämisessä, kuljetusmatkojen lyhentämisessä, parempilaatuisten elintarvikkeiden tarjonnassa ja avointen elintarvikeketjujen luomisessa, ja että näin lisätään maaseutuyhteisöjen elinkelpoisuutta;
83. kehottaa suosimaan jokaisessa unionin jäsenvaltiossa kauden vihanneksia ja hedelmiä;
84. kehottaa kiinnittämään erityistä huomiota eläinten hyvinvointiin;
85. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita hyväksymään toimenpiteitä, joilla vähennetään eläinten kehnosta hyvinvoinnista aiheutuvaa hävikkiä;
86. painottaa, että hyvän kauppatavan vastaiset käytännöt toimitusketjussa voivat johtaa elintarvikejätteeseen; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita selvittämään, miten elintarvikkeiden toimitusketjun epäreilut kauppakäytännöt saavat aikaan elintarvikejätettä, ja ottamaan tarvittaessa käyttöön poliittisen kehyksen tällaisten käytäntöjen torjumiseksi;
87. usko, että epäreilujen kauppakäytäntöjen ongelman ratkaiseminen parantaa ketjun heikoimman lenkin muodostavien maanviljelijöiden asemaa ja voi liikatuotantoa vähentämällä ja tuotteiden ylijäämän kertymistä pienentämällä paitsi vakauttaa hintoja ja tehdä tuottajahinnoista oikeudenmukaisia ja tuottoisia myös vähentää elintarvikkeiden haaskaamista koko ketjussa sekä perhetiloilla syntyvää hävikkiä; huomauttaa, että tuottajille maksettavilla oikeudenmukaisemmilla palkkioilla voitaisiin lisätä tuotteiden arvoa ja vähentää ruoan haaskausta toimitusketjun viimeisissä vaiheissa;
88. korostaa, että paikallis- ja alueviranomaisilla ja sidosryhmillä on päävastuu elintarvikejätteen vähentämisestä ja ennaltaehkäisyä koskevien ohjelmien täytäntöönpanossa, ja pyytää komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan tämän huomioon kaikissa prosessin vaiheissa;
89. kehottaa komissiota ottamaan huomioon yleishyödyllisiä palveluja tarjoavien julkisten yritysten roolin jätteiden käsittelyssä ja elintarvikejätteen torjumisessa ja tunnustamaan yritysten, kuten pk-yritysten, välittömän panoksen kiertotaloudelle;
90. kehottaa jäsenvaltioita kannustamaan paikallishallintoja, kansalaisyhteiskuntaa, valintamyymälöitä ja muita asiaankuuluvia sidosryhmiä tukemaan elintarvikejätteen vähentämisoitteita ja edistämään paikallisruokastrategiaa esimerkiksi tiedottamalla kuluttajilla mobiilisovelluksen avulla myymättömistä elintarvikkeista ja yhdenmukaistamaan kysyntää ja tarjontaa;
91. pitää myönteisenä, että on perustettu jakelupisteitä, joihin voi jättää kulutukseen kelpaavia elintarvikkeita niitä tarvitseville (elintarvikkeiden jakaminen); edellyttää menettelyjen yksinkertaistamista, jotta tällaisia pisteitä voitaisiin perustaa helpommin;

Tiistai 16. toukokuuta 2017

92. katsoo, että syömäkelpoisten elintarvikeylijäämien jakelua vähävaraisille rajoittaa eniten jakelukanavien kapasiteetin niukkuus ja ajoittain myös puuttuminen kokonaan; toteaa, ettei hyväntekeväisyysjärjestöillä, valtion laitoksilla tai itsehallinnollisilla sosiaalityötä tekeillä laitoksilla ole tarpeeksi taloudellisia ja henkilöstöresursseja, jotta ne voisivat kuljettaa ja jakaa hyväntekeväisyyteen tarkoitettuja syömäkelpoisia elintarvikkeita; toteaa, että tämä koskee erityisesti epäsuotuisimpia alueita;

93. toteaa, että elintarviketeollisuus on jo käynnistänyt aloitteita elintarvikejätteen vähentämiseksi vahvistamalla yhteistyötä elintarvikeapua jakavien yhdistysten ja ruokapankkien kanssa kaikkialla Euroopassa;

94. kehottaa komissiota edistämään jäsenvaltioissa käytäntöjä, joissa elintarvikkeiden vähittäiskauppiaita kannustetaan jakamaan myymättä jääneet tuotteet hyväntekeväisyysjärjestöille;

95. edellyttää kaikkien sidosryhmien osallistumisen lisäämistä, jotta voidaan varmistaa, että kaikki vanhentumassa olevat elintarvikkeet lahjoitetaan ensisijaisesti hyväntekeväisyyteen; toteaa kuitenkin, että lahjoituksille on edelleen esteitä, jotka ovat pääasiassa lainsäädännöllisiä; kehottaa komissiota selventämään lahjoituksia estävien säännösten tulkintaa;

96. pitää huolestuttavana, että ei vielä ole saavutettu vuonna 2016 ⁽¹⁾ esitettyä tavoitetta selventää jätteitä, elintarvikkeita ja rehuja koskevaa lainsäädäntöä, jotta voidaan helpottaa elintarvikkeiden lahjoittamista ja entisten elintarvikkeiden käyttöä rehuntuotannossa;

97. pitää myönteisinä unionin suuntaviivoja ruokalahjoituksista ja katsoo sen olevan ensimmäinen askel oikeaan suuntaan; katsoo kuitenkin, että koska unionin lainsäädännössä on runsaasti esteitä ruoan lahjoittamiselle, myymättä jääneen ruoan lahjoittamista koko toimitusketjussa on edistettävä tekemällä muutoksia lainsäädäntöön;

98. kehottaa komissiota selvittämään, miten yritykset voivat lahjoittaa elintarvikkeita hyväntekeväisyysjärjestöille tuotantomaassa riippumatta tuotepakkauksen kielestä; huomauttaa, että kyseisten tavaroiden lahjoittamisesta pitäisi tehdä mahdollista, kun elintarviketurvallisuuden säilyttämistä koskevat elintärkeät tiedot esimerkiksi allergeeneistä annetaan vastaanottajille saataville heidän jäsenvaltionsa virallisilla kielillä;

99. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita helpottamaan paikallisten ja alueellisten sidosryhmien kanssa tehtävää yhteistyötä elintarvikkeiden lahjoittamisessa vähentämällä toimintakustannuksia osallistumiskynnyksen alentamiseksi esimerkiksi tarjoamalla mallityökaluja, joita voidaan mukauttaa erityisiin paikallisiin tarpeisiin ja joita paikalliset toimijat voivat käyttää ylijäämäelintarvikkeiden tarjonnan ja kysynnän saamiseksi vastaanamaan toisiaan ja logistiikan järjestämiseksi paremmin;

100. suhtautuu myönteisesti ”sosiaalisten ruokakauppojen” perustamiseen sekä julkisiin ja yksityisiin kumppanuuksiin hyväntekeväisyysjärjestöjen kanssa, jotta syötäväksi kelpaavia mutta myyntiin kelpaamattomia elintarvikkeita voidaan käyttää mahdollisimman hyvin;

101. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan institutionaalisen ja taloudellisen tuen sosiaalisille valintamyymälöille, jotka toimivat tärkeimpänä lahjoitetun ruoan välittäjänä;

102. vaatii, että elintarvikealan toimijoiden, jotka luovuttavat ilmaiseksi yli jääneitä elintarvikkeita, on noudatettava moitteettomia toimintakäytäntöjä, jotta elintarvikkeiden hygieniaan ja terveyteen liittyvä turvallisuus voidaan taata siten kuin asetuksessa (EY) N:o 852/2004 on säädetty;

103. korostaa, että kansalliset viranomaiset voivat auttaa elintarvikkeiden toimitusketjun toimijoita käyttämään syötäväksi kelpaavia elintarvikkeita ja vanhentumassa olevia elintarvikkeita panemalla elintarviketurvallisuussääntöjä täytäntöön kannustavalla pikemminkin kuin rankaisevalla tavalla;

104. kehottaa komissiota tutkimaan, olisiko mahdollista ottaa käyttöön ”laupiaan samarialaisen” lainsäädäntöä ja millaisia vaikutuksia sillä olisi; kehottaa komissiota selventämään, mitä asetuksen (EY) N:o 178/2002 ja direktiivin 85/374/ETY kaltaisissa säädöksissä säädetään ruokalahjoituksia koskevasta korvausvastuusta;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle annetun komission tiedonannon COM(2015)0614 liite.

Tiistai 16. toukokuuta 2017

105. kehottaa komissiota ehdottamaan arvonlisäverodirektiiviin muutosta, jolla nimenomaisesti sallittaisiin ruokalahjoituksia koskevat verovapautukset; kehottaa jäsenvaltioita noudattamaan komission suosituksia ja määräämään erittäin alhaisen arvonlisäveron, jos elintarvikelahjoitus tehdään lähellä suositeltua vanhentumiseen sovellettavaa päiväystä tai jos elintarvikkeet eivät ole myyntikelpoisia;

106. kehottaa komissiota täydentämään vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahastosta (FEAD) 11. maaliskuuta 2014 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 223/2014⁽¹⁾ täytäntöönpanosäädöksellä, jolla edistetään rahaston käyttöä elintarvikelahjoitusten mahdollistamiseen rahoittamalla keräämistä, kuljettamista, varastointia ja jakelua koskevia kustannuksia, sekä säädellään YMP:n nojalla luotujen interventiovarastojen käyttöä; kannustaa paikallisia, alueellisia ja kansallisia viranomaisia tukemaan elintarvikkeiden lahjoitusinfrastruktuurin perustamista alueille, joilla sitä ei ole tai joilla se on puutteellinen tai sen kapasiteetti ei ole riittävä;

107. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita pidättymään kohdentamasta aiemmin ruokapankeille ja hyväntekeväisyysjärjestöille kanavoituja FEAD:n varoja muille kohderyhmille;

108. huomauttaa kuitenkin, että elintarvikelahjoituksia ei voida pitää itsestään selvänä toimenpiteenä, jolla ratkaistaan köyhyyden ydinongelmat; tähdentää siksi, että tässä asiassa olisi vältettävä epärealistisia odotuksia: elintarvikelahjoitusten ei voida odottaa sekä lievittävän sosiaalisia ongelmia että ehkäisevän elintarvikejätettä; kehottaa siksi komissiota toteuttamaan aiempaa määrätietoisempia toimia köyhyyden vähentämiseksi;

109. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita valvomaan huolellisesti elintarvikelahjoituksia ja varmistamaan, ettei lahjoituksia käytetä vaihtoehtoisten markkinoiden luomiseen, sillä tämä johtaisi siihen, että hädänalaiset eivät voisi hyötyä niistä eivätkä yritykset haluaisi niitä antaa;

110. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita valvomaan huolellisesti elintarvikelahjoituksia aiheuttamatta tarpeetonta rasitusta pk-yrityksille ja vapaaehtoisjärjestöille ja varmistamaan, ettei lahjoituksia käytetä vaihtoehtoisten markkinoiden luomiseen, sillä tämä johtaisi siihen, että hädänalaiset eivät voisi hyötyä niistä eivätkä kaupan alalla toimivat haluaisi niitä antaa epäoikeudenmukaista kilpailua välttääkseen;

111. kehottaa kaikkia elintarvikkeiden toimitusketjun toimijoita toimimaan yhteisvastuun mukaisesti ja panemaan täytäntöön elintarvikejätteestä annetun yhteisen julkilausuman "Every Crumb Counts" ja vähittäismyyntialan jättesopimuksen; huomauttaa, että vähittäismyyntialalla kohdataan päivittäin miljoonia kuluttajia ja että sillä on ainutlaatuiset mahdollisuudet tiedottaa ja valistaa elintarvikejätteestä ja siten helpottaa tietoon perustuvien päätösten tekemistä; korostaa, että sellaisilla markkinointikäytännöillä kuin "kaksi yhden hinnalla" lisätään vaaraa siitä, että kuluttajat ostavat enemmän kuin pystyvät käyttämään; korostaa tämän osalta myös, että pienemmille kotitalouksille on tarjottava pienempiä pakkauskojoja; pitää myönteisenä, että jotkin vähittäismyyjät myyvät edullisemmin elintarvikkeita, joiden viimeinen käyttöpäivä on lähellä, mutta katsoo, että käytäntöä pitäisi laajentaa;

112. palauttaa mieliin, että kananmunajäte on edelleen yksi vähittäismyyjien suurimmista ongelmista; pyytää komissiota selvittämään tapoja vähentää kananmunajätettä, kun otetaan huomioon EFSA:n tieteellinen lausunto, ja pyytää jäsenvaltioita tiedottamaan kuluttajille asianmukaisesti tästä tärkeästä kysymyksestä;

113. kehottaa komissiota tekemään tutkimuksen yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) ja yhteisen kalastuspolitiikan (YKP) uudistusten vaikutuksesta elintarvikejätteen syntymiseen ja vähentämiseen;

114. korostaa viljelijöiden elannon riippuvan siitä, että tuotteet saadaan markkinoille oikeudenmukaisin ehdoin ja kannattavaan hintaan, ja tähdentää, että tilan sadon menettäminen, mukaan lukien menettäminen, joka johtuu äärimmäisistä tai epätavallisista sääoloista, luonnonkatastrofin aiheuttamista vahingoista tai markkinoiden menettämiseen tai pieniin hintoihin perustuvasta sadon hävittämisestä, merkitsee hukkainvestointeja ja viljelijän tulonmenetyksiä; muistuttaa tämän osalta, että hintojen vaihtelu maatalousmarkkinoilla vaikuttaa tuotantoon ja maanviljelijöiden tuloihin ja voi aiheuttaa elintarvikkeiden haaskausta, joten YMP:n olisi tarjottava välineet hintojen vaihtelun torjumiseen;

⁽¹⁾ EUVL L 72, 12.3.2014, s. 1.

Tiistai 16. toukokuuta 2017

115. tähdentää, että komissio ei ole vielä teettänyt tutkimusta määrittääkseen, miten eri uudistukset ovat vaikuttaneet maatalouden tuotantomääriin ja elintarvikejätteen, ja kehottaa siksi komissiota sisällyttämään elintarvikejätettä koskevan kysymyksen tulevaan politiikan kehittämiseen sekä YMP:n täytäntöönpanoon;

116. painottaa, että tuotannon aikainen elintarvikkeiden haaskaaminen voi olla seurausta myös tuotantovälineiden vanhentumisesta jo havaitun maan laadun, luonnon monimuotoisuuden (pölytyksen väheneminen) ja yleisesti luonnonvarojen heikkenemisen lisäksi ja että tämä ilmiö on otettava huomioon maatalouden ja YMP:n kehityksessä;

117. kannustaa jäsenvaltioita käyttämään kaikkia Euroopan kalatalousrahaston ja Euroopan meri- ja kalatalousrahaston (EMKR) tarjoamia mahdollisuuksia, jotta voidaan vähentää elintarvikejätettä kalojen poisheitämisen yhteydessä ja parantaa vesiviljelypohjaisten eliöiden eloonjäämistasoa;

118. toivoo, että yhteisen kalastuspolitiikan purkamisvelvoite, jota ollaan asteittain ottamassa käyttöön, johtaa valikoivampien pyydysten ja käytäntöjen käyttöön ja vähentää siten viime kädessä merellä poisheitettyjen kalojen määrää; panee kuitenkin merkille, että purkamisvelvoitetta ei sovelleta kaikkiin kaloihin ja että siksi tarvitaan lisätoimenpiteitä;

119. on huolissaan jätteen määrästä kalojen pyydystämisen jälkeen, koska kala pilaantuu herkästi ja sitä kuljetetaan usein erittäin pitkiä matkoja jalostettavaksi, mukaan lukien kuljetukset Euroopasta Aasiaan ja takaisin Eurooppaan lopullista myyntiä varten;

120. muistuttaa elintarvikkeiden ja rehujen vesijalanjäljen käsitteen tärkeydestä;

121. muistuttaa, että asetuksessa (EY) N:o 178/2002 elintarvikkeisiin luetaan myös vesi, joka "on tarkoituksellisesti lisätty elintarvikeeseen sen valmistuksen tai käsittelyn aikana", ja että vesi on tärkeä strateginen resurssi koko maatalous- ja elintarvikealalla;

122. korostaa, että ruoan haaskaukseen liittyy elintarviketuotannossa käytetyn veden laadusta, tyypistä ja määrästä riippuen myös merkittävää veden tuhlausta;

123. muistuttaa, että on tärkeää parantaa maatalouden vesihuoltoa, kehittää vesitehokkaita elintarvikkeiden tuotantojärjestelmiä, parantaa vedensaantia ja elintarviketurvaa alueilla, jotka ovat ilmastonmuutoksen takia erityisen riskialttiita;

124. korostaa, että innovatiiviset ja ympäristöystävälliset ratkaisut muun muassa elintarvikkeiden tuotannon rinnakkais- ja sivutuotteiden hallinnoinnissa, elintarvikkeiden kaupassa, elintarvikkeiden varastoinnissa, säilyvyysajassa, digitaalteknologiassa ja elintarvikkeiden kanssa kosketuksissa olevissa materiaaleissa voivat tarjota merkittäviä mahdollisuuksia elintarvikejätteen vähentämiseen; kannustaa komissiota, jäsenvaltioita ja muita sidosryhmiä tukemaan tutkimusta näillä aloilla ja edistämään kestäviä ja tehokkaita ratkaisuja; katsoo, että yhteistyöpalvelut ovat merkittäviä tietoisuuden lisäämisessä ja kestäväen kulutuksen edistämässä; kehottaa komissiota edistämään innovointia unionin talousarviosta rahoitettavilla tutkimushankkeilla ja -ohjelmilla, kuten eurooppalaisessa innovaatiokumppanuudessa;

125. korostaa toimitusketjun kaikkien toimijoiden, myös pakkausjärjestelmien tuottajien, vastuuta elintarvikejätteen ehkäisemisestä; korostaa elintarvikkeiden pakkausmateriaalien ja -ratkaisujen myönteistä vaikutusta elintarvikehävikin ja elintarvikejätteen ennaltaehkäisyssä koko toimitusketjussa, esimerkkinä pakkaukset, jotka vähentävät elintarvikehävikkiä kuljetuksessa, varastoinnissa ja jakelussa ja jotka säilyttävät elintarvikkeen laadun ja hygienian kauemmin tai jotka pidentävät säilyvyysaikaa; korostaa kuitenkin, että pakkausten on sovitava käyttötarkoitukseensa (eli ei yli- eikä alipakkaamista) ja sovelluttava tuotteelle ja kuluttajien tarpeisiin; korostaa myös, että on sovellettava elinkaarinäkökulmaa koko pakkaustuotteeseen, mukaan lukien pakkauksen suunnittelu ja käyttö; pyytää komissiota ja jäsenvaltioita arvioimaan biopohjaisten, biohajoavien ja kompostoitavien elintarvikepakkausten etuja, kun otetaan huomioon ihmisten terveyteen ja elintarvikkeiden turvallisuuteen kohdistuvat vaikutukset ja sovelletaan elinkaariajattelua; korostaa, että elintarvikejätteen vähentämistavoitteiden on noudatettava direktiivissä 94/62/EY esitettyjä toimia ja tavoitteita ja erityisesti tavoitetta vähentää merkittävästi kierrätyskelvottomien pakkausten kulutusta ja liiallista pakkaamista;

Tiistai 16. toukokuuta 2017

126. kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan sitä, että kehitetään ja otetaan käyttöön aktiivisia ja älykkäitä elintarvikkeiden kanssa kosketuksiin joutuvia materiaaleja ja muita innovatiivisia ratkaisuja, joilla edistetään resurssitehokkuutta ja kiertotaloutta; huomauttaa, että elintarvikkeiden kanssa kosketuksessa olevia materiaaleja koskevan asiaankuuluvan lainsäädännön nojalla olisi varmistettava mahdollisimman korkea kuluttajansuojan taso kaikkien pakkausmateriaalien, myös kolmansista maista tuotujen materiaalien, osalta; kehottaa siksi komissiota esittämään unionin tasolla yhdenmukaistetut säännöt elintarvikkeiden kanssa kosketuksessa oleville materiaaleille ja asettamaan etusijalle paperin ja kartongin tapaisia materiaaleja koskevien erityisten EU:n toimenpiteiden laatimisen elintarvikkeen kanssa kosketukseen joutuvista materiaaleista annetun asetuksen (EY) N:o 1935/2004⁽¹⁾ täytäntöönpanosta 6. lokakuuta 2016 annetun parlamentin päätöslauselman mukaisesti;

127. kehottaa edistämään yrityksissä elintarvike-, ravitsemus- ja hotellialojen alakohtaisten järjestöjen kehittämien hyvien käytäntöjen vapaaehtoisten säännösten käyttöä, jotta tuotteita voidaan hyödyntää mahdollisimman hyvin ja edistää lahjoittamista järjestelmiin, joiden tavoitteena on kerätä ylijäämäelintarvikkeet sosiaalisiin tarkoituksiin;

128. kehottaa jäsenvaltioita edistämään sopimusten tai yhteisymmärryspöytäkirjojen vahvistamista, jotta voidaan vauhdittaa elintarvikejätteen vähentämiseen tähtäviä vastuullisia toimintatapoja ja käytäntöjä, kuten ottaa ravintoloissa käyttöön kierrätettävästä materiaalista valmistettuja uudelleenkäytettäviä säilytysastioita, jotta asiakkaat voivat viedä mukanaan tähteeksi jääneen ruoan;

129. suosittelee käyttämään soveltuvin osin paikallisia ja alueellisia tuotteita ja kausituotteita ravitsemus- ja majoituslalla, jotta voidaan lyhentää tuotanto- ja kulutusketjua ja vähentää siten käsittelyvaiheiden määrää ja niin ollen eri vaiheissa syntyvää jätettä;

130. korostaa, että digitaalialan kehitys tarjoaa lukuisia mahdollisuuksia ehkäistä elintarvikejätteen syntymistä erityisesti siten, että luodaan verkossa toimivia ruoan pelastamiseen tarkoitettuja palveluja, joiden kautta ravintolat voivat tarjota myymättä jääneitä aterioita edulliseen hintaan; korostaa, että tällaiset kokeilut ovat saaneet aikaan merkittäviä tuloksia niissä jäsenvaltioissa, joissa niitä on kehitetty;

131. kehottaa komissiota tunnustamaan Healthy Nutritional Standardin kaltaisten yhteiskuntavastuullisten aloitteiden myötävaikutuksen, kun niillä pyritään antamaan parempaa tietoa ruuasta erilaisille kuluttajaryhmille, joilla on erityisiä ruokavaliotarpeita tai mieltymyksiä, käyttämällä vapaaehtoisia ja osittain säänneltyjä ruokamerkintöjä ravintola- ja matkailualalla, jotta voidaan vähentää niillä ilmenevää elintarvikkeiden haaskaamista;

132. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tekemään yhteistyötä kehitysmaiden kanssa niiden elintarvikeketjun infrastruktuurin parantamiseksi ja elintarvikejätteen määrien vähentämiseksi;

133. vaatii kaikkia Euroopan unionin toimielimiä ja elimiä sisällyttämään ravitsemuspalveluihin liittyviin tarjouspyyntöihin vaatimuksen elintarvikejätteen hallintaa ja vähentämistä koskevista suunnitelmista; pyytää kvestoreita asettamaan etusijalle toimet, joilla vähennetään elintarvikejätettä Euroopan parlamentissa, ja kannustaa unionin muita toimielimiä seuraamaan esimerkkiä; kannustaa jäsenvaltioita ja alue- ja paikallisviranomaisia vähentämään elintarvikejätettä julkisissa laitoksissa;

134. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0384.

Tiistai 16. toukokuuta 2017

P8_TA(2017)0208

Tullin toiminnan ja hallinnon ulkoisten näkökohtien arviointi kaupan helpottamisen ja laittoman kaupan torjumisen välineenä

Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. toukokuuta 2017 tullin toiminnan ja hallinnon ulkoisten näkökohtien arvioinnista kaupan helpottamisen ja laittoman kaupan torjumisen välineenä (2016/2075(INI))

(2018/C 307/04)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 14. lokakuuta 2015 annetun komission tiedonannon ”Kaikkien kauppa – Vastuullisempaa kauppa- ja investointipolitiikkaa” (COM(2015)0497),
- ottaa huomioon 14. maaliskuuta 2016 tehdyn verotuksen ja tulliliiton pääosaston strategisen suunnitelman 2016–2020 ja verotuksen ja tulliliiton pääosaston hallintasuunnitelman 2016 (Ares(2016)1266241),
- ottaa huomioon 21. elokuuta 2014 annetun komission tiedonannon tullialan riskienhallintaa koskevasta strategiasta ja toimintasuunnitelmasta: Riskien torjunta, toimitusketjun turvallisuuden vahvistaminen ja kaupan helpottaminen (COM(2014)0527),
- ottaa huomioon 19. heinäkuuta 2016 annetun komission kertomuksen aiheesta ”Tilanneselvitys tullialan riskienhallintaa koskevan EU:n strategian ja toimintasuunnitelman täytäntöönpanosta” (COM(2016)0476),
- ottaa huomioon suuntaviivat valtuutetuille talouden toimijoille (TAXUD/B2/047/2011),
- ottaa huomioon EU:n ja Kiinan välisen älykkäitä ja turvallisia kauppareittejä (SSTL) koskevan pilottihankkeen,
- ottaa huomioon neuvoston päätöslauselman EU:n tullitoimintaohjelmasta teollis- ja tekijänoikeuksia koskevien rikkomusten torjumiseksi vuosina 2013–2017 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon verotuksen ja tulliliiton pääosaston kertomuksen teollis- ja tekijänoikeuksien soveltamisesta eurooppalaisissa tulleissa vuonna 2015,
- ottaa huomioon EU:n ja Kiinan välisen tulliyhteistyötä koskevan strategiakehyksen,
- ottaa huomioon EU:n ja Kiinan välistä tulliyhteistyötä teollis- ja tekijänoikeuksien alalla koskevan toimintasuunnitelman (2014–2017),
- ottaa huomioon 26. helmikuuta 2014 annetun komission tiedonannon aiheesta ”Toimintasuunnitelma etuuskohtelu kauppaa koskevien menettelyjen toiminnan seuraamiseksi” (COM(2014)0105),
- ottaa huomioon 2. helmikuuta 2016 annetun komission tiedonannon aiheesta ”Toimintasuunnitelma terrorismin rahoituksen torjunnan vahvistamiseksi” (COM(2016)0050),
- ottaa huomioon 21. joulukuuta 2016 annetun komission tiedonannon EU:n tulliliiton ja sen hallinnoinnin kehittämisestä (COM(2016)0813),
- ottaa huomioon 9. kesäkuuta 2015 antamansa päätöslauselman strategiasta teollis- ja tekijänoikeuksien suojaamiseksi ja täytäntöönpanemiseksi kolmansissa maissa ⁽²⁾,
- ottaa huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 23/2016: EU:n meriliikenne vaikeuksissa – paljon tuloksettomia ja kestäättömiä investointeja,

⁽¹⁾ EUVL C 80, 19.3.2013, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 407, 4.11.2016, s. 18.

Tiistai 16. toukokuuta 2017

- ottaa huomioon Maailman kauppajärjestön perustamisesta tehdyn Marrakeshin sopimuksen,
 - ottaa huomioon 18. huhtikuuta 2016 julkaistun OECD:n raportin aiheesta "Illicit Trade, Converging Criminal Networks",
 - ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 21 artiklan,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 207, 208 ja 218 artiklan,
 - ottaa huomioon unionin tullikoodeksista 9. lokakuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013⁽¹⁾ ja siihen liittyvän delegoidun säädöksen (delegoitu asetus (EU) 2015/2446⁽²⁾), täytäntöönpanosäädöksen (täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/2447⁽³⁾), siirtymäsäännöksiä koskevan delegoidun säädöksen (delegoitu asetus (EU) 2016/341⁽⁴⁾) ja työohjelman (täytäntöönpanopäätös (EU) 2016/578⁽⁵⁾),
 - ottaa huomioon teollis- ja tekijänoikeuksien tullivalvonnasta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1383/2003 kumoamisesta 12. kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 608/2013⁽⁶⁾,
 - ottaa huomioon komission 13. joulukuuta 2013 annetun ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi tullirikkomuksia ja -seuraamuksia koskevasta unionin oikeudellisesta kehyksestä (COM(2013)0884) ja kansainvälisen kaupan valiokunnan lausunnon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnalle tästä ehdotuksesta⁽⁷⁾,
 - ottaa huomioon tuontiin sovellettavasta yhteisestä järjestelmästä 11. maaliskuuta 2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/478 24 artiklan 2 kohdan⁽⁸⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa esitetyn kehityspolitiikan johdonmukaisuutta koskevan periaatteen,
 - ottaa huomioon 19. tammikuuta 2017 antamansa päätöslauselman unionin tullikoodeksin täytäntöönpanoon liittyvien ongelmien käsittelystä⁽⁹⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan mietinnön sekä talousarvion valvontavaliokunnan lausunnon (A8-0162/2017),
- A. toteaa, että tulliliitto on yksi Euroopan unionin peruspilareista ja tekee siitä yhden maailman suurimmista kauppablokeista, ja katsoo, että täysin toimiva tulliliitto on välttämätön EU:n uskottavuudelle, jotta se olisi vahvassa asemassa kauppasopimuksia neuvoteltaessa;
- B. toteaa, että unionin tullikoodeksin täytäntöönpano on välttämätöntä EU:n omien varojen ja erityisesti tullimaksujen ja kansallisten veroetujen suojelemiseksi;
- C. toteaa, että täysin toimiva tulliliitto on perusta laittomien rahavirtojen ja kauppaan liittyvän rahanpesun tehokkaalle torjunnalle;
- D. toteaa, että 1. toukokuuta 2016 käynnistetty unionin tullikoodeksin täytäntöönpano on vaarassa viivästyä 31. joulukuuta 2020 asti, koska yhteisiltä ja toimivilta tietojärjestelmiltä puuttuu riittävä rahoitus;

⁽¹⁾ EUVL L 269, 10.10.2013, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 343, 29.12.2015, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 343, 29.12.2015, s. 558.

⁽⁴⁾ EUVL L 69, 15.3.2016, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 99, 15.4.2016, s. 6.

⁽⁶⁾ EUVL L 181, 29.6.2013, s. 15.

⁽⁷⁾ Ks. mietintö A8-0239/2016.

⁽⁸⁾ EUVL L 83, 27.3.2015, s. 16.

⁽⁹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0011.

Tiistai 16. toukokuuta 2017

- E. toteaa, että tilanneselvityksessä tullialan riskienhallintaa koskevan EU:n strategian ja toimintasuunnitelman täytäntöönpanosta korostetaan, että riittämätön rahoitus nykyisten tietoteknisten järjestelmien parantamiseksi ja tarvittavien uusien järjestelmien kehittämiseksi hidastaa huomattavasti edistymistä, mikä koskee erityisesti uutta tuonnin valvontajärjestelmää; toteaa, että lisävarojen puuttuessa monia toimenpiteitä ei voida panna täytäntöön vuoden 2020 loppuun mennessä strategian ja toimintasuunnitelman mukaisesti; toteaa, että viivästyminen vaikuttaisi myös EU:n turvallisuusagendan puitteissa tehtyjen tullessiin liittyvien sitoumusten täytäntöönpanoon;
- F. katsoo, että tullivalvontaa koskevien politiikkatoimien nykyinen hajanaisuus jäsenvaltioiden välillä ei saa johtaa tilanteeseen, joka luo ylimääräisiä hallinnollisia ja ajallisia rasitteita tai vääristää sisäisiä kauppavirtoja;
- G. katsoo, että ehdotuksessa direktiiviksi tullirikkomuksia ja -seuraamuksia koskevasta unionin oikeudellisesta kehyksestä ei oteta huomioon jäsenvaltioiden välillä esiintyviä rikos- ja hallinto-oikeudellisten seuraamusten eroja; katsoo, että tämä voi kannustaa talouden toimijoita tekemään strategisia valintoja kolmansista maista peräisin olevan maahantuonnin yhteydessä, mikä vääristää veronkantoa ja aiheuttaa kielteisiä ympäristövaikutuksia, jolloin se estää tehottomasti laitonta kauppaa;
- H. katsoo, että viranomaisten soveltamat monimutkaiset tullisäännöt ja -menettelyt sekä erilaiset perusteet ja seuraamukset voivat rasittaa liikaa pieniä ja keskusuuria yrityksiä (pk-yrityksiä) luomalla niiden rajallisiin resursseihin kohdistuvia merkittäviä rasitteita ja vaikuttamalla näiden yritysten kauppareitteihin;
- I. katsoo, että tehokas tulliyhteistyö jäsenvaltioiden tulliviranomaisten, valtuutettujen talouden toimijoiden, poliisivoimien ja oikeusviranomaisten sekä muiden asiaankuuluvien kolmansien maiden ja monenvälisen tason toimijoiden välillä on erittäin tärkeää, kun otetaan huomioon kaupankäynnin huomattava määrä, ja toteaa, että se on keskeisellä sijalla, kun torjutaan laitonta kauppaa, terrorismia, järjestäytyneitä rikollisuutta, rahanpesua, luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laitonta kauppaa, veronkiertoa, laitonta huumausainekauppaa ja lääkevääreännöksiä, suojellaan EU:n teollis- ja tekijänoikeuksia, pannaan täytäntöön ja noudatetaan tuotteita koskevia due diligence -menettelyjä komission strategiassa "Kaikkien kauppa" esitetyllä tavalla sekä jäljitetään ja mahdollisuuksien mukaan puretaan laittomaan kauppaan osallistuvien toimijoiden välisiä yhteyksiä;
- J. toteaa, että EU on tehnyt sopimukset yhteistyöstä ja keskinäisestä hallinnollisesta avunannosta tulliasioissa Etelä-Korean, Kanadan, Yhdysvaltojen, Intian, Kiinan ja Japanin kanssa;
- K. toteaa, että jotkut kauppakumppanit kuljettavat edelleen laittomia tai väärennetyjä tuotteita unioniin; toteaa, että Malesian osuus tällaisesta viennistä on vain noin 2,5 miljoonaa euroa, kun taas Kiinan osuus on yli 300 miljoonaa euroa ja Hongkongin yli 100 miljoonaa euroa; toteaa, että Valko-Venäjä aiheutti pelkästään vuonna 2015 EU:lle miljardin euron verotappiot viemällä tuotteita, joiden osalta kierrettiin kokonaan arvonlisäverosäännöt ja terveystämääräykset;
- L. ottaa huomioon, että teollis- ja tekijänoikeuksien tullivalvonnasta annetun komission viimeisimmän kertomuksen mukaan unionin tulliviranomaisten takavarikoimien väärennetyjen tuotteiden määrä kasvoi 15 prosentilla vuosina 2014–2015; ottaa huomioon, että enemmän kuin 40 miljoonaa tuotetta, joiden epäiltiin rikkovan teollis- ja tekijänoikeutta, takavarikoitiin unionin ulkorajoilla, ja niiden yhteenlaskettu arvo on lähes 650 miljoonaa euroa;
- M. katsoo, että kansainväliset vapaakauppa-alueet ja useimmiten laittoman kaupan lähteitä olevat kolmannet maat tarjoavat mahdollisia tausta-alueita, joilla laittomien tuotteiden kaupan leviämistä EU:hun voidaan jatkaa, mikä johtaa tehokkaampaan rajavalvontaan ja edellyttää siten todennäköisesti uusia erityisiä analyyseja;
- N. katsoo, että väärennetyjen tuotteiden kauppa voi osaltaan toimia rahoituslähteenä terrorismin, laittoman huumausainekaupan, tuliaseiden, rahanpesun ja ihmiskaupan parissa toimiville rikollisjärjestöille;

Tiistai 16. toukokuuta 2017

- O. ottaa huomioon, että väärentämisen torjunta on tärkeää teollis- ja tekijänoikeuksien suojelemiseksi Euroopassa, osaamisen säilyttämiseksi ja innovoinnin kannustamiseksi;
- P. toteaa, että tulliviranomaisten asema turvallisuuden alalla on erityisen merkittävä siltä osin, mitä tulee terroristijärjestöjen varojen siirtämisen estämiseen ja niiden tulonlähteiden katkaisemiseen, kuten komission toimintasuunnitelmassa terrorismin rahoituksen torjunnan vahvistamiseksi on todettu;
- Q. ottaa huomioon, että tullilaitoksella on tärkeä tehtävä kansainvälisen kaupan toimintaympäristössä, kun on kyse laittoman kaupan viralliselle taloudelle aiheuttamista vahingoista sekä sen ymmärtämisen ja torjumisen helpottamisesta;
- R. toteaa, että laittoman toiminnan verkostot haittaavat jäsenvaltioiden talouksia, kun on kyse kasvusta, työpaikoista, ulkomaisista investoinneista, markkinoiden eheydestä, kilpailukyvyistä, kaupasta ja tullitulojen menetyksestä, josta kärsivät viime kädessä eurooppalaiset veronmaksajat;
- S. toteaa, että laitton kauppa on liike-elämän ensisijainen huolenaihe ja merkittävä uhka, johon liittyy kasvavia maailmanlaajuisia riskejä, jotka koskevat avoimuutta, eheyttä ja taloudellista arvoa, ja se heijastaa maailmankaupan järjestelmien ja toimitusketjujen käyttöä;
- T. toteaa, että väärentäminen, laitton asekauppa ja huumausainekauppa tuottavat suuria summia kansainväliselle järjestäytyneelle rikollisuudelle laittomien talous- ja liiketoimintayhteyksien kautta;
- U. katsoo, että salakuljetuksen ja muun laittoman ja kielletyn kaupan yleistymisen ei vaikuta ainoastaan jäsenvaltioiden keräämiin tulleihin ja EU:n budjettiin, vaan se on myös vahvasti yhteydessä kansainväliseen järjestäytyneeseen rikollisuuteen, kuluttajia uhkaaviin riskeihin sekä sisämarkkinoille koituviin haitallisiin seurauksiin, jotka estävät luomasta tasavertaisia toimintaedellytyksiä kaikille kilpaileville yrityksille, erityisesti pk-yrityksille;
- V. katsoo, että teollis- ja tekijänoikeuksien suojeleminen on keskeistä EU:n talouden sekä kasvun ja työllisyyden suojeleminen ja edistämisen kannalta;
1. kehottaa komissiota tekemään tiivistä yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa unionin tullikoodeksin määrittelemän uuden järjestelmän koordinoitun, yhtenäisen ja tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi ja jäsenvaltioiden toisistaan poikkeavien käytäntöjen rajoittamiseksi siirtymäajan jälkeen laatimalla yhteiset perusohjeet kaikille Euroopan tulliviranomaisille; kehottaa komissiota tässä yhteydessä kehittämään vertailevan analyysin ja esittämään tietoja tulliopeeraatioista ja voimassa olevista täytäntöönpanomenettelyistä jäsenvaltioissa;
 2. korostaa, että käytössä ei ole järjestelmää, jolla havaitaan ja tarkastellaan eroja, jotka liittyvät siihen, miten tulliviranomaiset kohtelevat talouden toimijoita; kehottaa komissiota vaatimaan jäsenvaltioita toimittamaan täsmälliset tiedot yksittäisten keskeisten satamien tasolla suoritettujen tullitarkastusten tyypeistä ja määristä;
 3. kehottaa komissiota jatkamaan yhteistyötään jäsenvaltioiden ja asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa, jotta se voi paikata valvontajärjestelmien nykyiset puutteet, kehittää edelleen tulliyksinkertaistuksia ja vähentää laillisten kauppioiden hallinnollisia rasitteita keskittyen tavoitteeseen, jonka mukaan kaupankäynnin olisi oltava yksinkertaisempaa ja turvallisempaa, samalla kun säilytetään asianmukainen, tehokas, vaikuttava ja yhdenmukaistettu valvonta EU:n rajoilla ja asianmukainen tuki asiaankuuluville viranomaisille; korostaa, että tehokkaan tullivalvonnan avulla EU:lle on taattava turvallisuuden, ympäristövaatimusten ja terveyssäännösten kunnioittaminen ja taloudellisten etujen takaaminen, ja kehottaa ponnistelemaan erityisesti teollis- ja tekijänoikeuksien suojelemisessa ja laittoman kaupan, terrorismin, rahanpesun, luonnonvaraisten eläinten ja kasvien laittoman kaupan, veronkierron, huumausaineiden ja tupakan salakuljetuksen ja lääkeväärennösten torjunnassa sekä torjumaan eurooppalaisille yrityksille aiheutuvaa kaikenlaista epäoikeudenmukaista kilpailua;
 4. korostaa, että kaikissa rajanylityspaikoissa, joissa tulliliittoon tuodaan tuotteita, on tärkeää jatkaa valvonnan yhdenmukaistamista erityisesti olemassa olevien unionin välineiden avulla, jotta yhdenmukaistamisesta saadaan tehokasta;

Tiistai 16. toukokuuta 2017

5. kehottaa komissiota lisäämään yhteistyötään yksityisen sektorin kanssa vilpillisten toimijoiden tunnistamiseksi; korostaa, että on tärkeää osallistaa yksityisiä sidosryhmiä laittoman kaupan ja myös luonnonvaraisten eläinten ja kasvien sekä niistä valmistettujen tuotteiden laittoman kaupan torjunnassa;
6. palauttaa mieliin, että unionin tullikoodeksin ja sen yhteenliitettyjä tietojärjestelmiä ja sähköistä tiedonsiirtoa koskevien sääntöjen tarjoamaa mahdollisuutta olisi hyödynnettävä tietojen saamiseksi luotettavasta ja laillisesta kaupankäynnistä ja näiden tietojen asettamiseksi saataville muiden kanavien kuin tulliselvitysten välityksellä hyödyntämällä kaupankäynnin helpottamisessa esimerkiksi luotettavien kauppiaiden vastavuoroisen tunnustamisen ohjelmia, kuten AEO:ta tai SSTL:ää;
7. muistuttaa, että tarvittavien tietoteknisten järjestelmien kehittämistä varten tarvitaan riittävästi rahoitusta, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että varoja on saatavilla tarvittavia tietoteknisiä järjestelmiä varten, jotta voidaan saavuttaa tullialan riskienhallintaa koskevan EU:n strategian tavoitteet;
8. kehottaa komissiota edistämään AEO-ohjelman käytön laajentamista; pitää tärkeänä edistää tämän ohjelman etuja kaupankäynnille siten, että samalla säilytetään tiukat noudattamista koskevat säännöt sekä sen vahvuus, luotettavuus ja yhteensopivuus kolmansien maiden tullisääntöjen kanssa kauppasopimuksia koskevien neuvottelujen yhteydessä;
9. pyytää komissiota parantamaan kentällä tapahtuvaa koordinoitua ja yhteistyötä tulliviranomaisten, rajaviranomaisten kanssa sekä EU:n sisällä että EU:n kauppakumppaneiden kanssa tietojen jakamisessa erityisesti tullitarkastusten, luotettujen kauppakumppaneiden ja verkostojen purkamista koskevien strategioiden tunnustamisen osalta; kehottaa komissiota parantamaan ja tehostamaan pääosastojensa yhteistyötä tulliasioissa ja edistämään tarvittaessa tulliviranomaisten ja lainvalvontaviranomaisten välistä koordinoitua erityisesti järjestäytyneen rikollisuuden, turvallisuuden ja terrorismin torjunnan osalta sekä kansallisella että unionin tasolla;
10. kehottaa komissiota antamaan tätä odotettaessa tiedonannon tullitarkastuksia koskevista parhaista käytännöistä ja kauppasääntöjen täytäntöönpanosta, jotta voidaan tarjota viitekehys jäsenvaltioiden toimivaltaisille valvontaelimille, korostaa parhaita käytäntöjä ja tuloksia, määrittellä joukko keskeisiä suoritusindikaattoreita ja analysoida tuotevääreännösten kauppavirtoja rajanylityspaikoilla;
11. vaatii komissiota jatkamaan tullialan riskienhallintaa koskevan EU:n strategian ja toimintasuunnitelman täytäntöönpanoon liittyvää työtään erityisesti tietojen saatavuuden, tulliriskien hallintaa varten tapahtuvan tietojen käytön ja vaihdon sekä valmiuksien kehittämisen osalta;
12. kehottaa komissiota raportoimaan säännöllisesti Euroopan parlamentin vastuussa oleville valiokunnille tullialan riskienhallintaa koskevan EU:n strategian ja toimintasuunnitelman täytäntöönpanon seurannasta ja arvioinnista;
13. vaatii komissiota tutkimaan EU:n tullitarkastusten eri käytäntöjä ja niiden vaikutusta kaupan uudelleen ohjautumiseen keskittymällä erityisesti EU:n tullitoimintaan ulkorajoilla;
14. toteaa, että tällä hetkellä erilaiset tullimenettelyt ja erityisesti tulliselvityksiä, tarkastuksia, seuraamuksia ja valvontaa koskevat erilaiset menettelyt aiheuttavat pirstoutumista, ylimääräisiä hallinnollisia rasitteita, viivästyksiä, vaihtelua jäsenvaltioiden veronkannossa, markkinavääristymiä ja kielteisiä ympäristövaikutuksia; korostaa, että nämä erilaiset tullimenettelyt voivat usein suosia joitakin tulostatamia muiden kustannuksella, jolloin laittomat toimijat tuovat väärennetyjä tai arvoltaan alemmaksi määritettyjä tuotteita ja saavat aikaan sen, että tavarat kuljetetaan lopulliseen määränpäähänsä epätavallista reittiä pitkin ja että tulliselvitys pyritään tekemään muussa kuin tavaroiden maahantuonnin kohteena olevassa jäsenvaltiossa, jotta voidaan joko vähentää todennäköisyyttä joutua tarkastuksiin tai mutkistaa mahdollisia perintämenettelyjä; pyytää tästä syystä komissiota analysoimaan oikeuspaikkakeinottelua koskevaa ongelmaa ja arvioimaan sen vaikutusta kauppaan, verotuloihin, ilmastoseurauksiin ja tulleihin;
15. muistuttaa jäsenvaltioita ja komissiota siitä, että on tärkeää varmistaa tarvittavien tietojärjestelmien riittävien resurssien oikea-aikainen saatavuus, jotta tullialan riskienhallintaa koskevan EU:n strategian ja toimintasuunnitelman tavoitteet voidaan täyttää, samalla kun varmistetaan järjestelmien yhteentoimivuus, joka hyödyttää tulliviranomaisia, laillisia kauppiaita ja viime kädessä kuluttajia sekä työpaikkoja ja talouskasvua EU:ssa;

Tiistai 16. toukokuuta 2017

16. pitää tarpeellisenä edetä nykyisestä vähäpaperisesta tulli ympäristöstä paperittomaan tulli ympäristöön;
17. pyytää komissiota tekemään tiivistä yhteistyötä jäsenvaltioiden, OECD:n ja Maailman tullijärjestön (WCO) kanssa tullivalvontajärjestelmien nykyisten puutteiden vähentämisessä varmistamalla, että laitonta kauppaa, väärennöksiä ja petoksia torjutaan käyttäen järjestelmällisemmin koordinoitua riskipohjaista valvontaa, joka pohjautuu yhdenmukaisesti tarkastusperusteisiin, parhaisiin käytäntöihin ja yhteisiin menettelyihin ja työmenetelmiin työtuntien, taloudellisten resurssien ja henkilöresurssien ja yhteentoimivien tietoteknisten järjestelmien osalta siten, että muut toimivaltaiset viranomaiset antavat oikea-aikaista ja asianmukaista tukea; palauttaa tähän liittyen mieliin, että on tärkeää varmistaa kaikkien EU:n tulli- ja rajalaitosten tutkintavaltuudet ja taata asianmukainen koulutus niiden toimijoille;
18. kehottaa jäsenvaltioiden tulliviranomaisia käyttämään ennakoivasti mahdollisuutta sähköiseen tietojen jakamiseen, jotta lainvalvontaviranomaisten kanssa voidaan tehdä yhteistyötä väärään hinnoitteluun liittyvien poikkeamien havaitsemiseksi ja torjua siten laittomia rahavirtoja ja kauppaan liittyvää rahanpesua;
19. kehottaa komissiota varmistamaan, että unionin tullikoodeksin vaiheittain etenevä täytäntöönpano tuottaa lisäarvoa taloudellisille toimijoille luoden yhtäläiset toimintaedellytykset koko unionissa, samalla kun taataan, että tullimenettelyjen lisääntyvällä yksinkertaistamisella ei luoda tullialan riskienhallintaa ja valvontaa koskeviin järjestelmiin vajeita, jotka voisivat haitata tehokasta laittoman kaupan torjuntaa; pitää välttämättömänä, että Euroopan tullioikeutta yhdenmukaistetaan, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita säännöllisesti valvomaan unionin sääntöjä ja sitä, miten toimivaltaiset viranomaiset panevat ne yhdenmukaisesti täytäntöön, mikä helpottaa kansainvälistä kauppaa ja hillitsee ylikansallista laitonta toimintaa;
20. vaatii komissiota jatkamaan tullimenettelyjä ja alv:tä koskevien parhaiden käytäntöjen jakamista koskevaa työtään ja tekemään yhteistyötä eri toimivaltaisten viranomaisten kanssa sekä tarvittaessa lähentämään tulleja ja arvonlisäveroa koskevia toimintalinjoja, jotta voidaan varmistaa synergiaetuja muun muassa etsittäessä ja sovellettaessa oikeudellisia ja käytännöllisiä ratkaisuja haasteisiin, jotka liittyvät pieniin lähetyksiin, sähköiseen kaupankäyntiin ja yksinkertaistamiseen;
21. ottaa huomioon, että WTO:n kaupan helpottamisesta tehdyn sopimuksen 23 artiklassa vaaditaan perustamaan kaupan helpottamista koskeva elin, ja kehottaa komissiota harkitsemaan tulliviranomaisten vastuun siirtämistä kansalliselta tasolta EU:n tasolle siltä osin kuin on kyse yhdenmukaisen kohtelun varmistamisesta EU:n rajanylityspaikoilla, tulliviranomaisten tuloksellisuuden ja toimintojen valvonnasta sekä tullitietojen keräämisestä ja käsittelystä;
22. kehottaa lisäksi komissiota kehittämään tarkan kustannus-hyötyanalyysin jäsenvaltioissa laittoman kaupan torjumiseksi käytössä olevien rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanon yhdenmukaistamisen vaikutuksista ja esittämään tarvittaessa ehdotuksen, joka sisältää toissijaisuusperiaatetta kunnioittavat yhdenmukaiset perusteet kyseisten seuraamusten ja rikosten määrittelystä kansainvälisten rikosten tapauksissa;
23. kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään ja tukemaan enemmän tullivirkailijoiden yhteisiä koulutusmahdollisuuksia jäsenvaltioissa; korostaa, että tullivirkailijoiden koulutustason yhdenmukaistaminen edistää unionin tullikoodeksin tehokasta täytäntöönpanoa;
24. vaatii komissiota tehostamaan yhteistyötään kansainvälisen kaupan sidosryhmien ja edustajien kanssa, jotta voidaan ratkaista kaikki tullisääntöjen täytäntöönpanosta aiheutuvat haasteet, mukaan luettuina erilaiset ja toisistaan poikkeavat kansalliset säännöt, raportointimenetelmät ja -välineet sekä kolmansien maiden kanssa kauppaa käyvien pk-yritysten huolenaiheet;
25. muistuttaa, että eräät vilpilliset kolmansien maihin sijoittautuneet yritykset hyödyntävät sähköistä kaupankäyntiä tarjotakseen väärennetyjä tuotteita eurooppalaisille kuluttajille ja että tällaisten tuotteiden laskutuksessa voidaan käyttää hintoja, jotka ovat vähimmäishintatasoa alhaisemmat, jotta välttyään viranomaisten tarkastuksilta, tai ne voivat käyttää hyväkseen laskutukseen, tullirikoksiin ja seuraamuksiin liittyviä eroja; pyytää komissiota tutkimaan edelleen näitä ongelmia ja pohtimaan, miten voidaan parhaiten puuttua sähköiseen kaupankäyntiin liittyviin riskeihin, ja tekemään tiivistä yhteistyötä kaikkien asianosaisten toimijoiden kanssa, mukaan lukien kuljetus- ja kuriiriyrietykset, jotta jäsenvaltioita voidaan tukea tällaisen käytännön torjumisessa ilman, että luodaan esteitä sähköisen kaupankäynnin kasvulle tai vaikeutetaan laillista kaupankäyntiä;

Tiistai 16. toukokuuta 2017

26. vaatii komissiota varmistamaan yhdessä jäsenvaltioiden kanssa, että EU panee mahdollisimman laajasti täytäntöön WTO:n sopimuksen kaupan helpottamisesta ja jatkaa sen täytäntöönpanon edistämistä muissa WTO:n jäsenvaltioissa EU:n vientiyritysten eduksi muun muassa osallistumalla kehitysmaiden ponnisteluihin, jotta voidaan tehostaa kaupan helpottamista koko maailmassa;

27. pyytää komissiota vahvistamaan kansainvälistä yhteistyötä, jotta se voi kehittää edelleen tullialan riskienhallintaa koskevan EU:n strategian ja toimintasuunnitelman täytäntöönpanoa toimitusketjun osalta;

28. pyytää komissiota vahvistamaan yhteistyötään tulliasioissa unionin keskeisten kauppakumppaneiden kanssa sekä aloittamaan vuoropuhelun väärennettyjen tavaroiden pääasiallisten lähtömaiden kanssa, jotta voidaan torjua yhdessä laittomia rahavirtoja ja rahanpesua, kauppaaan liittyvää korruptiota, veropetoksia ja verovilppiä, järjestäytyneitä rikollisuutta ja terrorismia, jotka kaikki heikentävät kuluttajien terveyttä ja turvallisuutta, aiheuttavat riskejä yhteiskunnalle ja markkinoille ja vahingoittavat talouksia, ja helpottaa edelleen kahdenvälistä kauppaa TF-sopimuksen tiukkojen sitoutumisten lisäksi; huomauttaa, että tähän voidaan päästä sisällyttämällä kaikkiin vapaakauppasopimusneuvotteluihin kaupan helpottamista koskevat kysymykset, kuten tullimenettelyjen menetelmiä, avoimuutta, lahjomattomuutta ja vastuuvuorollisuutta koskevat standardoidut säännöt ja petosten ja väärennösten vastaiset luvut, tai tekemällä erityisiä tullisopimuksia;

29. pyytää komissiota jatkamaan ja syventämään teollis- ja tekijänoikeuksien alan tulliyhteistyötä sellaisten kolmansien maiden ja vapaakauppa-alueiden kanssa, jotka ovat useimmiten laittoman kaupan lähteitä; katsoo tässä yhteydessä, että on edistettävä tulliviranomaisten välistä hallinnollista yhteistyötä kansainvälisellä tasolla ja kehitettävä kumppanuuksia yritysten kanssa, jotta voidaan torjua tullirikkomukset ja verovelvoitteiden kiertäminen;

30. pyytää komissiota vahvistamaan yhteistyötä Euroopan unionin tavaramerkki- ja malliviraston (EUIPO) ja erityisesti teollis- ja tekijänoikeuksien loukkausten eurooppalaisen seurantakeskuksen kanssa, jotta voidaan tukea teollis- ja tekijänoikeuksien valvontaa koskevia aloitteita, kuten oikeudenhaltijoille suunnattuja helpottamismenettelyjä vaihtamalla sähköisesti tietoja, mikä hyödyttäisi myös pk-yrityksiä, ja ottamaan petosten ja väärennösten torjumisen yhdeksi painopisteekseen WTO:ssa siten, että OECD ja WCO ovat mukana asiaa koskevassa työskentelyssä; korostaa tästä syystä, että nykyisellä asetuksella teollis- ja tekijänoikeuksien tullivalvonnasta on merkittävä rooli väärentämisen (tavaramerkki-loukkaukset), piratismien (tekijänoikeusloukkaukset) ja arkojen tuotteiden salakuljetuksen torjunnassa sekä maantieteellisten merkintöjen, alkuperämerkintöjen ja laittoman kaupan aloilla; pitää ratkaisevan tärkeänä, että edellä mainittu asetus ja teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisesta annettu direktiivi pannaan asianmukaisesti täytäntöön koko unionissa ja että tulliviranomaisten tarpeelliset täytäntöönpanotoimet suoritetaan siten, että ne eivät estä laillisia kauppiaita toimimasta hyvässä uskossa;

31. pyytää komissiota koordinoimaan paremmin maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen suojelua komission sisällä ja myös Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston kanssa, ja toteaa, että ne tarjoavat todellista lisäarvoa ulkomaan markkinoilla; muistuttaa komissiota siitä, että on tärkeää laatia kunnianhimoinen politiikka muiden kuin maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisistä merkinnöistä; muistuttaa, että muiden kuin maataloustuotteiden yhdenmukaisten, yksinkertaisten, avointen ja hallinnollisesti ja taloudellisesti ei-sitovien suojajärjestelmien luominen maantieteellisillä merkinnöillä tarjoaa mahdollisuuden pk-yrityksille ja vahvistaa EU:n asemaa kansainvälisissä kauppaneuvotteluissa;

32. toteaa, että tullilaitoksella on edessään uudenlaisia haasteita, jotka liittyvät sekä uusiin kaupankäyntitapoihin että niiden tavaroiden turvallisuuteen ja suojeluun, jotka ovat tuontimenettelyjen alaisia tai kansainvälisessä kauttakulkulitenteessä johonkin määräpaikkaan Euroopassa;

33. toteaa, että tullimenettelyjen tehokkuus on erittäin tärkeää paitsi kaupan helpottamiseksi niin myös EU:n alueelle tuotavien valmisteveron alaisten tuotteiden väärentämisen ja salakuljetuksen torjumiseksi tehokkaasti ja tarkoituksenmukaisesti; katsoo, että tullilaitos on ristipaineessa EU:n laajuisen tavaroiden liikkumisen ja kuluttajien suojelun turvaamisen ja kauppasopimusten määräysten täytäntöönpanon välillä;

34. katsoo, että tavaroiden kauttakulkua koskevien tullitarkastusten laatu ja toimivuus ovat ensisijaisen tärkeitä, erityisesti kun on kyse tavaroiden laivaus- ja kuljetustoiminnoista satamissa ja rajoilla, ja toteaa, että niitä olisi parannettava; pitää valitettavana, että unionissa on eri tarkastustyyppien välillä tosiasiallisia eroja, jotka helpottavat tiettyjen, erityisesti satamien kautta kulkevien tuloreittien käyttöä mutta ovat haitaksi muille reiteille, joilla suoritetaan tiukempia tarkastuksia; pitää tarpeellisenä varmistaa, että jäsenvaltiot käyttävät yhdenmukaisia ja standardoituja valvontatekniikoita satamissa ja rajoilla toteutettavissa seulonnoissa ja edistävät uudenaikaisia, teknisesti kehittyneitä ja riskienhallintaan perustuvia valvontastrategioita;

Tiistai 16. toukokuuta 2017

35. katsoo, että jäsenvaltioiden olisi keskitettävä tullivalvonta ja mahdollisuuksien mukaan muu asiaankuuluva rajavalvonta korkean riskin lähetyksiin, jotka on valittu satunnaisesti käyttämällä yhteisiä valikoivuutta koskevia perusteita, jotka liittyvät esimerkiksi tavaroiden luonteeseen ja kuvaukseen, alkuperämaahan, tavaroiden lähettämismaahan, tavaroiden arvoon, tietoihin kauppiaiden aiemmasta lakisääteisten tullivaatimusten noudattamisesta sekä kuljetusvälineisiin;
36. tukee kaikkia pyrkimyksiä edistää eheyttä kansainvälisessä kaupassa siirryttäessä täysin sähköisiin EU:n tullimenettelyihin vuoteen 2020 mennessä unionin uuden tullikoodeksin mukaisesti, koska näin lisätään tavara- ja konttinäytteiden tarkastusten avoimuutta;
37. pitää tärkeänä, että Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) ja tulli- ja markkinavalvontaviranomaisten toimintaa koordinoidaan paremmin, jotta voidaan torjua salakuljetusta ja myös hillitä EU:n teollis- ja tekijänoikeuksia koskevia säädöksiä rikkovilla laittomilla tuotteilla käytävää kauppaa;
38. korostaa OLAFin roolia kaikenlaisiin hyödykkeisiin ja tavaroihin sovellettaviin tuontiveroihin (mukaan luettuina sopimus-, polkumyynti- ja tasoitustullit) liittyvien petosten tutkimisessa, etenkin kun on kyse virheellisistä alkuperäilmoituksista (sekä etuuskohteluun että muuhun kuin etuuskohteluun perustuvissa järjestelmissä), tavaroiden tullausarvon määrittämisestä alemmaksi ja niiden vääärstä kuvauksesta; kehottaa OLAFia toimimaan entistä aktiivisemmin tässä yhteydessä EU:n jäsenvaltioiden kansallisten tullilaitosten ja muiden, sekä EU:n sisäisten että sen ulkopuolisten kumppanien suorittamien tutkimusten koordinoinnissa;
39. korostaa, että säännöllisillä yhteisillä tulliopeeraatioilla on keskeinen merkitys EU:n julkisen talouden turvaamisessa, sillä niillä voidaan selvittää, missä määrättyjen kauppareittien riskit ovat, ja suojella kansalaisia ja laillista liiketoimintaa estämällä laittomien tuotteiden tulo EU:n alueelle; kehottaa OLAFia lisäämään tukea, jota se tarjoaa EU:n jäsenvaltioiden ja eräiden kolmansien maiden tulliviranomaisille yhteisten tulliopeaatioiden lisäämiseksi käyttämällä teknistä infrastruktuuriaan sekä tietotekniikka- ja viestintävälineitään, strategista analyysia sekä hallinnollista ja taloudellista tukea, jotta voidaan parantaa tullilaitosten tehokkuutta EU:n laajuisten kohdennettujen tarkastusten suorittamisessa;
40. katsoo, että komission olisi seurattava tiiviimmin vakiomuotoisesti ja riskilähtöisesti etuuskohtelun piiriin kuuluvia maita erityisesti alkuperä- ja kumulaatiosääntöjen täytäntöönpanon tarkistamiseksi; katsoo tässä yhteydessä, että maahantuotujen tuotteiden alkuperäaseman ja niiden etuuskohtelun myöntämisen perustana olevien asiakirjojen asianmukaisuuden tarkistaminen on olennaista valvontastrategioiden ja jäljitettävyyden kannalta;
41. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.
-

Keskiviikko 17. toukokuuta 2017

P8_TA(2017)0210

Vuosikertomus 2014 toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteista**Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. toukokuuta 2017 vuosikertomuksesta 2014 toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteista (2015/2283(INI))**

(2018/C 307/05)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 16. joulukuuta 2003 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen paremmasta lainsäädännöstä ja sopimuksen viimeisimmän version eli 13. huhtikuuta 2016 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen paremmasta lainsäädännöstä,
 - ottaa huomioon pöytäkirjan N:o 1 kansallisten parlamenttien asemasta Euroopan unionissa,
 - ottaa huomioon pöytäkirjan N:o 2 toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta,
 - ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston toimivaltaisten yksiköiden 22. heinäkuuta 2011 sopimat käytännön järjestelyt SEUT-sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan täytäntöönpanosta päästäessä sopimukseen ensimmäisessä käsittelyssä,
 - ottaa huomioon 12. huhtikuuta 2016 antamansa päätöslauselman vuosikertomuksista 2012–2013 toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteista ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 4. helmikuuta 2014 antamansa päätöslauselman aiheesta ”EU:n sääntelyn tila ja toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteet – 19. kertomus, ”Parempi säädöskäytäntö vuonna 2011”” ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 13. syyskuuta 2012 antamansa päätöslauselman toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden soveltamista EU:n säädöskäytäntöön koskevasta 18. vuosikertomuksesta (2010) ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 14. syyskuuta 2011 antamansa päätöslauselman paremmasta säädöskäytännöstä, toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteista sekä järkevästä sääntelystä ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja alueiden komitean 5. helmikuuta 2014 allekirjoittaman yhteistyösopimuksen,
 - ottaa huomioon komission vuosikertomuksen 2014 toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteista (COM(2015)0315),
 - ottaa huomioon alueiden komitean toissijaisuusperiaatetta koskevan selvityksen vuodelta 2014,
 - ottaa huomioon 19. kesäkuuta 2014, 14. marraskuuta 2014, 6. toukokuuta 2015 ja 4. marraskuuta 2015 annetut COSACin puolivuositteiset kertomukset parlamentaarisen valvonnan menettelyjen ja käytäntöjen kehityksestä Euroopan unionissa,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 ja 132 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A8-0114/2017),
- A. ottaa huomioon, että vuonna 2014 komissio sai 21 perusteltua lausuntoa 15 ehdotuksestaan ja vastaanotettujen kannanottojen kokonaismäärä oli 506, mukaan luettuna poliittisessa vuoropuhelussa esitetyt näkemykset;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0103.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0061.

⁽³⁾ EUVL C 353 E, 3.12.2013, s. 117.

⁽⁴⁾ EUVL C 51 E, 22.2.2013, s. 87.

Keskiviikko 17. toukokuuta 2017

- B. ottaa huomioon, että vuonna 2014 kolme kansallista parlamenttia (Tanskan kansankäräjät, Alankomaiden parlamentin alahuone ja Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentin ylähuone) esitti antamissaan kertomuksissa yksityiskohtaisia ehdotuksia siitä, miten kansallisten parlamenttien asemaa päätöksentekoprosessissa voitaisiin vahvistaa;
- C. ottaa huomioon, että parlamentti ja alueiden komitea ovat 5. helmikuuta 2014 tekemässään yhteistyösopimuksessa sitoutuneet lisäämään Euroopan unionin legitimiyyttä;
- D. ottaa huomioon, että komissio hyväksyi 19. toukokuuta 2015 sääntelyn parantamista koskevan toimenpidepaketin sekä uudet, yhdenmetyt paremman sääntelyn suuntaviivat, mukaan lukien ajantasaistetut ohjeet toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden noudattamisen arvioimiseksi uusien aloitteiden vaikutustenarvioinnin yhteydessä;
- E. toteaa, että vuonna 2014 Euroopan parlamentin vaikutustenarviointiyksikkö laati 31 alustavaa arviointia, kaksi yksityiskohtaista arviointia ja kolme korvaavaa tai täydentävää vaikutustenarviointia komission vaikutustenarvioinneista sekä yhden tarkistuksia koskevan vaikutustenarvioinnin;
- F. ottaa huomioon, että unionin säädöksissä myönnetään delegoituja valtuuksia, mikäli tarvitaan joustavuutta ja tehokkuutta, eikä niitä voida saavuttaa tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä; katsoo, että käsiteltävää aihetta koskevien sääntöjen hyväksyminen kuuluu lainsäätäjille;
- G. katsoo, että toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteet ovat keskeisiä myös takautuvan arvioinnin kannalta, kun arvioidaan, onko EU:n toimilla todella saavutettu toivottuja tuloksia tehokkuuden, tuloksellisuuden, johdonmukaisuuden, merkityksellisyyden ja EU:n tason lisäarvon näkökulmasta;
1. pitää myönteisenä toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden jatkuvaa huomioinnin ottamista, koska ne ovat perussopimusten mukaisesti Euroopan unionin toimintaa ohjaavia periaatteita ja niitä olisi pidettävä EU:n päätöksentekoprosessin erottamattomina osina; muistuttaa, että perussopimuksen mukaan komission on tarkastettava jokaisesta uudesta lainsäädäntöaloitteesta, onko EU:lla oikeus toteuttaa toimia, ovatko ne perusteltuja toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen nojalla ja onko kunkin aloitteen liitteenä perustelut, joissa annetaan selvitys muun muassa siitä, missä määrin aloite on näiden periaatteiden mukainen;
 2. korostaa, että jäsenvaltioiden kansallisten parlamenttien suorittama toissijaisuuden valvonta on yksi tärkeistä keinoista vähentää niin kutsuttua demokratiavajetta ja ylläpitää yhteistyötä unionin ja jäsenvaltioiden kansallisten elinten välillä; toteaa, että kansallisilla parlamenteilla on tärkeä rooli sen varmistamisessa, että päätökset tehdään mahdollisimman tehokkaasti ja lähellä kansalaisia; korostaa, että säädösten antaminen edellyttää suurta enemmistöä neuvostossa – joka koostuu kaikkien EU:n jäsenvaltioiden ministereistä, jotka ovat poliittisesti vastuussa kansallisille parlamenteilleen – ja että tämä on toinen tapa ottaa toissijaisuusperiaate täysimääräisesti huomioon;
 3. panee merkille, että kansallisilta parlamenteilta saatujen perusteltujen lausuntojen määrä väheni merkittävästi vuonna 2014; toteaa kuitenkin, että niiden väheneminen voi olla seurausta komission tekemien lainsäädäntöesitysten vähenemisestä; kiinnittää huomiota siihen, että vuonna 2014 yhdenkään komission ehdotuksen perusteella ei käytetty toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan N:o 2 mukaista toissijaisuusperiaatteen valvontamekanismia eli ns. keltaisen tai oranssin kortin menettelyä; muistuttaa, että aiemmin ”keltaisen kortin” menettely on pantu alulle kaksi kertaa (kerran vuonna 2012 ja kerran vuonna 2013), mikä osoittaa, että järjestelmä on toimiva;
 4. toteaa, että vain 15 kansallisen parlamentin kamaria antoi perustellun lausunnon vuonna 2014 ja että se merkitsee noin 50 prosentin vähennystä kaikkien 41 kamarin osallistumisasteeseen vuoteen 2013 verrattuna;
 5. pitää myönteisenä, että kaikki EU:n toimielimet pyrkivät vuonna 2014 aktiivisesti varmistamaan toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen noudattamisen valvonnan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklan mukaisesti; pitää myönteisenä, että komission ja kansallisten parlamenttien välinen poliittinen vuoropuhelu tehostui muun muassa komission jäsenten kansallisiin parlamenteihin tekemien vierailujen avulla;
 6. toteaa kuitenkin, että suurimman osan kansallisten parlamenttien lausunnoista antavat vain muutamat kamarit; kannustaa muita kamareita osallistumaan aktiivisemmin eurooppalaiseen keskusteluun;

Keskiviikko 17. toukokuuta 2017

7. toteaa, että eräät kansalliset parlamentit ovat painottaneet, että toissijaisuuden tai suhteellisuuden perustelut eivät tietyissä komission lainsäädäntöehdotuksissa ole riittävät tai että niitä ei ole lainkaan; kehottaa komissiota parantamaan perustelujaan esittämällä aina yksityiskohtaisen, kattavan ja tosiasioihin perustuvan analyysin ehdotuksistaan toissijaisuuden ja suhteellisuuden kannalta, mikä auttaisi kansallisia parlamentteja tarkastelemaan kyseisiä ehdotuksia tehokkaammin;

8. panee merkille, että vaikutustenarviointilautakunta katsoi, että noin 32 prosentissa sen vuonna 2014 tarkastamista vaikutustenarvioinneista ei ollut riittävästi analysoitu toissijaisuusperiaatetta tai suhteellisuusperiaatetta tai molempia; toteaa, että tämä osuus on samanlainen kuin edellisvuosina, ja katsoo näin ollen, että parannusta ehkä tarvitaan;

9. panee merkille vaikutustenarviointien ratkaisevan tärkeän merkityksen päätöksenteon tukena lainsäädäntömenettelyssä ja painottaa, että toissijaisuuteen ja suhteellisuuteen liittyvät kysymykset on otettava asianmukaisesti huomioon; pitää tältä osin myönteisenä komission 19. toukokuuta 2015 hyväksymää, sääntelyn parantamista koskevaa toimenpidepakettia, jolla pyritään varmistamaan, että EU:n lainsäädännössä otetaan paremmin huomioon kansalaisten edut, ja jossa käsitellään muun muassa vaikutustenarviointilautakunnan esiin tuomia toissijaisuutta ja suhteellisuutta koskevia huolia; pitää myönteisenä, että toimenpidepakettiin on sisällytetty komission yksityiskohtaisempi selvitys siitä, miten lainsäädäntöehdotukset täyttävät toissijaisuutta ja suhteellisuutta koskevat oikeudelliset velvoitteet, myös sen vaikutustenarvioinneissa; korostaa joka tapauksessa, että sääntelyn parantamista koskevaa pakettia on käytettävä vahvan eurooppalaisen lainsäädännön luomiseen aloilla, joilla todellista edistystä ja lisäarvoa voidaan saavuttaa parhaiten EU:n tasolla;

10. korostaa komission toissijaisuudesta ja suhteellisuudesta laatimien vuosikertomusten merkitystä; pyytää komissiolta entistä yksityiskohtaisempia toissijaisuutta ja suhteellisuutta koskevia vuosikertomuksia, joissa suhteellisuusperiaatetta analysoidaan perusteellisemmin;

11. on ilahtunut siitä, että jotkin kansalliset parlamentit, erityisesti Tanskan kansankäräjät, Alankomaiden parlamentin alahuone ja Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentin ylähuone, ovat laatineet asiaa koskevia kertomuksia, jotka ovat arvokas lisä keskusteluun kansallisten parlamenttien roolista EU:n päätöksentekoprosessissa, ja panee merkille niihin sisältyvät ehdotukset; toteaa, että kertomuksiin sisältyy ajatuksia siitä, kuinka voidaan laajentaa toissijaisuusperiaatteen valvontamekanismin soveltamisalaa, ja niissä ehdotetaan, että perustelluissa lausunnoissa pitäisi käsitellä myös suhteellisuusperiaatteen noudattamista; katsoo kuitenkin, että näiden ehdotusten käyttökelpoisuus edellyttää huolellista arviointia ja perussopimusten ja niihin liittyvien pöytäkirjojen tarkistamista, sillä ne eivät perustu nykyisiin perussopimuksiin; kannustaa muita kansallisia parlamentteja ilmaisemaan näkemyksensä kansallisten parlamenttien roolista EU:n päätöksentekoprosessissa; iloitsee siitä, että kansalliset parlamentit osallistuvat Euroopassa käytävään keskusteluun, ja kannustaa niitä tekemään vielä tiiviimpää yhteistyötä toistensa ja Euroopan parlamentin kanssa;

12. ehdottaa, että perussopimusten ja niihin liitettyjen pöytäkirjojen mahdollisessa tarkistamisessa voitaisiin kiinnittää huomiota siihen, pitäisikö perusteltujen lausuntojen rajoittua koskemaan toissijaisuuden perusteiden tutkimista vai sisältää myös suhteellisuuden arviointia ja mikä olisi ns. keltaisen tai oranssin kortin menettelyn aloittamiseksi tarvittavien kansallisilta parlamenteilta saatujen lausuntojen sopiva määrä sekä mitä seurauksia tämän määrän täyttymisestä olisi toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan N:o 2 7 artiklan 2 kohdan mukaan;

13. huomauttaa, että unionin asioita käsittelevien parlamentaaristen elinten konferenssissa (COSAC) useat kansalliset parlamentit ovat ilmoittaneet olevansa halukkaita ottamaan käyttöön ”vihreän kortin” menettelyn poliittisen vuoropuhelun parantamisen yhteydessä; katsoo, että olisi harkittava tämän ”vihreän kortin” menettelyn käyttöönottoa, sillä se antaisi kansallisille parlamenteille mahdollisuuden ehdottaa lainsäädäntöaloitetta komission harkittavaksi; ehdottaa tältä osin, että voitaisiin pohtia, kuinka monta kansallista parlamenttia tarvitaan tällaisen menettelyn aloittamiseen ja mitä vaikutuksia menettelyllä olisi; korostaa, että tämän menettelyn mahdollinen käyttöönotto ei saisi heikentää EU:n toimielimiä ja tavallista lainsäätämistä;

14. panee merkille joidenkin kansallisten parlamenttien esittämän pyynnön sen kahdeksan viikon pituisen ajanjakson pidentämisestä, jonka aikana ne voivat antaa pöytäkirjan N:o 2 6 artiklan mukaisen perustellun lausunnon; katsoo tältä osin, että olisi harkittava sitä, että kansalliset parlamentit ja komissio sopisivat keskenään siitä, mikä on asianmukainen ajanjakso, joka kansallisilla parlamenteilla olisi oltava perusteltujen lausuntojen antamiseen, jos ne haluavat pyytää sitä ajanpuutteen vuoksi tai perusteltujen objektiivisten syiden perusteella, kuten luonnonkatastrofien tai lomakausien vuoksi; katsoo, että tämä voitaisiin saavuttaa ensisijaisesti toimielinten ja kansallisten parlamenttien poliittisella sitoumuksella

Keskiviikko 17. toukokuuta 2017

ilman, että se viivyyttää asiaa koskevan lainsäädännön hyväksymistä; korostaa, että tämän ajanjakson olisi perustuttava oikeudenmukaiseen tasapainoon sen oikeuden, joka kansallisilla parlamenteilla on esittää vastalauseita toissijaisuuden perusteella, ja sen tehokkuuden välillä, millä unionin olisi vastattava kansalaistensa vaatimuksiin; toteaa, että kansallisilla parlamenteilla on mahdollisuus esittää näkemyksiään toissijaisuusperiaatteen noudattamisesta ennen komission lainsäädäntöaloitteiden esittämistä myös vihreiden ja valkoisten kirjojen tai sen vuotuisen työohjelman esittelyn yhteydessä; katsoo, että kansallisten parlamenttien osallistuminen EU-asioihin on lisääntynyt merkittävästi Lissabonin sopimuksen hyväksymisen jälkeen, mukaan luettuna kansallisten parlamenttien välisen säännöllisen yhteydenpidon myötä;

15. katsoo, että jos jäsenvaltiot sopivat sen määräajan pidentämisestä, jonka kuluessa kansallisten parlamenttien on annettava pöytäkirjan N:o 2 6 artiklassa tarkoitettu perusteltu lausunto, asia olisi sisällytettävä tulevaan perussopimuksen tarkistamiseen; toteaa, että määräajan pidennys voitaisiin siten määrittää myös johdetussa oikeudessa;

16. muistuttaa, että kansalliset parlamentit voivat milloin tahansa esittää toissijaisuutta koskevia huolenaiheita kuulemismenettelyssä tai poliittisessa vuoropuhelussa antamalla komissiolle lausunnon;

17. kehottaa kansallisia parlamentteja ja Euroopan parlamenttia tehostamaan yhteistyötään muun muassa luomalla epävirallisia yhteyksiä Euroopan parlamentin jäsenten ja kansallisten parlamenttien jäsenten välille eri toiminta-aloilla;

18. katsoo, että on tärkeää tukea kansallisia ja alueellisia parlamentteja tietojenvaihdon mahdollistavilla välineillä esimerkiksi luomalla tietotekninen järjestelmä, johon EU:n kansalaisilla on pääsy; korostaa, että erityisesti siitä syystä, että kansallisilta parlamenteilta vuonna 2014 saatujen perusteltujen lausuntojen lukumäärä säilyi muuttumattomana komission ehdotusten lukumäärään verrattuna, olisi kehitettävä mekanismi, jolla lisätään kansallisten parlamenttien osallistumista EU:n lainsäädäntöprosessiin, kunnioittaen kuitenkin täysimääräisesti kunkin toimielimen toimivaltaa ja toissijaisuusperiaatetta;

19. kannustaa parlamenttien väliseen yhteistyöhön kansallisten parlamenttien aseman vahvistamiseksi EU:n lainsäädäntöprosessissa; korostaa, että on hyödynnettävä paremmin kansallisten parlamenttien käytävissä olevia parlamenttien välisiä foorumeja, kuten COSACia, Euroopan parlamentin järjestämiä parlamenttien välisiä kokouksia ja yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa sekä yhteistä turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa koskevaa parlamenttien välistä konferenssia;

20. katsoo, että on tärkeää lisätä kansallisten parlamenttien tietoisuutta niiden erityisasemasta EU:n päätöksenteossa ja edistää edelleen EU:n parlamenttien väliseen tietojenvaihtoon tarkoitettua tietokannan (IPEX) käyttöä, koska se helpottaa tietojenvaihtoa; muistuttaa, että komission säännöllisesti järjestämät julkiset kuulemiset voisivat olla tietolähde, mutta kansallisten parlamenttien jäsenet eivät juurikaan käytä niitä;

21. suosittaa, että käytetään edelleen kansallisten parlamenttien edustajien verkkoa toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatetta koskevan tietoisuuden lisäämiseksi ja IPEX-tietokannan toiminnan parantamiseksi;

22. katsoo, että kaikkien unionin toimielinten on otettava kansallisten parlamenttien pöytäkirjan N:o 2 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti esittämät perustellut lausunnot asianmukaisesti huomioon unionin päätöksenteossa, ja kannustaa unionin toimielimiä toteuttamaan tarvittavat järjestelyt;

23. muistuttaa, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 5 artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti "unionin toiminnan sisältö ja muoto eivät saa ylittää sitä, mikä on tarpeen perussopimusten tavoitteiden saavuttamiseksi"; painottaa, että unionin tuomioistuin on todennut, että suhteellisuusperiaate "edellyttää, että kyseessä olevan säännösten legitimit tavoitteet ovat toteutettavissa unionin oikeuden säännöksessä säädettyjen keinojen avulla ja että näillä keinoilla ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi";

24. kehottaa komissiota tekemään järjestelmällisesti perusteellisempia suhteellisuusperiaatteen toteutumisen arviointeja kunkin lainsäädäntöehdotuksen osalta ja analysoimaan asianmukaisesti myös käytävissään olevat eri lainsäädäntövaihtoehdot sekä laatimaan kattavan selvityksen siitä, mitkä ovat valitun vaihtoehdon mahdolliset ympäristövaikutukset, sosiaaliset ja taloudelliset vaikutukset ja mahdolliset vaikutukset kilpailukykyyn ja pk-yrityksiin; katsoo, että nämä perusteellisemmat suhteellisuusperiaatteen toteutumisen arvioinnit auttaisivat komissiota hylkäämään vaihtoehdot, jotka ovat ristiriidassa suhteellisuusperiaatteen kanssa tai joista aiheutuu kohtuutonta rasitetta asianomaisille yksittäisille

Keskiviikko 17. toukokuuta 2017

henkilöille, yrityksille, erityisesti pk-yrityksille, kansalaisyhteiskunnalle, työntekijöille tai muille asianomaisille yhteisöille, ja näiden arviointien avulla voitaisiin paremmin tarkastella ehdotuksia siltä kannalta, ovatko ne suhteellisuusperiaatteen mukaisia; katsoo, että voitaisiin harkita perusteltujen lausuntojen soveltamisalan laajentamista siten, että siihen sisällytetään suhteellisuusperiaatteen noudattaminen;

25. kehottaa komissiota arvioimaan kansallisten parlamenttien avustuksella, olisiko mahdollista määritellä ohjeelliset suuntaviivat kansallisten parlamenttien avuksi, kun ne arvioivat sitä, noudatetaanko lainsäädäntöehdotuksissa toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteita;

26. suhtautuu myönteisesti Italian edustajainhuoneen, Ranskan kansalliskokouksen, Saksan liittopäivien ja Luxemburgin edustajainhuoneen puhemiesten antamaan julistukseen, jossa korostettiin, että tarvitaan enemmän eikä vähemmän EU:n toimia, jotta voidaan vastata Euroopan kohtaamiin sekä sisäisiin että ulkoisiin haasteisiin;

27. muistuttaa, että jo nyt voitaisiin tehdä useita aloitteita EU:n toimielinten ja kansallisten parlamenttien välisen yhteistyön parantamiseksi ja tehostamiseksi, ja ehdottaa erityisesti, että

- kansallisten parlamenttien SEUT- ja SEU-sopimukseen liitetyn pöytäkirjan N:o 2 6 artiklan nojalla antamat perustellut lausunnot toimitetaan lainsäädäntövallan käyttäjille viipymättä
- komissio voisi laatia suuntaviivat toissijaisuuskysymyksiä koskeville perustelluille lausunnoille, siten että kansalliset parlamentit osallistuvat laadintaan eikä niiden harkintavaltaa heikennetä
- kannustetaan kansallisia parlamenteja jakamaan näkemyksiään komission arvioinneista;

28. katsoo, että komission, neuvoston ja parlamentin olisi kiinnitettävä asianmukaista huomiota alueiden komitean tekemiin toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen noudattamisen arviointeihin sen esittäessä lainsäädäntöehdotuksia koskevia lausuntoja;

29. korostaa, että lainsäädännön olisi oltava ymmärrettävää ja selkeää, annettava osapuolille mahdollisuus ymmärtää vaivattomasti oikeuksiaan ja velvoitteitaan, sisällettävä asianmukaisia raportointi-, seuranta- ja arviointivaatimuksia, vältettävä kohtuuttomia kustannuksia sekä oltava täytäntöönpanon kannalta käytännöllistä;

30. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Keskiviikko 17. toukokuuta 2017

P8_TA(2017)0211

FinTech: teknologian vaikutus rahoitusalan tulevaisuuteen**Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. toukokuuta 2017 aiheesta ”FinTech: teknologian vaikutus rahoitusalan tulevaisuuteen” (2016/2243(INI))**

(2018/C 307/06)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 26. toukokuuta 2016 antamansa päätöslauselman virtuaalivaluutoista ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 15. syyskuuta 2016 antamansa päätöslauselman pk-yritysten rahoituksen saatavuudesta ja pk-yritysten rahoituksen monimuotoisuuden lisäämisestä pääomamarkkinaunionissa ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 22. marraskuuta 2016 antamansa päätöslauselman komission vihreästä kirjasta vähittäisrahoituspalveluista ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 14. syyskuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Pääomamarkkinaunioni – Vauhtia uudistuksiin” (COM(2016)0601),
- ottaa huomioon komission yksiköiden 3. toukokuuta 2016 esittämän valmisteluasiakirjan ”Crowdfunding in the EU Capital Markets Union” (SWD(2016)0154),
- ottaa huomioon 10. tammikuuta 2017 esitetyn komission julkisen kuulemisasiakirjan ”Euroopan datavetoisen talouden rakentaminen” (COM(2017)0009),
- ottaa huomioon Euroopan valvontaviranomaisten 16. joulukuuta 2016 esittämän raportin rahoitusalan neuvonnan automatisoinnista,
- ottaa huomioon Euroopan valvontaviranomaisten 19. joulukuuta 2016 esittämän keskusteluasiakirjan massadatan käytöstä rahoituslaitoksissa (JC 2016 86),
- ottaa huomioon Euroopan pankkiviranomaisen 26. helmikuuta 2015 antaman lausunnon lainanantoon perustuvasta joukkorahoituksesta (EBA/Op/2015/03),
- ottaa huomioon Euroopan pankkiviranomaisen 4. toukokuuta 2016 esittämän keskusteluasiakirjan kuluttajatietojen innovoivasta käytöstä rahoituslaitoksissa (EBA/DP/2016/01),
- ottaa huomioon Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen 18. joulukuuta 2014 antaman lausunnon investointeihin perustuvasta joukkorahoituksesta (ESMA/2014/1378),
- ottaa huomioon Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen 7. tammikuuta 2017 esittämän raportin arvopaperimarkkinoihin sovellettavasta hajautetun tilikirjan teknologiasta,
- ottaa huomioon Euroopan valvontaviranomaisten yhteiskomitean 7. syyskuuta 2016 esittämän raportin EU:n rahoitusjärjestelmän riskeistä ja heikkouksista,
- ottaa huomioon Euroopan pankkiviranomaisen riskiojelaudan, joka perustuu vuoden 2016 kolmannen neljänneksen tietoihin,
- ottaa huomioon Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen maaliskuussa 2016 esittämän riskiojelaudan,
- ottaa huomioon Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen 16. joulukuuta 2016 esittämän viidennen kulutus-suuntauskatsauksen (EIOPA-BoS-16-239),

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0228.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0358.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0434.

Keskiviikko 17. toukokuuta 2017

- ottaa huomioon Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen riskikojelaudan, joka perustuu vuoden 2016 neljännen neljänneksen tietoihin,
 - ottaa huomioon Euroopan keskuspankin Occasional Papers -julkaisusarjassa huhtikuussa 2016 julkaistun asiakirjan nro 172 ”Distributed ledger technologies in securities post-trading: Revolution or evolution?”,
 - ottaa huomioon maksujärjestelmä- ja markkinainfrastruktuurikomitean helmikuussa 2017 julkaiseman asiakirjan ”Distributed ledger technology in payment, clearing and settlement: An analytical framework”,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön sekä sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan lausunnon (A8-0176/2017),
- A. katsoo, että finanssiteknologia (FinTech) olisi määriteltävä uuden teknologian mahdollistamiksi tai sen avulla tarjottaviksi rahoituspalveluiksi, ja se vaikuttaa koko rahoitusalaan ja kaikkiin sen osiin pankkitoiminnasta vakuutuksiin, eläkerahastoihin, sijoitusneuvontaan, maksupalveluihin ja markkinainfrastruktuuriin;
- B. ottaa huomioon, että rahoituspalvelut ovat aina olleet riippuvaisia teknologiasta ja että ne ovat kehittyneet teknologisten innovaatioiden myötä;
- C. toteaa, että mikä tahansa toimija voi olla FinTech riippumatta siitä, millainen oikeushenkilö on kyseessä; panee merkille, että rahoituspalveluiden arvoketjuun kuuluu entistä enemmän vaihtoehtoisia toimijoita, kuten uusyriytyksiä ja teknologiajättejä; katsoo, että tämä käsite sisältää siten laajan valikoiman yrityksiä ja palveluita, jotka eroavat suuresti toisistaan, luovat erilaisia haasteita sekä edellyttävät erilaista sääntelykohtelua;
- D. toteaa, että monenlaista FinTechiin liittyvää kehitystä tuetaan uudella teknologialla, kuten hajautetun tilikirjan teknologiaan liittyvillä sovelluksilla, innovoivilla maksuilla, robottien antamalla neuvonnalla, massadatalla, pilvipalveluiden käytöllä, asiakassuhteen aloittamista ja asiakkaiden tunnistamista koskevilla innovatiivisilla ratkaisuilla, joukkorahoitusaloilla ja monilla muilla sovelluksilla;
- E. ottaa huomioon, että investoinnit FinTech-sovelluksiin ovat miljardeja euroja ja että ne kasvavat edelleen joka vuosi;
- F. toteaa, että tekniset sovellukset kehittyvät erilaiseen tahtiin ja että niiden kehityksen laajuus ja vaikutus on edelleen epäselvä; toteaa, että ne voivat kuitenkin muuttaa rahoitusalaan hyvin merkittävällä tavalla; toteaa, että joistakin FinTech-sovelluksista voi tulla nopeasti järjestelmään olennaisesti kuuluvia;
- G. toteaa, että FinTechin kehityksen olisi edistettävä Euroopan rahoitusjärjestelmän ja talouden kehitystä ja kilpailukykyä sekä unionin kansalaisten hyvinvointia ja samanaikaisesti parannettava rahoitusvakautta, ja samalla olisi ylläpidettävä korkeinta kuluttajansuojan tasoa;
- H. toteaa, että FinTech voi tuoda huomattavia etuja, kuten entistä nopeammat, halvemmat, paremmin räätälöidyt, osallistavammat, entistä sietokykyisemmät, entistä avoimemmat ja paremmat rahoituspalvelut kuluttajille ja yrityksille, ja se voi avata eurooppalaisille yrittäjille monia uusia liiketoimintamahdollisuuksia; toteaa, että vähittäisrahoituspalveluiden alalla kuluttajakokemus on markkinaosapuolten liikkeellepaneva voima; toteaa, että rahoitusalan kehitys ja innovointi eivät saa estää käteisen käyttöä maksuvälineenä;
- I. toteaa, että uusien rahoituspalveluiden kehittäminen ja nykyisten palveluiden digitalisoituminen muuttavat rahoituspalvelualan markkinadynamiikkaa, kun syntyy uusia kilpailun, innovoinnin ja kumppanuuksien muotoja ja uudenlaista toimijoiden harjoittamaa ja toimijoiden välistä ulkoistamista;

Keskiviikko 17. toukokuuta 2017

- J. toteaa, että reilun kilpailun edistäminen, mahdollisten ylisuurten tuottojen poistaminen ja rahoitusalan yhtäläisten toimintaedellytysten luominen ovat edellytyksenä FinTechin edistämiseksi unionissa sekä kaikkien toimijoiden väliselle yhteistyölle;
- K. toteaa taloudellisen tutkimuksen osoittaneen, että rahoitusjärjestelmän kustannustehokkuus voi tuoda kuluttajille rahoitustuotteiden ja -palveluiden halvemmat vähittäishinnat; toteaa, että FinTech voi edistää tätä hintojen laskua;
- L. toteaa, että FinTech-sovellukset voivat parantaa pääoman saantia etenkin pk-yritysten kannalta, kun käytetään rajatylittäviä rahoituspalveluita sekä vaihtoehtoisia lainananto- ja investointikanavia, kuten joukkorahoitusta ja vertaislainoja, mikä vahvistaa pääomamarkkinaunionia;
- M. toteaa, että FinTechin kehitys voi myös edistää rajatylittäviä rahavirtoja sekä Euroopan pääomamarkkinoiden integroitumista, mikä edistää rajatylittävää liiketoimintaa ja mahdollistaa näin pääomamarkkinaunionin loppuunsaattamisen;
- N. ottaa huomioon, että FinTechin kehitys etenkin kotimaan sekä rajatylittävien maksuratkaisujen yhteydessä voi myös tukea tavaroiden ja palveluiden sisämarkkinoiden jatkuvaa kehitystä ja edistää G20:n ja G8:n ”5x5”-tavoitteiden saavuttamista eli rahalähetysten kulujen pienentämistä;
- O. toteaa, että FinTech voi olla tehokas taloudellista osallisuutta edistävä väline, joka mahdollistaa räätälöityjen rahoituspalveluiden käytön niille, jotka eivät ole aiemmin voineet käyttää niitä, mikä tekee kasvusta entistä osallistavampaa; toteaa, että unionin kansalaisten rahoitusalan koulutukseen ja digitaaliseen koulutukseen liittyviä ongelmia on käsiteltävä, jotta FinTechin avulla saataisiin aikaan todellinen taloudellinen osallisuus;
- P. toteaa, että lainsäädäntö, sääntely ja valvonta on mukautettava innovointiin ja niiden yhteydessä on saatava aikaan asianmukainen tasapaino sellaisten kannustimien välillä, joilla edistetään innovoivaa kuluttajansuojaa ja sijoittajien suojaa sekä rahoitusvakautta; toteaa, että FinTech edellyttää entistä tasapainoisempaa menettelyä laitosten sääntelyn ja toiminnan sääntelyn välillä; toteaa, että FinTechin ja nykyisen sääntelyn välinen monimutkainen vuorovaikutus voi johtaa epätasapainoon niin, että yrityksiä ja palveluntarjoajia säännellään eri tavoin silloinkin, kun ne suorittavat olennaisilta osiltaan samanlaisia toimia, ja toiminnan määritelmä ja/tai laajuus nykyisessä sääntelyssä eivät kata asianmukaisesti joitakin toimia; toteaa, ettei EU:n nykyisessä rahoituspalveluiden kuluttajansuojaa ja sijoittajien suojaa koskevassa kehityksessä käsitellä asianmukaisesti kaikkia FinTech-innovaatioita;
- Q. toteaa, että Euroopan valvontaviranomaiset ovat alkaneet määrittää innovoivan rahoitusalan teknologian mahdollisia riskejä ja hyötyjä; ottaa huomioon, että kansalliset toimivaltaiset viranomaiset seuraavat tätä teknistä kehitystä ja ovat omaksuneet erilaisia lähestymistapoja; ottaa huomioon, että tähän asti FinTech-ekosysteemin kehittymistä Euroopassa ovat haitanneet jäsenvaltioiden toisistaan poikkeava sääntely ja yhteistyön puute markkinoilla; katsoo, että määrätietoinen EU:n toiminta, jonka tarkoituksena on edistää yhteistä lähestymistapaa FinTechiin, on tärkeää vahvan FinTech-ekosysteemin kehittämiseksi Euroopassa;
- R. ottaa huomioon, että FinTech voi edistää rahoitusjärjestelmän riskien vähentämistä hajauttamalla ja levittämällä riskejä, nopeuttamalla käteismaksujen ja arvopaperikauppojen selvittämistä ja maksamista ja parantamalla vakuuksien hoitoa ja pääoman optimointia;
- S. ottaa huomioon, että FinTechin kehityksen voidaan odottaa vaikuttavan huomattavimmin kaupankäynnin jälkeiseen arvoketjuun, joka sisältää selvityksen, maksamisen, varojen säilytyksen ja sääntelyraportoinnin kaltaisia palveluita, joissa hajautetun tilikirjan teknologian kaltaisilla teknologioilla voitaisiin muokata uudelleen koko alaa; katsoo, että tässä arvoketjussa jotkin välittäjät, kuten säilytysyhteisöt, keskusvastapuolet ja arvopaperikeskukset, voisivat pitkällä aikavälillä käydä tarpeettomiksi, kun taas riippumattomien säänneltyjen tahojen on oltava edelleen vastuussa tiettyjen muiden toimintojen suorittamisesta;

Keskiviikko 17. toukokuuta 2017

- T. toteaa, että RegTech voi tuoda huomattavia etuja rahoituslaitoksille ja valvojille, kun se mahdollistaa uuden teknologian käytön sääntelyyn ja sääntöjen noudattamiseen liittyvien vaatimusten entistä avoimempaan ja tehokkaampaan käsittelyyn tosiaikaisesti;
- U. toteaa, että InsurTech viittaa uuden teknologian mahdollistamiin tai sen avulla tarjottaviin vakuutuspalveluihin, joissa käytetään esimerkiksi automaattista neuvontaa, riskinarviointia ja massadataa mutta myös kyberhyökkäysten kaltaisten uusien riskien varalta vakuuttamista;
- V. toteaa, että FinTech-tuotteita ja -palveluita tarjoavien yritysten rahoituksensaantia sekä näiden tuotteiden ja palveluiden tarjoamiseen tarvittavaa teknologista materiaalia palveluntarjoajille toimittavien innovatiivisten liikekumppaneiden rahoituksensaantia on parannettava nopeasti, jotta voidaan edistää unionin rahoitusalan innovointia erityisesti uusyritysten kasvun mahdollistamiseksi; toteaa, että tässä yhteydessä riskipääoman saanti rahoituslähteenä ja vahvan teknologiasektorin olemassaolo ovat keskeisiä tekijöitä dynaamisen FinTech-ekosysteemin edistämässä unionissa;
- W. toteaa, että kyberhyökkäykset ovat yhä suurempi uhka kaikelle digitaaliselle infrastruktuurille ja näin myös rahoitusalan infrastruktuurille; toteaa, että rahoitusalaalla hyökkäysten riski on kolme kertaa suurempi kuin muilla aloilla; toteaa, että alaa kohtaan tunnetun julkisen luottamuksen takaaminen edellyttää alan palveluiden turvallisuutta, luotettavuutta ja jatkuvuutta; toteaa, että vähittäisasiakkaat ovat myös hyvin haavoittuvia samanlaisille hyökkäyksille ja identiteettivarkauksille;
- X. ottaa huomioon, että liitetyt laitteet ovat olennainen osa FinTech-palveluita; ottaa huomioon, että esineiden internet on erityisen altis kyberhyökkäyksille ja on siten erityinen haaste kyberturvallisuudelle; ottaa huomioon, että liitetty järjestelmä on vain niin turvallinen kuin sen heikoin osa;
- Y. toteaa, että FinTechin kehittyessä kuluttajien ja sijoittajien on voitava edelleenkin luottaa kuluttajansuojan ja sijoittajien suojan, tietosuojan, yksityisyyden suojan sekä oikeudellisen vastuun korkeaan tasoon rahoituspalveluiden tarjoajien puolelta;
- Z. katsoo, että FinTechin edistämiseksi on tärkeää luoda yhtenäinen ja tukea antava sääntelykehys sekä kilpailua tukeva ympäristö, joka voi mahdollistaa FinTechin kehittämisen ja erilaisten innovoivien välineiden käytön turvallisessa salauksessa ja verkkotunnistuksessa ja -varmennuksessa yksinkertaisen käyttöliittymän kautta;
- AA. toteaa, että rahoitusalan kuten muidenkin alojen automatisointi voi häiritä nykyisiä työllisyysmalleja; katsoo, että osaamista parantavan ja kehittävän koulutuksen ja uudelleen koulutuksen on oltava kaikkien eurooppalaisten FinTech-strategioiden ytimessä;
- AB. toteaa, että monella digitaalitalouden alalla markkinoiden rakenne on verkostovaikutusten takia muuttumassa siihen suuntaan, että jäljelle jää vain muutamia markkinaosapuolia, mikä asettaa kilpailuoikeuteen ja kartellilainsäädäntöön liittyviä haasteita;

EU:n FinTech-kehityksen määrittäminen

1. pitää myönteisenä FinTechin uusinta kehitystä ja kehottaa komissiota laatimaan pääomamarkkinaunionia sekä digitaalisia sisämarkkinoita koskevien strategioiden puitteissa kattavan FinTech-toimintasuunnitelman, joka voi edistää yleisesti tehokkaan, kilpailukykyisen sekä entistä syvemmän, integroidumman ja vakaamman sekä kestäväen eurooppalaisen rahoitusjärjestelmän aikaansaamista ja tuoda pitkän aikavälin hyötyä reaalityaloudelle ja jonka avulla voidaan käsitellä kuluttajansuojan ja sijoittajien suojaan sekä sääntelyvarmuuteen liittyviä tarpeita;
2. pitää myönteisenä äskettäin perustettua FinTech-työryhmää, jonka tehtävänä on arvioida alan innovointia ja samalla laatia strategioita FinTechin aiheuttamien mahdollisten haasteiden kohtaamista varten ja käynnistää FinTechiä koskeva komission julkinen kuuleminen; kehottaa komissiota ottamaan parlamentin mukaan FinTech-työryhmään; pitää komission viimeaikaisia aloitteita perustavina askelina kohti komission kehittämää kattavaa FinTech-strategiaa sekä FinTechiin liittyvän sääntelyllisen epävarmuuden vähentämistä;

Keskiviikko 17. toukokuuta 2017

3. katsoo, että FinTech voi auttaa pääomamarkkinaunionin aloitteita menestymään esimerkiksi monipuolistamalla EU:ssa käytettävissä olevia rahoitusmahdollisuuksia; kannustaa komissiota hyödyntämään FinTechin etuja pääomamarkkinaunionia koskevan hankkeen edistämisessä;
4. kehottaa komissiota noudattamaan FinTechiä koskevassa työssään suhteellista, monialaista ja kokonaisvaltaista toimintatapaa, hyödyntämään muiden lainkäyttöalueiden toimista saatuja kokemuksia ja mukautumaan toimijoiden sekä käytettävien liiketoimintamallien monimuotoisuuteen; kehottaa komissiota tekemään tarvittaessa ensimmäisen siirron suotuisan toimintaympäristön luomiseksi Euroopan FinTech-keskittymille ja yritysten toiminnan laajentamiselle;
5. korostaa, että rahoituspalveluita koskevaa lainsäädäntöä sekä EU:ssa että kansallisella tasolla olisi tarkistettava tarvittaessa, ja sen olisi tuettava innovointia riittävässä määrin niin, että toimijoiden kesken voidaan saavuttaa yhtäläiset toimintaedellytykset ja ylläpitää niitä; suosittelee erityisesti, että ”innovointiperiaatteen” mukaisesti lainsäädännön mahdollisia innovointiin kohdistuvia vaikutuksia arvioidaan asianmukaisesti osana vaikutustenarviointia niin, että tällaisen kehityksen avulla voidaan saavuttaa täysimääräisesti merkittäviä taloudellisia ja yhteiskunnallisia etuja;
6. korostaa, että yhtäläisten toimintaedellytysten mahdollistamiseksi niin, että samalla helpotetaan uusien tulokkaiden pääsyä markkinoille ja estetään sääntelyeroilla keinottelu jäsenvaltioiden kesken ja oikeudellisen aseman suhteen, FinTechiä koskevan lainsäädännön ja valvonnan olisi perustuttava seuraaville periaatteille:
 - a) samat palvelut ja sama riski: olisi sovellettava samoja sääntöjä riippumatta asianomaisen oikeushenkilön tyypistä tai sen sijainnista unionissa
 - b) teknologianeutraalius
 - c) riskiperusteinen toimintatapa, jossa otetaan huomioon lainsäädännöllisten ja valvontaan liittyvien toimien suhteellisuus riskeihin ja riskien olennaisuuteen nähden;
7. suosittelee, että toimivaltaiset viranomaiset sallisivat uuden teknologian valvotun kokeilun sekä uusille tulokkaille että markkinoilla jo oleville toimijoille ja edistäisivät sitä; toteaa, että tällainen valvottu kokeiluympäristö voi olla eräänlainen sellaisten FinTech-palveluiden sääntelyllinen ”hiekkalaatikko”, jotka voivat tuoda etuja yhteiskunnalle, joiden avulla voidaan koota yhteen hyvin erilaisia markkinaosapuolia ja joista on jo saatu hyviä kokemuksia monissa jäsenvaltioissa; korostaa, että viranomaisten aktiivinen ja tulevaisuuteen suuntautuva osallistuminen sekä markkinaosapuolten ja kaikkien muiden asianomaisten sidosryhmien kanssa käytävä vuoropuhelu ovat tarpeen, ja näin voidaan auttaa valvojia ja sääntelijöitä kehittämään teknistä asiantuntemusta; kehottaa toimivaltaisia viranomaisia harkitsemaan Euroopan järjestelmäriskikomitean työtä täydentävää rahoituksellisten ja/tai toiminnallisten stressitestivälineiden kehittämistä FinTech-sovelluksille, kun on olemassa järjestelmäriskien mahdollisuus;
8. korostaa, että jotkin keskuspankit kokeilevat jo keskuspankin digitaalivaluuttaa (CBDC) sekä muuta uutta teknologiaa; kehottaa unionin toimivaltaisia viranomaisia arvioimaan keskuspankin digitaalivaluutan hajautettuun tilikirjaan perustuvan version mahdollisten riskien ja hyötyjen vaikutusta sekä niihin liittyviä tarvittavia vaatimuksia, jotka koskevat kuluttajansuojaa ja avoimuutta; kehottaa viranomaisia myös suorittamaan kokeita markkinakehityksen tasalla pysymiseksi;
9. pitää tärkeänä, että sääntelijät ja valvojat kehittävät riittävän teknisen asiantuntemuksen, jotta ne voivat seurata asianmukaisesti yhä monimutkaisemmiksi käyviä FinTech-palveluita; korostaa, että jatkuvan valvonnan ansioista sääntelijät voivat havaita ja ennakoita eri tekniikoille ominaisia riskejä ja toimia tarvittaessa välittömästi ja selvää suunnitelmaa noudattaen;
10. pitää siksi hyvin tärkeänä sääntely- ja valvontaviranomaisten alaisuudessa toimivaa FinTech-palveluntarjoajien ja -käyttäjien keskitettyä palvelupistettä; tunnustaa tarpeen purkaa eri alojen väliset valvontarajat ja suosittelee rahoitusalan valvojen tiivistä yhteistyötä muiden sellaisten relevanttien kansallisten sekä unionin tason elinten kanssa, joilla on vaadittava tekninen asiantuntemus;
11. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kannustamaan ja tukemaan entistä useampia FinTechiin liittyviä tutkimushankkeita;
12. korostaa rahoitusalan innovoinnin vauhdittamisen merkitystä Euroopassa; kehottaa helpottamaan rahoituksen saatavuutta innovatiivisille rahoituspalveluiden tarjoajille ja niille näiden palveluiden tarjoamiseen tarvittavia materiaaleja toimittaville innovatiivisille yrityksille;

Keskiviikko 17. toukokuuta 2017

13. korostaa, että FinTech-yritykset edistävät rahoitusvälytyksen kehittämistä mutta ne myös luovat uusia rahoitusvakauteen liittyviä riskejä; panee merkille, että sääntely- ja valvontaviranomaiset saavat vakiintuneiden rahoituslaitosten taseista paljon tietoa, joka liittyy monien sääntelypuitteiden täytäntöönpanoon, kuten pääomavaatimuksiin, velkaantuneisuusasteeseen ja maksuvalmiusasteeseen ja muihin seikkoihin, kun taas muussa kuin pankkien lainaustoiminnassa, kuten joukkorahoituksessa ja vertaisrahoituksessa, taseista on vaikeaa saada riittävää tietoa rahoitusvälytystoimista; kehottaa siksi sääntely- ja valvontaviranomaisia miettimään, miten ne voisivat saada asianmukaisia valvontatietoja rahoitusvakauden säilyttämiseksi, ja tarvittaessa määräämään sääntelyrajoituksia taseille, jotta rahoitusvakaus voidaan saada aikaan ja säilyttää;

14. korostaa, että RegTech voi parantaa sääntöjen noudattamiseen liittyviä menettelyjä ja etenkin valvontaa koskevien tietojen laatua ja oikea-aikaisuutta tekemällä niistä selkeämpiä ja kustannustehokkaampia; kehottaa viranomaisia selvittämään oikeudellisia ehtoja, joiden mukaisesti sääntöjen noudattamiseen liittyvien toimien ulkoistaminen kolmansille osapuolille sallitaan niiden valvomisissa yksiköissä, ja varmistamaan, että käytössä ovat asianmukaiset kolmansia osapuolia koskevat valvontamenettelyt ja että oikeudellinen vastuu sääntöjen noudattamisesta jää edelleen valvotulle yksikölle; kehottaa toimivaltaisia viranomaisia ja etenkin komissiota osana sen kaupan jälkeisten toimien eurooppalaista foorumia koskevaa työtä soveltamaan aktiivista toimintatapaa pyrittäessä ymmärtämään uusien FinTech- ja RegTech-ratkaisujen käytön esteitä kauppaa edeltävissä ja kaupan jälkeisissä prosesseissa, jotka kuuluvat rahoitusvälineiden markkinoista annetun direktiivin, Euroopan markkinainfrastruktuuriasetuksen ja arvopaperikeskusasetuksen soveltamisalaan; kehottaa, mikäli esteitä ei ole, selvittämään toimijoiden oikeutta käyttää tällaisia ratkaisuja täyttääkseen edellä mainitun lainsäädännön mukaiset velvoitteensa;

15. muistuttaa, että innovoivien rahoituspalveluiden olisi oltava saatavissa koko EU:ssa, eikä rajat ylittävää palveluiden tarjoamista unionissa saisi sen vuoksi estää tarpeettomasti; kehottaa komissiota ja Euroopan valvontaviranomaisia seuraamaan ja välttämään päällekkäistä sääntelyä, markkinoille tulon uusia esteitä ja kyseisten palveluiden kansallisia esteitä; kehottaa komissiota estämään kansallisten järjestelmien epäohjonmukaisuuksista johtuvia esteitä jäsenvaltioiden välillä ja edistämään parhaita käytäntöjä jäsenvaltioiden sääntelymenettelyissä; kehottaa lisäksi komissiota ja Euroopan valvontaviranomaisia hakemaan tarvittaessa koko unionin käsittävää toimilupaa uusien koko unionissa tarjottavien rahoituspalveluiden tarjoajille; tukee komission pyrkimyksiä käsitellä sitä, miten EU voi auttaa parantamaan vähittäisrahoituspalveluiden valikoimaa, avoimuutta ja kilpailukykyä eurooppalaisten kuluttajien eduksi, ja korostaa, että tämän tavoitteen pitäisi täydentää rahoitusjärjestelmän tehokkuuden edistämistä koskevaa tavoitetta;

16. pitää myönteisinä eri puolille EU:ta syntyneitä elinvoimaisia FinTech-yhteisöjä; kehottaa komissiota ja asiaankuuluvia EU:n talouden ohjauksesta vastaavia viranomaisia tekemään tiivistä yhteistyötä FinTech-keskittymien kanssa ja lisäämään näiden yhteisöjen ja niiden toimenpiteiden älykästä yrittäjyyttä kannustamalla ja rahoittamalla innovointia ja suhtautumalla niihin EU:n rahoitusalan tulevan kilpailuedun lähteenä;

17. panee merkille, että FinTech-uusyritykset ovat erityisen alttiita patenttien väärinkäyttäjille eli tahoille, jotka ostavat patenteja aikomuksenaan käyttää niitä teknologiaoikeuksia jo käytäviä yrityksiä vastaan uhkaamalla patenttirikkomusta koskevilla syytteillä; kehottaa komissiota analysoimaan tätä tilannetta ja ehdottamaan toimenpiteitä, joilla voidaan vastustaa patenttien väärinkäyttäjää FinTech-alalla;

18. korostaa FinTechin mahdollista merkitystä julkisten palveluiden digitalisoinnissa, kun ne parantavat tehokkuutta esimerkiksi verojen keräämisen ja veropetosten torjunnan yhteydessä;

19. korostaa, että monella digitaalitalouden alalla markkinoiden rakenne on verkostovaikutusten takia muuttumassa siihen suuntaan, että jäljelle jää vain muutamia markkinaosapuolia, mikä asettaa kilpailuoikeuteen ja kartellilainsäädäntöön liittyviä haasteita; kehottaa komissiota tutkimaan kilpailuoikeudellisen kehityksen soveltuvuutta digitaalitalouden haasteisiin yleensä ja erityisesti rahoitusteknologian alalla;

20. korostaa, että rajatylittäviin maksuihin sovellettavissa maksutavoissa on edelleen parantamisen varaa; tukee tällaisten maksutapojen kehittämistä Euroopassa ja pitää valitettavana unionin verkkopankkimarkkinoiden suurta pirstaleisuutta ja EU:n laajuisen, eurooppalaisomisteisen luotto- tai pankkikorttijärjestelmän puuttumista; katsoo, että eurooppalaista sähköistä kaupankäyntiä ja rahoituspalveluiden rajatylittävää kilpailua edistävä sähköinen maksujärjestelmä on keskeisen

Keskiviikko 17. toukokuuta 2017

tärkeä asianmukaisesti toimivalle pääomamarkkinaunionille ja ratkaisevan tärkeä osa digitaalisia sisämarkkinoita; kehottaa komissiota yksilöimään toimet, joiden avulla luodaan soveltuva toimintaympäristö tällaisen järjestelmän kehittämiselle; tiedostaa, että tällainen järjestelmä tarvitaan muiden innovatiivisten maksuratkaisujen rinnalle, ja tarvittaessa sen pitäisi olla niiden kanssa yhteentoimiva kilpailun edun nimissä;

21. korostaa, että kuluttajat ovat FinTechin nousua edistävä voima; painottaa, että tulevien lainsäädäntömuutosten päämääränä olisi oltava kuluttajien tukeminen tässä muutoksessa;

Tiedot

22. muistuttaa, että tietojen kerääminen ja analysointi on keskeisellä sijalla FinTechissä, ja korostaa siksi, että nykyistä tietolainsäädäntöä on sovellettava yhdenmukaisesti ja teknologianeutraalisti, mikä koskee esimerkiksi yleistä tietosuojasetusta, tarkistettua maksupalveludirektiiviä, sähköisiä tunnistus- ja todentamispalveluita koskevaa asetusta, neljättä rahanpesun vastaista asetusta sekä verkko- ja tietoturvadirektiiviä; korostaa, että innovoivan rahoituksen lisääminen Euroopassa edellyttää tiedon vapaata kulkua unionissa; kehottaa komissiota toteuttamaan toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että rahoituspalveluiden tarjonnan yhteydessä käytetään vain puolueettomia ja asiaankuuluvia tietoalkioita; pitää myönteisenä komission 10. tammikuuta 2017 järjestämää julkista kuulemistilaisuutta ”Euroopan datavetoisen talouden rakentamisesta” (COM(2017)0009), jolla pyritään saamaan näyttöä asiasta ja määrittämään, onko unionissa tiedon vapaan kulun esteitä;

23. korostaa, että tiedon omistamiselle, saatavuudelle ja siirrolle tarvitaan entistä selkeämpiä sääntöjä; painottaa, että kehittyviin teknologioihin, kuten koneoppimiseen, perustuvat koneet tai prosessit tuottavat jatkuvasti enemmän tietoa; tähdentää, että yleinen tietosuojasetus tarjoaa selkeän oikeudellisen kehyksen henkilötiedoille mutta muita tietoluokkia varten tarvitaan enemmän oikeusvarmuutta; katsoo tämän osalta, että käsittelemättömien tietojen ja lisäkäsitteilyä saatavien tietojen välille on tehtävä selkeä ero;

24. korostaa, että avoin pankkitoiminta ja tiedonjako auttavat varmistamaan, että kaikki FinTech-liiketoimintamallit voivat kasvaa samanaikaisesti, mikä hyödyttää kuluttajia; korostaa tässä suhteessa tarkistetun maksupalveludirektiivin avulla aikaansaatu viimeaikaista kehitystä maksujen käynnistämisessä ja tilitietoihin pääsyssä;

25. korostaa etuja, joita pilvipalveluilla voi olla kuluttajille ja rahoituspalveluiden tarjoajille kustannustehokkuuden, markkinoille pääsyyn kuluvan ajan vähenemisen ja TVT-resurssien käytön paranemisen kannalta; toteaa, ettei ole olemassa selkeitä ja kattavia unionin sääntöjä tai suuntaviivoja rahoitusalan tietojen ulkoistamisesta pilvipalveluihin; korostaa tarvetta kehittää tällaiset suuntaviivat ja yhteinen pilvipalveluiden käyttöä koskeva toimintatapa kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kesken; painottaa, että kyseisiä sääntöjä tai suuntaviivoja tarvitaan joustavoittamaan ja nopeuttamaan pilvipalveluiden omaksumista; tähdentää, että tietosuojan ja kuluttajansuojan korkean tason olisi oltava osa näitä suuntaviivoja; kehottaa komissiota ja Euroopan valvontaviranomaisia tutkimaan tässä suhteessa erilaisia mahdollisuuksia, kuten etukäteen hyväksytyjä sopimuksia pilvipalveluiden tarjoajien ja rahoituslaitosten välillä;

26. huomauttaa, että kuluttajia on valistettava enemmän heidän henkilötietojensa arvosta; toteaa, että kuluttajat voivat tehdä sopimuksia digitaalisen sisällön jakamisesta maksua vastaan; korostaa, että tämä voi tuoda taloudellista hyötyä, mutta sitä voidaan myös käyttää syrjivästi; kehottaa komissiota selvittämään mahdollisuutta eurooppalaiseen tietojen jakamista koskevaan strategiaan, jonka tavoitteena on saada kuluttajat valvomaan omia tietojaan; katsoo, että selkeä ja kuluttajaan keskittyvä toimintamalli lisää luottamusta pilvipohjaisiin palveluihin ja vauhdittaa erilaisten toimijoiden rahoitusalan arvoketjussa tarjoamia uusia innovatiivisia palveluita, esimerkiksi käyttämällä sovellusrajapintoja tai helpottamalla tietojen suoraa saatavuutta sähköisiä maksupalveluita varten; pyytää komissiota selvittämään henkilötietojen hallintajärjestelmän (PIMS) tulevia mahdollisuuksia kuluttajien teknisinä työkaluina henkilötietojen hallinnassa;

Keskiviikko 17. toukokuuta 2017

27. palauttaa mieliin tilanteessa, jossa rahoituslaitokset käyttävät yhä enemmän asiakastietoja ja massadataa, yleisen tietosuojasetuksen säännökset, joiden mukaan rekisteröidyllä on oikeus saada selvitys automaattisen tietojenkäsittelyn perusteella tehdystä päätöksestä ja riitauttaa päätös⁽¹⁾; korostaa tarvetta varmistaa, että vääriä tietoja voidaan muuttaa ja että käytetään vain todennettavia ja relevantteja tietoja; kehottaa kaikkia sidosryhmiä lisäämään ponnistuksiaan näiden oikeuksien toteutumisen takaamiseksi; katsoo, että henkilötietojen käyttöön annetun suostumuksen on oltava dynaaminen ja että rekisteröidyn on voitava muuttaa ja muokata suostumustaan;

28. toteaa, että asiakastietojen ja massadatan käytön lisääntyminen rahoituslaitoksissa voi tuoda asiakkaille etuja, kuten entistä räätälöidympiä, segmentoidumpia ja halvempia tarjouksia, jotka perustuvat riskin ja pääoman entistä tehokkaampaan jakamiseen; panee toisaalta merkille dynaamisen hinnoittelun kehittymisen ja sen mahdollisuuden johtaa vastakkaiseen tulokseen, mikä voi haitata tarjousten vertailukelpoisuutta ja tehokasta kilpailua sekä riskien keskittämistä ja jakamista esimerkiksi vakuutusallalla;

29. panee merkille yhä tavallisemman henkilötietojen yhdistämisen algoritmeihin esimerkiksi robottien antaman neuvonnan kaltaisten palveluiden tarjoamiseksi; korostaa robottien antaman neuvonnan mahdollista tehokkuutta ja sen mahdollisia myönteisiä vaikutuksia taloudelliseen osallisuuteen; korostaa, että algoritmien sekä perustana olevien tietojen virheet ja painotukset voivat mahdollisesti aiheuttaa järjestelmäriskkejä ja vahingoittaa kuluttajia esimerkiksi lisäämällä syrjäytymistä; kehottaa komissiota ja Euroopan valvontaviranomaisia seuraamaan näitä riskejä sen varmistamiseksi, että rahoitusneuvonnan automatisaation avulla voidaan toteuttaa parempaa, avoimempaa, saatavissa olevaa ja kustannustehokasta neuvontaa; kehottaa käsittelemään tilannetta, jossa on yhä vaikeampaa jäljittää tällaisten riskien vastuuta tietojen käyttöä koskevan tämän hetkisen oikeudellisen vastuun kehyksessä; korostaa, että robottien antamaan neuvontaan olisi sovellettava samoja kuluttajansuojaa koskevia vaatimuksia kuin henkilökohtaiseen asiakasneuvontaan;

Kyberturvallisuuteen ja tietotekniikkaan liittyvät riskit

30. korostaa tarvetta toteuttaa aukoton turvallisuus rahoituspalveluiden koko arvoketjussa; viittaa kyberhyökkäysten aiheuttamiin suuriin ja monimuotoisiin riskeihin, kun hyökkäykset kohdistuvat rahoitusmarkkinoidemme infrastruktuuriin, esineiden internetiin, valuuttoihin ja tietoihin; kehottaa komissiota tekemään kyberturvallisuudesta FinTech-toimintasuunnitelman tärkeimmän prioriteetin ja kehottaa Euroopan valvontaviranomaisia ja EKP:tä sen pankkivalvontaa koskevan tehtävän yhteydessä tekemään siitä sääntely- ja valvontaohjelmiansa keskeisen tekijän;

31. kehottaa Euroopan valvontaviranomaisia yhteistyössä kansallisten sääntelyviranomaisten kanssa tarkastelemaan säännöllisesti rahoituslaitosten tietotekniikkariskejä koskevia nykyisiä toiminnallisia standardeja; kehottaa lisäksi laatimaan näiden riskien valvontaa koskevat Euroopan valvontaviranomaisten suuntaviivat, koska eri jäsenvaltioiden kyberturvallisuusstrategiat tarjoavat eritasoisen suojan; korostaa Euroopan valvontaviranomaisten teknisen taitotiedon merkitystä sille, miten ne hoitavat tehtäviään; kehottaa lisäämään alaa koskevaa tutkimusta;

32. korostaa tarvetta vaihtaa tietoa ja parhaita käytäntöjä valvojien sekä sääntelijöiden ja hallitusten ja markkinaosapuolten välillä vastaavilla tasoilla että tutkijoiden ja markkinaosapuolten kesken samoin kuin markkinaosapuolten kesken; kehottaa komissiota, jäsenvaltioita, markkinaosapuolia sekä Euroopan unionin verkko- ja tietoturvakäytäntöä tutkimaan avoimuuden ja tiedon jakamisen käyttökelpoisuutta kyberhyökkäysten vastaisina välineinä; ehdottaa, että tutkittaisiin mahdollisia etuja, joita saataisiin tätä kysymystä koskevalla markkinaosapuolten yhdellä yhteyspisteellä, ja että harkittaisiin entistä koordinoitumpaa lähestymistapaa kyberrikollisuuden tutkintaan rahoituspalveluiden alalla niiden jatkuvasti vahvistuvan rajatylittävän luonteen vuoksi;

33. korostaa, että rahoituspalveluinfrastruktuurin tarjoamista koskevassa asetuksessa on säädettävä asianmukaisista kannustinrakenteista palveluntarjoajille, jotta kyberturvallisuuteen investoidaan riittävästi;

⁽¹⁾ Katso yleisen tietosuojasetuksen johdanto-osan 71 kappale.

Keskiviikko 17. toukokuuta 2017

34. kehottaa jäsenvaltioita saattamaan verkko- ja tietoturvadirektiivin nopeasti osaksi kansallista lainsäädäntöään; pitää myönteisenä komission äskettäin käynnistämää uutta verkkoturvallisuuden alan julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuutta, johon rahoitusala osallistuu; pyytää komissiota kehittämään uusia ja konkreettisia aloitteita, joilla vahvistetaan alan FinTech-yritysten ja erityisesti pk-yritysten ja uusyritysten kestävyyttä verkkohyökkäyksiä vastaan;

35. toteaa, että tätä tekniikkaa koskeva julkinen luottamus on elintärkeää FinTechin tulevan kasvun kannalta ja että on parannettava koulutusta ja tietämystä FinTechin myönteisestä vaikutuksesta jokapäiväiseen toimintaan mutta myös kansalaisten ja yritysten ja etenkin pk-yritysten verkko- ja tietoturvariskeihin;

36. suhtautuu myönteisesti jatkuviin standardoinnin alan pyrkimyksiin, jotka lisäävät liitettyjen laitteiden turvallisuutta; korostaa kuitenkin, että turvallisuus on taattava standardoinnin vähimmäistasoa paremmin, erityisesti siksi, että yhtenäiset standardoidut turvallisuuteen liittyvät varotoimet lisäävät suurempien turvallisuusrikkomusten riskiä mahdollisen dominovaikutuksen vuoksi; kannustaa voimakkaasti yrityksiä kehittämään muista poikkeavia omia ratkaisuja laitteidensa ja toimiansa suojaksi;

Lohkoketjut

37. korostaa lohkoketjusovellusten mahdollisuuksia käteisen ja arvopapereiden siirrossa sekä sellaisia ”älykkäitä sopimuksia” edistävinä tekijöinä, jotka avaavat hyvin monenlaisia mahdollisuuksia rahoitussopimusten molemmille osapuolille; katsoo, että tämä koskee erityisesti kaupan rahoituksen ja yrityslainojen järjestelyjä, jotka voivat yksinkertaistaa monimutkaisia kaupallisia ja rahoitukseen liittyviä sopimussuhteita sekä yritysten välillä että yritysten ja kuluttajien välillä; korostaa, että lohkoketjualustat soveltuvat myös yritysten välisten sekä yritysten ja kuluttajien välisten monimutkaisten transaktioiden yksinkertaistamiseen;

38. muistuttaa luvattomien lohkoketjusovellusten eduista ja riskeistä; kehottaa komissiota järjestämään asiaa käsittelevän vuotuisen ja eri sidosryhmät käsittävän konferenssin; on huolissaan luvattomien lohkoketjusovellusten yhä yleisemmästä käytöstä rikolliseen toimintaan, veronkiertoon, verojen välttämiseen sekä rahanpesuun; kehottaa komissiota seuraamaan tiiviisti näitä kysymyksiä samoin kuin ”mikseriden” ja ”sekoittajien” osuutta menettelyssä ja kehottaa käsittelemään niitä kertomuksessa;

Yhteentoimivuus

39. pitää sovellusrajapintoja kuluttajan mahdollisesti käyttämiä muita työkaluja täydentävänä tärkeänä tekijänä, joka mahdollistaa uusille toimijoille pääsyn rahoitusinfrastruktuuriin; suosittelee, että luodaan joukko standardoituja avoimia sovellusrajapintoja, joita toimittajat voivat käyttää esimerkiksi avoimessa pankkitoiminnassa, sen ohella, että kyseiset toimittajat voivat suunnitella itse omat ohjelmistonsa;

40. katsoo, että FinTech-palveluiden yhteentoimivuus sekä Euroopassa että toimittaessa kolmansien maiden oikeudenkäyttöalueilla ja muilla taloudenaloilla on keskeinen edellytys eurooppalaisen FinTech-alan tulevalle kehitykselle sekä sen luomien mahdollisuuksien täysimittaiselle toteuttamiselle; kehottaa helpottamaan tätä standardoimalla tietomuotoja mahdollisuuksien mukaan tarkistetun maksupalveludirektiivin mukaisesti;

41. kehottaa komissiota koordinoimaan jäsenvaltioiden ja markkinaosapuolten työtä, jotta voidaan varmistaa erilaisten kansallisten sähköisten tunnistusjärjestelmien yhteentoimivuus; korostaa, että tällaisten järjestelmien käytön olisi oltava avointa yksityissektorille; katsoo, että etätunnistuskeinot, joista ei säädetä eIDAS-asetuksessa, pitäisi myös voida hyväksyä, kunhan niiden turvallisuustaso vastaa eIDAS-asetuksessa tarkoitettua olennaista varmuustasoa ja ne ovat siten sekä turvallisia että yhteentoimivia;

42. korostaa perinteisten ja uusien maksuratkaisujen yhteentoimivuuden merkitystä yhdenmukaisen ja innovatiivisten eurooppalaisten maksumarkkinoiden saavuttamisessa;

43. pyytää Euroopan valvontaviranomaisia määrittämään, missä tapauksissa kohdennettu tai riskipohjainen tunnistaminen voi olla vaihtoehto vahvalle tunnistamiselle; pyytää lisäksi komissiota selvittämään, voivatko myös muut tahot kuin pankit suorittaa vahvan tunnistamisen prosesseja;

44. kehottaa Euroopan valvontaviranomaisia yhteistyössä kansallisten valvontaviranomaisten kanssa kehittämään asiakkaiden yksityisyyttä kunnioittavia teknologianeutraaleja standardeja ja lisenssejä asiakkaiden tunnistukseen käytettävälle tekniikalle esimerkiksi biometrisia vaatimuksia soveltaen;

Keskiviikko 17. toukokuuta 2017***Rahoitusvakaus sekä kuluttajansuoja ja sijoittajien suoja***

45. kehottaa komissiota kiinnittämään FinTech-toimintasuunnitelman laadinnassa erityistä huomiota vähittäissijoittajien tarpeisiin ja riskeihin, joille nämä saattavat olla alttiita, kun otetaan huomioon FinTech-palveluiden jatkuva laajeneminen ei-ammattimaisiin asiakkaisiin esimerkiksi joukkorahoituksessa ja vertaislainoissa; korostaa, että FinTech-palveluita koskevat samat kuluttajansuojanormit kuin muitakin rahoituspalveluita riippumatta jakelukanavasta tai asiakkaan sijaintipaikasta;
46. kehottaa Euroopan valvontaviranomaisia jatkamaan ja nopeuttamaan jo käynnissä olevaa työtäan teknisen kehityksen seuraamiseksi ja sen etujen ja mahdollisten riskien arvioimiseksi etenkin kuluttajansuojan ja sijoittajien suojan sekä taloudellisen osallisuuden kannalta;
47. kehottaa komissiota tutkimaan, missä määrin FinTech voi auttaa antamaan kuluttajille aiempaa laadukkaampaa rahoitusneuvontaa ja riittäkö neuvontaa käsittelevä EU:n hajanainen sääntelykehys tämän toteuttamiseen;
48. katsoo, että InsurTechiin liittyy edelleen huomattavasti sääntelyn epävarmuutta, ja korostaa, että siihen on puututtava turvallisuuden, yksityisyydensuojan, oikeudenmukaisen kilpailun ja rahoitusvakauden varmistamiseksi; korostaa, että oikeusvarmuuden parantaminen auttaa varmistamaan, että heikosti säänneltyjen InsurTech-yritysten kuluttajat eivät joudu tappioiden tai väärin perustein suoritetun myynnin uhreiksi, ja se auttaa sekä yrityksiä että kuluttajia hyödyntämään paremmin InsurTech-ratkaisuja;
49. korostaa, että on varmistettava rahoitusvakauden edistäminen FinTech-ratkaisujen kehittämisen ohella; kannustaa tutkimaan avoimen lähdekoodin vertaisarvioitua teknologiaa keinona tämän tavoitteen saavuttamiseksi; kehottaa Euroopan valvontaviranomaisia muodostamaan kumppanuuksia yksityisen sektorin toimijoiden kanssa sellaisten innovatiivisten teknologioiden kehittämiseksi ja arvioimiseksi, joilla voidaan taata rahoitusvakaus ja lisätä kuluttajansuojaa, esimerkiksi lieventämällä painotuksia algoritmeissa tai lisäämällä kuluttajien tietoisuutta kyberuhista;
50. panee merkille, että markkinatoimijoiden moninaisuus ja kilpailu ovat ratkaisevan tärkeitä tekijöitä rahoitusvakauden edistämisessä; kehottaa sääntelijöitä ja valvojia seuraamaan digitoinnin vaikutusta kilpailutilanteeseen kaikissa rahoitusalan asiaankuuluvissa osissa ja suunnittelemaan ja ottamaan käyttöön välineitä, joilla voidaan estää tai korjata kilpailunvastainen käytös tai kilpailun vääristymät;

Talousvalistus ja tietotekniset taidot

51. korostaa, että sekä rahoitusalan lukutaito että digitaalinen lukutaito ovat olennaisen tärkeitä tekijöitä FinTechin tehokkaassa käytössä ja FinTech-ympäristön riskien vähentämisessä;
52. korostaa, että vähittäiskuluttajien ja sijoittajien asianmukainen rahoitusalan koulutus on tarpeen, jotta FinTechistä voisi tulla taloudellisen osallisuuden väline ja jotta kuluttajat ja sijoittajat, joille osoitetaan yhä suoremmin välittömästi saatavissa olevia räätälöityjä rahoitusalan sijoitustuotteita ja -palveluita, voisivat tehdä näistä tarjouksista asianmukaisia taloudellisia päätöksiä itsenäisesti ja jotta he ymmärtäisivät kaikki tämän innovoivan tekniikan käytöstä seuraavat riskit; kehottaa komissiota ja Euroopan valvontaviranomaisia lisäämään tukeaan rahoitusalan koulutusta parantaville aloitteille; korostaa, että ammattikoulutuksen sekä kuluttajien ja sijoittajien oikeuksia koskevien tietojen olisi oltava helposti saatavissa;
53. palauttaa mieliin komission ennusteen, jonka mukaan Euroopassa voi vuoteen 2020 mennessä olla jopa 825 000 TVT-ammattilaisen vaje; katsoo, että tarvitaan lisää tietotekniikan asiantuntijoita, ja kannustaa jäsenvaltioita valmistautumaan työmarkkinoiden muutoksiin, jotka voivat tapahtua nopeammin kuin tällä hetkellä osataan odottaa;
54. korostaa tarvetta parantaa digitaalisia taitoja rahoitusallalla, sääntelyelimissä ja koko yhteiskunnassa, ammattikoulutus mukaan lukien; kehottaa komissiota esittämään parhaita käytäntöjä digitaalitaitoja ja työpaikkoja edistävän koalition yhteydessä;
- o
o o
55. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.
-

Keskiviikko 17. toukokuuta 2017

P8_TA(2017)0214

Muuntogeeninen puuvilla GHB119

Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. toukokuuta 2017 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä puuvillaa GHB119 (BCS-GHØØ5-8) sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (D050182 – 2017/2675(RSP))

(2018/C 307/07)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ehdotuksen komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä puuvillaa GHB119 (BCS-GHØØ5-8) sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (D050182),

- ottaa huomioon muuntogeenisistä elintarvikkeista ja rehuista 22. syyskuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003⁽¹⁾ ja erityisesti sen 7 artiklan 3 kohdan, 9 artiklan 2 kohdan, 19 artiklan 3 kohdan ja 21 artiklan 2 kohdan,

- ottaa huomioon asetuksen (EY) N:o 1829/2003 35 artiklassa tarkoitettussa elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevässä pysyvässä komiteassa 27. maaliskuuta 2017 toimitetun äänestyksen, jossa päätettiin olla antamatta lausuntoa,

- ottaa huomioon yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16. helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽²⁾ 11 ja 13 artiklan,

- ottaa huomioon Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen (EFSA) 21. syyskuuta 2016 hyväksymän lausunnon⁽³⁾, joka julkaistiin 21. lokakuuta 2016,

⁽¹⁾ EUVL L 268, 18.10.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁽³⁾ Saatavana osoitteessa <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/4586>.

Keskiviikko 17. toukokuuta 2017

- ottaa huomioon ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, annetun asetuksen (EU) N:o 182/2011 muuttamisesta (COM(2017)0085, COD(2017)0035),
 - ottaa huomioon aikaisemmat päätöslauselmansa ⁽¹⁾, joissa vastustetaan luvan myöntämistä muuntogeenisille organismeille,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan päätöslauselmaesityksen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 106 artiklan 2 ja 3 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että 25. maaliskuuta 2011 Bayer toimitti Alankomaiden kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle asetuksen (EY) N:o 1829/2003 5 ja 17 artiklan mukaisesti hakemuksen, joka koski puuvillaa GHB119 sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen elintarvikkeiden, elintarvikkeiden ainesosien ja rehun saattamista markkinoille; toteaa, että hakemus kattoi myös muuntogeenisen puuvillan GHB119 saattamisen markkinoille sitä sisältävissä tai siitä koostuvissa tuotteissa minkä tahansa muun puuvillan tavoin muuhun kuin elintarvike- ja rehukäyttöön, viljelyä lukuun ottamatta;
- B. ottaa huomioon, että 21. syyskuuta 2016 Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen (EFSA) antoi asetuksen (EY) N:o 1829/2003 6 ja 18 artiklan mukaisesti puoltavan lausunnon, joka julkaistiin 21. lokakuuta 2016;

⁽¹⁾ — Päätöslauselma 16. tammikuuta 2014 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi muuntogeenisen maissin (*Zea mays* L., linja 1507), joka on vastustuskykyinen tiettyjä perhostuholaisia kohtaan, markkinoille saattamisesta viljelyä varten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/18/EY mukaisesti (EUVL C 482, 23.12.2016, s. 110)

— päätöslauselma 16. joulukuuta 2015 4. joulukuuta 2015 annetusta komission täytäntöönpanopäätöksestä (EU) 2015/2279 muuntogeenistä maissia NK603 × T25 sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta (P8_TA(2015)0456)

— päätöslauselma 3. helmikuuta 2016 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä soijaa MON 87705 × MON 89788 sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta (P8_TA(2016)0040)

— päätöslauselma 3. helmikuuta 2016 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä soijaa MON 87708 × MON 89788 sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta (P8_TA(2016)0039)

— päätöslauselma 3. helmikuuta 2016 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä soijaa FG72 (MST-FGØ72-2) sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta (P8_TA(2016)0038)

— päätöslauselma 8. kesäkuuta 2016 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä maissia Bt11 × MIR162 × MIR604 × GA21 ja muunnostapahtumista Bt11, MIR162, MIR604 ja GA21 kahta tai kolmea yhdistelemällä aikaansaattua muuntogeenistä maissia sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta (P8_TA(2016)0271)

— päätöslauselma 8. kesäkuuta 2016 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenisen neilikan (*Dianthus caryophyllus* L., linja SHD-275314) markkinoille saattamisesta (P8_TA(2016)0272)

— päätöslauselma 6. lokakuuta 2016 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenisen maissin MON 810 siementen markkinoille saattamista viljelyä varten koskevan luvan uusimisesta (P8_TA(2016)0388)

— päätöslauselma 6. lokakuuta 2016 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä maissia MON 810 sisältävien tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta (P8_TA(2016)0389)

— päätöslauselma 6. lokakuuta 2016 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenisen maissin Bt11 siementen markkinoille saattamisesta viljelyä varten (P8_TA(2016)0386)

— päätöslauselma 6. lokakuuta 2016 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenisen maissin 1507 siementen markkinoille saattamisesta viljelyä varten (P8_TA(2016)0387)

— päätöslauselma 6. lokakuuta 2016 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä puuvillaa 281-24-236 × 3006-210-23 × MON 88913 sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta (P8_TA(2016)0390)

— päätöslauselma 5. huhtikuuta 2017 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä maissia Bt11 × 59122 × MIR604 × 1507 × GA21 ja muunnostapahtumista Bt11, 59122, MIR604, 1507 ja GA21 kahta, kolmea tai neljää yhdistelemällä aikaansaattua muuntogeenistä maissia sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta muuntogeenisistä elintarvikkeista ja rehuista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (P8_TA(2017)0123).

Keskiviikko 17. toukokuuta 2017

- C. toteaa, että puuvillalle GHB119 osoitettu yksilöllinen tunniste BCS-GHØØ5-8 ilmentää PAT-proteiinia, jonka ansiosta se kestää glufosinaattiammoniumiin pohjautuvia rikkakasvien torjunta-aineita, ja Cry2Ae-proteiinia, joka antaa suojan tiettyjä perhostuholaisia vastaan; toteaa, että tällaisen puuvillan tuonnin salliminen unioniin epäilemättä johtaisi sen viljelyn lisääntymiseen muualla maailmassa ja että glufosinaattiammoniumiin pohjautuvien rikkakasvien torjunta-aineiden käyttö lisääntyisi vastaavasti;
- D. ottaa huomioon, että glufosinaatti on luokiteltu lisääntymiselle vaaralliseksi aineeksi ja sen tähden se kuuluu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1107/2009⁽¹⁾ säädettyjen poissulkemisperusteiden soveltamisalaan; ottaa huomioon, että glufosinaatin hyväksynnän voimassaolo päättyy 31. heinäkuuta 2018;
- E. toteaa, että riippumattomissa tutkimuksissa on tuotu esiin huoli vertailevan arvioinnin suurista puutteista, joista mainittakoon esimerkiksi se, että vaikka monien yhdisteiden koostumuksessa havaittiin tilastollisesti merkittäviä eroja, lisätutkimusten ei katsottu olevan tarpeen; toteaa, että myös toksikologisessa arvioinnissa oli vakavia puutteita, esimerkiksi, että tarkasteltiin vain yhtä Bt-toksiinien vaikutustapaa, että yhteisvaikutuksia ei ole tutkittu lainkaan ja että torjunta-ainejäämistä ei ole tehty arviointia; toteaa, että huolta aiheutti myös epäluotettava arviointi mahdollisista vaikutuksista immunologiseen järjestelmään⁽²⁾;
- F. ottaa huomioon, että jäsenvaltiot esittivät monia kriittisiä huomioita kolmen kuukauden kuulemisjakson aikana; toteaa, että kyseisissä huomioissa viitataan muun muassa seuraaviin seikkoihin: elintarvikkeissa ja rehuissa käytettävien muuntogeenisten kasvien ja siementen torjunta-aine- ja metaboliittijäämien tunnistamista ja kvantifiointia koskevat puutteelliset tiedot, ympäristöriskien arviointia ja ympäristönseurantasuunnitelmaa koskevat puutteet, jotka liittyvät muun muassa eräviin näkemyksiin siitä, onko kasvien luonnonvaraisia sukulaislajeja havaittu Euroopassa, tai puutteelliset tiedot tuontisiementen itävyydestä sekä se, että mitään ei-toivottuja vaikutuksia ei otettu huomioon; toteaa, että eräissä kommentteissa kritisoitiin lisäksi hyvin suppeaa tietopohjaa yleisesti ja erityisesti sitä, että huomioon oli otettu vain hyvin pieni määrä tutkimuksia ja että esimerkiksi asianmukaista myrkyllisyydestä puuvilla GHB119:n kasvimateriaalista ei ollut tehty, ei myöskään asianmukaisia tutkimuksia muuntogeenisen puuvillan vaikutuksista ihmisten ja eläinten terveyteen, ja että esitettyä ravitsemusta koskevaa tutkimusta ei pidetty hyväksyttävänä⁽³⁾;
- G. toteaa, että EFSA ei kaikista näistä huolenilmaisista huolimatta katsonut tarpeelliseksi puuvillasta GHB119 valmistettujen elintarvikkeiden ja rehun seuranta markkinoille saattamisen jälkeen;
- H. ottaa huomioon, että asetuksen (EY) N:o 1829/2003 35 artiklassa tarkoitettua elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevässä pysyvässä komiteassa 27. maaliskuuta 2017 toimitetussa äänestyksessä ei annettu lausuntoa; toteaa, että 15 jäsenvaltiota äänesti päätöstä vastaan, kun taas vain 11 jäsenvaltiota, jotka edustavat vain 38,69:ää prosenttia unionin väestöstä, äänesti sen puolesta ja kaksi jäsenvaltiota pidättäytyi äänestämästä;
- I. ottaa huomioon, että asetuksen (EY) N:o 1829/2003 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse jäsenvaltioiden mahdollisuudesta rajoittaa muuntogeenisten elintarvikkeiden ja rehujen käyttöä tai kieltää se alueellaan 22. huhtikuuta 2015 tekemänsä lainsäädäntöehdotuksen perusteluissa (COM(2015)0177) sekä asetuksen (EU) N:o 182/2011 muuttamisesta 14. helmikuuta 2017 tehdyn lainsäädäntöehdotuksen perusteluissa komissio piti valitettavana, että asetuksen (EY) N:o 1829/2003 voimaantulosta alkaen komissio on hyväksynyt lupapäätökset ilman jäsenvaltioiden komiteassa antamaa puoltavaa lausuntoa ja että muuntogeenisten elintarvikkeiden ja rehujen luvista päätettäessä on muodostunut säännöksi, että asia palautetaan komissiolle lopullista päätöstä varten, mikä on hyvin pitkälti poikkeus siitä, miten menettely kokonaisuutena toimii; toteaa, että komission puheenjohtaja Juncker on pitänyt tätä käytäntöä useissa yhteyksissä valitettavana ja epädemokraattisena⁽⁴⁾;

⁽¹⁾ EUVL L 309, 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Bauer-Panskus/Then: Testbiotechin kommentointi tieteellisestä lausunnosta Bayer CropScience AG:n hakemuksesta (EFSA-GMO-NL-2011-96) muuntogeenisen hyönteisille vastustuskykyisen ja torjunta-aineita sietävän puuvillan GHB119 saattamisesta markkinoille, saatavana osoitteessa <https://www.testbiotech.org/node/1860>.

⁽³⁾ <http://registerofquestions.efsa.europa.eu/roqFrontend/questionLoader?question=EFSA-Q-2011-00311>

⁽⁴⁾ Esimerkiksi Euroopan parlamentin täysistunnon avauspuheenvuorossa, jossa hän esitti poliittiset suuntaviivat seuraavalle Euroopan komissiolle (Strasbourg 15. heinäkuuta 2014), tai unionin tilaa vuonna 2016 koskevassa puheessa (Strasbourg 14. syyskuuta 2016).

Keskiviikko 17. toukokuuta 2017

- J. ottaa huomioon, että parlamentti hylkäsi 28. lokakuuta 2015 asetuksen (EY) N:o 1829/2003 muuttamisesta 22. huhtikuuta 2015 annetun lainsäädäntöehdotuksen ensimmäisessä käsittelyssä⁽¹⁾ ja kehotti komissiota peruuttamaan ehdotuksen ja esittämään uuden;
- K. ottaa huomioon, että yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, annetun asetuksen (EU) N:o 182/2011 johdanto-osan 14 kappaleessa todetaan selvästi, että ”kun komissio harkitsee, hyväksyykö se muita ehdotuksia täytäntöönpanosäädöksiksi, jotka koskevat erityisen arkoja aloja, kuten verotusta, kuluttajien terveyttä, elintarviketurvallisuutta ja ympäristönsuojelua, se pyrkii tasapainoisen ratkaisun löytääkseen mahdollisuuksien mukaan välttämään poikkeamasta muutoksenhakukomiteassa mahdollisesti syntyvästä täytäntöönpanosäädöksen aiheellisuutta vastustavasta enemmistön kannasta”;
1. katsoo, että ehdotus komission täytäntöönpanopäätökseksi ylittää asetuksessa (EY) N:o 1829/2003 säädetyn täytäntöönpanovallan;
 2. katsoo, että ehdotus komission täytäntöönpanopäätökseksi ei ole unionin oikeuden mukainen, sillä se ei ole sopusoinnussa asetuksen (EY) N:o 1829/2003 tavoitteen kanssa; toteaa, että kyseisenä tavoitteena on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 178/2002⁽²⁾ vahvistettujen yleisten periaatteiden mukaisesti luoda edellytykset ihmisten hengen ja terveyden, eläinten terveyden ja hyvinvoinnin, ympäristön sekä kuluttajien etujen korkeatasoiselle suojelulle muuntogeenisten elintarvikkeiden ja rehujen yhteydessä, samalla kun varmistetaan sisämarkkinoiden tehokas toiminta;
 3. pyytää komissiota peruuttamaan ehdotuksensa täytäntöönpanopäätökseksi;
 4. kehottaa komissiota lykkäämään täytäntöönpanopäätösten tekemistä muuntogeenisten organismien lupahakemuksista, kunnes lupamenettelyä on tarkistettu siten, että otetaan huomioon nykyisen riittämättömäksi osoittautuneen menettelyn puutteet;
 5. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0379.

⁽²⁾ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

Keskiviikko 17. toukokuuta 2017

P8_TA(2017)0215

Muuntogeeninen maissi DAS-40278-9

Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. toukokuuta 2017 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä maissia DAS-40278-9 sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta muuntogeenisistä elintarvikkeista ja rehuista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (D050183 – 2017/2674(RSP))

(2018/C 307/08)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ehdotuksen komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä maissia DAS-40278-9 sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta muuntogeenisistä elintarvikkeista ja rehuista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (D050183),

- ottaa huomioon muuntogeenisistä elintarvikkeista ja rehuista 22. syyskuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 7 artiklan 3 kohdan, 9 artiklan 2 kohdan, 19 artiklan 3 kohdan ja 21 artiklan 2 kohdan,

- ottaa huomioon asetuksen (EY) N:o 1829/2003 35 artiklassa tarkoitettua elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevässä pysyvässä komiteassa 27. maaliskuuta 2017 toimitetun äänestyksen, jossa päätettiin olla antamatta lausuntoa,

- ottaa huomioon yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16. helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽²⁾ 11 ja 13 artiklan,

- ottaa huomioon Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen (EFSA) 26. lokakuuta 2016 hyväksymän lausunnon ⁽³⁾, joka julkaistiin 5. joulukuuta 2016,

- ottaa huomioon ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, annetun asetuksen (EU) N:o 182/2011 muuttamisesta (COM(2017)0085, COD(2017)0035),

⁽¹⁾ EUVL L 268, 18.10.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁽³⁾ <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/4633>

Keskiviikko 17. toukokuuta 2017

- ottaa huomioon aikaisemmat päätöslauselmansa ⁽¹⁾, joissa vastustetaan luvan myöntämistä muuntogeenisille organismeille,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan päätöslauselmaesityksen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 106 artiklan 2 ja 3 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että 11. marraskuuta 2010 Dow AgroSciences Europe toimitti Alankomaiden kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle asetuksen (EY) N:o 1829/2003 5 ja 17 artiklan mukaisesti hakemuksen, joka koski maissia DAS-40278-9 sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen elintarvikkeiden, elintarvikkeiden ainesosien ja rehun saattamista markkinoille; toteaa, että hakemus kattoi myös muuntogeenisen maissin DAS-40278-9 saattamisen markkinoille sitä sisältävissä tai siitä koostuvissa tuotteissa minkä tahansa muun maissin tavoin muuhun kuin elintarvike- ja rehukäyttöön, viljelyä lukuun ottamatta;
- B. ottaa huomioon, että 26. lokakuuta 2016 Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen (EFSA) antoi asetuksen (EY) N:o 1829/2003 6 ja 18 artiklan mukaisesti puoltavan lausunnon ⁽²⁾, joka julkaistiin 5. joulukuuta 2016;
- C. ottaa huomioon, että maissi DAS-40278-9 ilmentää AAD-1-proteiinia, jonka ansiosta se kestää rikkakasvien torjunta-aineena käytettävää 2,4-dikloorifenoksisietikkahappoa (2,4-D) ja aryloksifenoksiipropionaattia (AOPP);

⁽¹⁾ — Päätöslauselma 16. tammikuuta 2014 ehdotuksesta neuvoston päätökseksi muuntogeenisen maissin (*Zea mays* L., linja 1507), joka on vastustuskykyinen tiettyjä perhostuholaisia kohtaan, markkinoille saattamisesta viljelyä varten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/18/EY mukaisesti (EUVL C 482, 23.12.2016, s. 110)

— päätöslauselma 16. joulukuuta 2015 4. joulukuuta 2015 annetusta komission täytäntöönpanopäätöksestä (EU) 2015/2279 muuntogeenistä maissia NK603 × T25 sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta (P8_TA(2015)0456)

— päätöslauselma 3. helmikuuta 2016 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä soijaa MON 87705 × MON 89788 sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta (P8_TA(2016)0040)

— päätöslauselma 3. helmikuuta 2016 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä soijaa MON 87708 × MON 89788 sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta (P8_TA(2016)0039)

— päätöslauselma 3. helmikuuta 2016 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä soijaa FG72 (MST-FGØ72-2) sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta (P8_TA(2016)0038)

— päätöslauselma 8. kesäkuuta 2016 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä maissia Bt11 × MIR162 × MIR604 × GA21 ja muunnostapahtumista Bt11, MIR162, MIR604 ja GA21 kahta tai kolmea yhdistelemällä aikaansaatu muuntogeenistä maissia sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta (P8_TA(2016)0271)

— päätöslauselma 8. kesäkuuta 2016 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenisen neilikan (*Dianthus caryophyllus* L., linja SHD-27531-4) markkinoille saattamisesta (P8_TA(2016)0272)

— päätöslauselma 6. lokakuuta 2016 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenisen maissin MON 810 siementen markkinoille saattamista viljelyä varten koskevan luvan uusimisesta (P8_TA(2016)0388)

— päätöslauselma 6. lokakuuta 2016 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä maissia MON 810 sisältävien tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta (P8_TA(2016)0389)

— päätöslauselma 6. lokakuuta 2016 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenisen maissin Bt11 siementen markkinoille saattamisesta viljelyä varten (P8_TA(2016)0386)

— päätöslauselma 6. lokakuuta 2016 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenisen maissin 1507 siementen markkinoille saattamisesta viljelyä varten (P8_TA(2016)0387)

— päätöslauselma 6. lokakuuta 2016 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä puuvillaa 281-24-236 × 3006-210-23 × MON 88913 sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta (P8_TA(2016)0390)

— päätöslauselma 5. huhtikuuta 2017 ehdotuksesta komission täytäntöönpanopäätökseksi muuntogeenistä maissia Bt11 × 59122 × MIR604 × 1507 × GA21 ja muunnostapahtumista Bt11, 59122, MIR604, 1507 ja GA21 kahta, kolmea tai neljää yhdistelemällä aikaansaatu muuntogeenistä maissia sisältävien, siitä koostuvien tai siitä valmistettujen tuotteiden markkinoille saattamisen sallimisesta muuntogeenisistä elintarvikkeista ja rehuista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti (P8_TA(2017)0123).

⁽²⁾ Saatavilla osoitteessa <https://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/4633>

Keskiviikko 17. toukokuuta 2017

- D. ottaa huomioon, että riippumattomissa tutkimuksissa on tuotu esiin huoli 2,4-D:n tehoaineen sikiön kehitykseen, synnynnäisiin epämuodostumiin ja hormonitoiminnan häiriöihin liittyvistä riskeistä; toteaa, että ei ole selvää, sisältävätkö 2,4-D-tuotteet ja missä määrin ne mahdollisesti sisältävät epäpuhtauksina erittäin myrkyllisiä dioksiineja ja furaaneja, jotka aiheuttavat ihmiselle syöpää ja hormonitoiminnan häiriöitä ja jotka säilyvät ympäristössä ja rikastuvat ravintoketjussa ⁽¹⁾;
- E. ottaa huomioon, että tehoaineen 2,4-D hyväksyntä uusittiin vuonna 2015; toteaa, että dioksiinin ja furaanin kaltaisia epäpuhtauksia on todettu esiintyvän tiettyjä pitoisuuksia vähemmän ja että hakija ei ole vielä toimittanut tietoa aineen mahdollisista vaikutuksista hormonitoimintaan ⁽²⁾;
- F. toteaa, että maissin DAS-40278-9 unioniin tuonnin salliminen johtaa epäilemättä sen viljelyn lisääntymiseen muualla maailmassa, kuten Yhdysvalloissa, Brasiliassa ja Argentiinassa, ja vastaavasti 2,4-D- ja AOPP-torjunta-aineiden käytön lisääntymiseen; ottaa huomioon, että riippumattomissa tutkimuksissa on myös tuotu esiin huoli siitä, että vertailevissa arvioinneissa on ollut huomattavia ja toksikologisissa arvioinneissa vakavia puutteita (esimerkiksi rehututkimuksessa ei pyydetty koko kasvin testaamista, pitkän aikavälin vaikutuksia ja rikastumisen vaikutuksia ei tarkasteltu ja eläintesteissä oli metodologisia heikkouksia) ja mahdollisista vaikutuksista immunologiseen järjestelmään tehty arviointi oli epäluotettava ⁽³⁾;
- G. ottaa huomioon, että jäsenvaltiot esittivät monia kriittisiä huomioita kolmen kuukauden kuulemisjakson aikana; toteaa, että näissä huomioissa viitataan muun muassa seuraaviin seikkoihin: tietojen puuttuminen tai riittämättömyys, selitysten puuttuminen, hakemuksen ristiriitaiset toteamukset, testauksen koasetelman puutteellisuudet, puuttuvat testit esimerkiksi allergeenisuudesta, turvallisuuden arviointitutkimusten kyseenalaiset tulokset, koko elintarvikkeesta tehtävän 90 vuorokauden subkroonisen myrkyllisyystutkimuksen puuttuminen, jonka vuoksi on mahdotonta arvioida tästä maissista tehtyjen elintarvikkeiden käyttämisen mahdollisesti aiheuttamaa riskiä, ja riskinarvioinnissa huomioon otettujen tutkimusten valinta ja koasetelmat ⁽⁴⁾;
- H. toteaa, että EFSA ei kaikista näistä huolenilmaisista huolimatta katsonut tarpeelliseksi maissista DAS-40278-9 valmistettujen elintarvikkeiden ja rehun seuranta markkinoille saattamisen jälkeen;
- I. ottaa huomioon, että asetuksen (EY) N:o 1829/2003 35 artiklassa tarkoitettussa elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevässä pysyvässä komiteassa 27. maaliskuuta 2017 toimitetussa äänestyksessä päätettiin olla antamatta lausuntoa; toteaa, että 16 jäsenvaltiota äänesti päätöstä vastaan, kun taas vain yhdeksän jäsenvaltiota, jotka edustavat vain 36,22:ta prosenttia unionin väestöstä, äänesti sen puolesta ja kolme jäsenvaltiota pidättäytyi äänestämästä;
- J. ottaa huomioon, että asetuksen (EY) N:o 1829/2003 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse jäsenvaltioiden mahdollisuudesta rajoittaa muuntogeenisten elintarvikkeiden ja rehujen käyttöä tai kieltää se alueellaan 22. huhtikuuta 2015 tekemänsä lainsäädäntöehdotuksen perusteluissa (COM(2015)0177) sekä asetuksen (EU) N:o 182/2011 muuttamisesta 14. helmikuuta 2017 tehdyn lainsäädäntöehdotuksen perusteluissa komissio piti valitettavana, että asetuksen (EY) N:o 1829/2003 voimaantulosta alkaen komissio on hyväksynyt lupapäätökset ilman jäsenvaltioiden komiteassa antamaa puoltavaa lausuntoa ja että muuntogeenisten elintarvikkeiden ja rehujen luvista päätettäessä on muodostunut säännöksi, että asia palautetaan komissiolle lopullista päätöstä varten, mikä on hyvin pitkälti poikkeus siitä, miten menettely kokonaisuutena toimii; toteaa, että komission puheenjohtaja Juncker on pitänyt tätä käytäntöä useissa yhteyksissä valitettavana ja epädemokraattisena ⁽⁵⁾;

⁽¹⁾ <http://www.pan-europe.info/sites/pan-europe.info/files/public/resources/reports/pane-2014-risks-of-herbicide-2-4-d.pdf>

⁽²⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/2033, annettu 13. marraskuuta 2015, tehoaineen 2,4-D hyväksynnän uusimisesta kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaisesti ja komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 liitteen muuttamisesta (EUVL L 298, 14.11.2015, s. 8).

⁽³⁾ Bauer-Pankus/Then: Testbiotechin kommentointi EFSA:n tieteellisestä lausunnosta DOW AgroSciences LLC:n hakemuksesta (EFSA-GMO-NL-2010-89) muuntogeenisen torjunta-aineita sisältävän maissin DAS-40278-9 saattamisesta markkinoille, saatavilla osoitteessa <https://www.testbiotech.org/node/1862>

⁽⁴⁾ Katso EFSA:n kysymysrekisteri, liite G kysymykseen nro EFSA-Q-2010-01326, joka on saatavilla osoitteessa <http://registerofquestions.efsa.europa.eu/roqFrontend/questionLoader?question=EFSA-Q-2010-01326>

⁽⁵⁾ Esimerkiksi Euroopan parlamentin täysistunnon avauspuheenpuhevuorossa, jossa hän esitti poliittiset suuntaviivat seuraavalle Euroopan komissiolle (Strasbourg 15. heinäkuuta 2014), tai unionin tilaa vuonna 2016 koskevassa puheessa (Strasbourg 14. syyskuuta 2016).

Keskiviikko 17. toukokuuta 2017

- K. ottaa huomioon, että parlamentti hylkäsi 28. lokakuuta 2015 asetuksen (EY) N:o 1829/2003 muuttamisesta 22. huhtikuuta 2015 annetun lainsäädäntöehdotuksen ensimmäisessä käsittelyssä⁽¹⁾ ja kehotti komissiota peruuttamaan ehdotuksen ja esittämään uuden;
- L. ottaa huomioon, että yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, annetun asetuksen (EU) N:o 182/2011 johdanto-osan 14 kappaleessa todetaan selvästi, että ”kun komissio harkitsee, hyväksyykö se muita ehdotuksia täytäntöönpanosäädöksiksi, jotka koskevat erityisen arkoja aloja, kuten verotusta, kuluttajien terveyttä, elintarviketurvallisuutta ja ympäristönsuojelua, se pyrkii tasapainoisen ratkaisun löytääkseen mahdollisuuksien mukaan välttämään poikkeamasta muutoksenhakukomiteassa mahdollisesti syntyvästä täytäntöönpanosäädöksen aiheellisuutta vastustavasta enemmistön kannasta”;
1. katsoo, että ehdotus komission täytäntöönpanopäätökseksi ylittää asetuksessa (EY) N:o 1829/2003 säädetyn täytäntöönpanovallan;
 2. katsoo, että ehdotus komission täytäntöönpanopäätökseksi ei ole unionin oikeuden mukainen, sillä se ei ole sopusoinnussa asetuksen (EY) N:o 1829/2003 tavoitteen kanssa; toteaa, että kyseisenä tavoitteena on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 178/2002⁽²⁾ vahvistettujen yleisten periaatteiden mukaisesti luoda edellytykset ihmisten hengen ja terveyden, eläinten terveyden ja hyvinvoinnin, ympäristön sekä kuluttajien etujen korkeatasoiselle suojelulle muuntogeenisten elintarvikkeiden ja rehujen yhteydessä, samalla kun varmistetaan sisämarkkinoiden tehokas toiminta;
 3. pyytää komissiota peruuttamaan ehdotuksensa täytäntöönpanopäätökseksi;
 4. kehottaa komissiota lykkäämään täytäntöönpanopäätösten tekemistä muuntogeenisten organismien lupahakemuksista, kunnes lupamenettelyä on tarkistettu siten, että otetaan huomioon nykyisen riittämättömäksi osoittautuneen menettelyn puutteet;
 5. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0379.

⁽²⁾ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

Keskiviikko 17. toukokuuta 2017

P8_TA(2017)0216

Unkarin tilanne**Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. toukokuuta 2017 Unkarin tilanteesta (2017/2656(RSP))**

(2018/C 307/09)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) ja erityisesti sen 2, 6 ja 7 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 4, 12, 13, 14, 16, 18 ja 21 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan ihmisoikeusyleissopimuksen sekä Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännön, erityisesti asiat Szabó ja Vissy v. Unkari, Karácsony ja muut v. Unkari, Magyar Keresztény Mennonita Egyház ja muut v. Unkari, Baka v. Unkari ja Ilias ja Ahmed v. Unkari,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen ja YK:n lukuosat ihmisoikeussopimukset, jotka sitovat kaikkia jäsenvaltioita,
- ottaa huomioon 11. maaliskuuta 2014 annetun komission tiedonannon uudesta EU:n toimintakehyksestä oikeusvaltioperiaatteen vahvistamiseksi (COM(2014)0158),
- ottaa huomioon 16. joulukuuta ⁽¹⁾ ja 10. kesäkuuta 2015 ⁽²⁾ antamansa päätöslauselmat Unkarin tilanteesta ja 3. heinäkuuta 2013 antamansa päätöslauselman perusoikeustilanteesta: standardit ja käytännöt Unkarissa ⁽³⁾, 16. helmikuuta 2012 antamansa päätöslauselman Unkarin viimeaikaisesta poliittisesta kehityksestä ⁽⁴⁾ ja 10. maaliskuuta 2011 antamansa päätöslauselman tiedotusvälineitä koskevasta Unkarin lainsäädännöstä ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan 27. helmikuuta 2017 järjestämän kuulemisen Unkarin tilanteesta,
- ottaa huomioon täysistunnossa 26. huhtikuuta 2017 käydyin keskustelun Unkarin tilanteesta,
- ottaa huomioon 27 jäsenvaltion sekä Eurooppa-neuvoston, Euroopan parlamentin ja Euroopan komission johtajien 25. maaliskuuta 2017 antaman Rooman julistuksen,
- ottaa huomioon Unkarin parlamentin 17. joulukuuta 2007 hyväksymän lain CLXVIII, joka koskee Euroopan unionista tehtyä sopimusta ja Euroopan yhteisön perustamissopimusta muuttavan Lissabonin sopimuksen vahvistamista,
- ottaa huomioon Euroopan neuvoston parlamentaarisen yleiskokouksen 27. huhtikuuta 2017 antaman päätöslauselman 2162 (2017), joka koskee hälyttäviä kehityskulkuja Unkarissa, kansalaisyhteiskuntaa rajoittavaa kansalaisjärjestöjä koskevaa lakiehdotusta sekä European Central University -yliopiston mahdollista sulkemista,
- ottaa huomioon Euroopan neuvoston ihmisoikeusvaltuutetun 8. maaliskuuta 2017 antaman julkilausuman, joka koskee turvapaikanhakijoiden automaattisen pidättämisen mahdollistavaa Unkarin uutta lakia, sekä tämän Unkarin parlamentin puhemiehelle lähettämän, 27. huhtikuuta 2017 päivätyn kirjeen, jossa kehoitetaan luopumaan ulkomailta rahoitettuja kansalaisjärjestöjä koskevasta lakiehdotuksesta,
- ottaa huomioon komission tekemän päätöksen rikkomusmenettelyn käynnistämisestä Unkaria vastaan maan korkeasteen koulutusta koskevaa lakia muuttavan lain vuoksi sekä muu vireillä olevat ja tulevat rikkomusmenettelyt Unkaria vastaan,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0461.

⁽²⁾ EUVL C 407, 4.11.2016, s. 46.

⁽³⁾ EUVL C 75, 26.2.2016, s. 52.

⁽⁴⁾ EUVL C 249 E, 30.8.2013, s. 27.

⁽⁵⁾ EUVL C 199 E, 7.7.2012, s. 154.

Keskiviikko 17. toukokuuta 2017

- ottaa huomioon komission vastineen Unkarissa järjestettyyn Brysselin-vastaiseen kansalliseen kuulemiseen ("Stop Brussels"),
 - ottaa huomioon komission jäsenen Avramopoulosin 28. maaliskuuta 2017 tekemän vierailun Unkariin,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan varapuheenjohtaja Timmermansille lähettämän kirjeen, jossa pyydettiin komissiolta lausuntoa raja-valvontamenettelyjä tiukentavia tiettyjä lakeja muuttavan lain yhdenmukaisuudesta turvapaikka-asioita koskevan unionin säännösten kanssa sekä yhdenmukaisuudesta perusoikeuskirjan kanssa, kun kyseisessä laissa tarkoitettuja toimenpiteitä pannaan täytäntöön,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että unionin perustana olevat arvot ovat ihmisarvon kunnioittaminen, vapaus, kansanvalta, tasa-arvo, oikeusvaltio ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen, vähemmistöihin kuuluvien oikeudet mukaan luettuina, ja että nämä arvot ovat yleismaailmallisia ja jäsenvaltioille yhteisiä (SEU:n 2 artikla);
- B. ottaa huomioon, että Euroopan unionin perusoikeuskirja on osa unionin primaarioikeutta, jossa kielletään kaikenlainen syrjintä, joka perustuu sukupuoleen, rotuun, ihonväriin tai etniseen taikka yhteiskunnalliseen alkuperään, geneettisiin ominaisuuksiin, kieleen, uskontoon tai vakaumukseen, poliittisiin tai muihin mielipiteisiin, kansalliseen vähemmistöön kuulumiseen, varallisuuteen, syntyperään, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen tai muuhun sellaiseen seikkaan;
- C. ottaa huomioon, että Unkari on ollut unionin jäsenvaltio vuodesta 2004 lähtien ja että mielipidetiedustelujen mukaan selvä enemmistö Unkarin kansalaisista kannattaa maan EU-jäsenyyttä;
- D. ottaa huomioon, että perusoikeuskirjassa edellytetään, että taiteen ja tieteellisen tutkimuksen vapaus turvataan ja akateemista vapautta kunnioitetaan; ottaa huomioon, että perusoikeuskirjassa taataan myös vapaus perustaa oppilaitoksia demokratian periaatteita kunnioittaen;
- E. toteaa, että yhdistymisvapautta olisi suojeltava ja että aktiivisella kansalaisyhteiskunnalla on ratkaiseva rooli edistettäessä kansalaisten osallistumista demokraattisiin prosesseihin ja huolehdittaessa oikeudellisten velvoitteiden mukaisesta hallitusvastuusta, mukaan lukien perusoikeuksien ja ympäristön suojeleminen ja korruption torjuminen;
- F. toteaa, että oikeus turvapaikkaan on taattu 28. heinäkuuta 1951 tehdyn Geneven yleissopimuksen ja siihen 31. tammikuuta 1967 liitetyn, pakolaisten asemaa koskevan pöytäkirjan määräysten nojalla ja SEU:n sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) mukaisesti;
- G. ottaa huomioon, että vuonna 2016 jätetyistä turvapaikkahakemuksista hylättiin 91,54 prosenttia; ottaa huomioon, että Unkarin hyväksytyä vuonna 2015 uusia lakeja ja menettelyjä turvapaikka-asioissa kaikki Unkariin saapuvat turvapaikanhakijat joutuvat maan kauttakulkualueelle, jonne otetaan vuorokaudessa vain rajattu määrä hakijoita, tällä haavaa kymmenen henkilöä; toteaa kansalaisjärjestöjen raportoineen toistuvasti, että Unkarin rajoille saapuvia muuttajia käännytetään mielivaltaisesti takaisin Serbiaan ja että heitä kohdellaan toisinaan julmasti ja väkivaltaisesti piittaamatta siitä, että he hakevat suojelua; toteaa, että Unkarin hallitus ei ole kyennyt täyttämään velvoitettaan turvapaikanhakijoiden siirtämisestä unionin oikeuden mukaisesti;
- H. ottaa huomioon, että Euroopan neuvoston ihmisoikeusvaltuutetun mukaan Unkarin tehtyä viime kuukausina rajuja muutoksia turvapaikkalainsäädäntöönsä ja -käytäntöihinsä on olemassa huomattava riski siitä, että sinne palautettujen turvapaikanhakijoiden ihmisoikeuksia loukataan; toteaa lausunnon liittyneen ihmisoikeusvaltuutetun 17. joulukuuta 2016 Euroopan ihmisoikeustuomioistuimelle esittämiin kirjallisiin lausuntoihin, jotka koskivat kahta Itävaltaa vastaan tehtyä valitusta, kun turvapaikanhakijoita oli siirretty Itävallasta Unkariin Dublin III -asetuksen mukaisesti;
- I. toteaa, että 16. syyskuuta 2016 eli päivä sen jälkeen, kun Unkari sulki Serbian vastaisen rajansa, yksitoista pakolaista ("Röszke 11") sai syytteen terroriteosta ja heidät tuomittiin vankilaan; toteaa, että yksi heistä oli Kyproksessa oleskellut syyrialainen Ahmed H., joka sai kymmenen vuoden vankeustuomion marraskuussa 2016 pidetyssä epäoikeudenmukaisessa oikeudenkäynnissä pelkästään sen vuoksi, että hän oli käyttänyt megafonia lievittääkseen jännitteitä ja heittänyt kolme esinettä päin rajavartijoita;

Keskiviikko 17. toukokuuta 2017

- J. toteaa, että 16. joulukuuta 2015 annetun Euroopan parlamentin päätöslauselman jälkeen on otettu esille erinäisiä huolenaiheita, jotka koskevat julkisten varojen käyttöä, kansalaisjärjestöjä ja ihmisoikeuksien puolustajia vastaan tehtyjä iskuja, turvapaikanhakijoiden oikeuksia, kansalaisten laajamittaista valvontaa, yhdistymisvapautta, ilmaisunvapautta, tiedotusvälineiden moniarvoisuutta ja Népszabadság-sanomalehden sulkemista, romanien oikeuksia, mukaan lukien romanien karkottaminen Miskolcista ja romanilasten erotteleminen opetuksessa, hlbt-ihmistien oikeuksia, naisten oikeuksia, oikeuslaitosjärjestelmää, mukaan lukien mahdollisuus elinkautisen vankeustuomion langettamiseen ilman mahdollisuutta ehdonalaiseen vapauteen, Roma Parliament- ja Phralipe Independent Gypsy Organisation -kansalaisjärjestöjen häätämistä päämajoistaan ja Lukács-arkistojen mahdollista sulkemista;
- K. toteaa, että Brysselin-vastaisen kansallisen Stop Brussels -kuulemisen, joka koski maahanmuuttoa ja terrorismia ja jota täydennettiin hallituksen mainoskampanjoilla, sisältö ja kielenkäyttö on erittäin harhaanjohtavaa ja puolueellista;
- L. ottaa huomioon, että Euroopan ihmisoikeustuomioistuin totesi asiassa Szabó ja Vissy v. Unkari, että Unkarin vuonna 2011 käyttöön ottama terroristien salaista seuranta koskeva lainsäädäntö loukkaa oikeutta yksityis- ja perhe-elämän suojaan, kotirauhaa ja kirjesalaisuutta; ottaa huomioon, että asiassa Ilias ja Ahmed v. Unkari tuomioistuin totesi, että Unkari on loukannut oikeutta vapauteen ja turvallisuuteen, oikeutta käyttää tehokkaita oikeussuojakeinoja Röszen kauttakulkualaueen olosuhteisiin liittyen ja hakijoiden Serbiaan karkottamisen osalta oikeutta saada suojelua epäinhimilliseltä tai halventavalta kohtelulta; ottaa huomioon, että asiassa Baka v. Unkari tuomioistuin totesi, että Unkari on loukannut maan entisen korkeimman oikeuden presidentin András Bakan oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin ja hänen ilmaisunvapauttaan;
- M. toteaa, että Unkarin äskettäiset kehityskulut eli raja-valvonta- ja turvapaikkamenettelyjen tiukentamista koskevia tiettyjä lakeja muuttava laki, kansallista korkea-asteen koulutusta koskevaa lakia muuttava laki, joka käytännössä uhkaa Central European University -yliopistoa ja joka on kohdannut laajaa vastustusta julkisuudessa, ja ehdotettu laki, joka koskee ulkomailta tukea saavien järjestöjen avoimuutta (Unkarin parlamentin lakiehdotus T/14967), ovat herättäneet huolta niiden yhdenmukaisuudesta unionin oikeuden ja perusoikeuskirjan kanssa;
1. muistuttaa, että unionin kaikkien jäsenvaltioiden on vaalittava SEU:n 2 artiklaan kirjattuja arvoja;
 2. pitää valitettavana, että Unkarin tapahtumat ovat rapauttaneet viime vuosina vakavasti oikeusvaltioperiaatetta, demokratiaa ja perusoikeuksia ja muun muassa ilmaisunvapautta, akateemista vapautta, muuttajien, turvapaikanhakijoiden ja pakolaisten ihmisoikeuksia sekä kokoontumis- ja yhdistymisvapautta; pitää valitettavana, että lisäksi on rajoitettu ja estetty kansalaisjärjestöjen toimintaa, oikeutta yhdenvertaiseen kohteluun, vähemmistöjen kuten romanien, juutalaisten ja hlbt-ihmistien oikeuksia, sosiaalisia oikeuksia, perustuslaillisen järjestelmän toimivuutta ja oikeuslaitoksen ja muiden laitosten riippumattomuutta ja että on esitetty useita huolestuttavia syytöksiä korruptiosta ja eturistiriidoista; katsoo, että kaikki tämä yhdessä saattaa merkitä sitä, että kyseisen jäsenvaltion oikeusvaltioperiaatteen kohdistuu systeminen riski; katsoo, että Unkari on testi, jolla EU voi osoittaa kykynsä ja halukkuutensa reagoida omia perusarvojaan koskeviin uhkiin ja rikkomuksiin jäsenvaltiossa; panee huolestuneena merkille eräissä muissa jäsenvaltioissa esiintyneet merkit Unkarin kaltaisesta oikeusvaltioperiaatteen heikentämisestä;
 3. kehottaa Unkarin hallitusta käymään komission kanssa vuoropuhelua kaikista tässä päätöslauselmassa mainituista kysymyksistä ja erityisesti muuttajien, turvapaikanhakijoiden ja pakolaisten ihmisoikeuksista, yhdistymisvapaudesta, opetuksen ja yliopistotutkimuksen vapaudesta, romanien erottelemisesta opetuksessa ja raskaana olevien työntekijöiden suojelemisesta; toteaa jälleen kerran, että kummankin osapuolen olisi käytävä vuoropuhelua objektiivisesti, näyttöön perustuen ja yhteistyön hengessä; kehottaa komissiota pitämään parlamentin ajan tasalla arviointiensuhteen;
 4. ilmaisee huolensa Unkarin hallituksen uusimmista julistuksista ja aloitteista, erityisesti Brysselin-vastaisen kuulemiskampanjan jatkamisesta sekä Central European University -yliopiston ulkomaisia työntekijöitä koskevasta tutkinnasta samoin kuin maata hallitsevan puolueen johtajien lausunnoista, joissa vastustetaan kaikkia lainsäädännön muutoksia, joilla reagoitaisiin EU:n toimielinten ja kansainvälisten organisaatioiden antamiin suosituksiin; pitää tällaisia signaaleja valitettavina, koska ne eivät osoita Unkarin viranomaisten sitoutuneen selvästi varmistamaan, että niiden toimet ovat täysin unionin primaarioikeuden ja johdetun oikeuden mukaisia;

Keskiviikko 17. toukokuuta 2017

5. kehottaa komissiota seuraamaan tiukasti, miten Unkarin hallitus käyttää EU-varoja etenkin turvapaikka- ja muuttoliikeasioissa, julkisessa viestinnässä, opetuksessa, sosiaalisen osallisuuden alalla ja talouskehityksessä, jotta voidaan varmistaa, että kaikki yhteisrahoitusta saavat hankkeet ovat täysin unionin primaari- ja sekundaarioikeuden mukaisia;
6. kehottaa Unkarin hallitusta kumoamaan rajavalvonta- ja turvapaikkamenettelyjen tiukentamista koskevan ja tiettyjä lakeja muuttavan lain ja kansallista korkea-asteen koulutusta koskevaa lakia muuttavan lain sekä peruuttamaan ulkomailta tukea saavien järjestöjen avoimuutta koskevan ehdotetun lain (Unkarin parlamentin lakiehdotus T/14967);
7. kehottaa Unkarin hallitusta keskeyttämään välittömästi kaikki maan korkea-asteen koulutusta koskevaa lakia muuttavassa laissa asetetut määräajat, käynnistämään viipymättä vuoropuhelun Yhdysvaltojen toimivaltaisten viranomaisten kanssa, jotta voidaan taata Yhdysvaltojen akkreditoimia oppiarvoja myöntävän Central European University -yliopiston tuleva toiminta, sekä antamaan julkisesti takeet siitä, että yliopisto voi jatkaa toimintaansa Budapestissä vapaana oppilaitoksena;
8. pitää valitettavana, että komissio ei ole reagoinut parlamentin kehotukseen ottaa käyttöön oikeusvaltioperiaatetta lujittava EU:n järjestelmä, kuten Unkarin tilannetta koskevissa, 10. kesäkuuta 2015 ja 16. joulukuuta 2015 annetuissa päätöslauselmissa todetaan, jotta asianomaisen jäsenvaltion kanssa käytävällä vuoropuhelulla voitaisiin estää oikeusvaltioperiaatteen kohdistuvan systeemisen riskin voimistuminen; katsoo, että komission nykylinja keskittyy lähinnä lainsäädännön marginaalisiin teknisiin näkökohtiin ja jättää huomiotta suuntaukset, käyttäytymismallit ja toimenpiteiden yhteisvaikutuksen oikeusvaltioon ja perusoikeuksiin; katsoo, että etenkin rikkomusmenettelyt eivät useimmiten ole johtaneet todellisiin muutoksiin ja tilanteen laaja-alaisempaan käsittelyyn;
9. katsoo, että Unkarin nykyinen tilanne merkitsee selkeää vaaraa siitä, että SEU:n 2 artiklassa tarkoitettuja arvoja loukataan vakavasti, ja antaa aihetta käynnistää SEU:n 7 artiklan 1 kohdan mukaisen menettelyn;
10. kehottaa siksi kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokuntaa käynnistämään työjärjestyksen 83 artiklan mukaiset menettelyt ja laatimaan erityisen mietinnön, jotta täysistunnossa äänestettäisiin perustellusta ehdotuksesta, jolla kehoitetaan neuvostoa toimimaan SEU:n 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
11. toteaa, että tarvitaan säännöllistä valvontaa ja vuoropuhelua, johon kaikki jäsenvaltiot osallistuvat, jotta voidaan turvata demokratiaa, perusoikeuksia ja oikeusvaltioperiaatetta koskevat unionin perusarvot neuvoston, komission ja Euroopan parlamentin myötävaikutuksella, kuten sen 25. lokakuuta 2016 antamassa demokratiaa, oikeusvaltiota ja perusoikeuksia koskevan EU:n järjestelmän perustamista käsittelevässä päätöslauselmassa⁽¹⁾ todetaan, ja jotta voidaan välttää kaksoisstandardeja;
12. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komissiolle, neuvostolle, Unkarin presidentille, hallitukselle ja parlamentille, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille ja Euroopan neuvostolle.

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0409.

Keskiviikko 17. toukokuuta 2017

P8_TA(2017)0217

Elinikäistä oppimista koskeva eurooppalainen tutkintojen viitekehys**Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. toukokuuta 2017 eurooppalaisesta tutkintojen viitekehyksestä elinikäisen oppimisen edistämiseksi (2016/2798(RSP))**

(2018/C 307/10)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ehdotuksen neuvoston suositukseksi eurooppalaisesta tutkintojen viitekehyksestä elinikäisen oppimisen edistämiseksi ja eurooppalaisen tutkintojen viitekehysten perustamisesta elinikäisen oppimisen edistämiseksi 23 päivänä huhtikuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston suosituksen kumoamisesta (COM(2016)0383),
- ottaa huomioon 10. kesäkuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Uusi osaamisohjelma Euroopalle” (COM(2016)0381),
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston 23. huhtikuuta 2008 antaman suosituksen eurooppalaisen tutkintojen viitekehysten perustamisesta elinikäisen oppimisen edistämiseksi ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon yhteisön yhteisistä puitteista tutkintojen ja pätevyyksien selkeyttämiseksi 15. joulukuuta 2004 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 2241/2004/EY ⁽²⁾ (Europass), jonka avulla ihmiset voivat esittää tiedot taidoistaan ja tutkinnoistaan,
- ottaa huomioon vuoteen 2020 ulottuvat eurooppalaisen koulutusyhteistyön uudet painopisteet, jotka on vahvistettu vuonna 2015 annetussa neuvoston ja komission yhteisessä raportissa eurooppalaisen koulutusyhteistyön strategisten puitteiden (ET 2020) täytäntöönpanosta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon neuvoston 20. joulukuuta 2012 antaman suosituksen epävirallisen ja arkioppimisen validoinnista ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon Eurydice-verkon katsauksen aiemman epävirallisen oppimisen ja arkioppimisen tunnustamisesta korkeakoulutuksessa,
- ottaa huomioon monikielisen eurooppalaisen taito-, osaamis-, tutkinto- ja ammattiluokittelun (ESCO), jossa käytetään yhdessä eurooppalaisen tutkintojen viitekehysten (EQF) kanssa yhteistä mallia tutkintotietojen julkaisemiseen sähköisesti ehdotuksessa olevan liitteen VI mukaisesti,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston 18. kesäkuuta 2009 antaman suosituksen ammatillisen koulutuksen laadunvarmistuksen eurooppalaisen viitekehysten perustamisesta ⁽⁵⁾ (EQAVET),
- ottaa huomioon riippumattoman Euroopan korkeakoulutuksen laadunvarmistusrekisterin ⁽⁶⁾, luettelon laadunvarmistuselimistä, jotka ovat osoittaneet noudattavansa eurooppalaisia korkeakoulutuksen laadunvarmistusstandardeja ja -ohjeita olennaisilta osin,

⁽¹⁾ EUVL C 111, 6.5.2008, s. 1.⁽²⁾ EUVL L 390, 31.12.2004, s. 6.⁽³⁾ EUVL C 417, 15.12.2015, s. 25.⁽⁴⁾ EUVL C 398, 22.12.2012, s. 1.⁽⁵⁾ EUVL C 155, 8.7.2009, s. 1.⁽⁶⁾ <https://www.eqar.eu>

Keskiviikko 17. toukokuuta 2017

- ottaa huomioon eurooppalaisen korkeakoulutusalueen yhteydessä kehitetyn eurooppalaisen opintosuoritusten ja arvosanojen siirto- ja kertymisjärjestelmän (ECTS) ⁽¹⁾ ja ammatillisen koulutuksen opintosuoritusten eurooppalaisen siirtojärjestelmän (ECVET), joka perustettiin 18. kesäkuuta 2009 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston suosituksella ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon korkeakouluopetukseen liittyvän Bolognan prosessin, vuonna 2015 Jerevanissa annetun ministerien julkilausuman ja eurooppalaista korkeakoulutusalueetta ja Bolognan prosessin täytäntöönpanoa koskevan vuonna 2015 laaditun raportin ”European Higher Education Area in 2015: Bologna process implementation report”,
 - ottaa huomioon unionin koulutus-, nuoriso- ja urheiluohjelman ”Erasmus+” perustamisesta 11. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1288/2013 ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan neuvoston yleissopimuksen korkea-asteen koulutusta koskevien tutkintojen tunnustamisesta Euroopan alueella (Lissabonin yleissopimus) ja tutkintojen viitekehysten käytöstä ulkomaisten tutkintojen tunnustamisessa annetun suosituksen, jossa viitataan nimenomaisesti EQF:ään akateemisten tutkintojen tunnustamisen välineenä,
 - ottaa huomioon tasa-arvoa ja kasvua edistävän osallistumisen laajentamista ja sosiaalisen osallisuuden ja elinikäisen oppimisen kehittämistä eurooppalaisella korkeakoulutusalueella vuoteen 2020 mennessä koskevan strategian ”Widening Participation for Equity and Growth: A Strategy for the Development of the Social Dimension and Lifelong Learning in the European Higher Education Area to 2020”, joka kattaa kaikki EQF:ään osallistuvat maat,
 - ottaa huomioon Unescon vuoden 2015 raportin epävirallisen oppimisen ja arkioppimisen tunnustamisesta, validoinnista ja akkreditoinnista Unescon jäsenvaltioissa,
 - ottaa huomioon ammattipätevyyden tunnustamisesta 7. syyskuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/36/EY ⁽⁴⁾, jota on muutettu 20. marraskuuta 2013 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2013/55/EU ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon komissiolle esitetyn kysymyksen elinikäistä oppimista koskevasta eurooppalaisesta tutkintojen viitekehyksestä (O-000038/2017 – B8-0218/2017),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 128 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 2 kohdan,
- A. katsoo, että taitojen tunnustaminen, ymmärtäminen ja arviointi ulottuu työmarkkinoiden vaatimuksia laajemmalle; katsoo, että taidot, jotka ovat saatavilla ja joille on kysyntää työmarkkinoilla, hyötyisivät EQF:stä, jossa nämä taidot voidaan määrittää ja sovittaa yhteen ja joka voi siten tarjota sosiaalisia ja taloudellisia etuja; katsoo, että on olennaisen tärkeää auttaa ihmisiä omaksumaan ja päivittämään osaamistaan ja taitojaan koko elämän ajan;
- B. katsoo, että tutkintojen parempi vertailtavuus parantaa kaikkien siirtotyöläisten työllistymisen ja ammatillisen kasvun mahdollisuuksia;
- C. katsoo, että digitaaliset taidot olisi asetettava painopisteeksi ja että olisi otettava käyttöön rakenteellisia toimenpiteitä, joilla ihmisiä autetaan hankkimaan ja validoimaan näitä taitoja;
- D. katsoo, että ottamalla huomioon yhteiskunnan asettamat uudet haasteet ja teknologian ja väestörakenteen muutokset EQF:ssä voidaan sen edelleen kehittämisen avulla tukea elinikäistä oppimista sekä tukemalla yhtäläisiä mahdollisuuksia ja oikeudenmukaisuuden toteutumista koulutuksessa että parantamalla eri koulutustasojen ja -lajien välisiä siirtymismahdollisuuksia; katsoo, että koulutuksella pitäisi auttaa ihmisiä sopeutumaan kaikkiin olosuhteisiin, joita heidän eteensä voi tulla, parantamalla heidän taitojaan ja kouluttamalla heitä kokonaisvaltaisesti, jotta heistä tulee kriittisiä, itsevarmoja ja riippumattomia ja jotta he myös hankkivat 2000-luvulla tarvittavat taidot;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/education/library/publications/2015/ects-users-guide_en.pdf

⁽²⁾ EUVL C 155, 8.7.2009, s. 11.

⁽³⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 50.

⁽⁴⁾ EUVL L 255, 30.9.2005, s. 22.

⁽⁵⁾ EUVL L 354, 28.12.2013, s. 132.

Keskiviikko 17. toukokuuta 2017

- E. katsoo, että jatkuva tietojen, taitojen ja osaamisen kehittäminen eli elinikäinen oppiminen voi auttaa parantamaan ihmisten yksilöllisiä työ- ja yksityiselämää koskevia valintoja ja auttaa heitä saavuttamaan henkilökohtaista kehitystä ja käyttämään kaikkia mahdollisuuksiaan ja siten tuomaan hyötyä yhteiskunnalle sekä parantamaan heidän mahdollisuuksiaan löytää työpaikka ja turvata uransa;
- F. katsoo, että yhtenä EQF:n tavoitteista on helpottaa koulutusjärjestelmien välistä vertailua ja vauhdittaa siten muutosta ja uudistuksia kansallisesti ja toimialakohtaisesti, jotta voitaisiin saavuttaa Eurooppa 2020 -strategian ja ET 2020 -puitteiden tavoitteet;
- G. toteaa, että jäsenvaltioiden kunnianhimmittomuuden vuoksi ja huolimatta tähän mennessä osoitetusta sitoutumisesta tutkintojen selkeydessä on edelleen puutteita ja ulkomaisten tutkintojen tunnustamisaste on alhainen; katsoo, että EQF:ään tarvitaan mukautuksia, joilla tutkinnoista tehdään entistä selkeämpiä ja vertailtavissa olevia;
- H. toteaa, että EQF:n olisi tarjottava käyttäjille metakehys ja helpotettava yhteistyötä jäsenvaltioiden viranomaisten, työmarkkinaosapuolten, koulutuksen järjestäjien, ammattiliittojen, kansalaisyhteiskunnan ja muiden sidosryhmien välillä kansainvälisellä tasolla;
- I. ottaa huomioon, että vain Alankomailla ja Ruotsilla on kansallisissa tutkintojen viitekehysissään käytössä erityismenettelyt epävirallisen oppimisen huomioon ottamiseksi ja että millään jäsenvaltiolla ei ole kansallisissa tutkintojen viitekehysissään erityismenettelyjä arkioppimista varten;
- J. katsoo, että jäsenvaltioiden olisi otettava mahdollisimman pian ja viimeistään vuonna 2018 käyttöön EQF:n mukaisia järjestelyjä, joilla ne validoivat epävirallisen oppimisen ja arkioppimisen kansallisten tutkintojen viitekehysten yhteydessä, myös vapaaehtoistoiminnassa hankitut taidot;
- K. ottaa huomioon, että jäsenvaltiot ovat nimenomaisesti sitoutuneet vuoden 2015 Jerevanin julkilausumassa tarkistamaan kansallisia lainsäädäntöjä, jotta ne ovat täysin yhdenmukaisia tutkintojen tunnustamista koskevan Lissabonin yleissopimuksen kanssa, sekä tarkistamaan kansallisia tutkintojen viitekehysinsä, jotta voidaan varmistaa, että määrättyyn kehykseen kuuluvat oppimispolut takaavat asianmukaisesti aiemman oppimisen tunnustamisen;
- L. toteaa, että jäsenvaltioiden vastuulle ja yksinomaiseen toimivaltaan kuuluu taata opetuksen sisällön laatu ja toteuttaa koulutusjärjestelmät; toteaa, että EQF ei vaikuta millään tavalla tähän vastuuseen;
- M. katsoo, että tutkintojen tunnustamisessa on tällä hetkellä eroja alueiden välillä, erityisesti raja-alueilla, mistä seuraa eroja työllistyvyydessä;
- N. katsoo, että julkiset ja yksityiset kirjastot tukevat merkittävästi elinikäistä oppimista ja parantavat lukutaitoa sekä digitaalisia taitoja;
- O. ottaa huomioon, että EQF:ään osallistuu tällä hetkellä yhteensä 39 maata: EU:n jäsenvaltiot, ETA-maat, EU:n jäsenehdokasmaat, mahdolliset ehdokasmaat (Bosnia ja Hertsegovina ja Kosovo) ja Sveitsi;
- paneerille komission aloitteen EQF:n tarkistamisesta ja eurooppalaisten koulutusjärjestelmien nykyaikaistamisen tukemisesta edelleen kunnioittaen kansallista toimivaltaa ja taaten, että jäsenvaltioiden koulutusjärjestelmien yksilöllisten piirteiden säilyminen turvataan;
 - huomauttaa, että kriittisen ajattelun ja epäsovinnaisen ajattelun edistäminen on olennaisen tärkeää tulevaisuudessa tarvittavien uusien taitojen kehittämiseksi;
 - pitää tärkeänä suojella erittäin monipuolista osaamiskulttuuria, joka välittää teknisten taitojen lisäksi myös sellaisia kädentaitoja, joiden ansiosta käsiteollisuustuotanto on voinut kehittyä ja kasvaa ja joita on ylläpidettävä jäsenvaltioiden oman identiteetin säilyttämiseksi;

Keskiviikko 17. toukokuuta 2017

4. toteaa, että yhtenä EQF:n tehtävänä on parantaa jäsenvaltioissa hankittujen pätevyyksien vertailtavuutta ja samalla suojata kansallisten koulutusjärjestelmien erityispiirteitä;
5. huomauttaa, että unionin olisi tarjottava kaikille iästä ja asemasta riippumatta mahdollisuus saada taitonsa ja osaamisensa, myös vapaaehtoistoiminnassa hankitut, entistä näkyvämmiin esiin, arvostetummiksi ja selkeällä ja helpolla tavalla tunnustetuiksi erityisesti raja-alueilla riippumatta siitä, missä ja miten ne on hankittu; korostaa, että jäsenvaltioiden on panostettava enemmän pätevyyksien nopeampaan ja tehokkaampaan tunnustamiseen sekä EQF:n asianomaiseen tasoon viittaamiseen;
6. muistuttaa, että EQF:n täytäntöönpanoa on korostettava tämän viitekehyksen laadun ja mahdollisuuksien parantamiseksi;
7. suosittelee lisäämään joustavuutta, joka koskee kansallisten tutkintojen viitekehyksen EQF:ää koskevien viittauksien pitämistä ajan tasalla;
8. muistuttaa, että yhtenä EQF:n päätehtävistä on tutkintojen siirron sekä virallisen oppimisen ja arkioppimisen tunnustamisen validoinnin helpottaminen ja edistäminen erilaisten koulutusjärjestelmien välillä, jotta mahdollistetaan kansainvälinen ammatillinen ja oppimiseen liittyvä liikkuvuus, puututaan kysynnän ja tarjonnan kohtaamattomuuteen eurooppalaisilla työmarkkinoilla ja vastataan paremmin kansalaisten henkilökohtaisiin tarpeisiin ja koko yhteiskunnan tarpeisiin;
9. kehottaa komissiota harkitsemaan, olisiko näitä kolmea horisontaalista aluetta (tiedot, taidot ja osaaminen) tarkistettava uudelleen, jotta niistä saadaan ymmärrettävämpiä ja selkeämpiä; kehottaa hyödyntämään vuonna 2006 esitettyjä Euroopan avaintaitojen puitteita arvokkaana resurssina ja pääasiallisena viiteasiakirjana, jotta voidaan yhdenmukaistaa terminologiaa erilaisten EU:n kehysten välillä ja siten viime kädessä aikaansaada aito oppimistuloksiin perustuva lähestymistapa;
10. huomauttaa, että on tärkeää analysoida ja kehittää työkaluja tulevien osaamistarpeiden ennakoimiseksi; kannustaa siksi jäsenvaltioita ja kaikkia asiaankuuluvia sidosryhmiä, kuten työnantajia, jakamaan hyviä käytäntöjä tässä tarkoituksessa;
11. korostaa harjoittelujärjestelmien ja oppisopimuskoulutuksen merkitystä osaamisen muokkaamisessa; tähdentää siksi, että jäsenvaltioissa on edistettävä kaksiosaisia koulutusjärjestelmiä, joissa yhdistetään harjoittelu yrityksissä ja opetus ammatillisissa oppilaitoksissa; muistuttaa, että työnantajat ja yrittäjät ovat olennaisen tärkeässä asemassa työpaikalla tapahtuvassa koulutuksessa sekä oppisopimuskoulutuksen tarjoamisessa, ja katsoo, että heidän asemaansa olisi tuettava ja kehitettävä edelleen;
12. suosittelee, että EQF kytkettäisiin riittävässä määrin yhteiskunnan tarpeisiin, myös työmarkkinoiden vaatimuksiin, jotta voidaan parantaa Euroopan talouden kilpailukykyä ja auttaa ihmisiä kehittämään potentiaaliaan Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamiseksi;
13. korostaa, että EQF:n tarjoamia mahdollisuuksia on käytettävä täysimääräisesti, jotta opiskelijoiden ja työntekijöiden liikkuvuutta EU:ssa voidaan edistää ja helpottaa ja siten edistää myös elinikäistä oppimista ja kannustaa liikkuvan ja joustavan työvoiman kehittämistä koko Euroopassa taloushaasteiden ja markkinoiden globaalistumisen aikana;
14. korostaa, että jotkin jäsenvaltiot ovat edelleen EQF:n kahdeksaan tasoon perustuvien yksilöllisten kansallisten tutkintojen viitekehystensä täytäntöönpanon alkuvaiheissa; kehottaa komissiota kannustamaan jäsenvaltioita varmistamaan, että tämä prosessi jatkuu edelleen;
15. korostaa ESCO-aloitteen merkitystä ja toteaa, että siinä yksilöidään ja luokitellaan EU:n työmarkkinoiden ja koulutuksen kannalta merkityksellisiä taitoja, osaamista, pätevyyksiä ja ammatteja 25 kielellä;
16. kehottaa antamaan vahvaa tukea epävirallisen oppimisen ja arkioppimisen prosessien järjestämistä ja ripeää validointia ja tunnustamista koskeville yhteisille eurooppalaisille periaatteille ja edistämään niitä, koska tämä on erityisen tärkeää "epätyypillisten" oppijoiden osallistamiseksi; korostaa tässä yhteydessä toimialapohjaisten koulutusten määrän kasvua ja katsoo, että ne olisi sisällytettävä validointiprosessiin, sekä korostaa tarvetta kiinnittää erityistä huomiota vanhusten, vammaisten, pitkäaikaistyöttömien, ikääntyneiden työntekijöiden ja muiden ryhmien pätevyyden osoittaviin asiakirjoihin; kannustaa komissiota arvioimaan, voiko ECVET-opintopisteitä käyttää epävirallisen ja arkioppimisen validointiin ja tunnustamiseen; katsoo, ettei se saa johtaa virallisten suoritusten arvon alenemiseen;

Keskiiviikko 17. toukokuuta 2017

17. korostaa, että EQF:n ja muiden nykyisten tunnustamis- ja avoimuustyökalujen, kuten ECVET:n, ECTS:n ja Europass-ansioluettelon, välistä koordinoitua on parannettava laadunvarmistusjärjestelmien avulla, jotta voidaan luoda synergiaa ja lisätä avoimuustyökalujen tehokkuutta;
18. suosittelee, että komissio laatii työnantajille itsearviointityökalun EQF:n tehokkaamman käytön takaamiseksi; kannustaa työnantajia arvioimaan kriittisesti työssä tarvittavien taitojen ja tutkintojen tasoja;
19. korostaa oppimistulosten määrittelyyn EQF:ssä liittyviä mahdollisia riskejä, sillä ne voivat vaikuttaa opinto-suunnitelmiin; tähdentää koulutusjärjestelmien moninaisuuden merkitystä EU:ssa ja osallistuvissa maissa;
20. kehottaa viimeisiäkin jäsenvaltioita yhdistämään nopeasti kansalliset tutkintojen viitekehysensä EQF:ään; vaatii etenemään nopeammin kaikkien tunnustamisen tiellä vielä olevien esteiden poistamiseksi;
21. suosittelee, että komissio arvioi uudelleen EQF:n parantamisen kustannukset, koska tällä hetkellä ei ole odotettavissa lisäkustannuksia; on huolissaan siitä, että EQF:n tarkistamistyön laajuutta on aliarvioitu;
22. kehottaa jäsenvaltioita panemaan täytäntöön sosiaalista ulottuvuutta koskevat strategiat koulutusjärjestelmiään varten, jotta voidaan lisätä yhtäläisten mahdollisuuksien tukemista ja parantaa oikeudenmukaisuuden toteutumista koulutuksessa, torjua eriarvoisuutta ja varmistaa paremmat siirtymismahdollisuudet koulutustasojen ja -lajien välillä; kehottaa komissiota tukemaan tässä yhteydessä jäsenvaltioita;
23. kehottaa komissiota harkitsemaan uudelleen tuloksiin perustuvan rahoituksen edistämistä ammatillisessa koulutuksessa ja korkeakoulutuksessa sekä lukukausimaksuissa nykyaikaistamisohjelman puitteissa, jotta voidaan turvata koulutusjärjestelmien sosiaalinen tehtävä ja varmistaa tutkintojen saatavuus;
24. kehottaa komissiota selkeyttämään, mitä tehtäviä ECVET:n ja vastaavasti ECTS:n odotetaan hoitavan, jotta voidaan taata tarkistuksen avoimuuden lisääminen suhteessa sidosryhmiin;
25. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kiinnittämään erityistä huomiota sitoumukseen sisällyttää tällä hetkellä useimpien kansallisten tutkintojen viitekehysten ja siten EQF:n ulkopuolella olevat epävirallisen oppimisen ja arkioppimisen menetelmät, erityisesti arkioppiminen, joka tällä hetkellä on kokonaan ulkopuolella;
26. painottaa tarvetta ymmärtää paremmin EU:n ulkopuolella hankittuja tutkintoja niiden validoinnin ja tunnustamisen helpottamiseksi, jotta edistetään maahanmuuttajien ja pakolaisten integroitumista eurooppalaiseen yhteiskuntaan, EU:n työmarkkinoille ja koulutusjärjestelmiin EU:ssa; pitää tässä yhteydessä myönteisenä suositusta, jolla luodaan perusta kolmansien maiden kansallisten ja alueellisten tutkintojen viitekehysten, jäsenvaltioiden kansallisten tutkintojen viitekehysten ja EQF:n välisille suhteille, erityisesti vaihtoehtoa jäsennellystä vuoropuhelusta sellaisten EU:n naapurimaiden kanssa, joilla on assosiaatiosopimus EU:n kanssa, mikä mahdollisesti johtaa niiden kansallisten tutkintojen viitekehysten vahvistamiseen EQF:n ja EU:n avulla, sekä kolmansille maille kansallisten tutkintojen viitekehysten kehittämiseksi (esim. kehitysyhteistyön avulla) annettavan tuen vahvistamiseen;
27. toteaa, että kolmansien maiden edun mukaista on käyttää EQF:ää vertailukohtana niiden omille tutkintojärjestelmille ja se, että EQF:ää tarkistetaan, jotta kolmansissa maissa hankitun pätevyyden muodollinen vertailu hankittuihin pätevyksiin olisi yksinkertaisempaa;
28. korostaa, että asiaankuuluvien sidosryhmien, muun muassa julkisten työvoimapolvelujen, työmarkkinaosapuolten, koulutuksen tarjoajien ja kansalaisyhteiskunnan edustajien, olisi oltava mukana ja tehtävä tiivistä yhteistyötä EQF:n luomisessa, täytäntöönpanossa, edistämässä ja seurannassa EU:n tasolla ja kansallisella tasolla, jotta EQF saisi taakseen laajan kannatuksen;
29. katsoo, että EQF:n kaltainen väline edellyttää jatkuvaa päivittämistä ja mukauttamista ja sen vuoksi sitä olisi tuettava ja parannettava säännöllisellä seurannalla, erityisesti sen käyttäjystävällisyyden, läpäisevyyden ja avoimuuden osalta; korostaa, että EQF menestyy vain, jos jäsenvaltiot todella sitoutuvat sen täytäntöönpanoon ja käyttämiseen;
30. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Torstai 18. toukokuuta 2017

P8_TA(2017)0218

Sambia ja erityisesti Hakainde Hichileman tapaus

Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. toukokuuta 2017 Sambiasta ja erityisesti Hakainde Hichileman tapauksesta (2017/2681(RSP))

(2018/C 307/11)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Sambiasta,
 - ottaa huomioon Euroopan ulkosuhdehallinnon tiedottajan 16. huhtikuuta 2017 antaman julkilausuman poliittisista jännitteistä Sambiassa,
 - ottaa huomioon EU:n vaalitarkkailuvaltuuskunnan raportin Sambiassa vuonna 2016 järjestetyistä vaaleista,
 - ottaa huomioon Afrikan ihmisoikeuksien ja kansojen oikeuksien peruskirjan,
 - ottaa huomioon kansalaisyhteiskunnan ja poliittisten oikeuksien koskevan kansainvälisen yleissopimuksen,
 - ottaa huomioon Sambian perustuslain,
 - ottaa huomioon Cotonoun sopimuksen,
 - ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 135 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Sambia on pitkään ollut esimerkki demokraattisesta valtiosta ja että siirtymät ovat olleet rauhanomaisia 25 vuoden ajan; toteaa, että väkivaltaiset yhteenotot johtavien Patriotic Front -puolueen ja United Party for National Development (UPND) -oppositiipuolueen välillä sotkivat valitettavasti valmistautumista vuoden 2016 vaaleihin;
- B. ottaa huomioon, että 11. toukokuuta 2017 tuli kuluneeksi kuukausi UPND:n johtajan Hakainde Hichileman vangitsemisesta ja että raskaasti aseistetut poliisit pidättivät hänet ja viisi hänen työntekijäänsä hänen kotiinsa 11. huhtikuuta tehdyn ratsian yhteydessä;
- C. ottaa huomioon, että Hichilemaa syytettiin presidentin hengen vaarantamisesta, kun hän väitetysti esti presidentin saattueen kulkua Mongussa 9. huhtikuuta 2017, ja häntä vastaan nostettiin välittömästi syytteet maanpetoksesta, josta epäilty henkilöä ei voi Sambiassa vapauttaa takuita vastaan, sekä lakisäateisten velvollisuuksien ja laillisten määräysten noudattamatta jättämisestä ja loukkaavasta kielenkäytöstä; ottaa huomioon, että Hichilema kiisti kaikki syytökset;
- D. toteaa, että vaikka Sambiassa ei käytännössä sovelleta kuolemanrangaistusta ja viimeinen teloitus suoritettiin maassa vuonna 1997, maanpetoksesta säädetty enimmäisrangaistus on edelleen kuolemanrangaistus;
- E. ottaa huomioon, että Hichileman asianajajat pitivät tapausta perusteettomana ja pyysivät Lusakan ensimmäisen asteen tuomioistuinta luopumaan syyteistä; ottaa huomioon, että tuomioistuin piti syytteet voimassa sen perusteella, että tuomiovalta maanpetostapauksissa kuuluu ainoastaan korkeimmalle oikeudelle;
- F. ottaa huomioon, että Hichilemaa pidetään tällä hetkellä Lusakan keskusrangaistustilauksessa, josta on rajalliset mahdollisuudet pitää yhteyttä yksityisiin tiedotusvälineisiin, asianajajiin, kannattajiin ja ystäviin; ottaa huomioon, että Hichilema ja hänen asianajajansa ovat ilmoittaneet halventavasta kohtelusta tämän ollessa vangittuna;
- G. ottaa huomioon, että UPND on pitänyt syytteitä poliittisesti tarkoitushakuisina ja Hichileman pidätys on saanut aikaan protestien aallon ja väkivaltaisia yhteenottoja ja lisännyt poliittisia jännitteitä maassa;

Torstai 18. toukokuuta 2017

- H. ottaa huomioon, että ihmisoikeusjärjestöt ovat vaatineet Sambian viranomaisia luopumaan syyteistä ja väittävät niiden tarkoituksena olevan häiritä ja pelotella Hichilemaa ja estää häntä tekemästä poliittista työtä; ottaa huomioon, että presidentti Lungu ilmoitti 14. huhtikuuta 2017, että hän ei aio puuttua Hichileman tapaukseen;
- I. ottaa huomioon, että Sambian katolinen piispainkokous on kritisoinut maan tärkeimpien oppositiojohtajien raakaa pidätystä ja tuominnut kansallisen poliisin käyttämisen ilmeisesti poliittisen oppositiojärjestäytymisen ja yleisen toiminnan estämiseen;
- J. ottaa huomioon, että presidentti Lungun voitettua Hichileman niukasti elokuun 2016 presidentinvaaleissa UPND riitautti vaalien tuloksen legitimitettiin ja tuomioistuimen riippumattomuuden, mutta asian käsittely päätettiin ilman että sitä olisi käsitelty tuomioistuimessa;
- K. ottaa huomioon, että Hichilemaa ja viittä muuta UPND:n jäsentä vastaan nostettiin 18. huhtikuuta 2017 uusi syyte maanpetoksesta, koska heidän väitettiin yrittäneen syrjäyttää hallitus 5.–8. huhtikuuta;
- L. ottaa huomioon, että EU:n vaalitarkkailuvaltuuskunta julkaisi 13. marraskuuta 2016 lopullisen raporttinsa, jossa todettiin vuoden 2016 parlamenttivaalien valmistelujen olleen pääosin asianmukaisia, mutta molemmat johtavat puolueet antoivat lausuntoja, jotka saivat aikaan jännitteitä kampanjan aikana ja johtivat useisiin vakaviin väkivaltaisiin välikohtauksiin;
- M. toteaa, että sekä EU että Yhdysvallat ovat ilmaisseet huolensa oppositiojohtajan vangitsemisesta ja kannustaneet hallitusta ja UPND:tä käymään rauhanomaista vuoropuhelua puolueiden välille muodostuneiden jännitteiden lievittämiseksi;
- N. ottaa huomioon, että Sambian presidentti uhkasi julistaa hätätilan 20. huhtikuuta 2017 kauppoihin ja poliisiasemiin kohdistettujen, UPND:n tekemiksi väitettyjen tuhopolttojen sarjan jälkeen; katsoo, että tämä todennäköisesti pahentaa olemassa olevia jännitteitä ja että olisi ennemmin pyrittävä saavuttamaan poliittinen ratkaisu;
- O. ottaa huomioon, että Hichileman vangitseminen tapahtui lisääntyvien poliittisten jännitteiden keskellä viime vuonna järjestettyjen kiistanalaisten vaalien jälkeen; ottaa huomioon, että ihmisoikeustarkkailijat ovat ilmoittaneet poliittisten aktivistien ja oppositio puolueiden tukahduttamistoimista, liiallisesta voimankäytöstä rauhanomaisten mielenosoitusten hajottamisen yhteydessä sekä tiedotusvälineisiin ja riippumattomiin toimittajiin kohdistetuista ratsioista;
- P. ottaa huomioon, että hallitus on ilmaissut suostuvansa vuoropuheluun sillä ehdolla, että kaikki oppositio puolueet hyväksyvät vuoden 2016 vaalien tuloksen;
- Q. ottaa huomioon, että Sambia on allekirjoittanut Cotonoun sopimuksen, jonka 9 artiklassa määrätään, että osapuolten on edistettävä ja suojeltava kaikkia perusvapauksia ja ihmisoikeuksia, myös poliittisia oikeuksia;
- R. ottaa huomioon, että Sambian hallitus aloitti 27. maaliskuuta 2017 julkiset kuulemiset maan jäsenyydestä Kansainvälisessä rikostuomioistuimessa;
1. ilmaisee huolensa Hakainde Hichileman pidättämisestä ja vangitsemisesta ja katsoo, että on varmistettava oikeudenmukaisuus, huolellisuus ja avoimuus kaikissa vaiheissa lainsäädäntöä sovellettaessa ja koko oikeusprosessissa; panee huolestuneena merkille väitteet, joiden mukaan syytteet olisivat poliittisesti tarkoitushakuisia, ja muistuttaa tämän vuoksi Sambian hallitusta sen veloitteesta taata perusoikeudet ja oikeusvaltioperiaatteen noudattaminen, mukaan luettuina oikeussuojan saatavuus ja oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, jotka vahvistetaan Afrikan ihmisoikeuksien ja kansojen oikeuksien peruskirjassa ja muissa kansainvälisissä ja alueellisissa ihmisoikeussopimuksissa;
2. on syvästi huolestunut väitteistä, joiden mukaan sanan- ja kokoontumisvapauden rajoittaminen on lisääntynyt; kehottaa hallitusta jatkamaan pyrkimyksiään palauttaa täydellinen lehdistönvapaus; muistuttaa hallituksen velvollisuudesta välttää pahentamasta nykyisiä poliittisia jännitteitä ja kunnioittaa, suojella ja edistää kansalaistensa kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia;

Torstai 18. toukokuuta 2017

3. vaatii Sambian viranomaisia suorittamaan nopean, riippumattoman ja huolellisen tutkimuksen Hichileman väitetystä halventavasta kohtelusta tämän vangitsemisen aikana ja saattamaan tekijät vastuuseen teoistaan;
 4. kannustaa kaikkia asiaankuuluvia poliittisia sidosryhmiä käyttämään perustuslaillisia ja oikeudellisia keinoja kansainvälisten normien mukaisesti, jotta voidaan ratkaista mahdolliset vaalien tuloksiin liittyvät riidat, ja tekemään voitavansa rauhan ja turvallisuuden takaamiseksi kansalaisyhteiskunnassa;
 5. kehottaa unionia jatkamaan Sambian yleisilanteen seuraamista tiiviisti ja käyttämään käytössä olevia poliittisia keinoja, myös korkeimman tason vuoropuhelua, jotta säilytetään oikeusvaltion ja demokratian, avoimen poliittisen ympäristön, vapaiden instituutioiden ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen edellytykset;
 6. kehottaa vahvasti Sambian hallitusta ottamaan huomioon vuoden 2016 vaaleja seuranneen EU:n vaalitarkkailuvaltuuskunnan lopulliset suositukset ja kiinnittämään erityistä huomiota tarpeeseen poistaa kokoontumisvapauden tiukat rajoitukset yleistä järjestystä koskevasta laista, taata tiedotusvälineiden vapaus ja riippumattomuus sekä ryhtyä kaikkiin asianmukaisiin toimiin poliittisten väkivaltaisuuksien ehkäisemiseksi;
 7. korostaa, että poliittisen luottamuksen ja vakauden palauttamiseksi tarvitaan kiireellisesti rauhanomaista ja rakentavaa vuoropuhelua Patriotic Front -puolueen ja UPND:n välillä; toteaa, että molemmilla osapuolilla on vastuu pidättäytyä väkivaltaan yllyttämisestä ja sen lietsomisesta sekä luoda avointa demokraattista keskustelua edistävät olosuhteet; pitää myönteisenä kansainvälisten ja alueellisten kumppaneiden osallistumista ja välittäjänä toimimista sekä YK:n ihmisoikeus-toimikunnan kehotusta vuoropuheluun poliittisten väkivaltaisuuksien estämiseksi;
 8. kannattaa Sambian katolisen piispainkokouksen ja muiden kansalaisyhteiskunnan ryhmien aloitetta, jossa vastapuolia kehoitetaan rauhanomaiseen vuoropuheluun;
 9. muistuttaa vastustavansa jyrkästi kuolemanrangaistusta kaikissa tapauksissa ja olosuhteissa; pitää myönteisenä, että maassa ei ole pantu kuolemantuomioita täytäntöön vuoden 1997 jälkeen; kehottaa Sambiaa ratifioimaan kansalaisyhteiskuntaoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevaan kansainväliseen yleissopimukseen liittyvän toisen valinnaisen pöytäkirjan kuolemanrangaistuksen poistamisesta;
 10. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen yhteispuheenjohtajille, Afrikan unionin komissiolle, yleisafrikkalaiselle parlamentille, Sambian hallitukselle ja Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerille.
-

Torstai 18. toukokuuta 2017

P8_TA(2017)0219

Etiopia ja erityisesti Merera Gudinan tapaus**Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. toukokuuta 2017 Etiopiasta ja erityisesti Merera Gudinan tapauksesta (2017/2682(RSP))**

(2018/C 307/12)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Etiopian tilanteesta,
- ottaa huomioon viimeisimmän Etiopiaa koskevan yleisen määräaikaisarvioinnin, joka tehtiin ennen YK:n ihmisoikeusneuvoston vuoden 2015 istuntoa,
- ottaa huomioon Euroopan ulkosuhdehallinnon (EUH) lehdistötiedotteen komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Federica Mogherinin ja Etiopian pääministerin Hailemariam Desalegnin tapaamisesta Addis Abebassa 17. maaliskuuta 2017,
- ottaa huomioon 8. joulukuuta 1994 hyväksytyyn Etiopian demokraattisen liittotasavallan perustuslain ja erityisesti perusoikeuksia ja -vapauksia, ihmisoikeuksia ja demokraattisia oikeuksia koskevan III luvun säännökset,
- ottaa huomioon Etiopian ihmisoikeuskomission Etiopian parlamentille 18. huhtikuuta 2017 antaman suullisen raportin,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksista vastaavan Euroopan unionin erityisedustajan Stavros Lambrinidisin 10. huhtikuuta 2017 antaman lausunnon Etiopian-vierailustaan, jonka tarkoituksena oli käynnistää ihmisoikeuksia ja hallintoa koskeva strateginen toimintaohjelma,
- ottaa huomioon kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen, jonka Etiopia ratifioi vuonna 1993,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen,
- ottaa huomioon EUH:n 23. joulukuuta 2015 Etiopian viimeaikaisista yhteenotoista antaman julkilausuman,
- ottaa huomioon varapuheenjohtajan / korkean edustajan tiedottajan 10. lokakuuta 2016 antaman julkilausuman Etiopian ilmoituksesta, että maahan on julistettu poikkeustila,
- ottaa huomioon 11. marraskuuta 2015 allekirjoitetun EU:n ja Etiopian välisen maahanmuuttoa ja liikkuvuutta koskevan yhteisen toimintasuunnitelman,
- ottaa huomioon Yhdysvaltojen ulkoministeriön 18. joulukuuta 2015 antaman lausunnon yhteenotoista Oromiassa, Etiopiassa,
- ottaa huomioon EU:n ja Etiopian välisen strategisen toimintaohjelman,
- ottaa huomioon Afrikan ihmisoikeuksien ja kansojen oikeuksien peruskirjan,
- ottaa huomioon Cotonoun sopimuksen,
- ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusvaltuutetun Zeid Ra'ad Al Husseinin Etiopian-vierailun, joka päättyi 4. toukokuuta 2017,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 135 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 4 kohdan,

Torstai 18. toukokuuta 2017

- A. toteaa, että Etiopialla on keskeinen rooli alueella ja että se saa poliittista tukea länsimaisilta avunantajilta sekä useimmilta alueellisilta naapureiltaan, koska se on Afrikan unionin (AU) isäntämaa ja koska se osallistuu YK:n rauhanturvaamista, turvallisuutta ja avunantoa koskeviin kumppanuuksiin länsimaiden kanssa ja tukee kansainvälisiä ponnisteluja saada aikaan vakautta Somaliaan ja torjua terroristiryhmiä alueella; toteaa, että Etiopia vaikuttaa myös aktiivisesti Sudanin ja Etelä-Sudanin suhteisiin ja on järjestänyt rauhanneuvotteluja Afrikan sarven alueen maiden yhteistyöjärjestön (IGAD) puitteissa;
- B. toteaa, että Etiopia, jonka asukasluku on 100 miljoonaa, on saatujen tietojen mukaan yksi nopeimmin kasvavista talouksista Afrikassa ja houkuttelee huomattavia ulkomaisia investointeja, muun muassa maatalouteen, rakennusalaan ja valmistusteollisuuteen, ja maassa toteutetaan laajamittaisia kehityshankkeita, kuten voimalaitospatojen rakentamisia sekä suurviljelmiä, ja harjoitetaan laajalle levinnyttä maanvuokrausta, usein ulkomaisille yrityksille, ja että sen talous kasvoi keskimäärin 10 prosentin vauhtia viime vuosikymmenellä; toteaa, että se kuuluu kuitenkin edelleen köyhimpiin talouksiin ja että sen BKTL henkeä kohden on 632 Yhdysvaltain dollaria; toteaa, että se oli 173. sijalla 187 maan joukossa YK:n vuoden 2014 inhimillisen kehityksen indeksissä;
- C. ottaa huomioon, että Afrikan sarven nykyinen humanitaarinen kriisi, joka koettelee Ogadenin aluetta ja muita Etiopian alueita, on tuonut mukanaan koleraa ja elintarvikepulaa, jotka ovat jo aiheuttaneet monien ihmisten kuoleman ja vaarantaneet tuhansien hengen erityisesti maaliskuun 2017 alusta lähtien; ottaa huomioon, että YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun virasto (UNHCR) esitti tähän asti suurimman, 96,4 miljoonan Yhdysvaltain dollarin vetoomuksensa 1,19 miljoonan pakolaisen ja entisen pakolaisen auttamiseksi Sudanissa, Somaliassa, Etiopiassa ja Keski-Afrikan tasavallassa; toteaa, että tammikuussa 2017 Etiopia julisti itäisiin maakuntiinsa kuivuuden vuoksi hätätilan, sillä 5,6 miljoona ihmistä tarvitsee kiireellisesti apua, ja se pyytää tukea kansainväliseltä yhteisöltä; ottaa huomioon, että vuonna 2016 kuivuus aiheutti kymmenen miljoonan ihmisen nälänhädän ja karjaa menehtyi satoja tuhansia;
- D. toteaa, että EU:n ja Etiopian välinen strateginen toimintaohjelma allekirjoitettiin 14. kesäkuuta 2016; on tietoinen Etiopian keskeisestä roolista Afrikassa ja kansainvälisessä yhteisössä sekä sen huomattavasta talouskasvusta ja edistymisestä vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamisessa; toteaa, että EU tukee Etiopian rakentavaa roolia rauhan ja turvallisuuden aikaansaamiseksi Afrikan sarvessa;
- E. toteaa, että Etiopiaan kohdistuu jatkuva maahantulijoiden ja maasta pois muuttavien virta ja että se toimii isäntämaana noin 800 000: lle pääasiassa Etelä-Sudanista ja Eritreasta mutta myös Somaliasta tulleelle pakolaiselle; toteaa, että 11. marraskuuta 2015 EU ja Etiopia allekirjoittivat maahanmuuttoa ja liikkuvuutta koskevan yhteisen toimintasuunnitelman vahvistaakseen keskinäistä yhteistyötään ja vuoropuheluaan maahanmuuton alalla;
- F. ottaa huomioon, että Etiopia on allekirjoittanut Cotonoun sopimuksen, jonka 96 artiklassa määrätään, että ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittaminen on EU:n ja AKT-maiden välisen yhteistyön olennainen osa;
- G. ottaa huomioon, että Etiopian viranomaiset ovat toistuvasti käyttäneet liiallisia voimakeinoja rauhanomaisia mielenosoittajia vastaan ja syylistyneet Oromo-yhteisön ja muiden etnisten ryhmien jäseniin kohdistuneisiin ihmisoikeusloukkauksiin, mukaan lukien vaino, mielivaltaiset pidätykset ja tapot, koska heidän katsotaan vastustavan hallitusta; ottaa huomioon, että Etiopian hallitus syyttää usein hallituksen politiikan arvostelijoita terrorismiyhteyksistä; ottaa huomioon, että toimittajia, bloggaajia, protestoijia ja aktivisteja on asetettu syytteeseen vuonna 2009 annetun tiukan terrorismin vastaisen julistuksen nojalla;
- H. toteaa, että tilanne huononi huhtikuun puolivälissä vuonna 2014, kun hallitus ilmoitti panevansa täytäntöön Addis Abeban yhtenäisen alueellisen kehittämissuunnitelman, jonka mukaan rakentamista voidaan laajentaa kaupungin ulkopuolisille alueille, jotka kuuluvat Oromian kansalliselle maakunnalle, joka on Addis Abebaa ympäröivä Etiopian laajin maakunta;
- I. toteaa, että 14. tammikuuta 2016 hallitus päätti perua kiistanalaisen laajamittaisen yleiskaavasuunnitelman; toteaa, että Addis Abeban laajentaminen on jo nyt pakottanut monia Oromo-viljelijöitä siirtymään asuinseudultaan ja ajanut heidät köyhyysloukkuun;

Torstai 18. toukokuuta 2017

- J. ottaa huomioon, että vuosina 2015 ja 2016 Oromiassa nähtiin joukkomielenosoituksia, joilla vastustettiin kaupungin rajojen laajentamista Oromo-viljelijöiden maille, joilla asuu kaksi miljoonaa ihmistä, sillä maanlunastukset katsottiin maananastuksiksi; ottaa huomioon, että levottomuuksia tutkinut Etiopian ihmisoikeuskomissio raportoi 19. huhtikuuta 2017, että kesä- ja lokakuun 2016 välisenä aikana 462 siviiliä ja 33 turvallisuusjoukkojen jäsentä oli kuollut sekä 338 siviiliä ja 126 turvallisuusjoukkojen jäsentä loukkaantunut;
- K. toteaa, että 9. lokakuuta 2016 Etiopian pääministeri Hailemariam Desalegn julisti poikkeustilan Etiopian perustuslain nojalla; toteaa, että poikkeustilan aikana armeijalla on oikeus vahvistaa turvallisuutta koko maassa ja kaventaa entisestään sananvapautta ja tiedonsaantia; ottaa huomioon, että 15. maaliskuuta 2017 hallitus ilmoitti, että monet poikkeustilan aikaiset rajoitteet oli poistettu ja etteivät armeijan komentajat voineet enää pidättää ihmisiä mielivaltaisesti tai suorittaa kotietsintöjä ilman lupaa ja että ulkonaliikkumiskielto ja joitakin tiedotusvälineiden raportointia koskevia rajoitteita poistettaisiin; ottaa huomioon, että 29. maaliskuuta 2017 Etiopian parlamentti päätti yksimielisesti jatkaa poikkeustilaa neljällä kuukaudella;
- L. ottaa huomioon, että 30. marraskuuta 2016 Etiopian turvallisuusjoukot pidättivät Etiopian Oromo Federalist Congress -oppositiopuolueen puheenjohtajan Merera Gudinan Addis Abebassa, sen jälkeen kun hän oli 9. marraskuuta 2016 vierailut Euroopan parlamentissa, jossa hän oli osallistunut paneeliin muiden oppositiojohtajien kanssa, ja hänen väitettiin rikkoneen poikkeustilalakia "aiheuttamalla paineita hallitusta vastaan", "uhkaamalla yhteiskuntaa väkivallalla" ja yrittämällä "häiritä perustuslaillista järjestystä"; toteaa, että pyynnöt hänen vapauttamisekseen takuita vastaan on evätty ja häntä pidetään yhä vangittuna odottamassa tuomiotaan; toteaa, että 24. helmikuuta 2017 Gudinaa ja kahta kanssasyötettyä Berhanu Negaa ja Jawar Mohammedia vastaan nostettiin neljä eri syytettä Etiopian rikoslain rikkomisesta;
- M. toteaa, että muita aktivisteja, toimittajia ja ihmisoikeuspuolustajia, joista mainittakoon Getachew Shiferaw (Negere Ethiopia -lehden päätoimittaja), Fikadu Mirkana (Oromian radio- ja TV-yhtiöstä), Eskinder Nega (tunnettu toimittaja), Bekele Gerba (Oromo-rauhanaktivisti) ja Andargachew Tsige (oppositiojohtaja), on myös pidätetty tai pidetään vangittuna; toteaa, että internetaktivisti Yonathan Tesfaye on tuomittu terrorisminvastaisen lainsäädännön nojalla hänen Facebookissa antamiensa kommenttien perusteella, ja että häntä odottaa vankeusrangaistus, jonka pituus on 10–20 vuotta;
- N. toteaa, että ruotsalasetiopialainen kardiologi Fikru Maru toimi Etiopian ensimmäisen sydänsairaalan johtajana Addis Abebassa; toteaa, että häntä on pidetty vankilassa Etiopiassa vuodesta 2013 erittäin kyseenalaisten syytteiden nojalla; toteaa, että hän on ollut useita vuosia vankilassa ilman oikeudenkäyntiä; toteaa, että häntä vastaan on nyt esitetty lisäsyitteitä "terrorismista" juuri ennen hänen vankilatuomiionsa päättymistä;
- O. ottaa huomioon, että Etiopia otti hiljattain vastaan korkeita ihmisoikeusalan virkamiehiä, muun muassa YK:n ihmisoikeusvaltuutetun ja ihmisoikeuksista vastaavan EU:n erityisedustajan Stavros Lambrinidisin, kun käynnistettiin EU:n ja Etiopian välisen strategisen toimintaohjelman alainen, ihmisoikeuksia ja hallintoa koskeva alakohtainen vuoropuhelu; toteaa, että Etiopian ihmisoikeustilanne on parantunut hitaasti, kun otetaan huomioon poliittisten toimijoiden vangitsemiset, terrorismin vastaisen lain ja kansalaisjärjestöjä koskevan lain jatkuva käyttö sekä poikkeustilan jatkaminen;
- P. ottaa huomioon, että 5. toukokuuta 2017 YK:n ihmisoikeusvaltuutettu Zeid Ra'ad Al Hussein ilmoitti, että Etiopian hyväntekeväisyysjärjestöistä ja yhdistyksistä annettu julistus sekä terrorismin vastaiset ja tiedotusvälineitä koskevat lait eivät vaikuta olevan asiaan liittyvien kansainvälisten oikeudellisten normien mukaisia ja ne olisi uudistettava;
1. kehottaa Etiopian hallitusta vapauttamaan välittömästi takuita vastaan Merera Gudinan, Fikru Marun ja kaikki muut poliittiset vangit ja luopumaan tällä hetkellä maanpaossa olevia Berhanu Negaa ja Jawar Mohammedia vastaan nostetuista syyteistä, jotka nostettiin heidän poissaollessaan; korostaa, että jotta vuoropuhelu opposition kanssa vaikuttaisi

Torstai 18. toukokuuta 2017

uskottavalta, johtavat oppositiopoliitikot, kuten Merera Gudina, on vapautettava; kehottaa EU:n korkeaa edustajaa kannustamaan EU:n jäsenvaltioita pyrkimään kiireellisesti aloittamaan YK:n johtaman kansainvälisen selvityksen uskottavasta, avoimesta ja riippumattomasta tutkimuksesta, joka koskee mielenosoittajien tappamista, ja painostamaan Etiopian hallitusta, jotta se antaisi suostumuksensa;

2. kehottaa Etiopian hallitusta jatkamaan rajoitusten poistamista ja lopettamaan poikkeustilan sekä tiedostamaan, että se estää ilmaisunvapauden ja rajoittaa vakavasti moninaisia ja legitiimejä näkemyksiä Etiopian yhteiskunnasta, joita tarvitaan kipeästi Etiopian kriisin ratkaisemiseksi; korostaa, että keskustelun puute vaarantaa Etiopian vakauden;

3. kehottaa Etiopian hallitusta lopettamaan terrorismin vastaisen lain soveltamisen (terrorismin vastainen julistus nro 652/2009) laillisten rauhanomaisten mielenilmaisujen tai toisinajattelijoiden tukahduttamiseksi; kehottaa Etiopian hallitusta myös tarkistamaan terrorismin vastaista lakiaan;

4. katsoo, että Etiopiassa tarvitaan laajempaa etnisesti monimuotoista demokraattista osallistumista sekä eri etnisille ja uskonnollisille ryhmille tasa-arvoisempia mahdollisuuksia osallistua poliittiseen, taloudelliseen ja yhteiskunnalliseen toimintaan sekä kulttuurielämään;

5. vaatii Etiopian hallitusta kunnioittamaan kaikilta osin sananvapautta, yhdistymisvapautta ja lehdistön vapautta Etiopian perustuslain mukaisesti sekä vapauttamaan perusteettomasti pidätetyt toimittajat ja bloggaajat; on vakaasti sitä mieltä, että rauhanomainen mielenilmaisu on osa demokraattista prosessia ja että vastaamista liiallisella voimankäytöllä olisi vältettävä kaikissa olosuhteissa; vaatii hallitusta panemaan asianmukaisesti täytäntöön viimeaikaisia väkivaltaisia mielenilmaisuja koskevat Etiopian ihmisoikeuskomission suositukset, jotka koskevat erityisesti väkivaltaan syylistyneiden eri turvallisuusjoukkojen jäsenten saattamista oikeuden eteen, joihinkin kansanryhmiin kuuluviin henkilöihin kohdistettujen hyökkäysten estämistä sekä kansalaisten oikeussuojan puolustamista;

6. muistuttaa Etiopian hallitusta sen velvoitteista taata perusoikeudet, mukaan luettuna oikeussuojan saatavuus ja oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, sellaisina kuin niistä on määrätty Afrikan ihmisoikeuksien ja kansojen oikeuksien peruskirjassa ja muissa kansainvälisissä ja alueellisissa ihmisoikeusasiakirjoissa, muun muassa Cotonoun sopimuksessa ja erityisesti sen 8 ja 96 artiklassa;

7. kehottaa Etiopian hallitusta myöntämään ihmisoikeusjärjestöille ja kansalaisjärjestöille esteettömän pääsyn maan kaikkiin osiin, erityisesti alueille, joilla on konflikteja ja mielenilmauksia;

8. on huolissaan lainsäädännöstä, joka rajoittaa vakavasti sananvapautta, lehdistön vapautta, tiedonvapautta, yhdistymisvapautta ja rauhanomaista kokoontumisvapautta sekä ihmisoikeuksien seuranta;

9. muistuttaa, että Etiopia on muuttajien tärkeä kohdema, kauttakulkumaa ja lähtömaa ja että se toimii suurimman pakolaisväestön isäntämaana Afrikassa; panee merkille, että EU ja Etiopia ovat hyväksyneet maahanmuuttoa ja liikkuvuutta koskevan yhteisen toimintasuunnitelman, joka käsittää pakolaisia, rajavalvontaa ja ihmiskaupan torjuntaa koskevia kysymyksiä; kehottaa myös komissiota seuraamaan tiiviisti kaikkia hankkeita, joita äskettäin on pantu alulle EU:n Afrikka-hätärahaston puitteissa; muistuttaa, että Etiopia on Afrikan toiseksi väestörikkain maa ja yksi sen nopeimmin kasvavista talouksista mutta kuitenkin edelleen yksi köyhimmistä; muistuttaa, että Etiopialla on 5 328 km pitkä rajalinja ja että siihen vaikuttavat naapurimaiden epävakaus ja jatkuva muuttajien virta ja että se toimii isäntämaana noin 800 000:lle pakolaiselle;

10. panee merkille Etiopian merkittävän aseman alueella ja erityisesti sen antaman tuen Somalian vakauttamiselle, terrorismien torjunnalle sekä Sudanin ja Etelä-Sudanin väliselle ja Etelä-Sudanin sisäiselle rauhanprosessille; pitää olennaisen tärkeänä, että Euroopan unioni käy poliittista vuoropuhelua tämän keskeisen maan kanssa;

11. ilmaisee syvän huolensa Etiopian nykyisen kuivuuden vuoksi, sillä se on heikentänyt maan humanitaarista tilannetta; on ilahtunut 165 miljoonan euron lisäavusta alueelle Etelä-Sudanin kriisiin ja naapurimaille sekä Etiopian, Somalian ja Kenian kuivuuteen;

Torstai 18. toukokuuta 2017

12. antaa kiitosta Etiopialle sen saavuttamasta edistyksestä nopeasti kasvavan väestön, myös naapurimaista konflikteja pakenevien ihmisten, olojen parantamisessa ja arvostaa sen johtajuutta alueella ja Afrikan unionissa;
 13. katsoo, että EU:n tulevassa yhteistyössä Etiopian kanssa olisi otettava huomioon merkittävän edistyksen saavuttaminen ihmisoikeuksia koskevien vaatimusten noudattamisessa;
 14. kehottaa Etiopian viranomaisia torjumaan etnistä syrjintää sekä ryhtymään toimiin rauhanomaisen ja rakentavan vuoropuhelun aikaansaamiseksi eri yhteisöjen välillä;
 15. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan ulkosuhdehallinnolle, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle / komission varapuheenjohtajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen yhteispuheenjohtajille, Afrikan unionin komissiolle ja yleisafrikkalaiselle parlamentille ja Etiopian hallitukselle.
-

Torstai 18. toukokuuta 2017

P8_TA(2017)0220

Etelä-Sudan

Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. toukokuuta 2017 Etelä-Sudanista (2017/2683(RSP))

(2018/C 307/13)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Sudanista ja Etelä-Sudanista,
 - ottaa huomioon troikan (Yhdysvallat, Yhdistynyt kuningaskunta ja Norja) ja EU:n 8. toukokuuta 2017 antaman julkilausuman Etelä-Sudanin turvallisuustilanteesta,
 - ottaa huomioon YK:n pääsihteerin tiedottajan 29. huhtikuuta 2017 antaman julkilausuman Etelä-Sudanista,
 - ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston asiantuntijaneelin 13. huhtikuuta 2017 esittämän loppuraportin Etelä-Sudanista,
 - ottaa huomioon Afrikan sarven alueen maiden yhteistyöjärjestön (IGAD) 25. maaliskuuta 2017 pitämän 30. ylimääräisen huippukokouksen julkilausuman Etelä-Sudanista,
 - ottaa huomioon Genevessä 27. helmikuuta–24. maaliskuuta 2017 pidetyn ihmisoikeusneuvoston 34. istunnon tulokset,
 - ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston puheenjohtajan 23. maaliskuuta 2017 antaman julkilausuman Etelä-Sudanista,
 - ottaa huomioon komission Euroopan parlamentille 1. helmikuuta 2017 antaman julkilausuman,
 - ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston 16. joulukuuta 2016 antaman päätöslauselman 2327 (2016),
 - ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 12. joulukuuta 2016 antamat päätelmät Etelä-Sudanista,
 - ottaa huomioon 9. toukokuuta 2017 annetun YK:n humanitaaristen asioiden koordinoitumiston humanitaarisen raportin,
 - ottaa huomioon Afrikan sarven alueen maiden yhteistyöjärjestön (IGAD) 17. elokuuta 2015 tekemän sopimuksen Etelä-Sudanin konfliktin ratkaisemisesta,
 - ottaa huomioon vuonna 2005 tehdyn Sudanin kokonaisvaltaisen rauhansopimuksen,
 - ottaa huomioon tarkistetun Cotonoun sopimuksen,
 - ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen,
 - ottaa huomioon kansalaisyhteiskuntaa ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen,
 - ottaa huomioon Afrikan ihmisoikeuksien ja kansojen oikeuksien peruskirjan,
 - ottaa huomioon tavanomaisten aseiden kauppaa koskevan kansainvälisen sopimuksen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 135 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 4 kohdan,
- A. toteaa, että Etelä-Sudanissa on riehunut sisällissota jo yli kolmen vuoden ajan ja se alkoi sen jälkeen, kun etniseen Dinka-ryhmään kuuluva maan presidentti Salva Kiir syytti erotettua varapresidenttiään Riek Macharia, joka kuuluu etniseen Nuer-ryhmään, itseensä kohdistuvan vallankaappauksen suunnittelusta; toteaa, että Riek Machar on kiistänyt yrittäneensä vallankaappausta;
- B. toteaa, että huolimatta Etelä-Sudanin konfliktin ratkaisemisesta tehdyn sopimuksen allekirjoittamisesta elokuussa 2015 ihmisoikeuksia koskeva kansainvälinen oikeus ja humanitaarinen oikeus jätetään edelleen täysin huomiotta eikä konfliktin yhteydessä tapahtuneista loukkauksista ja väärinkäytöksistä ole asetettu ketään vastuuseen;

Torstai 18. toukokuuta 2017

- C. toteaa, että maata uhkaa sisällissodan seurauksena nälänhätä ja taloudellinen romahdus, sillä yli 3,6 miljoonaa ihmistä on joutunut jättämään kotinsa ja arviolta 4,9 miljoonan ihmisen ruokaturva on vaarantunut; toteaa, että humanitaariset tarpeet ovat kasvaneet edelleen hälyttävälle tasolle, sillä arviolta 7,5 miljoonaa ihmistä tarvitsee humanitaarista apua ja yli miljoona ihmistä saa tällä hetkellä suojaa YK:n tiloissa; panee merkille, että YK:n virastot ovat esittäneet entistä voimakkaamman vetoomuksen humanitaarisen avun saamiseksi ja todenneet, että tarvitaan vähintään 1,4 miljardia dollaria, jotta voitaisiin helpottaa "uskomatonta" kärsimystä; toteaa, että vain 14 prosenttia tästä summasta on tähän mennessä rahoitettu;
- D. toteaa, että kehityksen jatkuessa samansuuntaisena vuoden 2017 loppuun mennessä puolet maan väestöstä on menehtynyt tai joutunut siirtymään asuinseuduiltaan; toteaa, ettei ole tiedossa, kuinka paljon ihmishenkiä on menetetty väkivallan seurauksena;
- E. toteaa, että YK:n asiantuntijajaneelin uusimman raportin mukaan Etelä-Sudanin hallituksen on todettu olevan yksi suurimmista väkivallan ja ihmisoikeusrikkomusten harjoittajista maassa; toteaa, että nälänhädän katsotaan olevan seurausta ihmisen toiminnasta, ja yhdeksi sen tärkeimmistä syistä katsotaan se, että Etelä-Sudanin hallitus haaskaa rahaa aseisiin;
- F. toteaa, että hallituksen viime viikkoina toteuttamat laajat hyökkäykset Yuaissa, Waatissa, Tongassa ja Kodokissa ovat aiheuttaneet traagisia humanitaarisia seurauksia ja pakottaneet 50 000–100 000 ihmistä siirtymään muualle; toteaa, että tämä on jatkoa sille, että 8. huhtikuuta 2017 surmattiin useita siviilejä läntisessä Waun kaupungissa kollektiivisena rangaistuksena etnisen alkuperän ja poliittisten näkemysten perusteella; toteaa, että hallituksen joukot pitävät kohteenaan edelleen siviilejä, mikä loukkaa aseellisia selkkauksia koskevaa lainsäädäntöä, ja joukot ovat estäneet YK:n joukkoja suojelemasta siviilejä;
- G. panee merkille, että hallitus on tuhonnut sairaaloita ja klinikoita, mikä on sotarikos; toteaa, että sairaaloista ja klinikoilta on varastettu tarvikkeita, mikä on johtanut niiden sulkemiseen, jolloin ihmiset eivät ole voineet saada ihmishenkiä pelastavaa lääketieteellistä hoitoa;
- H. toteaa, että lähes joka kolmas koulu Etelä-Sudanissa on tuhottu tai vaurioitunut, vallattu tai suljettu, mikä on vaikuttanut kokonaisen lapsisukupolven koulutukseen; toteaa, että yli 600 000:n alle viisivuotiaan lapsen arvioidaan kärsivän akuutista aliravitsemuksesta;
- I. toteaa, että noin kaksi miljoonaa lasta on paennut maasta ja lasten osuus Etelä-Sudanista lähteneistä pakolaisista on 62 prosenttia; toteaa, että konflikti aiheuttaa heille kestävämmän trauman, stressiä ja emotionaalista järkytystä; toteaa, että arviolta 17 000 lasta, joista suurin osa on poikia, on värvätty tai heitä käytetään sotilaina maan asevoimissa ja aseellisissa ryhmissä; ottaa huomioon, että tuhansia lapsia on kuollut, raiskattu, joutunut siirtymään pois kotiseuduiltaan tai jäänyt orvoiksi;
- J. toteaa, että naisia ja tyttöjä raiskataan ja siepataan järjestelmällisesti, mitä käytetään aseena sodassa; toteaa, että YK:n tutkimuksen mukaan 70 prosenttia maan sisäisesti siirtymään joutuneiden leireissä asuvista naisista Jubassa on raiskattu ja useimmissa tapauksissa raiskaajat ovat olleet poliiseja tai sotilaita;
- K. toteaa, että naapurimaiden epävakauden vuoksi Etelä-Sudanissa on myös noin 270 000 pakolaista Sudanista, Kongon demokraattisesta tasavallasta, Etiopiasta ja Keski-Afrikan tasavallasta;
- L. panee merkille, että Maailman terveysjärjestö ilmoitti kesäkuussa 2016 koleraepidemiasta, joka oli jo tartuttanut tuhansia ja joka on tiettävästi levinnyt edelleen viime viikkoina; toteaa, että monet koleran, malarian, tuhkarokon, ripulin ja akuuttien hengitystiesairauksien aiheuttamat kuolemantapaukset ovat seurausta äärimmäisestä köyhyydestä ja kurjista elinoloista; toteaa, että monet kuolemantapaukset olisi voitu estää, jos ihmisten olisi ollut mahdollista saada terveydenhoitoa;

Torstai 18. toukokuuta 2017

- M. toteaa, että Etelä-Sudanin konfliktin ratkaisemisesta tehdyn sopimuksen mukaan Kansallisen yhtenäisyyden väliaikais-hallituksen (TGNU) mandaatin olisi päätyttävä elokuussa 2018 pidettävien vaalien jälkeen;
- N. toteaa, että YK:n ja muiden uskottavien lähteiden mukaan EU:n jäsenvaltioissa ja useissa kolmansissa maissa toimivat välittäjät ovat siirtäneet helikoptereita ja konekiväärejä Etelä-Sudanin aseistetuille ryhmittymille ja antaneet sotilaallista logistista apua; toteaa, että konfliktin pitkittyminen on johtanut uusien aseistettujen ryhmien syntyymiseen ja yhteiskunnan militarisoitumiseen;
- O. toteaa, että humanitaarisiin saattueisiin ja työntekijöihin kohdistuneiden hyökkäysten lukumäärä on äärimmäisen huolestuttava; toteaa, että joulukuun 2013 jälkeen ainakin 79 avustustyöntekijää on surmattu; toteaa, että viimeksi maaliskuussa 2017 kuusi avustustyöntekijää autonkuljettajineen surmattiin hyökkäyksessä, joka oli tähän mennessä tuhoisin humanitaarisiin avustustyöntekijöihin kohdistettu hyökkäys;
- P. panee merkille, että komissio ilmoitti 21. helmikuuta 2017 suuruudeltaan 82 miljoonan euron hätäapupaketista nälänhädän puhjettua; toteaa, että EU on yksi maan suurimmista avunantajista ja se myönsi yli 40 prosenttia kaikesta humanitaarisesta rahoituksesta, jolla tuetaan ihmishenkiä pelastavia ohjelmia vuonna 2016, ja se on myöntänyt noin 381 miljoonan euron edestä humanitaarista apua konfliktin alettua vuonna 2013;
1. on hyvin huolissaan Etelä-Sudanissa edelleen käynnissä olevasta konfliktista; kehottaa lopettamaan välittömästi kaikki sotilasoperaatiot ja muistuttaa jälleen presidentti Salva Kiiriä sekä entistä varapresidenttiä Riek Macharia näille Etelä-Sudanin konfliktin ratkaisemisesta tehdyn sopimuksen nojalla kuuluvista velvoitteista; kehottaa presidentti Kiiriä toteuttamaan välittömästi sitoutumisensa yksipuoliseen tulitaukoon, josta ilmoitettiin IGAD-järjestön valtionpäämiehille 25. maaliskuuta 2017;
 2. kehottaa aseellisen konfliktin kaikkia osapuolia lopettamaan välittömästi ja täysin kaikenlaisen siviileihin ja etenkin naisiin ja tyttöihin kohdistuvan seksuaalisen väkivallan; muistuttaa, että raiskauksen käyttö aseena sodassa on kansainvälisen oikeuden mukaan rangaistava sotarikos; kehottaa Etelä-Sudanin hallitusta antamaan suojelua kaikille haavoittuville ryhmille, saattamaan syylliset oikeuden tuomittaviksi ja lopettamaan poliisin ja armeijan rankaisemattomuuden;
 3. tuomitsee kaikki siviileihin ja humanitaarisiin avustustyöntekijöihin kohdistuneet hyökkäykset, joista etenkin jälkimmäiset haittaavat avun antamista ja tarvikkeiden toimittamista ihmishenkien pelastamiseksi; korostaa, ettei selkkaukseen voi olla sotilaallista ratkaisua ja että Etelä-Sudanin hallituksen on taattava todellinen tulitauko ja osoitettava näin aitoa sitoutumista rauhaan ja vakauteen; katsoo, että rauhaa koskevan sitoumuksen on oltava pelkkää vihollisuuksien lopettamista laajempi ja sen tulee käsittää joukkojen poisvetäminen, etnisten aseellisten ryhmittymien hajottaminen, esteetön humanitaarisen avun toimittaminen sekä poliittisten vankien vapauttaminen;
 4. on erittäin huolissaan vakavasta ja edelleen pahenevasta humanitaarisesta tilanteesta koko maassa; kehottaa siksi jälleen EU:ta ja sen jäsenvaltioita lisäämään humanitaarista apua nälänhädän helpottamiseksi; kehottaa myös painostamaan Etelä-Sudanin hallitusta, jotta se varmistaisi humanitaarisen avun toimitusreittien pysymisen avoimina;
 5. tuomitsee kaikkien eri osapuolten harjoittaman lasten värväämisen aseelliseen selkkaukseen Etelä-Sudanissa; korostaa, että kun konfliktin osapuolet värväävät lapsia, kyse on sotarikoksesta, johon syyllistyneet komentajat on asetettava rikosoikeudelliseen vastuuseen; varoittaa, että kokonainen nuorten sukupolvi on nyt vaarassa kokea vakavan trauman sekä vakavaa emotionaalista järkytystä ja jäädä ilman koulutusta; kehottaa käyttämään EU:n humanitaarista ja kehitysapua avun antamiseen peruskoulutuksen järjestämisessä sekä pitkän aikavälin kuntouttamisessa ja neuvonnassa; tuomitsee jyrkästi oppilaitosten käytön sotilaallisissa operaatioissa;
 6. kehottaa unionin ulkosuhdehallintoa ja komission varapuheenjohtajaa / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa käyttämään kaikkia saatavissa olevia resursseja, jotta YK, Afrikan unioni ja IGAD saataisiin mukaan uuden poliittisen prosessin käynnistämiseen tarkoituksena saada aikaan pysyvä tulitauko ja panna kokonaisuudessaan täytäntöön turvallisuutta ja hallintoa koskevat rauhansopimuksen luvut;
 7. katsoo, että Afrikan unionin on EU:n ja sen jäsenvaltioiden tuella omaksuttava aktiivinen rooli välittäjänä poliittisen ratkaisun aikaansaamiseksi niin, että Etelä-Sudaniin saadaan pysyvä rauha; katsoo, että samalla on myös osoitettava lisää resursseja Afrikan unionin Etelä-Sudanin-lähettiläälle Alpha Oumar Konarelle; tukee kehotuksia, joiden mukaan Afrikan unionin komission olisi järjestettävä kansainvälinen konferenssi, johon osallistuisivat YK ja IGAD, jotta voidaan yhdistää ja sovittaa yhteen kansainväliset ponnistukset Etelä-Sudanin sodan lopettamiseksi;

Torstai 18. toukokuuta 2017

8. toistaa antavansa täyden tukensa YK:n Etelä-Sudanin-erityisedustajan työlle sekä YK:n Etelä-Sudanin operaation (UNMISS) ja sen alueellisten suojajoukkojen mandaatille; toteaa, että niiden tehtävänä on siviilien suojeleminen ja heihin kohdistuvan väkivallan estäminen sekä humanitaarisen avun toimittamisen mahdollistavien olosuhteiden aikaansaaminen; kehottaa osapuolia tukemaan YK:n turvallisuusneuvoston asettamien alueellisten suojajoukkojen nopeaa käyttöä; toteaa, että näiden joukkojen avulla on tarkoitus vahvistaa UNMISS-operaation aktiivista läsnäoloa, ja kehottaa jäsenvaltioita sekä varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa vahvistamaan UNMISS-operaatiota unionin kapasiteetin avulla;
9. korostaa, että on perustettava nopeasti Etelä-Sudania käsittelevä hybridituomioistuimisto, Afrikan unionin on hyväksyttävä sen oikeudellinen asema ja sitä on tuettava YK:n ja EU:n resursseilla; muistuttaa, että tämä on osa vuoden 2016 rauhansopimusta, minkä vuoksi asiasta ei pitäisi voida enää neuvotella;
10. toteaa, että kansallisen vuoropuhelun merkityksellisyys ja osallistavuus edellyttävät, että siinä noudatetaan selkeitä vertailuindikaattoreita, sitä johdetaan puolueettomasti ja mukaan otetaan oppositioyhtymät sekä maan ulkopuolella asuvat Etelä-Sudanin kansalaiset; katsoo, että vuoropuhelun legitimiys ja tehokkuus edellyttävät, että mukaan otetaan myös selkkauksen kaikkien osapuolten sekä muiden eteläsudanilaisten sidosryhmien edustajia, naisten edustajat mukaan lukien;
11. tuomitsee kaikki yritykset rajoittaa sananvapautta, joka on perustava ihmisoikeus ja osa todellista poliittista keskustelua; tuomitsee humanitaaristen avustustyöntekijöiden, kansalaisyhteiskunnan edustajien ja toimittajien surmat ja vaatii, että niihin rikoksiin syyllistyneet saatetaan oikeuden tuomittaviksi; vaatii vapauttamaan kaikki poliittiset vangit välittömästi;
12. tuomitsee kaikki oppilaitoksiin ja julkisiin rakennuksiin kohdistuneet hyökkäykset ja koulujen käyttämisen sotilaallisiin tarkoituksiin; kehottaa osapuolia noudattamaan suuntaviivoja, jotka koskevat koulujen ja yliopistojen suojaamista sotilaskäytöltä aseellisten selkkauksen yhteydessä;
13. pitää valitettavana, ettei YK:n turvallisuusneuvosto pystynyt hyväksymään 23. joulukuuta 2016 päätöslauselmaa, jolla olisi otettu käyttöön Etelä-Sudania koskeva aseiden vientikielto ja asetettu kolme korkea-arvoista eteläsudanilaista johtajaa matkustuskieltoon ja jäädytetty heidän varansa; kehottaa EU:ta pyrkimään Etelä-Sudania koskevaan kansainväliseen aseiden vientikieltoon ja kehottaa panemaan sen täytäntöön tehokkaasti; on hyvin huolissaan tiedoista, joiden mukaan aseita on viety Etelä-Sudaniin EU:n jäsenvaltioissa toimivien välittäjien avustuksella, mikä on vastoin neuvoston yhteistä kantaa 2008/944/YUTP; kehottaa jäsenvaltioita ja varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa valvomaan EU:n asevalvontajärjestelmän täytäntöönpanoa ja olemaan virallisesti yhteydessä kaikkiin kolmansiin maihin, joiden osoitetaan vievän aseita Etelä-Sudaniin ja antavan maalle sotilaallista logistista apua;
14. kehottaa viranomaisia takaamaan, että maan sisäisesti siirtymään joutuneiden henkilöiden palauttaminen tai uudelleensijoittaminen tapahtuu turvallisesti ja ihmisarvo huomioon ottaen; kehottaa kohdistamaan pakotteita kaikkiin sellaisiin keskeisiin poliitikoihin ja sotilashenkilöihin hallituksessa ja oppositiossa, jotka pitävät yllä konfliktia tai syyllistyvät ihmisoikeusloukkauksiin; katsoo, että tämä on osa EU:n strategiaa, jonka avulla varmistetaan humanitaarisen avun toimittaminen, tulitauon kestävyys sekä uusi poliittinen prosessi rauhansopimuksen panemiseksi täytäntöön;
15. katsoo, ettei nykyisessä poliittisessa tilanteessa voida järjestää uskottavia ja rauhanomaisia vaaleja, mikä johtuu konfliktin uusiutumisen, epävarmuuden ja siirtymään joutuneiden suuresta määrästä; muistuttaa, että Kansallisen yhtenäisyyden väliaikashallituksen mandaatti päättyy kesäkuussa 2018; pitää erittäin tärkeänä, että Etelä-Sudanin naisille annetaan täysipainoinen osa rauhanneuvotteluissa ja maan hallinnossa; kehottaa EU:ta tukemaan ruohonjuuritasolla naisia, jotka pystyvät parantamaan merkittävästi rauhanneuvottelujen laatua kumoamalla epäluulon, rakentamalla luottamusta ja edistämällä sovintoa;
16. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Etelä-Sudanin hallitukselle, Afrikan sarven alueen maiden yhteistyöjärjestölle, Etelä-Sudanin ihmisoikeusvaltuutetulle, Etelä-Sudanin lakiasäätävälle kansalliskokoukselle, Afrikan unionin toimielimille, AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen yhteispuheenjohtajille sekä YK:n pääsihteerille.

Torstai 18. toukokuuta 2017

P8_TA(2017)0222

Oikea rahoitusvalikoima Euroopan alueille: rahoitusvälineet ja avustukset EU:n koheesiopoliitikassa

Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. toukokuuta 2017 oikeasta rahoitusvalikoimasta Euroopan alueille: rahoitusvälineet ja avustukset EU:n koheesiopoliitikassa (2016/2302(INI))

(2018/C 307/14)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen XVIII osaston,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1303/2013⁽¹⁾ ja tämän asetuksen asianomaisiin artikloihin liittyvät delegoidut säädökset ja täytäntöönpanosäädökset,
- ottaa huomioon Euroopan aluekehitysrahastosta ja Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitetta koskevista erityissäännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1080/2006 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1301/2013⁽²⁾,
- ottaa huomioon Euroopan sosiaalirahastosta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1081/2006 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1304/2013⁽³⁾,
- ottaa huomioon koheesiorahastosta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1084/2006 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1300/2013⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon Euroopan strategisten investointien rahastosta, Euroopan investointineuvontakeskuksesta ja Euroopan investointihankeportaalista sekä asetusten (EU) N:o 1291/2013 ja (EU) N:o 1316/2013 muuttamisesta – Euroopan strategisten investointien rahasto – 25. kesäkuuta 2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/1017⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 13. syyskuuta 2016 antamansa päätöslauselman Euroopan alueellisesta yhteistyöstä – parhaat käytänteet ja innovatiiviset toimet⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 28. lokakuuta 2015 antamansa päätöslauselman koheesiopoliitikasta ja Eurooppa 2020 -strategian arvioinnista⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 9. syyskuuta 2015 antamansa päätöslauselman investoimisesta työpaikkoihin ja kasvuun: unionin taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden edistäminen⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan mietintöön (A8-0050/2016) ”Euroopan investointipankki (EIP) – vuosikertomus 2014” sisältyvän aluekehitysvaliokunnan lausunnon,

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 320.

⁽²⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 289.

⁽³⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 470.

⁽⁴⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 281.

⁽⁵⁾ EUVL L 169, 1.7.2015, s. 1.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0321.

⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0384.

⁽⁸⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0308.

Torstai 18. toukokuuta 2017

- ottaa huomioon 14. joulukuuta 2015 annetun komission tiedonannon ”Investoinnit työpaikkoihin ja kasvuun – Euroopan rakenne- ja investointirahastojen vaikutusten maksimointi” (COM(2015)0639),
- ottaa huomioon 26. marraskuuta 2014 annetun komission tiedonannon ”Euroopan investointiohjelma” (COM(2014)0903),
- ottaa huomioon 22. tammikuuta 2014 annetun komission tiedonannon ”Suuntaviivat valtiontuesta riskirahoitus-sijoitusten edistämiseksi”⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 23. heinäkuuta 2014 annetun komission kuudennen taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta käsittelevän kertomuksen ”Investoiminen työpaikkoihin ja kasvuun” (COM(2014)0473),
- ottaa huomioon elokuussa 2016 annetun komission yhteenvetokertomuksen ”Euroopan aluekehitysrahastoon (EAKR), Euroopan sosiaalirahastoon (ESR) ja koheesiorahastoon keskittyvä vuosien 2007–2013 koheesio poliittisten ohjelmien jälkiarviointi”,
- ottaa huomioon 30. lokakuuta 2014 annetun komission kertomuksen unionin yleisestä talousarviosta tuetuista rahoitusvälineistä 31. joulukuuta 2013 vallinneen tilanteen mukaan varainhoitoasetuksen 140 artiklan 8 kohdan mukaisesti (COM(2014)0686),
- ottaa huomioon 26. marraskuuta 2015 annetut komission ohjeet ”Guidance for Member States on Article 42(1)(d) CPR – Eligible management costs and fees”,
- ottaa huomioon 10. elokuuta 2015 annetut komission ohjeet ”Guidance for Member States on Article 37(7) (8) (9) CPR – Combination of support from a financial instrument with other forms of support”,
- ottaa huomioon 27. maaliskuuta 2015 annetut komission ohjeet ”Guidance for Member States on Article 37(2) CPR – Ex-ante assessment”,
- ottaa huomioon 2. heinäkuuta 2014 annetun komission lyhyen oppaan hallintoviranomaisille ”Financial instruments in ESIF programmes 2014–2020”,
- ottaa huomioon marraskuussa 2016 annetun komission yhteenvetokertomuksen ”Financial instruments under the European Structural and Investment Funds. Summaries of the data on the progress made in financing and implementing the financial instruments for the programming period 2014–2020 in accordance with Article 46 of Regulation (EU) No 1303/2013 of the European Parliament and of the Council”,
- ottaa huomioon joulukuussa 2015 annetun komission yhteenvetokertomuksen ”Summary of data on the progress made in financing and implementing financial engineering instruments for the programming period 2014–2020 in accordance with Article 46 of Regulation (EU) No 1303/2013 of the European Parliament and of the Council”,
- ottaa huomioon syyskuussa 2014 annetun komission yhteenvetokertomuksen ”Summary of data on the progress made in financing and implementing financial engineering instruments reported by the managing authorities in accordance with Article 67(2)(j) of Council Regulation (EC) No 1083/2006”,

⁽¹⁾ EUVL C 19, 22.1.2014, s. 4.

Torstai 18. toukokuuta 2017

- ottaa huomioon 13. marraskuuta 2015 julkaistun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan "Activities relating to financial instruments" (liite asiakirjaan "Komission kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle unionin yleisestä talousarviosta tuetuista rahoitusvälineistä 31. joulukuuta 2014 vallinneen tilanteen mukaan varainhoitoasetuksen 140 artiklan 8 kohdan mukaisesti") (SWD(2015)0206),
 - ottaa huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 19/2016 "EU:n talousarvion toteuttaminen rahoitusvälineiden avulla – ohjelmakaudelta 2007–2013 saatujen kokemusten hyödyntäminen",
 - ottaa huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 5/2015 "Ovatko rahoitusvälineet menestyksekkäitä ja lupaavia maaseudun kehittämisen välineitä?",
 - ottaa huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 16/2014 "Alueellisia investointikehyksiä koskevien avustusten ja rahoituslaitosten myöntämien lainojen yhdistämisen vaikuttavuus EU:n ulkopoliittikan tukemisen kannalta",
 - ottaa huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 2/2012 "Euroopan aluekehitysrahaston osarahoittamat rahoitusvälineet pk-yrityksille",
 - ottaa huomioon 14. lokakuuta 2015 annetun alueiden komitean lausunnon "Paikallis- ja aluekehitystä tukevat rahoitusvälineet",
 - ottaa huomioon maaliskuussa 2013 julkaistun Euroopan investointipankin loppuraportin "Financial Instruments: A Stock-taking Exercise in Preparation for the 2014–2020 Programming Period",
 - ottaa huomioon Euroopan parlamentin sisäasioiden pääosaston politiikkayksikön B (rakenne- ja koheesiopoliittikka) teettämän lokakuussa 2016 julkaistun tutkimuksen "Financial instruments in the 2014–2020 programming period: first experiences of Member States",
 - ottaa huomioon Euroopan parlamentin sisäasioiden pääosaston politiikkayksikön B (rakenne- ja koheesiopoliittikka) teettämän maaliskuussa 2016 julkaistun tutkimuksen "Review of the Role of the EIB Group in European Cohesion Policy",
 - ottaa huomioon Euroopan parlamentin tutkimuspalvelun toukokuussa 2016 julkaiseman katsauksen "Challenges for EU cohesion policy: Issues in the forthcoming post-2020 reform",
 - ottaa huomioon Euroopan parlamentin tutkimuspalvelun syyskuussa 2015 julkaiseman Faktatietoja-julkaisun "Cohesion Policy implementation in the EU28",
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon aluekehitysvaliokunnan mietinnön sekä aluekehitysvaliokunnan ja budjettivaliokunnan sekä maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan lausunnot (A8-0139/2017),
- A. ottaa huomioon, että monivuotisen rahoituskehyn väliarviointi/tarkistus ja ohjelmakauden 2014–2020 puolivälin lähestyminen on herättänyt keskustelun siitä, millaiseen avustusten ja rahoitusvälineiden yhdistelmään EU:n talousarviosta investoidaan vuoden 2020 jälkeisen kauden aikana;
- B. ottaa huomioon, että koontiasetusta koskeva ehdotus (COM(2016)0605) on ainoa mahdollisuus parantaa nykyisellä ohjelmakaudella sovellettavaa järjestelmää keskipitkällä aikavälillä;
- C. toteaa, että termi "rahoitusvälineet" kattaa monia erilaisia välineitä ja että niiden arviointi sekä niiden käyttöä koskeva päätöksenteko edellyttävät jatkuvaa, yksityiskohtaista ja tapauskohtaisesti tehtävää analysointia, joka liittyy paikallis- ja aluetalouden tai kyseessä olevan kohderyhmän erityistarpeiden arviointiin;

Torstai 18. toukokuuta 2017

Ohjelmakausi 2007–2013 – luotettavat investoinnit avustusten ja rahoitusvälineiden avulla

1. toteaa, että vaikka rahoitusvälineet suunniteltiin ennen rahoitus- ja talouskriisiä eivätkä ne toimineet hyvin talouskriisin olosuhteissa, komission kertomus tarjoaa vahvaa näyttöä siitä, että Euroopan rakenne- ja investointirahastojen (ERI-rahastot) investoinnit avustusten ja rahoitusvälineiden kautta tuottivat kestäviä vaikutuksia ja näkyviä tuloksia EU:n alueilla, ja toteaa, että investointeja on tehty 347,6 miljardin euron arvosta, kansallista yhteisrahoitusta ja muuta vipuvaikutusta lukuun ottamatta;

2. pitää myönteisinä Euroopan investointipankin (EIP) nykyisen koheesiopolitiikan toimia, jotka näkyvät vuosikertomuksissa ja toimialakertomuksissa, joissa tuodaan esiin niiden vaikutus pk-yrityksiin ja markkina-arvoltaan keskisuuriin yrityksiin, infrastruktuuriin, tutkimukseen ja innovointiin, ympäristöön, energiaan ja maatalouteen; toteaa, että koheesiopolitiikkaa tukeva EIP:n lainananto ohjelmakaudella 2007–2013 oli arviolta 147 miljardia euroa eli noin 38 prosenttia kaikesta EU:n lainanannosta;

Ohjelmakausi 2014–2020 – käännekohta investoinneissa ERI-rahastojen avulla

3. pitää myönteisenä, että vuosina 2014–2020 EU:n odotetaan investoivan 454 miljardia euroa ERI-rahastojen kautta ja että kansallisen yhteisrahoituksen avulla avustusten ja rahoitusvälineiden muodossa tehtävien investointien määrän odotetaan nousevan 637 miljardiin euroon;

4. toteaa, että rahoitusvälineiden (muun muassa mikroluotot, lainat, vakuudet, omaehtoinen pääoma ja riskipääoma) määrä on kasvanut ja laatu kohentunut koheesiopolitiikan alaisen yhteistyössä toteutetun hallinnoinnin myötä; korostaa, että tähän suuntaukseen on kaksi pääasiallista syytä – ohjelmakausi 2007–2013 tarjosi arvokkaita kokemuksia ja opetuksia ERI-rahastojen täytäntöönpanosta avustusten ja rahoitusvälineiden kautta, kun taas vuosien 2014–2020 monivuotinen rahoituskehys kuvastaa kriisin jälkeistä tarvetta lisätä rahoitusvälineitä julkisen talouden rajoitusten vuoksi;

5. toteaa, että Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR), koheesiorahaston ja Euroopan sosiaalirahaston (ESR) rahoitusvälineiden kautta myönnettiin kaudella 2007–2013 rahoitusta yhteensä 11,7 miljardia euroa ja että arvioiden mukaan määrä olisi 20,9 miljardia euroa kaudella 2014–2020, mikä on lähes kaksinkertainen määrä; toteaa, että näin ollen rahoitusvälineiden osuus koheesiopolitiikan 351,8 miljardin euron suuruisista kokonaismäärärahoista olisi kaudella 2014–2020 yhteensä 6 prosenttia verrattuna 3,4 prosenttiin kaudella 2007–2013 myönnettyistä 347 miljardista eurosta;

6. toteaa, että koheesiorahastosta myönnetty määrärahat ovat noin 75 miljardia euroa, mikä on 11,8 prosenttia kaikista rahoitusvälineistä myönnetystä rahoituksesta kaudella 2014–2020; suhtautuu myönteisesti määrärahojen lisäykseen 70 miljardista eurosta kaudella 2007–2013 75 miljardiin euroon kaudella 2014–2020; painottaa, että koheesiorahaston määrärahoja ei saisi vähentää ottaen huomioon, että noin 34 prosenttia EU:n väestöstä asuu alueilla, jotka saavat tukea koheesiorahastosta;

7. panee merkille, että 21 jäsenvaltiota on sitonut yhteensä 5 571,63 miljoonaa euroa rahoitusvälineisiin osana nykyistä monivuotista rahoituskehystä 31. joulukuuta 2015 mennessä ja että näistä varoista 5 005,25 miljoonaa euroa on peräisin Euroopan aluekehitysrahastosta ja koheesiorahastosta;

8. panee tyytyväisenä merkille, että ratkaisevilla sääntelyä koskevilla muutoksilla rahoitusvälineiden ohjelmasuunnittelussa, täytäntöönpanossa ja hallinnoinnissa, kuten suorat linkit kuhunkin yhteentoista temaattiseen tavoitteeseen, pakollinen ennakoarviointi, joka mahdollistaa markkinoiden toimintapuutteiden tunnistamisen, sekä räätälöidyt ja yksinkertaistetut rahoitusvälineet ja raportointimekanismit, voi olla merkittävä myönteinen vaikutus koheesiopolitiikan houkuttelevuuteen ja täytäntöönpanonopeuteen, kun niillä vastataan kaudella 2007–2013 esiintyneeseen oikeudelliseen epävarmuuteen; kehottaa kuitenkin varmistamaan, että tehtävät muutokset eivät vaikuta rahoitusvälineiden houkuttelevuuteen eikä täytäntöönpanonopeuteen;

Avustukset ja rahoitusvälineet – interventioogiikka määrittelee rahoitusvalikoiman

9. korostaa, että vaikka yhteistyössä hallinnoidut ERI-rahastojen avustukset ja rahoitusvälineet, jotka eivät ole tavoite sinänsä, tukevat samoja koheesiopolitiikan tavoitteita, niissä käytetään erilaista interventioogiikkaa ja soveltamista, kun on kyse aluekehityksen, toiminta-alojen ja markkinoiden tarpeista;

Torstai 18. toukokuuta 2017

10. toteaa, että hanketyypistä riippuen avustuksilla on rahoitusvälineisiin verrattuna seuraavia vahvuuksia: niillä tuetaan hankkeita, jotka eivät välttämättä tuota tuloja, tarjotaan rahoitusta hankkeille, jotka eri syistä eivät voi vetää puoleensa yksityistä tai julkista rahoitusta, jotka on suunnattu tietyille edunsaajille tai vastaaman tiettyihin ongelmiin tai ensisijaisiin alueellisiin tavoitteisiin, ja niiden käyttö on saadun kokemuksen ja nykyisten valmiuksien vuoksi yksinkertaisempaa; toteaa, että avustuksiin voi toisinaan liittyä seuraavia rajoituksia: vaikeudet hankkeiden laatua ja kestävyyttä koskevien tavoitteiden saavuttamisessa, riski, että ne korvaavat julkisen rahoituksen pitkällä aikavälillä ja potentiaalisia yksityisiä investointeja koskeva syrjäytymisvaikutus, vaikka hankkeet voivat olla uusiutuvia ja tuottaa tuloja lainarahoituksen takaisin maksamiseksi;

11. toteaa, että rahoitusvälineet tarjoavat etuja, kuten vipu- ja uudistuvuusvaikutuksia, yksityisen pääoman houkuttelua sekä erityisten investointivajeiden kattamista laadukkaiden luottokelpoisten hankkeiden myötä, ja samalla maksimoivat aluepolitiikan täytäntöönpanon tehokkuuden ja vaikuttavuuden; toteaa, että rahoitusvälineisiin liittyy tiettyjä epäkohtia, joiden vuoksi ne saattavat olla ristiriidassa houkuttelevampien kansallisten tai alueellisten ohjelmien kanssa, ja toteaa, että näitä epäkohtia ovat muun muassa seuraavat: hidas täytäntöönpano joillakin alueilla, monimutkaisuus, ERI-rahastoista tuettujen rahoitusvälineiden odotettua pienempi vipuvaikutus sekä joissakin tapauksissa korkeat täytäntöönpanokustannukset ja hallinnointipalkkiot; toteaa, että avustukset ovat investointeja parempi vaihtoehto joillakin politiikan aloilla, esimerkiksi tiettytyypisissä julkisissa infrastruktuureissa, sosiaalipalveluissa, tutkimus- ja innovointipolitiikassa tai yleensä hankkeissa, jotka eivät tuota tuloja;

12. korostaa, että interventioogiikka ei ole avustuksia ja rahoitusvälineitä erottava vaan yhdistävä lähestymistapa, jonka avulla avustuksille ja rahoitusvälineille luodaan tasapuoliset toimintaedellytykset, jotta koheesiopolitiikka voi kattaa edunsaajat ja investointivajeet paremmin erilaisten toimenpiteiden avulla; korostaa, että interventioogiikka on alhaalta ylöspäin suuntautuva lähestymistapa ERI-rahastojen ohjelmasuunnittelussa ja että kaikkien jäsenvaltioiden ja alueiden olisi edelleen otettava huomioon paras toteutustapa, kun ne vapaasti vahvistavat rahoitusvälineiden ja avustusten osuuden niiden asianomaisissa toimenpideohjelmissa valittujen painopisteiden edistämiseksi pitäen mielessä, että alue- ja paikallisviranomaiset ovat osallisina ja että niillä on keskeinen asema; palauttaa mieliin, että hallintoviranomaisten on vapaaehtoisesti tehtävä päätös täytäntöönpanoon parhaiten sopivasta rahoitusvälineen tyyppistä;

Rahoitusvälineiden tuloksellisuus – haasteet

13. toteaa rahoitusvälineiden käytön merkityksen koheesiopolitiikan toimissa; panee tyytyväisenä merkille, että rahoitusvälineiden täytäntöönpanon raportointi vuodelta 2015 kertoo edistyksestä nykyisen ohjelmakauden myöhästyneestä alusta huolimatta; toteaa kuitenkin, että ERI-rahastojen rahoitusvälineiden täytäntöönpano on edennyt eri tasolle jäsenvaltioiden välillä ja yksittäisten jäsenvaltioiden sisällä; palauttaa mieliin, että rahoitusvälineiden käytöstä ohjelmakaudella 2007–2013 saatuihin myönteisiin kokemuksiin ja niiden vaikutuksiin liittyy useita niiden tuloksellisuuteen liittyviä kysymyksiä, kuten toimien myöhäinen aloitus, puutteelliset markkina-arviot, alueiden erilaiset käyttöasteet, yleisesti alhaiset maksatusasteet, vähäinen vipuvaikutus, ongelmallinen uusiutuvuus, korkeat hallinnointikustannukset ja -maksut ja liian suuret määrärahat; palauttaa mieliin, että sen jälkeen kun komissio jatkoi rahoitusvälineiden täytäntöönpanon erityisiä määräaikoja, monia havaittuja puutteita lievennettiin vuoteen 2015 mennessä kohdennetuilla toimenpiteillä;

14. toteaa, että ERI-rahastojen täytäntöönpanon viivästykset voivat vaikuttaa maksatusasteisiin, uusiutuvuuteen ja vipuvaikutukseen, ja että viimeksi mainitun olisi perustuttava kansainvälisten järjestöjen, kuten OECD:n, käyttämään määritelmään ja menetelmiin siten, että erotetaan selvästi toisistaan julkiset ja yksityiset osuudet ja esitetään huolelliset laskelmat kunkin rahoitusvälineen mahdollistamasta vipuvaikutuksesta maittain ja alueittain; palauttaa mieliin, että viivästykset kaudella 2007–2013 ovat vaikuttaneet peruuttamattomasti siihen, että EAKR- ja ESR-rahoitusvälineiden suorituskyky ei ollut optimaalinen; korostaa, että ohjelmakauden myöhäisestä alusta johtuvat täytäntöönpanoviivästykset voivat haitata ERI-rahastojen rahoitusvälineiden toimintaa, mikä voi johtaa virheellisiin arviointipäätelmiin kauden lopussa; kehottaa siksi jäsenvaltioita ryhtymään kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin, joilla lievennetään täytäntöönpanon viivästyminen kielteisiä vaikutuksia, erityisesti kun on kyse rahoitusvälineiden vähäisen käytön ja vaikutuksen riskistä;

15. on vakavasti huolestunut siitä suuresta todennäköisyydestä, että maksamattomat laskut kasaantuvat jälleen nykyisen monivuotisen rahoituskehityksen jälkipuoliskolla, koska sillä voisi olla vakavia vaikutuksia muihin EU:n rahoittamiin toimintapolitiikkoihin;

Torstai 18. toukokuuta 2017

16. panee merkille, että unionin eri alueiden välillä on suuria eroja, kun on kyse rahoitusvälineiden, mukaan lukien ERI-rahastojen ja Euroopan strategisten investointien rahaston (ESIR), käytön laajentamisesta, näiden rahastojen ensimmäisistä tuloksista ja lisärahoituksen odotetusta vipuvaikutuksesta sekä muista EU:n rahoittamista rahoitusvälineistä unionin parhaiten menestyvissä talouksissa, mikä heikentää koheesiopoliittikan tavoitteita; painottaa, että tällaisten välineiden yleinen menestys riippuu siitä, kuinka helppoa niiden käyttö on ja millaiset valmiudet jäsenvaltioilla on hallinnoida niiden kautta tehtäviä investointeja, ja että sitä varten on määriteltävä täsmällisiä ja eriteltyjä indikaattoreita, joiden avulla voidaan arvioida näiden välineiden todellisia vaikutuksia koheesiopoliittikkaan;

Yksinkertaistaminen, synergia ja tekninen apu – ratkaisut

17. panee tyytyväisenä merkille sääntelyn optimointia ja byrokratian vähentämistä koskevat komission toimet; korostaa, että parannuksista huolimatta monimutkaisia kysymyksiä on yhä ja esimerkiksi pitkä käynnistysaika ja tuensaajien hallinnolliset rasitteet eivät rohkaise rahoitusvälineiden käyttöön; kehottaa komissiota tekemään tiivistä yhteistyötä Euroopan investointipankin, Euroopan investointirahaston ja hallintoviranomaisten kanssa, jotta ERI-rahastoista saatavia mikroluottoja, lainoja, vakuuksia, omaehtoista pääomaa ja riskipääomaa voidaan yhdistää aikaisempaa helpommin siten, että samalla varmistetaan saman tasoinen avoimuus, demokraattinen valvonta, raportointi ja valvonta;

18. toteaa, että erityiset säännökset rajoittavat joustavuutta rahoitusvälineiden kanssa toteutettavissa toimissa; toteaa, että valtiontukisäännöt vaikuttavat erityisen rasittavilta erityisesti silloin, kun avustuksia yhdistetään rahoitusvälineisiin; kehottaa komissiota varmistamaan asianmukaisen valtiontukikehyksen ja tutkimaan edelleen vaihtoehtoja valtiontukisääntöjen noudattamisen yksinkertaistamiseksi kaikilla kolmella tasolla – hallintoviranomaiset, rahastojen varat ja rahoituksen välittäjät; kehottaa varmistamaan valtiontukisäännöissä tasapuoliset toimintaedellytykset kaikille rahoitusvälineille, jotta vältetään tiettyjen rahoituslähteiden erityiskohtelu muihin verrattuna erityisesti pk-yritystuen alalla;

19. korostaa, että rahoitusvälineiden tuloksellisuuden tarkastukset ovat tärkeitä, mukaan lukien EIP-ryhmän koheesiopoliittikan toimien tarkastus; toteaa, että tarkastustoimet koskevat ERI-rahastojen koko sykliä; kehottaa komissiota ja kansallisia viranomaisia etsimään yksinkertaistamisen ja synergian mahdollisuuksia koko tarkastusprosessissa; kehottaa komissiota keskittymään myös avustusten ja rahoitusvälineiden vertailevaan analyysiin, valmiuksien edelleen kehittämiseen, tarkastusprosessien tarkastusmenetelmiin ja suuntaviivoihin, mikä ei kuitenkaan saisi lisätä edunsaajien taloudellisia ja hallinnollisia rasitteita;

20. huomauttaa, että avustusten ja rahoitusvälineiden yhdistämisen alalla on tutkimatonta potentiaalia; korostaa, että viranomaisille annettavien ohjeiden lisäksi on yksinkertaistettava ja yhdenmukaistettava entisestään eri ERI-rahastojen yhdistämistä koskevia sääntöjä sekä sääntöjä, jotka koskevat ERI-rahastojen yhdistämistä sellaisten välineiden kuin Horisontti 2020 ja ESIR kanssa; vaatii parempaa sääntelyä selkeillä, johdonmukaisilla ja kohdennetuilla säännöillä, joilla kevennetään sääntelytaakkaa mahdollistamalla edellä mainittu määrärahojen yhdistäminen useammasta kuin yhdestä ohjelmasta samaan rahoitusvälineeseen, mahdollistamalla mikrorahoitusvälineiden yhdistelmien käyttö ESR-toimissa ja yksinkertaistamalla entisestään julkisia hankintoja rahoituksen välittäjien valinnassa sekä yksityisen ja julkisen sektorin kumppanuushankkeissa; pyytää lisäämään eri strategioiden johdonmukaisuutta; korostaa, että ERI-rahastojen avustusten ja rahoitusvälineiden yhdistäminen muihin rahoituslähteisiin voi tehdä rahoituksen rakenteesta houkuttelevamman edunsaajille ja julkisen ja yksityisen sektorin sijoittajille paremman riskin ja hankkeiden tuloksellisuuden ansiosta, ja auttaa siten välineitä tarjoamaan pitkän aikavälin kasvumahdollisuuksia;

21. toteaa, että rahoitusvälineiden käyttöä voidaan parantaa investointikumppanuuksien avulla ja että julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet parantavat rahoituslähteiden välisiä synergioita ja ylläpitävät tarvittavaa tasapainoa yleisten ja yksityisten etujen välillä; korostaa, että rahoitusvälineiden käyttöä yhdessä paikallisyhteisöjen omien kehittämishankkeiden (CLLD) ja yhdenmukaisen alueellisten investointien (ITI) kanssa olisi myös kannustettava;

22. panee tyytyväisenä merkille nykyiset komission ja EIP-ryhmän fi-compass-foorumissa avulla luomat teknisen avun käytännöt; pitää valitettavana, että käytännön tukipalvelut viranomaisille ja erityisesti rahoitusvälineiden, myös ESIR-rahaston, tuensaajille ovat rajallisia, vaikka monilla paikallis- ja alueviranomaisilla on ollut rahoitusvälineiden tehokasta käyttöä koskevia teknisiä vaikeuksia ja valmiudet ja tietotaito ovat puutteellisia; pyytää teknistä tukea, joka olisi kohdennettava erityisesti alueellisille ja paikallisille toimijoille sekä kaikille kumppaneille, mutta huomauttaa, että sitä ei tulisi käyttää kansallisten viranomaisten toiminnan rahoittamiseen; kehottaa lisäksi laatimaan komission ja EIP:n yhteisen

Torstai 18. toukokuuta 2017

teknisen avun suunnitelman, johon sisältyy taloudellista ja muuta kuin taloudellista neuvoa-antavaa toimintaa erityisesti suurten hankkeiden yhteydessä sekä valmiuksien kehittämistä, koulutusta, tukea ja tiedon ja kokemusten vaihtoa; pyytää lisäksi koheesiopolitiikan säännöksiä, rahoitustuotteita, valtiontukea ja julkisia hankintoja koskevan asiantuntemuksen (oikeudellinen neuvonta mukaan lukien) yhdistelmää, joka on suunnattu kansallisille viranomaisille, rahastonhoitajille ja tuensaajille ja korostaa, että on tärkeää välttää päällekkäiset rakenteet;

23. kehottaa komissiota parantamaan ERI-rahastojen investointien näkyvyyttä ja selventämään, että unioni osallistuu rahoitukseen; pyytää tarjoamaan riittävät ja kattavat tiedot ja tiedonannon EU:n rahoitusmahdollisuuksista, jotka kannustaisivat julkista ja yksityistä sektoria käyttämään näitä mahdollisuuksia ja jotka olisi suunnattu potentiaalisille edunsaajille ja erityisesti nuorille;

Kohti vuoden 2020 jälkeisen kauden oikeaa rahoitusvalikoimaa ja koheesiopolitiikan tulevaisuus

24. toteaa, että muuttoliikkeeseen ja turvallisuuteen tai meneillään oleviin ja tuleviin poliittisiin muutoksiin EU:ssa liittyvät haasteet eivät saisi vaikuttaa kielteisesti koheesiopolitiikan investointeihin tai sen tavoitteiden ja odotettujen tulosten saavuttamiseen etenkin nykyisen ohjelmakauden jälkeen;

25. panee merkille, että avustuksilla ja rahoitusvälineillä on omat erityiset roolinsa koheesiopolitiikassa mutta niillä on sama yhdentoista temaattisen tavoitteen mukainen pyrkimys saavuttaa Eurooppa 2020 -strategian viisi yleistavoitetta pyrittäessä kohti älykästä, kestävä ja osallistavaa kasvua; korostaa, että on tarpeen varmistaa, etteivät rahoitusvälineet korvaa avustuksia koheesiopolitiikan tärkeimpänä välineenä, ja korostaa, että on ylläpidettävä rahastojen uusiutuvaa luonnetta, jotta varat voidaan investoida uudelleen niille aloille ja toimille, joita niillä voidaan tukea;

26. korostaa, että rahoitusvälineillä päästään parempiin tuloksiin suurkaupunkialueilla ja muilla sellaisilla alueilla, joilla on kehittyneemmät rahoitusmarkkinat, kun taas syrjäisimmillä alueilla ja alueilla, joilla kärsitään korkeasta kokonaistyöttömyysasteesta ja jotka ovat harvaanasuttuja, on vaikeuksia houkuttaa investointeja ja että avustuksilla ratkaistaan alueellisia rakenneongelmia ja tarjotaan alueellisesti tasapainoista rahoitusta; toteaa, että rahoitusvälineiden menestykseen vaikuttavat useat tekijät ja että yhden kriteerin perusteella on mahdotonta tehdä yleisiä päätelmiä; toteaa, että vuoden 2020 jälkeisessä koheesiopolitiikassa rahoitusvälineiden käyttöä koskevat sitovat tavoitteet eivät ole toteuttamiskelpoinen vaihtoehto; toteaa, että rahoitusvälineiden osuuden lisääminen ei saisi vaikuttaa rahoitukseen, jota ei tarvitse maksaa takaisin, sillä se vaikuttaisi haitallisesti tasapainoon; korostaa, että monilla julkisten politiikkatoimien aloilla avustusten on säilyttävä hallitsevassa asemassa, kun taas rahoitusvälineillä voi olla niitä täydentävä tehtävä, kun noudatetaan täysin asianmukaista ennakoarviointia ja markkina-analyysia; pyytää, että rahoitusvälineiden käyttöä Interreg-ohjelmissa edistetään entisestään, jotta ne olisivat entistä johdonmukaisempia Euroopan alueellisen yhteistyön tavoitteiden kanssa;

27. muistuttaa, että ERI-rahastojen varojen käytöstä saatu kokemus osoittaa, että avustusten ja rahoitusvälineiden rahoitusyhdistelmällä pureudutaan maakohtaisiin olosuhteisiin sekä sosiaalisen, taloudellisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden puutteiden korjaamiseen; painottaa, että mikään rahoitusyhdistelmä ei voi olla kaikille sopiva ratkaisu, koska siihen vaikuttavat esimerkiksi seuraavat tekijät: maantieteellinen alue, toimiala, tuensaajan tyyppi ja koko, hallinnollinen valmius, markkinaolosuhteet, kilpailevien välineiden olemassaolo, liiketoimintaympäristö sekä talous- ja finanssipoliittinen kokonaistilanne;

o

o o

28. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

Torstai 18. toukokuuta 2017

P8_TA(2017)0223

Teknisen avun tulevaisuudennäkymät koheesiopoliitikassa**Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. toukokuuta 2017 teknisen avun tulevaisuudennäkymistä koheesiopoliitikassa (2016/2303(INI))**

(2018/C 307/15)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen XVIII osaston,
- ottaa huomioon Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1303/2013⁽¹⁾ (jäljempänä ”yhteisiä säännöksiä koskeva asetus”),
- ottaa huomioon Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen tukemista Euroopan aluekehitysrahastosta koskevista erityissäännöksistä 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1299/2013⁽²⁾,
- ottaa huomioon koheesiorahastosta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1084/2006 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1300/2013⁽³⁾,
- ottaa huomioon Euroopan aluekehitysrahastoa ja investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitetta koskevista erityissäännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1080/2006 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1301/2013⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon Euroopan sosiaalirahastosta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1081/2006 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1304/2013⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon Euroopan rakenne- ja investointirahastoissa harjoitettavaa kumppanuutta koskevista eurooppalaisista käytännösäännöksistä 7. tammikuuta 2014 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 240/2014⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi rakenneuudistusten tukiohjelman perustamisesta kaudeksi 2017–2020 ja asetusten (EU) N:o 1303/2013 ja (EU) N:o 1305/2013 muuttamisesta (COM(2015)0701),
- ottaa huomioon 16. helmikuuta 2017 antamansa päätöslauselman investoinneista työllisyyteen ja kasvuun – Euroopan rakenne- ja investointirahastojen vaikutusten maksimointi: yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun kertomuksen arviointi⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 9. syyskuuta 2015 antamansa päätöslauselman investoimisesta työpaikkoihin ja kasvuun: unionin taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden edistäminen⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 320.⁽²⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 259.⁽³⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 281.⁽⁴⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 289.⁽⁵⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 470.⁽⁶⁾ EUVL L 74, 14.3.2014, s. 1.⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0053.⁽⁸⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0308.

Torstai 18. toukokuuta 2017

- ottaa huomioon 10. toukokuuta 2016 antamansa päätöslauselman aiheesta ”Koheesiopolitiikan 2014–2020 uudet alueellisen kehittämisen välineet: yhdenmetyt alueelliset investoinnit ja paikallisyhteisöjen omat kehittämishankkeet”⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 16. helmikuuta 2016 annetun tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen ”Kreikalle annettavan teknisen avun toimittamista on pyrittävä parantamaan kiinnittämällä enemmän huomiota tuloksiin”,
 - ottaa huomioon Euroopan parlamentin sisäasioiden pääosaston (politiikkayksikkö B: rakenne- ja koheesiopolitiikka) syyskuussa 2016 julkaiseman selvityksen ”Technical assistance at the initiative of the Commission”,
 - ottaa huomioon budjettivaliokunnan kirjeen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon aluekehitysvaliokunnan mietinnön (A8-0180/2017),
- A. toteaa, että komission tai jäsenvaltioiden aloitteesta toteutettavalla teknisellä avulla on tärkeä rooli koheesiopolitiikan täytäntöönpanon kaikissa vaiheissa ja se on merkittävä väline, jonka avulla voidaan houkuttaa erittäin päteviä työntekijöitä hallintotehtäviin ja saada heidät pysymään niissä, luoda Euroopan rakenne- ja investointirahastojen (ERI-rahastot) hallinnointia ja käyttöä koskeva vakaa järjestelmä ja poistaa täytäntöönpanon pullonkauloja sekä avustaa käyttäjiä kehittämään laadukkaita hankkeita; katsoo, että olisi selvitettävä teknisen avun käytön vaihtoehtoja ohjelmien valmisteluvaiheessa;
- B. toteaa, että paikallisilta, alueellisilta ja kansallisilta viranomaisilta puuttuvat usein tarvittavat valmiudet panna täytäntöön ERI-rahastoja tehokkaasti ja vaikuttavasti ja järjestää yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 5 artiklan mukaisesti kumppanuus muiden viranomaisten kanssa, kaupunkiviranomaiset mukaan luettuina, sekä talouselämän osapuolten ja työmarkkinaosapuolten ja kansalaisyhteiskunnan edustajien kanssa; toteaa, että hallinnolliset valmiudet vaihtelevat suuresti jäsenvaltioittain ja alueittain;
- C. katsoo, että koheesiopolitiikan valmisteluun ja täytäntöönpanoon osallistuviin kumppaneihin olisi myös kohdistettava teknisen avun toimenpiteitä erityisesti valmiuksien kehittämisen, verkostoitumisen ja koheesiopolitiikasta tiedottamisen alalla;
- D. toteaa, että kansallisilla, paikallisilla ja alueellisilla viranomaisilla on vaikeuksia pitää palveluksessaan pätevää henkilöstöä, koska sillä on taipumus siirtyä paremmin palkattuihin töihin yksityiselle sektorille tai kansallisten viranomaisten palvelukseen; toteaa, että tämä heikentää merkittävästi viranomaisten valmiuksia panna ERI-rahastoja menestyksekkäästi täytäntöön ja saavuttaa koheesiopolitiikan tavoitteet;
- E. toteaa, että teknisen avun valvontaa ja arviointia on varaa parantaa edelleen, vaikka ohjelmakaudella 2014–2020 korostetaan tulossuuntautuneisuutta ja vaikka lähes puolet tästä kaudesta on jo kulunut;
- F. katsoo, että on nivottava parhaalla mahdollisella tavalla yhteen komission aloitteesta myönnettävä tekninen apu sekä kansallisella ja alueellisella tasolla toteutettavat teknisen avun toimenpiteet;

Komission aloitteesta annettava tekninen apu (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 58 artikla)

1. toteaa, että komission aloitteesta annettavan teknisen avun käytettävissä olevia resursseja lisättiin edelliseen ohjelmakauteen verrattuna 0,35 prosenttiin EAKR:n, ESR:n ja koheesiorahaston vuotuisista määrärahoista Verkkojen Eurooppa -välinettä ja vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahastoa koskevien vähennysten jälkeen;
2. suhtautuu myönteisesti teknisellä avulla rahoitettuihin komission toimiin ja erityisesti komission tekemään työhön TAIEX REGIO PEER 2 PEER -välineen, pätevyyskuvauksen, itsearviointivälineen, rehellisyssopimusten, 25 tavallisimman virheen välttämisestä julkisissa hankinnoissa laaditun toimijoita koskevan ohjeistuksen ja julkisia hankintoja kaikissa jäsenvaltioissa koskevista hallinnollisista valmiuksista laaditun tilannekatsauksen parissa; kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään tällaisia aloitteita; korostaa, että tällaisilla välineillä olisi oltava entistä suurempi rooli vuoden 2020 jälkeisessä koheesiopolitiikassa, ja kehottaa sen mukaisesti komissiota lisäämään paikallisella ja alueellisella tasolla, myös

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0211.

Torstai 18. toukokuuta 2017

saaritasolla, tietämystä niiden käytöstä; suosittaa, että TAIEX REGIO PEER 2 PEER -välineen soveltamisala laajennetaan käsittämään kaikki kumppanit yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 5 artiklan mukaisesti, jotta varmistetaan kattava kokemusten vaihto, parannetaan valmiuksia ja helpotetaan hyvien käytäntöjen hyödyntämistä;

3. pitää välttämättömänä, että komissio aloittaa arvioinnin tekemisen pilottihankkeen ”Rehellisyssopimus – EU:n varojen suojaamista koskeva valvontamekanismi” täytäntöönpanon tehokkuudesta ja siitä saatavasta lisäarvosta;

4. panee merkille, että Kreikka-työryhmän ja Kypros-tukiryhmän työllä on ollut myönteinen vaikutus ERI-rahastojen täytäntöönpanoon ja erityisesti käyttöasteeseen näissä kahdessa maassa, ja pitää mielessä, että tämä on ainoastaan yksi koheesiopolitiikan myönteistä arviointia koskevista indikaattoreista; panee kuitenkin merkille, että kuten tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksessa ”Kreikalle annettavan teknisen avun toimittamista on pyrittävä parantamaan kiinnittämällä enemmän huomiota tuloksiin” todetaan, vaikuttavan ja kestäväen uudistuksen toteuttamisen tulokset ovat olleet vaihtelevia; kehottaa tästä syystä komissiota raportoimaan tuloksista, joita rakenneuudistusten tukipalvelun toimilla on saavutettu Kreikassa; korostaa, että ohjelmakaudella 2007–2013 saatujen kokemusten perusteella on jatkettava ja parannettava parempaa täytäntöönpanoa käsittelevän työryhmän työtä, jotta tuetaan muita jäsenvaltioita, joilla on vaikeuksia koheesiopolitiikan täytäntöönpanossa;

5. panee merkille rakenneuudistusten tukiohjelman perustamisen ja ottaa huomioon sen potentiaaliset hyödyt koheesiopolitiikan ja myös muiden alojen kannalta; kehottaa tekemään siitä yhtenäisen ja johdonmukaisen koheesiopolitiikan alan maakohtaisten suositusten kanssa; katsoo kuitenkin, että resurssija ei saisi ottaa pois ERI-rahastojen tekniseltä avulta, jos ohjelmaa mahdollisesti päätetään jatkaa, ja että ohjelman jatkaminen ei saisi heikentää koheesiopolitiikan temaattisia tavoitteita; kehottaa komissiota yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa varmistamaan mahdollisimman tehokkaan koordinoinnin ja täydentävyyden rakenneuudistusten tukiohjelmasta rahoitettujen toimien ja ERI-rahastoista myönnetyn teknisen avun välillä, jotta se voi keskittää toimensa koheesiopolitiikan tavoitteiden saavuttamiseen mahdollisimman tehokkaasti;

6. panee merkille komission alue- ja kaupunkipolitiikan pääosaston laatiman teknisen avun strategian; ehdottaa entistä kattavamman teknisen avun strategian kehittämistä, jolla varmistetaan entistä tehokkaampi koordinointi, joka koskee kaikkia pääosastoja, jotka käsittelevät ERI-rahastoja, sekä koheesiopolitiikkaan liittyviä rakenneuudistusten tukipalvelun toimia, jotta voidaan virtaviivaistaa annettavaa tukea, välttää päällekkäisyyttä ja maksimoida synergiat ja täydentävyys;

7. korostaa teknisen avun merkitystä rahoitusvälineissä, joiden käyttö lisääntyy eksponentiaalisesti, vaikka ne ovat luonteeltaan melko mutkikkaita; suhtautuu tässä suhteessa myönteisesti fi-compass-foorumien perustamista koskevaan komission ja Euroopan investointipankin väliseen kumppanuuteen; kehottaa komissiota virtaviivaistamaan paremmin teknistä apua, jotta se kattaa alat, joilla hallintoviranomaiset ja edunsaajat kohtaavat eniten haasteita; pitää ilahduttavina Euroopan investointineuvontakeskukseen tehtyjä teknisiä parannuksia, jotka koskevat ERI-rahastojen varojen yhdistämistä Euroopan strategisten investointien rahaston (ESIR) varoihin; korostaa kuitenkin, että merkinä entistä paremmista valmiuksista ja yksinkertaistamisesta tällä erityisalalla olisi viime kädessä oltava teknisen avun tarpeen väheneminen rahoitusvälineiden alalla; korostaa lisäksi, että teknisen avun on täydennettävä myöhemmässä vaiheessa kansallisella ja alueellisella tasolla toteutettavia teknisen avun toimenpiteitä;

8. suhtautuu myönteisesti siihen, että jäsenvaltioille annetaan tukea Euroopan alueiden hankkeille annettavan yhteisen avun (JASPERS) teknisen avun välineestä, josta jäsenvaltioille tarjotaan asiantuntemusta ja apua EAKR:stä ja koheesiorahastosta osarahoitettujen merkittävien hankkeiden valmistelussa; odottaa kiinnostuneena Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomusta, joka on määrä julkaista vuonna 2017 ja jossa pyritään tarkastelemaan, onko JASPERS parantanut EU:n osarahoittamien apua saaneiden merkittävien hankkeiden kehitystä ja parantanut näin hankkeiden laatua sekä lisännyt jäsenvaltioiden hallinnollisia valmiuksia; korostaa tässä yhteydessä, että on laadittava huolellinen analyysi ja tehtävä riippumaton laadunarviointi siitä, miten JASPERS-toiminta kaudella 2007–2013 on parantanut hankkeiden laatua ja lyhentänyt komission käyttämää aikaa suurten hankkeiden hyväksymiseen;

9. toteaa, että sen jälkeen, kun teknistä apua ryhdyttiin käyttämään koheesiopolitiikan alalla, yleistä analyysia sen todellisesta vaikutuksesta ei ole tehty; toteaa, että on myös vaikeaa laatia yksityiskohtaista arviota siitä, miten tärkeä se on ja mikä on sen osuus hallinnollisten valmiuksien parantamisessa ja instituutioiden vahvistamisessa ERI-rahastojen tehokkaan

Torstai 18. toukokuuta 2017

hallinnonin varmistamisen kannalta; kehottaa sen vuoksi lisäämään teknisen avun toimia koskevaa tietämystä ja avoimuutta, jotta parlamentti voi harjoittaa entistä merkittävämmiin seurantaan ja valvontaa liittyvää rooliaan, ja tekemään perusteellisen ja kattavan selvityksen sen vaikutuksesta koheesipolitiikan alalla;

10. palauttaa mieliin sellaisten asianmukaisten ja kohdennettujen indikaattoreiden merkityksen, jotka soveltuvat ERI-rahastojen rahoituksen tulosten ja vaikutusten mittaamiseen, ja pitää tärkeänä teknisen avun saatavuutta asiaa koskevaa seuranta varten; toteaa, että yhteisten indikaattoreiden käyttöönotto oli ensimmäinen askel tähän suuntaan mutta että siihen liittyi useita puutteita, kuten liiallinen keskittyminen tuotoksiin, pitkän aikavälin perspektiivin puuttuminen ja räätälöityjen tietotarpeiden yhteensopimattomuus; kehottaa komissiota investoimaan pikaisesti raportointi- ja arviointijärjestelmien parantamiseen kehittämällä entistä asianmukaisempia indikaattoreita, jotka ovat valmiita käytettäväksi seuraavalla ohjelmakaudella;

11. kehottaa komissiota valmistelemaan toimenpiteitä ja resursseja EU:n makroalustrategian täytäntöönpanoa koskevaa teknistä apua varten siten, että se ottaa ensin huomioon tällaisten strategioiden täytäntöönpanosta saadut erilaiset kokemukset ja niiden onnistumisasteen sekä sen, että strategiaihin osallistuu muita kuin jäsenvaltioita ja maita, joilla on rajallinen määrä varoja ja riittämättömät henkilöstöresurssit; katsoo, että tämä olisi tehokkaampaa autettaessa valmistelemaan makroalueellisella tasolla suuria hankkeita, jotka voisivat saada koheesipolitiikan puitteissa annettavaa rahoitusta;

12. korostaa, että on tärkeää toteuttaa erityisiä teknisiä teknisen avun toimenpiteitä, joilla edistetään uudelleenteollistamista taantuvilla alueilla, jotta voidaan houkuttaa teollisuusinvestointeja korkean teknologian aloille ja innovatiivisille aloille, joiden ympäristövaikutukset ovat vähäiset;

13. kehottaa komissiota perustamaan erityisesti jäsenvaltioiden teknisen avun työryhmiä, jotta vältetään viivästykset kehitettäessä elimiä ja toimenpideohjelmia, joita tarvitaan koheesipolitiikan alalla jäsenvaltioissa vuoden 2020 jälkeen;

Jäsenvaltioiden aloitteesta annettava tekninen apu (yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 59 artikla)

14. korostaa, että viidestä ERI-rahastosta on jäsenvaltioiden käytettävissä noin 13,4 miljardia euroa tekniseen apuun tarkoitettua EU:n osarahoitusta ohjelmakaudella 2014–2020;

15. korostaa, että tekninen apu poikkeaa olennaisesti ERI-rahastoista rahoitettavista muista toimista ja että sen tulosten mittaaminen on erityisen vaikea ja monimutkainen tehtävä; katsoo kuitenkin, että kun otetaan huomioon teknisen avun tarpeellisuus, sen mukaisesti käytettävissä olevien resurssien taso ja sen mahdollisuudet, strateginen, avoin ja koordinoitu lähestymistapa eri hallintotasoilla sekä jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten määrittämien tarpeiden täyttämistä koskeva joustavuus on ehdottomasti tarpeen;

16. korostaa, että vuonna 2019 tehtävä tuloksellisuustarkastus antaa tietoja teknisen avun käytön tuloksista ohjelmakaudella 2014–2020 ja takaa, etteivät ne tule liian myöhään vuoden 2020 jälkeistä kautta koskevien keskustelujen kannalta; kehottaa sen vuoksi käymään laajempaa keskustelua teknisen avun tehokkuudesta ja tuloksista ja toteuttamaan välivaiheen analysoinnin;

17. on huolestunut siitä, että joissakin jäsenvaltioissa tekninen apu ei tavoita riittävästi ja tehokkaasti paikallisia ja alueellisia viranomaisia, joiden hallinnolliset valmiudet ovat usein heikoimmat; korostaa, että on erittäin tärkeää muodostaa toimivat ja avoimet viestintäkanavat eri hallintotasojen välille, jotta ERI-rahastot voidaan panna menestyksekkäästi täytäntöön ja voidaan saavuttaa koheesipolitiikan tavoitteet samalla, kun palautetaan luottamus tehokkaasti toimivaan EU:hun ja sen toimintapolitiikkoihin; katsoo, että kaikilla koheesipolitiikan kumppaneilla on tämän vuoksi merkittävä tehtävä, ja ehdottaa, että komissio tulee seuraavalla rahoituskaudella suoraan mukaan kumppaneiden vaikutusmahdollisuuksien parantamiseen; kehottaa jäsenvaltioita tehostamaan merkittävästi ponnistelujaan koheesipolitiikan säännösten ja erityisesti teknistä apua koskevien säännösten täytäntöönpanon yksinkertaistamiseksi; suhtautuu sen vuoksi myönteisesti esimerkkiin koheesipolitiikan täytäntöönpanoa koskevasta monitasoisesta järjestelmästä Puolassa (teknisen avun kolme pilaria), jolla mahdollistetaan entistä tulossuuntautuneempi, koordinoitu strateginen ja avoin lähestymistapa ja joka tuottaa enemmän lisäarvoa; kehottaa valvomaan tarkemmin julkishallinnoille teknistä apua antavien yksityisten yritysten toimien tuloksia siksi, että vältetään mahdolliset eturistiriidat;

18. korostaa, että inhimillisten voimavarojen kehittämiseen keskittyvää teknistä apua on käytettävä sellaisia tarpeita varten, joita on etukäteen kartoitettu työtekijöiden kehityssuunnitelmissa ja erityisessä henkilöstökoulutuksessa;

Torstai 18. toukokuuta 2017

19. korostaa, että alempien hallintotasojen valmiudet ovat myös olennaisia paikallisyhteisöjen omien kehittämishankkeiden ja yhdennettyjen alueellisten investointien kaltaisten uusien alueellisen kehittämisen välineiden kannalta; kehottaa jatkamaan paikallisyhteisöjen omien kehittämishankkeiden täytäntöönpanon hajauttamista; panee merkille, että vaikka teknisen avun vaikutusten mittaaminen voi olla vaikeata, se ei ole suinkaan mahdotonta etenkin kustannus-hyötysuhteen osalta; korostaa, että joissakin jäsenvaltioissa EAKR:n täytäntöönpanoa koskevan täydellisen järjestelmän perustamista ja yhdennettyjen alueellisten investointien täytäntöönpanoa koskevan järjestelmän perustamista varten myönnetyn teknisen avun kustannus-hyötysuhde on negatiivinen; panee kuitenkin merkille, että korkeat kustannukset voitaisiin osittain selittää erityisillä olosuhteilla, jotka edellyttävät suurempia ponnisteluja, kuten uuden järjestelmän perustamisella; kehottaa sen vuoksi ottamaan käyttöön selkeät valvontamekanismit erityisesti teknistä apua koskevien läpinäkymättömien neuvottelujen osalta; palauttaa mieleen paikallisten toimintaryhmien tärkeän roolin erityisesti paikallisyhteisöjen omien kehittämishankkeiden täytäntöönpanossa ja katsoo, että jäsenvaltioiden olisi asetettava teknistä apua saataville, jotta niiden arvokasta panosta paikallistason kestävään kehitykseen unionissa voidaan tukea;

20. kehottaa kiinnittämään huomiota siihen, että teknisen avun toimiin on sisällytettävä teknisesti ja taloudellisesti toteuttamiskelpoisten hankkeiden tuki, jonka avulla jäsenvaltioiden on mahdollista ehdottaa koheesiopolitiikan kannalta tukielpoisia strategioita;

21. panee huolestuneena merkille, että vaikka kestävää kaupunkikehitystä koskevien yhdennettyjen toimien toteuttamisessa tehtävät siirretään välittävänä eliminä toimiville kaupunkien viranomaisille, niille ei usein anneta valmiuksien tehostamisessa tarvittavaa teknistä apua; katsoo tässä yhteydessä, että teknistä apua olisi tehostettava kaupunkialueiden tasolla ottaen huomioon kaupunkien viranomaisten rooli koheesiopolitiikassa ja tarve luoda vahvat valmiudet, jotta EU:n kaupunkiagendan ja Amsterdamin julkilausuman täytäntöönpanoa voidaan jatkaa;

22. panee merkille, että ohjelmakaudella 2014–2020 paikallisviranomaiset ovat entistä enemmän mukana toiminnassa; korostaa, että tämä edellyttää entistä enemmän teknisiä ja hallinnollisia taitoja; kehottaa komissiota tutkimaan aloitteita ja mekanismeja, joiden avulla paikalliset toimijat voivat täysimääräisesti hyödyntää ERI-rahastosta annettujen asetusten tarjoamia ohjelmasuunnittelumahdollisuuksia;

23. kehottaa kiinnittämään huomiota kumppanuutta koskeviin eurooppalaisiin käytäntöihin, joissa määritellään tarve auttaa asianomaisia kumppaneita vahvistamaan ohjelmien laatimista ja täytäntöönpanoa koskevia institutionaalisia valmiuksiaan; korostaa, että monet jäsenvaltiot eivät noudata kumppanuutta koskevia eurooppalaisia käytäntöjä; katsoo lisäksi, että keskeiset periaatteet ja hyvät käytännöt, jotka on vahvistettu edellä mainittujen käytäntöjen 5 artiklassa ja jotka koskevat asianomaisten kumppanien osallistumista kumppanuussopimusten ja ohjelmien valmisteluun, olisi pantava tosiasiallisesti täytäntöön siten, että keskitytään erityisesti asianmukaisen tiedon oikea-aikaista julkistamista ja helppoa saatavuutta koskevaan kysymykseen; korostaa, että tarvitaan selkeät EU:n suuntaviivat, joiden avulla lisätään johdonmukaisuutta ja poistetaan sääntelyn epävarmuutta;

24. korostaa, että teknisen avun ja rahoituksen hoitaminen on annettava sellaisten koulutettujen kansalaisten tehtäväksi, jotka pystyvät tarjoamaan jatkuvasti tukea; katsoo kuitenkin, että tällä rahoituksella ei saisi missään tapauksessa korvata tämän alan kansallista rahoitusta ja että olisi siirryttävä strategisesti asteittain kohti valmiuksien kehittämisen, viestinnän tai kokemusten jakamisen kaltaisia toimia, joilla luodaan yleisesti enemmän lisäarvoa koheesiopolitiikalle;

25. korostaa, että on tärkeää ottaa mukaan laitokset, jotka eivät ole osa hallintojärjestelmää mutta joilla on suora vaikutus koheesiopolitiikan täytäntöönpanoon; palauttaa mieleen, että näille laitoksille on tarjottava apua, jotta ne voivat laajentaa ja parantaa hallinnollisia valmiuksiaan ja standardijaan koulutuksen, tietämyksen vaihdon, valmiuksien kehittämisen, verkostoitumisen ja sellaisten tietojärjestelmien perustamisen avulla, joita tarvitaan hankkeiden hallinnoinnissa; korostaa, että aktiivisempi tiedottaminen ERI-rahastojen avulla saavutetuista tuloksista ja menestyksestä sekä niiden näkyvyyden lisääminen voivat edistää sitä, että kansalaisten luottamus Euroopan yhdentymisprosessiin palaa; kehottaa sen vuoksi varaamaan teknisen avun puitteissa erilliset määrärahat tiedotustoimintaan jäsenvaltioiden aloitteesta; kehottaa komissiota edistämään teknisen avun toimenpiteiden yhdistämistä, jotta saadaan aikaan mittakaavaetuja ja jotta voidaan rahoittaa useille ERI-rahastoille yhteisiä toimia;

26. korostaa, että liiallisten menettelyllisten hankaluuksien vähentämiseksi tekninen apu olisi tulevaisuudessa kohdistettava entistä enemmän edunsaajan/hankkeen tasoon riippumatta siitä, kuuluuko se julkiselle, yksityiselle vai kansalaisyhteiskunnan sektorille, jotta varmistetaan jo olemassa oleviin strategioihin sopivien innovatiivisten ja hyvin suunniteltujen hankkeiden tarjonta ja vältetään yhtä ainoaa lähestymistapaa; kehottaa jäsenvaltioita kehittämään

Torstai 18. toukokuuta 2017

mekanismeja, joiden avulla ERI-rahastojen edunsaajat otetaan mukaan teknisen avun täytäntöönpanoon ja seurantaan; suosittelee, että jäsenvaltiot perustaisivat tiedotuspisteiden verkoston, jonka avulla mahdolliset edunsaajat saavat tietoja käytettävissä olevista rahoituslähteistä, toimenpideohjelmista ja avoimista ehdotuspyynnöistä sekä siitä, miten hakemuksia täytetään ja hankkeita pannaan täytäntöön;

27. korostaa, että tekninen apu on nähtävä yksinkertaisena ja joustavana välineenä, jota voidaan sopeuttaa muuttuviin olosuhteisiin; katsoo, että teknisellä avulla on edistettävä hankkeiden kestävyyttä, toisin sanoen niiden ajallista kestoja, siinä olisi keskityttävä koheesipolitiikan keskeisiin alueisiin ja suosittava pitkän aikavälin tuloksia, esimerkiksi hankkeita, joilla luodaan kestäviä työpaikkoja; korostaa tässä yhteydessä, että teknistä apua voidaan käyttää innovatiivisten ratkaisujen testaamiseen pilottihankkeissa;

28. kehottaa jäsenvaltioita tiedottamaan entistä paremmin vuoden 2020 jälkeisellä ohjelmakaudella toimista, joita rahoitetaan teknisellä avulla, sekä saavutetuista tuloksista; korostaa, että tarvitaan entistä enemmän avoimuutta, jotta voidaan lisätä teknisen avun näkyvyyttä ja seurata, miten ja missä sitä käytetään, ja toteaa, että tarkoituksena on lisätä vastuuvollisuutta myös selkeän kirjausketjun osalta; katsoo, että tässä suhteessa olisi harkittava säännöllisesti päivitettäviä ja julkisesti käytettävissä olevia tietokantoja jäsenvaltioiden suunnittelemista ja toteuttamista toimista siten, että pohjana käytetään ERI-rahastoja koskevasta komission avoimen datan portaalista saatuja kokemuksia;

29. panee merkille, että tällä ohjelmakaudella jäsenvaltiot ovat voineet valita, sisällytetäänkö tekninen apu toimienpideohjelmaan toimintalinjana vai haluavatko ne tekniseen apuun keskittyvän erityisen toimintaohjelman; kehottaa komissiota analysoimaan, kumpi vaihtoehto on tuottanut parempia tuloksia ja mahdollistanut entistä paremman seurannan ja arvioinnin niin, että jäsenvaltioiden erilaiset institutionaaliset rakenteet otetaan huomioon;

30. kehottaa lisäämään teknisen avun käyttöä Euroopan alueellisen yhteistyön alalla ja niihin liittyvissä ohjelmissa ja erityisesti rajat ylittävän yhteistyön alalla, koska näillä aloilla on omat erityispiirteensä ja ne tarvitsevat tukea täytäntöönpanon kaikissa vaiheissa, jotta voidaan tehostaa tätä yhteistyötä ja parantaa asianomaisten ohjelmien vakautta;

31. kehottaa komissiota pohtimaan kaikkia näitä osatekijöitä, esimerkiksi nykyiseltä ja edelliseltä ohjelmakaudelta saatuja kokemuksia, kun se laatii lainsäädäntöehdotuksia vuoden 2020 jälkeistä koheesipolitiikkaa varten;

32. kehottaa komissiota tekemään sekä keskitetysti että jaetusti hallinnoidusta teknisestä avusta jälkiarvioinnin;

o

o o

33. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Torstai 18. toukokuuta 2017

P8_TA(2017)0225

EU:n ja Korean vapaakauppasopimuksen täytäntöönpano**Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. toukokuuta 2017 Euroopan unionin ja Korean tasavallan välisen vapaakauppasopimuksen täytäntöönpanosta (2015/2059(INI))**

(2018/C 307/16)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 6. lokakuuta 2010 tehdyn Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Korean tasavallan välisen vapaakauppasopimuksen ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 28. lokakuuta 1996 tehdyn Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Korean tasavallan puitesopimuksen kaupasta ja yhteistyöstä ⁽²⁾ ja neuvoston 19. maaliskuuta 2001 tekemän päätöksen 2001/248/EY ⁽³⁾ kyseisen sopimuksen tekemisestä,
- ottaa huomioon 14. lokakuuta 2015 annetun komission tiedonannon ”Kaikkien kauppa – Vastuullisempaa kauppa- ja investointipolitiikkaa” (COM(2015)0497),
- ottaa huomioon 7. heinäkuuta 2015 antamansa päätöslauselman EU:n kauppa- ja investointipolitiikkojen ulkoisista vaikutuksista julkisen ja yksityisen sektorin yhteisiin aloitteisiin EU:n ulkopuolisissa maissa ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 27. syyskuuta 2011 antamansa päätöslauselman Eurooppa 2020 -strategian mukaisesta Euroopan uudesta kauppapolitiikasta ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston 11. toukokuuta 2011 antaman asetuksen (EU) N:o 511/2011 Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden ja Korean tasavallan välisen vapaakauppasopimuksen kahdenvälisen suojalausekkeen täytäntöönpanosta ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 16. syyskuuta 2010 annetun neuvoston päätöksen Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Korean tasavallan välisen vapaakauppasopimuksen allekirjoittamisesta Euroopan unionin puolesta ja sen väliaikaisesta soveltamisesta ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 17. helmikuuta 2011 antamansa päätöslauselman ehdotuksesta neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Korean tasavallan välisen kauppasopimuksen tekemisestä ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman kansainvälisestä kauppapolitiikasta ja ilmastonmuutoksen haasteista ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman ihmisoikeuksista sekä sosiaali- ja ympäristönormeista kansainvälisissä kauppasopimuksissa ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman yritysten yhteiskuntavastuusta kansainvälisissä kauppasopimuksissa ⁽¹¹⁾,
- ottaa huomioon Maailman kauppajärjestön perustamisesta tehdyn Marrakeshin sopimuksen,

⁽¹⁾ EUVL L 127, 14.5.2011, s. 6.⁽²⁾ EYVL L 90, 30.3.2001, s. 46.⁽³⁾ EUVL L 90, 30.3.2001, s. 45.⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0250.⁽⁵⁾ EUVL C 56 E, 26.2.2013, s. 87.⁽⁶⁾ EUVL L 145, 31.5.2011, s. 19.⁽⁷⁾ EUVL L 127, 14.5.2011, s. 1.⁽⁸⁾ EUVL C 188 E, 28.6.2012, s. 113.⁽⁹⁾ EUVL C 99 E, 3.4.2012, s. 94.⁽¹⁰⁾ EUVL C 99 E, 3.4.2012, s. 31.⁽¹¹⁾ EUVL C 99 E, 3.4.2012, s. 101.

Torstai 18. toukokuuta 2017

- ottaa huomioon 5. heinäkuuta 2016 antamansa päätöslauselman uudesta eteenpäin suuntautuvasta ja innovatiivisesta tulevaisuuden kauppaa- ja investointistrategiasta ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 21 artiklan,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 207, 208 ja 218 artiklan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan mietinnön ja työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon (A8-0123/2017),
- A. ottaa huomioon, että 1. heinäkuuta 2016 Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Korean tasavallan välisen vapaakauppasopimuksen voimaantulosta tuli kuluneeksi viisi vuotta;
- B. ottaa huomioon, että komission uudessa kauppastrategiassa ”Kaikkien kauppa” painotetaan, että on tärkeää varmistaa EU:n vapaakauppasopimusten tehokas täytäntöönpano myös käyttämällä niiden riitojenratkaisumekanismeja;
- C. ottaa huomioon, että EU:n ja Korean vapaakauppasopimus tuli virallisesti voimaan EU:n jäsenvaltioiden ratifioitua sen 13. joulukuuta 2015;
- D. ottaa huomioon, että EU:n ja Korean vapaakauppasopimus on ensimmäinen EU:n aasialaisen kumppanin kanssa tekemistä uuden sukupolven vapaakauppasopimuksista, joissa tullien poistamisen lisäksi on sääntöjä tullien ulkopuolisten kaupan esteiden poistamisesta, joten se tarjoaa uusia markkinoillepääsymahdollisuuksia palveluille ja investoinneille sekä immateriaalioikeuksien, julkisten hankintojen ja kilpailupolitiikan alalla, ja toimii siten esimerkkinä tuleville vapaakauppasopimuksille;
- E. ottaa huomioon, että EU:n ja Korean vapaakauppasopimuksen voimassaoloaikana
- EU:n Korean kaupan alijäämä, joka oli 7,6 miljardia euroa sopimusta edeltäneen 12 kuukauden ajanjakson aikana, muuttui 2,5 miljardin euron ylijäämäksi viisi vuotta sopimuksen voimaantulon jälkeen;
 - EU:n vienti Koreaan lisääntyi 47 prosenttia sopimusta edeltäneen 12 kuukauden ajanjakson 30,6 miljardista eurosta 44,9 miljardiin euroon viisi vuotta sopimuksen voimaantulon jälkeen, mukaan lukien sopimuksen joko kokonaan tai osittain vapauttamien tuotteiden vienti unionista Koreaan, joka lisääntyi vastaavasti 57 ja 71 prosenttia, ja sellaisten EU:n tuotteiden vienti Koreaan, jotka ovat tullittomia suosituimmuuskohtelulausekkeen perusteella, joka lisääntyi 25 prosenttia (1,9 miljardia euroa);
 - EU:n tuonti Koreasta viisi vuotta sopimuksen voimaantulon jälkeen oli 42,3 miljardia euroa, ja se oli lisääntynyt 11 prosenttia sopimusta edeltäneeseen 12 kuukauden ajanjaksoon verrattuna, mukaan lukien sellaisten korealaisten tuotteiden vienti unioniin, jotka sopimus vapautti joko kokonaan tai osittain, joka lisääntyi vastaavasti 35 ja 64 prosenttia (5 miljardia euroa ja 0,5 miljardia euroa), ja sellaisten korealaisten tuotteiden vienti unioniin, jotka ovat tullittomia suosituimmuuskohtelulausekkeen perusteella, joka lisääntyi 29 prosentilla (5,8 miljardia euroa);
 - EU:n osuus Korean tuonnista kasvoi yhdeksästä prosentista ennen sopimuksen voimaantuloa 13 prosenttiin sopimuksen neljäntenä voimassaolovuotena; samaan aikaan EU:n osuus Korean kokonaisviennistä laski 11 prosentista alle 9 prosenttiin;
 - EU:n henkilöautojen vienti Koreaan lisääntyi 246 prosenttia sopimusta edeltäneen 12 kuukauden ajanjakson 2,0 miljardista eurosta 6,9 miljardiin euroon viisi vuotta sopimuksen voimaantulon jälkeen;
 - EU:n henkilöautojen tuonti Koreasta lisääntyi 71 prosenttia sopimusta edeltäneen 12 kuukauden ajanjakson 2,6 miljardista eurosta 4,5 miljardiin euroon viisi vuotta sopimuksen voimaantulon jälkeen;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0299.

Torstai 18. toukokuuta 2017

- EU:n palveluvienti oli yhteensä 11,9 miljardia euroa vuonna 2014, ja se kasvoi 11 prosenttia edellisestä vuodesta ja johti Korean kanssa käytävässä palvelukaupassa EU:n kauppataseen ylijäämään, joka oli 6,0 miljardia euroa vuonna 2014; samaan aikaan palvelujen tuonti Koreasta unioniin oli 6,0 miljardia euroa, mikä oli neljä prosenttia enemmän kuin vuonna 2013;
 - EU:n suorat ulkomaiset investoinnit Koreaan olivat 43,7 miljardia euroa, mikä teki unionista suurimman sijoittajan Koreassa; Korean suorat ulkomaiset investoinnit unioniin olivat puolestaan 20,3 miljardia euroa, mikä merkitsi 35 prosentin kasvua edellisestä vuodesta;
 - EU:n etuusjärjestelyjen käyttöaste Korean markkinoilla nousi 68,5 prosenttiin samalla kun Korean etuusjärjestelyjen käyttöaste oli noin 85 prosenttia;
 - perustettiin seitsemän erityiskomiteaa, seitsemän työryhmää ja immateriaalioikeuksia koskeva vuoropuhelu;
 - toiminnassa on kauppaa ja kestävästä kehitystä käsittelevä komitea, joka on EU:n ja Korean vapaakauppasopimuksen kauppaa ja kestävästä kehitystä koskevan luvun täytäntöönpanoon keskittyvä erityiselin;
1. muistuttaa, että EU:n ja Korean vapaakauppasopimus on prosessi eikä kertaluontoinen toimenpide, ja sopimuksen mukaisesti sen toiminnasta olisi käytännössä jatkossakin tehtävä määräaikaista analyysyjä ja arvioita, jotka koskevat kaupan vaikutusta EU:n ja kunkin jäsenvaltion tiettyihin talouden aloihin; korostaa siksi sopimuksen tehokkaan täytäntöönpanon ja sen määräysten noudattamisen valvonnan tärkeyttä;
 2. panee tyytyväisenä merkille, että sopimus on johtanut EU:n ja Korean välisen kaupan huomattavaan kasvuun; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita perehtymään paremmin sopimuksen seurauksiin ja suoriin vaikutuksiin, joita sillä on kuluttajien hyvinvointiin, yrittäjiin ja unionin talouteen, sekä tiedottamaan yleisölle paremmin näistä vaikutuksista;
 3. korostaa, että tehty sopimus oli ennennäkemätön sekä sen soveltamisalan että kaupan esteiden purkamisen nopeuden kannalta, esimerkiksi viisi vuotta sopimuksen voimaantulon jälkeen molemmat osapuolet olivat poistaneet lähes kaikki tuontitullit;
 4. korostaa, että EU:n ja Korean vapaakauppasopimus, kuten muutkin vapaakauppaa, palveluja ja investointeja koskevat sopimukset, vaikuttaa myönteisesti sopimusosapuolten sosioekonomiseen kehitykseen, talouden integraatioon, kestävään kehitykseen sekä maiden ja niiden kansalaisten tuomiseen lähemmäs toisiaan;
 5. panee merkille kansalaisyhteiskuntafoorumien ja kauppaa ja kestävästä kehitystä koskevan luvun, joka on erottamaton osa vapaakauppasopimuksen kokonaispakettia, määräysten mukaisesti perustettujen sisäisten neuvonantajiryhmien työn; muistuttaa, että molemmat osapuolet ovat 13.4 artiklan mukaisesti sitoutuneet kunnioittamaan, edistämään ja toteuttamaan lainsäädännössä ja käytännössä periaatteita, jotka johtuvat niiden ILO-jäsenyyttä koskevista velvoitteista ja työelämän peruseriaatteista ja -oikeuksista koskevasta ILO:n julistuksesta ja joita ovat erityisesti yhdistymisvapaus ja oikeus kollektiivisiin neuvotteluihin; korostaa kuitenkin, että Korean tasavallan edistyminen kauppaa ja kestävästä kehitystä koskevassa luvussa määrättyissä tavoitteissa ei ole tyydyttävää ja että edelleen esiintyy yhdistymisvapauden loukkaamista esimerkiksi huolestuttavissa tapauksissa, joissa ammattiliittojen johtajia on pidätetty, ja tapauksissa, joissa on puututtu neuvotteluihin, joiden pitäisi kuulua neuvotteluosapuolten määräysvaltaan; kehottaa siksi komissiota käynnistämään Korean tasavallan hallituksen kanssa sopimuksen 13.14 artiklan mukaiset viralliset kuulemiset, ja jos nämä kuulemiset epäonnistuvat, kehottaa sopimuksen 13.15 artiklassa mainittua asiantuntijapaneelia toteuttamaan toimia ja jatkamaan vuoropuhelua sen johdosta, että Korean tasavallan hallitus on jättänyt noudattamatta eräitä sen tekemistä sitoumuksista, ja erityisesti toteuttamaan sopimuksessa määrättyjen velvoitteiden mukaisesti jatkuvasti ja hellittämättömästi toimia, joilla pyritään varmistamaan, että Korean tasavalta ratifioi keskeiset ILO:n yleissopimukset, joita se ei ole vielä ratifioinut;
 6. korostaa, että EU:n jäsenvaltioiden kesken on huomattavia eroja etuusjärjestelyjen käyttöasteessa, joka vaihtelee 16 ja 92 prosentin välillä; toteaa, että voimassa olevien etuusjärjestelyjen käyttöasteen parantaminen voisi tuoda EU:n viejille yli 900 miljoonan euron lisähyödyn; kehottaa analysoimaan etuusjärjestelyjen käyttöä tässä kauppasopimuksessa ja muissa kauppasopimuksissa, jotta kauppaehtoja voidaan hyödyntää mahdollisimman hyvin;

Torstai 18. toukokuuta 2017

7. toteaa, että vaikka sopimus täyttää lisääntyvää kahdenvälistä kauppaa ja tiiviimpää kauppakumppanuutta koskevat osapuolten odotukset, seuraavia kysymyksiä olisi analysoitava ja tarkistettava sopimuksen puitteissa ja osana Korean tasavallan kanssa käytäviä keskusteluja, niiden noudattamista olisi valvottava asianmukaisesti ja niiden täytäntöönpanosta huolehdittava, jotta voidaan ratkaista olemassa olevat ongelmat;

- a) kaupan tekniset esteet, esimerkiksi suoran kuljetuksen lauseke, joka estää yrityksiä optimoimasta konttikuljetustensa taloudellisuutta, korjattuja tuotteita koskeva lauseke, vetoajoneuvojen sisällyttäminen sopimuksen soveltamisalaa ja yhtä tärkeänä kysymys Koreaan vietävien koneiden todistuksia koskevista säännöistä ja menettelyistä;
- b) terveys- ja kasvinsuojelutoimien alan esteet, kuten EU:n naudan- ja sianlihan sekä maitotuotteiden vientiä rajoittavat esteet;
- c) immateriaalioikeudet, kuten maantieteellisten merkintöjen tunnustaminen ja suojeleminen ja kaupalliset oikeudet tekijänoikeuksin tai lähioikeuksin suojattujen musiikkiteosten, äänitteiden ja esitysten julkiseen esittämiseen;
- d) kauppaa ja kestävää kehitystä koskeva luku: Kansainvälisen työjärjestön (ILO) keskeisten yleissopimusten ratifiointi ja täytäntöönpano Koreassa;
- e) alkuperäsääntöjen muotoilu ja niiden vaikutus etuusjärjestelyjen käyttöasteeseen;
- f) tullikysymykset, mukaan lukien alkuperän tarkistusmenettelyt;

8. panee merkille, että äskettäin on esiintynyt tapauksia, joissa on luotu uusia tullien ulkopuolisia kaupan esteitä, kuten koneita, laitteita ja ajoneuvoja koskevat tekniset normit, joita aiemmin ei ollut olemassa; painottaa, että erityisen mahdollonta on hyväksyä sitä, että useilta eurooppalaisilta autonvalmistajilta on täysin perusteettomasti peruttu ajoneuvotyyppien hyväksyntä; kehottaa komissiota käymään kahdenvälisiä keskusteluja tämän kielteisen ilmiön poistamiseksi;

9. korostaa, että useat pienet ja keskisuuret yritykset (pk-yritykset) eivät ole tietoisia sopimuksen tarjoamista mahdollisuuksista; kehottaa tämän vuoksi komissiota ja EU:n jäsenvaltioita tutkimaan erityisesti pk-yritysten etuusjärjestelyjen käyttöä ja ryhtymään tehokkaiisiin toimiin tietoisuuden lisäämiseksi sopimuksen tarjoamista mahdollisuuksista pk-yritysten keskuudessa;

10. tukee EU:n ja Korean välisten kauppaa- ja investointisuhteiden syventämistä ja erityisesti vapaakauppasopimuksen investointeja koskevaa lukua; odottaa, että kauppaa ja kestävää kehitystä koskevaan lukuun liittyvät ongelmat ratkaistaan ennen neuvotteluja investointeja koskevasta luvusta; tukee sopimusosapuolten osallistumista talouskasvun ja kehityksen edistämiseen EU:n ja Korean kansalaisten hyväksi; kehottaa komissiota ja Korean tasavallan hallitusta olemaan käyttämättä vanhaa ISDS-menetelmää neuvotteluissa investointiluvusta, vaan sen sijasta komission ehdottamaa investointituomioistuinjärjestelmää, ja kehottaa komissiota pitkällä aikavälillä kehittämään monenvälisen investointituomioistuinjärjestelmän, joka mahdollisesti korvaisi kaikki investointeja koskevat riitojenratkaisumekanismit nykyisissä ja tulevaisuudessa vapaakauppasopimuksissa;

11. painottaa, että on tärkeää entisestään lisätä kansainvälistä yhteistyötä monenkeskisissä, useammankeskisissä ja alueellisissa kansainvälisissä puitteissa WTO:n yhteydessä, esimerkiksi ympäristöhyödykesopimusta ja palvelukauppasopimusta koskevien neuvottelujen osalta;

12. painottaa, että EU:n ja Korean vapaakauppasopimuksen strategiset arvot ulottuvat kaupan alaa pidemmälle, sillä se luo vakaan pohjan syvemmälle, pitkäaikaiselle suhteelle ja edistää EU:n ja Korean tasavallan välisen strategisen kumppanuuden luomista;

13. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä Korean tasavallan hallitukselle ja kansalliskokoukselle.

Torstai 18. toukokuuta 2017

P8_TA(2017)0226

Kahden valtion ratkaisun aikaansaaminen Lähi-idässä**Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. toukokuuta 2017 kahden valtion ratkaisun aikaansaamisesta Lähi-idässä (2016/2998(RSP))**

(2018/C 307/17)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Lähi-idän rauhanprosessista,
 - ottaa huomioon YK:n aiemmat päätöslauselmat,
 - ottaa huomioon YK:n ihmisoikeussopimukset, joiden sopimusvaltioita Israel ja Palestiina ovat,
 - ottaa huomioon Lähi-idän kvartetin 1. heinäkuuta 2016 päivätyn raportin ja 23. syyskuuta 2016 annetun julkilausuman,
 - ottaa huomioon Lähi-idän rauhanprosessista 18. tammikuuta 2016 ja 20. kesäkuuta 2016 annetut neuvoston päätelmät,
 - ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Israelin valtion välisestä assosiaatiosta tehdyn Euro-Välimeri-sopimuksen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan 2 ja 4 kohdan,
- A. toteaa, että rauhan aikaansaaminen Lähi-itään on yhä kansainvälisen yhteisön keskeinen painopiste sekä alueen ja maailman vakauden ja turvallisuuden välttämätön edellytys;
- B. toteaa, että komission varapuheenjohtaja / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja (jäljempänä ”korkea edustaja”) on useaan otteeseen ilmaissut valmiutensa uudistaa ja tehostaa EU:n roolia Lähi-idän rauhanprosessissa; toteaa, että korkea edustaja nimitti huhtikuussa 2015 uuden Lähi-idän rauhanprosessia käsittelevän EU:n erityisedustajan (jäljempänä ”EU:n erityisedustaja”); ottaa huomioon, että erityisedustaja ei ole vielä saanut aikaan tuloksia;
- C. ottaa huomioon, että Lähi-idän kvartetilla ja alueellisilla kumppaneilla, kuten Egyptillä, Jordanialla ja Saudi-Arabialla, on tärkeä rooli pyrittäessä ratkaisemaan arabien ja Israelin välinen konflikti;
- D. toteaa, että jatkuva väkivalta, siviileihin kohdistetut terrori-iskut ja yllättäminen väkivaltaan pahentavat suuresti epäluuloisuutta ja ovat perustavanlaatuisesti yhteensopimattomia rauhanomaisen ratkaisun kanssa;
- E. ottaa huomioon, että päätöslauselmassaan 2334 (2016) YK:n turvallisuusneuvosto
- a) vahvisti, että Israelin siirtokuntien perustaminen vuodesta 1967 lähtien miehitettyinä oleville palestiinalaisalueille, kuten Itä-Jerusalemiin, on oikeudellisesti kestämätöntä ja että siirtokuntien perustaminen loukkaa räikeällä tavalla kansainvälistä oikeutta ja on merkittävä este kahden valtion ratkaisun saavuttamiselle,
 - b) kehotti osapuolia niiden asiaan liittyvissä toimissa erottamaan toisistaan Israelin valtion alueen ja vuodesta 1967 miehitettyinä olevat alueet,
 - c) muistutti kvartetin etenemissuunnitelman mukaisesta palestiinalaishallinnon turvallisuusjoukkojen velvollisuudesta ylläpitää tehokasta toimintaa, jolla vastustetaan kaikkia terroriin osallistuvia ja puretaan terroristien valmiudet, muun muassa takavarikoimalla laittomat aseet;
- F. toteaa, että Palestiinaa käsittelevän EU:n edustajan toimiston mukaan viime kuukausien aikana on purettu erittäin paljon palestiinalaisten rakennelmia;

Torstai 18. toukokuuta 2017

- G. ottaa huomioon, että Gazan alueella kerrotaan tapahtuneen useita ihmisoikeusloukkauksia;
- H. ottaa huomioon, että molemmilla puolilla olevien vankien ja erityisesti parhaillaan nälkälakossa olevien palestiinalaisvankien tilanne aiheuttaa huolta; ottaa huomioon, että molempien osapuolten olisi täytettävä vankien oikeuksien kunnioittamista koskevat kansainväliset velvoitteensa;
- I. ottaa huomioon, että kaikkien osapuolten olisi tuettava vuoropuhelua ja käytännön yhteistyötä erityisesti turvallisuuden, veden saannin, jätevesihuollon ja energiavarojen sekä Palestiinan talouden vauhdittamisen osalta, ja tarjottava siten alueen suuresti tarvitsema toivon, rauhan ja sovinnon visio;
- J. ottaa huomioon, että EU:n suhteiden molempiin osapuoliin olisi perustuttava kansanvallan periaatteiden ja ihmisoikeuksien kunnioittamiseen, joka ohjaa niiden sisäpolitiikkaa ja kansainvälistä politiikkaa ja muodostaa näiden suhteiden olennaisen osan;
1. muistuttaa tukevansa vakaasti Israelin ja Palestiinan konfliktiin kahden valtion ratkaisua, joka perustuu vuoden 1967 rajoihin ja Jerusalemin asemaan molempien valtioiden pääkaupunkina ja joka käsittää turvallisen Israelin valtion ja itsenäisen, demokraattisen, alueellisesti yhtenäisen ja linkelpoisen Palestiinan valtion, jotka elävät rinnakkain rauhan ja turvallisuuden vallitessa itsemääräämisoikeuden ja kansainvälisen oikeuden täysimääräisen kunnioittamisen pohjalta;
 2. pitää tärkeänä, että osapuolet aloittavat mahdollisimman pian uudet asiakysymyksiä koskevat neuvottelut, joiden tarkoituksena on saavuttaa oikeudenmukainen, kestävä ja kokonaisvaltainen rauha; kehottaa molempia osapuolia välttämään toimia, jotka voivat lisätä jännitteitä, mukaan luettuina yksipuoliset toimenpiteet, jotka voivat vaikuttaa neuvottelujen lopputulokseen, vaarantaa kahden valtion ratkaisun toteuttamiskelpoisuuden ja lisätä epäluuloa; kehottaa molempia osapuolia vahvistamaan uudelleen sitoutumisensa kahden valtion ratkaisuun ja siten sanoutumaan irti niistä näkemyksistä, joissa tämä ratkaisu torjutaan;
 3. vastustaa ponnekkaasti kaikkia toimia, jotka heikentävät kahden valtion ratkaisun toteuttamiskelpoisuutta, ja kehottaa molempia osapuolia osoittamaan politiikkojensa ja toimiensa kautta, että ne ovat aidosti sitoutuneita kahden valtion ratkaisuun, jotta voidaan rakentaa uudelleen luottamusta; pitää myönteisenä Israelin pääministerin Benjamin Netanyahun ja Palestiinan presidentin Mahmud Abbasin äskettäisellä Yhdysvaltain-vierailullaan ilmaisemaa sitoutumista yhteistyöhön rauhan hyväksi;
 4. painottaa, että kahden valtion ratkaisun toteuttamiskelpoisuuden suojelemisen ja säilyttämisen on oltava välitön prioriteetti Euroopan unionin politiikoissa ja toimissa Israelin ja Palestiinan välisen konfliktin ja Lähi-idän rauhanprosessin osalta;
 5. tuomitsee kaikki väkivaltaisuudet, israelilaisiin kohdistuvat terroriteot ja väkivaltaan yllyttämisen, jotka ovat perustavanlaatuisesti yhteensopimattomia rauhanomaisen kahden valtion ratkaisun edistämisen kanssa; toteaa, että kaikkien osapuolten olisi toteutettava tehokkaita toimia väkivallan, terrorismin, vihapuheen ja yllytyksen torjumiseksi, jotta voidaan uudelleen rakentaa luottamusta ja välttää tilanteen kärjistymistä, joka heikentäisi rauhannäkymiä entisestään;
 6. muistuttaa, että siirtokunnat ovat kansainvälisen oikeuden mukaan laittomia, ja korostaa, että viimeaikaiset päätökset uuden siirtokunnan perustamisesta syvälle Länsirannan alueelle, lähes 2 000 asunnon rakentamista koskevien tarjouskilpailujen järjestämisestä sekä siitä, että lisää syvällä Länsirannan alueella olevaa maata julistetaan valtion maaksi, heikentävät entisestään mahdollisuuksia aikaansaada toteuttamiskelpoinen kahden valtion ratkaisu; tuomitsee siirtokunta-politiikan jatkamisen ja kehottaa Israelin viranomaisia lopettamaan välittömästi siirtokuntien laajentamisen ja aloittamaan niiden purkamisen; pitää erityisesti valitettavana, että kneset hyväksyi 6. helmikuuta 2017 laillistamista koskevan lain, joka sallii palestiinalaisten maille rakennettujen siirtokuntien taannehtivan laillistamisen ilman laillisten yksityisten omistajien suostumusta; odottaa korkeimman oikeuden päätöstä tästä uudesta säädöksestä;
 7. pitää myönteisenä neuvoston 18. tammikuuta 2016 antamien päätelmien 8 kohtaa EU:n ja sen jäsenvaltioiden sitoutumisesta varmistamaan EU:n voimassa olevan lainsäädännön ja EU:n ja Israelin välisten kahdenvälisen järjestelyjen kattava täytäntöönpano;
 8. kehottaa kvartetin raportin mukaisesti lopettamaan palestiinalaisten kotien sekä EU:n rahoittamien rakennelmien ja hankkeiden tuhoamisen, palestiinalaisperheiden pakkosiirrot ja palestiinalaisten omaisuuden takavarikoimisen Länsirannalla; korostaa asiasta vastaavien EU:n viranomaisten vastuuta pyrittäessä varmistamaan edelleen, ettei EU:n varoja voida ohjata suoraan tai epäsuorasti terroristijärjestöille tai toimintaan, jossa yllytetään terrorismiin;

Torstai 18. toukokuuta 2017

9. muistuttaa, että alueen rauhan ja turvallisuuden kulmakivi on, että kaikki valtiolliset ja muut kuin valtiolliset toimijat noudattavat kansainvälistä humanitaarista oikeutta ja ihmisoikeuksia koskevaa kansainvälistä oikeutta, mihin sisältyy myös, että ne kantavat vastuun toimistaan;

10. korostaa, että palestiinalaisten keskinäinen sovinnonteko on tärkeä tekijä kahden valtion ratkaisuun pääsemiseksi, ja pahoittelee palestiinalaisten jatkuvaa epäsuopua; tukee EU:n vaatimusta siitä, että palestiinalaisryhmien olisi tehtävä sovinto ja asetettava palestiinalaishallinnon paluu Gazan alueelle ensisijaiseksi tavoitteeksi; kehottaa palestiinalaisryhmiä aloittamaan uudelleen ponnistelut sovinnon aikaansaamiseksi viipymättä ja erityisesti järjestämään jo kauan odotetut presidentin- ja parlamenttivaalit; korostaa, että palestiinalaishallinnon on otettava vastuulle hallintotehtävät Gazan alueella, myös turvallisuuden ja siviilihallinnon aloilla, ja oltava läsnä rajanylityspaikoilla;

11. korostaa, että taisteluryhmien toiminta ja laitton asevarustelu ruokkivat epävakautta ja haittaavat viime kädessä toimia neuvotteluratkaisuun pääsemiseksi; kehottaa palestiinalaishallinnon turvallisuusjoukkoja toteuttamaan täysin tehokkaita ja hyvin ajoitettuja toimia, joilla torjutaan näiden taisteluryhmien toimintaa, kuten rakettien ampumista Israeliin; korostaa, että on ehdottomasti estettävä terroristiryhmien aseistautuminen ja niiden harjoittama aseiden salakuljetus, rakettien valmistaminen ja tunnelien rakentaminen;

12. toistaa kehoituksensa lopettaa Gazan alueen saarto ja ryhtyä alueen pikaiseen jälle rakentamiseen ja kunnostamiseen;

13. muistuttaa jäsenvaltioita kesäkuussa 1980 annetusta Venetsian julistuksesta, jossa EU:n jäsenvaltiot ottivat kantaakseen vastuunsa rauhanprosessista; kehottaa hyväksymään EU:n uuden julistuksen tämän vuoden kesäkuussa; pyytää korkeaa edustajaa hyödyntämään tätä uutta julistusta ja käynnistämään rohkean ja kattavan eurooppalaisen rauhanaloitteen alueella;

14. kehottaa luomaan Israelin ja Palestiinan konfliktin ratkaisemista koskevan Euroopan unionin rauhanaloitteen, jolla pyritään kouriintuntuviin tuloksiin sovittuun aikatauluun kahden valtion ratkaisun pohjalta ja jolla on kansainvälinen seuranta- ja täytäntöpanomekanismi; painottaa tässä yhteydessä, että on tärkeää ottaa mukaan muut kansainväliset toimijat erityisesti Lähi-idän kvartetin puitteissa ja ottaen huomioon arabien rauhanaloite; kehottaa hyödyntämään tehokkaasti unionin olemassa olevaa vipuvoimaa ja sen välineitä toimittaessa kummankin osapuolen kanssa rauhanpöytäkirjojen edistämiseksi ja katsoo, että unionin koordinoitu toiminta voi tuoda tuloksia;

15. tähdentää, että aidon eurooppalaisen rauhanaloitteen tukemiseksi jäsenvaltioiden ensisijaisena velvollisuutena on myötävaikuttaa aktiivisesti yhtenäisen eurooppalaisen kannan muotoilemiseen ja pidäytyä yksipuolisista aloitteista, jotka heikentävät unionin toimia; tähdentää, että Euroopan valtion- ja hallitusten päämiehet eivät voi pyytää unionilta ennakoivaa toimimista alueella, jos heidän toisistaan poikkeavat kantansa estävät unionia toimimasta yhtenäisesti korkean edustajan välityksellä;

16. panee merkille, että Israelissa elävällä palestiinalaisarabien yhteisöllä on tilaisuus toimia ratkaisevassa roolissa pyrittäessä kestäväan rauhaan Israelin ja Palestiinan välillä ja että tämän yhteisön osallistumisella ja panoksella on suuri merkitys rauhanprosessin edistämiseksi; kehottaa antamaan yhtäläiset oikeudet kaikille Israelin kansalaisille ja pitää tätä perusedellytyksenä palestiinalaisarabien roolin täyttämiseksi;

17. kehottaa unionia tukemaan ja suojelemaan sellaisia kansalaisyhteiskunnan toimijoita, mukaan lukien ihmisoikeusjärjestöt, jotka myötävaikuttavat rauhanpöytäkirjojen ja luottamuksen rakentamiseen israelilaisten ja palestiinalaisten välillä molemmilla puolilla, ja pitää myönteisenä kansalaisyhteiskunnan panosta rauhanprosessissa innovatiivisten uusien ajatusten ja aloitteiden välityksellä;

18. ehdottaa, että käynnistetään "Parlamentaarikot rauhan puolesta" -aloite, jonka tavoitteena on tuoda yhteen eurooppalaisia, israelilaisia ja palestiinalaisia parlamentin jäseniä, jotta nämä edesauttaisivat rauhansuunnitelman etenemistä ja täydentäisivät EU:n diplomaattisia toimia;

19. korostaa, että unionin on edistettävä aloitteita, joilla voidaan myötävaikuttaa luottamuksen rakentamiseen poliittisten toimijoiden, muiden kuin valtiollisten toimijoiden ja taloudellisten toimijoiden välillä sekä konkreettisia kysymyksiä koskevan yhteistyömallin perustamiseen; painottaa tässä yhteydessä sellaisten politiikan alojen tärkeyttä, joilla yhteistyö on välttämätöntä kansalaisten jokapäiväisen elämän kannalta ja joita ovat erityisesti turvallisuus, veden saanti, jätevesihuolto, energiavarat sekä Palestiinan talouden vauhdittaminen;

Torstai 18. toukokuuta 2017

20. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, EU:n erityisedustajalle Lähi-idän rauhanprosessissa, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerille, kvartetin edustajalle, Arabiliiton pääsihteerille, knesetille ja Israelin hallitukselle, palestiinalaishallinnon presidentille ja Palestiinan lakiasäätävälle neuvostolle.

Torstai 18. toukokuuta 2017

P8_TA(2017)0227

EU:n Syyria-strategia**Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. toukokuuta 2017 Syyriaa koskevasta EU:n strategiasta (2017/2654(RSP))**

(2018/C 307/18)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Syyriasta,
- ottaa huomioon komission ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan 14. maaliskuuta 2017 antaman yhteisen tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle ”EU:n Syyrian-strategian osatekijät” (JOIN(2017) 0011) ja 3. huhtikuuta 2017 annetut Syyriaa koskevat neuvoston päätelmät, jotka yhdessä muodostavat uuden Syyriaa koskevan EU:n strategian,
- ottaa huomioon 5. huhtikuuta 2017 annetun Syyrian ja sitä ympäröivän alueen tukemiseksi järjestetyn konferenssin yhteispuheenjohtajien julkilausuman,
- ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan 30. joulukuuta 2016 antaman julkilausuman ilmoituksesta lopettaa vihollisuudet Syyriassa ja 23. maaliskuuta 2017 antaman julkilausuman Syyriasta sekä komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan EU:n puolesta 9. joulukuuta 2016 antaman julkilausuman Aleppon tilanteesta,
- ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan 6. huhtikuuta 2017 antaman julkilausuman väitetystä kemiallisesta iskusta Syyrian Idlibissä ja 7. huhtikuuta 2017 antaman julkilausuman USA:n iskusta Syyriaan,
- ottaa huomioon neuvoston päätökset siviiliväestöön kohdistuvista väkivaltaisista tukahduttamistoimista Syyriassa vastuussa oleviin henkilöihin kohdistettavista EU:n rajoittavista toimenpiteistä, mukaan lukien 14. marraskuuta 2016 ja 20. maaliskuuta 2017 tehdyt päätökset,
- ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusneuvoston perustaman Syyrian tilannetta käsittelevän riippumattoman kansainvälisen tutkintakomission raportit ja YK:n ihmisoikeusneuvoston antamat päätöslauselmat Syyrian arabitasavallasta,
- ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmat ISIL/Da'eshista ja al-Nusran rintamasta sekä asiaa koskevat YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmat konfliktista Syyrian arabitasavallassa, erityisesti päätöslauselmat 2218 (2013), 2139 (2014), 2165 (2014), 2191 (2014), 2199 (2015), 2254 (2015), 2258 (2015), 2268 (2016), 2328 (2016), 2332 (2016) ja 2336 (2016),
- ottaa huomioon 31. lokakuuta 2000 annetun YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1325 (2000) naisista, rauhasta ja turvallisuudesta,
- ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen 19. joulukuuta 2016 antaman päätöslauselman A/71/L.48, jolla perustettiin kansainvälinen, puolueeton ja riippumaton mekanismi auttamaan Syyrian arabitasavallassa maaliskuusta 2011 lähtien tehdyistä kansainvälisen oikeuden mukaan vakavimmista rikoksista vastuussa olevien tutkinnassa ja syyttämisessä,
- ottaa huomioon vuoden 2012 Geneven julkilausuman,
- ottaa huomioon YK:n peruskirjan ja kaikki YK:n yleissopimukset, joiden sopimuspuoli Syyria on;
- ottaa huomioon Rooman perussäännön ja Kansainvälisen tuomioistuimen perustamisasiakirjat,
- ottaa huomioon tilapäiset tuomioistuimet, myös Jugoslavia-tuomioistuimen (ICTY), Ruanda-tuomioistuimen (ICTR) ja Libanonin erityistuomioistuimen,

Torstai 18. toukokuuta 2017

- ottaa huomioon vuonna 1949 tehdyt Geneven sopimukset ja niiden lisäpöytäkirjat,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan 2 ja 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Syyrian sodasta on tullut yksi pahimmista humanitaarisista kriiseistä, joita maailmassa on toisen maailmansodan jälkeen ollut, ja sen kansaan kohdistuvat tuhoisat ja traagiset seuraukset jatkuvat; toteaa, että kohteina on ollut joukoittain siviilejä, myös lapsia, ja he kärsivät edelleen tästä raa'asta sisällissodasta; toteaa, että vuonna 2011 alkaneen konfliktin jälkeen Syyriassa on kuollut yli 400 000 ihmistä; ottaa huomioon, että Syyriassa yli 13,5 miljoonaa ihmistä, lähes kolme neljäsosaa maan jäljellä olevasta väestöstä, tarvitsee kiireellisesti hätäapua, kuten lääkkeitä ja elintarvikeapua, vettä ja suojaa; toteaa, että 6,3 miljoonaa ihmistä on joutunut siirtymään maan sisällä, 4,7 miljoonaa ihmistä elää vaikeasti saavutettavilla ja piiritetyillä alueilla ja viisi miljoonaa ihmistä elää pakolaisina naapurimaissa ja laajemmalla alueella; toteaa, että Syyrian kriisi aiheuttaa entistä enemmän epävakautta laajemmalla alueella;
- B. ottaa huomioon, että sen jälkeen kun sota alkoi vuonna 2011, EU ja sen jäsenvaltiot ovat mobilisoineet tammikuusta 2017 lähtien yli 9,4 miljardia euroa Syyrian kriisin helpottamiseen sekä Syyriassa että sitä ympäröivällä alueella ja että EU onkin alueen suurin avunantaja; ottaa huomioon, että EU on myös tukenut huomattavasti pakolaisia vastaanottaneita naapurimaita;
- C. toteaa, että Syyrian konfliktissa on syyllistytty väkivaltaisuuksiin, joihin kuuluu siviileihin kohdistuneita kohdennettuja ja umpimähkäisiä hyökkäyksiä, ilman oikeudenkäyntiä suoritettuja teloituksia, kidutusta ja julmaa kohtelua, tahdonvastaisia katoamisia sekä joukkopidätyksiä ja mielivaltaisia pidätyksiä, kollektiivisia rangaistuksia, hyökkäyksiä terveydenhuoltohenkilökuntaa vastaan ja elintarvikkeiden ja veden saannin estämistä; ottaa huomioon, että Assadin hallinto on saatujen tietojen mukaan vastuussa vankiloissaan tehdyistä lukuisista hirttämisistä, laajamittaisesta kidutuksesta ja useista ilman oikeudenkäyntiä suoritetuista teloituksista; toteaa, että Syyrian hallitus on myös tahallisesti estänyt tärkeiden hyödykkeiden ja palvelujen saannin siviileiltä, elintarvike- ja vesitoimitukset sekä lääkinällinen apu mukaan luettuina; toteaa, että hyökkäykset ja siviilien nälkään näännyttäminen sotataktiikkana piiritetyillä asuinalueilla merkitsee selvästi kansainvälisen humanitaarisen oikeuden loukkaamista; toteaa, että kaikki nämä rikokset ovat toistaiseksi jääneet rankaisematta;
- D. ottaa huomioon, että Isis/Da'esh ja muut jihadistiryhmät ovat syyllistyneet julmuuksiin, muun muassa raakalaismaisiin teloituksiin ja silmittömään seksuaaliseen väkivaltaan, sieppauksiin, kidutukseen, pakkokäännytyksiin sekä naisten ja tyttöjen orjuuttamiseen; ottaa huomioon, että lapsia on värvätty ja käytetty terrori-iskuihin; toteaa, että tällä hetkellä Isisin/Da'eshin hallinnassa olevien alueiden asukkaiden hyvinvointi ja näiden mahdollinen käyttäminen ihmiskilpinä alueiden vapauttamiseksi käytävien taistelujen aikana ovat vakavia huolenaiheita; toteaa, että näitä voidaan pitää sotarikoksina, rikoksina ihmisyyttä vastaan ja joukkotuhontana;
- E. ottaa huomioon, että 30. joulukuuta 2016 voimaan tullutta tulitaukoa ei ole noudatettu vaan tietojen mukaan sitä on rikottu useasti kaikkialla Syyriassa ja sen aikana on tapahtunut vakavia välikohtauksia, kuten oletettavasti hallinnon tekemä kemiallinen isku Khan Sheikhounissa ja pommi-isku, joka kohdistui piiritetyistä al-Fu'an ja Kafriyan kaupungeista evakuoituja kuljettaneisiin linja-autoihin; toteaa, että kymmeniä ihmisiä, myös lapsia, kuoli ja useita haavoittui;
- F. toteaa, että useiden selvitysten mukaan Assadin joukot ovat käyttäneet kemiallisia aseita tarkoituksenaan siviilien vahingoittaminen ja tappaminen, mikä on vuonna 2013 tehdyn kemiallisten aseiden poistamista koskevan sopimuksen vastaista; ottaa huomioon, että joukkotuhoaseita käytettiin siviilejä vastaan viimeksi 4. huhtikuuta 2017 Khan Sheikhounin kaupungissa Idlibin maakunnassa, jossa kuoli vähintään 70 siviiliä, joista monet lapsia, ja loukkaantui lisäksi satoja; ottaa huomioon, että Venäjä käytti veto-oikeuttaan 12. huhtikuuta 2017 torjuakseen YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman, jossa olisi tuomitu kiellettyyn kemiallisten aseiden väitetty käyttö Syyriassa ja kehoitettu Syyrian hallitusta tekemään yhteistyötä tapauksen tutkinnassa; ottaa huomioon, että Yhdysvallat ilmoitti EU:lle, että koska sen arvion mukaan Syyrian hallinto oli käyttänyt kemiallisia aseita, Yhdysvallat hyökkäsi al-Shayratin lentotukikohtaan Homsin hallintoalueella Syyriassa ja että iskun tarkoituksena oli ehkäistä ja estää kemiallisten aseiden levittämistä ja käyttöä;
- G. toteaa, että EU lisäsi maaliskuussa 2017 pakoteluetteloon neljä korkea-arvoista syyrialaisupseeria, jotka ovat käyttäneet kemiallisia aseita siviiliväestöä vastaan, ja että tämä on linjassa kemiallisten aseiden levittämisen ja käytön vastaisen EU:n toimintapolitiikan kanssa;

Torstai 18. toukokuuta 2017

- H. ottaa huomioon, että komission puheenjohtaja Jean-Claude Juncker totesi syyskuussa 2016 pitämässään unionin tilaa koskevassa puheessa, että tarvitaan Syyriä koskeva EU:n strategia; toteaa, että parlamentti kehotti lokakuussa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa Federica Mogherinia varmistamaan, että uudella Syyriä koskevalla strategialla pyritään helpottamaan poliittisen sovintoratkaisun löytymistä Syyriassa, ja sisällyttämään strategiaan seuranta- ja valvontavälineitä, jotta kansainvälisen Syyrian tukiryhmän hyväksymien sitoumusten noudattamista voidaan tehostaa;
- I. ottaa huomioon, että Syyriä koskevan EU:n strategian tavoitteena on määritellä, miten EU voi ottaa näkyvämmän ja tehokkaamman roolin pyrkimyksissä, joilla Syyrian kriisiin etsitään pysyvää poliittista ratkaisua YK:ssa sovitun kehityksen puitteissa, ja miten se voi tukea sopimuksenteon jälkeistä jälleenrakentamista sitten, kun maassa on uskottava siirtymävaihe; ottaa huomioon, että tässä strategiassa keskitytään kuuteen osa-alueeseen, jotka ovat sodan lopettaminen aidon poliittisen siirtymän avulla, tarkoituksenmukaisen ja osallistavan siirtymävaiheen edistäminen, kaikkein haavoittuvimmassa asemassa olevien syyrialaisien humanitaarisiin tarpeisiin vastaaminen, demokratian ja ihmisoikeuksien edistäminen, sotarikoksista vastuuseen saamisen edistäminen sekä Syyrian väestön ja yhteiskunnan selviytymiskyvyn tukeminen;
- J. ottaa huomioon, että EU toimi yhteispuheenjohtajana 5. huhtikuuta 2017 Syyrian ja sitä ympäröivän alueen tukemiseksi järjestetyssä konferenssissa, joka keräsi yhteen edustajia yli 70 maasta ja kansainvälisistä järjestöistä sekä Syyrian ja muiden maiden kansalaisyhteiskunnista; ottaa huomioon, että Brysselissä järjestetyssä konferenssissa sovittiin kokonaisuvaltaisesta lähestymistavasta Syyrian kriisin hoitamiseen ja humanitaariseen tilanteeseen vastaamiseksi 3,47 miljardin euron taloudellisesta lisätuesta vuosiksi 2018–2020, johon sisältyy 1,3 miljardia euroa EU:lta, joka on suurin avunantaja Syyrian kriisissä; toteaa, että tämän lisäksi eräät kansainväliset rahoituslaitokset ja avunantajat ovat ilmoittaneet myöntävänsä noin 27,9 miljardia euroa lainoina; toteaa, että Syyrian jälleenrakentamisen kustannukset ovat arviolta 200 miljardia Yhdysvaltain dollaria;
- K. toteaa, että EU antaa tunnustusta Turkille, Libanonille ja Jordanelle ja tukee näitä Syyrian naapurimaita, jotka ovat ottaneet vastaan eniten pakolaisia;
- L. ottaa huomioon, että Venäjä, Iran ja Turkki pääsivät Astanassa, Kazakstanissa, 4. toukokuuta 2017 sopimukseen neljän turvavyöhykkeen perustamisesta; ottaa huomioon, että kolmen allekirjoittajamaan on tarkoitus toimia uusittavan kuuden kuukauden aselevon takaajina myös lähettämällä paikan päälle aseistettuja tarkkailijoita; ottaa huomioon, että tässä sopimuksessa Assadin hallintoa vaaditaan lopettamaan kaikki lennot näiden alueiden yli ja päästämään humanitaarinen apu esteettä kapinallisten hallinnassa oleville alueille; ottaa huomioon, että uusi YK:n johdolla käytävä neuvottelukierros jatkuu tällä viikolla Genevessä ja Venäjän johdolla käytävien neuvottelujen toinen kierros on suunniteltu käytäväksi heinäkuun puolivälissä Kazakstanissa;
- M. ottaa huomioon, että EU on toistuvasti todennut, että Syyrian konfliktiin ei ole sotilaallista ratkaisua ja että Syyrian kansan kärsimys, jota ei voida hyväksyä, voidaan lopettaa vain Syyrian johtaman osallistavan siirtymäprosessin avulla; katsoo, että vaikka on selvää, että jälleenrakentaminen voidaan aloittaa vasta poliittisen sopimuksen tekemisen jälkeen, ponnistelut sovinnon aikaansaamiseksi olisi aloitettava niin pian kuin mahdollista ja EU:n olisi tuettava niitä tavoitteenaan turvata vakaus pitkällä aikavälillä; katsoo, että totuuden selvittäminen, vastuuvollisuuden ja siirtymäkauden oikeusjärjestelyjen edistäminen sekä armahdus ovat tässä yhteydessä välttämättömiä;
1. pitää myönteisinä Syyriä koskevaa EU:n strategiaa sekä siihen sisältyviä EU:n Syyriä koskevia strategisia päämääriä ja EU:n tavoitteita sekä Brysselissä järjestetyn konferenssin tuloksia, joissa vahvistettiin monivuotiset sitoumukset; kehottaa kaikkia osallistujia ja kansainvälisiä avunantajia noudattamaan tinkimättä sitoumuksiaan ja jatkamaan tuen antamista myös tulevaisuudessa;
2. tuomitsee jälleen kerran jyrkästi julmuudet ja laajamittaiset ihmisoikeusloukkaukset sekä kansainvälisen humanitaarisen oikeuden loukkaukset, joihin ovat syllistyneet kaikki konfliktin osapuolet ja erityisesti Assadin hallinnon joukot liittolaistensa Venäjän ja Iranin tuella ja myös valtiosta riippumattomat aseistetut ryhmät, erityisesti Isis/Da'esh ja Jabhat Fateh al-Sham; painottaa kantanaan, että kaikki kansainvälisen humanitaarisen oikeuden ja ihmisoikeuksia koskevan kansainvälisen oikeuden rikkomiseen syllistyneet on asetettava vastuuseen teoistaan; kannustaa kaikkia valtioita soveltamaan yleistoi-mivallan periaatetta rankaisemattomuuden torjunnassa ja pitää myönteisinä useiden EU:n jäsenvaltioiden tätä koskevia toimia, mukaan lukien espanjalaisen tuomioistuimen päätös ottaa käsiteltäväksi kidutuksesta ja ihmisoikeusrikkomuksista epäilyistä yhdeksästä syyrialaisesta tiedusteluvirkailijasta tehty rikosilmoitus; toistaa pyyntönsä, että EU ja sen jäsenvaltiot tarkastelisivat yhdessä samanmielisten maiden kanssa mahdollisuuksia perustaa

Torstai 18. toukokuuta 2017

Syyrian sotarikostuomioistuimien, sillä aikaa kun tapausten viemistä Kansainväliseen rikostuomioistuimeen odotetaan; korostaa, että rikoksiin uskonnollisia, etnisiä ryhmiä ja muita vähemmistöjä vastaan syyllistyvät olisi myös saatava oikeuden eteen; on edelleen vakuuttunut siitä, että konfliktia ei saada ratkaistua eikä Syyriassa saada aikaan kestävästä rauhaa ilman, että rikoksiin syyllistyneet joutuvat vastuuseen;

3. tuomitsee mitä ankarimmin Khan Sheikhounin kaupunkiin Idlibin maakunnassa 4. huhtikuuta 2017 tehdyn järkyttävän kemiallisen ilmaiskun, jonka seurauksena kuoli ainakin 70 siviiliä, myös lapsia ja pelastustyöntekijöitä, ja jonka uhreista monilla oli merkkejä kaasumyrkytyksestä; toteaa, että väite kemiallisten aseiden käytöstä on uskottava Kemiallisten aseiden kieltojärjestön (OPCW) tiedonhankintamatkan perusteella tehdyn alustavan arvion perusteella; korostaa Syyrian velvoitetta noudattaa OPCW:n tiedonhankintamatkan sekä OPCW:n ja YK:n yhteisen tutkintamekanismin suosituksia ja kehottaa Syyriaa myöntämään välittömästi esteettömän pääsyn kaikkiin kohteisiin ja tunnustamaan oikeuden tarkastaa ne; korostaa, että tällaisista hyökkäyksistä vastuussa olevat asetetaan syytteeseen tuomioistuimissa; pitää valitettavana, että Venäjä käyttää toistuvasti veto-oikeuttaan YK:n turvallisuusneuvostossa ja että se torjui myös YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman, jossa olisi tuomittu viimeisin kemiallinen isku ja vaadittu sen kansainvälistä tutkintaa;

4. pitää myönteisenä, että on perustettu kansainvälinen, puolueeton ja riippumaton mekanismi auttamaan Syyrian arabitasavallassa maaliskuusta 2011 lähtien tehdyistä kansainvälisen oikeuden mukaan vakavimmista rikoksista vastuussa olevien tutkinnassa ja syyttämässä; pitää valitettavana, että tällä mekanismilla ei ole vielä täyttä rahoitusta; kehottaa kaikkia jäsenvaltioita noudattamaan sitoumuksiaan tässä suhteessa;

5. on edelleen sitoutunut Syyrian yhtenäisyyteen, itsemääräämisoikeuteen, alueelliseen koskemattomuuteen ja itsenäisyyteen ja tukee vahvasti koko Syyriaa koskevaa toimintamallia ja Syyrian kansan demokraattista tulevaisuutta; korostaa, että Syyriaan voidaan saada aikaan rauha vain Syyrian johtamassa poliittisessa prosessissa, jonka myötä järjestetään uuden perustuslain mukaisesti YK:n avustamat ja tarkkailemat vapaat ja rehelliset vaalit; muistuttaa kaikkia osapuolia siitä, että valtakunnallinen ja kattava tulitauko ja rauhanomainen kaikkien osapuolten hyväksyttävissä oleva ratkaisu Syyrian kriisiin voidaan saavuttaa YK:n johdolla ja, kuten vuonna 2012 annetussa Geneven julkilausumassa ja YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa 2254 (2015) edellytettiin, pääsihteerin Syyrian-erityislähettilään Staffan de Misturan ja keskeisten kansainvälisten ja alueellisten toimijoiden tuella;

6. panee merkille tuoreen sopimuksen turvavyöhykkeiden perustamisesta Syyriaan ja tukee tavoitetta vahvistaa tulitaukoa, estää Syyrian hallinnon ilmavoimia lentämästä turvavyöhykkeiden yli ja luoda edellytykset humanitaarisen ja lääketieteellisen avun pääsulle, siirtymään joutuneiden siviilien paluulle koteihinsa ja vaurioituneen infrastruktuurin kunnostamiselle; tuo kuitenkin esille opposition huolen siitä, että sopimus voisi johtaa vaikutusalueiden syntymiseen ja Syyrian jakautumiseen; kehottaa kaikkia osapuolia panemaan täytäntöön Astanan sopimukset ja kolmea Astanan sopimuksen takaajaa varmistamaan tulitauon noudattamisen; korostaa, että on poistettava kaikki mahdolliset tulitaukoon kuulumattomia ryhmiä koskevat epäselvyydet, ja kehottaa kaikkia osapuolia, myös Turkkiä, varmistamaan, että sopimuksella ei helpoteta sellaisten joukkojen, jotka ovat liittoutuneet maltillisen opposition kanssa, tai kansainvälisen liittoutuman puolella Isisiä/Da'eshia vastaan taistelevien kohteeksi ottamista; korostaa, että on turvattava täytäntöönpanon kansainvälinen seuranta, ja kannattaa vahvaa YK:n osallistumista;

7. kehottaa Venäjän liittovaltiota ja Iranin islamilaista tasavaltaa käyttämään vaikutusvaltaansa, jotta Syyrian hallinto pyrki aktiivisesti kohtuulliseen kompromissiin, joka päättäisi sisällissodan ja avaisi tietä osallistavalle ja aidolle siirtymälle, ja hyväksyisi tällaisen kompromissin; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita jatkamaan maltillisen opposition tukemista, radikalisoituneiden elementtien tunnistamista ja eristämistä sekä sovinnon edistämistä; kannustaa neuvotteluista vastaavan korkean tason komitean jäseniä osallistumaan jatkossakin YK:n välittämiin neuvotteluihin Genevessä;

8. on vankasti sitä mieltä, että EU:n on toimittava aktiivisemmin ja hyödynnettävä merkittävää osallistumistaan konfliktin jälkeiseen rahoitukseen sen varmistamisessa, että sillä on merkittävä rooli YK:ssa sovitun kehyksen puitteissa käytävissä neuvotteluissa, ja että sen on turvattava poliittinen siirtymä luomalla erityinen politiikka, jolla pyritään lähentämään eri osapuolia, ja tehostamalla toimiaan aloilla, joilla unioni voi tuoda lisäarvoa; arvostaa varapuheenjohtajan / korkean edustajan viimeaikaisia pyrkimyksiä tavoittaa alueen keskeisimmät toimijat, jotta turvataan poliittinen siirtymä, konfliktin jälkeinen sovinnonteko ja jälleenrakentaminen; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa aloittamaan

Torstai 18. toukokuuta 2017

konkreettisen suunnitelman laatimisen EU:n osallistumisesta Syyrian jälleenrakentamiseen ja pyrkimään yhteisiin toimiin yhdessä tärkeimpien kansainvälisten järjestöjen ja rahoituslaitosten sekä alueellisten ja paikallisten toimijoiden kanssa; korostaa kuitenkin, että on tärkeää säilyttää vastuu konfliktin jälkeisestä jälleenrakennusprosessista Syyrialla itsellään;

9. korostaa paikallisten ja kansainvälisten kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden työn ratkaisevaa merkitystä sotarikoksia ja rikoksia ihmisyyttä vastaan koskevien todisteiden ja muiden väärinkäytösten, myös kulttuuriperinnön tuhoamisen, dokumentoimisessa; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita antamaan näille toimijoille lisäapua; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita rahoittamaan riittävästi järjestöjä, jotka suorittavat julkisiin lähteisiin perustuvaa tutkintaa ja keräävät digitaalisesti todisteita sotarikoksista ja rikoksista ihmisyyttä vastaan, jotta voidaan varmistaa vastuuvuorollisuus ja saattaa syylliset oikeuden eteen;

10. pitää myönteisenä sitä, että Syyriaa koskevassa EU:n strategiassa painotetaan Syyrian väestön ja yhteiskunnan selviytymiskyvyn tukemista; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita lisäämään ponnistelujaan, joilla pyritään tukemaan Syyrian kansan ja kansalaisyhteiskunnan valmiuksien kehittämistä myös sellaisten toimijoiden kanssa ja avulla, jotka edistävät ihmisoikeuksia, tasa-arvoa (sukupuolten tasa-arvo ja vähemmistöjen oikeudet mukaan luettuina), demokratiaa ja vaikutusvallan lisäämistä, mahdollisuuksien mukaan Syyriassa sekä sellaisten syyrialaisien pakolaisten kanssa, jotka elävät maanpaossa Syyriaa ympäröivällä alueella tai Euroopassa; korostaa, että kyseisellä valmiuksien kehittämisellä olisi tuettava syyrialaisia siirtymävaiheen hallinnassa (esimerkiksi tiedotusvälineiden sääntelyn, hallinnon hajauttamisen, kuntien hallinnon ja perustuslain laatimisen aloilla) ottaen asianmukaisesti huomioon naisten tarpeet ja heidän roolinsa;

11. on tyytyväinen siihen, että kansalaisyhteiskunta, naisjärjestöt mukaan luettuina, on tunnustettu pysyvän ratkaisun keskeiseksi osaksi; muistuttaa, että EU:n on edistettävä ja helpotettava kansalaisyhteiskunnan ja naisten asianmukaista osallistumista tai kuulemistä rauhanprosessin yhteydessä YK:n turvallisuusneuvoston naisia, rauhaa ja turvallisuutta koskevien päätöslauselmien 1325 (2000) ja 1820 (2008) täytäntöönpanoa koskevan EU:n kokonaisvaltaisen lähestymistavan mukaisesti; vaatii, että Syyrian uudessa perustuslaissa on otettava huomioon naisten ihmisoikeudet;

12. jatkaa maailmanlaajuisen liittoutuman toimien tukemista Isisin/Da'eshin torjumiseksi mutta katsoo, että EU:n strategiassa olisi pitänyt tarkastella myös Isisin/Da'eshin ja muiden YK:n nimeämien terroristijärjestöjen vastaista toimintaa koskevia näkökohtia sekä korostaa terrorismin leviämistä edistäneitä perimmäisiä poliittisia ja sosioekonomisia syitä ja määrittää konkreettisia toimia niiden käsittelemiseksi; katsoo lisäksi, että olisi pitänyt käsitellä tapoja, joilla voidaan edistää Syyrian yhteiskunnan monietnisen, -uskontoisen ja -tunnustuksellisen luonteen säilyttämistä;

13. korostaa, että on tärkeää suojella etnisiä ja uskonnollisia vähemmistöjä Syyriassa, ja on vakaasti sitä mieltä, että poliittisen prosessin olisi oltava osallistava ja sillä olisi pyrittävä palauttamaan Syyria monitunnustukselliseksi ja suvaitsevaksi valtioksi;

14. muistuttaa, että on ensiarvoisen tärkeää toteuttaa aikaisessa vaiheessa luottamusta lisääviä toimia, mukaan lukien täysin esteetön humanitaarisen avun pääsy kaikkialle Syyriaan, julkisten peruspalvelujen (sähkö, vesi, terveydenhuolto) järjestäminen, kaikkien kaupunkien piiritysten purkaminen sekä vankien ja panttivankien vapauttaminen; pitää myönteisenä Syyrian hallituksen ja kapinallisryhmien tekemää sopimusta neljän piiritetyn kaupungin evakuoinnista; kehottaa kaikkia osapuolia tukemaan ja edistämään luottamusta lisääviä toimia koskevan kattavan sopimuksen hyväksymistä;

15. pitää valitettavana, että tuhoisa maan sisäinen konflikti on vienyt maan vuosikymmeniä taaksepäin sosiaalisessa ja taloudellisessa kehityksessä ja ajanut miljoonat ihmiset työttömyyteen ja köyhyyteen, tuhonnut merkittävästi terveys- ja koulutuspalveluja ja aiheuttanut laajoja syyrialaisien pakkomuuttoja ja aivovuotoa; huomauttaa tämän vuoksi, että on tärkeää lisätä muuta kuin humanitaarista apua, jolla pyritään vahvistamaan syyrialaisien selviytymiskykyä ja antamaan uusi alku taloudelle; kehottaa lisäksi EU:n jäsenvaltioita sitoutumaan lujemmin vastuun jakamiseen, jolloin Syyrian sota-alueilta pakenevat pakolaiset saisivat suojelua muualta kuin välittömiltä lähialueilta uudelleensijoittamisen ja humanitaarisiin syihin perustuvien vastaanottojärjestelmien avulla; katsoo kuitenkin, että heti konfliktin päätyttyä olisi tarjottava kannustimia ammattitaitoisille syyrialaisille pakolaisille, jotta he palaisivat Syyriaan ja osallistuisivat jälleenrakentamiseen;

Torstai 18. toukokuuta 2017

16. suhtautuu myönteisesti kumppanuuden uusiin painopisteisiin, joista EU on sopinut Jordanian ja Libanonin kanssa, sekä EU:n alkuperäsääntöjen helpottamiseen Jordaniasta peräisin olevan tuonnin osalta; pitää valitettavana, että suuri määrä pakolaisia Jordaniassa, Libanonissa ja Turkissa elää edelleen epävarmoissa sosiaalisissa ja taloudellisissa oloissa ja että he eivät usein pysty löytämään (laillista) työtä; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa vaatimaan, että Jordanian ja Libanonin viranomaiset pyrkisivät poistamaan jäljellä olevat (epäviralliset) esteet, jotta voitaisiin tukea laajempia mahdollisuuksia itsenäiseen ammatinharjoittamiseen ja noudattaa sitoumuksia työpaikkojen luomisesta naisille ja nuorille;

17. tukee täysin tavoitetta, jonka mukaan Syyriassa ja sen lähialueilla varmistetaan ”yhtään sukupolvea lapsia ei menetetä” -aloitteen toteuttaminen, ja kehottaa toteuttamaan lisätoimia sen tavoitteen saavuttamiseksi, että kaikille pakolaislapsille ja haavoittuvassa asemassa oleville lapsille järjestetään vastaanottavissa yhteisöissä laadukasta koulutusta, johon tytöillä ja pojilla on yhtäläinen mahdollisuus päästä; korostaa, että on otettava huomioon pakolaisleireissä annettava usein epävirallinen koulutus ja tuettava traumatisoituneiden lasten psyykkistä kuntoutusta;

18. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Yhdistyneille kansakunnille, kansainvälisen Syyrian tukiryhmän jäsenille ja kaikille Syyrian konfliktin osapuolille ja varmistamaan tämän tekstin kääntämisen arabiaksi.

Torstai 18. toukokuuta 2017

P8_TA(2017)0228

Tieliikenne Euroopan unionissa**Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. toukokuuta 2017 tieliikenteestä Euroopan unionissa (2017/2545(RSP))**

(2018/C 307/19)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 91 artiklan,
- ottaa huomioon verojen ja maksujen kantamisesta raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta tiettyjen infrastruktuurien käytöstä 17. kesäkuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/62/EY⁽¹⁾,
- ottaa huomioon maantieliikenteen liikkuvissa tehtävissä toimivien henkilöiden työajan järjestämisestä 11. maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/15/EY⁽²⁾,
- ottaa huomioon tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta 15. maaliskuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 561/2006⁽³⁾,
- ottaa huomioon maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamisen edellytyksiä koskevista yhteisistä säännöistä 21. lokakuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1071/2009⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon maanteiden kansainvälisen tavaraliikenteen markkinoille pääsyä koskevista yhteisistä säännöistä 21. lokakuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1072/2009⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon kansainvälisen linja-autoliikenteen markkinoille pääsyä koskevista yhteisistä säännöistä 21. lokakuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/2009⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon tieliikenteessä käytettäviä ajopiirtureita koskevan, 4. helmikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 165/2014⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon komission valkoisen kirjan ”Yhtenäistä Euroopan liikennealuetta koskeva etenemissuunnitelma – Kohti kilpailukykyistä ja resurssitehokasta liikennejärjestelmää” (COM(2011)0144),
- ottaa huomioon 9. syyskuuta 2015 antamansa päätöslauselman liikennepolitiikan vuoden 2011 valkoisen kirjan täytäntöönpanosta: tilannekatsaus ja kohti kestävää liikkuvuutta⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 19. tammikuuta 2017 antamansa päätöslauselman logistiikasta EU:ssa ja eri liikennemuotojen yhdistämisestä uusissa Euroopan laajuisten liikenneverkkojen käytävissä⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon 24. marraskuuta 2016 antamansa päätöslauselman pienten liikennealan yritysten uusista mahdollisuuksista ja yhteistyöhön perustuvista liiketoimintamalleista⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 187, 20.7.1999, s. 42.⁽²⁾ EYVL L 80, 23.3.2002, s. 35.⁽³⁾ EUVL L 102, 11.4.2006, s. 1.⁽⁴⁾ EUVL L 300, 14.11.2009, s. 51.⁽⁵⁾ EUVL L 300, 14.11.2009, s. 72.⁽⁶⁾ EUVL L 300, 14.11.2009, s. 88.⁽⁷⁾ EUVL L 60, 28.2.2014, s. 1.⁽⁸⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0310.⁽⁹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0009.⁽¹⁰⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0455.

Torstai 18. toukokuuta 2017

- ottaa huomioon komission Euroopan parlamentille ja neuvostolle antaman kertomuksen unionin maantieliikenne-markkinoiden tilanteesta (COM(2014)0222),
 - ottaa huomioon liikenneturvallisuuteen liittyviä liikenneerikkomuksia koskevan rajat ylittävän tietojenvaihdon helpottamisesta 11. maaliskuuta 2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/413 ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon komission tiedonannon vähäpäästöistä liikkuvuutta koskevasta eurooppalaisesta strategiasta (COM(2016)0501) ja komission tiedonannon liikenteestä ja CO₂-päästöistä (COM(1998)0204),
 - ottaa huomioon Pariisin sopimuksen ja siinä annetun sitoumuksen maapallon lämpötilan nousun pitämisestä selvästi alle kahdessa celsiusasteessa esiteollisella kaudella vallinneeseen tasoon verrattuna sekä toimien jatkamisesta kyseisen nousun rajoittamiseksi edelleen alle 1,5 celsiusasteeseen,
 - ottaa huomioon 14. huhtikuuta 2016 annetun Amsterdamin julistuksen verkottuneita ja automatisoituja ajoneuvoja koskevasta yhteistyöstä – Kohti verkottuneiden ja automatisoitujen ajoneuvojen kehittämistä Euroopan maanteille,
 - ottaa huomioon 14. syyskuuta 2016 antamansa päätöslauselman sosiaalisesta polkumyynnistä Euroopan unionissa ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon komission tiedonannon aiheesta ”Eurooppalainen strategia vuorovaikutteisia älykkäitä liikennejärjestelmiä varten – ensimmäinen virstanpylväs matkalla kohti vuorovaikutteista, verkkoon liitettyä ja automatisoitua liikkumista” (COM(2016)0766),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan 2 kohdan,
- A. toteaa, että komission olisi annettava pikaisesti maanteiden tavaraliikenteen markkinoita koskevia lainsäädäntöehdotuksia (jäljempänä maantieliikennealoitteet), jotta voidaan kartoittaa ja ratkaista ongelmia, joita alalla ilmenee;
- B. ottaa huomioon, että unionin maantieliikenteen ala työllistää suoraan viisi miljoonaa ihmistä ja muodostaa lähes kaksi prosenttia unionin BKT:stä ja että alalla toimii 344 000 henkilöliikennettä harjoittavaa yhtiötä ja yli 560 000 tavaraliikennettä harjoittavaa yhtiötä ⁽³⁾;
- C. ottaa huomioon, että vuonna 2013 unionin maanteillä kuljettiin kaikkiaan 5 323 miljardia matkustajakilometriä ja että 28 jäsenvaltion unionissa tästä määrästä kuljettiin 72,3 prosenttia henkilöautoilla ja 8,1 prosenttia busseilla ja linja-autoilla ⁽⁴⁾;
- D. toteaa maantieliikenteen turvallisuuden olevan edelleen ajankohtainen aihe unionissa, sillä vuonna 2015 maantieliikenteessä loukkaantui vakavasti 135 000 ihmistä ja 26 100 menehtyi;
- E. toteaa, että maantieliikenne toimii Euroopan talouden moottorina ja että alan olisi pysyttävä edelläkävijänä talouskasvun ja työpaikkojen lisäämisessä ja kilpailukyvyyn ja alueellisen yhteenkuuluvuuden edistämässä; toteaa samalla, että alasta on tehtävä kestävämpi ja sillä on huolehdittava kunnollisista työoloista ja sosiaalisista oikeuksista;
- F. toteaa, että Eurooppa on maantieliikennealan johtava maailmanluokan toimija sekä valmistuksessa että kuljetuksissa, ja pitää ratkaisevana, että Euroopan maantieliikennettä kehitetään edelleen, siihen investoidaan ja sitä uudistetaan kestävästi ja ympäristöstävällisesti, jotta se voi säilyttää teknologisen johtoasemansa globaalissa taloudessa, jota leimaa entistä suuremman määrän vahvojen toimijoiden ja uusien liiketoimintamallien esiin nouseminen;
- G. toteaa, että maantieliikenteessä ollaan edelleen luopumassa vaiheittain fossiilisista polttoaineista ja että alan energiätehokkuutta ja kestävyyttä on parannettava erityisesti vaihtoehtoisten polttoaineiden, vaihtoehtoisten käyttövoimalaitteiden ja digitalisoinnin avulla kiireellisesti ja kustannustehokkaasti ja kilpailukykyä heikentämättä;

⁽¹⁾ EUVL L 68, 13.3.2015, s. 9.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0346.

⁽³⁾ Lähde: EU:n liikenne lukuina 2016, Eurostat.

⁽⁴⁾ Lähde: EU:n liikenne lukuina 2016, Eurostat.

Torstai 18. toukokuuta 2017

- H. toteaa, että liikenteellä on merkittävä rooli ilmastonmuutoksessa, sillä ala aiheuttaa noin 23,2 prosenttia unionin kaikista kasvihuonekaasupäästöistä, ja maantieliikenne puolestaan aiheutti vuonna 2014 kaikkiaan 72,8 prosenttia liikenteen kaikista kasvihuonekaasupäästöistä;
- I. ottaa huomioon, että tieruuhkien aiheuttaman ajanhukan ja lisääntyneen polttoaineen kulutuksen ja pilaantumisen arvioidaan nipistävän noin yhden prosentin unionin BKT:stä;
- J. toteaa, että jäsenvaltiot asettavat yhä enemmän sääntelyyn perustuvia esteitä maanteiden kansainväliselle tavaraliikenteelle;
- K. toteaa, että multimodaalisten verkkojen ja eri liikennemuotojen ja palvelujen yhdistämisen mahdolliset hyödyt matkustaja- ja tavaraliikenteen yhteyksien ja tehokkuuden parantamisessa auttavat vähentämään hiilipäästöjä ja muita haitallisia päästöjä;
- L. toteaa, että kabotaasiliikennettä koskevan unionin lainsäädännön täytäntöönpano on jäänyt jäsenvaltioissa puutteelliseksi;
- M. toteaa, että työoloja, sosiaalisia oikeuksia ja maantieliikenteen turvallisuutta koskevan voimassa olevan lainsäädännön täytäntöönpanossa ilmenee unionin alueella huomattavia eroja;

Kilpailukyvyyn ja innovoinnin parantaminen maantieliikenteen alalla

1. katsoo, että maantieliikennealoitteissa olisi edistettävä kipeästi kaivattua kestävämpää, turvallisempaa, innovatiivisempaa ja kilpailukykyisempää eurooppalaista maantieliikennettä, jatkettava maantieliikenteen infrastruktuurin kehittämistä maantieliikenteen tehokkuuden ja logistiikan parantamiseksi, varmistettava toimijoiden yhdenvertaiset toimintaedellytykset globaaleilla markkinoilla ja maanteiden henkilö- ja tavaraliikenteen sisämarkkinoiden toteuttaminen ja niiden toiminnan parantaminen sekä luotava pitkän aikavälin strategia Euroopan maantieliikenteen alaa varten;
2. katsoo myös, että maantieliikennealoitteilla olisi edistettävä ajoneuvojen teknistä kehittämistä ja vaihtoehtoisia polttoaineita, lisättävä liikennejärjestelmien ja -muotojen yhteentoimivuutta ja varmistettava, että liikenteen alan pk-yritykset pääsevät markkinoille;
3. kehottaa komissiota ottamaan maantieliikennealoitteita laatiessaan huomioon 9. syyskuuta 2015 annetun parlamentin päätöslauselman liikennepolitiikan vuoden 2011 valkoisen kirjan täytäntöönpanosta; korostaa, että maantieliikennettä tarkasteltaessa on sovellettava kokonaisvaltaista pitkän aikavälin lähestymistapaa eri liikennemuotoja yhdistävää ja kestäväää liikennettä korostavan unionin liikennepolitiikan mukaisesti;
4. kehottaa komissiota ottamaan liikkuvuutta maanteilla koskevaa aloitepakettia laatiessaan vastaavasti huomioon parlamentin 14. syyskuuta 2016 antaman päätöslauselman sosiaalisesta polkumyynnistä Euroopan unionissa;
5. korostaa, että maantieliikenne edistää merkittävästi työllisyyttä ja kasvua unionissa ja että talouden tilanne kytkeytyy tiiviisti unionin maantieliikenteen alan kilpailukykyyn; edellyttää siksi ennakoivaa politiikkaa, jolla tuetaan ja kehitetään kestäväää maantieliikennettä huolehtien oikeudenmukaisesta kilpailusta etenkin pk-yritysten kannalta ja otetaan huomioon alan tuleva digitaalinen, teknologinen ja ekologinen kehitys, samalla kun työntekijöitä kannustetaan kartuttamaan taitojaan;
6. kehottaa Euroopan maantieliikenteen alaa hyödyntämään digitalisaation tarjoamia mahdollisuuksia; kehottaa komissiota kehittämään sekä ajoneuvojen välisten että ajoneuvon ja infrastruktuurin välisten viestiyhteyksien infrastruktuuria, jotta voidaan kohentaa maantieliikenteen turvallisuutta ja tehokkuutta ja pohjustaa tulevaa liikkuvuutta maanteilla; tähdentää, että on kehitettävä ajoneuvoja koskevaa teknologian siirtoa, lisättävä logistista tukea sekä laadittava soveltuvia määritelmiä ja sääntöjä tässä asiassa; kehottaa komissiota laatimaan soveltuvan sääntelyjärjestelmän verkottuneelle ja automatisoidulle ajamiselle sekä uusille yhteistyöhön perustuville liiketoimintamalleille;

Torstai 18. toukokuuta 2017

7. kehottaa komissiota lisäämään unionin henkilö- ja tavaraliikenteen ja erityisesti sähköisten tietullijärjestelmien yhdenmukaistamista, koska nykyinen yhdenmukaistamisen puute aiheuttaa lisäkustannuksia liikenteessä; kannustaa käyttämään tällöin digitaalista teknologiaa (sähköisiä vakiomuotoisia asiakirjoja, sähköisiä kuljetusasiakirjoja, älykkäitä ajopiirtureita jne.), jotta voidaan taata täysin toimivat sisämarkkinat;

Rajat ylittävän liikkuvuuden helpottaminen maantieliikenteessä

8. kehottaa jäsenvaltioita panemaan asiaa koskevat unionin säännöt täytäntöön huolellisemmin ja kehottaa komissiota valvomaan täytäntöönpanoa tarkemmin, mukaan lukien rajat ylittävä yhteistyö sekä voimassa olevan lainsäädännön tulkitseminen ja asianmukainen ja syrjimätön täytäntöönpano, ja huolehtimaan kansallisten säännösten yhdenmukaistamisesta; katsoo, että komission olisi käynnistettävä rikkomismenettelyjä markkinoita vääristäviä lakeja ja toimenpiteitä vastaan, kun se on oikeudellisesti perusteltua;

9. kehottaa jäsenvaltioita tekemään tiiviimpää yhteistyötä Euro Contrôle Route -organisaation ja Euroopan liikennepoliisiverkoston (Tispol) kanssa, jotta voidaan parantaa maantieliikennettä koskevan lainsäädännön täytäntöönpanoa Euroopassa ja kehittää vahva mekanismi, jolla varmistetaan voimassa olevan säännösten yhtäläinen ja asianmukainen täytäntöönpano, esimerkiksi tukemalla jäsenvaltioita sertifiointissa ja standardoinnissa, teknisen asiantuntemuksen hyödyntämisessä, tietojen keräämisessä sekä koulutus- ja tarkastustehtävissä ja järjestämällä foorumeita, joilla kansalliset asiantuntijat ja viranomaiset voivat vaihtaa tietoja;

10. pyytää jäsenvaltioita tehostamaan etenkin ajo- ja lepoaikojen sekä kabotaasiliikennemääräysten noudattamista koskevia tarkastuksia sekä asettamaan vaikuttavia, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia; kehottaa komissiota nopeuttamaan ajoneuvoissa olevien digitaalisten laitteiden, kuten älykkäiden ajopiirtureiden, ja sähköisten rahtikirjojen (e-CMR) pakollista käyttöä, jotta voidaan parantaa asiaa koskevien unionin määräysten noudattamisen valvontaa ja vähentää hallinnollisia kustannuksia;

11. kehottaa komissiota jatkamaan kevyissä ja raskaissa hyötyajoneuvoissa olevia pakollisia turvavarusteita (esimerkiksi varoituskolmiot, heijasteliivit, varalamput ja alkometrit) koskevien sääntöjen yhdenmukaistamista;

12. kehottaa komissiota tarkastelemaan keinoja vähentää kansallisten lainsäädäntöjen eroista aiheutuvaa hallinnollista ja taloudellista raskautta, jotta voidaan edistää kuljetuspalvelujen tarjoamisen vapautta koko unionissa;

13. korostaa, että johdonmukainen, oikeudenmukainen, avoin, syrjimätön ja epäbyrokraattinen tiemaksujärjestelmä, joka toteutettaisiin EU:n tasolla ja suhteutettaisiin tienkäyttöön sekä kuorma-, linja- ja henkilöautoista aiheutuviin ulkoisiin kustannuksiin ("käyttäjä maksaa"- ja "aiheuttaja maksaa"-periaatteet), edistäisi maanteiden infrastruktuurin rapautumista, ruuhkaantumista ja pilaantumista koskevien ongelmien ratkaisemista; kehottaa komissiota ottamaan käyttöön järjestelmän, jolla varmistetaan syrjimättömyys ja vältetään henkilöautoihin unionissa sovellettavat hajanaiset maksujärjestelmät;

14. kehottaa komissiota ehdottamaan eurooppalaista sähköistä tiemaksujärjestelmää koskevan direktiivin muuttamista ja katsoo, että direktiiviin olisi sisällytettävä "aiheuttaja maksaa" -periaatteeseen perustuva ulkoisten kustannusten elementti ja että järjestelmän olisi oltava täysin yhteensopiva maksujen perimistä koskevien yhdenmukaistettujen teknisten standardien käyttöönoton edistämisen tavoitteen kanssa; katsoo, että järjestelmän olisi perustuttava avoimuuteen, ajoneuvoihin asennettujen erilaisten älykkäiden liikennejärjestelmien laitteiden kehittämisen ja integroinnin tehostamiseen sekä lainsäädännön selkeyttämiseen, jotta sähköisten tiemaksupalvelujen tarjoajien oikeudet voidaan määritellä ja suojata paremmin ja tehdä niiden velvoitteiden täyttämisestä mutkattomampaa;

15. katsoo, että syrjäisillä jäsenvaltioilla ja mailla, joilla ei ole todellisia vaihtoehtoja maantieliikenteelle, on enemmän vaikeuksia päästä unionin sisämarkkinoiden ytimeen; kehottaa komissiota sisällyttämään maantieliikennealoitteisiin mekanismin, jolla huojennetaan syrjäisiltä alueilta käsin tarjottavien maantieliikennetoimista perittäviä maksuja;

16. korostaa, että vuokratut ajoneuvot ovat yleensä markkinoiden uusimpia ja ympäristöystävällisimpiä ja edistävät siten maantieliikenteen alan tehokkuutta; kehottaa siksi komissiota tarkastelemaan uudelleen vuokrattuja ajoneuvoja koskevia nykyisiä sääntöjä, joiden nojalla jäsenvaltiot voivat kieltää käyttämästä tällaisia ajoneuvoja kansainvälisessä liikenteessä;

Torstai 18. toukokuuta 2017

17. on huolissaan siitä, että kansalliset viranomaiset eivät ole puuttuneet ajopiirtureita ja kabotaasiliikennettä koskeviin petostapauksiin, ja kehottaa siksi komissiota paneutumaan näihin ongelmiin muun muassa käyttämällä uutta teknologiaa, yksinkertaistamalla ja selkeyttämällä kabotaasiliikennettä koskevia vaatimuksia ja tehostamalla viranomaisten välistä tietojenvaihtoa, jotta sääntöjä noudatettaisiin paremmin koko unionissa ja kabotaasiliikennettä kyettäisiin valvomaan paremmin;

18. katsoo, että lainsäädännöllisten vaatimusten olisi oltava oikeassa suhteessa harjoitettuun liiketoimintaan ja yrityksen kokoon nähden; ilmaisee kuitenkin huolensa siitä, onko edelleen perusteltua jättää kevyet hyötyajoneuvot eräiden unionin sääntöjen soveltamisalan ulkopuolelle, sillä niitä käytetään yhä enemmän kansainvälisessä tavaraliikenteessä, ja pyytää komissiota esittämään selvityksen tämän lisääntyvän käytön aiheuttamista taloudellisista vaikutuksista sekä ympäristö- ja turvallisuusvaikutuksista;

19. tähdentää, että maantieliikenteen liikkuvuutta liittymisneuvotteluja käyvien naapurimaiden rajojen yli olisi helpotettava parantamalla maantieliikenteen infrastruktuuria, merkinantoa ja sähköisiä järjestelmiä koskevien standardien yhdenmukaistamista, millä varmistetaan pullonkaulojen poistaminen etenkin Euroopan laajuisen liikenneverkon runkoverkosta;

Sosiaalisten olojen ja turvallisuusmääräysten parantaminen

20. tähdentää, että koko unionissa sovellettava kuljetuspalvelujen tarjoamisen vapaus ei saisi oikeuttaa työntekijöiden perusoikeuksien loukkaamista eikä heikentää voimassa olevaa työlainsäädäntöä, jolla säädetään muun muassa lepoajoista, työaikajärjestelystä, jaksoista muualla kuin kotiasemalla, mahdollisuuksista parantaa ammattitaitoa, kehittämiskoulutuksesta, urakehityksestä, työterveydestä ja -turvallisuudesta, hoitoon pääsystä ja sosiaaliavustuksista sekä vähimmäispalkkatasosta;

21. pitää erittäin tärkeänä muistuttaa komissiota sitoumuksista, joita se on tehnyt Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilaria koskevassa ehdotuksessaan ja jotka koskevat erityisesti seuraavia:

- varma ja sopeutuva työllisyys, periaate 5 d: "Epävarmoihin työoloihin johtavat työsuhteet on estettävä esimerkiksi kieltämällä epätyypillisten sopimusten väärinkäyttö. Koeajan keston olisi oltava kohtuullinen.";
- oikeudenmukaiset palkat, periaate 6 a: "Työntekijöillä on oikeus oikeudenmukaiseen palkkaan, joka mahdollistaa kohtuullisen elintason.";

muistuttaa, että mikään komission tekemä tieliikennealoite ei saa olla tämän periaatteen vastainen eikä vaarantaa työntekijöiden oikeuksia kyseisellä alalla;

22. on huolissaan sosiaalisesti ongelmallisista liiketoimintatavoista, jotka aiheuttavat myös turvallisuusriskejä maantieliikenteessä ja kytkeytyvät lähinnä kabotaasiliikennettä koskeviin sääntöihin ja niin kutsuttuihin postilaatikoyri-tyksiin (kyse on etenkin näennäisestä itsenäisestä ammatinharjoittamisesta ja tahallista väärinkäytöksistä tai voimassa olevan unionin tai kansallisen lainsäädännön kiertämisestä, joka mahdollistaa vilpillisen kilpailun kehittymisen, kun työvoima- ja toimintakustannuksia pyritään minimoimaan laittomin keinoin, ja johtaa unionin sääntöjen selkeyden puutteen sekä kansallisen tason vaihtelevien tulkintojen ja täytäntöönpanoratkaisujen seurauksena työntekijöiden oikeuksien loukkaamiseen);

23. kehottaa komissiota tarkastelemaan uudelleen sijoittautumisoikeutta koskevia vaatimuksia, jotta maantieliikenteen alalta voidaan karsia postilaatikoyriytykset;

24. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita paneutumaan pikaisesti kuljettajien väsyneisyyttä koskeviin kysymyksiin, mukaan lukien sen varmistaminen, että kaikilla maantieliikenteen infrastruktuuriin tehtävillä investoinneilla kohennetaan kuljettajille ja etenkin pitkän matkan kuljettajille tarkoitettuja tiloja ja palveluja ja että lepotaukoja koskevaa lainsäädäntöä noudatetaan tinkimättä;

25. kehottaa komissiota selkeyttämään kabotaasiliikennettä ja maantieliikenteen ammattiin pääsemistä koskevia sääntöjä ja parantamaan niiden täytäntöönpanoa, jotta voidaan torjua tehokkaasti petoksia ja väärinkäytöksiä;

26. torjuu kabotaasiliikenteen vapauttamisen jatkamisen ja erityisesti rajattoman kabotaasitoiminnan tietyn ajan kuluessa;

Torstai 18. toukokuuta 2017

27. kehottaa komissiota selkeyttämään työntekijöiden lähettämistä koskevan direktiivin säännösten soveltamista maantieliikenteen alalla sekä parantamaan niiden täytäntöönpanoa ja täytäntöönpanon valvontaa;
28. tähdentää, että Euroopassa on pulaa ammattikuljettajista, mikä johtuu kuljetuspalvelujen kysynnän lisääntymisestä, kansainvälisen kaupan nopeasta kehittämisestä ja väestörakenteesta; kehottaa siksi komissiota helpottamaan nuorten miesten ja naisten ammattiin pääsemistä ja käsittelemään kuljettajien kehojen työolojen ongelmaa ja tienvarsien laadukkaan infrastruktuurin puuttumista;
29. korostaa, että unionin maantieliikenteen alan sosiaalisia vaatimuksia ja oikeuksia koskevan kansallisen lainsäädännön erot merkitsevät alan toimijoille ja etenkin pk-yrityksille huomattavaa ja suhteetonta hallinnollista estettä, mutkistavat oikeudellista järjestelmää, haittaavat maantieliikenteen alan sisämarkkinoiden perustamista ja johtavat palveluiden ja tavaroiden vapaan liikkuvuuden esteisiin;
30. kehottaa komissiota laatimaan tulevia maantieliikenteen aloitteita koskevia ehdotuksia, joissa eritellään tarkemmin palvelujen tarjoamisen vapaus ja sijoittumisvapaus ja joiden tarkoituksena on varmistaa, että liiketoiminta sellaisessa jäsenvaltiossa, johon yhtiö ei ole sijoittautunut, on luonteeltaan tilapäistä, ja varmistaa, että työntekijöihin sovelletaan sen maan lainsäädäntöä, jossa on heidän tavanomainen työpaikkansa tai jossa he harjoittavat suurimmaksi osaksi ammatillista toimintaansa;
31. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita paneutumaan maantieliikenteessä tehtävän työn laatuun, etenkin koulutukseen, sertifiointiin, työoloihin ja urakehitykseen, jotta voidaan luoda laadukkaita työpaikkoja, kehittää tarvittavia taitoja ja lujittaa unionin maantiealan toimijoiden kilpailukykyä ja tehdä siten alasta houkuttelevampi nuorten kannalta; kehottaa huolehtimaan samalla kuljettajien työ- ja yksityiselämän asianmukaisesta tasapainosta;
32. kehottaa komissiota tarkistamaan yhdistettyjä kuljetuksia koskevaa direktiiviä 92/106/ETY monia liikennemuotoja hyödyntävän liikenteen lisäämiseksi ja epäoikeudenmukaisten käytäntöjen lopettamiseksi ja sen varmistamiseksi, että yhdistettyihin kuljetuksiin liittyvää sosiaalilainsäädäntöä noudatetaan;
33. kehottaa komissiota arvioimaan ”sähköisen ja integroidun käyttäjätiedoston” luomista kaikille yhteisön käyttöluvan nojalla toimiville liikenteenharjoittajille, jotta voidaan koota yhteen kaikki tienvarsitarkastuksissa kerätyt liikenteenharjoittajia, ajoneuvoja ja kuljettajia koskevat asiaankuuluvat tiedot;
34. korostaa, että unionin lepotilajärjestelmä on riittämätön ja epätarkoituksenmukainen; kehottaa siksi jäsenvaltioita laatimaan yhteistyössä komission kanssa suunnitelman kapasiteetin ja käyttäjäystävällisten turvallisten lepoalueiden rakentamiseksi/järjestämiseksi huolehtien siitä, että niillä on riittävästi pysäköintipaikkoja, saniteetitiloja ja lyhytaikaiseen yöpymiseen tarkoitettuja hotelleja, etenkin liikenteen strategisiin pisteisiin/solmukohtiin, joiden liikennemäärät voivat olla suuria;
35. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita paneutumaan ajo- ja lepoaikojen nykyisiin epätarkoituksenmukaisuuksiin, kun kuljettajat joutuvat usein vetäytymään tuntien ajaksi levolle, vaikka he ovat vain muutaman kilometrin päässä asema- tai kotipaikastaan; kehottaa komissiota ottamaan asian huomioon, kun se tarkistaa tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta annettua asetusta (EY) N:o 561/2006;
36. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita asettamaan koko unionia koskevan tavoitteen maantieliikenteessä tapahtuvien vakavien loukkaantumisten vähentämisestä;
37. kehottaa komissiota teettämään koko unionin kattavan tieteellisen tutkimuksen kuljettajien väsymyksen vaikutuksista linja-autoliikenteeseen sekä paketti- ja kuorma-autojen rahtiliikenteeseen;
38. kehottaa komissiota käynnistämään viipymättä yleistä turvallisuutta koskevan asetuksen (EY) N:o 661/2009 uudelleen tarkastelun ja ottamaan huomioon uudet teknologiat ja standardit (mukaan lukien ainakin hätätilanteiden tiedot rekisteröivät laitteet, suoran näkökentän standardit, älykäs nopeudensäätö ja rengaspaineen seuranta);

Torstai 18. toukokuuta 2017

39. korostaa, että unionin maanteiden turvallisuutta on parannettava ja että on saavutettava tavoite kuolemantapausten ja vakavien loukkaantumisten vähentämisestä puoleen vuoteen 2020 mennessä; kannattaa vaikutustenarviointia, jota komissio käyttää maantieliikenteen infrastruktuurin turvallisuuden hallintaa koskevan lainsäädäntökehityksen uudelleentarkastelussa;

Vähäpäästöisen maantieliikenteen edistäminen

40. toteaa, että maantieliikenteen resurssitehokkuutta on parannettava ja että on vahvistettava sen roolia nykyaikaisessa synkromodaalisessa liikenneverkossa, jotta kyetään hyödyntämään tehokkaammin nykyistä kapasiteettia, parantamaan ajoneuvojen käyttöastetta, edistämään pienempien ja kevyempien ajoneuvojen käyttöä, henkilöautojen yhteiskäyttöä ja kimppekyytejä sekä vähentämään pyöriä neljästä kahteen; pitää digitalisaatiota olennaisena tekijänä pyrittäessä parantamaan resurssitehokkuutta;

41. tähdentää, että vuonna 2015 tehdyn ilmastonmuutosta koskevan Pariisin sopimuksen (COP21) tavoitteiden saavuttaminen, liikennealan hiilestä irtautuminen ja ilmanlaadun parantaminen olisi toteutettava edistämällä sähkään perustuvaa liikkuvuutta, polttoainekennoja ja muita edistyneitä käyttövoimajärjestelmiä, etenkin sellaisia, joiden kohdalla Euroopalla on merkittävää teknologista etua;

42. kehottaa komissiota laatimaan kunnianhimoisia ehdotuksia kuorma-autoja ja linja-autoja koskevista hiilidioksidinormeista, jotta maantieliikenteen kasvihuonekaasupäästöjä kyetään vähentämään; pyytää komissiota tarkastelemaan edelleen mahdollisuuksia nopeuttaa siirtymistä vähäpäästöiseen liikenteeseen ottamalla käyttöön jälkiasentamista koskevia kannustimia;

43. edellyttää konkreettisia toimenpiteitä, joilla varmistetaan ”käyttäjä maksaa”- ja ”aiheuttaja maksaa” -periaatteiden toteutuminen maantieliikenteessä, mukaan lukien ohjeet ja parhaat käytänteet; edellyttää, että yhdenvertaiset toimintaedellytykset varmistetaan unionin kaikilla alueilla;

44. korostaa, että sähköistä tiemaksujärjestelmää koskevan direktiivin uudelleentarkastelulla voitaisiin edistää ympäristöystävällisempiä ajoneuvoja ja ajoneuvojen yhteiskäyttöä;

45. korostaa asianmukaisen infrastruktuurin suurta merkitystä vaihtoehtoisten polttoaineiden käytölle maantieliikenteessä ja kehottaa siksi komissiota ja jäsenvaltioita luomaan kannustinmalleja, joilla huolehditaan vaihtoehtoisten polttoaineiden kattavasta toimitusverkosta;

46. edellyttää tehokkaita kansallisia toimintakehyksiä, joilla edistetään vaihtoehtoisia polttoaineita (esimerkiksi sähköä, hybridivoimanlähteitä, vetyä ja paineistettua maakaasua) käyttävien ajoneuvojen yleistymistä, ja vaatii tarvittavan tankkaus-/latausinfrastruktuurin nopeaa käyttöön ottamista;

47. toteaa, että innovatiiviset ja vähäpäästöiset maantieliikenteen ajoneuvot ja infrastruktuuri helpottavat maanteiden, rautateiden ja satamien välisiä siirtymiä ja yhteyksiä ja kannustavat siten siirtymään ympäristöystävällisempiin kuljetusmuotoihin henkilö-, matkustaja- ja rahtiliikenteessä;

48. katsoo, että kimppekyydit ja autojen yhteiskäyttö muodostavat merkittävän potentiaalın yhteyksien kestävään kehittämiseen muun muassa syrjäisimmillä alueilla sekä vuoristo- ja maaseutualueilla; kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja paikallisviranomaisia helpottamaan yhteistyöhön perustuvien liiketoimintamallien käynnistämistä tällä alalla;

49. pyytää komissiota tarkastelemaan useissa jäsenvaltioissa perustettuja vähäpäästöisiä alueita ja mahdollisuutta ottaa käyttöön yhteisiä perusteita/sääntöjä tällaisten alueiden perustamista/toimintaa varten;

50. toteaa, että älykkäät liikennejärjestelmät, kuten vuorovaikutteiset älykkäät liikennejärjestelmät ja innovaatiot, kuten sähköautoa ajon aikana lataava moottoritie (johdinteknologialla varustetut sähkökäyttöiset kuorma-autot) ja saattueajo saattavat olla merkittävässä roolissa liikennejärjestelmän tehokkuutta, turvallisuutta ja ympäristötehokkuutta parantamassa; kehottaa siksi komissiota kannustamaan älykkäiden liikennejärjestelmien kehittämiseen ja käyttämiseen ja edistämään innovointia;

51. toteaa, että tyhjäkäynti on edelleen huomattavaa maantieliikenteessä, mikä vahingoittaa ympäristöä; muistuttaa, että vuonna 2012 lähes neljännes (23,2 prosenttia) kaikista unionin raskaiden hyötyajoneuvojen ajokilometreistä kuljettiin ilman lastia ja että tyhjiällä ajon korkea osuus johtuu kabotaasiliikenteen nykyisistä rajoituksista, jotka estävät kuljettajia ottamasta lisää lastia ja parantamasta siten ympäristötehokkuuttaan; korostaa siksi markkinoiden avaamisen myönteistä vaikutusta maantieliikenteen ympäristötehokkuuteen;

Torstai 18. toukokuuta 2017

52. kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita maantieliikenteen alan hiilestä irtautumista varten nopeuttamaan siirtymistä perinteisiä fossiilisia polttoaineita käyttävistä ajoneuvoista kestäviin sähkökäyttöisiin ajoneuvoihin, kuten sellaisiin ajoneuvoihin, joissa käytetään vetypolttoainetta;

53. kannustaa komissiota päivittämään liikenteen ulkoisia kustannuksia koskevan ohjeistuksensa, mukaan lukien uudet tiedot todellisen ajotilanteen päästöistä sekä ilmastonmuutoksen aiheuttamat taloudelliset ja sosiaaliset vahingot;

54. tähdentää, että vaihtoehtoisiin ja uusiutuviin energialähteisiin siirtymisen tavoitteet maantieliikenteessä olisi saavutettava käyttämällä energiamuotojen yhdistelmää ja soveltamalla nykyisiä energiansäästömenetelmiä; korostaa, että tämä siirtyminen edellyttää vastaavia kannustimia ja että vähentämistavoitteet olisi laadittava teknologianeutraalisti;

55. toteaa, että siirtymisen edistämiseen voidaan käyttää vaihtoehtoisia polttoaineita, muun muassa paineistettua maakaasua, nesteytettyä maakaasua ja toisen sukupolven biopolttoaineita;

o

o o

56. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman liitteinen neuvostolle ja komissiolle.

Torstai 18. toukokuuta 2017

P8_TA(2017)0229

Dadaabin pakolaisleiri**Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. toukokuuta 2017 Dadaabin pakolaisleiristä (2017/2687(RSP))**

(2018/C 307/20)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 25. maaliskuuta 2017 annetun Afrikan sarven alueen maiden yhteistyöjärjestön (IGAD) Nairobien julistuksen kestävästä ratkaisusta somalialaisille pakolaisille ja Somaliaan palaavien uudelleenkotouttamisesta,
 - ottaa huomioon 19. syyskuuta 2016 pakolaisista ja muuttajista annetun Yhdistyneiden kansakuntien New Yorkin julkilausuman,
 - ottaa huomioon 25. kesäkuuta 2016 annetun Keniassa asuvien somalipakolaisten vapaaehtoista paluuta käsittelevän kolmikantaisen ministerikomitean yhteisen julkilausuman,
 - ottaa huomioon Vallettassa 11.–12. marraskuuta 2015 pidetyn muuttoliikettä käsitelleen EU:n huippukokouksen tulokset,
 - ottaa huomioon Roomassa 28. marraskuuta 2014 annetun Khartumin prosessin (EU:n ja Afrikan sarven muuttoreittejä koskevan aloitteen) ministerikokouksen julkilausuman,
 - ottaa huomioon 10. marraskuuta 2013 allekirjoitetun Somalian ja Kenian hallitusten ja UNHCR:n välisen kolmikantasopimuksen vapaaehtoisesta paluusta,
 - ottaa huomioon Kenian korkeimman oikeuden 9. helmikuuta 2017 tekemän päätöksen, jossa kumotaan Dadaabin pakolaisleirin sulkeminen,
 - ottaa huomioon Kenian hallituksen päätöksen hakea muutosta korkeimman oikeuden 9. helmikuuta 2017 tekemään päätökseen,
 - ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Federica Mogherinin, kansainvälisestä yhteistyöstä ja kehitysasioista vastaavan komissaarin Neven Mimican sekä humanitaarisesta avusta ja kriisinhallinnasta vastaavan komissaarin Christos Stylianidesin tiedottajien 20. toukokuuta 2016 antaman lausunnon Kenian hallituksen päätöksestä sulkea Dadaabin pakolaisleirit,
 - ottaa huomioon EU:n Afrikka-hätärahaston,
 - ottaa huomioon pakolaisia koskevaan vastuunjakoon liittyvän YK:n Global Compact -aloitteen,
 - ottaa huomioon 11. Euroopan kehitysrahaston (EKR) Somalian ja Itä-Afrikan maaohjelman,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan 2 ja 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Afrikan sarven alueella, jonka asukasluku on liki 250 miljoonaa ja jonka väestö kasvaa nopeasti, oleskelee Afrikan ja maailman suurin maan sisäisesti siirtymään joutuneiden ja pakolaisten joukko; toteaa, että alue joutuu kohtaamaan laittoman muuttoliikkeen, pakkosiirtojen, ihmiskaupan, ihmissalakuljetuksen, terrorismin ja väkivaltaisten konfliktien muodostamia haasteita;
- B. toteaa, että haasteiden takana on lukuisia syitä, jotka vaihtelevat paikallisten olosuhteiden mukaan mutta jotka kaikki juontavat juurensa hyvän hallinnon puuttumiseen, sosioekonomisten mahdollisuuksien vähyteen, äärimmäiseen köyhyteen, epävakauteen ja ilmastonmuutokseen;

Torstai 18. toukokuuta 2017

- C. ottaa huomioon, että Dadaabin pakolaisleiri perustettiin vuonna 1991 väliaikaiseksi ratkaisuksi tilanteeseen, jossa ihmiset hakivat turvaa ja pakenivat vainoa, väkivaltaa ja epävakautta Itä-Afrikan alueella ja pakenivat erityisesti Somalian sisällissotaa; ottaa huomioon, että 50 neliökilometrin laajuudessa leirissä on nykyään viisi eri leiriä eri väestöjä varten ja että Hagaderan, Dagahaleyn ja Ifon leirialueet ovat vanhimmat ja asukasluvultaan suurimmat;
- D. ottaa huomioon, että alun perin noin 90 000 henkilölle tarkoitettua Dadaabin leirissä asuu YK:n arvion mukaan nykyään noin 260 000 henkilöä, joista 95 prosenttia on lähtöisin Somaliasta ja 60 prosenttia on alle 18-vuotiaita; ottaa huomioon, että Kenia lakkautti toukokuussa 2016 pakolaisasioita käsittelevän ministeriönsä, joka oli vastuussa rekisteröinnistä, mikä tarkoittaa, että kymmeniä tuhansia henkilöitä ei ole rekisteröity ja että edellä mainitut määrät voivat itse asiassa olla vieläkin suuremmat;
- E. toteaa, että leirin pakolaiset ja etenkin naiset ja lapset ovat vaarassa joutua väkivallan uhreiksi;
- F. toteaa, että Somalia on yli kahden vuosikymmenen ajan kärsinyt suuresta epävakaudesta sekä valtiollisten instituutioiden puutteesta ja että toistuvat ilmastonmuutokseen liittyvät luonnonkatastrofit ovat pahentaneet näiden vaikutuksia; ottaa huomioon, että nämä ongelmat ovat koetelleet Somalian kaikkein heikoimmassa asemassa olevien yhteisöjen sieto- ja sopeutumiskykyä ja että niistä on tullut merkittäviä Somalian sisällä siirtymään joutumiseen ja naapurimaihin pakenemiseen vaikuttavia tekijöitä;
- G. toteaa, että kolme vuosikymmentä jatkunut Somalian pakolaistilanne on yksi maailman sitkeimmistä, sillä maanpaossa on syntynyt jo pakolaisten kolmas sukupolvi; ottaa huomioon, että alueella on liki miljoona maan sisällä siirtymään joutunutta somaliaa ja että lisäksi maan sisäisesti siirtymään joutuneita on 1,1 miljoonaa;
- H. ottaa huomioon, että Somalia on ollut viimeksi kuluneiden 15 vuoden ajan yksi maailman viidestä suurimmasta pakolaisten alkuperämaasta ja että somalialaisia rekisteröityjä pakolaisia on tällä hetkellä 1,1 miljoonaa, joista 80 prosenttia Afrikan sarven alueella ja Jemenissä; toteaa, että Somalian hallinto on toistuvasti ilmaissut halukkuutensa vastaanottaa kansalaisiaan; ottaa huomioon, että Keniassa on parhaillaan noin 500 000 pakolaista ja että pakolaisten määrä kasvaa jatkuvasti alueen ja erityisesti Etelä-Sudanin lisääntyvän turvattomuuden myötä;
- I. toteaa, että Somalian turvallisuustilanne on edelleen vaarallinen ja arvaamaton ja että al-Shabaabin ja muiden aseistettujen ryhmien ja terroristiryhmien hyökkäykset jatkuvat; toteaa, että 6. huhtikuuta 2017 presidentti Mohamed Abdullahi "Farmajo" Mohamed julisti Somalian sotatila-alueeksi ja tarjosi kaikille islamistiryhmä al-Shabaabin jäsenille armahdusta, koulutusta ja työllistymistä, jos he laskisivat aseensa 60 päivän kuluessa;
- J. ottaa huomioon, että koko Itä-Afrikan alue kärsii suuresta kuivuudesta ja että Etelä-Sudanissa julistettu nälänhätä uhkaa jopa miljoonaa henkeä; ottaa huomioon, että Somaliaa uhkaavasta nälänhädästä on annettu varoitus, ja toteaa, että se olisi maan kolmas nälänhätä viimeksi kuluneiden 25 vuoden aikana ja että hallituksen raporttien mukaan 6,2 miljoonaa ihmistä tarvitsee elintarvikehäätäapua; ottaa huomioon, että Kenian presidentti Uhuru Kenyatta on julistanut maan kuivuuden kansalliseksi katastrofiksi, sillä 2,7:ää miljoonaa henkeä uhkaa vakava nälänhätä; ottaa huomioon, että tilanteen odotetaan heikkenevän Etiopiassa, Keniassa, Somaliassa ja Jemenissä, mikä voi johtaa laajalle levinneeseen nälänhätään;
- K. toteaa, että Yhdistyneiden kansakuntien mukaan kuivuus on lisännyt maan sisäisesti siirtymään joutuneiden määrää Somaliassa, sillä marraskuun 2016 jälkeen yli 683 000 henkilöä on joutunut jättämään kotinsa; toteaa, että edellisen nälänhädän aikana vuonna 2011 kuoli noin 250 000 henkilöä;
- L. ottaa huomioon, että Kenian hallitus ilmoitti 6. toukokuuta 2016 päätöksestään sulkea Dadaabin leiri mahdollisimman pikaisesti ja perusteli päätöstä turvallisuushkillä ja tarpeella ratkaista alueen pitkittynyt pakolaistilanne; ottaa huomioon, että Kenian hallitus ilmoitti kuitenkin 30. marraskuuta 2016, että leiri suljetaan toukokuuhun 2017 mennessä; toteaa, että 25. maaliskuuta 2017 pidetyn IGADin huippukokouksen jälkeen kaikissa ponnisteluissa on keskitytty alueellisen ja kestävän ratkaisun etsimiseen somalipakolaisille;

Torstai 18. toukokuuta 2017

- M. toteaa, että kansainvälinen yhteisö, myös EU, on todennut ymmärtävänsä Kenian hallituksen huolenaiheita ja sen esittämiä syitä leirin sulkemiselle, mutta on samanaikaisesti korostanut, että palautukset Somalian on toteutettava kansainvälisten normien mukaisesti siten, että palaaminen on vapaaehtoista ja tietoon perustuvaa, että paluumuuttajat saavat objektiivista, puolueetonta ja merkityksellistä tietoa, että palautukset toteutetaan turvallisesti ja ihmisarvoa kunnioittaen ja kestävällä tavalla ja että paluumuuttajat ovat tietoisia siitä, mitä heille tapahtuu, jos he päättävät olla palaamatta vapaaehtoisesti;
- N. ottaa huomioon, että Kenian korkein oikeus antoi 9. helmikuuta 2017 ratkaisun asiassa, joka koski kahden kenialaisen ihmisoikeusjärjestön (Kenian kansallinen ihmisoikeuskomissio ja Kituo Cha Sheria -järjestö) vetoamusta ja jossa se totesi, että Kenian hallituksen määräykset Dadaabin pakolaisleirin sulkemiseksi olivat syrjiviä, liiallisia, keinotekoisia ja kohtuuttomia ja merkitsivät kollektiivista rangaistusta;
- O. ottaa huomioon, että Dadaabin sulkemiseen liittyvissä keskusteluissa on kiinnitetty huomiota vuonna 2013 allekirjoitetun Kenian ja Somalian hallitusten ja UNHCR:n välisen kolmikantasopimuksen hitaaseen täytäntöönpanoon ja siihen, että sopimuksen tavoitteena oli toteuttaa somalien vapaaehtoinen paluu Somalian vakaille alueille, mitä Kenian hallitus ja muut sidosryhmät ovat arvostelleet avoimesti;
- P. ottaa huomioon, että UNHCR aloitti vuonna 2014 somalipakolaisten vapaaehtoisen paluun tukemisen ja että siitä lähtien noin 65 000 pakolaista on palannut; toteaa, että kestävä paluumuuton lisäämistä koskevan tavoitteen toteutuminen riippuu Somalian tilanteesta;
- Q. ottaa huomioon, että elokuun 2016 lopulla Somalian viranomaiset Jubalandissa keskeyttivät paluumuuton alueen pääkaupunkiin Kismaayoon pakolaistulvan seurauksena; ottaa huomioon, että YK:n pakolaisjärjestön mukaan lähes 70 prosenttia paluumuuttajista on lapsia;
- R. ottaa huomioon, että Dadaabin sulkemisella on seurauksia naapurimaissa kuten Etiopiassa, jossa on parhaillaan noin 245 000 somalipakolaista ja johon saattaa kohdistua uusi pakolaistulva; ottaa huomioon, että tämä tilanne on osoitus siitä, että pakolaisiin, rajaturvallisuuteen ja vakauten liittyvät kysymykset ovat kytköksissä toisiinsa, ja että se korostaa tarvetta tehostaa alueellista yhteistyötä ongelmien ratkaisemiseksi, etenkin kun otetaan huomioon päätös sulkea Dadaabin leiri;
- S. ottaa huomioon, että monien pakolaisten ja etenkin maaseudulta lähtöisin olevien pakolaisten kohdalla päätös palata riippuu heidän mahdollisuuksistaan saada uudelleen haltuunsa maansa ottaen huomioon, että Somaliassa maanhallintajärjestelmä on heikko ja pakkosiirrot ovat yleisiä;
- T. ottaa huomioon, että laajemman Dadaabin alueen vastaanottava paikallinen yhteisö on osoittanut suurta humaaniutta, anteliaisuutta ja suvaitsevaisuutta leiriä kohtaan siitä huolimatta, että sen on itse vastattava valtaviin talouteen, kehitykseen ja ympäristöön liittyviin haasteisiin;
- U. ottaa huomioon, että Dadaabin tilanteen pitkittyminen on johtanut siihen, että avunantajien on pitänyt siirtää huomionsa muihin konflikteihin ja vähentää myöntämänsä tukea, minkä johdosta leirissä olevilla pakolaisilla on ongelmia;
- V. ottaa huomioon, että etenkin ilmastonmuutoksella on tuhoisa vaikutus laiduntalouteen ja paimentolaisuuteen perustuvaan elämäntapaan, joka tarjoaa alueella elinkeinon suurelle joukolle ihmisiä, joille kuivuus, taudit, sota, karjan väheneminen ja muut ongelmat ovat myös jatkuvasti kasvava uhka;
- W. ottaa huomioon, että EU on osoittanut Euroopan kehitysrahaston kautta 286 miljoonaa euroa kaudelle 2014–2020 keskittyen Compact-aloitteen täytäntöönpanoon ja erityisesti valtion ja rauhan rakentamiseen, ruokaturvaan, kestävytyteen ja koulutukseen; ottaa huomioon, että EU:n Afrikka-hätärahasto perustettiin Valtettan huippukokouksessa 12. marraskuuta 2015 ja että sen tarkoituksena on puuttua epävakauden, pakkomuuton ja laittoman muuttoliikkeen perimmäisiin syihin edistämällä selviytymiskykyä, taloudellisia mahdollisuuksia, yhtäläisiä mahdollisuuksia, turvallisuutta ja kehitystä; ottaa huomioon, että EU reagoi Kenian pakolaisleireissä asuvien pakolaisten elintärkeisiin perustarpeisiin;

Torstai 18. toukokuuta 2017

- X. ottaa huomioon, että EU on sitoutunut Somaliassa toteutettavan Afrikan unionin operaation (AMISOM) tukemiseen antamalla rahoitusta turvallisuuden takaamiseksi sekä al-Shabaabin ja muiden aseistettujen oppositioryhmien uhan vähentämiseksi; toteaa, että 23. maaliskuuta 2017 Afrikan unionin komissio järjesti EU:n ja YK:n läsnä ollessa korkean tason kokouksen AMISOM-operaation tulevaisuudesta ja Somalian turvallisuusalan instituutioiden ja uudistusten tukemisesta; ottaa huomioon, että 11. toukokuuta 2017 EU julkisti Lontoon Somalia-kokouksessa uuden 200 miljoonan euron tukipaketin;
- Y. ottaa huomioon, että Yhdysvaltain presidentin Trumpin 27. tammikuuta 2017 antaman presidentin asetuksen seurauksena noin 3 000 pakolaisella, jotka oli tarkoitus uudelleensijoittaa Yhdysvaltoihin Keniasta vuonna 2017, on epävarma tulevaisuus; ottaa huomioon, että suurin osa näistä pakolaisista on Dadaabin leirillä ja ollut jo Yhdysvaltain ja YK:n virkamiesten tiukoissa seulonnoissa ja että he ovat odottaneet uudelleensijoittamisensa hyväksymistä jopa kymmenen vuoden ajan;
- Z. katsoo, että EU:n olisi nostettava uudelleensijoittamistoimensa samalle tasolle kuin EU:n ulkopuolisten maiden, kuten Australia ja Kanada, toimet, jotta päästään tilanteeseen, mitä UNHCR pitää välttämättömänä, jotta voidaan varmistaa pakolaisten oikeudenmukainen jako eri puolille maailmaa;
- AA. ottaa huomioon, että 25. maaliskuuta 2017 pidetyssä IGADin huippukokouksessa hyväksytyssä Nairobien maailmanlaajuisessa toimintasuunnitelmassa korostettiin, että erityisesti kuivuus ja aseelliset konfliktit olivat syitä sille, että alueen ihmiset siirtyvät pois asuinsijoiltaan;
- AB. toteaa, että EU lähetti valtuuskunnan Keniaan arvioimaan vaaleja ja että tämän jälkeen esitettiin suositus, jonka mukaan olisi tarkoituksenmukaista ja tuloksekasta lähettää EU:n valtuuskunta tarkkailemaan elokuussa 2017 pidettäviä Kenian parlamenttivaaleja;
1. kiittää Keniaa ja Dadaabin aluetta niiden panoksesta pakolaisten ennennäkemättömän suuren määrän vastaanottamisessa näin pitkän ajan; korostaa kuitenkin, että alueen tilanteesta on tullut kestävä ja että se edellyttää tehokasta ja koordinoitua vastausta alueen maiden hallituksilta ja koko kansainväliseltä yhteisöltä, EU mukaan lukien, kestävä ratkaisun aikaansaamiseksi somalipakolaisten kysymykseen samalla kun toimitaan turvallisuuden ja alueen pitkän aikavälin sosioekonomisen kehityksen lisäämiseksi;
 2. panee merkille IGADin Nairobien julistuksen kestävästä ratkaisusta somalipakolaisten auttamiseksi ja Somaliaan palaavien uudelleenkotouttamiseksi; pitää myönteisenä sitoumusta kehittää kattava alueellinen lähestymistapa siten, että jatketaan suojelua ja edistetään omaehtoista selviytymistä turvapaikan tarjoavissa maissa, mihin pyritään kansainvälisen yhteisön tuen avulla ja New Yorkin julistuksessa määritetyn pakolaisten tilanteeseen reagoimista koskevan kokonaisvaltaisen kehyksen mukaisesti;
 3. pitää valitettavana EU:n jäsenvaltioiden hyvin vaatimatonta osuutta ponnistelussa uudelleensijoittaa Dadaabin pakolaisia ja kehottaa EU:ta huolehtimaan vastuustaan oikeudenmukaisen taakanjaon varmistamisessa;
 4. toteaa, että pakolaiset eivät voi palata koteihinsa niin kauan kun alue on laajalti epävakaa ja uusi nälänhätä uhkaa; kehottaa näin ollen EU:ta pitämään pitkän aikavälin kehitystä edelleen ensisijaisena tavoitteenaan ja pyrkimään entistäkin voimakkaammin puuttumaan tilanteeseen ja ottamaan sovittelijan roolin alueella, jotta onnistuttaisiin ratkaisemaan taustalla olevat talouteen, politiikkaan, ympäristöön ja turvallisuuteen liittyvät ongelmat, jotka ovat äärimmäisen köyhyyden, rikollisen toiminnan, radikalisoitumisen ja terrorismin perimmäisiä syitä ja viime kädessä pakolaistilanteen aiheuttajia;
 5. painottaa, että viime kädessä tarvitaan alueellisia toimia jatkuvan suojan tarjoamiseksi 260 000 somalipakolaiselle; palauttaa mieliin, että paluumuuttajien kestävä uudelleenkotoutuminen edellyttää kokonaisvaltaista yhteisölähtöistä lähestymistapaa, jolla parannetaan vastaanottokykyä ja palvelujen saatavuutta paluumuuttajille, maan sisäisesti siirtymään joutuneille ja paikallisille yhteisöille Somaliassa;
 6. panee tyytyväisenä merkille Nairobien maailmanlaajuisen ja alueellisen toimintasuunnitelman, jossa hahmotellaan leirien asteittaista sulkemista ja pakolaisten työhön pääsyn, palvelujen saannin ja vapaan liikkumisen sallimista vastaanottavassa maassa; pitää kuitenkin valitettavana, että Dadaabin osalta ei kaavailta konkreettisia toimia; tukee alueellisen rahaston perustamista avunantajia varten;

Torstai 18. toukokuuta 2017

7. katsoo, että kun otetaan huomioon jatkuvien turvallisuusongelmien leimaama nykytilanne Somaliassa sekä suuri nälänhätäriski, olisi paluun oltava joka tilanteessa vapaaehtoista; kehottaa parantamaan vastuunjakoa, kun on kyse pakolaisten vastaanottamisesta ja uusien keinojen käyttöönottamisesta pakolaisten auttamiseksi pääsemään kolmansiin maihin, myös EU:hun;

8. korostaa jälleen kerran tukevansa EU:n Afrikka-hätärahaston tavoitteita, joihin kuuluu laittoman muuttoliikkeen ja pakkomuuton perimmäisten syiden ehkäiseminen Itä-Afrikan alueella; vaatii jäsenvaltioita kunnioittamaan rahastolle antamia sitoumuksia; kehottaa komissiota kuitenkin tehostamaan alueen toimijoiden, kuten paikallisväestön, alueellisten viranomaisten ja kansalaisjärjestöjen, kuulemista, jotta voidaan keskittyä paikallisesti tunnistettuihin ongelmiin ja tarpeisiin ja edistää pakolaisten paluuta kotimaihinsa tukevaa ilmapiiriä sekä lisätä heidän valmiuksiaan siihen; korostaa, että Dadaabin leirin myötä on syntynyt noin 10 000 työpaikkaa, joista suurin osa liittyy humanitaariseen toimintaan;

9. korostaa ihmis- ja yhteisölähtöisen lähestymistavan tärkeyttä käytettäessä EU:n Afrikka-hätärahaston resursseja Dadaabin leiriltä lähtevien paluun tukemiseen ja laadittaessa kehitystä ja selviytymiskykyä parantavia toimenpiteitä alueella; uskoo vakaasti, että hätärahaston ei pitäisi keskittyä ainoastaan taloudelliseen kehitykseen vaan yhtä lailla alueella toteutettaviin ruohonjuuritason hankkeisiin, jotka on suunnattu erityisesti peruspalvelujen laadun, oikeudenmukaisuuden ja saatavuuden parantamiseen, koulutukseen paikallisten valmiuksien kehittämiseksi sekä heikossa asemassa olevien yhteisöjen, myös vähemmistöjen, tarpeisiin vastaamiseen;

10. katsoo, että Afrikka-hätärahaston olisi keskityttävä enemmän alueen kestävän kehityksen tukemiseen lujittamalla taloudellisia ja työllistymismahdollisuuksia ja parantamalla selviytymiskykyä; kehottaa hyödyntämään näitä varoja kestävän kehityksen vaalimiseen ja sähköntuotantoon valjastetun aurinkovoiman käytön laajentamiseen entisestään esimerkiksi makean veden pumppaamiseksi, mikä on osoittautunut menestyksekkääksi hankkeeksi Dadaabin leirin eräissä osissa;

11. toteaa, että pakolaisleirin asukkaista yli 60 prosenttia on naisia ja lapsia, joita pidetään leirin heikoimmassa asemassa olevina ja marginalisoituneimpina ryhminä; kehottaa Kenian hallitusta, alueellisia elimiä, kansainvälisiä avustusjärjestöjä ja kansainvälistä yhteisöä, EU mukaan lukien, omaksumaan avustustoimenpiteissä erityisen lähestymistavan, jolla käsitellään leirillä olevien naisten ja lasten haavoittuvuuteen vaikuttavia tekijöitä, kuten sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa, seksuaalista hyväksikäyttöä ja riistoa, äärimmäistä köyhyyttä ja syrjäytymistä;

12. kiittää Somalian viranomaisia viime kuukausina saavutetusta edistyksestä esimerkiksi vaalien järjestämisen suhteen; korostaa kuitenkin, että Somalian monien osien turvallisuutta koskevat ja sosioekonomiset olosuhteet asettavat valtavia haasteita laajamittaiselle paluumuutolle; kehottaakin EU:ta ja sen jäsenvaltioita työskentelemään Somalian viranomaisten rinnalla maan vakauttamiseksi ennen suurimittaista paluumuuttoa;

13. kehottaa EU:ta ja kansainvälisiä kumppaneita täyttämään sitoumuksensa Somalian suhteen ja ryhtymään toimiin ruokaturvan aikaansaamiseksi, jotta tuleva nälänhätä vältetään, turvallisuutta lisätään, yhteisöjen välisistä kiistoista sovitaan, julkista varainhoitoa parannetaan ja perustuslain uudelleentarkastelu saatetaan päätökseen pitkän aikavälin vakauden saavuttamiseksi;

14. kehottaa EU:ta varmistamaan, että alueen sisäisiä siirtoja koskevissa ohjelmissa kiinnitetään erityistä huomiota siihen, että haavoittuvassa asemassa olevat ihmisryhmät siirretään vastuullisella tavalla turvallisille alueille ja että pakolaisten oikeuksista pidetään kiinni; kehottaa EU:ta ja kansainvälisiä kumppaneita auttamaan infrastruktuurin rakentamisessa eri puolilla maata, jotta kotiin palaavat pakolaiset voidaan uudelleenkotouttaa turvallisesti ja pysyvästi somalialaiseen yhteiskuntaan ilman al-Shabaabin kaltaisten terroristijärjestöjen aiheuttamaa uhkaa;

15. korostaa, että Somalian ja sen naapurien välisten rajojen valvontaa on parannettava, sillä niitä pidetään ihmisillä, aseilla, huumeilla ja muilla laittomilla tavaroilla käytävän kaupan ja nii salakuljetuksen temmelyskenttänä tarjoten rahoitusta rikoksille ja terrorismille; odottaa läheistä yhteistyötä Somalian turvallisuusjoukkojen kouluttamiseen osallistumista koskevan Euroopan unionin sotilasoperaation ja AMISOMin ja Somalian viranomaisten kanssa, jotta rajavalvonnan parhaita käytäntöjä jaettaisiin ihmiskauppiaiden ja salakuljettajien kiinni saamiseksi;

Torstai 18. toukokuuta 2017

16. toteaa, että kehitys ei ole mahdollista, jollei alueen turvallisuus parane; painottaa voimakkaasti, että EKR:n ja julkisen kehitysavun varat on kohdennettava alueen taloudelliseen, inhimilliseen ja sosiaaliseen kehitykseen siten, että painopiste asetetaan erityisrahaston perustamispäätöksessä määriteltyihin kehityksen haasteisiin; palauttaa mieliin, että EKR:n ja julkisen kehitysavun varoja olisi käytettävä ainoastaan muuttoliikkeen perimmäisiin syihin puuttuviin kehitystavoitteisiin;

17. toteaa, että Kenian Dadaabin alueen vastaanottavien yhteisöjen selviytymiskykyä ja kehitystä on parannettava siten, ettei Dadaabin leirin ja kaupungin julkisten palvelujen vähittäinen pieneneminen ja väestölle mahdollisesti aiheutuva talouden heilahtelu vaikuta kielteisesti ihmisten elinkeinoihin; tähdentää, että Dadaabissa oleskeleva väestö on kuormittanut alueen ympäristöä merkittävästi, mikä vaikuttaa paikallisväestön mahdollisuuteen käyttää luonnonvaroja; tähdentää, että Kenian hallituksen ja EU:n Kenian maaohjelman olisi yhdessä käsiteltävä tätä tilannetta; odottaa Kenian hallituksen ja EU:n tunnustavan tämän hauraan alueen erityistarpeet;

18. pitää valittavana Yhdysvaltojen hallinnon päätöstä leikata YK:n järjestöille myöntämäänsä rahoitusosuutta 640 miljoonalla dollarilla; esittää huolensa tämän päätöksen välittömistä vaikutuksista alueelle; painottaa, että EU:n vapaaehtoiset maksusuudet YK:n rahastoille ja järjestöille muodostavat puolet niiden kokonaistalousarviosta ja ovat näin ollen ratkaisevan tärkeitä maailmanlaajuisen rauhan ja turvallisuuden ylläpitämiseksi;

19. korostaa, että YK:n järjestöjen, kuten turvaa, suojaa ja humanitaarista apua vaikeissa ja monimutkaisissa olosuhteissa tarjoavan UNHCR:n, talousarvion leikkaaminen lisää entisestään alueen turvallisuushaasteita;

20. panee huolestuneena merkille alueeseen kohdistuneet ilmastonmuutoksen vakavat vaikutukset, jotka muistuttavat EU:ta, jäsenvaltioita ja kansainvälistä yhteisöä kokonaisuudessaan siitä, että Pariisin sopimuksen ehdot on pantava täytäntöön samalla, kun otetaan huomioon kyseisten toimien suorat vaikutukset alueen sotiin ja nälänhätään;

21. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Kenian hallitukselle, Garissan alueen maaherralle, Kenian parlamentin puhemiehelle, Somalian hallitukselle, Somalian parlamentin puhemiehelle, Afrikan sarven alueen maiden yhteistyöjärjestölle (IGAD), IGADin jäsenvaltioiden hallituksille, YK:n pääsihteerille sekä YK:n pakolaisvaltuutetulle.

Torstai 18. toukokuuta 2017

P8_TA(2017)0230

Sisäiset siirrot: tuumasta toimeen**Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. toukokuuta 2017 aiheesta ”sisäiset siirrot: tuumasta toimeen” (2017/2685(RSP))**

(2018/C 307/21)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Italian ja Kreikan hyväksi toteutettavien kansainvälistä suojelua koskevien väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisesta 14. syyskuuta 2015 annetun neuvoston päätöksen (EU) 2015/1523 ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Italian ja Kreikan hyväksi toteutettavien kansainvälistä suojelua koskevien väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisesta 22. syyskuuta 2015 annetun neuvoston päätöksen (EU) 2015/1601 ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon Italian ja Kreikan hyväksi toteutettavien kansainvälistä suojelua koskevien väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisesta annetun päätöksen (EU) 2015/1601 muuttamisesta 29. syyskuuta 2016 annetun neuvoston päätöksen (EU) 2016/1754 ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 9. syyskuuta 2015 vahvistamansa kannan ehdotuksesta neuvoston päätökseksi Italian ja Kreikan hyväksi toteutettavien kansainvälistä suojelua koskevien väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisesta ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon 17. syyskuuta 2015 vahvistamansa kannan ehdotuksesta neuvoston päätökseksi Italian, Kreikan ja Unkarin hyväksi toteutettavien kansainvälistä suojelua koskevien väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisesta ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon 15. syyskuuta 2016 vahvistamansa kannan ehdotuksesta neuvoston päätökseksi Italian ja Kreikan hyväksi toteutettavien kansainvälistä suojelua koskevien väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisesta 22. syyskuuta 2015 annetun neuvoston päätöksen (EU) 2015/1601 muuttamisesta ⁽⁶⁾,
 - ottaa huomioon yksitoista komission kertomusta sisäisistä siirroista ja uudelleensijoittamisesta,
 - ottaa huomioon neuvoston ja komission 16. toukokuuta 2017 antamat julkilausumat aiheesta ”sisäiset siirrot: tuumasta toimeen”,
 - ottaa huomioon sen kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokuntaa varten tehdyn, maaliskuussa 2017 julkaistun tutkimuksen neuvoston Italian ja Kreikan hyväksi toteutettavien kansainvälistä suojelua koskevien väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisesta vuonna 2015 tekemien päätösten täytäntöönpanosta,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentti vahvisti suurella enemmistöllä SEUT:n 78 artiklan 3 kohdassa vahvistetussa kuulemismenettelyssä kantansa sisäisiä siirtoja koskevien päätösten tukemiseksi;
- B. ottaa huomioon, että sisäisiä siirtoja koskevat päätökset hyväksyttiin kiireellisenä solidaarisuustoimena, koska vastuunjakoon perustuvaa eurooppalaista turvapaikkajärjestelmää ei vielä ole olemassa;
- C. ottaa huomioon, että jäsenvaltiot ovat sitoutuneet siirtämään sisäisesti 160 000 turvapaikanhakijaa Italiasta ja Kreikasta; ottaa huomioon, että neuvoston päätöksen (EU) 2016/1754 mukaisesti 54 000 näistä paikoista voidaan käyttää Turkista tulevien syyrialaispakolaisten vastaanottamiseen;

⁽¹⁾ EUVL L 239, 15.9.2015, s. 146.⁽²⁾ EUVL L 248, 24.9.2015, s. 80.⁽³⁾ EUVL L 268, 1.10.2016, s. 82.⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0306.⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0324.⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0354.

Torstai 18. toukokuuta 2017

- D. ottaa huomioon, että Yhdistynyt kuningaskunta päätti olla osallistumatta tähän mekanismiin, kun taas Irlanti päätti osallistua siihen; ottaa huomioon, että Tanska päätti olla osallistumatta vapaaehtoiselta pohjalta ja että kolme assosioitunutta valtiota puolestaan teki päinvastaisen päätöksen;
- E. ottaa huomioon, että 27. huhtikuuta 2017 vain 17 903 turvapaikanhakijaa oli siirretty sisäisesti, 12 490 henkilöä Kreikasta ja 5 413 henkilöä Italiasta; ottaa huomioon, että kyseinen määrä vastaa vain 11:tä prosenttia kokonaisvelvoitteesta;
- F. ottaa huomioon, että Italiassa ja Kreikassa oleskelevien sisäisten siirtojen piiriin kuuluvien henkilöiden määrä on tällä hetkellä pienempi kuin neuvoston päätöksissä ennustettiin; ottaa huomioon, että Kreikassa on tähän mennessä rekisteröity 26 997 sisäisten siirtojen piiriin kuuluvaa hakijaa, kun taas jäsenvaltiot ovat virallisesti sitoutuneet tarjoamaan 19 603 paikkaa sisäisiä siirtoja varten; ottaa huomioon, että Italiassa on tähän mennessä rekisteröity 8 000 sisäisten siirtojen piiriin kuuluvaa hakijaa, kun taas jäsenvaltiot ovat virallisesti sitoutuneet tarjoamaan 10 659 paikkaa; ottaa huomioon, että sitoumusten nojalla tarjottavien paikkojen lukumäärä on yleisesti ottaen huomattavasti suurempi kuin tosiasiaa sisäisesti siirrettävien henkilöiden lukumäärä;
- G. ottaa huomioon, että vain ne turvapaikanhakijat, jotka jo olivat Kreikassa ennen 20. maaliskuuta 2016, katsotaan itse asiassa sisäisten siirtojen piiriin kuuluviksi; ottaa huomioon, ettei sisäisiä siirtoja koskeviin päätöksiin sisälly tällaista aikarajaa sisäisten siirtojen piiriin hyväksymisen osalta eikä kyseisiä päätöksiä ole tarkistettu tältä osin;
- H. ottaa huomioon, että vain ne turvapaikanhakijat, jotka edustavat sellaista kansallisuutta, jonka keskimääräinen hyväksymisaste on 75 prosenttia tai korkeampi viimeisimpien saatavilla olevien Eurostatin neljännesvuosittaisten tietojen mukaan, katsotaan sisäisten siirtojen piiriin kuuluviksi; ottaa huomioon, että irakilaisia ei enää lasketa sisäisten siirtojen piiriin kuuluviksi, koska heidän keskimääräinen hyväksymisasteensa on pudonnut alle 75 prosentin; ottaa huomioon, että Euroopan parlamentti vaati komission ehdotuksesta neuvoston päätöksen (EU) 2015/1601 muuttamisesta 15. syyskuuta 2016 vahvistamassaan kannassa myös afganistanilaisten sisällyttämistä sisäisten siirtojen piiriin; ottaa huomioon, että afganistanilaiset olivat toiseksi suurin turvapaikanhakijaryhmä, jota unioni joutui käsittelemään vuonna 2016; ottaa huomioon, että 56,7 prosentille heistä myönnettiin turvapaikka; ottaa huomioon, että ylivoimaisesti suurin määrä afganistanilaisia saapuu Kreikkaan; ottaa huomioon, että monet heistä ovat ilman saattajaa olevia alaikäisiä;
- I. ottaa huomioon, että Kreikassa on yhä 62 300 turvapaikanhakijaa ja muuttajaa;
- J. ottaa huomioon, että Italiaan tuli vuonna 2016 jälleen ennätysmäärä muuttajia, 181 436 henkeä (18 prosenttia enemmän kuin vuonna 2015), joista 14 prosenttia oli ilman saattajaa olevia alaikäisiä; ottaa huomioon, että vuonna 2016 saapui 20 700 eritrealaista, jotka kuuluvat sisäisten siirtojen piiriin, mutta Italia on rekisteröinyt heistä vain noin neljänneksen sisäisiä siirtoja varten;
- K. ottaa huomioon, että se rajallinen määrä turvapaikanhakijoita, joka vuonna 2016 siirrettiin sisäisesti Italiasta toisiin jäsenvaltioihin, oli huomattavasti pienempi kuin jäsenvaltioiden Dublin-asetuksen nojalla Italiaan siirtämien turvapaikanhakijoiden määrä;
- L. ottaa huomioon, että komissio vahvisti kahdeksannessa kertomuksessaan sisäisistä siirroista ja uudelleensijoittamisesta sisäisiä siirtoja koskevan tavoitteen, joka sittemmin on toistettu useissa kertomuksissa ja jonka mukaan kuukausittain olisi siirrettävä 3 000 turvapaikanhakijaa Kreikasta ja 1 500 turvapaikanhakijaa Italiasta (1. huhtikuuta 2017 lähtien) sisäisten siirtojen edistämiseksi ja nopeuttamiseksi tehokkaasti ja sujuvasti neuvoston päätöksissä asetetuissa aikarajoissa;
- M. ottaa huomioon, että Eurooppa-neuvosto hyväksyi 15. joulukuuta 2016 pitämässään kokouksessa EU:n ja Turkin julkilausuman täytäntöönpanoa koskevan yhteisen toimintasuunnitelman, johon sisältyi Kreikan osalta sisäisiä siirtoja koskeva tavoite; toteaa, että Eurooppa-neuvosto myös kehotti jälleen tehostamaan pyrkimyksiä nopeuttaa sisäisiä siirtoja, erityisesti ilman saattajaa olevien alaikäisten osalta;
- N. ottaa huomioon, että edellytykset ja operatiivinen infrastruktuuri sisäisten siirtojen toteuttamiseksi ovat kaikin puolin olemassa;
- O. ottaa huomioon, että pienestä edistyksestä huolimatta vain kaksi jäsenvaltiota, Suomi ja Malta, on pysynyt täysin aikataulussa sisäisiä siirtoja koskevien velvoitteidensa täyttämiseksi; ottaa huomioon, että useimmat jäsenvaltiot ovat yhä runsaasti aikataulusta jäljessä; ottaa huomioon, että neljä jäsenvaltiota on toteuttanut sisäisiä siirtoja erittäin rajallisesti; ottaa huomioon, että kaksi jäsenvaltiota ei vielä osallistu lainkaan;

Torstai 18. toukokuuta 2017

- P. ottaa huomioon, että vain Suomi vastaanottaa järjestelmällisesti ilman saattajaa olevia alaikäisiä; ottaa huomioon, että Italiassa heille tarvitaan noin 5 000 paikkaa sisäisiä siirtoja varten ja että tähän mennessä on siirretty sisäisesti vain yksi ilman saattajaa oleva alaikäinen; ottaa huomioon, että Kreikassa on 12. huhtikuuta 2017 lähtien ollut tarvetta 163 lisäpaikalle;
- Q. ottaa huomioon, että jotkin jäsenvaltiot soveltavat äärimmäisen rajoittavia ja syrjiviä suosituimmuusjärjestelmiä, kuten sisäisten siirtojen takaaminen vain yksinhuoltajaaideille tai tiettyjä kansallisuuksia edustavien hakijoiden (esimerkiksi eritrealaisten) sulkeminen sisäisten siirtojen ulkopuolelle, ja että ne tekevät erittäin laajoja turvallisuusselvityksiä; ottaa huomioon, että 7. toukokuuta 2017 mennessä Kreikassa oli 961 henkilöltä evätty mahdollisuus sisäiseen siirtoon toiseen jäsenvaltioon;
- R. ottaa huomioon, että neuvoston päätöksessä (EU) 2015/1523 selkeästi määrätään, että siirtämistä koskevat toimenpiteet eivät vapauta jäsenvaltioita soveltamasta täysimääräisesti asetuksen (EU) N:o 604/2013 (Dublin) säännöksiä, jotka liittyvät perheenyhdistämiseen, ilman huoltajaa olevien alaikäisten erityissuojeluun ja humanitaarisesta syystä sovellettavaan harkintavaltalausekkeeseen;
1. toteaa, että edistystä on saavutettu jonkin verran, mutta on pettynyt siihen, etteivät jäsenvaltiot ole täyttäneet solidaarisuutta ja vastuunjakoa koskevia sitoumuksiaan;
 2. pitää tervetulleena, että Euroopan turvapaikka-asioiden tukivirasto on luonut automaattisen järjestelmän preferenssien yhteensovittamiseksi; kehottaa jäsenvaltioita olemaan tekemättä mielivaltaisia päätöksiä käsitellessään sisäisiä siirtoja koskevia pyyntöjä; vaatii jäsenvaltioita olemaan hylkäämättä pyyntöjä muulloin kuin silloin, jos kyseessä ovat sisäisiä siirtoja koskevissa neuvoston päätöksissä vahvistetut erityiset syyt;
 3. vaatii jäsenvaltioita täyttämään neuvosten päätösten mukaiset velvoitteensa ja siirtämään järjestelmällisesti sisäisesti turvapaikanhakijat Kreikasta ja Italiasta, myös 20. maaliskuuta 2016 jälkeen saapuneet turvapaikanhakijat, kunnes kaikki sisäisten siirtojen piiriin kuuluvat henkilöt on siirretty tehokkaasti ja sujuvasti neuvoston päätöksissä asetetuissa aikarajoissa; kehottaa jäsenvaltioita antamaan säännöllisesti kuukausittain siirtoja koskevia sitoumuksia;
 4. kehottaa jäsenvaltioita asettamaan sisäisissä siirroissa etusijalle ilman saattajaa olevat alaikäiset sekä muut haavoittuvassa asemassa olevat hakijat;
 5. pitää myönteisenä komission 2. maaliskuuta 2017 antamaan kymmenenteen kertomukseen sisäisistä siirroista ja uudelleensijoittamisesta sisältyvää toteamusta, jonka mukaan se ei epäröi käyttää sille perussopimuksissa osoitettuja valtuuksia, jos jäsenvaltiot eivät pian lisää sisäisten siirtojen määriä; olettaa, että tämä pitäisi sisällään rikkomismenettelyjä;
 6. painottaa, etteivät jäsenvaltioiden lailliset velvoitteet lakkaa 26. syyskuuta 2017 jälkeen ja että kyseisen päivämäärän jälkeen niiden on edelleen siirrettävä sisäisesti kaikki kyseiseen päivämäärään mennessä saapuneet, sisäisten siirtojen piiriin kuuluvat hakijat;
 7. korostaa, että neuvosto on sitoutunut 160 000:a sisäistä siirtoa koskevaan tavoitteeseen; panee merkille, että sisäisten siirtojen piiriin kuuluvien henkilöiden määrä on eri kuin edellä mainittu luku; kehottaa komissiota ehdottamaan siirtämistä koskevien toimenpiteiden laajentamista, kunnes uudelleenlaadittu Dublin-asetus on hyväksytty, sen 4. toukokuuta 2016 antaman ehdotuksen (COM(2016)0270) mukaisesti;
 8. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.
-

Torstai 18. toukokuuta 2017

P8_TA(2017)0231

Hlbt-henkilöitä koskevien neuvoston suuntaviivojen täytäntöönpano erityisesti Tšetšeniassa esiintyvän homoseksuaalisten (tai sellaisina pidettyjen) miesten vainon suhteen

Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. toukokuuta 2017 hlbt-henkilöitä koskevien neuvoston suuntaviivojen täytäntöönpanosta erityisesti Tšetšeniassa esiintyvän homoseksuaalisten (tai sellaisina pidettyjen) miesten vainon suhteen (2017/2688(RSP))

(2018/C 307/22)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Venäjästä,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen,
- ottaa huomioon kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen,
- ottaa huomioon Euroopan ihmisoikeusyleissopimuksen ja sen pöytäkirjat,
- ottaa huomioon Venäjän federaation perustuslain ja erityisesti sen 2 luvun ihmisen ja kansalaisen oikeuksista ja vapauksista,
- ottaa huomioon neuvoston 24. kesäkuuta 2013 hyväksymät suuntaviivat homo- ja biseksuaalisten sekä trans- ja intersukupuolisten henkilöiden (hlbt) kaikkien ihmisoikeuksien edistämiseksi ja suojelemiseksi,
- ottaa huomioon neuvoston 16. kesäkuuta 2016 antamat päätelmät hlbt-henkilöiden tasa-arvosta,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksien puolustajia sekä kidutusta ja huonoa kohtelua koskevat Euroopan unionin suuntaviivat,
- ottaa huomioon 4. helmikuuta 2014 antamansa päätöslauselman homofobian ja seksuaaliseen suuntautumiseen ja sukupuoli-identiteettiin perustuvan syrjinnän vastaisesta EU:n etenissuunnitelmasta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusasiantuntijoiden 13. huhtikuuta 2017 antaman julkilausuman homomiesten pahoinpitelyistä ja vangitsemisistä Tšetšeniassa,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevan EU:n toimintasuunnitelman vuosiksi 2015–2019,
- ottaa huomioon 14. joulukuuta 2016 antamansa päätöslauselman vuosikertomuksesta ihmisoikeuksista ja demokratiasta maailmassa 2015 ja Euroopan unionin toiminnasta tällä alalla ⁽²⁾,
- ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Federica Mogherinin tiedottajan 6. huhtikuuta 2017 antaman julkilausuman homomiesten ihmisoikeuksien loukkauksista Tšetšeniassa,
- ottaa huomioon unionin paikallisen edustuston 19. huhtikuuta 2017 antaman lausunnon homomiesten ihmisoikeuksien loukkauksista Tšetšeniassa,
- ottaa huomioon Etyjin pysyvän neuvoston kokouksessa 27. huhtikuuta 2017 annetun unionin julkilausuman toistuvista ilmoituksista Tšetšenian hallituksen tekemistä homomiesten pidätyksistä ja murhista,
- ottaa huomioon Yhdysvaltain ulkoministeriön tiedottajan 7. huhtikuuta 2017 antaman julkilausuman,

⁽¹⁾ EUVL C 93, 24.3.2017, s. 21.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0502.

Torstai 18. toukokuuta 2017

- ottaa huomioon Etyjin demokraattisten instituutioiden ja ihmisoikeuksien toimiston (ODIHR) johtajan 13. huhtikuuta 2017 antaman julkilausuman,
 - ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Federica Mogherinin ja Venäjän ulkoministerin Sergei Lavrovin 24. huhtikuuta 2017 Moskovassa pitämän yhteisen lehdistötilaisuuden,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 128 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon venäläisessä riippumattomassa sanomalehdessä Novaja Gazetassa 1. huhtikuuta 2017 ilmestyneen artikkelin, jonka mukaan yli sata homoseksuaalista tai sellaiseksi miellettyä miestä oli siepattu ja vangittu Venäjän federaation autonomisessa Tšetšenian tasavallassa, ja toteaa, että tämä oli osa järjestäytyneitä toimintaa, jonka väitetään tapahtuneen tasavallan viranomaisten ja turvallisuusjoukkojen toimesta ja suoraan Tšetšenian presidentin Ramzan Kadyrovin käskystä;
- B. ottaa huomioon, että Novaja Gazetan tietojen mukaan siepattuja uhreja oli pahoinpidelty, kidutettu ja pakotettu paljastamaan muita hlbt-henkilöitä; toteaa, että ainakin kolmen miehen kerrottiin menettäneen henkensä ja että heistä kaksi kuoli vankeudessa kokemansa kohtelun seurauksena ja yhden surmasi oma perhe eli kyseessä oli ns. kunniamurha;
- C. ottaa huomioon, että Human Rights Watch ja Kansainvälinen kriisiryhmä (ICG) ovat kumpikin vahvistaneet aiemmin esitetyt tiedot paikkansapitäviksi ja että molemmat järjestöt perustavat tietonsa paikallisiin lähteisiin, jotka vakuuttavat poliisin ja turvallisuusjoukkojen pidättäneen homoiksi miellettyjä miehiä;
- D. ottaa huomioon, että Tšetšenian viranomaisten väitetään jättäneen nämä väitteet huomiotta ja osoittaneen haluttomuutta tutkia asiaa ja nostaa syytteitä;
- E. toteaa, että useimmiten uhrit eivät hae oikeutta, sillä he pelkäävät paikallisviranomaisten kostotoimia; toteaa, että homot ja lesbot sekä sellaisiksi mielletyt henkilöt ovat erityisen haavoittuvassa asemassa yhteiskunnassa vallitsevan vahvan homofobian vuoksi ja vaarassa joutua sukulaistensa tekemän kunniamurhan uhriksi;
- F. ottaa huomioon, että vuosien uhkailun ja painostuksen ja Pohjois-Kaukasian ihmisoikeustilanteen tuntuvan heikkenemisen johdosta alueella ei toimi juuri lainkaan riippumattomia toimittajia tai ihmisoikeusaktivisteja; ottaa huomioon, että tehdyn ratsian paljastaneiden Novaja Gazeta -sanomalehden toimittajien on kerrottu saaneen tappouhkauksia tekonsa vuoksi; toteaa, että Tšetšenian viranomaiset ovat kiistäneet kaikki väitteet ja pyytäneet toimittajia nimeämään haastatellut uhrit;
- G. ottaa huomioon, että Pietarin ja Moskovan poliisi pidatti hlbt-aktivisteja, jotka yrittivät levittää tietoa homomiehiin Tšetšeniassa kohdistuvasta vainosta ja vaativat sen tutkintaa;
- H. ottaa huomioon, että Venäjän federaatio on allekirjoittanut useita kansainvälisiä ihmisoikeussopimuksia ja Euroopan neuvoston jäsenenä myös Euroopan ihmisoikeussopimuksen ja että sillä on näin ollen velvollisuus taata kaikkien mahdollisesti uhattuina olevien henkilöiden turvallisuus, myös silloin kun uhka johtuu heidän seksuaalisesta suuntautumisestaan; toteaa, että Venäjällä on velvollisuus ja myös keinot tutkia Tšetšenian viranomaisten tekemät rikokset; ottaa huomioon, että homoseksuaalisuuden rangaistavuus poistettiin Venäjän federaatiossa vuonna 1993;
- I. panee merkille, että presidentti Putin on antanut Venäjän ihmisoikeusvaltuutetun Tatjana Moskalkovan tehtäväksi näitä syytöksiä tutkivan työryhmän perustamisen;
- J. ottaa huomioon, että voimassa oleva ihmisoikeuksia koskeva kansainvälinen oikeus ja Venäjän oma lainsäädäntö suojelevat hlbt-henkilöitä; ottaa huomioon, että usein tarvitaan kuitenkin erityistoimia sen varmistamiseksi, että hlbt-henkilöiden ihmisoikeuksia kunnioitetaan täysin, sillä seksuaalinen suuntautuminen ja sukupuoli-identiteetti voivat lisätä syrjinnän, kiusaamisen ja syytteenpanon riskiä kouluissa, työpaikoilla ja laajemmin yhteiskunnassa sekä myös perheen piirissä; katsoo, että tällaisen syrjinnän ja kielteisten sosiaalisten asenteiden torjuminen on poliisin, oikeuslaitoksen ja viranomaisten tehtävä ja niiden vastuulla;

Torstai 18. toukokuuta 2017

- K. toteaa, että neuvoston hlbt-henkilöitä koskevissa suuntaviivoissa kehoitetaan unionin edustustoja ja jäsenvaltioiden suurlähetystöjä edistämään aktiivisesti hlbt-henkilöiden oikeuksia; toteaa, että suuntaviivojen mukaan hlbt-fobiaan perustuvan väkivallan torjuminen ja hlbt-henkilöiden ihmisoikeuksien puolustajien tukeminen ovat toiminnan painopisteitä;
- L. toteaa, että Venäjä hyväksyi 7. maaliskuuta 2017 lain, jonka nojalla perheväkivalta lakkasi olemasta rikos ja ”pahoinkäytöstä perheen piirissä” tuli rikoksen sijaan hallinnollinen rikkomus, jolloin siihen syyllistyneiden rangaistukset ovat lievempiä; toteaa keskustelleensa asiasta 13.–16. maaliskuuta 2017 pidetyllä Strasbourgin istuntojaksolla;
1. on syvästi huolissaan tiedoista, joiden mukaan homoiksi miellettyjä miehiä on vangittu mielivaltaisesti ja kidutettu Venäjän federaation autonomisessa Tšetšeniän tasavallassa; vaatii viranomaisia lopettamaan tämän vainon, vapauttamaan välittömästi kaikki vielä laittomasti vangittuina olevat henkilöt, takaamaan oikeudellisen ja fyysisen suojelun uhreille ja asian parissa toimineille ihmisoikeuksien puolustajille ja toimittajille sekä antamaan kansainvälisille ihmisoikeusjärjestöille mahdollisuuden suorittaa uskottava tutkinta väitetyistä rikoksista;
 2. tuomitsee kaikki Tšetšeniän viranomaisten lausunnot, joissa hlbt-henkilöihin kohdistuvaa väkivaltaa katsotaan läpi sormien ja siihen yllytetään, mukaan lukien Tšetšeniän hallituksen tiedottajan lausunto, jossa kiistetään homoseksuaalien olemassaolo Tšetšeniassa ja väitetään asiaa koskevan väitteiden sisältävän valheita ja täysin vääriä tietoja; pitää valitettavana paikallisviranomaisten haluttomuutta tutkia näitä henkilöihin heidän seksuaalisen suuntautumisensa perusteella kohdistettuja vakavia rikkomuksia ja nostaa niistä syytteitä; muistuttaa viranomaisia siitä, että oikeudet kokoon-tumisvapauteen, yhdistymisvapauteen ja sananvapauteen ovat yleismaailmallisia oikeuksia ja koskevat kaikkia; kehottaa vapauttamaan välittömästi kaikki henkilöt, jotka ovat edelleen laittomasti vangittuina; vaatii Venäjän viranomaisia antamaan oikeudellista ja fyysistä suojelua uhreille sekä asian parissa toimineille ihmisoikeuksien puolustajille ja toimittajille;
 3. panee merkille, että presidentti Putin on kehottanut Venäjän sisäministeriötä ja valtion syyttäjänvirastoa tutkimaan Tšetšeniän tapahtumia, ja kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja Euroopan neuvostoa tarjoamaan Venäjän viranomaisille aineellista tukea ja neuvontaa tutkintaa varten;
 4. kehottaa Tšetšeniän ja Venäjän federaation viranomaisia noudattamaan maansa lainsäädäntöä ja kansainvälisiä sitoumuksia, kunnioittamaan oikeusvaltioperiaatetta ja yleismaailmallisia ihmisoikeusnormeja sekä edistämään myös hlbt-henkilöiden tasa-arvoa ja syrjimättömyyttä; kehottaa tukemaan tätä muun muassa valistuskampanjoilla, joilla edistetään tasa-arvon ja syrjimättömyyden periaatteisiin perustuvaa suvaitsevaisuuden, kunnioituksen ja osallistamisen kulttuuria; vaatii välittömiä toimia sellaisten haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden suojelemiseksi, jotka voivat joutua uhreiksi, ja kaikkien kidutuksen uhrien kuntouttamiseksi;
 5. pitää valitettavana alueella esiintyviä laajamittaisia ihmisoikeusloukkauksia ja rankaisemattomuuden ilmapiiriä, joka mahdollistaa nämä teot, ja vaatii kehittämään yhteistyössä kansalaisyhteiskunnan kanssa oikeudellisia ja muita toimia, joilla tällaista väkivaltaa voidaan ehkäistä ja siihen syyllistyneitä voidaan valvoa ja heidät voidaan asettaa tosiasiallisesti syytteeseen; korostaa, että näiden tekojen tutkinnasta, syyllisten saattamisesta oikeuden eteen ja kaikkien Venäjän kansalaisten suojelemisesta laittomilta pahoinkäytöiltä ovat viime kädessä vastuussa Venäjä ja Venäjän hallitus;
 6. vaatii kiireellisesti välitöntä, riippumatonta, puolueetonta ja perinpohjaista tutkintaa näistä vangitsemisista, kidutuksista ja murhista, jotta niiden suunnittelijat ja toimeenpanijat saadaan oikeuden eteen ja rankaisemattomuudesta tehdään loppu; pitää tähän liittyen myönteisenä Venäjän ihmisoikeusvaltuutetun johdolla toimivan asiaa tutkivan työryhmän perustamista; kehottaa Venäjän viranomaisia ohjeistamaan valtion syyttäjänvirastoa, niin että se huolehtii Tšetšeniän homoseksuaalien vastaisen puhdistuksen uhrien ja todistajien ja heidän perheidensä todellisesta anonyymiudesta ja muusta suojelusta, jotta he voivat osallistua tutkintaan; kehottaa unionin edustustoa sekä jäsenvaltioiden suurlähetystöjä ja konsulateja Venäjällä seuraamaan aktiivisesti tutkintaa sekä edelleen lisäämään toimiaan yhteyksien luomiseksi tällä hetkellä vaarassa oleviin uhreihin, hlbt-henkilöihin, toimittajiin ja ihmisoikeuksien puolustajiin;
 7. kehottaa komissiota luomaan yhteyden kansainvälisiin ihmisoikeusjärjestöihin ja Venäjän kansalaisyhteiskuntaan ja auttamaan Tšetšeniasta paenneita sekä tuomaan tämän väkivaltaisen kampanjan julkisuuteen; kehottaa lisäksi jäsenvaltioita helpottamaan tällaisten uhrien, toimittajien ja ihmisoikeuksien puolustajien turvapaikanhakumenettelyä unionin ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti;

Torstai 18. toukokuuta 2017

8. pitää myönteisinä monien unionin edustustojen päälliköiden ja työntekijöiden sekä jäsenvaltioiden suurlähetystöjen ja niiden työntekijöiden ponnisteluja hlbti-henkilöiden ihmisoikeuksien puolustajien tukemiseksi ja syrjimättömyyden ja yhtäläisten oikeuksien puolustamiseksi ja antaa niille arvoa; kehottaa unionin edustustojen päälliköitä ja Euroopan ulkosuhdehallinnon (EUH) muuta henkilöstöä ottamaan yhteyttä parlamenttiin ja asiaankuuluviin parlamentin jäseniin, kun he haluavat esittää kysymyksiä tai toimittaa parlamentille tietoja, myös vuotuisessa suurlähettiläiden konferenssissa syyskuussa; pitää tärkeänä, että unionin ja jäsenvaltioiden edustustot tuntevat hlbti-henkilöitä koskevat suuntaviivat ja panevat ne täytäntöön; kehottaa tähän liittyen EUH:ta ja komissiota pyrkimään suuntaviivojen entistä strategisempaan ja järjestelmällisempään täytäntöönpanoon muun muassa antamalla niistä tietoa ja koulutusta kolmansissa maissa toimivalle unionin henkilöstölle, jotta hlbti-henkilöiden oikeudet voidaan ottaa tehokkaasti esiin kolmansien maiden kanssa käytävässä poliittisessa ja ihmisoikeuksia koskevassa vuoropuhelussa sekä monenkeskisillä foorumeilla; kehottaa EUH:ta ja komissiota myös tukemaan kansalaisyhteiskunnan toimia;
9. pitää erittäin tärkeänä, että suuntaviivojen täytäntöönpanoa arvioidaan jatkuvasti selkeiden vertailuarvojen avulla; kehottaa komissiota laatimaan ja julkaisemaan perusteellisen arvion siitä, kuinka unionin edustustot ja jäsenvaltioiden diplomaattiedustustot kaikissa kolmansissa maissa ovat panneet suuntaviivat täytäntöön, jotta voidaan havaita mahdolliset eroavaisuudet ja puutteet täytäntöönpanossa ja korjata ne;
10. pitää erittäin valitettavana, että Venäjän federaatio äänesti seksuaaliseen suuntautumiseen tai sukupuoli-identiteettiin perustuvalla väkivallalla ja syrjinnällä suojelusta kesäkuussa 2016 annettua YK:n ihmisoikeusneuvoston päätöslauselmaa vastaan;
11. muistuttaa Venäjän ja Tšetšenian viranomaisia siitä, ettei alueellisia, kulttuurisia ja uskonnollisia arvojärjestelmiä saisi käyttää tekosyynä syrjinnän, väkivallan tai kidutuksen suvaitsemiseen tai harjoittamiseen ja/tai yksittäisten ihmisten tai ihmisryhmien vangitsemiseen – ei myöskään heidän seksuaalisen suuntautumisensa tai sukupuoli-identiteettinsä perusteella;
12. panee huolestuneena merkille Venäjällä tapahtuneen käänteen huonompaan suuntaan, kun maassa hyväksyttiin perheväkivaltaa ja myös lapsiin kohdistuvaa perheväkivaltaa koskeva uusi laki; korostaa, että perheväkivallan suvaitsevalla lainsäädännöllä saattaa olla vakavia seurauksia sekä uhreille että koko yhteiskunnalle; kehottaa komissiota ja EUH:ta edelleen edistämään sukupuoleen perustuvan väkivallan kaikkien muotojen, myös perheväkivallan, kitkemistä, suojelemaan haavoittuvassa asemassa olevia ja tukemaan uhreja sekä Euroopassa että sen ulkopuolella;
13. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, neuvostolle, komissiolle, Euroopan neuvoston pääsihteerille, YK:n ihmisoikeusvaltuutetulle, Venäjän federaation hallitukselle ja parlamentille sekä Tšetšenian viranomaisille.
-

Torstai 1. kesäkuuta 2017

P8_TA(2017)0234

Internetyhteydet kasvun, kilpailukyvyn ja yhteenkuuluvuuden lisäämiseksi: eurooppalainen gigabittiyhteiskunta ja 5G

Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. kesäkuuta 2017 internetyhteyksistä kasvun, kilpailukyvyn ja yhteenkuuluvuuden lisäämiseksi: eurooppalainen gigabittiyhteiskunta ja 5G (2016/2305(INI))

(2018/C 307/23)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 14. syyskuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Verkkoyhteydet kilpailukykyisillä digitaalisilla sisämarkkinoilla – Kohti eurooppalaista gigabittiyhteiskuntaa” (COM(2016)0587) ja siihen liittyvän komission yksiköiden valmisteluasiakirjan (SWD(2016)0300),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 9 artiklan,
- ottaa huomioon 14. syyskuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”5G-Eurooppa: toimintasuunnitelma” (COM(2016)0588) ja siihen liittyvän komission yksiköiden valmisteluasiakirjan (SWD(2016)0306),
- ottaa huomioon 14. syyskuuta 2016 annetun komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi eurooppalaisesta sähköisen viestinnän säännöstöstä (COM(2016)0590),
- ottaa huomioon 14. syyskuuta 2016 annetun komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetusten (EU) N:o 1316/2013 ja (EU) N:o 283/2014 muuttamisesta paikallisyhteisöjen internetyhteyksien parantamisen osalta (COM(2016)0589),
- ottaa huomioon 14. syyskuuta 2016 annetun komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan sähköisen viestinnän sääntelyviranomaisten yhteistyöelimen perustamisesta (COM(2016)0591),
- ottaa huomioon 6. toukokuuta 2015 annetun komission tiedonannon ”Digitaalisten sisämarkkinoiden strategia Euroopalle” (COM(2015)0192) ja siihen liittyvän komission yksiköiden valmisteluasiakirjan (SWD(2015)0100),
- ottaa huomioon 2. heinäkuuta 2014 annetun komission tiedonannon ”Kohti menestyvää datavetoista taloutta” (COM(2014)0442),
- ottaa huomioon 19. huhtikuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Euroopan teollisuuden digitalisointi – täysi hyöty digitaalisista sisämarkkinoista” (COM(2016)0180),
- ottaa huomioon monivuotisen radiotaajuuspoliittisen ohjelman perustamisesta 14. maaliskuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 243/2012/EU ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 2. lokakuuta 2013 annetun komission tiedonannon ”Sääntelyn toimivuus ja tuloksellisuus (REFIT): Tulokset ja jatkotoimet” (COM(2013)0685),
- ottaa huomioon 19. huhtikuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Tieto- ja viestintätekniikan standardointiprioriteetit digitaalisilla sisämarkkinoilla” (COM(2016)0176),
- ottaa huomioon 19. tammikuuta 2016 antamansa päätöslauselman digitaalisten sisämarkkinoiden toimenpidepaketista ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 81, 21.3.2012, s. 7.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0009.

Torstai 1. kesäkuuta 2017

- ottaa huomioon 2. helmikuuta 2016 annetun komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi 470–790 MHz:n taajuusalueen käytöstä unionissa (COM(2016)0043),
 - ottaa huomioon 28. kesäkuuta 2016 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät (EUCO 26/16),
 - ottaa huomioon 25. syyskuuta 2013 annetun komission tiedonannon ”Avoin koulutus: innovatiivisia opetus- ja oppimismahdollisuuksia kaikille uuden teknologian ja avointen oppimisresurssien avulla” (COM(2013)0654),
 - ottaa huomioon 26. lokakuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Avaruusstrategia Euroopalle” (COM(2016)0705),
 - ottaa huomioon terveyttä ja turvallisuutta koskevista vähimmäisvaatimuksista työntekijöiden suojelemiseksi altistumiselta fysikaalisista tekijöistä (sähkömagneettiset kentät) aiheutuville riskeille (kahdeskymmenes direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) ja direktiivin 2004/40/EY kumoamisesta 26. kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/35/EU ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon komission tiedonannosta ”Verkkoyhteydet kilpailukykyisillä digitaalisilla sisämarkkinoilla – Kohti eurooppalaista gigabittiyhteiskuntaa”,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan mietinnön sekä sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan, liikenne- ja matkailuvaliokunnan, aluekehitysvaliokunnan sekä kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan lausunnot (A8-0184/2017),
- A. ottaa huomioon, että 5G on gigabittiyhteiskunnan keskeinen osatekijä, joka luo mobiiliviestintäteknologian tulevaisuuden standardin, ja että se on innovoinnin moottori, joka tuo perinpohjaisen taloudellisen muutoksen ja luo uusia käyttöaloja, laadukkaita palveluja ja tuotteita, tulovirtoja ja liiketoimintamalleja ja -mahdollisuuksia, ja huomauttaa, että sen odotetaan vahvistavan toimialojen kilpailukykyä ja lisäävän kuluttajien tyytyväisyyttä;
- B. ottaa huomioon, että Euroopan johtoasema 5G-teknologiassa on oleellisen tärkeää talouskasvulle ja globaalin kilpailukykyyn säilyttämiselle, mikä edellyttää eurooppalaista koordinoitua ja suunnittelua; katsoo, että jälkeen jääminen on uhka työpaikoille, innovoinnille ja taidoille;
- C. ottaa huomioon, että 5G ja 5G-sovellukset luovat uusia liiketoimintamalleja tarjoamalla erittäin nopeita yhteyksiä, jotka avaavat innovoinnin kaikille aloille, varsinkin liikenne-, energia-, rahoitus- ja terveydenhuoltoalalle; katsoo, että Euroopalla ei ole varaa tältä osin jäädä jälkeen, koska 5G:stä tulee tulevaisuuden kasvun ja innovoinnin moottori;
- D. ottaa huomioon, että 5G-verkot eroavat merkittävästi aiempien sukupolvien verkoista, jotta täytetään erittäin suurikapasiteettisten verkkojen liiketoimintaa ja suorituskykyä koskevat odotetut vaatimukset, erityisesti latenssin, kattavuuden ja luotettavuuden osalta;
- E. ottaa huomioon, että 5G-arkkitehtuuri johtaa mobiiliverkkojen ja kiinteiden verkkojen yhä suurempaan lähentymiseen; toteaa, että näin ollen suurikapasiteettisten kiinteiden verkkojen käyttöönotto osaltaan lisää tiheän langattoman 5G-verkon runkoliityntöjen tarvetta mahdollisimman lähellä loppukäyttäjää;
- F. ottaa huomioon, että eurooppalaisen yhteiskunnan ja Euroopan talouden tulevaisuus on suuressa määrin riippuvainen 5G-infrastruktuurista, jonka vaikutus ulottuu huomattavasti nykyisiä langattomia verkkoja laajemmalle, ja toteaa, että tavoitteena on tarjota korkealaatuisia ja entistä nopeampia viestintäpalveluja, jotka ovat kaikille kohtuuhintaisia ja saatavilla kaikkialla kaikkina aikoina;

⁽¹⁾ EUVL L 179, 29.6.2013, s. 1.

Torstai 1. kesäkuuta 2017

- G. ottaa huomioon, että digitalisointi lisääntyy kasvavalla nopeudella myös globaalisti ja edellyttää investointeja korkealaatuisiin viestintäverkkoihin, jotka kattavat koko maailman; toteaa tässä yhteydessä, että näihin tarpeisiin vastaamiseksi radiotaajuuksia on saatava käyttöön hyvissä ajoin;
- H. toteaa, että mobiili ja langaton liitettävyyys kaikille kansalaisille tulee yhä tärkeämmäksi, kun innovatiivisia palveluja ja sovelluksia käytetään liikkussa, ja katsoo, että tulevaisuuteen suuntautuvan digitaalipolitiikan on otettava tämä huomioon;
- I. toteaa, että 5G-verkkojen käyttöönotto tapahtuu pääasiassa yksityisten investointien avulla ja edellyttää, että eurooppalaisen sähköisen viestinnän säännösten avulla luodaan sääntely-ympäristö, jolla edistetään oikeusvarmuutta, kilpailua ja investointeja; toteaa, että edellytyksenä on hallinnollisten sääntöjen yksinkertaistaminen, esimerkiksi mikrosolujen käyttöönoton, tiukasti ja ajallaan tapahtuvan taajuuksien yhdenmukaistamisen sekä erittäin suurikapasiteettisen verkon kehittämisen edistämiseksi, kuten eurooppalaisessa sähköisen viestinnän säännöstössä ehdotetaan;
- J. ottaa huomioon, että julkisia aloitteita, kuten komission vuonna 2013 esittämää julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuutta koskevaa aloitetta, jolla on 700 miljoonan euron julkinen rahoitus 5G:n toteuttamiseksi Euroopassa vuoteen 2020 mennessä, on täydennettävä kilpailuhenkisillä markkinoilla, tulevaisuudenkestävällä saatavuuden sääntelyllä ja radiotaajuuksien koordinoinnilla, joilla kannustetaan innovointia ja tarvittavia yksityisiä infrastruktuuri-investointeja;
- K. katsoo, että 5G:n käyttöönotto on toteutettava tavalla, jolla ei haitata vaan täydennetään muita hankkeita, joilla pyritään parantamaan yhteyksiä kaikkein syrjäisimmillä maaseutualueilla Euroopassa;
- L. toteaa, että 5G:n ja gigabittiyhteiskunnan täytäntöönpano edellyttää selkeää aikataulua, kysyntään perustuvaa, tulevaisuuden kannalta kestävää, teknologianeutraalia ja alue- ja alakohtaisiin arviointeihin tukeutuvaa lähestymistapaa, jäsenvaltioiden välistä koordinoitua, yhteistyötä kaikkien sidosryhmien kanssa sekä riittäviä investointeja, jotta kaikki ehdot täytetään annetussa määräajassa ja jotta siitä tulee todellisuutta kaikille unionin kansalaisille;

I. 5G-visio – sukupolvenvaihdosta koskevat vaatimukset

1. pitää myönteisenä komission ehdotusta laatia 5G-toimintasuunnitelma, jonka tavoitteena on hankkia EU:lle standardoitujen 5G-verkkojen käyttöönotossa maailmanlaajuinen johtoasema ajanjaksolla 2020–2025 ja joka on osa laajempaa strategiaa, jolla Euroopan gigabittiyhteiskunnasta tehdään teknisesti kilpailukykyisempi ja osallistavampi; katsoo, että tämän saavuttamiseksi on erittäin tärkeää huolehtia jäsenvaltioiden välisestä riittävästä koordinoinnista, jotta vältetään 5G:n käyttöönotossa sen kaltaisia viivytyksiä, joita tapahtui 4G:n käyttöönotossa ja jotka aiheuttivat sen, että 4G:n saatavuus on nykyisin 86 prosenttia ja vain 36 prosenttia maaseudulla;
2. korostaa komission todenneen, että toimintasuunnitelman mukaisella koko unionin laajuisella 5G-verkkojen käyttöönotolla on mahdollista luoda kaksi miljoonaa uutta työpaikkaa, mikä voisi kasvattaa Euroopan taloutta ja torjua erityisesti nuorten korkeaa työttömyyttä;
3. painottaa, että julkisen ja yksityisen sektorin 5G-kumppanuus on nykyisin yksi maailman huippuhankkeista, joissa käytetään 5G:tä ja siitä johdettuja sovelluksia; katsoo, että vaikka tutkimuksen ja kehittämisen sekä teollisen kehityksen synergioiden edistäminen on myönteistä, olisi suotavaa, että myös kuluttajat ja kansalaisyhteiskunnan edustajat voivat osallistua julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksiin, kun otetaan huomioon 5G:n markkinoille tuomisen vaikutukset;
4. pitää erittäin tärkeänä taajuuksien jakamisen kunnianhimoista ja tulevaisuuteen suuntautuvaa aikataulua unionissa, mikäli Euroopalle halutaan antaa johtoasema 5G-teknologian kehittämisessä; pitää tässä yhteydessä myönteisinä komission tiedonannossa ”5G-Eurooppa: toimintasuunnitelma” ehdottamia toimenpiteitä ja pitää niitä vähimmäisvaatimuksena 5G:n onnistuneelle käynnistämiseksi unionissa;
5. korostaa, että yksityisiä investointeja olisi tuettava infrastruktuuriin suuntautuneella politiikka- ja sääntely-ympäristöllä, joka on muokattu nimenomaisesti turvaamaan ennakoitavuus ja varmuus ja jolla pyritään edistämään loppukäyttäjää hyödyttävää kilpailua, eikä niitä saisi viivästyttää liian kunnianhimoisilla julkisilla järjestelmillä, jotka voivat hankaloittaa 5G:n täytäntöönpanoa;

Torstai 1. kesäkuuta 2017

6. painottaa korkeakoulujen, tutkimuslaitosten sekä yksityisen ja julkisen sektorin yhteistyön merkitystä mobiiliin 5G-viestinnän tutkimuksessa ja kehittämisessä; painottaa, että julkisen ja yksityisen sektorin 5G-kumppanuus on myönteinen esimerkki tällaisesta yhteistyöstä ja kehottaa komissiota jatkamaan kaikkien asiaankuuluvien alojen ottamista mukaan prosessiin;
7. katsoo, että Eurooppa hyötyy muutoksista, joilla digitaalitalouden etenemistä vauhditetaan parantamalla verkon saatavuutta, liitettävyyttä ja nopeutta, ja uskoo, että digitaalitalouden osuus BKT:n kokonaiskasvusta nousee 40 prosenttiin vuoteen 2020 mennessä ja että digitaalitalouden kasvuvauhti on 13 kertaa nopeampi kuin yhteenlaskettu BKT;
8. pitää myönteisinä ja tukee gigabittiyhteiskunnan keskipitkän aikavälin tavoitteita, jotka koskevat vähintään 100 Mb/s:n verkkonopeuden, joka on nostettavissa 1 Gb/s:n nopeuteen, tarjoamista kaikille Euroopan kuluttajille ja pitkällä aikavälillä jopa 100 Gb/s:n nopeuden tarjoamista tärkeimmille sosioekonomisille toimijoille, kuten julkisten palvelujen tarjoajille, laajasti digitalisoituneille yrityksille, tärkeimmille liikenteen solmukohtille, rahoituslaitoksille, sairaaloille sekä koulutus- ja tutkimuslaitoksille; kehottaa asettamaan ensisijaiseksi tavoitteeksi valokuitukaapeleilla toteutettujen runkoliittymien infrastruktuurin käyttöönoton, investointeja lisäävän kilpailun sekä loppukäyttäjien laadukkaat kokemukset; muistuttaa, että unioni on jäämässä vuoden 2020 digitaalistrategiassa asetetuista verkkoyhteystavoitteistaan ja että maaseutualueiden ja syrjäisten alueiden jälkeenjääneisyys on erityisen huolestuttavaa;
9. painottaa, että on varmistettava, että gigabittiyhteiskunnan yhteyksistä hyötyvät mahdollisimman monet unionin kansalaiset, myös syrjäisimmillä alueilla asuvat;
10. tukee voimakkaasti pyrkimyksiä varmistaa, että vuoteen 2025 mennessä intermodaalisessa liikkuvuudessa on saatavilla yhteys 5G-verkkoon Verkkojen Eurooppa -välineeseen ja Euroopan laajuiseen liikenneverkkoon liitettyjen julkisten liikenneverkkojen pohjalta, ja odottaa, että seuraavaksi yhteys tulee rajoituksitta käyttöön kaikkialla EU:ssa niin kaupunki- kuin maaseutualueilla sekä merkittävässä matkailukeskuksissa ja nähtävyyksissä;
11. toteaa, että neljännen sukupolven mobiiliverkkojen/LTE-verkkojen kattavuutta on vielä parannettava, sillä unioni on tässä suhteessa jäljessä Yhdysvalloista, Etelä-Koreasta ja Japanista, ja että 5G-toimintasuunnitelma tarjonnee tilaisuuden ottaa huomioon 4G:n markkinoille tuomisen virheet;
12. huomauttaa, että 5G:n radioliittymien on voitava toimia hyvin laajalla taajuusalueella, joka ulottuu alle 1 GHz:stä aina 100 GHz:iin ja runkoliittymien osalta jopa 300 GHz:iin; toteaa, että taajuuksilla 3–6 GHz ja yli 6 GHz olisi tarjottava erittäin suuria tiedonsiirtonopeuksia ja erittäin suuri kapasiteetti tiheään asutuilla alueilla; toteaa, että 5G-järjestelmät korkeilla taajuusalueilla edellyttävät erittäin tiheää verkkoinfrastruktuuria, joka perustuu mahdollisuuteen käyttää mikrosoluja, mikä puolestaan edellyttää valinnanmahdollisuuksia käytettävien taajuuskaistojen osalta tai mahdollisuutta jakaa kaistoja;
13. painottaa, että pelkät latausnopeudet eivät riitä vastaamaan gigabittiyhteiskunnan tuleviin yhteystarpeisiin, jotka edellyttävät, että infrastruktuurissa pyritään erittäin suurkapasiteettisiin verkkoihin, jotka täyttävät kaikkein korkeimmat verkkoon ja verkosta lataamisen nopeuksia, latenssia ja selviytymiskykyä koskevat vaatimukset;
14. painottaa, että 5G-haasteisiin vastaamiseksi tarvitaan johdonmukainen eurooppalainen taajuusstrategia, joka sisältää koordinoitua kansalliset etenemissuunnitelmat ja aikataulut ja jossa puututaan inhimilliseen viestintään, laitteiden väliseen (M2M) viestintään ja esineiden internetiin eri tasoilla, joita ovat muun muassa yhteysnopeus, liikkuvuus, latenssi, aika- ja paikkariippumattomuus, toimintasuhte, luotettavuus ja saatavuus, ja varmistetaan jouheva siirtyminen 5G-tekniikkaan kaikissa jäsenvaltioissa;
15. huomauttaa, että langattomien 5G-verkkojen käyttöönotto edellyttää erittäin suurkapasiteettisia runkoliittymiä ja kaikkien käytettävissä olevien, ei-vierekkäisten taajuuskaistojen, 700 Mhz:n taajuusalue mukaan luettuna, joustavaa ja tehokasta käyttöä hyvin erilaisissa verkkokäyttötilanteissa, mikä edellyttää taajuusalueiden innovatiivisia lisensointimalleja ja selkeää painotusta 5G:n käytettävissä olevien taajuuskaistojen aluekohtaiseen yhdenmukaistamiseen;

Torstai 1. kesäkuuta 2017

16. panee merkille, että toimiluvanvaraiset taajuuskaistat ovat tärkeitä pitkän aikavälin verkkoinvestointien varmistamisen ja parempilaatuisten palvelujen tarjoamisen kannalta, kun ne tekevät mahdolliseksi vakaan ja luotettavan taajuuksien saatavuuden; korostaa samalla, että tarvitaan parempaa oikeudellista suojaa muille kuin toimiluvanvaraisille taajuuskaistoille ja useita eri menetelmiä taajuuskaistojen jakamiseksi;

17. panee merkille, että koordinoinnin puute muodostaa huomattavan riskin 5G:n käyttöönotolle, koska kriittisen massan saavuttaminen on ratkaisevan tärkeää investointien houkuttelemiselle ja siten täyden hyödyn saamiselle 5G-teknologiasta;

18. toteaa, että alan kaikkien toimijoiden pitäisi hyötyä ennustettavista ja kilpailua edistävästä tasapuolisista toimintaedellytyksistä ja niiden olisi voitava suunnitella joustavasti omat verkkonsa sekä valita investointimallinsa ja sellaisen teknologioiden yhdistelmän, jolla voitaisiin varmistaa aukoton toimivuus 5G:n käyttöönottoavoitteita varten ja joka koostuisi esimerkiksi kuitu kotiin -tekniikasta (FTTH, fibre to the home), kaapelista, satelliitista, WiFistä, WiGig- tai G.fast-tekniikasta, 2G:stä, Massive MIMO -tekniikasta tai jostakin muusta nopeasti kehittyvästä teknologiasta, edellyttäen, että se auttaa liittämään kaikki eurooppalaiset erittäin suurikapasiteettisiin verkkoihin heidän todellisten tarpeidensa mukaan; panee merkille, että 5G:n käyttöönotto edellyttää paljon enemmän valokuituja ja tiheämpää langatonta verkkoa;

19. panee merkille komission tiedonannon aiheesta ”Verkkoyhteydet kilpailukykyisillä digitaalisilla sisämarkkinoilla” sekä sen 5G-Eurooppa -toimintasuunnitelman, jossa annetaan jäsenvaltioille kiehtova tilaisuus antaa kulttuurialan ja luovien toimialojen innovaattoreilleen, erityisesti pk-yrityksille, mahdollisuus kilpailla myös maailmanlaajuisesti ja esitellä lahjakkuuttaan yritys- ja innovointitoiminnan alalla;

II. Gigabittiyhteiskunnan etujen toteutuminen

20. katsoo, että 5G on enemmän kuin vain mobiililaajakaistan kehitystä ja että se tulee olemaan keskeinen tekijä tulevassa digitaalisessa maailmassa seuraavan sukupolven kaikkialla läsnä olevana, erittäin nopeana laajakaistainfrastruktuurina, joka tukee prosessien muuttumista kaikilla talouden aloilla (julkinen sektori, koulutus, yhdistetyn mediasisällön jakelu, terveydenhuolto, tutkimus, energia, yleishyödylliset palvelut, tuotanto, kuljetus, autoteollisuus, audiovisuaaliala, virtuaalitodellisuus, verkkopelaaminen ja niin edelleen) sekä tarjoaa kohtuuhintaisia, nopealiikkeisiä, joustavia, interaktiivisia, luotettavia ja pitkälle yksilöllistettyjä palveluja, joiden olisi parannettava kaikkien kansalaisten elämää;

21. panee merkille, että 4G:n käyttöönoton pirstoutuminen, joka Euroopassa näkyy yhä jäsenvaltioiden merkittävinä eroina, kuten vuoden 2015 digitaalitalouden ja -yhteiskunnan indeksi osoittaa, on johtanut digitaalisen kilpailukyvyyn heikkouteen verrattuna Yhdysvaltioihin, Kiinaan, Japaniin, Etelä-Koreaan ja nousevien talouksien maihin; korostaa tässä yhteydessä, että vaikka digitaalinen kehitys etenee Euroopassa, tahti on hidastumassa, mikä merkitsee pitkän aikavälin riskiä tarvittaville investoinneille ja Euroopan liiketoimintaympäristön houkuttavuudelle;

22. muistuttaa, että 5G:n käyttöönoton pitäisi viime kädessä hyödyttää loppukäyttäjiä ja että kaikissa 5G-tekniikoiden käyttöönottoa koskevilla päätöksissä olisi aina pyrittävä tähän lopulliseen tarkoitukseen, toisin sanoen kohtuuhintaisten, luotettavien ja korkealaatuisten palvelujen tarjoamiseen;

23. panee merkille, että julkisen ja yksityisen sektorin investoinnit luovat kerrannaisvaikutuksia kaikkialle talouteen ja todennäköisesti auttavat suoraan tai epäsuorasti luomaan 2,3 miljoonaa työpaikkaa 28 jäsenvaltiossa, kun 5G otetaan täysimääräisesti käyttöön;

24. panee merkille, että 5G-tekniikoiden käyttöönoton Euroopassa odotetaan tuottavan etuja, jotka ylittävät mobiiliteollisuuden tuottamat edut, ja että vuonna 2025 heijastusvaikutusten odotetaan nousevan 141,8 miljardiin euroon vuodessa;

25. painottaa, että 5G:n nopean EU:n laajuisen käyttöönoton onnistuminen riippuu kysyntään perustuvien uusien liiketoimintamallien kehittymisestä; korostaa, että aloitteita 5G:tä koskevien vaatimusten selventämiseksi on esitetty runsaasti, mikä vaikeuttaa vertikaalisten toimialojen osallistumista prosessiin; korostaa siksi, että vertikaaliset toimialat on aktiivisesti otettava mukaan vaatimuksia koskevaan prosessiin tehokkaalla tavalla;

26. painottaa, että markkinaosapuolten reilu kilpailu ja tasapuoliset toimintaedellytykset ovat välttämättömiä sen kannalta, että markkinatoimijat ottavat gigabittiyhteiskunnan käyttöön; katsoo, että tässä olisi sovellettava periaatetta ”samat palvelut, samat riskit, samat säännöt”;

Torstai 1. kesäkuuta 2017

27. katsoo, että komission ja jäsenvaltioiden olisi yhdessä kaikkien asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa harkittava, miten voidaan kannustaa suorittamaan edistyneitä kokeiluja ja luomaan koeympäristöjä 5G-sovellusten innovoinnin nopeuttamiseksi;
28. toteaa, että gigabittiyhteiskunnan avulla olisi kavennettava digitaalista kuilua ja laajennettava internetin käyttöä; panee merkille, että tarvitaan edelleen jatkuvia investointeja nykyisten ja tulevien teknologioiden, myös satelliittiteknologioiden, käyttöön ottamiseksi maaseudulla ja syrjäisillä alueilla; korostaa, että on yhdistettävä älykkäästi yksityisiä ja julkisia investointeja maaseudun ja syrjäisten alueiden digitaalisen kuilun kaventamiseksi; painottaa, että olisi hyödynnettävä aiemmista kokemuksista saatuja oppeja jäsenvaltioiden, alueiden sekä tiheästi asuttujen alueiden ja syrjäisten alueiden väliin eroihin puuttumiseksi ja tasapainoisen maantieteellisen kehityksen tukemiseksi;
29. panee merkille, että kaupunkien ja maaseudun välisen digitaalisen kuilun lisäksi tämä kuilu on erittäin selvä myös jäsenvaltioiden välillä; painottaa tässä yhteydessä kilpailua edistävän lainsäädännön merkitystä sekä aloitteita, joilla kannustetaan infrastruktuuri-investointeihin, lisätään toimijoiden moninaisuutta ja vahvistetaan eurooppalaista koordinaattia;
30. panee merkille, että 5G on keskeisessä asemassa verkostoituneen yhteiskunnan toteuttamisessa ja se lisää mahdollisuuksia asua, opiskella ja työskennellä Euroopan unionissa, mikä on edellytys sille, että ihmiset ja yritykset voivat hyötyä täysimääräisesti digitaalisesta vallankumouksesta;
31. katsoo, että WiFi4EU-asetuksen mukaisten 5G-mikrosolujen käyttöönoton edistäminen auttaa osaltaan kaventamaan digitaalista ja teknologista kuilua ja lisäämään 5G-palvelujen saatavuutta kaikille kansalaisille;
32. painottaa, että Euroopan on pysyttävä niiden teknologisten kehityskulkujen ja mahdollisuuksien tasalla, joita tehokkaammat tieto- ja viestintäteknikat tarjoavat sosiaalis-taloudellisen kehityksen tukemiseen nykyisillä alikehittyneillä alueilla;
33. painottaa, että tiheä valokuituverkko on välttämätön runkoliityntäinfrastruktuuri, joka auttaa hyödyntämään täysimääräisesti 5G-mobiilistandardin teknisten palvelujen mahdollisuuksia;
34. pitää myönteisenä WiFi4EU-aloitetta, jolla edistetään internetin maksutonta ja yleistä saatavuutta paikallisyhteisöissä jäsenvaltioiden toteuttaman EU-rahoitteisen hankkeen avulla; toteaa, että WiFi4EU-aloitteella pyritään edistämään digitaalista osallisuutta kaikilla alueilla osoittamalla varoja maantieteellisesti tasapuolisesti ja kiinnittämällä samalla huomiota käyttäjien palvelukokemuksen laatuun; toteaa, että siirtonopeudet ovat kasvamassa ja että kun käyttö useissa langattomissa laitteissa lisääntyy, WLAN-verkkojen on vastattava päästä päähän -liitettävyyden vaatimuksiin; katsoo, että tarvitaan erityisiä painopisteitä sisältävää politiikkakehystä niiden esteiden poistamiseksi, jotka markkinat eivät voi yksin hoitaa;
35. kehottaa komissiota kiinnittämään 5G-toimintasuunnitelmassa erityistä huomiota kattavuuteen sisätiloissa, kun otetaan huomioon, että lukuisia 5G-sovelluksia käytetään kotien ja toimistojen sisällä; palauttaa mieliin, että korkeampia taajuuksia käyttävät verkot läpäisevät rakennuksia huonosti; suosittelee teknologisten lisäarvioiden tekemistä hyvän kattavuuden varmistamiseksi sisätiloissa tekniikoilla, joita ovat esimerkiksi Massive MIMO -tekniikka, sisätilojen toistimet ja WiGig-sovellukset eli suurnopeuksiset WiFi-sovellukset;
36. painottaa, että 5G-teknologioiden kehittäminen on ratkaisevan tärkeä tekijä tieto- ja viestintäteknikan verkkoinfrastruktuurin muuttamisessa kohti kaikenkattavaa älyverkkojen yhteenliitettävyyttä: älykkäät autot, älykkäät energiaverkot, älykkäät kaupungit, älykkäät tehtaot, älykkäs hallinto jne.; katsoo, että ultranopea laajakaista ja älykkäät, tehokkaat verkko-ominaisuudet, joiden avulla saavutetaan lähes välitön yhteys ihmisten välillä, ihmisten ja laitteiden välillä sekä toisiinsa liitettyjen laitteiden välillä, tulevat määrittelemään loppukäyttäjiliitettävyyden uudelleen, ja tämän mahdollistavat verkon paradigmat, kuten solmuverkot, hybridiverkot, verkon dynaaminen viipalointi ja ohjelmistointi-teknologiat;
37. korostaa, että korkea energiatehokkuus, jolla pyritään vähentämään verkon energiankulutusta, on 5G:n kriittinen vaatimus; painottaa, että tämä osatekijä on erittäin tärkeä toimintakulujen vähentämiseksi, verkkoliitäntöjen helpottamiseksi maaseudulla ja syrjäisillä alueilla ja verkkoon pääsyn tarjoamiseksi kestäväällä ja resurssitehokkaalla tavalla;
38. painottaa, että 5G:n käyttöönotto edellyttää kiinteiden verkkojen merkittävää päivittämistä ja mobiiliverkkojen huomattavaa tihentämistä gigabittiyhteiskunnan tavoitteiden mukaisesti erityisesti sähköisen terveydenhuollon sovellusten osalta;

Torstai 1. kesäkuuta 2017

39. korostaa, että audiovisuaaliala on keskeisiä tekijöitä 5G:n menestykselle Euroopassa sekä työpaikkojen ja talouskasvun luomiselle ja että sen edistyminen voi vaikuttaa voimakkaasti ja myönteisesti audiovisuaalialan arvoketjuun, mukaan luettuina sisällöntuotanto, innovointi, jakelu ja käyttöympäristö; kehottaa tämän vuoksi komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan huomioon etenkin lähetystoimintaan liittyvät alan tarpeet ja erityispiirteet;

40. toteaa, että kunhan ajoneuvot on kytketty verkkoon, ne ovat yleisesti turvallisempia (vähemmän onnettomuuksia) ja vihreämpiä (vähemmän päästöjä) ja ne lisäävät matkustuskäytäntöjen ennustettavuutta; tukee siksi ajatusta ottaa käyttöön EU:n laajuinen tavoite, jonka mukaan kaikista EU:n markkinoilla saatavilla olevista ajoneuvoista on tultava 5G-valmiita ja niissä on oltava älykkäiden liikennejärjestelmien laitteita; tukee voimakkaasti tavoitetta kytkeä ambulanssit ja muut hälytysajoneuvot (poliisi- ja paloautot) 5G:n avulla tukiasemaan siten, että verkko on tehtävien aikana jatkuvasti ja katkeamatta saatavilla;

41. panee merkille luotettavan ja keskeytyksettömän 5G-palvelun edut liikenneturvallisuuden kannalta, sillä se mahdollistaa verkkoon liitettyjen ja digitaalisten valvontakeinojen, kuten älykäs ajopiirturi ja sähköiset asiakirjat, käytön raskaissa tavarankuljetusajoneuvoissa.

42. katsoo, että 5G:n olisi mahdollistettava uudet kohtuuhintaiset ja korkealaatuiset palvelut, yhdistettävä uusia toimialoja ja viime kädessä parannettava yhä valistuneempien ja vaativampien digitaalisten palvelujen käyttäjien asiakaskokemusta; painottaa, että 5G voi tarjota vastauksia merkittäviin yhteiskunnallisiin haasteisiin, koska se pystyy merkittävästi vähentämään mobiililaitteiden energiankäyttöä ja koska se voi muuttaa sellaisia toimialoja kuin terveydenhuolto ja liikenne;

43. pitää myönteisenä Verkkojen Eurooppa -välineen laajakaistainvestointirahastoa, johon kansalliset kehityspankit ja -laitokset sekä yksityiset sijoittajat voivat osallistua ja joka on askel eteenpäin infrastruktuuri-investointien tuomiseksi haja-asutetuille maaseutualueille ja syrjäisille alueille, joilla palveluja ei ole riittävästi;

44. katsoo, että on keskeisen tärkeää kehittää digitaalisia taitoja ja että tämän olisi tapahduttava tekemällä suuria investointeja koulutukseen, mukaan luettuina ammatillinen koulutus, yrittäjäkoulutus sekä täydennys- ja jatkokoulutus, ja varmistamalla kaikkien asiaan liittyvien sidosryhmien, myös työmarkkinaosapuolten, kattava osallistuminen ja pyrkien siten saavuttamaan kolme päätavoitetta: säilytetään ja luodaan teknologia-alan työpaikkoja kouluttamalla erittäin ammattitaitoinen työvoima, tuetaan kansalaisia digitaalisen olemassaolonsa hallitsemisessa tarjoamalla siihen tarvittavat välineet ja poistetaan digitaalinen lukutaidottomuus, joka on digitaalisen kuilun ja syrjäytymisen yksi syy;

45. katsoo, että unionin olisi yhteistyössä Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutin kanssa otettava käyttöön ja asetettava saataville 5G-osaamisen kehittämistä koskeva koulutusohjelma, jossa keskitytään uusiin yrityksiin ja pk-yrityksiin, jotta ne voivat hyötyä 5G:n käyttöönotosta;

46. painottaa, että 5G-verkkojen kehittäminen nopeuttaa teknologista muutosta, joka mahdollistaa digitaalialan, älykkään teknologian, esineiden internetin ja edistyneiden tuotantojärjestelmien täysimääräisen käyttöönoton;

47. korostaa 5G:n merkitystä Euroopan globaalien johtajuuden mahdollistamisessa, sillä se tarjoaa huipputason tutkimusinfrastruktuurin, joka voisi tehdä Euroopasta huippututkimuksen keskuksen;

III. Lähestymistapa

48. pitää myönteisenä komission aloitetta Euroopan investointiohjelman vahvistamiseksi niiden rahoitusvälineiden (ESIR, CEF) puitteissa, jotka on osoitettu gigabittiyhteyksiä koskevien strategisten tavoitteiden rahoittamiseen vuoteen 2025 saakka;

49. korostaa, että kaikki digitaalisiin sisämarkkinoihin liittyvät päätökset, myös taajuusalueiden jakoa, verkkoyhteystavoitteita ja 5G:n käyttöönottoa koskevat päätökset, on muotoiltava ottaen huomioon tulevat tarpeet ja se, miten markkinoiden odotetaan kehittyvän seuraavien 10–15 vuoden aikana; painottaa tässä yhteydessä, että 5G:n onnistunut käyttöönotto on keskeistä talouden kilpailukyvyille, joka voidaan saavuttaa ainoastaan kaukonäköisellä unionin lainsäädännöllä ja politiikkatoimien koordinoinnilla;

Torstai 1. kesäkuuta 2017

50. korostaa, että gigabittiyhteiskuntaa ja 5G:tä koskevien politiikkojen olisi oltava oikeasuhteisia, niitä olisi tarkistettava usein ja niiden olisi vastattava ”innovointiperiaatetta” niin, että mahdolliset innovointiin kohdistuvat vaikutukset muodostavat vaikutustenarvioinnin osan;

51. kehottaa komissiota turvaamaan 5G-toimintasuunnitelman ja verkon nykyaikaistamisen pitkän aikavälin rahoituksen ja ylläpitämisen ja kehittämään sitä asianmukaisella tasolla seuraavan monivuotisen rahoituskehysten 2020–2027 aikajänteellä ja erityisesti seuraavassa tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin sekä innovoinnin puiteohjelmassa; painottaa korkeakoulujen, tutkimuslaitosten sekä yksityisen ja julkisen sektorin yhteistyön merkitystä mobiiliin 5G-viestinnän tutkimuksessa ja kehittämisessä; painottaa, että julkisen ja yksityisen sektorin 5G-kumppanuus on myönteinen esimerkki tällaisesta yhteistyöstä; panee merkille, että komission mukaan tarvitaan 500 miljardin euron investoinnit seuraavien kymmenen vuoden aikana, jotta saavutetaan verkkoyhteystavoitteet, ja että komissio arvioi myös, että investoinneissa on 155 miljardin euron vaje; katsoo siksi, että painopiste on asetettava sen varmistamiseen, että kilpailun ansiosta digitaalisen infrastruktuurin käyttöönottoon investoidaan riittävästi, sillä sen käyttöönotto on välttämätöntä, jotta kansalaiset ja yritykset hyötyvät 5G-teknologian kehittämisestä;

52. kehottaa kaikkia jäsenvaltioita panemaan pikaisesti täytäntöön toimenpiteistä yhteisen korkeatasoisen verkko- ja tietojärjestelmien turvallisuuden varmistamiseksi koko unionissa 6. heinäkuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/1148⁽¹⁾ säännökset, jotta voidaan varmistaa riittävä turvallisuus toteutettaessa kyseistä suunnitelmaa tehokkaalla ja kestävällä tavalla;

53. katsoo, että paras tapa edetä kohti gigabittiyhteiskuntaa on tulevaisuuden kannalta kestävä, kilpailua edistävä ja teknologianeutraali lähestymistapa, jota tuetaan laajalla valikoimalla investointimalleja, kuten julkisen ja yksityisen sektorin yhteiset investoinnit tai yhteissijoitukset; panee merkille, että yhteissijoitukset ja muut yhteistyöhön perustuvat sijoitukset ja pitkän aikavälin kaupallista pääsyä suurikapasiteettiin verkkoihin koskevat järjestelyt voivat auttaa yhdistämään resursseja, mahdollistaa erilaiset joustavat puitteet ja alentaa käyttöönottokustannuksia;

54. kehottaa jäsenvaltioita panemaan 5G-toimintasuunnitelman täysin täytäntöön alueilla ja kaupungeissa toteutettavilla johdonmukaisilla, osallistavilla ja oikea-aikaisilla toimilla, jotta rohkaistaan ja tarjotaan kannustimia monialaiseen innovointiin ja edistetään toimialan laajuuksista taloudellista yhteistyökehystä;

55. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan johtoaseman alojen välisen, monikielisen ja rajatylittävän 5G-yhteentoimivuuden edistämiseksi ja yksityisyyttä suojaavien, luotettavien ja turvallisten palvelujen tukemisessa, kun teollisuuden liiketoiminnasta ja laajemmin yhteiskunnan palveluista tulee yhä riippuvaisempia digitaalisesta infrastruktuurista, ja pitämään taloudellisia ja maantieteellisiä kansallisia olosuhteita erottamattomana osana yhteistä strategiaa;

56. kehottaa tehostamaan standardointitoimenpiteitä, joilla varmistetaan EU:n johtoasema niiden teknisten standardien määrittämisessä, joiden on määrä mahdollistaa 5G-verkkojen ja -palvelujen käyttöönotto; katsoo, että eurooppalaisten standardointielinten olisi omaksuttava erityinen rooli tässä prosessissa; toteaa, että kunkin alan olisi laadittava oma standardointia koskeva etenemissuunnitelmansa, jossa nojaututaan teollisuuden johtamiin prosesseihin, ja osoitettava vahvaa pyrkimystä aikaansaada yhteiset standardit, joista mahdollisesti voisi tulla myös maailmanlaajuisia standardeja; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kannustamaan investointeihin, joita tehdään tutkimukseen ja kehitykseen sekä EU:n standardointitoimintaan;

57. painottaa, että 5G:llä on potentiaalia mullistaa sisällön saatavuus ja levittäminen ja parantaa huomattavasti käyttäjäkokemusta samalla, kun se mahdollistaa kulttuuri- ja luovan sisällön uusien muotojen kehittymisen; korostaa tässä yhteydessä tarvetta ottaa käyttöön tehokkaita toimia piratismiin torjumiseksi sekä kattava lähestymistapa teollis- ja tekijänoikeuksien täytäntöönpanon tehostamiseksi, jotta varmistetaan, että kuluttajien on helppo päästä käyttämään laillista sisältöä;

58. kehottaa voimakkaasti lisäämään kokeilua 5G-teknologioilla; puoltaa integroituja ratkaisuja ja testejä, joita seuraavat suuren mittakaavan pilottihankkeita koskevat eri toimialojen yhteiset kokeet vastauksena palvelujen kysyntään gigabittiyhteiskunnassa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan riittävästi lisensoimattomia taajuusalueita, jotta kannustetaan teollisuutta tekemään kokeiluja; pyytää komissiota harkitsemaan konkreettisen ja houkuttelevan tavoitteen asettamista kehykseksi yksityisen sektorin suorittamille 5G-teknologioiden ja -tuotteiden kokeiluille;

⁽¹⁾ EUVL L 194, 19.7.2016, s. 1.

Torstai 1. kesäkuuta 2017

59. korostaa tarvetta ottaa huomioon WHO:n virallisesti tunnustamat kansainvälisen ionisoimattoman säteilyn komitean (ICNIRP) ohjeet, jotta vältetään epäjohtonmukaisuudet ja pirstoutuminen ja varmistetaan yhdenmukaiset langattomien verkkojen käyttöönoton edellytykset Euroopan digitaalisilla sisämarkkinoilla;

60. painottaa, että gigabittiyhteiskunnan kehittyminen edellyttää selkeitä ja yhteisiä EU:n sääntöjä, jotka ovat tulevaisuuteen suuntautuneita ja kilpailua edistäviä, jotta edistetään investointeja ja innovointia ja säilytetään kohtuulliset hinnat ja kuluttajan valinnanmahdollisuudet; korostaa, että infrastruktuuriin perustuva kilpailu tarjoaa mahdollisuudet tehokkaaseen sääntelyyn ja mahdollistaa kohtuullisen tuoton saamisen investoinneista pitkällä aikavälillä; kannustaa jäsenvaltioita yksinkertaistamaan fyysiseen infrastruktuuriin pääsyä koskevia hallinnollisia menettelyjä;

61. painottaa, että olisi luotava innovointia edistävä toimintaympäristö digitaalisille palveluille erityisesti massadatan ja esineiden internetin aloilla ja laajennettava kuluttajien valinnanmahdollisuuksia samalla kun lisätään luottamusta digitaalisiin palveluihin ja edistetään niiden käyttöönottoa tehokkailla ja yksinkertaistetuilla säännöillä kiinnittäen huomio käyttäjien tarpeisiin ja palvelujen ominaispiirteisiin niiden tarjoajasta riippumatta;

62. korostaa, että kansallisia laajakaistasuunnitelmia on tarkasteltava uudelleen ja niitä on tarvittaessa tarkistettava huolellisesti, jotta ne on kohdistettu kaikille 5G-alueille ja niissä säilytetään monen teknologian kilpailukykyinen lähestymistapa ja jotta tuetaan sääntelyvarmuutta ja maksimoidaan innovoinnin ja kattavuuden laajuus, ja katsoo, että yhdeksi tavoitteeksi on otettava digitaalisen kuilun poistaminen;

63. kehottaa komissiota arvioimaan kansallisia laajakaistasuunnitelmia aukkojen havaitsemiseksi sekä muotoilemaan lisätoimia koskevia maakohtaisia suosituksia;

64. pitää myönteisenä osallistavan laajakaistafoorumien perustamista koskevaa komission aloitetta julkisten ja yksityisten toimijoiden sekä paikallis- ja alueviranomaisien korkean tason osallistumisen varmistamiseksi;

65. korostaa, että internetin saatavuuden varmistaminen ja nopeiden ja luotettavien internetyhteyksien, joissa on alhainen latenssi ja viivevaihtelu, takaaminen on avainasemassa matkailualan prosessien ja arvoketjun digitalisoinnissa sekä liikenneteknologioiden, kuten vuorovaikutteiset älykkäät liikennejärjestelmät (C-ITS), jokiliikenteen tietopalvelut (RIS) ja Euroopan rautatieliikenteen hallintajärjestelmä (ERTMS), kehittämisessä ja käyttöönotossa;

66. muistuttaa, että pk-yritykset hyötyisivät suuresti kilpailukykyisestä mahdollisuudesta saada 5G-ratkaisuja; kehottaa komissiota esittämään yksityiskohtaisen toimintasuunnitelman, jolla edistetään pk-yritysten ja uusien yritysten osallistumista 5G-teknologioiden kokeilemiseen ja jolla varmistetaan niiden pääsy 5G-laajakaistafoorumille;

67. tukee unionin tason aloitteita paremman taajuuskoordinoinnin turvaamiseksi jäsenvaltioiden välillä sekä lisenssien pitkiä kestoja, joilla lisätään investointien vakautta ja varmuutta; toteaa, että näitä kysymyksiä koskevat päätökset olisi tehtävä samanaikaisesti kaikissa jäsenvaltioissa, jotta voidaan hyväksyä sitovat ohjeet myöntämisprosessin tietyistä ehdoista, kuten taajuuksien jakamisen määräaajoista, taajuuksien yhteiskäytöstä ja yhteisesti järjestetyistä huutokaupoista, joilla pyritään edistämään Euroopan laajuisia verkkoja; katsoo, että matkaviestintämarkkinoiden kilpailullinen luonne Euroopan unionissa on keskeinen tekijä siirryttäessä 5G-sukupolveen;

68. kehottaa EU:ta koordinoimaan ponnisteluja Kansainvälisessä televiestintäliitossa (ITU), jotta saadaan aikaan johdonmukainen EU:n politiikka; korostaa, että 5G:tä vuoden 2020 jälkeen koskevien eurooppalaisten taajuuksien yhdenmukaistamistarpeiden arviointi olisi saatava valmiiksi ennen vuoden 2019 maailman radioviestintäkonferenssia (WRC-19) ja että olisi suojeltava asianmukaisesti olemassa olevia palveluja, joihin tähän asti on turvauduttu, WRC-15:n päätösten mukaisesti;

69. korostaa, että eurooppalaisessa sähköisen viestinnän säännöstössä vahvistetun erittäin suurikapasiteettisten verkkojen määritelmän olisi oltava teknologianeutraaliuden periaatteen mukainen edellyttäen, että tällaiset teknologiat täyttävät verkkopalvelujen laatua koskevat tarpeet, joita teollisuuden ja kuluttajien käyttämät sovellukset edellyttävät tulevaisuudessa;

Torstai 1. kesäkuuta 2017

70. kehottaa komissiota esittämään vuosittain 5G-toimintasuunnitelmaa koskevan tilanneselvityksen ja laatimaan suosituksia sekä tiedottamaan tuloksista Euroopan parlamentille;

o

o o

71. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioille.

Torstai 1. kesäkuuta 2017

P8_TA(2017)0235

Haavoittuvassa asemassa olevien aikuisten suojeleminen

Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. kesäkuuta 2017 suosituksista komissiolle haavoittuvassa asemassa olevien aikuisten suojelesta (2015/2085(INL))

(2018/C 307/24)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 225 artiklan,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 67 artiklan 4 kohdan ja 81 artiklan 2 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 3 artiklan, jossa taataan kaikkien oikeusruumiilliseen ja henkiseen koskemattomuuteen, sekä syrjintäkieltoa koskevan 21 artiklan,
 - ottaa huomioon 18. joulukuuta 2008 antamansa päätöslauselman suosituksista komissiolle aikuisten edunvalvonnasta: valtioiden väliset vaikutukset ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan parlamentin tutkimuspalvelun syyskuussa 2016 valmisteleman arvion eurooppalaisesta lisäarvosta (PE 581.388),
 - ottaa huomioon 13. tammikuuta 2000 tehdyn Haagin yleissopimuksen aikuisten kansainvälisestä suojelesta, jäljempänä ”Haagin yleissopimus”,
 - ottaa huomioon 13. joulukuuta 2006 tehdyn YK:n yleissopimuksen vammaisten henkilöiden oikeuksista,
 - ottaa huomioon Euroopan neuvoston ministerikomitean 23. helmikuuta 1999 antaman suosituksen nro R (99) 4 toimintarajoitteisten aikuisten edunvalvontaa koskevista periaatteista, jäljempänä ”Euroopan neuvoston ministerikomitean antama suositus nro R (99) 4”,
 - ottaa huomioon Euroopan neuvoston ministerikomitean 9. joulukuuta 2009 antaman suosituksen CM/Rec(2009)11 edunvalvontavaltuuksissa ja toimintarajoitteisuutta koskevista hoitotahdoissa sovellettavista periaatteista, jäljempänä ”Euroopan neuvoston ministerikomitean antama suositus CM/Rec(2009)11”,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 46 ja 52 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A8-0152/2017),
- A. pitää tärkeänä, että unioni lähentyy kansalaisia ja käsittelee aiheita, jotka koskevat kansalaisia suoraan, jotta taataan perusoikeuksien kunnioittaminen ja estetään syrjintää ja hyljeksintää;
- B. katsoo, että liikkumisen vapauttaan unionissa harjoittavien haavoittuvassa asemassa olevien aikuisten suojeleminen on rajat ylittävä aihe ja vaikuttaa täten kaikkiin jäsenvaltioihin; katsoo, että tämä aihe osoittaa, kuinka tärkeä on rooli, joka unionin ja parlamentin on otettava vastatakseen niihin ongelmiin ja vaikeuksiin, joita unionin kansalaisilla on pannessaan oikeuksiaan täytäntöön etenkin rajat ylittävissä tilanteissa;
- C. katsoo, että haavoittuvassa asemassa olevien aikuisten suojeleminen on ihmisoikeuksien kunnioittamiseen läheisesti liittyvä aihe; katsoo, että kaikkien haavoittuvassa asemassa olevien aikuisten on katsottava olevan kaikkien unionin kansalaisten tapaan oikeudenhaltijoita ja kykeneviä tekemään vapaita, riippumattomia ja harkittuja päätöksiä kapasiteettinsa rajoissa eikä pelkästään passiivisia hoidon- ja avunsaajia;

⁽¹⁾ EUVL C 45 E, 23.2.2010, s. 71.

Torstai 1. kesäkuuta 2017

- D. katsoo, että aikuisten haavoittuvuus ja erilaiset säännökset, joita heidän oikeussuojaansa sovelletaan, eivät saa estää henkilöiden vapaata liikkuvuutta;
- E. katsoo, että väkiluvun ja väestörakenteen kehitys sekä elinajanodotteen piteneminen ovat saaneet aikaan sen, että on enemmän ikääntyneitä ihmisiä, jotka eivät pysty suojelemaan etujaan ikäänsä liittyvien sairauksien vuoksi; toteaa, että on muitakin, iästä riippumattomia, myös synnynnäisiä tilanteita, kuten henkinen ja fyysinen vamma, joissa aikuisen kyky suojella etujaan voi olla heikentynyt;
- F. toteaa, että ulkomaille asumaan asettuneiden ja eläkeläisten, haavoittuvassa asemassa olevat tai haavoittuvaan asemaan mahdollisesti päätyvät aikuiset mukaan luettuina, lisääntynyt liikkuvuus jäsenvaltioiden välillä on luonut ongelmia;
- G. toteaa, että jäsenvaltioiden lainsäädännössä on eroja aikuisten suojelua koskevien toimenpiteiden tuomiovallan, sovellettavan lain sekä suojelutoimenpiteiden tunnustamisen ja täytäntöönpanon alalla; toteaa, että sovellettavien lakien erilaisuus ja toimivaltaisten tuomioistuinten moninaisuus voivat haitata haavoittuvassa asemassa olevien aikuisten oikeutta liikkua vapaasti ja asua valitsemassaan jäsenvaltiossa sekä saada asianmukaista suojaa omaisuudelleen, kun omaisuus sijaitsee useammassa kuin yhdessä maassa;
- H. toteaa, että jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen välisiä eroja on myös suojelutoimenpiteiden alalla, vaikka Euroopan neuvoston ministerikomitean suosituksen nro R (99) 4 johdosta alalla on tapahtunut edistystä;
- I. toteaa, että Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012⁽¹⁾ 1 artiklan 2 kohdan a alakohdassa suljetaan luonnollisten henkilöiden oikeudellinen asema, oikeuskelpoisuus ja oikeustoimikelpoisuus pois asetuksen soveltamisalasta;
- J. toteaa, että Haagin yleissopimus on kansainvälisen yksityisoikeuden sääntökokoelma, joka soveltuu erityisen hyvin haavoittuvassa asemassa oleviin aikuisiin liittyvien rajat ylittävien ongelmien ratkaisemiseen; toteaa, että vaikka mainitun yleissopimuksen hyväksymisestä on jo kulunut aikaa, vain harvat jäsenvaltiot ovat ratifioineet sen; katsoo, että haavoittuvassa asemassa olevien aikuisten suojelu unionissa rajat ylittävissä tilanteissa vaarantuu yleissopimuksen ratifioinnin viivästymisen vuoksi; pitää näin ollen välttämättömänä, että tehokkuuden vuoksi on toteutettava unionin tason toimia rajat ylittäviä tilanteita varten haavoittuvassa asemassa olevien aikuisten suojelemiseksi;
- K. toteaa, että haavoittuvassa asemassa oleva aikuinen on 18 vuotta täyttänyt henkilö, joka henkilökohtaisten kykyjen heikentymisen tai riittämättömyyden vuoksi ei pysty huolehtimaan henkilökohtaisista eduistaan tai omaisuudestaan edusta väliaikaisesti tai pysyvästi;
- L. toteaa, että vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan YK:n yleissopimuksen määräykset on otettava huomioon; toteaa, että unioni ja jäsenvaltiot ovat tämän yleissopimuksen osapuolia;
- M. toteaa, että unionin on politiikkojaan määritellään varmistettava, että toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatetta noudatetaan;
- N. toteaa, että unionin toimissa haavoittuvassa asemassa olevien aikuisten suojelemiseksi on pyrittävä ensisijaisesti varmistamaan, että toisen jäsenvaltion viranomaiset antavat tiedoksi, tunnustavat ja panevat täytäntöön toisen jäsenvaltion viranomaisten toteuttamat haavoittuvassa asemassa olevan aikuisen suojelutoimenpiteet, toimintakelpoisuuden rajoituksen varalta annettavien valtuutusten tiedoksi antaminen ja tunnustaminen mukaan luettuna, sekä lujittamaan alan yhteistyötä jäsenvaltioiden välillä;
- O. toteaa, että suojelutoimenpiteillä tarkoitetaan erityisesti Haagin yleissopimuksen 3 artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1215/2012, annettu 12. joulukuuta 2012, tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla (EUVL L 351, 20.12.2012, s. 1).

Torstai 1. kesäkuuta 2017

- P. toteaa, että toimintakelpoisuuden rajoituksen varalta annettavalla valtuutuksella tarkoitetaan toimintakykyisen aikuisen sopimuksella tai yksipuolisella oikeustoimella myöntämää edustamisvaltuutusta, joka tulee voimaan, kun kyseinen aikuinen ei enää pysty valvomaan etujaan;
- Q. katsoo, että kansalaisten olisi saatava esteettä ja helpommin selkeää ja tarkkaa tietoa haavoittuvassa asemassa olevien aikuisten toimintakelpoisuuden rajoitusta ja suojelua koskevasta kansallisesta lainsäädännöstä, jotta he voivat itse tehdä harkittuja päätöksiä;
- R. katsoo, että eri hallinto- ja oikeusviranomaisten ajoissa tapahtuva tiedonsaanti suojelutoimenpiteen tai toimintakelpoisuuden rajoituksen varalta annettavan valtuutuksen kohteena olevien aikuisten oikeusasemasta voisi parantaa ja vahvistaa tällaisten aikuisten suojelua;
- S. katsoo, että asianomaiset hallinto- ja oikeusviranomaiset voisivat saada helpommin ajantasaista tietoa haavoittuvassa asemassa olevien aikuisten oikeusasemasta ja taata paremmin oikeusvarmuuden, jos kussakin jäsenvaltiossa luotaisiin tiedostoja tai rekistereitä, jotka sisältävät hallintoelinten ja tuomioistuinten päätökset, joissa kuvataan haavoittuvassa asemassa olevan aikuisen suojelutoimenpiteet ja toimintakelpoisuuden rajoituksen varalta annettavat valtuutukset, jos ne ovat olemassa kyseisen jäsenvaltion lainsäädännössä; toteaa, että näiden tiedostojen tai rekisterien luottamuksellisuus olisi taattava asianmukaisesti unionin oikeuden mukaisesti ja noudattaen yksityisyyden suojaa ja henkilötietojen suojaa koskevaa kansallista lainsäädäntöä;
- T. katsoo, että yhden jäsenvaltion viranomaisten toteuttamat suojelutoimet olisi tunnustettava suoraan lain nojalla toisissa jäsenvaltioissa; katsoo, että siitä riippumatta mitä edellä todetaan, voisi olla tarpeen esittää syy tunnustamisesta kieltäytymiselle ja suojelutoimenpiteen toteuttamiselle; katsoo, että asianmukaisesti määritellyt perusteet sille, että jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voisivat kieltäytyä toisen jäsenvaltion viranomaisten tekemän suojelutoimenpiteen tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta, olisi rajoitettava kyseisen jäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteiden suojaamiseen;
- U. katsoo, että koko unionissa voitaisiin ottaa käyttöön tehokkaita mekanismeja, jotta varmistetaan toimintakelpoisuuden rajoituksen varalta annettavan valtuutuksen tunnustaminen, rekisteröinti ja käyttö; katsoo, että kyseisiä valtuutuksia varten unionissa olisi luotava yhdenmukaistettu lomake, jotta voidaan taata, että valtuutukset ovat vaikuttavia kaikissa jäsenvaltioissa;
- V. katsoo, että unionissa olisi otettava käyttöön yhdenmukaistettuja lomakkeita tiedonsaannin parantamiseksi haavoittuvassa asemassa olevien aikuisten suojelupäätöksistä ja edistettävä niitä koskevaa tiedotusta, niiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa; toteaa oikeusvarmuuden periaatteen edellyttävän, että kaikkien henkilöiden, joille on osoitettu haavoittuvassa asemassa olevan aikuisen tai tämän omaisuuden suojelu, on voitava pyynnöstä saada kohtuullisen ajan kuluessa todistus, jossa esitetään hänen tehtävänsä ja asemansa ja hänelle myönnettyt valtuudet;
- W. katsoo, että jäsenvaltiossa tehdyn päätöksen, joka on täytäntöönpanokelpoinen kyseisessä jäsenvaltiossa, olisi oltava täytäntöönpanokelpoinen myös muissa jäsenvaltioissa ilman päätöksen täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista;
- X. katsoo, että olisi hyödyllistä ottaa käyttöön jäsenvaltioiden välisiä yhteistyömekanismeja, jotta voidaan edistää ja helpottaa toimivaltaisten viranomaisten välistä viestintää sekä haavoittuvassa asemassa olevia aikuisia koskevien tietojen välittämistä ja vaihtoa; toteaa, että Haagin yleissopimuksessa tehty ehdotus keskusviranomaisen nimeämisestä kussakin jäsenvaltiossa voisi myötävaikuttaa tämän tavoitteen saavuttamiseen;
- Y. toteaa, että tietyillä yhden jäsenvaltion viranomaisten suunnittelemissa haavoittuvassa asemassa olevan aikuisen suojelutoimenpiteillä, kuten sijoittamisella toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevaan laitokseen, voi olla logistisia ja taloudellisia seurauksia toiselle jäsenvaltiolle; katsoo, että tällaisessa tapauksessa olisi hyödyllistä luoda asianosaisten jäsenvaltioiden viranomaisten välisiä yhteistyömekanismeja, jotta ne voivat sopia suojelutoimenpiteiden kulujen mahdollisesta jakamisesta;

Torstai 1. kesäkuuta 2017

- Z. katsoo, että keskusviranomaisten olemassaolo ei saisi estää jäsenvaltioiden hallinto- ja oikeusviranomaisia viestimästä keskenään suoraan, kun se on heidän mielestään tehokkaampaa;
- AA. katsoo, että komission olisi pitänyt ehtiä saamaan riittävästi tietoja Haagin yleissopimuksen täytäntöönpanosta sen ratifioineissa jäsenvaltioissa ja laatimaan parlamentin päätöslauselmassa pyytämä raportti, koska parlamentti antoi päätöslauselmansa jo 18. joulukuuta 2008;
1. onnittelee niitä jäsenvaltioita, jotka ovat allekirjoittaneet ja ratifioineet Haagin yleissopimuksen, ja kehottaa niitä jäsenvaltioita, jotka eivät vielä ole allekirjoittaneet tai ratifioineet mainittua sopimusta, tekemään niin mahdollisimman pian; kehottaa komissiota käyttämään koko poliittista painoarvoaan neuvostoa ja jäsenvaltioita kohtaan, jotta ratifiointien määrä nousisi vuoden 2017 loppuun mennessä;
 2. toteaa, että asetusehdotus liitteenä olevine suosituksineen ei korvaisi Haagin yleissopimusta vaan vahvistaisi sitä ja kannustaisi jäsenvaltioita ratifioimaan yleissopimuksen ja panemaan sen täytäntöön;
 3. toteaa, että haavoittuvassa asemassa olevien aikuisten suojeleminen, vammaiset henkilöt mukaan luettuina, edellyttää useita erityisiä ja kohdistettuja toimia;
 4. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että kansallisessa oikeudessa suunnitellut suojelutoimenpiteet ovat riittävästi mukautettavissa kunkin haavoittuvassa asemassa olevan aikuisen tilanteeseen ja että toimivaltaiset kansalliset viranomaiset voivat toteuttaa tässä tarkoituksessa oikeasuhtaisia yksilöllisiä suojelutoimenpiteitä, jotta unionin kansalaisilta ei evätä niitä oikeuksia, joita he kykenevät edelleen käyttämään; toteaa, että vammaisten henkilöiden tapauksessa oikeustoimikelvottomuus johtuu useimmiten vammaisuudesta eikä iästä;
 5. muistuttaa komissiota ja jäsenvaltioita siitä, etteivät kaikki haavoittuvassa asemassa olevat aikuiset ole siinä asemassa korkean ikänsä vuoksi, ja pyytää komissiota ja jäsenvaltioita haavoittuvassa asemassa olevien iäkkäiden aikuisten oikeussuojan ja oikeuksien parantamisen lisäksi toteuttamaan toimia myös niiden aikuisten hyväksi, jotka ovat haavoittuvassa asemassa tai ovat joutuneet haavoittuvaan asemaan eivätkä kykene fyysisen ja/tai psyykkisen vamman takia suojelemaan etujaan; katsoo että tässä mielessä jäsenvaltioiden olisi erittäin hyödyllistä ottaa käyttöön menettelyjä hyvien käytäntöjen vaihtamista ja vertailemista varten aloittaen erilaisista suojeleminen muodoista;
 6. kannustaa jäsenvaltioita edistämään aikuisten itsemääräämisoikeutta esittämällä kansallisessa lainsäädännössään toimintakelpoisuuden rajoituksen varalta annettavaa valtuutusta koskevaa lainsäädäntöä ottaen huomioon periaatteet, jotka sisältyvät Euroopan neuvoston ministerikomitean antamaan suositukseen CM/Rec(2009)11;
 7. kehottaa jäsenvaltioita kiinnittämään erityistä huomiota kaikkein huono-osaisimpien haavoittuvassa asemassa olevien aikuisten tarpeisiin ja ryhtymään toimiin, joilla pyritään huolehtimaan siitä, että heitä ei syrjitä heidän tilanteensa vuoksi; kehottaa tältä osin niitä jäsenvaltioita, jotka tunnustavat toimintakelpoisuuden rajoituksen lainsäädännössään tai ovat päättäneet ottaa sen lainsäädäntöönsä, jättämään oikeusjärjestelmistään pois sellaiset kulut tai muutoseikat, jotka voisivat kohtuuttomasti estää heikko-osaisia aikuisia tekemästä toimintakelpoisuuden rajoituksen varalta annettavaa valtuutusta riippumatta heidän taloudellisesta tilanteestaan;
 8. kehottaa komissiota esittämään, pitämään yllä ja rahoittamaan hankkeita, joilla pyritään valistamaan unionin kansalaisia haavoittuvassa asemassa olevia aikuisia ja heihin kohdistettavia suojelutoimenpiteitä koskevasta jäsenvaltioiden lainsäädännöstä; kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan asianmukaisia toimenpiteitä antaakseen kaikille alueellaan oleville ihmisille helposti saatavaa ja asianmukaista tietoa etenkin haavoittuvassa asemassa olevien aikuisten suojeleminen sovellettavasta kansallisesta lainsäädännöstä sekä saatavilla olevista suojelupalveluista;
 9. pitää valitettavana, että komissio ei ole ryhtynyt toimiin parlamentin pyydettyä sitä toimittamaan ajoissa parlamentille ja neuvostolle raportin Haagin yleissopimuksen soveltamisessa kohdatuista ongelmista ja siihen liittyvistä parhaista käytännöistä ja esittämään siinä myös toimenpide-ehdotuksia unionille ja täydentämään tai täsmentämään yleissopimuksen soveltamista; katsoo, että raportissa olisi voitu myös ottaa esiin käytännön ongelmia, joita komissiolla on ollut kerätessään tietoja Haagin yleissopimuksen soveltamisesta;

Torstai 1. kesäkuuta 2017

10. pyytää komissiota tekemään 31. maaliskuuta 2018 mennessä parlamentille ja neuvostolle Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 81 artiklan 2 kohdan nojalla ehdotuksen asetukseksi jäsenvaltioiden yhteistyön lujittamiseksi ja haavoittuvassa asemassa olevien aikuisten suojelua koskevien päätösten ja toimintakelpoisuuden rajoituksen varalta annettavien valtuutusten suoraan lain nojalla tapahtuvan tunnustamisen ja täytäntöönpanon parantamiseksi liitteenä olevien suositusten mukaisesti;
 11. vahvistaa, että suosituksissa kunnioitetaan perusoikeuksia ja toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteita; korostaa tässä yhteydessä sen merkitystä, että kansallisissa parhaissa käytännöissä tulee esiin paikallisyhteisöjen ja -viranomaisten työn tulos;
 12. katsoo, että pyydetyllä ehdotuksella ei ole rahoitusvaikutuksia unionille;
 13. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman ja liitteenä olevat suositukset komissiolle ja neuvostolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.
-

Torstai 1. kesäkuuta 2017

PÄÄTÖSLAUSELMAN LIITE

PYYDETYN EHDOTUKSEN SISÄLTÖÄ KOSKEVAT SUOSITUKSET

A. EHDOTUKSEN PERIAATTEET JA TAVOITTEET

1. On edistettävä tiedottamista, joka koskee aikuisten kansainvälistä suojelua koskevassa 13. tammikuuta 2000 tehdyssä Haagin yleissopimuksessa määriteltyjen suojelutoimenpiteiden kohteena olevia haavoittuvassa asemassa olevia aikuisia käsitteleviä hallintoelinten ja tuomioistuinten päätöksiä, sekä helpotettava näiden päätösten tiedoksi antamista, tunnustamista ja täytäntöönpanoa.
2. On otettava käyttöön kansallisia tiedostoja tai rekistereitä, jotka sisältävät hallintoelinten ja tuomioistuinten päätökset, jotka koskevat haavoittuvassa asemassa olevien aikuisten suojelutoimenpiteitä ja mahdollisesti olemassa olevia toimintakelpoisuuden rajoituksen varalta annettavia valtuutuksia, jotta voidaan taata oikeusvarmuus ja helpottaa toimivaltaisten hallintoelinten ja tuomioistuinten tietojen jakamista ja nopeaa tiedonsaantia suojelutoimenpiteen kohteena olevien aikuisten oikeusasemasta.
3. On toteutettava täsmällisiä ja tarkoituksenmukaisia toimia jäsenvaltioiden välisen yhteistyön edistämiseksi Haagin yleissopimuksen mukaisesti saatavilla olevien välineiden avulla. Kyseeseen tulee erityisesti sellaisten keskusviranomaisten perustaminen, joiden tehtävänä on helpottaa jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välistä viestintää ja koordinoita tietojen toimittamista ja vaihtoa hallintoelinten ja tuomioistuinten päätöksistä, jotka koskevat suojelutoimenpiteen kohteena olevia aikuisia.
4. On varmistettava, että jäsenvaltiot jakavat haavoittuvassa asemassa olevien aikuisten suojeluasemaa koskevia tietoja ja mahdollistavat pääsyn suojelutoimenpiteitä ja toimintakelpoisuuden rajoituksen varalta annettavia valtuutuksia koskeviin tiedostoihin ja rekistereihin siten, että luottamuksellisuuden periaate ja kyseessä olevien aikuisten henkilötietojen suojaa koskevat säännöt taataan täysimääräisesti.
5. On otettava käyttöön yhdenmukaistettuja unionin lomakkeita, joilla pyritään edistämään tiedottamista haavoittuvassa asemassa olevia aikuisia koskevista hallintoelinten ja tuomioistuinten päätöksistä ja näitä koskevien päätösten tiedoksi antamista, tunnustamista ja täytäntöönpanoa. Komissio voisi käyttää tässä lomakemalleja, joita kansainvälistä yksityis-oikeutta käsittelevän Haagin konferenssin diplomaattinen erityistoimikunta suositteli syys- ja lokakuun 1999 istuntoasiakirjoissaan, jotka koskevat aikuisten suojelua.
6. On tunnustettava, että kaikilla henkilöillä, jotka huolehtivat haavoittuvassa asemassa olevan aikuisen tai tämän omaisuuden suojelusta, on oikeus saada toimivaltaisilta viranomaisilta kohtuullisessa määräajassa todistus, joka olisi voimassa kaikissa jäsenvaltioissa ja jossa esitetään heidän tehtävänsä ja heille myönnetyt valtuudet.
7. On edistettävä yhden jäsenvaltion viranomaisten toteuttamien suojelutoimenpiteiden täysimääräistä tunnustamista toisessa jäsenvaltiossa siten, että on kuitenkin poikkeuksellisesti ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 3 ja 21 artiklan mukaisesti olemassa oikeudellisia takeita, jotka koskevat jäsenvaltioiden, joita pyydetään tunnustamaan suojelutoimenpiteitä, oikeusjärjestyksen suojelua, mikä voi olla peruste näiden suojelutoimenpiteiden tunnustamatta jättämiselle ja täytäntöönpanon toteuttamatta jättämiselle kyseisissä jäsenvaltioissa.
8. On edistettävä yhden jäsenvaltion viranomaisten toteuttamien suojelutoimenpiteiden täytäntöönpanoa toisessa jäsenvaltiossa ilman, että tällaisia toimenpiteitä on tarpeen julistaa täytäntöönpanokelpoisiksi.
9. On edistettävä jäsenvaltioiden välisiä kuulemis- ja yhteistyömekanismeja tapauksissa, joissa yhden jäsenvaltion viranomaisten tekemän päätöksen täytäntöönpanolla voisi olla logistisia ja taloudellisia seurauksia toiselle jäsenvaltiolle, jotta asianomaiset jäsenvaltiot voivat sopia suojelutoimenpiteen kulujen jakamisesta. Kuulemisen ja yhteistyön olisi aina tapahduttava kyseisen haavoittuvassa asemassa olevan aikuisen etujen mukaisesti ja hänen perusoikeuksiaan täysin kunnioittaen. Asianomaiset viranomaiset voisivat ehdottaa toimivaltaiselle hallinto- tai oikeusviranomaiselle vaihtoehtoisia toimenpiteitä mutta lopullinen päätös kuuluu viimeksi mainitun toimivaltaan.
10. On otettava käyttöön yhdenmukaistettuja lomakkeita toimintakelpoisuuden rajoituksen varalta annettavaa valtuutusta varten, jotta edistetään sitä, että asianomaiset henkilöt käyttävät näitä valtuutuksia ja että he ovat antaneet tietoon perustuvan suostumuksen, joka asianomaisten viranomaisten olisi tarkistettava, sekä niiden tiedoksi antamista, tunnustamista ja täytäntöönpanoa.

Torstai 1. kesäkuuta 2017

B. EHDOTETTAVAT TOIMET

1. Pyytää komissiota tekemään 31. maaliskuuta 2018 mennessä parlamentille ja neuvostolle Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 81 artiklan 2 kohdan nojalla ehdotuksen asetukseksi, joka on suunniteltu jäsenvaltioiden yhteistyön ja haavoittuvassa asemassa olevien aikuisten suojelua koskevien päätösten ja toimintakelpoisuuden rajoituksen varalta annettavien valtuutusten automaattisen tunnustamisen ja täytäntöönpanon parantamiseksi.

Torstai 1. kesäkuuta 2017

P8_TA(2017)0239

EU:n perusoikeusviraston monivuotinen toimintakehys 2018–2022 (päättölauselma)**Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. kesäkuuta 2017 EU:n perusoikeusviraston monivuotisesta toimintakehuksesta 2018–2022 (2017/2702(RSP))**

(2018/C 307/25)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi Euroopan unionin perusoikeusviraston monivuotisen toimintakehksen vahvistamisesta vuosiksi 2018–2022 (14423/2016),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 352 artiklan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0528/2016),
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan työjärjestyksen 99 artiklan 1 ja 4 kohdan nojalla antaman suosituksen (A8-0177/2017),
 - ottaa huomioon 13. joulukuuta 2012 vahvistamansa kannan esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin perusoikeusviraston monivuotisen toimintakehksen vahvistamisesta vuosiksi 2013–2017 (10449/2012 – C7-0169/2012 – 2011/0431(APP))⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 13. joulukuuta 2016 antamansa päätöslauselman perusoikeuksien tilanteesta Euroopan unionissa vuonna 2015⁽²⁾,
 - ottaa huomioon komission ja neuvoston 31. toukokuuta 2017 antamat julkilausumat Euroopan unionin perusoikeusviraston monivuotisesta toimintakehuksesta vuosiksi 2018–2022,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että unioni on sitoutunut varmistamaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa julistetut oikeudet;
- B. ottaa huomioon, että parlamentille hyväksyntää varten toimitettu esitys neuvoston päätökseksi Euroopan unionin perusoikeusviraston monivuotisen toimintakehksen vahvistamisesta vuosiksi 2018–2022 sisältää kahdeksan kohdealaa, jotka ovat rikoksen uhrin ja oikeuden saatavuus; tasa-arvo ja syrjintä, joka perustuu sukupuoleen, rotuun, ihonväriin, etniseen tai yhteiskunnalliseen alkuperään, geneettisiin ominaisuuksiin, kieleen, uskontoon tai vakaumukseen, poliittisiin tai muihin mielipiteisiin, kansalliseen vähemmistöön kuulumiseen, varallisuuteen, syntyperään, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen, kansalaisuuteen tai muuhun sellaiseen seikkaan; tietoyhteiskunta ja erityisesti yksityiselämän kunnioitus ja henkilötietojen suoja; oikeudellinen yhteistyö, lukuun ottamatta yhteistyötä rikosasioissa; maahanmuutto, rajat, turvapaikka-asiat sekä pakolaisten ja maahanmuuttajien kotouttaminen; rasismi, muukalaisviha ja niihin liittyvä suvaitsemattomuus; lapsen oikeudet; romanien integroiminen ja sosiaalinen osallisuus keskittyen erityisesti mustalaisvastaisuuteen;
- C. katsoo, että poliisiyhteistyön ja rikosasioissa tehtävän oikeudellisen yhteistyön sisällyttäminen monivuotiseen toimintakehukseen paitsi heijastelisi kentällä vallitsevia tarpeita niin myös antaisi virastolle mahdollisuuden analysoida perusteellisesti omasta aloitteestaan aloja, jotka ovat perusoikeuksien kannalta ilmeisen merkityksellisiä, erityisesti kun otetaan huomioon unionin lainsäädännön viimeaikainen ja tämänhetkinen kehitys tällä alalla;
- D. ottaa huomioon, että Lissabonin sopimuksen voimaantulon jälkeen poliisiyhteistyöstä ja rikosasioissa tehtävästä oikeudellisesta yhteistyöstä on tullut osa unionin lainsäädäntöä, joten ne unionin toimivaltaan kuuluvina aloina kuuluvat viraston toimialaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 168/2007 3 artiklan 1 kohdan perusteella;

⁽¹⁾ EUVL C 434, 23.12.2015, s. 262.⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0485.

Torstai 1. kesäkuuta 2017

- E. ottaa huomioon, että vaikka poliisiyhteistyötä ja rikosasioissa tehtävää oikeudellista yhteistyötä ei ole sisällytetty neuvoston päätökseen monivuotisen toimintakehyksen vahvistamisesta, virasto voi edelleen harjoittaa toimintaansa näillä aloilla parlamentin, neuvoston tai komission pyynnöstä neuvoston asetuksen (EY) N:o 168/2007 5 artiklan 3 kohdan perusteella;
- F. toteaa, että viraston monivuotisen toimintakehyksen vahvistaminen vuosiksi 2018–2022 on välttämätöntä viraston toiminnan jatkuvuuden varmistamiseksi ja jos uutta monivuotista kehystä ei ole vuoden 2018 alkuun mennessä, virasto voisi toimia vain, kun jokin toimielin sitä erityisesti pyytää, eikä omasta aloitteestaan;
1. pitää valitettavana sitä, että neuvostossa ei ole päästy sopimukseen ehdotettujen poliisiyhteistyön ja rikosasioissa tehtävän oikeudellisen yhteistyön kohdealojen sisällyttämisestä uuteen monivuotiseen toimintakehykseen;
 2. muistuttaa viraston työn tärkeydestä ja sen keskeisestä roolista perusoikeuksien edistämässä koko unionissa;
 3. katsoo, että yksi viraston työskentelyn perusnäkökohdista on jatkaa neuvojen antamista perusoikeuksien noudattamisesta unionin oikeuden alalla ja että tämä edellyttää viraston toiminnan jatkumista keskeytyksettä;
 4. pitää myönteisinä komission ja neuvoston julkilausumia ja korostaa, että on parannettava viraston hallintaa ja toimintaa koskevia työmenettelyitä ja täsmennettävä, että myös entiseen kolmanteen pilariin kuuluvat poliisiyhteistyö ja rikosasioissa tehtävä oikeudellinen yhteistyö sisältyvät viraston toimialaan;
 5. panee merkille komission ja neuvoston eriävät näkemykset viraston perustamisasetuksen tulkinnasta ja kehottaa toimielimiä pääsemään sopimukseen mahdollisimman pian;
 6. kehottaa komissiota tekemään vuonna 2017 suoritettun viraston ulkoisen arvioinnin perusteella ehdotuksen tarpeelliseksi katsomistaan muutoksista asetukseen (EY) N:o 168/2007, kuten asetuksen 31 artiklan 2 kohdassa säädetään, jotta voidaan parantaa viraston hallintaa ja toimintaa koskevia menettelyitä ja muokataan asetusta Lissabonin sopimuksen mukaiseksi;
 7. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä Euroopan unionin perusoikeusvirastolle.
-

Torstai 1. kesäkuuta 2017

P8_TA(2017)0240

Euroopan teollisuuden digitalisointi

Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. kesäkuuta 2017 Euroopan teollisuuden digitalisoinnista (2016/2271(INI))

(2018/C 307/26)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 173 artiklan (XVII osasto), joka koskee EU:n teollisuuspolitiikkaa ja jossa viitataan muun muassa unionin teollisuuden kilpailukykyyn,
- ottaa huomioon SEUT-sopimuksen 9, 11 ja 16 artiklan,
- ottaa huomioon pöytäkirjan N:o 1 kansallisten parlamenttien asemasta Euroopan unionissa,
- ottaa huomioon pöytäkirjan N:o 2 toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta,
- ottaa huomioon 19. huhtikuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Euroopan teollisuuden digitalisointi – täysi hyöty digitaalisista sisämarkkinoista” (COM(2016)0180),
- ottaa huomioon 19. huhtikuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Eurooppalainen pilvipalvelualoite – Kilpailukykyisen tieto- ja osaamistalouden rakentaminen Eurooppaan” (COM(2016)0178),
- ottaa huomioon 19. huhtikuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Tieto- ja viestintätekniikan standardointiprioriteetit digitaalisilla sisämarkkinoilla” (COM(2016)0176),
- ottaa huomioon 19. huhtikuuta 2016 julkaistun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Quantum technologies” (SWD(2016)0107),
- ottaa huomioon 19. huhtikuuta 2016 julkaistun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Advancing the Internet of Things in Europe” (SWD(2016)0110),
- ottaa huomioon 2. heinäkuuta 2014 annetun komission tiedonannon ”Kohti menestyvää datavetoista taloutta” (COM(2014)0442),
- ottaa huomioon 19. tammikuuta 2016 antamansa päätöslauselman digitaalisten sisämarkkinoiden toimenpidepaketista ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 9. maaliskuuta 2011 antamansa päätöslauselman globalisaation aikakauden teollisuuspolitiikasta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 16. kesäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman Eurooppa 2020 -strategiasta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 15. kesäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman yhteisön innovaatiopolitiikasta muuttuvassa maailmassa ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 28. lokakuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Globalisaation aikakauden yhdenmetytetty teollisuuspolitiikka – Kilpailukyky ja kestävyys keskeiselle sijalle” (COM(2010)0614),

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0009.

⁽²⁾ EUVL C 199 E, 7.7.2012, s. 131.

⁽³⁾ EUVL C 236 E, 12.8.2011, s. 57.

⁽⁴⁾ EUVL C 236 E, 12.8.2011, s. 41.

Torstai 1. kesäkuuta 2017

- ottaa huomioon 3. maaliskuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Eurooppa 2020 – Älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun strategia” (COM(2010)2020),
- ottaa huomioon 6. lokakuuta 2010 annetun komission tiedonannon ”Eurooppa 2020 -strategian lippulaivahanke – Innovaatiounioni” (COM(2010)0546),
- ottaa huomioon 4. heinäkuuta 2007 annetun komission tiedonannon ”Teollisuuspolitiikan väliarviointi – EU:n kasvu- ja työllisyysstrategiaan liittyvä tiedonanto” (COM(2007)0374),
- ottaa huomioon 6. toukokuuta 2015 annetun komission tiedonannon ”Digitaalisten sisämarkkinoiden strategia Euroopalle” (COM(2015)0192) ja siihen liittyvän komission yksiköiden valmisteluasiakirjan (SWD(2015)0100) sekä sen johdosta laaditut lainsäädäntöehdotukset ja muut kuin lainsäädäntöehdotukset,
- ottaa huomioon 11. syyskuuta 2013 annetun ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi eurooppalaisia sähköisen viestinnän sisämarkkinoita ja koko Euroopan yhteen liittämistä koskevista toimenpiteistä sekä direktiivien 2002/20/EY, 2002/21/EY ja 2002/22/EY ja asetusten (EY) N:o 1211/2009 ja (EU) N:o 531/2012 muuttamisesta (COM(2013)0627),
- ottaa huomioon 26. maaliskuuta 2013 annetun ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi toimenpiteistä nopeiden sähköisten viestintäverkkojen käyttöönoton kustannusten vähentämiseksi (COM(2013)0147),
- ottaa huomioon 7. helmikuuta 2013 annetun ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi toimenpiteistä yhteisen korkeatasoisen verkko- ja tietoturvan varmistamiseksi koko unionissa (COM(2013)0048),
- ottaa huomioon 10. lokakuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Vahvempi eurooppalainen teollisuus talouden kasvua ja elpymistä varten” (COM(2012)0582),
- ottaa huomioon 22. tammikuuta 2014 annetun komission tiedonannon ”Kohti Euroopan teollista renessanssia” (COM(2014)0014),
- ottaa huomioon 3. lokakuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Toinen sisämarkkinoiden toimenpidepaketti – Yhdessä uuteen kasvuun” (COM(2012)0573),
- ottaa huomioon 13. huhtikuuta 2011 annetun komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle aiheesta ”Sisämarkkinoiden toimenpidepaketti: 12 viputekijää kasvun vauhdittamiseksi ja luottamuksen lisäämiseksi” (COM(2011)0206),
- ottaa huomioon 27. lokakuuta 2010 annetun komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle aiheesta ”Sisämarkkinoiden toimenpidepaketti: Kohti kilpailukykyistä sosiaalista markkinataloutta – 50 ehdotusta työskentelyn, yrittäjyyden ja kaupankäynnin parantamiseksi” (COM(2010)0608),
- ottaa huomioon 10. tammikuuta 2017 annetun komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle aiheesta ”Euroopan datavetoisen talouden rakentaminen” (COM(2017)0009),
- ottaa huomioon 15. tammikuuta 2014 antamansa päätöslauselman Euroopan uudelleenteollistamisesta kilpailukyvyyn ja kestävyys edistämiseksi ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 10. joulukuuta 2013 antamansa päätöslauselman ”Pilvipalvelujen potentiaali käyttöön Euroopassa” ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 482, 23.12.2016, s. 89.

⁽²⁾ EUVL C 468, 15.12.2016, s. 19.

Torstai 1. kesäkuuta 2017

- ottaa huomioon 12. syyskuuta 2013 antamansa päätöslauselman "Kasvun, liikkuvuuden ja työllisyyden digitaalinen strategia: aika kiristää tahtia" ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 12. kesäkuuta 2012 antamansa päätöslauselman "Elintärkeiden tietoinfrastruktuureiden suojaaminen – saavutukset ja seuraavat vaiheet: kohti maailmanlaajuisia verkkoturvallisuutta" ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 13. joulukuuta 2016 antamansa päätöslauselman kulttuuriteollisuutta ja luovaa alaa koskevasta EU:n johdonmukaisesta politiikasta ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 5. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman Euroopan uudesta digitaalisesta asialistasta: 2015. eu ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon 15. kesäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman esineiden internetistä ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon 14. heinäkuuta 2016 annetun Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon aiheesta "Teollisuus 4.0 ja digitaalinen muutos: tulevat toimet",
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan, sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan, liikenne- ja matkailuvaiokunnan sekä kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan lausunnot (A8-0183/2017),
- A. toteaa, että EU:n ja sen jäsenvaltioiden uudelleenteollistamiseksi on toteutettava konkreettisiin toimintamalleihin ja kannustimiin liittyviä tehokkaita toimia, joiden tarkoituksena on yhdistää kilpailukyky ja kestävyys, laadukkaiden työpaikkojen luominen ja osallistaminen; palauttaa mieliin EU:n tavoitteen, jonka mukaan teollisuuden osuuden unionin bkt:stä olisi oltava 20 prosenttia vuoteen 2020 mennessä ja johon pääsemiseksi on välttämättä otettava huomioon digitaalisesta murroksesta ja uusien liiketoimintamallien syntyisestä aiheutuva teollisuuden rakennemuutos;
- B. toteaa, että eurooppalainen teollisuus muodostaa Euroopan talouden ja hyvinvoinnin perustan ja että sillä on edessään globalisaation kiihtymisestä ja innovointisuuntauksista aiheutuvia suuria haasteita;
- C. toteaa, että teollisen valmistuksen digitalisointi auttaa parantamaan talouksiemme häiriönsietokykyä, energia- ja resurssitehokkuutta, innovointia, kestävyyttä ja kilpailukykyä, sekä muuttaa siten liiketoimintamalleja, valmistusta, tuotteita, prosesseja ja arvonmuodostusta sekä vaikuttaa merkittävästi Euroopan teollisuuden ja työntekijöiden mahdollisuuksien ja haasteiden tasapainoon;
- D. toteaa, että Euroopalla on sen teollisen perinnön, teollisuuden alojen ja arvoketjujen verkoston, innovointiin liittyvien vahvuuksien, tutkimukseen ja kehitykseen tehtyjen strategisten julkisten sijoitusten, yksityisten investointien saatavuuden, tehokkaan hallinnon, koulutetun työvoiman sekä teollisen kehityksen ja yhteiskunnallisten haasteiden integroinnin sekä teollisuuden digitalisointiin tähtäävien yli 30 kansallisen ja alueellisen aloitteen ansiosta vahvat perusedellytykset päästä johtavaan asemaan digitalisoitumiskehyksessä; toteaa, että EU:n teollisuutta on mahdollisuus vahvistaa, jos onnistumme luomaan täysin integroituneita arvoketjuja digitaalisesti tuettuja teollisuustuotteita sekä yhteenliitettyjä tuotteita ja palveluja varten;
- E. katsoo, että 5G-teknologia muuttaa merkittävästi talouksiamme ja sijoittaa digitalisoinnin teollisuuden kehityksen ja sosiaalipalvelujen ytimeen;
- F. katsoo, että Euroopan teollisuusstrategian menestymisen kannalta on ehdottoman tärkeää luoda sellaiset digitaaliset sisämarkkinat, jotka vauhdittavat talouskasvua ja työllisyyttä sosiaalisesti vastuullisella tavalla;

⁽¹⁾ EUVL C 93, 9.3.2016, s. 120.

⁽²⁾ EUVL C 332 E, 15.11.2013, s. 22.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0486.

⁽⁴⁾ EUVL C 81 E, 15.3.2011, s. 45.

⁽⁵⁾ EUVL C 236 E, 12.8.2011, s. 24.

Torstai 1. kesäkuuta 2017

- G. toteaa, että hyvin suunniteltu ja teknologianeutraali strategia teollisen valmistuksen digitalisoimiseksi, jossa ihmisiä ja koneita sekä rajatylittäviä palveluja liitetään yhä useammin yhteen maailmanlaajuisen arvoketjun puitteissa, on tärkeä askel talouden häiriönsietokyvyn, kestävyiden ja kilpailukyvyn lisäämisessä ja uusien työpaikkojen luomisessa;
- H. toteaa, että digitalisoinnilla olisi tehostettava resurssien, energian ja pääoman käyttöä ja edistettävä siten entistä yhtenäisempää kiertotaloutta, materiaali-intensiteetin vähentämistä ja suurempaa teollista symbioosia;
- I. ottaa huomioon, että digitalisointi voi vauhdittaa matkailualaa ja siten hyödyttää matkailijoita ja edistää heidän liikkuvuuttaan, koska se mahdollistaa muun muassa reaaliaikaisen tiedon ja monien erilaisten palvelujen helpon saatavuuden;
- J. katsoo, että kehittyneet kieliteknologiat voivat auttaa teollisuutta ylittämään kielimuureja, jotka muodostavat esteitä digitaalisten markkinoiden kehitykselle;
- K. ottaa huomioon, että digitalisointi luo liikennealalla uusia mahdollisuuksia valmistajille, liikenteenharjoittajille, investoijille, työntekijöille ja matkustajille ja on edellytys sille, että liikenneala säilyy kilpailukykyisenä ja toimivana, että sen tehokkuus paranee ja että liikennepalveluista tulee kestävämpiä ja suorituskykyisempiä;
- L. toteaa, että digitalisoinnilla voidaan edistää entistä turvallisempia työoloja, tuoteturvallisuutta sekä tuotannon yksilöllistämistä ja hajauttamista;
- M. toteaa, että sukupuolten välinen työllisysero on suuri tieto- ja viestintäalalla, mikä vaikuttaa erittäin kielteisesti tasa-arvoon työmarkkinoilla;
- N. toteaa, että digitalisointi sekä tuotannon yksilöllistäminen ja hajauttaminen johtavat muutoksiin työoloissa ja niillä on monia yhteiskunnallisia vaikutuksia; toteaa, että turvallisten ja säällisten työolojen ja tuoteturvallisuuden korkean tason on oltava vastaisuudessaakin yhteinen huolenaihe;
- O. toteaa, että monet tutkimukset osoittavat, että teollisen valmistuksen digitalisointi muuttaa työmarkkinoiden kysyntää ja työllisyyttä Euroopassa; toteaa, että tällä saattaa olla vaikutusta työntekijöiden oikeuksia ja osallistumista koskeviin nykyisiin sääntöihin; pitää selvänä, että näihin muutoksiin on vastattava kouluttamalla työvoimaa uusiin tieto- ja viestintätekniikan taitoihin liittyvissä asioissa ja lisäämällä kokonaisuudessaan digitaalisia taitoja yhteiskunnassa;

Teollisuuden digitalisointia koskevan yhdennetyn strategian laatiminen EU:lle

1. suhtautuu myönteisesti Euroopan teollisuuden digitalisoinnista annettuun komission tiedonantoon;
2. on vahvasti sitä mieltä, että teollisuuden digitalisointia koskeva yhdennetty strategia on erittäin tärkeä, jotta Euroopan kiireellisimpien taloudellisten ja yhteiskunnallisten haasteiden ratkaisemista voidaan auttaa toteuttamalla seuraavia toimia:
 - a) talouden dynamiikan, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden ja häiriönsietokyvyn vahvistaminen teknologian muutosten ja häiriöiden varalta siten, että uudistetaan unionin teollisuutta ja taloudellisia arvoketjuja ja edistetään niiden yhteenliitettävyyttä, lisätään julkisia ja yksityisiä investointeja reaalityövoiman ja luodaan investointimahdollisuuksia kestävästä nykyaikaistamisesta kehityksessä;
 - b) laadukkaiden työpaikkojen luomisen ja työpaikkojen siirtämistä takaisin alkuperäisiin tuotantomaihin koskevien mahdollisuuksien tukeminen, työnormien ja teollisuuden työpaikkojen houkuttelevuuden parantaminen, kuluttajille tarjottavien mahdollisuuksien ja tiedotuksen lisääminen, sosiaalisesti tiedostavaan muutokseen ja osallistaviin työmarkkinoihin pyrkiminen monimuotoisempien työnteon mallien ja työaikajärjestelyjen avulla sekä työnteon ja elinikäisen oppimisen paremmat edellytykset ja integrointi;
 - c) valmistusteollisuuden resurssien käytön tehostaminen ja materiaali-intensiteetin vähentäminen Euroopan kiertotalouden vahvistumisen vuoksi, kun pidetään mielessä, että tämä on ratkaisevassa asemassa unionin huipputeknologian alan aineellisten edellytysten sekä digitaalisen teollisuustuotannon ja sen tuotteiden kannalta;

Torstai 1. kesäkuuta 2017

- d) Euroopan yhteenkuuluvuuden vahvistaminen unionin luotettavalla ja kunnianhimoisella investointipolitiikalla (kiinnittäen erityistä huomiota huipputasoin digitaalisen infrastruktuurin toteuttamiseen) käyttämällä EU:n eri rahoitusvälineitä, kuten ESIR-rahasto, aluerahastot ja Horisontti 2020, sekä koordinoitulla ja teknologianeutraalilla eurooppalaisella teollisuuspolitiikalla, joka perustuu eri toimijoiden väliseen oikeudenmukaiseen kilpailuun, innovointiin ja kestäväan nykyaikaistamiseen sekä sellaiseen tekniseen, sosiaaliseen ja liiketoimintamalleihin liittyvään innovointiin, jolla parannetaan digitaalisia sisämarkkinoita ja koko EU:n teollisuuden integrointia ja nykyaikaistamista;
- e) EU:n ilmastopolitiikan tavoitteiden tukeminen energia- ja resurssitehokkuutta ja teollisuustuotannon kiertoa lisäämällä, päästöjen vähentäminen sekä teollisuustuotannon kestävyys edistäminen kilpailukyky huomioiden;
- f) taloudellisen, poliittisen ja sosiaalisen innovoinnin tehostaminen julkisten ja yksityisten tietojen avoimuutta ja saatavuutta koskevien periaatteiden mukaisesti siten, että samalla suojellaan aina arkaluontoisia tietoja yritysten, työntekijöiden ja kuluttajien välisessä kanssakäymisessä ja mahdollistetaan kaikkien talouden ja politiikan alojen, myös luovien toimialojen ja kulttuurialojen, parempi integrointi;
- g) kansalaisten toimeentulon parantaminen kaupunkialueilla ja muilla alueilla ja heidän tietoisuutensa lisääminen digitalisoinnin tuomien mahdollisuuksien hyödyntämisestä ja tähän liittyvien valmiuksien parantaminen;
- h) EU:n tutkimustoiminnan teknisen ja sosiaalisen innovoinnin edistäminen sellaisen teollisuuden digitalisointia koskevan politiikan välityksellä, jolla on selkeä kohde ja visio;
- i) energiaturvallisuuden parantaminen ja energiankulutuksen vähentäminen digitalisoidun ja entistä joustavamman ja tehokkaamman teollisuustuotannon avulla, joka mahdollistaa energian kysynnän paremman hallinnan;
- j) innovatiivisten sekä oikeudenmukaisten ja avoimien digitaalisten markkinoiden kehittämistä koskevien kumppanuuksien perustaminen maailman muiden makroalueiden kanssa;
- k) sen tiedostaminen, että tarvitaan oikeudenmukaisempaa ja tehokkaampaa EU:n veropolitiikkaa, jolla selvennetään kysymyksiä, jotka koskevat esimerkiksi veropohjaa maailmanlaajuisesti yhteenliitettyjen digitaalimarkkinoiden ja digitalisoidun tuotannon aikakaudella;
- l) investointien sekä maailman johtavien tutkijoiden ja asiantuntijoiden houkutteleminen, millä edistetään talouskasvua ja EU:n kilpailukykyä;
- m) digitalisoinnin ja teknisen kehityksen myötä syntyneiden uusien liiketoimintamallien ja innovatiivisten aloittelevien yritysten tukeminen;

3. pitää erityisen tärkeänä sellaisen kilpailulle avoimen liiketoimintaympäristön luomista, jossa helpotetaan yksityisiä sijoituksia, sellaisen mahdollistavan sääntelykehiksen luomista, jossa vältetään byrokraattisia esteitä, huippuluokan eurooppalaisen digitaalisen infrastruktuurin rakentamista sekä sellaista teollisuuden digitalisointia edistävää EU:n koordinoitua rakennetta, jolla helpotetaan kansallisten, alueellisten ja EU:n laajuisten aloitteiden ja foorumien koordinoitua; kehottaa komissiota toteuttamaan tavoitteen, jonka mukaan teollisuuden osuuden EU:n bkt:stä on oltava 20 prosenttia vuoteen 2020 mennessä; korostaa, että jotta EU voisi omaksua maailmanlaajuisen johtoaseman teollisuudessa, teollisuuden digitalisointi on kytkettävä EU:n laajempaan teolliseen strategiaan; korostaa digitalisoinnin edistämisen merkitystä erityisesti niissä jäsenvaltioissa sekä niillä alueilla ja aloilla, jotka ovat jääneet kehityksessä jälkeen, ja niiden ihmisten keskuudessa, joihin digitaalinen kuilu vaikuttaa; suhtautuu tältä osin myönteisesti ehdotettuihin korkean tason pyöreän pöydän keskusteluihin ja EU:n sidosryhmäfoorumiin; painottaa asianomaisten toimijoiden välisen yhteistyön merkitystä ja toivoo, että teollisuusjohtajien ja työmarkkinaosapuolten ohella tiedemaailman, pk-yritysten, standardointiorganisaatioiden, poliittisten päättäjien, kansallisen ja paikallisen tason julkishallintojen ja kansalaisyhteiskunnan sidosryhmiä kehoitetaan myös omaksumaan aktiivinen rooli;

4. kehottaa komissiota jatkamaan tärkeää työtään ja tarkastelemaan edelleen valmistukseen ja digitalisointiin liittyviä suuntauksia samoin kuin muihin kuin teknisiin aloihin (kuten oikeusalaan, toimintapolitiikkaan, hallintoon ja viestintään) liittyviä suuntauksia, tutkimaan tärkeitä kehitysaskelia muilla alueilla, kartoittamaan uusia keskeisiä teknologioita ja pyrkimään varmistamaan, että Euroopan johtoasema näillä aloilla säilyy ja että uusia suuntauksia sisällytetään toimintapolitiikkoihin ja toimiin ottaen samanaikaisesti huomioon sisäänrakennetun turvallisuuden sekä sisäänrakennetun ja oletusarvoisen yksityisyyden suojan käsitteet, ja tarkastelemaan myös, voisiko tätä työtä tehdä erityinen teollisuuden tulevaisuuden ennakointiverkosto, johon kuuluisivat kansalliset tutkimus- ja teknologiaorganisaatiot;

Torstai 1. kesäkuuta 2017

5. pitää myönteisenä komission tiedonantoa "Euroopan teollisuuden digitalisointi – täysi hyöty digitaalisista sisämarkkinoista" (COM(2016)0180) mutta pitää valitettavana, että siinä keskitytään liikennealan osalta pelkästään verkkoyhteyksillä ja automaattiohjauksella varustettuihin ajoneuvoihin eikä käsitellä riittävästi kaikkia nykyisiä haasteita; ottaa huomioon, että verkkoyhteyksillä ja automaattiohjauksella varustetut ajoneuvot ovat yksi alan jännittävimmistä tulevista digitaalisista muutosprosesseista, mutta muistuttaa, että kaikissa liikennemuodoissa on digitalisointipotentiaalia, sekä operatiivisissa että hallinnollisissa menettelyissä, ja sitä on koko arvoketjussa valmistajista aina matkustajiin ja rahtiin saakka; toteaa, että alalla on myös koordinoitupotentiaalia, joka liittyy kaikkeen alalla käytettävään uuteen tekniikkaan, kuten Euroopan satelliittinavigointijärjestelmiin EGNOS ja Galileo, joista voidaan odottaa tuloksia lähitulevaisuudessa; pyytää komissiota keskittymään digitaalisiin muutosprosesseihin kaikissa liikennemuodoissa, mukaan lukien liikenne- ja matkailupalvelut;

6. toteaa, että digitalisointiprosessi ei ole ollut yhtä hyödyllinen koko liikennealalla ja että tämä on johtanut sisämarkkinoiden haitalliseen pirstoutumiseen sekä eri liikennemuotojen välillä että saman liikennemuodon sisällä; korostaa, että jäsenvaltioiden välillä on merkittäviä ja kasvavia eroja, jotka liittyvät liikennealan kilpailukykyyn ja digitalisointiin ja jotka ovat havaittavissa myös alueiden, yhtiöiden ja pk-yritysten välillä; katsoo, että kehittämällä unionille koordinoitu teollisuuden digitalisointistrategia (IDS) voitaisiin päästä eroon tästä pirstoutumisesta ja näistä eroista ja houkutellessa investointeja digitaalisiin hankkeisiin; painottaa, että tavoitteeksi ei pitäisi asettaa, että laaditaan jälleen vain yksi uusi politiikka-asiakirja, vaan tavoitteena olisi oltava innovointisuuntauksia ja markkinapotentiaalia ilmentävä todellinen strategia, jonka täytäntöönpanoa arvioitaisiin jatkuvasti;

7. katsoo, että teollisuuden digitalisointistrategia auttaa osaltaan ratkaisemaan joitakin liikenne- ja matkailualan kiireellisimmistä haasteista; kehottaa siksi komissiota edelleen tukemaan digitalisointia, jotta voidaan

- a) parantaa yleisesti liikennealan turvallisuutta, laatua ja ympäristötuloksia;
- b) parantaa esteettömyyttä kaikkien, myös ikääntyvien, liikuntaesteisten ja vammaisten henkilöiden, kannalta ja lisätä koko EU:ssa sekä kaupunkialueilla että vähemmän kehittyneillä alueilla tietoisuutta vaihtoehtoisista liikkuvuusratkaisuista, jotka tarjoavat matkustajille enemmän valinnanvaraa, käyttäjäystävällisempiä ja räätälöidympiä tuotteita ja enemmän tietoa;
- c) alentaa liikenteen kustannuksia, kuten huoltokustannuksia, ja tehostaa nykyisen liikenneinfrastruktuurin kapasiteetin käyttöä (esimerkiksi saattueajo, vuorovaikutteiset älykkäät liikennejärjestelmät, Euroopan rautatieliikenteen hallintajärjestelmä ja jokiliikenteen tietopalvelu);
- d) lisätä kilpailua tukemalla uusien toimijoiden, erityisesti pk-yritysten ja aloittelevien yritysten, perustamista olemassa olevien monopolien haastamiseksi;
- e) helpottaa unionin lainsäädännön täytäntöönpanon asianmukaista ja yhdenmukaista valvontaa kehittämällä muun muassa liikenteenhallintajärjestelmiä, älykkäitä liikennejärjestelmiä, digitaalisia ajopiirtureita ja sähköisiä tiemaksujärjestelmiä sekä luoda sääntelypuitteet, jotka soveltuvat todellisiin uusiin tilanteisiin, joita voi syntyä kehittyneen teknologian soveltamisen myötä;
- f) vähentää pienten ja keskikokoisten liikenteenharjoittajien ja aloittelevien yritysten hallinnollista taakkaa esimerkiksi rahti- ja logistiikka-alalla yksinkertaistamalla hallinnollisia menettelyjä, mahdollistamalla rahdin jäljittäminen sekä optimoimalla aikatauluja ja liikennevirtoja;
- g) turvata edelleen matkustajien oikeudet, tietosuoja mukaan luettuna, myös multimodaalimatkoilla;
- h) vähentää ongelmia, jotka liittyvät epäsymmetriseen tietoon liikennemarkkinoilla;
- i) lisätä matkailualan (joka tuottaa noin 10 prosenttia Euroopan bkt:stä) ja luovien toimialojen houkuttelevuutta ja tukea niiden kehitystä kaupunki- ja maaseutualueilla ja syrjäisimmillä alueilla esimerkiksi yhdistämällä liikkuvuus- ja matkailupalvelut paremmin toisiinsa ja ottamalla niiden piiriin myös vähemmän tunnetut kohteet;

Torstai 1. kesäkuuta 2017

8. huomauttaa, että vaihtoyhteyksien katkeamaton ja tehokas toimivuus on kaikkien liikennemuotojen nopeiden, turvallisten ja luotettavien yhteyksien ja liikennealan digitalisoinnin jatkamisen edellytys; pitää valitettavana, että internetin kattavuudessa on huomattavia eroja EU:ssa; katsoo, että laajakaistayhteyksiin ja taajuuksien tasapuoliseen jakamiseen tehtävät investoinnit ovat ratkaisevan tärkeitä liikennealan digitalisoimiseksi; korostaa, että tässä yhteydessä tarvitaan monialaista näkemystä esimerkiksi elektroniikka-, televiestintä-, liikenne- ja matkailualojen kesken; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita täyttämään sitoumuksensa, joka koskee tällaisten yhteyksien tarjoamista keskeisillä liikenneväylillä ja keskeisissä solmukohtissa viimeistään vuonna 2025, ja aloittamaan koko EU:n laajuisen kattavuuden toteuttamisen;

Edellytysten luominen onnistunutta teollisuuden digitalisointia varten: infrastruktuuri, investoinnit, innovointi ja taidot

9. painottaa, että teollisuuden digitalisointistrategiaan liittyy mahdollisuus edistää innovointia, tehokkuutta ja kestävää tekniikkaa, millä parannetaan kilpailukykyä ja nykyaikaistetaan EU:n teollista perustaa sekä poistetaan esteitä digitaalisten markkinoiden kehittämisen tieltä; korostaa, että teollisuuden integroidun digitalisoinnin on perustuttava vahvoihin mahdollisuuksiin luoviin edellytyksiin, jotka vaihtelevat ensiluokkaisesta tulevaisuutta varten suunnitellusta infrastruktuurista, tutkimuksesta ja kehittämisestä ja investointiympäristöstä ympäristöstä asianmukaiseen innovointia edistävään lainsäädäntökehikseen, syvennettyihin digitaalisiin sisämarkkinoihin, korkeaan osaamistasoon ja yrittäjyyteen sekä vahvistettuun työmarkkinaosapuolten vuoropuheluun;

10. korostaa, että esimerkiksi 5G-tekniikkaa, optisia kuituja, navigointia ja satelliittiviestintää koskevan infrastruktuurin avulla on edistettävä julkisia ja yksityisiä investointeja suurnopeuksiseen yhteenliitettävyyteen, jotta varmistetaan kaupunki- ja teollisuusalueilla digitaalinen infrastruktuuriin perustuva vankka pohja; korostaa, että on tärkeää edistää taajuuksien jakamisen yhdenmukaistamista, jolla pyritään lisäämään yhteenliitettävyyden kysyntää ja parantamaan verkkoinvestointiympäristön ennustettavuutta; korostaa tarvetta vahvistaa johtoasemaa digitaaliteollisuuden arvoketjuissa ja keskeisillä tekniikan aloilla, kuten 5G-tekniikan, kvantiteknikan, suurteholaskennan, tekoälyn, pilvipalvelujen, massadatan analysoinnin, esineiden internetin, robotiikan, automaation (pitkälle automatisoitu ajaminen mukaan luettuna) sekä hajautetun tilikirjan teknologian aloilla; ilmaisee tässä yhteydessä tukevansa komission tiedonantoa täydentäviä komission valmisteluasiakirjoja;

11. ymmärtää teollisuuden digitalisoinnin myötä aukeavat mahdollisuudet ja haasteet; toteaa, että teollisuuden digitalisoinnilla on myönteisiä vaikutuksia, sillä se lisää työjärjestelyjen joustavuutta, joka voi auttaa työn ja vapaa-ajan yhdistämisessä, monipuolistaa valintoja liikkuvan etätöiden avulla ja antaa maaseudulla ja syrjäisillä alueilla asuville ihmisille mahdollisuuden tulla työmarkkinoille, kunhan heillä on tarvittava infrastruktuuri, mikä puolestaan edistää talouskasvua; toteaa samalla, että digitalisoinnin myötä yleistynyt kehitys kohti joustavuuden lisäämistä saattaa lisätä epävakaiden ja epävarmojen työsuhteiden vaaraa; korostaa, että työn uusia muotoja ei saa käyttää kiertämään voimassa olevaa työmarkkina- ja sosiaalilainsäädäntöä työntekijöiden ja kuluttajien oikeuksien suojelun osalta; tähdentää, että perinteisillä teollisuudenaloilla ja internet-sovelluksiin perustuvan talouden yrityksillä on oltava yhtäläiset toimintaedellytykset;

12. toteaa, että liikenne- ja matkailualan digitaaliset muutosprosessit ja etenkin tilaus- ja yhteistyötalouden kehitys muokkaavat osaltaan merkittävästi matkustajien ja kuluttajien käyttäytymistä erityisesti liikkuvuuden ja matkailun alalla ja lisäävät tarvetta mukauttaa infrastruktuuria; kehottaa komissiota arvioimaan digitalisoinnin vaikutuksia liikenne-, liikkuvuus- ja matkailupalveluihin kiinnittäen erityistä huomiota näiden palvelujen käyttäjien käyttäytymiseen ja valintoihin, ja kehottaa käyttämään hyväksi tämän yhteiskunnallisen muutoksen mahdollisuudet;

13. toteaa matkalippujen jakelun digitalisoitumisen merkitsevän sitä, että kuluttajille on tarjolla entistä enemmän tietoa internetissä, mutta yhä enemmän sellaisessa muodossa, että tarjousten vertailu on vaikeaa; katsoo, että siksi jakelun ja erityisesti internetijakelun avoimuutta ja tasapuolisuutta on vahvistettava, jotta kuluttajat voivat tehdä tietoon perustuvia valintoja käyttäen perustana luotettavia tietoja, jotka koskevat hinnan lisäksi muitakin muuttujia, kuten palvelun laatua ja oheistarjontaa; katsoo, että tällainen avoimuus edistää sekä kilpailua että multimodaaliliikenteen kehitystä;

14. uskoo, että digitalisointi tarjoaa kuluttajille lisää valinnanvaraa, enemmän käyttäjystävällisiä ja räätälöityjä tuotteita ja lisää tietoa erityisesti tuotteiden ja palvelujen laadusta;

Torstai 1. kesäkuuta 2017

15. huomauttaa, että kielimuurien vaikutusta teollisuuden ja sen digitalisoitumiseen ei ole riittävän hyvin pohdittu ja arvioitu digitaalisia markkinoita koskevissa asiakirjoissa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään kieliteknologian kehitystä, mikä teollisuuden samalla digitalisoituessa vähentäisi Euroopan markkinoidenirstoutumista;

16. painottaa, että analogisen monikielisuuden erityistuki Euroopassa hyödyttää yhtä lailla Euroopan teollisuuden digitalisointia kuin kattavien digitaalisten taitojen opettamista; korostaa näin ollen, että on panostettava tuntuvasti nykyistä enemmän tilastollista, älykästä ja tietokoneavusteista kääntämis- ja opiskeluohjelmistoa koskevaan perustutkimukseen;

17. korostaa, että alueiden on painotettava niiden tuotantoon liittyviä vahvuuksia ja edistettävä niiden kehittämistä älykkään erikoistumisen, älykkäiden ketjujen ja klusterien välityksellä; katsoo, että pk-yritysten, teollisuuden ja työmarkkinoiden toimijoiden, käsiteollisuusalan, aloittelevien yritysten, tiedemaailman, tutkimuskeskusten, kuluttajajärjestöjen, luovien ammattialojen, rahoitusalan ja muiden sidosryhmien väliset klusterit ja synergiat voivat olla menestyksekkäitä malleja edistettäessä digitaalista valmistusta ja innovointia; kannustaa tutkimukseen, innovointiin ja rakenteelliseen koheesioon EU:ssa; painottaa kiihdyttämöohjelmien ja riskipääoman merkitystä autettaessa aloittelevia yrityksiä laajentamaan toimintaansa; toteaa, että on tärkeää hyödyntää digitalisointia liiketoimintamalleja koskevien innovaatioiden, kuten "pay-per-output-järjestelmien" ja massaräätälöinnin edistämiseksi;

18. katsoo, että olisi kiinnitettävä erityistä huomiota sellaisiin pk-yrityksiä koskeviin erityisongelmiin, joissa energiaan, resurssitehokkuuteen ja tuotannon tehokkuuteen liittyvien digitalisointitoimien suhteelliset hyödyt olisivat suurimpia; kannattaa pk-yrityksiä edustavien järjestöjen vahvistamista ja niiden vaikutusvallan levittämistä digitalisointiohjelmien myötä, ammattikorkeakoulujen kehittämistä digitalisaatioon keskittyen sekä pk-yritysten oman tutkimuksen ja kehittämisen yhteisrahoittamista; toteaa, että huomiota olisi kiinnitettävä tietojen omistajuuteen ja käyttöoikeuksiin sekä digitaalialan oppisopimusjärjestelmän koskevan unionin ohjelman kehittämiseen;

19. suhtautuu myönteisesti teollisuuden nykyaikaistamista koskevan aihekohtaisen älykkään erikoistumisen foorumin perustamiseen ja erityisesti komission ehdotukseen, joka sisältyy teollisuuden digitalisointia koskevaan toimintasuunnitelmaan ja joka koskee sellaisen osaamiskeskusten ja digitaali-innovointikeskittymien verkoston luomista, jonka avulla tehostetaan teollisuuden digitalisointia ja pk-yritysten digitaalista innovointia kaikilla aloilla; toteaa, että käsiteollisuusalaa ei pitäisi sivuuttaa tässä yhteydessä; kehottaa komissiota erityisesti edistämään digitaali-innovointikeskittymien ja digitaalialan osaamiskeskusten perustamista vähemmän digitalisoituneilla EU:n alueilla; kehottaa komissiota myöntämään lisää rahoitusta digitaali-innovointikeskittymille unionin eri rahoituslähteistä (esimerkiksi Horisontti 2020, rakennerahastot), tukemaan jäsenvaltioiden toimia ja strategioita kansallisten digitaali-innovointikeskittymien kehittämiseksi ja harkitsemaan hiekkalaatikkomallia, jossa valvotussa ympäristössä toteutettavia monialaisia kokeiluja ei estetä pysyvällä sääntelyllä; kehottaa jäsenvaltioita lisäämään digitaali-innovointikeskittymien välistä kansainvälistä yhteistyötä; katsoo, että tiettyjen digitaali-innovointikeskittymien olisi erikoistuttava teollisuuden digitalisointia koskevaan innovointiin, millä edistetään osaltaan EU:n yhteiskunnallisiin haasteisiin vastaamista; katsoo, että digitaali-innovointikeskittymille Horisontti 2020 -ohjelmasta myönnetty rahoitus voitaisiin yhdistää samasta ohjelmasta saatuun, yhteiskunnallisiin haasteisiin vastaamiseksi myönnettyyn rahoitukseen; panee merkille, että pk-yritysten on mahdollista käyttää tieto- ja viestintätekniikan alan innovaatioaseteita saadakseen neuvontaa, osallistua kesken parhaiden käytäntöjen jakamiseen ja hyödyntääkseen digitaali-innovointikeskittymien asiantuntemusta;

20. panee merkille kaupunkien ja paikallishallintojen tärkeän roolin uusien liiketoimintamallien kehittämisessä ja digitaalisen infrastruktuurin tarjoamisessa sekä pk-yritysten, yrittäjien ja teollisuuden tukemisessa sekä valtavat mahdollisuudet, joita teollisuuden digitaalisesta innovoinnista aiheutuu kaupungeille esimerkiksi jätettä tuottamattoman paikallisen valmistusteollisuuden välityksellä, lähentämällä entisestään teollista tuotantoa ja paikallista ja kaupunkialueiden logistiikkaa ja liikennettä energian tuotannon, kulutuksen, valmistuksen ja 3D-tulostuksen aloilla; katsoo, että kaupungeille olisi myös taattava pääsy digitaali-innovointikeskittymiin; kehottaa komissiota tarkastelemaan paikallisia, kansallisia ja kansainvälisiä parhaita käytäntöjä ja edistämään niiden vaihtamista; suhtautuu myönteisesti Euroopan digitaalisia kaupunkeja koskevan indeksin (European Digital City Index) julkaisemiseen ja aloitteisiin, joilla edistetään tietojen ja järjestelmien yhteenliitettävyyttä EU:n kaupunkien välillä; toteaa, että älykkäitä kaupunkeja koskeva aloite on tässä yhteydessä merkittävässä asemassa; korostaa alueellisten neuvoo-antavien foorumien toiminnasta saatuja myönteisiä kokemuksia;

21. korostaa roolia, joka yritysten rekisteröintiä ja liiketoiminnasta raportointia tai tietojen julkistamista koskevilla julkisilla hankinnoilla ja oikeudellisilla vaatimuksilla voi olla uusien teollisuuden digitaalisten teknologioiden edistämiseksi; kehottaa komissiota tarkastelemaan, miten julkisia hankintoja voitaisiin hyödyntää innovointia houkuttelevana mekanismina; kehottaa komissiota sisällyttämään digitaalisen tarkastuksen REFIT-ohjelmaansa varmistaakseen sääntelyn

Torstai 1. kesäkuuta 2017

ajamukaisuuden digitaalisessa yhteydessä ja helpottamaan julkisten viranomaisten välisten parhaiden käytäntöjen vaihtoa, jotka koskevat innovointiperusteiden käyttöä julkisissa tarjousmenettelyissä; suosittelee nopeuttamaan oikeudellisen ja teknisen ympäristön mukauttamista, kuten siirtymistä IP-yhteyskäytännön versioon 6 (IPv6), teollisuuden digitalisointiin ja esineiden internetin käyttöönottoon liittyviin tarpeisiin;

22. korostaa Euroopan teollisuuden digitalisoinnin julkisen ja yksityisen rahoituksen vapauttamisen merkitystä sekä Euroopan strategisten investointien rahaston (ESIR) käytön parantamista; katsoo, että tätä on lisättävä huomattavasti ja että digitaaliseen infrastruktuuriin tehtäviä julkisia investointeja on lisättävä; painottaa, että yksityisiltä tahoilta ja yhteistyöalustoilta saatava rahoitus on ensisijaista; pyytää komissiota perustamaan teollisuuden digitalisointia tarkastelevan rahoitusalan pyöreän pöydän keskustelun, jossa asiaa tutkitaan ja esitetään innovoivia rahoitusehdotuksia; pitää valitettavana, että digitaalipolitiikalle EU:n talousarviossa osoitetut varat ovat liian vähäisiä tehdäkseen todellista vaikutusta; toteaa, että unionin taloudelle on annettava pontta tuottavien investointien välityksellä; toteaa, että tavoitteen saavuttaminen olisi varmistettava takaamalla EU:n nykyisten rahoitusvälineiden, kuten Euroopan rakenne- ja investointirahastojen ja Horisontti 2020:n, saatavuus; katsoo, että näiden rahastojen yhdistelmän olisi oltava yhtenevä kansallisten varojen ja valtiontukisäännösten kanssa; on tietoinen julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien ja yhteisyritysten merkityksestä;

23. kehottaa jäsenvaltioita tarjoamaan finanssialan kannustimia yrityksille, joissa noudatetaan digitaalista ja älykästä tuotantojärjestelmää, jotta kannustetaan tehokasta teollisuuden digitalisointia;

Euroopan teknologisen johtoaseman varmistaminen ja teollisuuden digitalisoinnin turvallisuus: sulautumiset ja yritysostot, verkkoturvallisuus, tietovirrat, standardointi

24. katsoo, että on ehdottoman tärkeää vahvistaa tutkimus- ja kehittämistyötä; kehottaa komissiota tukemaan tutkimuksen ja kehittämisen alaan kuuluvia sisäisiä ja ulkoisia toimia sekä edistämään innovointiverkostoja ja yhteistyötä esim. aloittelevien yritysten, vakiintuneiden yritystoiminnan harjoittajien, pk-yritysten ja korkeakoulujen välillä digitaalisessa ekosysteemissä; pyytää komissiota tutkimaan, miten voidaan maksimoida Horisontti 2020:n tutkimustuloksien siirtäminen markkinoille ja hyödyntäminen EU:n yrityksissä; pyytää komissiota lisäämään sellaisten Horisontti 2020:n tutkimushankkeiden määrää, joilla tuotetaan patenteja ja teollis- ja tekijänoikeuksia, ja raporttoimaan siitä;

25. painottaa, että on tärkeää suojata arkaluonteisia eurooppalaisia teknologioita ja taitotietoa, jotka muodostavat tulevan teollisen vahvuuden ja taloudellisen häiriönsietokyvyn perustan; korostaa potentiaalisia riskejä, jotka liittyvät strategisiin valtion ja teollisuuspolitiikan ohjaamiin suoriin ulkomaisiin sijoituksiin, joita erityisesti valtionyritykset toteuttavat fuusioiden ja yrityskauppojen välityksellä; korostaa, että suorien ulkomaisten investointien yhteydessä eräät ulkoiset sijoittajat ovat ilmaisseet kasvavaa kiinnostusta hankkia arkaluonteisia eurooppalaisia teknologioita sulautumisten ja yritysostojen kautta; pitää myönteisenä komission aloitetta, jossa tarkastellaan Yhdysvaltojen ulkomaisten investointien komitean (CFIUS) saamia kokemuksia; painottaa, että investointien yhtäläistä markkinoille pääsyä on valvottava laatomalla maailmanlaajuisia sääntöjä;

26. painottaa, että automaatioon, robotiikkaan, tekoälyn soveltamiseen tuotannossa ja eri alkuperää olevien teknisten komponenttien pitkälle menevään integrointiin liittyvä kehitys herättää uusia kysymyksiä, jotka koskevat tuotteiden ja tuotantolaitoksien vastuuvollisuutta; kehottaa komissiota selvittämään mahdollisimman pian autonomisesti toimivien järjestelmien turvallisuus- ja vastuuvollisuusmääräyksiä, testausolot mukaan luettuna;

27. toteaa, että avoimuus ja yhteenliitettävyys saattavat mahdollisesti vaikuttaa altistumiseen verkkohyökkäyksille, sabotaaseille, tietojen manipuloinnille tai teollisuusvakoilulle, ja korostaa tältä osin verkkoturvallisuutta koskevan EU:n yhteisen lähestymistavan merkitystä; toteaa, että on lisättävä tietoisuutta verkkoturvallisuuden parantamisesta; pitää verkkouhkien sietokykyä erittäin tärkeänä vastuualana yritysjohtajien sekä kansallisten ja EU:n teollisuus- ja turvallisuuspolitiikan päättäjien kannalta; toteaa, että tuottajat vastaavat turvallisuutta ja kyberturvallisuutta koskevien normien varmistamisesta saatavilla olevia uusimpia tekniikoita hyödyntäen sekä "secure by design"- ja "secure by default"-periaatteita noudattaen, mutta tästä tuottajavastuusta voidaan tietyissä oloissa ja tietyin edellytyksin poiketa; toteaa, että esineiden internetiä koskevat verkkoturvallisuusvaatimukset ja tietoturvastandardit, jotka perustuvat esimerkiksi RAMI4.0-viitearkkitehtuuriin ja ICS:ään, vahvistaisivat Euroopan verkkoturvallisuuden häiriönsietokykyä; toteaa, että Euroopan

Torstai 1. kesäkuuta 2017

standardointielimillä on erityinen rooli tässä, eikä niitä pitäisi syrjäyttää; pyytää Euroopan komissiota tutkimaan esineiden internetin verkkoturvallisuutta edistäviä eri malleja; pyytää kuitenkin julkisia elimiä toteuttamaan toimia, jotta verkkoturvallisuutta koskevat vaatimukset olisivat pakollisia julkisissa hankintamenettelyissä tietoteknisten laitteistojen ja esineiden internetiin liittyvien tuotteiden osalta; katsoo, että verkkoturvallisuutta koskevat tarkastukset ja pk-yrityksille annettavat neuvot, jotka koskevat niiden digitalisoituja teollisia tuotteita, ovat hyvin tärkeitä; katsoo, että EU:n jäsenvaltioiden välisellä parhaiden käytäntöjen vaihdolla voitaisiin helpottaa Euroopan verkkouhkien sietokykyä tältä osin;

28. katsoo, että olisi laadittava kriittistä infrastruktuuria ja sen digitaalista turvallisuutta koskevat yhteiset perusteet ja että EU:n verkko- ja tietoturvadirektiivi (NIS-direktiivi) on ensimmäinen vaihe verkko- ja tietoturvajärjestelmien korkean yhteisen tason saavuttamiseksi unionissa; kehottaa komissiota painostamaan jäsenvaltioita direktiivin yhdenmukaiseksi ja oikea-aikaiseksi saattamiseksi osaksi kansallisia lainsäädäntöjä; painottaa tarvetta vahvistaa roolia, joka NIS-direktiivissä tarkoitetuilla hallintoelimillä on ja joka liittyy luottamuksen lisäämiseen tulevaisuuden tekniikkaa kohtaan; toteaa, että olisi tunnustettava verkkohyökkäysten uhkaa seuraavien mekanismien ja tulevaisuuden näkymien kartoittamisen merkitys EU:n digitaalisen teollisuuden turvallisuuden kannalta siten, että erityisesti painotetaan pk-yritysten ja kuluttajien suojelua;

29. korostaa, että on kiinnitettävä erityistä huomiota kysymyksiin, jotka koskevat teollisen tai tuotantoon liittyvän tiedon keräämiseen ja saantiin; painottaa tässä yhteydessä, että on korostettava erityisesti periaatteita, jotka koskevat datasuvereniteettia, avointa ja standardoitua pääsyä ja tiedon saatavuutta sekä innovoinnin ja tuottavuuden, uusien palvelujen ja liiketoimintamallien sekä turvallisuustarkastuskelpoisuuden vahvistamista kuitenkin siten, että oikeudenmukainen kilpailu on mahdollista; korostaa, että tiedon omistajuuteen ja tiedonsaantiin liittyviä kysymyksiä koskevaa uutta sääntelyä on tarkasteltava hyvin huolellisesti ja sitä voidaan hyväksyä vasta kaikkien asiaankuuluvien sidosryhmien laajamittaisen kuulemisen jälkeen; toteaa, että innovointia ja työntekijöiden ja kuluttajien yksityisyyttä koskevia huolenaiheita on suojeltava turvattava ne yleisen tietosuojasetuksen mukaisesti; painottaa lisäksi, että olisi edistettävä tietojen luovuttamista ja saantia yhteisen edun nimissä ja tieteellisissä tarkoituksissa; ottaa tässä yhteydessä huomioon tietotaloutta koskevan komission ehdotuksen, jolla pyritään edistämään EU:n yhteisiä tietomarkkinoita; katsoo, että tietojärjestelmästä parhaillaan käytävässä keskustelussa on korostettava kahta keskeistä tekijää teknisten ratkaisujen kehittämisessä tietojen luotettavaksi määrittämiseksi ja vaihtamiseksi: yhtäältä oletusarvoisia sopimussääntöjä, ja toisaalta kohtuuttomuuden valvonnan toteuttamista yritysten välisissä sopimussuhteissa;

30. korostaa, että eurooppalainen pilvipalvelualoite sekä datan vapaata liikkuvuutta koskeva lainsäädäntöehdotus, jolla pyritään poistamaan datan sijaintia koskevat perusteettomat rajoitukset, voivat edelleen vauhdittaa Euroopan teollisuuden digitalisointiprosessia erityisesti pk- ja uusyritysten osalta sekä välttää unionin sisämarkkinoiden pirstaloituminen; kehottaa komissiota valvomaan eurooppalaisen pilvipalvelualoitteen hyväksymistä ja johdonmukaista täytäntöönpanoa, jotta mahdollistetaan nopea, luotettava ja saumaton datavirta ja datan käyttö; muistuttaa komissiota sen tiedonannossaan antamasta sitoumuksesta esittää datan vapaata liikkuvuutta unionissa koskeva lainsäädäntöehdotus, jotta voidaan poistaa kansallisiin lakeihin tai asetuksiin perustuvat aiheettomat sijaintipaikkavaatimukset tai ehkäistä niitä;

31. katsoo ehdottomasti, että erityisesti liikennealalla avoin data, massadata ja data-analytiikka ovat edelleen keskeisiä elementtejä, joiden avulla voidaan saada digitaalisista sisämarkkinoista täysi hyöty ja edistää innovointia; pitää valitettavana, että datan kulun helpottamista koskevat aloitteet ovat edelleen hajanaisia; korostaa, että erityisesti omistajuuden ja vastuun osalta tarvitaan lisää oikeusvarmuutta yksityisyyden ja tietosuojan täyden kunnioittamisen pohjalta;

32. ottaa huomioon alakohtaista tietojenhakua koskevat teollisuuden digitalisoinnin sekä hallinnointia koskevat julkisten ja osittain julkisten elinten ja markkinatoimijoiden mahdollisuudet;

33. korostaa arkkitehtuurin avoimuuden roolia digitaalisten komponenttien suunnitteluperiaatteena;

34. katsoo, että teknistä tietämystä on suojeltava teollisuuden digitaalisten komponenttien vaihdossa ja yhdistämisessä ja samalla mahdollistettava entistä parempi yhteentoimivuus ja päästä päähän -yhteenliitettävyy;

Torstai 1. kesäkuuta 2017

35. korostaa, että Euroopan johtoasema teollisuuden digitalisoinnissa edellyttää vahvaa standardointistrategiaa, jota koordinoidaan jäsenvaltioiden ja komission kanssa, digitaalisen alan yhteentoimivuus mukaan luettuna; korostaa Euroopan standardointielinten merkitystä ja ainutlaatuista kokoonpanoa, yhteiskunnalliset sidosryhmät ja pk-yritykset integroiva osallistava ja konsensusperustainen lähestymistapa mukaan luettuna; kehottaa komissiota edistämään avoimien standardien kehittämistä ja pitää tervetulleena komission aikomusta varmistaa standardien soveltamisen kannalta olennaisten patenttien saatavuus ja niiden tehokas lisensointi oikeudenmukaisin, kohtuullisin ja syrjimättömin ehdoin sekä toteaa, että tämä on olennaisen tärkeää, jotta edistetään innovointia sekä tutkimusta ja kehittämistä EU:ssa; katsoo, että kiertotalous voisi olla merkittävässä asemassa edistettäessä tietovirtojen yhdenmukaista standardointia teollisuuden arvoketjujen varrella; kehottaa noudattamaan koordinoitua EU:n lähestymistapaa eurooppalaisten standardiorganisaatioiden eli CEN:n, Cenelec:n ja ETSIn välityksellä kansainvälisiin foorumeihin ja yhteenliittymiin; katsoo, että on toivottavaa pyrkiä maailmanlaajuisiin ja yleisiin standardeihin, mutta korostaa myös halukkuutta jatkaa EU:n standardien täytäntöönpanoa, jos standardointifoorumeilla tehty kansainvälinen yhteistyö ei edistyisi rakentavalla tavalla; pitää yhteentoimivuutta tarpeellisenä erityisesti esineiden internetin alalla, jotta varmistetaan, että uusien teknologioiden kehittäminen tarjoaa lisämahdollisuuksia kuluttajille, joiden ei pitäisi olla pakko käyttää vain tiettyjä palveluntarjoajia;

36. painottaa, että digitalisointialaan liittyvät kaupan esteet vaikeuttavat EU:n teollisuuden kansainvälistä toimintaa ja heikentävät EU:n kilpailukykyä; katsoo, että EU:n ja kolmansien maiden välisillä kauppasopimuksilla voidaan merkittävässä määrin edistää yhteisten kansainvälisten sääntöjen käyttöönottoa tietosuojan, tietovirtojen, tietojen käytön ja standardoinnin aloilla;

Sosiaalinen ulottuvuus: taidot, koulutus ja sosiaalinen innovointi

37. katsoo, että on toteutettava merkittäviä toimia koulutuksen, verotuksen ja sosiaaliturvajärjestelmien alalla, jotta sisällytetään kehitysvaikutukset EU:n sosiaalisiin ja taloudellisiin malleihin; korostaa, että teollisuuden digitalisoitumiskehityksellä on huomattava yhteiskunnallinen vaikutus työllisyydestä, työoloista ja työntekijöiden oikeuksista aina koulutukseen ja taitoihin, sähköiseen terveydenhuoltoon, ympäristöön ja kestäväan kehitykseen; painottaa tarvetta varmistaa, että muutoksen yhteydessä pyritään turvallisuuteen; kehottaa komissiota arvioimaan ja selvittämään asianmukaisesti teollisuuden digitalisoinnin sosiaalisia vaikutuksia ja ehdottamaan soveltuville osin lisätoimien toteuttamista, joilla torjutaan digitaalista kuilua ja edistetään osallistavaa digitaalitaloutta samalla kun Euroopan kilpailukykyä tehostetaan;

38. muistuttaa, että Euroopan unionin tuomioistuin on määritellyt ”työntekijän” käsitteen käyttäen pohjana tiettyjen ehtojen mukaisesti määritettyä työsuhdetta niin, että huomioon otetaan esimerkiksi alisteisuus, palkka ja työn laatu⁽¹⁾; vaatii oikeusvarmuutta työsuhteen määritelmälle digitaalisilla työmarkkinoilla, jotta varmistetaan työ- ja sosiaalilainsäädännön noudattaminen; toteaa, että kaikki internet-sovelluksiin perustuvassa taloudessa työskentelevät työntekijät ovat olosuhteista riippuen joko työntekijöitä tai itsenäisiä ammatinharjoittajia ja heidät olisi luokiteltava sellaisiksi sopimustilanteesta riippumatta;

39. korostaa, että digitaalisessa yhteiskunnassa koulutus ja elinikäinen oppiminen ovat sosiaalisen yhteenkuuluvuuden perusta; korostaa, että Eurooppa joutuu kohtaamaan tätä koskevan digitaalisen kuilun; kehottaa panemaan täytäntöön taitotakuun työmarkkinaosapuolien kuulemisen jälkeen ja niiden osallisuudella, ja kehottaa jäsenvaltioita löytämään keinoja kansalaisten tarpeisiin, jotka koskevat jatkuvaa (uudelleen)koulutusta, täydennyskoulutusta ja elinikäistä oppimista, joilla varmistetaan sujuva siirtyminen älytalouteen; korostaa, että tärkeää varmistaa, että digitaalisia taitoja edistetään ja ne tunnustetaan näillä aloilla ja monitaitoisuuden kehittämiseen tähtäävän uuden suuntauksen kehyksessä; toteaa, että työnantajien olisi käytettävä Euroopan sosiaalirahastoa kyseiseen koulutukseen ja edistämään digitaalisen välineistön käyttöä, jolla mahdollistetaan taitojen päivittäminen yhteistyössä teollisuuden ja työmarkkinaosapuolien kanssa; suhtautuu myönteisesti opetusaineiston ja alakohtaisen opintosuunnitelman laatimiseen; pyytää komissiota tutkimaan vaihtoehtoja sertifiointijärjestelmän laatimiseksi digitaalisten taitojen jatkokoulutusta varten;

40. korostaa, että koulutukseen on sisällytettävä digitaaliset taidot ja että tämä on sisällytettävä kansallisiin opinto-ohjelmiin; toteaa, että tavoitteen saavuttamiseksi olisi jatkettava Euroopan verkko- ja tietoturvaviraston (ENISA) tukemien aloitteiden kehittämistä, kuten esimerkiksi Euroopan kyberturvallisuuskuukausi ja Euroopan kyberturvallisuushaaste; painottaa digitaalisiin taitoihin erikoistuneen opettajainkoulutuksen merkitystä sekä digitaalisten taitojen opettamista kaikille lapsille; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että kaikissa kouluissa on wi-fi ja ajanmukaiset tieto- ja viestintäteknikan oppimateriaalit; toteaa, että koodaus on myös merkittävässä asemassa; kehottaa vaihtamaan parhaita

⁽¹⁾ Ks. Euroopan unionin tuomioistuimen asia C-596/12, 17 kohta, ja asia C-232/09, 39 kohta.

Torstai 1. kesäkuuta 2017

käytäntöjä EU:n jäsenvaltioiden välillä, jotta hyödynnetään vakiintuneista käytännöistä, kuten Fit4Coding-ohjelmasta, digital academy -aloitteista, verkko-opinto-ohjelmista ja Webforce3:n kaltaisista koodikouluista, saatuja kokemuksia; pyytää komissiota edistämään digitaalisten taitojen testauksen sisällyttämistä IGCU/Pisa-tutkimuksiin, jotta mahdollistetaan EU:n jäsenvaltioiden välinen kilpailu ja vertailu; kehottaa jäsenvaltioita suunnittelemaan yhteistyössä komission kanssa monialaisia opinto-ohjelmia, joissa pyritään yhdistämään eri aloihin liittyviä valmiuksia, kuten tietotekniikka ja liikkeenjohto tai insinööritaito ja datatiede; painottaa, että kaikissa jäsenvaltioissa olisi kehitettävä digitaalisia taitoja koskevia kattavia kansallisia strategioita ja niihin kuuluvia tavoitteita, kuten komissio on kehottanut niitä tekemään; korostaa, että työmarkkinaosapuolet ja muut sidosryhmät voivat osallistua keskeisessä asemassa näiden strategioiden kehittämiseen ja täytäntöön panemiseen; toteaa, että toistaiseksi vain puolessa EU:n jäsenvaltioista on perustettu digitaalisia työpaikkoja koskevia kansallisia koalitioita; painottaa, että digitaalitaitoja ja työpaikkoja edistävän koalition toimintaa tukevalla erityisellä budjettikohdalla vahvistettaisiin tiedon levittämistä ja lisätoimien toteuttamista;

41. korostaa, että on tärkeää investoida ammatillisen koulutuksen sekä käsityöalan digitalisointiin; painottaa, että digitaaliset taidot on yhdistettävä insinööritaitoihin sekä luonnontieteiden, teknologian, insinööritieteiden ja matematiikan opetukseen, ja painottaa pehmeiden taitojen, kuten viestinnän, ryhmäkoordinaation ja monialaisen ajattelun edistämistä;

42. pyytää sisällyttämään sukupuolinäkökulman kaikkiin digitaalisiin aloitteisiin ja varmistamaan, että meneillään oleva digitalisointikehitys edistää myös sukupuolten välistä tasa-arvoa; painottaa tarvetta torjua sukupuolten välistä merkittävää kuluu tieto- ja viestintätekniikan alalla, sillä se on keskeisessä asemassa EU:n pitkän aikavälin kasvun ja vaurauden kannalta;

43. toteaa, että digitalisointi tarjoaa mahdollisuuksia sosiaalipalvelujen ja muiden julkisten palvelujen saatavuuden suhteen sekä vammaisten henkilöiden ja liikkumisrajoitteisten henkilöiden työmarkkinoille osallistamisen suhteen; pitää tässä yhteydessä etätyöskentelyä erittäin tärkeänä;

44. toteaa, että kuten Europeana-aloite osoittaa, eurooppalaisten teosten digitalisointi tarjoaa merkittävän mahdollisuuden niiden saavutettavuuden, jakelun ja edistämisen tehostamiselle ja että digitaalialan innovaatiot voivat olla käänteentekeviä siinä, miten kulttuurihyödykkeet asetetaan esille tai miten niihin tutustutaan; painottaa, että on tärkeää edistää erityisesti 3D-teknologian käyttöä tuhottua kulttuuriesineistöä ja -perintöä koskevan tiedon keräämiseen ja kyseisen aineiston ennallistamiseen; painottaa, että Euroopan kulttuuriperinnön digitalisointia, säilyttämistä ja sähköistä saatavuutta varten on taattava rahoitus;

45. pitää valitettavana, että historiaan ja kulttuuriin liittyvät kohteet eivät usein ole esteettömiä vammaisille henkilöille, ja korostaa, että vahva digitaalinen kulttuurialusta tarjoaa mahdollisuuksia parantaa osallistumista ja lisätä kulttuuristen kokemusten, kohteiden ja esineiden saavutettavuutta kaikkialla Euroopassa maantieteellisestä sijainnista riippumatta;

46. kannustaa avustavan teknologian tutkimukseen ja kehittämiseen, koska kyseistä teknologiaa ja sen myötä syntyneitä uusia teollisia tuotteita voitaisiin käyttää vammaisten henkilöiden osallistamiseen.

47. suosittelee toteuttamaan säännöllisen parhaiden käytäntöjen vaihdon, kahden vuoden välein edistymistä koskevan arvioinnin ja laatimaan teollisuuden digitalisointia koskevia suosituksia;

o

o o

48. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioille.

Torstai 1. kesäkuuta 2017

P8_TA(2017)0241

Uusi kehityspolitiikkaa koskeva eurooppalainen konsensus – meidän maailmamme, meidän ihmisarvomme, meidän tulevaisuutemme

Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. kesäkuuta 2017 parlamentin, neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien ja komission yhteisestä julkilausumasta ”Uusi kehityspolitiikkaa koskeva eurooppalainen konsensus – meidän maailmamme, meidän ihmisarvomme, meidän tulevaisuutemme” (2017/2586(RSP))

(2018/C 307/27)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ulkoasianneuvoston (kehitysasiat), komission ja Euroopan parlamentin sopimuksen uudesta kehityspolitiikkaa koskevasta eurooppalaisesta konsensuksesta – meidän maailmamme, meidän ihmisarvomme, meidän tulevaisuutemme ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen joulukuulta 2005 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 21 artiklan ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 208 artiklan,
- ottaa huomioon kestävän kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelman (”Muuttakaamme maailmamme”), joka hyväksyttiin YK:n kestävän kehityksen huippukokouksessa New Yorkissa 25. syyskuuta 2015,
- ottaa huomioon kesäkuussa 2016 julkaistun Euroopan unionin ulko- ja turvallisuuspoliittisen globaalistrategian,
- ottaa huomioon 22. marraskuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Ehdotus uudeksi kehityspolitiikkaa koskevaksi eurooppalaiseksi konsensukseksi – meidän maailmamme, meidän ihmisarvomme, meidän tulevaisuutemme” COM(2016)0740,
- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa, erityisesti 22. marraskuuta 2016 antamansa päätöslauselman kehitysyhteistyön tehokkuuden parantamisesta ⁽³⁾ ja 14. helmikuuta 2017 antamansa päätöslauselman kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen uudelleentarkastelusta ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan 2 kohdan,

1. on tyytyväinen komission ehdotukseen tarkistaa vuoden 2005 kehityspolitiikkaa koskevaa eurooppalaista konsensusta, jotta voidaan ottaa huomioon uusi globaali kehityskonteksti Agenda 2030:n ja kestään kehityksen tavoitteiden hyväksymisen jälkeen sekä muutokset EU:n oikeudellisessa ja institutionaalisessa rakenteessa Lissabonin sopimuksen hyväksymisen myötä;

2. korostaa kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen tärkeyttä keskeisenä strategia-asiakirjana, joka luo Euroopan unionille ja sen jäsenvaltioille yhteisen näkemyksen, yhteiset arvot sekä periaatteet Agenda 2030:n täytäntöönpanoa varten niiden kehitysyhteistyöpolitiikassa;

3. on tyytyväinen siihen, että uudessa konsensuksessa tunnustetaan selvästi, että EU:n kehityspolitiikan päätavoitteena on köyhyyden vähentäminen ja lopulta sen poistaminen SEUT:n 208 artiklan mukaisesti; toteaa, että tämä olisi toteutettava noudattaen täysin tehokkaan kehitysyhteistyön periaatteita: kehitysyhteistyön painopisteiden omistajuus kehitysmaissa, keskittyminen tuloksiin, osallistavat kumppanuudet sekä avoimuus ja vastuuvellisuus;

⁽¹⁾ Ks. neuvoston asiakirja 9459/2017.

⁽²⁾ EUVL C 46, 24.2.2006, s. 1.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0437.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0026.

Torstai 1. kesäkuuta 2017

4. edellyttää vastuumekanismeja kestäväen kehityksen tavoitteiden sekä tavoitteen, jonka mukaan 0,7 prosenttia BKT:stä kohdennetaan viralliseen kehitysapuun, saavuttamista ja valvontaa varten; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita esittämään aikataulun näiden päämäärien ja tavoitteiden asteittaiselle saavuttamiselle sekä raportoimaan edistymisestä vuosittain Euroopan parlamentille;
 5. hyväksyy parlamentin, neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien ja komission yhteisen julkilausuman uudesta kehityspolitiikkaa koskevasta eurooppalaisesta konsensuksesta – meidän maailmamme, meidän ihmisarvomme, meidän tulevaisuutemme;
 6. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja Euroopan ulkosuhdehallinnolle.
-

Torstai 1. kesäkuuta 2017

P8_TA(2017)0242

Selviytymiskyky EU:n ulkoisen toiminnan strategisena prioriteettina**Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. kesäkuuta 2017 selviytymiskyvystä EU:n ulkoisten toimien strategisena prioriteettina (2017/2594(RSP))**

(2018/C 307/28)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 21 artiklan ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 208, 210 ja 214 artiklan,
- ottaa huomioon kesäkuussa 2016 julkaistun EU:n ulko- ja turvallisuuspoliittisen globaalistrategian,
- ottaa huomioon 3. lokakuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”EU:n lähestymistapa: selviytymiskyvyn kehittäminen hyödyntämällä ruokaturvakriiseistä saatuja kokemuksia (COM(2012)0586) ja 19. kesäkuuta 2013 annetun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Action plan for resilience in crisis-prone countries 2013–2020” (kriisialttiiden maiden selviytymiskykyä koskeva toimintasuunnitelma 2013–2020) (SWD(2013)0227),
- ottaa huomioon selviytymiskykyä koskevasta EU:n lähestymistavasta 28. toukokuuta 2013 annetut neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen 25. syyskuuta 2015 antaman päätöslauselman A/RES/70/1 kestävän kehityksen toimintaohjelmasta: ”Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development”,
- ottaa huomioon osapuolikonferenssin tekemän Pariisin ilmastopöytäkirjan voimaantuloa koskevan päätöksen 1/CP.21,
- ottaa huomioon katastrofiriskien vähentämistä koskevan Sendain kehityksen 2015–2030, joka hyväksyttiin Sendaissa, Japanissa 14.–18. maaliskuuta 2015 järjestetyssä katastrofiriskien vähentämistä käsitelleessä kolmannessa YK:n maailmankonferenssissa,
- ottaa huomioon 16. kesäkuuta 2016 annetun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Action Plan on the Sendai Framework for Disaster Risk Reduction 2015–2030: A disaster risk-informed approach for all EU policies” (katastrofiriskien vähentämistä koskevan Sendain kehityksen toimintasuunnitelma 2015–2030) (SWD(2016)0205),
- ottaa huomioon 23. elokuuta 2016 annetun Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerin kertomuksen maailman humanitaarisen avun huippukokouksen tuloksista (A/71/353),
- ottaa huomioon 26. huhtikuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Ihmisarvoinen elämä: apuriippuvuudesta omaehtoiseen selviytymiseen” (COM(2016)0234),
- ottaa huomioon aikaisemmat päätöslauselmansa, erityisesti 11. joulukuuta 2013 antamansa päätöslauselman EU:n lähestymistavasta kehitysmaiden selviytymiskyvyn kehittämiseen ja katastrofiriskien vähentämiseen hyödyntämällä ruokaturvakriiseistä saatuja kokemuksia⁽¹⁾, 16. joulukuuta 2015 antamansa päätöslauselman valmistautumisesta maailman humanitaarisen avun huippukokoukseen: humanitaarisen avun haasteet ja mahdollisuudet⁽²⁾ ja 14. helmikuuta 2017 antamansa päätöslauselman kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen uudelleentarkastelusta⁽³⁾,
- ottaa huomioon komissiolle esitetyn kysymyksen selviytymiskyvystä EU:n ulkoisen toiminnan strategisena painopistealana (O-000033/2017 – B8-0313/2017),

⁽¹⁾ EUVL C 468, 15.12.2016, s. 120.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2015)0459.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0026.

Torstai 1. kesäkuuta 2017

- ottaa huomioon kehitysvaliokunnan päätöslauselmaesityksen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 128 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 2 kohdan,
- A. toteaa, että Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) mukaan 1,6 miljardia ihmistä asuu 56:ssa hauraaksi luokitellussa maassa ⁽¹⁾; ottaa huomioon, että syyt epävakauteen ovat pääasiassa ihmisen toimintaan liittyviä; ottaa huomioon, että epävakaus lisää väestön haavoittuvuutta, mikä johtuu monista eri tekijöistä, kuten konflikteista ja turvattomuudesta, terveydenhuollon huonosta saatavuudesta, pakkomuutosta, äärimmäisestä köyhyydestä, eriarvoisuudesta, puutteellisesta ruokaturvasta, talouden sokeista, huonosta hallinnosta ja heikoista instituutioista, korruptiosta ja rankaisemattomuudesta sekä ilmastonmuutoksen vaikutuksesta voimistuneista luonnonkatastrofeista; katsoo, että selviytymiskyvyn parantaminen on erityisen tärkeää epävakaisissa tilanteissa, jotka OECD määrittää käyttäen viittä erilaista toisiinsa liittyvää ulottuvuutta eli taloudellista, ympäristöön liittyvää, poliittista, turvallisuuteen liittyvää ja yhteiskunnallista ulottuvuutta;
- B. ottaa huomioon, että selviytymiskyvyn käsitettä on käytetty EU:n ja muiden kansainvälisten järjestöjen politiikassa jo vuosien ajan ja että vaikuttaa siltä, että se on laajentumassa; ottaa huomioon, että vuonna 2013 annetuissa selviytymiskykyä koskevissa neuvoston päätelmissä ”selviytymiskyvyllä tarkoitetaan tässä yhteydessä henkilöiden, kotitalouksien, yhteisöjen, maiden tai alueiden kykyä varautua stressitilanteisiin ja häiriöihin, selviytyä niistä, sopeutua niihin ja toipua niistä nopeasti vaarantamatta pitkän aikavälin kehitysnäkymiä”;
- C. ottaa huomioon, että EU:n ulko- ja turvallisuuspoliittisessa globaalistrategiassa todetaan, että ”valtioiden ja yhteiskuntien selviytymiskyky itäisessä ja eteläisessä naapurustossamme” on yksi EU:n ulkoisen toiminnan viidestä painopistealasta, ja selviytymiskyky määritetään valtioiden ja yhteiskuntien uudistumiskyvyksi, jotta ne kykenisivät sietämään sisäisiä ja ulkoisia kriisejä ja toipumaan niistä”; toteaa, että EU:n ulko- ja turvallisuuspoliittisessa globaalistrategiassa vakuutetaan, että ”selviytymiskykyisen valtion ytimessä on selviytymiskykyinen yhteiskunta, jolle on ominaista demokratia, luottamus instituutioihin ja kestävä kehitys”;
- D. ottaa huomioon, että EU:n ulko- ja turvallisuuspoliittisessa globaalistrategiassa todetaan myös, että EU aikoo omaksua yhtenäisen lähestymistavan sen humanitaariseen politiikkaan sekä kehitys-, muuttoliike-, kauppa-, investointi-, infrastruktuuri-, koulutus, terveys- ja tutkimuspolitiikkaan ja että se aikoo muun muassa harjoittaa räätälöityä politiikkaa, jolla tuetaan osallistavaa ja vastuuvollista hallintoa, edistetään ihmisoikeuksia, lähestytään oikeus-, turvallisuus- ja puolustusalan uudistusta paikallisen sitoutumisen ja oikeuksien pohjalta, tuetaan hauraita valtioita, torjutaan köyhyyttä ja eriarvoisuutta ja edistetään kestävä kehitystä, syvennetään suhteita kansalaisyhteiskuntaan, edistetään energia- ja ympäristöalan uudistuspolitiikkaa ja tuetaan elintarviketuotantoa ja vedenkäyttöä koskevien kestävien toimien toteuttamista;
- E. katsoo, että EU:n ulkoisessa toiminnassa tarvitaan monitahoista lähestymistapaa selviytymiskykyyn nähden ja että tätä voidaan edistää lisäämällä kehityspolitiikan johdonmukaisuuden periaatteen mukaisesti erityisesti kehitysapua ja tarvittaessa humanitaarista apua yhdessä ympäristöön liittyvien toimintapolitiikkojen kanssa ja painottaen selkeästi haavoittuvuuden ja katastrofiriskin vähentämistä keskeisinä humanitaaristen tarpeiden vähentämiskeinoina; toteaa, että EU:n ulkopolitiikka toimii myös keskeisessä roolissa selviytymiskyvyn parantamisen kannalta erityisesti edistämällä kestävä kehitystä, ihmisoikeuksia ja poliittista vuoropuhelua sekä varhaisvaroitusjärjestelmiä ja toteuttamalla toimia, joilla estetään sosiaalisia ja taloudellisia sokkeja kuten nälänhätää, eriarvoisuuden kasvamista, ihmisoikeusloukkauksia ja väkivaltaisia konflikteja sekä tarvittaessa ratkaistaan niitä;
- F. katsoo, että EU:n olisi edistettävä integroitua suhtautumista ulkoiseen toimintaan ja kasvatettava samalla panostaan kestäväan kehitykseen sekä tunnustettava kunkin toimintapolitiikan tehtävät ja tavoitteet sellaisina kuin ne on tunnustettu perussopimuksissa; katsoo, että tämä on erityisen tärkeää kriisitilanteissa ja EU:n humanitaarisissa toimita, joita ei voida pitää kriisinhallintavälineinä ja joita on kaikilta osin ohjattava humanitaarisen avun periaatteiden mukaisesti sellaisina kuin ne ilmenevät humanitaarista apua koskevassa eurooppalaisessa konsensuksessa ja joiden tavoitteena olisi oltava johdonmukainen, tehokas ja korkealaatuinen humanitaarinen apu; katsoo, että EU:n olisi jatkettava toimiaan sen edistämiseksi, että kaikki konfliktin osapuolet kunnioittavat ihmisoikeuksia ja kansainvälistä humanitaarista oikeutta;

⁽¹⁾ OECD (2016), States of Fragility 2016: Understanding violence, OECD publishing, Pariisi.

Torstai 1. kesäkuuta 2017

- G. toteaa, että humanitaarisessa toiminnassa olisi noudatettava kansainvälisesti tunnustettuja standardeja ja periaatteita sellaisina kuin ne on kiteytetty katastrofiapua koskevilla Punaisen Ristin ja Punaisen Puolikuun kansainvälisen liikkeen ja kansalaisjärjestöjen ohjeissa (Code of Conduct for the International Red Cross and Red Crescent Movement and Non-governmental Organisations in Disaster Relief) ja sisällytetty pitkälti humanitaariseen peruskirjaan (Humanitarian Charter);
- H. toteaa, että selviytymiskyvyn edistämistä on pidettävä pitkän aikavälin toimena, joka on osa kestävästä kehityksestä – kehitys on kestävä ainoastaan silloin, kun se kestää sokkeja, paineita ja muutosta; katsoo, että selviytymiskyvyn edistämisen, joka on osa EU:n ulkopoliittista ja kehitysyhteistyöohjelmia, on oltava sidoksissa taustayhteyteen, ja sillä on pyrittävä osaltaan vahvistamaan kansallisia selviytymiskykystrategioita, joista vastaavat kumppanimaiden hallitukset, jotka ovat samanaikaisesti vastuuvollisia kansalaisilleen;
- I. ottaa huomioon, että riskien ymmärtäminen, riskienhallinnan vahvistaminen ja investoiminen varhaisvaroitusjärjestelmään ja varhaisen reagoinnin järjestelmään, ennaltaehkäisyyn ja katastrofiriskin vähentämiseen Sendain kehityksen painopistealoiden mukaisesti ovat olennaisen tärkeitä selviytymiskyvyn saavuttamisen kannalta ja näin ollen myös kestävästä kehityksestä tavoitteiden saavuttamisen kannalta;
- J. katsoo, että ihmisiin keskittymisen olisi edelleen oltava keskeisessä asemassa selviytymiskykyä koskevassa EU:n lähestymistavassa, mukaan lukien mahdollisuuksien mukaan työskentely eri elinten kanssa ja valmiuksien kehittäminen tämän keskittymisen tukemiseksi kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla sekä kansalaisjärjestöjen ja paikallisyhteisöjen keskeisen aseman tunnustaminen ja sen tukeminen;
- K. toteaa, että luonnonkatastrofit ja ihmisen aiheuttamat katastrofit vaikuttavat eri tavalla naisiin, tyttöihin, poikiin ja miehiin, sillä sukupuoleen perustuva eriarvoisuus pahentaa hermopaineiden ja sokkien vaikutusta sekä hankaloittaa kestävästä kehityksestä;
- L. ottaa huomioon, että naiset ja tytöt kärsivät kriiseissä ja konflikteissa eniten; ottaa huomioon, että naiset ja tytöt altistuvat suhteettomasti riskeille ja heillä on suurempi vaara menettää elinkeinonsa, turvallisuutensa ja jopa henkensä katastrofien aikana ja niiden jälkeen; ottaa huomioon, että naisiin ja tyttöihin kohdistuu siirtymään joutumisen ja tavallisten suoja- ja tukirakenteiden hajoamisen seurauksena suurempia riskejä kuin muihin; ottaa huomioon, että raiskausten, seksuaalisen hyväksikäytön ja vaarallisen toiminnan todennäköisyys kriisien yhteydessä lisää merkittävästi ei-toivottuja raskauksia, sukupuolitauteja ja lisääntymisraskautta liittyviä ongelmia;
- M. toteaa, että naisten voimaannuttaminen on ratkaisevan tärkeää selviytymiskyvyn edistämiseksi; katsoo, että jotta ohjelmat olisivat tehokkaita, kattavia ja kestäviä, niiden on kehitettävä ja vahvistettava selviytymiskykyä ja niihin on otettava mukaan naisia ja niissä on keskityttävä erityiskykyihin ja selviytymismekanismeihin;
- N. toteaa, että perhe on tärkeä instituutio yksilöiden ja yhteiskuntien sosiaaliseen ja taloudelliseen voimaannuttamiseen liittyvien keskeisten tuotanto-, kulutus-, lisääntymis- ja kartuttamistoimintojen suorittamisen kannalta; toteaa, että perheet ja niiden jäsenet rakentavat hoivatukijärjestelmiä ja että niiden selviytymiskykyinen käyttäytyminen voi ilmetä siten, että optimismin, neuvokkuuden ja määrätietoisuuden normaali kehittyminen jatkuu vastoinkäymisistä huolimatta; toteaa, että nämä vahvuudet ja resurssit tekevät ihmisistä kykeneviä vastaamaan menestyksellisesti kriiseihin ja haasteisiin;
- O. katsoo, että selviytymiskykyä koskevassa EU:n ulkoisen toiminnan lähestymistavassa olisi kiinnitettävä erityistä huomiota väestön haavoittuvimmassa asemassa olevien osien tarpeisiin, kuten kaikkein köyhimpien, vähemmistöjen, pakkosiirretyn väestön, naisten, lasten, maahanmuuttajien, hiv-tartunnan saaneiden henkilöiden, hlbt-henkilöiden, vammaisten ja ikääntyneiden ihmisten tarpeisiin;
1. suhtautuu myönteisesti siihen, että EU:n ulko- ja turvallisuuspoliittisessa globaalistrategiassa tunnustetaan selviytymiskyvyn edistämisen merkitys siten, että se on asetettu EU:n ulkoisen toiminnan strategiseksi painopistealaksi; pitää myönteisenä, että suuremman poliittisen, diplomaattisen ja turvallisuuteen liittyvän huomion kiinnittäminen selviytymiskyvyn lisäämiseen voi vaikuttaa kumppanimaissa myönteisellä tavalla, mutta korostaa, että selviytymiskykyä ei voida tyypistää pelkästään näihin ulottuvuuksiin;
 2. muistuttaa, että EU:n jäsenvaltioiden on noudatettava julkista kehitysapua koskevia sitoumuksiaan ja vahvistettava strategiansa ja suunnitteluprosessiensa avulla selviytymiskykyä kehitysavun ja humanitaarisen avun yhteydessä; korostaa tässä yhteydessä OECD:n selviytymiskykyjärjestelmien analysointikehyksen merkitystä, sillä se auttaa muuttamaan strategiat tehokkaammiksi monialaisiksi ja moniulotteisiksi ohjelmasuunnitelmiksi;

Torstai 1. kesäkuuta 2017

3. katsoo, että EU:n nykyinen selviytymiskykyä koskeva kanta, mukaan luettuna kriisien ja haavoittuvuuden taustalla oleviin syihin puuttumista koskevat sitoumukset, joka on vahvistettu vuonna 2012 annetussa komission tiedonannossa ja vuonna 2013 annetuissa neuvoston päätelmissä, on pohjimmiltaan edelleen pätevä ja sitä olisi jatkettava, mutta tunnustaa samalla tarpeen sisällyttää uuteen yhteiseen tiedonantoon kokemukset, joita on saatu politiikan täytäntöönpanosta; ihmettelee, miten tiedonannossa otetaan huomioon arviointien elementtejä, kun merkittävä arviointi on määrä toteuttaa vasta vuonna 2018; katsoo, että selviytymiskykyä koskeva toimintasuunnitelma vuosiksi 2013–2020 olisi pantava kaikilta osin täytäntöön;
4. painottaa selviytymiskyvyn moniulotteista – inhimillistä, taloudellista, ympäristöön liittyvää, poliittista, turvallisuuteen liittyvää ja yhteiskunnallista – luonnetta ja suhtautuu myönteisesti siihen, että käsitteen merkitys on kasvamassa EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikan, kehitysyhteistyön ja humanitaarisen avun aloilla; korostaa, että on kunnioitettava kunkin politiikanalaneliä toimivaltuuksia ja tavoitteita lisäten samalla poliitikkojen välistä yhtenäisyyttä kestäväen kehityksen suuntaan; muistuttaa, että on tärkeää taata kehityspolitiikan johdonmukaisuuden periaatteen toteutuminen kaikissa EU:n ulkoisissa toimissa varmistamalla, että EU:n politiikat eivät vaaranna kehitysmaiden ponnisteluja kestäväen kehityksen tavoitteiden saavuttamiseksi;
5. painottaa humanitaarisen avun erityisasemaa, koska sen on oltava yksinomaan tarveperusteista ja sen täytäntöönpanossa on osoitettava äärimmäistä kunnioitusta inhimillisyyden, neutraaliuden, puolueettomuuden ja riippumattomuuden humanitaarisia perusperiaatteita sekä Geneven sopimuksissa ja niiden lisäpöytäkirjoissa vahvistettuja ihmisoikeuksia kohtaan; korostaa, että humanitaaristen periaatteiden kunnioittaminen on olennaisen tärkeää, jotta saavutetaan hädänalainen väestö ja suojellaan humanitaarisia toimijoita;
6. suhtautuu myönteisesti siihen, että EU:n ja jäsenvaltioiden antamaan humanitaariseen apuun ei pitäisi soveltaa muiden kumppaniavunantajien asettamia rajoituksia, jotka koskevat välttämätöntä sairaanhoitoa, mukaan lukien mahdollisuus turvalliseen raskaudenkeskeytykseen silloin kun nainen tai tyttö on joutunut raiskauksen uhriksi aseellisessa konfliktissa, vaan sen sijaan olisi noudatettava kansainvälistä humanitaarista lainsäädäntöä;
7. korostaa, että selviytymiskyvyn kehittäminen kumppanimaisissa on pitkäaikainen prosessi, joka on tästä syystä sisällytettävä kehitysyhteistyöohjelmiin, joihin sisällytetään haavoittuvimmassa asemassa olevat väestönosat, ja rahoitus-sitoumuksiin; painottaa, että tämä olisi tunnustettava uudessa yhteisessä tiedonannossa ja että siinä olisi tuettava selviytymiskyvyn edistämistä kumppanimaiden ja erityisesti hauraiden valtioiden kestäväen kehityksen strategioiden olennaisena tekijänä; toteaa, että näiden strategioiden on oltava kontekstisidonnaisia ja vastattava kansainvälisesti sovit-tuja kehitysyhteistyön tuloksellisuutta koskevia periaatteita kuten tukea vastaanottavien kumppanimaiden oma sitoutuminen kehitysyhteistyön painopisteisiin (mukaan luettuna yhteensovittaminen kansallisten kehitysstrategioiden kanssa), keskittyminen tuloksiin, osallistavat kumppanuudet sekä avoimuus ja vastuuvollisuus; korostaa tässä yhteydessä Euroopan parlamentin, kansallisten parlamenttien sekä kansalaisyhteiskunnan tärkeää seuranta- ja valvontaroolia;
8. kehottaa komissiota liittämään selviytymiskyvyn ja sen moniulotteisuuden keskeisenä elementtinä kehitysmaiden kanssa käymäänsä poliittiseen vuoropuheluun;
9. korostaa EU:n humanitaarisen avun ja kehitysavun selviytymiskykyyn liittyviä toimia koskevan yhteisen ohjelmasuunnittelun yleistä merkitystä mahdollisimman suuren täydentävyyden varmistamisessa, avun pirstoutumisen vähentämisessä sekä sen varmistamisessa, että lyhyen aikavälin toimenpiteillä luodaan perusta keskipitkän ja pitkän aikavälin toimenpiteille;
10. korostaa, että on tärkeää tarjota teknistä apua vähiten kehittyneille maille ja hauraille valtioille erityisesti kestäväen maankäytön, ekosysteemien säilyttämisen ja vesihuollon alalla, sillä näillä on keskeinen merkitys, jos halutaan saavuttaa sekä ympäristölle että siitä riippuvaisille ihmisille koituvia hyötyjä;
11. muistuttaa, että köyhät ihmiset ovat ne, jotka todennäköisimmin edelleen kokevat katastrofien merkittävät tuloihin ja hyvinvointiin kohdistuvat seuraukset; vaatii, että EU:n kehitysyhteistyön ensisijaisena ja yhdistävänä tavoitteena on näin ollen köyhyyden poistaminen kestäväen kehityksen puitteissa ihmisarvon ja tyydyttävän elämän varmistamiseksi kaikille;
12. korostaa katastrofiriskien vähentämisen merkitystä selviytymiskyvyn parantamiseksi; kehottaa unionia varmistamaan, että selviytymiskyvyn edistäminen uudessa yhteisessä tiedonannossa vastaa katastrofiriskien vähentämistä koskevan Sendain kehityksen yhteydessä annettuja ja komission Sendain toimintasuunnitelman pohjalta täytäntöönpanavia sitoumuksia ja tavoitteita edistäen katastrofiriskitietoisuuteen perustuvaa lähestymistapaa kaikessa EU:n politiikassa, ja varmistamaan, että tälle painopistealalle osoitetaan riittäviä varoja; painottaa, että riskienhallinta on keskeistä, jos halutaan

Torstai 1. kesäkuuta 2017

aikaansaada kestävää kehitystä, ja kehottaa kehittämään osallistavia paikallisia ja kansallisia katastrofiriskien vähentämisen strategioita sekä koko yhteiskunnan ja kaikki vaarat huomioon ottavan lähestymistavan katastrofiriskien hallinnassa, jotta voidaan vähentää haavoittuvuutta ja kasvattaa selviytymiskykyä; kehottaa vahvistamaan katastrofiriskien vähentämisen, ilmastomuutokseen sopeutumisen sekä kaupunkipolitiikan ja kaupunkialoitteiden välisiä yhteyksiä;

13. vaatii säilyttämään henkilöiden ja yhteisöjen selviytymiskyvyn ja haavoittuvassa asemassa olevien ryhmien (yhteiskunnan kaikkein köyhimmät, vähemmistöt, perheet, naiset, lapset, maahanmuuttajat, hiv-tartunnan saaneet henkilöt, hlbt-henkilöt, vammaiset ja ikääntyneet) painottamisen keskeisessä asemassa edistettäessä selviytymiskykyä EU:n ulkoisessa toiminnassa; korostaa kansalaisyhteiskunnan ja paikallisyhteisöjen keskeistä asemaa selviytymiskykyä kehitettäessä; painottaa myös, että on tärkeää kerätä ja levittää eriytettyä tietoa, jotta saadaan tietoa haavoittuvassa asemassa olevien ryhmien tilanteesta ja voidaan puuttua siihen;

14. huomauttaa, että tehokkaassa selviytymiskyvyn kehittämisessä on tunnustettava perheiden merkitys ja tuettava niiden valmiuksia selviytyä häiriöistä;

15. kehottaa toteuttamaan sukupuolitietoista ohjelmasuunnittelua, joka vahvistaa naisten osallistumista ja jossa puututaan naisten huolenaiheisiin heidän katastrofeihin ja ilmastomuutokseen liittyvän selviytymiskyvyn kehittämisessä ja jossa turvataan naisten oikeudet, muun muassa omistusoikeudet ja maanomistusturva, myös vesi- ja metsävarojen sekä asuntovaroisuuden ja muun omaisuuden osalta;

16. kehottaa edelleen parantamaan naisten ja tyttöjen pääsyä terveys- ja seksuaaliterveyskasvatukseen, perhesuunnittelun, äitiyshuollon sekä seksuaali- ja lisääntymisterveyteen liittyvien oikeuksien mukaisen terveydenhuollon piiriin erityisesti, jotta ryhdytään toimiin suurelta osin saavuttamatta olevan odottavien äitien terveyden parantamista koskevan vuosituhattavoitteen 5 suhteen, mukaan luettuna lapsikuolleisuuden vähentämistä koskeva tavoite ja riskialttiiden synnytysten vähentämistä koskeva tavoite;

17. korostaa terveydenhoidon ja palvelujen sekä vesi- ja jätevesihuollon sekä hygienian saatavuuden merkitystä hätätilanteissa, samoin myös pitkän aikavälin yhteiskunnallisen terveydenhuoltosuunnittelun merkitystä;

18. ottaa huomioon erityisen haasteen, jonka pitkittynyt pakkomuutto asettaa monille epävakaille ja konfliktien koettelemille maille ja niiden naapureille; korostaa, että kotiseudultaan siirtymään joutuneiden henkilöiden suojeleminen on turvattava ehtoita ja että on olennaisen tärkeää kehittää tilanteen koettelemien väestöosien ja vastaanottavien yhteisöjen selviytymiskykyä ja omaehtoista suoriutumista, kuten todetaan komission tiedonannossa "Ihmisarvoinen elämä"; muistuttaa omaehtoisen selviytymisen tärkeydestä itsekunnioituksen ja selviytymiskyvyn edistämiseksi;

19. painottaa, että pakolaissopimusta ja Kampalan sopimusta on laajennettava, jotta voidaan suojella ja avustaa kotiseudultaan siirtymään joutuneita henkilöitä sekä muunlaisesta väkivallasta, kuten ihmiskaupasta ja sukupuoleen perustuvasta väkivallasta, kärsineitä ihmisiä kaikkialla maailmassa, koska tällaisilla henkilöillä voi olla oikeutettu pelko, että he joutuvat vainotuiksi tai vaaraan joutua kärsimään vakavaa haittaa;

20. tunnustaa valtioiden selviytymiskyvyn merkityksen selviytymiskykyyn liittyvänä tärkeänä ulottuvuutena ja painottaa, että valtioiden selviytymiskyky ja vakaus perustuvat suoraan ihmisoikeuksien kunnioittamiseen, demokratian vahvuuteen, oikeusvaltioperiaatteen ja hyvään hallintotapaan, luottamukseen instituutioita kohtaan ja vastuuvetollisuuteen maan kansalaisia kohtaan, mutta myös ennen kaikkea yksittäisten kansalaisten ja heidän yhteenliittymiensä osallistumiseen mahdollisten ratkaisujen etsimiseen; toteaa, että nämä ovat kaikki tavoitteita, joita on edistettävä ja puolustettava EU:n ulko- ja turvallisuuspoliittisen globaalistrategian täytäntöönpanon yhteydessä; korostaa, että on tärkeää tehostaa välttämättömiä julkisia palveluja, kuten koulutusta, terveydenhuoltoa ja vesi- ja jätevesihuoltoa selviytymiskyvyn vahvistamiseksi;

21. korostaa, että unionin ulkoiseen toimintaan liittyvän selviytymiskyvyn käsitteen olisi säilytettävä globaali maantieteellinen ulottuvuutensa; toteaa, että selviytymiskyvyn edistäminen olisi asetettava kumppanimaissa toteutettavan ihmisoikeuksien ja kestävä kehityksen edistämisen tavoitteeksi eikä sitä pitäisi rajoittaa koskemaan EU:hun välittömästi vaikuttavien turvallisuus kriisien koettelemiä maantieteellisiä alueita; korostaa, että selviytymiskykyä edistettäessä olisi joka tapauksessa asetettava etusijalle vähiten kehittyneet maat, hauraat valtiot ja maat, jotka ovat toistuvien ja kausittaisen kriisien alaisina, ja kiinnitettävä niihin erityistä huomiota ja olisi puututtava kriisien taustalla oleviin syihin, erityisesti tukemalla ennaltaehkäisyä ja valmiuksien parantamiseen liittyviä toimia;

Torstai 1. kesäkuuta 2017

22. painottaa varhaisvaroitusjärjestelmien ja varhaisen reagoinnin kyvyn merkitystä selviytymiskykyä edistävänä mekanismina ja kehottaa EU:ta lisäämään toimiaan tällä alalla erityisesti edistämällä tiiviimpää yhteistyötä paikan päällä olevien eri toimijoiden välillä varsinkin EU:n edustustoissa ja kehittämään yhteistä analyysia epävakaisissa tilanteissa sekä vaihtoa samanlaisia vaaroja kohtaavien luonnonkatastrofeille alttiiden alueiden kesken, jotta lisätään tietämystä ja toimien koordinoitua EU:n politiikoissa sekä EU:n toimielinten ja jäsenvaltioiden välillä;
23. kehottaa myöntämään selviytymiskyvyn edistämiseen riittävästi varoja, koska se on yksi EU:n strategisista painopistealoista; suhtautuisi myönteisesti seuraavaa monivuotista rahoituskehystä edeltävään strategiseen pohdintaan, jossa tarkasteltaisiin sitä, miten EU voi hyödyntää nykyisiä ulkoisen rahoituksen välineitä ja innovoivia mekanismeja tehokkaammin, samalla edelleen mukauttaen ne kansainvälisesti hyväksytyihin kehityspolitiikan tuloksellisuutta koskeviin periaatteisiin, sisällyttääkseen selviytymiskyvyn järjestelmällisesti kehitys- ja avustusstrategioihin ja -ohjelmiin; painottaa, että toimia voidaan rahoittaa toisiaan täydentävillä eri välineillä, ja korostaa, että kehitysyhteistyövälineiden varoja osoitettaessa keskeisenä tavoitteena on vastaisuudessaakin oltava köyhyyden vähentäminen;
24. korostaa tarvetta vahvistaa ja kehittää katastrofeihin ja kriiseihin liittyvää koulutusta sekä luoda paremmat edellytykset levittää, koota ja välittää tietoja ja osaamista, jotka auttavat kehittämään yhteisöjen selviytymiskykyä ja edistämään käyttäytymisen muutoksia ja katastrofivalmiuskulttuuria;
25. kannustaa lisäämään julkisen ja yksityisen sektorin välistä selviytymiskykyä koskevaa yhteistyötä; muistuttaa tässä yhteydessä komission tiedonannon ”Yksityissektorin roolin vahvistaminen kehitysmaiden osallistavan ja kestävä kasvun tavoittelussa” tärkeydestä; kehottaa komissiota edelleen helpottamaan yksityisen sektorin osallistumista luomalla kannustimia ja oikean ympäristön sille, että yksityiset toimijat voivat osallistua selviytymiskyvyn rakentamiseen ja riskien vähentämiseen kumppanimaissa;
26. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle sekä komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle.
-

Torstai 1. kesäkuuta 2017

P8_TA(2017)0243

Antisemitismin torjunta**Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. kesäkuuta 2017 antisemitismin torjunnasta (2017/2692(RSP))**

(2018/C 307/29)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) ja erityisesti johdanto-osan toisen ja neljännen seitsemännen viitteen sekä 2 artiklan, 3 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan ja 6 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 17 artiklan,
- ottaa huomioon 7. joulukuuta 2000 annetun Euroopan unionin perusoikeuskirjan,
- ottaa huomioon 28. marraskuuta 2008 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2008/913/YOS rasismien ja muukalaisvihan tiettyjen muotojen ja ilmaisujen torjumisesta rikosoikeudellisin keinoin ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon rikoksen uhrien oikeuksia, tukea ja suojelua koskevista vähimmäisvaatimuksista sekä neuvoston puitepäätöksen 2001/220/YOS korvaamisesta 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/29/EU ⁽²⁾,
- ottaa huomioon vuonna 2015 hyväksytyyn Euroopan turvallisuusagendan,
- ottaa huomioon Euroopan neuvoston parlamentaarisen yleiskokouksen 20. huhtikuuta 2016 antaman päätöslauselman 2106 (2016) "Uudistettu sitoutuminen antisemitismin torjuntaan",
- ottaa huomioon Brysselissä 1. ja 2. lokakuuta 2015 järjestetyn ensimmäisen vuotuisen perusoikeuksia käsitelleen keskustelutilaisuuden "Suvaitsevaisuus ja kunnioitus: juutalais- ja muslimivihan ehkäiseminen ja torjuminen Euroopassa" päätelmät,
- ottaa huomioon antisemitismin torjumisesta vastaavan komission koordinaattorin nimittämisen joulukuussa 2015,
- ottaa huomioon kesäkuussa 2016 perustetun rasismien, muukalaisvihan ja muiden suvaitsemattomuuden muotojen torjumista käsittelevän EU:n korkean tason työryhmän,
- ottaa huomioon komission ja johtavien IT-alan yritysten sekä muiden foorumien ja sosiaalisen median yritysten välillä 31. toukokuuta 2016 sovitut verkossa lausutun vihapuheen torjumista koskevat käytännönsäännöt,
- ottaa huomioon 13. joulukuuta 2016 antamansa päätöslauselman perusoikeuksien tilanteesta Euroopan unionissa vuonna 2015 ⁽³⁾,
- ottaa huomioon viime vuosina tapahtuneet juutalaisyhteisön jäseniä vastaan kohdenneet väkivaltaiset ja terroristiset hyökkäykset useissa jäsenvaltioissa,
- ottaa huomioon hallitusten ensisijaisen vastuun kaikkien kansalaistensa turvallisuudesta ja väkivallan, myös antisemitistisen väkivallan, seurannasta ja ehkäisemisestä sekä tekijöiden asettamisesta syytteeseen,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan 2 kohdan,

⁽¹⁾ EUVL L 328, 6.12.2008, s. 55.⁽²⁾ EUVL L 315, 14.11.2012, s. 57.⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0485.

Torstai 1. kesäkuuta 2017

- A. ottaa huomioon, että antisemitististen tapausten määrä EU:n jäsenvaltioissa on kasvanut huomattavasti viime vuosina, kuten muun muassa Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestö (Etyj) ja EU:n perusoikeusvirasto ovat raportoineet;
- B. ottaa huomioon, että kun kohdennetut turvallisuustoimet on otettu käyttöön, ne ovat auttaneet ehkäisemään väkivaltaisia antisemitistisiä hyökkäyksiä ja vähentämään niiden määrää;
- C. katsoo, että antisemitismin torjuminen on koko yhteiskunnan vastuulla;
1. korostaa, että vihapuhe ja kaikenlainen väkivalta Euroopan juutalaisia kansalaisia vastaan ovat vastoin Euroopan unionin perusarvoja;
 2. kehottaa jäsenvaltioita ja EU:n toimielimiä ja virastoja hyväksymään kansainvälisen holokaustin muistoa vaalivan järjestön International Holocaust Remembrance Alliance (IHRA) ⁽¹⁾ käyttämän antisemitismin määritelmän ja soveltamaan sitä, jotta voidaan tukea oikeus- ja lainvalvontaviranomaisia niiden pyrkimyksissä tunnistaa antisemitistisiä hyökkäyksiä ja asettaa niistä syytteeseen tehokkaammin ja vaikuttavammin ja kannustaa jäsenvaltioita seuraamaan Yhdistyneen kuningaskunnan ja Itävallan esimerkkiä tässä asiassa;
 3. kehottaa jäsenvaltioita ryhtymään kaikkiin tarvittaviin toimiin, jotta voidaan edesauttaa juutalaisten kansalaisten ja juutalaisten uskonnollisten, opetus- ja kulttuuritojien turvallisuuden varmistamista tiiviissä yhteistyössä ja vuoropuhelussa juutalaisyhteisöjen, kansalaisyhteiskunnan järjestöjen sekä syrjinnän vastaisten kansalaisjärjestöjen kanssa;
 4. panee tyytyväisenä merkille antisemitismin torjumisesta vastaavan komission koordinaattorin nimittämisen ja kehottaa komissiota antamaan hänelle kaikki tarvittavat välineet ja tukea, jotta toiminta olisi mahdollisimman tehokasta;
 5. kehottaa jäsenvaltioita nimittämään kansallisia antisemitismin torjumisesta vastaavia koordinaattoreita;
 6. kannustaa kansallisten ja alueellisten parlamenttien jäseniä ja poliittisia johtajia tuomitsemaan järjestelmällisesti ja julkisesti antisemitistiset lausunnot ja osallistumaan väitteiden kumoamiseen ja vaihtoehtoisen viestin välittämiseen ja perustamaan antisemitismia torjuvia puoluerajat ylittäviä parlamentaarisia ryhmiä tämän toiminnan vahvistamiseksi kautta koko poliittisen kentän;
 7. korostaa kansalaisyhteiskunnan järjestöjen ja koulutuksen tärkeää roolia kaikenlaisen vihan ja suvaitsemattomuuden ehkäisemisessä ja torjumisessa ja kehottaa lisäämään taloudellista tukea;
 8. kehottaa jäsenvaltioita kannustamaan viestimiä edistämään kaikkien uskontojen kunnioittamista ja erilaisuuden arvostamista sekä antamaan toimittajille koulutusta antisemitismin kaikista muodoista, jotta voidaan torjua mahdollisia ennakkoluuloja;
 9. kehottaa niitä jäsenvaltioita, joissa rotuun, kansalliseen tai etniseen alkuperään taikka uskontoon tai vakaumukseen perustuvia syytä ei vielä katsota raskauttaviksi tekijöiksi rikosasioissa, korjaamaan tämän mahdollisimman pian ja toimimaan niin, että rasmin ja muukalaisvihan tiettyjen muotojen ja ilmaisujen torjumisesta rikosoikeudellisin keinoin tehty neuvoston puitepäätös pannaan täytäntöön täysimääräisesti ja asianmukaisesti ja sen täytäntöönpanoa valvotaan, jotta varmistetaan, että jäsenvaltioiden viranomaiset ryhtyvät syytetoimiin antisemitistisistä teoista sekä verkkoympäristössä että muualla;
 10. korostaa, että on tarpeen tarjota lainvalvontaviranomaisille kohdennettua koulutusta viharikosten ja syrjinnän torjunnasta ja että on tarpeen perustaa nimenomaisia viharikosten torjuntayksiköitä poliisiin, jos sellaisia ei vielä ole, ja kehottaa EU:n virastoja ja kansainvälisiä järjestöjä avustamaan jäsenvaltioita tällaisen koulutuksen tarjoamisessa;
 11. kannustaa tekemään kaikilla tasoilla rajatylittävää yhteistyötä viharikoksia ja ennen kaikkea vakavia rikoksia kuten terrorismia koskevilla syytetoimissa;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/newsroom/just/item-detail.cfm?item_id=50144

Torstai 1. kesäkuuta 2017

12. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita tehostamaan toimiaan, jotta varmistetaan, että käyttöön otetaan kattava ja tehokas järjestelmä viharikoksia, myös terroritekoja, koskevien motiivien mukaan jaoteltujen, luotettavien, asiaankuuluvien ja vertailtavien tietojen järjestelmälliseksi keräämiseksi;
 13. kehottaa jäsenvaltioita komission ja johtavien IT-alan yritysten välillä sovittujen verkossa lausutun vihapuheen torjumista koskevien käytäntöjen osalta, vaatimaan verkossa toimivia välittäjiä sekä sosiaalisen median foorumeja ryhtymään viipymättä toimiin antisemitistisen vihapuheen estämiseksi ja torjumiseksi verkossa;
 14. korostaa, että koulut tarjoavat ainutlaatuisen mahdollisuuden välittää suvaitsevaisuuden ja kunnioituksen arvoja, sillä ne saavuttavat kaikki lapset varhaisesta iästä saakka;
 15. kannustaa jäsenvaltioita edistämään juutalaisten joukkotuhon (holokaustin) käsittelyä kouluissa ja varmistamaan, että opettajat ovat riittävän hyvin koulutettuja tähän tehtävään ja että heillä on välineet käsitellä erilaisuutta luokissa; kannustaa myös jäsenvaltioita harkitsemaan, olisiko koulukirjoja syytä uudistaa, jotta varmistetaan, että juutalaisten historia ja nykyaikainen elämä esitetään kattavalla ja tasapuolisella tavalla ja että vältetään kaikenlainen antisemitismi;
 16. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään taloudellista tukea kohdennetuille toimille ja koulutushankkeille, luomaan ja vahvistamaan kumppanuuksia juutalaisyhteisöjen ja instituutioiden kanssa sekä kannustamaan eri uskontoja edustavien lasten ja nuorten vaihtoa yhteisellä toiminnalla ja käynnistämällä ja tukemalla valistuskampanjoita;
 17. kehottaa komissiota toimimaan tiiviissä yhteistyössä kansainvälisten toimijoiden kuten UNESCO:n, Etyjin ja Euroopan neuvoston sekä muiden kansainvälisten kumppanien kanssa antisemitismin torjumiseksi kansainvälisesti;
 18. kehottaa komissiota pyytämään tarkkailijan asemaa holokaustin muistoa vaalivassa kansainvälisessä järjestössä (IHRA);
 19. kannustaa jokaista jäsenvaltiota viettämään virallisesti kansainvälistä holokaustin muistopäivää 27. tammikuuta;
 20. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, EU:n jäsenvaltioiden ja ehdokasvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Euroopan neuvostolle ja Etyjille ja Yhdistyneille kansakunnille.
-

Torstai 1. kesäkuuta 2017

P8_TA(2017)0244

YK:n korkean tason konferenssi kestävän kehityksen tavoitteen 14 toteuttamisen tukemiseksi (YK:n valtamerikonferenssi)

Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. kesäkuuta 2017 YK:n korkean tason konferenssista kestävän kehityksen tavoitteen 14 toteuttamisen tukemiseksi (YK:n valtamerikonferenssi) (2017/2653(RSP))

(2018/C 307/30)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon yhteisestä kalastuspolitiikasta 11. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013⁽¹⁾ ja sen tavoitteet,
 - ottaa huomioon YK:n päämajassa 5.–9. kesäkuuta 2017 järjestettävän YK:n korkean tason konferenssin kestävän kehityksen tavoitteen 14 toteuttamisen tukemiseksi (YK:n valtamerikonferenssi),
 - ottaa huomioon neljännen korkean tason Our Ocean -konferenssin, jonka Euroopan unioni järjestää Maltalla 5. ja 6. lokakuuta 2017,
 - ottaa huomioon Maltalla 30. maaliskuuta 2017 pidetyn ministerikokouksen Välimeren kalataloudesta,
 - ottaa huomioon komission ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan 10. marraskuuta 2016 antaman yhteisen tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle aiheesta ”Kansainvälinen valtamerien hallinnointi: EU:n panos vastuulliseen valtamerien hoitoon” (JOIN (2016)0049),
 - ottaa huomioon komissiolle esitetyn suullisen kysymyksen korkean tason YK:n konferenssista kestävän kehityksen tavoitteen 14 toteutumisen tukemiseksi (YK:n valtamerikonferenssi) (O-000031/2017 – B8-0311/2017),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 128 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 2 kohdan,
- A. toteaa, että valtameret ja meret ovat elämän, hyvinvoinnin ja tulevaisuuden kannalta keskeisessä asemassa; toteaa, että valtamerien tilan nopea heikkeneminen – johon sisältyy valtamerien lämpeneminen ja happamoituminen, korallien vaaleneminen, kalakantoihin kohdistuvien paineiden lisääntyminen ja merien roskaantumisen lisääntyminen – hälyttää meitä toimimaan ja ottamaan tarvittavan johtoaseman valtamerien suojelemiseksi;
- B. toteaa, että komission jäsen Vella on vaatinut EU:lta lisätoimia ja sitoutumista merien ja valtamerien suojelemiseen;
- C. toteaa, että siniseen kasvuun liittyvien toimien ekosysteemeille ja kalavesille aiheuttamat uhat, esimerkiksi merenpohjan kaivostoiminta, öljynetsintä sekä vuorovesi- ja aaltovoima, ja näiden toimien myötä ilmenevät riskit aiheuttavat epävarmuutta, ylittävät rajoja ja vaikuttavat perinteisiin kalastusalueisiin;
- D. toteaa, että pienimuotoisen kalastuksen harjoittajien pääsy markkinoille ja oikeus luonnonvarojen käyttöön kuuluvat YK:n Agenda 2030:n painopisteisiin; toteaa, että kalastuksen harjoittajien näkemykset olisi otettava huomioon kalastuspolitiikan päätöksenteon kaikissa vaiheissa;
- E. toteaa, että pienimuotoisen kalastuksen osuus kalatalouden työntekijöistä, joista noin puolet on naisia, on yli 90 prosenttia ja maailman kalansaaliista arviolta 50 prosenttia; toteaa, että pienimuotoinen kalastus on arvokas eläinproteiinin lähde miljardeille ihmisille ympäri maailman ja tukee usein rannikkoyhteisöjen paikallistaloutta, kuten pienimuotoisen kalastuksen kestäväyyden turvaamiseksi elintarviketurvallisuuden ja köyhyyden poistamisen puitteissa annetuissa FAO:n vapaaehtoisissa suuntaviivoissa todetaan;

⁽¹⁾ EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22.

Torstai 1. kesäkuuta 2017

1. pitää myönteisenä YK:n korkean tason konferenssin koollekutsumisen yhteydessä esitettyä aloitetta huomion kohdistamisesta maailmanlaajuiseen toimintaan, jotta ihmisten toimien kielteisiä vaikutuksia valtameriin voitaisiin vähentää;
2. toteaa, että vaikka kestävä kehitys käsitelleessä Johannesburgin huippukokouksessa vuonna 2002 sovittiin maailmanlaajuisesti liikakalastuksen vähentämisestä vuoteen 2015 mennessä, 31,4 prosenttia maailman kalakannoista on edelleen liikakalastettuja; palauttaa mieliin, että liikakalastus on vakava uhka merien ekosysteemeille ja elintarviketurvallisuudelle sekä maailman rannikkoyhteisöjen taloudelliselle ja sosiaaliselle kestävyydelle;
3. on huolestunut siitä, että hiilidioksiditasojen lisääntymisestä aiheutuvalla valtamerien happamoitumisella on vakavia kielteisiä vaikutuksia moniin merieliöihin; korostaa, että on kehitettävä tehokkaita mukauttamistoimia ja monialaisia lieventämistoimia, joilla parannetaan kykyä sietää valtamerien happamoitumisen ja ilmastomuutoksen kielteisiä vaikutuksia niin valtamerissä kuin rannikoiden ekosysteemeissäkin;
4. pitää tärkeänä, että perussopimuksiin ja yhteiseen kalastuspolitiikkaan kirjattu ekosysteemiperustainen ja ennalta varautuva lähestymistapa pannaan täytäntöön kalastushoidossa maailmanlaajuisesti siten, että liikakalastetut kalakannat elvytetään ja niitä pidetään yllä kestävä enimmäistuoton mahdollistavalla tasolla;
5. kehottaa ottamaan huomioon kaikissa kalastustukia koskevissa päätöksissä pienimuotoisen kalastuksen erityispiirteet, sen paikallisen luonteen ja merkittävän roolin elintarvikeomavaraisuuden ja rannikkoyhteisöjen taloudellisen ja sosiaalisen selviytymisen varmistamisessa;
6. kannustaa valtioita täyttämään velvollisuutensa lippu-, rannikko-, satama- ja markkinavaltioina erityisesti seuraavilla tavoilla:
 - lippuvaltio – kansainvälisten ja kansallisten hoitotoimien täysimääräinen täytäntöönpano, jolla varmistetaan että lipun alla purjehtivat alukset noudattavat sääntöjä;
 - rannikkovaltio – valtion on varmistettava, että sen lainkäyttöalueella kalastus on kestävä ja että aluevesille pääsyä valvotaan laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen (LIS-kalastus) estämiseksi;
 - satamavaltio – YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) satamavaltioiden toimenpiteitä koskevan sopimuksen ratifiointi ja täysimääräinen täytäntöönpano;
 - markkinavaltio – toimenpiteet, joilla varmistetaan, että LIS-kalastuksen torjunnan sekä kauppaa- ja markkinapolitiikan koordinoitua parannetaan;
7. pitää tärkeänä suojella vähintään 10 prosenttia rannikko- ja merialueista YK:n kestävä kehityksen tavoitteen 14.5 mukaisesti;
8. korostaa, että YK:n kestävä kehityksen tavoite 14.7 on tärkeä siksi, että pienten kehittyvien saarivaltioiden ja vähiten kehittyneiden maiden taloudelliset hyödyt lisääntyvät merien luonnonvarojen kestävä käytön myötä esimerkiksi kalastuksen, vesiviljelyn ja matkailun kestävä hoidon avulla;
9. kehottaa tehostamaan kestävä kalastuksenhoitoa esimerkiksi panemalla täytäntöön tieteeseen perustuvia hoitotoimia;
10. kehottaa kaikkia valtioita vahvistamaan kalastushoidon alueellista yhteistyötä vaeltavien lajien kestävä ja tasapainoisen hyödyntämisen varmistamiseksi erityisesti kalakantojen tieteellisen arvioinnin, seurannan ja valvonnan suhteen, kuten vuonna 2015 tehdyssä YK:n kalakantoja koskevassa sopimuksessa ja sen kolmessa seurantakokouksessa 2006, 2010 ja 2016 vaadittiin; toteaa, että kaikkien kaupallisesti hyödynnettävien lajien olisi kuuluttava alueellisten kalastushoitojärjestöjen laajempien valtuuksien piiriin, jotta hoitoa koskevat päätökset ja seuraamukset voidaan panna tehokkaasti täytäntöön;
11. kehottaa komissiota ja neuvostoa edistämään yhteisen kalastuspolitiikan periaatteita ja tavoitteita;
12. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamentteille sekä UNFCCC:n sihteeristölle ja pyytämään sen välittämistä kaikille Euroopan unioniin kuulumattomille sopimuspuolille.

Torstai 1. kesäkuuta 2017

II

(Tiedonannot)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDONANNOT

EUROOPAN PARLAMENTTI

P8_TA(2017)0232

Béla Kovácsin koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö

Euroopan parlamentin päätös 1. kesäkuuta 2017 Béla Kovácsin koskemattomuuden pidättämistä koskevasta pyynnöstä (2016/2266(IMM))

(2018/C 307/31)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Béla Kovácsin koskemattomuuden pidättämistä koskevan, Unkarin syyttäviviranomaisen tri Péter Poltin 19. syyskuuta 2016 välittämän pyynnön, joka liittyy pääsyyttäjän keskustukintayksikön Béla Kovácsia vastaan käynnistämään rikosasiaan ja josta ilmoitettiin täysistunnossa 3. lokakuuta 2016,
- on kutsunut Béla Kovácsin kuultavaksi 12. tammikuuta, 30. tammikuuta ja 22. maaliskuuta 2017 työjärjestyksen 9 artiklan 6 kohdan mukaisesti,
- ottaa huomioon Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevan 8 ja 9 artiklan sekä Euroopan parlamentin jäsenten valitsemisesta yleisillä välittömällä vaaleilla 20. syyskuuta 1976 annetun säädöksen 6 artiklan 2 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen 12. toukokuuta 1964, 10. heinäkuuta 1986, 15. ja 21. lokakuuta 2008, 19. maaliskuuta 2010, 6. syyskuuta 2011 ja 17. tammikuuta 2013 antamat tuomiot ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Unkarin perustuslain 4 pykälän 2 momentin, unkarilaisten Euroopan parlamentin jäsenten asemasta vuonna 2004 annetun säädöksen LVII 10 pykälän 2 momentin ja 12 pykälän 1 momentin sekä kansalliskokouksesta vuonna 2012 annetun säädöksen XXXVI 74 pykälän 1 ja 3 momentin,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 5 artiklan 2 kohdan, 6 artiklan 1 kohdan ja 9 artiklan,
- ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A8-0203/2017),

⁽¹⁾ Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 12.5.1964, Wagner v. Fohrmann ja Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 10.7.1986, Wybot v. Faure ym., 149/85, ECLI:EU:C:1986:310, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 15.10.2008, Mote v. parlamentti, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440, yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 21.10.2008, Marra v. De Gregorio ja Clemente, C-200/07 ja C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579, unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 19.3.2010, Gollnisch v. parlamentti, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102, unionin tuomioistuimen tuomio 6.9.2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543 sekä unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 17.1.2013, Gollnisch v. parlamentti, T-346/11 ja T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Torstai 1. kesäkuuta 2017

- A. ottaa huomioon, että Unkarin syyttäviviranomainen on pyytänyt Euroopan parlamentin jäsenen Béla Kovácsin koskemattomuuden pidättämistä, jotta voidaan selvittää, onko häntä vastaan aihetta nostaa syyte talousarviopetoksesta, joka on johtanut huomattaviin taloudellisiin menetyksiin, Unkarin rikoslain 396 pykälän 1 momentin a alamomentin mukaisesti, ja väärennettyjen yksityisten asiakirjojen toistuneesta käytöstä rikoslain 345 pykälän mukaisesti; ottaa huomioon, että kyseisen pykälän mukaan henkilö, joka käyttää väärennettyä yksityistä asiakirjaa tai sellaista yksityistä asiakirjaa, jonka sisältö ei ole totuudenmukainen, todistaakseen jonkin oikeuden tai velvoitteen olemassaolon, muuttumisen tai lakkaamisen, syyllistyy rikkomukseen, josta voidaan määrätä enintään yhden vuoden pituinen vankeusrangaistus;
- B. toteaa, että Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevan 9 artiklan mukaan Euroopan parlamentin jäsenillä on oman valtionsa alueella kansanedustajille myönnetty koskemattomuus;
- C. ottaa huomioon, että Unkarin perustuslain 4 pykälän 2 momentin mukaan parlamentin jäsenillä on oikeus koskemattomuuteen; ottaa huomioon, että unkarilaisten Euroopan parlamentin jäsenten asemasta vuonna 2004 annetun säädöksen LVII 10 pykälän 2 momentin mukaan Euroopan parlamentin jäsenillä on oikeus vastaavaan koskemattomuuteen kuin Unkarin parlamentin jäsenillä ja 12 pykälän 1 momentin mukaan päätöksen tekeminen Euroopan parlamentin jäsenen koskemattomuuden pidättämisestä kuuluu Euroopan parlamentin toimivaltaan; ottaa huomioon, että kansalliskokouksesta vuonna 2012 annetun säädöksen XXXVI 74 pykälän 1 momentin mukaisesti rikosoikeudellista menettelyä tai, jos kyseessä olevassa tapauksessa koskemattomuutta ei ole vapaaehtoisesti pidätetty, rikkomusta koskevaa menettelyä voidaan soveltaa parlamentin jäseneneen ainoastaan kansalliskokouksen etukäteen antamalla suostumuksella; ottaa huomioon, että saman säädöksen 74 pykälän 3 momentin mukaisesti ennen syytteen nostamista yleinen syyttäjä esittää koskemattomuuden pidättämistä;
- D. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentin jäsenten asemaa koskevien sääntöjen vahvistamisesta 28. syyskuuta 2005 tehdyn Euroopan parlamentin päätöksen 2005/684/EY, Euratom ⁽¹⁾ 21 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään, että jäsenillä on oikeus käyttää vapaasti valitsemiaan henkilökohtaisia avustajia ja että parlamentti maksaa avustajien palkkaamisesta aiheutuvat tosiasialliset kustannukset;
- E. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentin jäsenten asemaa koskevien sääntöjen soveltamisohjeista 19. toukokuuta ja 9. heinäkuuta 2008 tehtyjen puhemiestöjen päätösten 34 artiklan 4 kohdan mukaan myös harjoittelijasopimuksista johtuvat kulut voidaan korvata puhemiestöjen vahvistamin ehdoin;
- F. ottaa huomioon, että jäsenten harjoittelijoita koskevista säännöistä 19. huhtikuuta 2010 tehdyn puhemiestöjen päätöksen 1 artiklan 1 kohdassa määrätään, että Euroopan parlamentin jäsenet voivat yleissivistävän ja ammatillisen eurooppalaisen koulutuksen tukemiseksi ja toimielimen toimintatapojen ymmärtämisen edistämiseksi tarjota harjoittelujaksoja Brysselissä ja Strasbourgissa täysistuntojen aikana tai maassa, josta asianomainen jäsen on valittu;
- G. ottaa huomioon, että harjoittelijoita koskevien sääntöjen 5 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaan harjoittelujaksoon liittyvistä erityisjärjestelyistä on tehtävä kirjallinen harjoittelusopimus, jonka jäsen ja harjoittelija allekirjoittavat; ottaa huomioon, että harjoittelusopimukseen on sisällyttävä lauseke, jossa todetaan yksiselitteisesti, että Euroopan parlamentti ei ole sopimuksen sopimuspuoli; ottaa huomioon, että harjoittelijoita koskevien sääntöjen 5 artiklan 4 kohdan mukaan harjoittelujaksoon liittyvät kulut, mukaan luettuina stipendit ja vakuutuksen kustannukset, mikäli jäsen maksaa ne, maksetaan parlamentin jäsenen avustajakorvauksesta soveltamisohjeiden 33 artiklan 4 kohdan mukaisesti kyseisen korvauksen rajoitusten mukaisesti;
- H. ottaa huomioon, että harjoittelijoita koskevien sääntöjen 1 artiklan 1 kohdan viimeisessä lauseessa todetaan, ettei harjoittelijalle myönnetty stipendi saa todellisuudessa olla peitelty tapa maksaa palkkaa; ottaa huomioon, että kyseisten sääntöjen 7 artiklan 1 kohdan mukaan harjoittelujakson aikana harjoittelija on yksinomaan hänen avustamansa jäsenen vastuulla;

⁽¹⁾ EUVL L 262, 7.10.2005, s. 1.

Torstai 1. kesäkuuta 2017

- I. toteaa, että tässä tapauksessa parlamentti ei ole löytänyt todisteita *fumus persecutionis* -tilanteesta eli riittävän vakavia ja täsmällisiä epäilyjä siitä, että koskemattomuuden pidättämistä koskeva pyyntö olisi esitetty käynnistettyyn oikeus-toimeen liittyen jäsenen poliittisen toiminnan vahingoittamiseksi;
- J. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentin entisen puhemiehen päätöstä määrätä Béla Kovácsille seuraamukseksi huomautus menettelysääntöjen⁽¹⁾ 1 artiklan a alakohdan rikkomisesta ei voida pitää olennaisena lainvoimaisen tuomion muodostavana oikeuden päätöksenä asioissa, joihin pääsyyttäjän keskustutkintayksikön käynnistämä rikosoikeudellinen menettely liittyy; ottaa huomioon, ettei *ne bis in idem* -periaatetta ole näin ollen rikottu; katsoo näin ollen, että Euroopan parlamentin entisen puhemiehen menettelysääntöjen mukaisesti määräämä seuraamus ei estä rikosoikeudellisten menettelyjen käynnistämistä tai toteuttamista Unkarissa sen selvittämiseksi, onko Béla Kovácsia vastaan aihetta nostaa syyte;
 1. päättää pidättää Béla Kovácsin koskemattomuuden;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöksen sekä asiasta vastaavan valiokunnan mietinnön viipymättä Unkarin toimivaltaiselle viranomaiselle ja Béla Kovácsille.

⁽¹⁾ Ks. työjärjestyksen liite, joka koskee Euroopan parlamentin jäsenten menettelysääntöjä taloudellisten sidonnaisuuksien ja eturistiriitojen alalla.

Tiistai 16. toukokuuta 2017

III

(Valmistavat säädökset)

EUROOPAN PARLAMENTTI

P8_TA(2017)0201

EU:n ja Mongolian kumppanuus- ja yhteistyösopimukseen liitettävä pöytäkirja (Kroatian liittyminen Euroopan unioniin) ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 16. toukokuuta 2017 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Mongolian kumppanuutta ja yhteistyötä koskevaan puitesopimukseen liitettävän pöytäkirjan tekemisestä unionin ja sen jäsenvaltioiden puolesta Kroatian tasavallan Euroopan unioniin liittymisen huomioon ottamiseksi (09264/2016 – C8-0455/2016 – 2015/0113(NLE))

(Hyväksyntä)

(2018/C 307/32)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (09264/2016),
 - ottaa huomioon luonnoksen pöytäkirjaksi Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Mongolian kumppanuutta ja yhteistyötä koskevaan puitesopimukseen Kroatian tasavallan Euroopan unioniin liittymisen huomioon ottamiseksi (08940/2016),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 207 ja 209 artiklan sekä 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0455/2016),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 1 ja 4 kohdan ja 108 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan suosituksen (A8-0074/2017),
1. antaa hyväksyntänsä pöytäkirjan tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Mongolian hallituksille ja parlamenteille.

Tiistai 16. toukokuuta 2017

P8_TA(2017)0202

EU:n ja Bosnia ja Hertsegovinan vakautus- ja assosiaatiosopimus (Kroatian liittyminen Euroopan unioniin) ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 16. toukokuuta 2017 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Bosnia ja Hertsegovinan väliseen vakautus- ja assosiaatiosopimukseen Kroatian tasavallan Euroopan unioniin liittymisen huomioon ottamiseksi liitettävän pöytäkirjan tekemisestä unionin ja sen jäsenvaltioiden puolesta (13824/2016 – C8-0527/2016 – 2016/0311(NLE))

(Hyväksyntä)

(2018/C 307/33)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (13824/2016),
 - ottaa huomioon luonnoksen pöytäkirjaksi Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Bosnia ja Hertsegovinan väliseen vakautus- ja assosiaatiosopimukseen Kroatian tasavallan Euroopan unioniin liittymisen huomioon ottamiseksi (13823/2016),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 217 artiklan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan i alakohdan sekä 218 artiklan 8 kohdan toisen alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0527/2016),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 1 kohdan ja 4 kohdan sekä 108 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan suosituksen (A8-0169/2017),
1. antaa hyväksyntänsä pöytäkirjan tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Bosnia ja Hertsegovinan hallituksille ja parlamenteille.

Tiistai 16. toukokuuta 2017

P8_TA(2017)0203

EU:n ja Norjan sopimus ulkorajojen ja viisumipolitiikan rahoitusvälineeseen osana sisäisen turvallisuuden rahastoa liittyvistä täydentävistä säännöistä ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 16. toukokuuta 2017 esityksestä neuvoston päätökseksi ulkorajojen ja viisumipolitiikan rahoitusvälineeseen osana sisäisen turvallisuuden rahastoa liittyviä täydentäviä sääntöjä vuosiksi 2014–2020 koskevan Euroopan unionin ja Norjan kuningaskunnan sopimuksen tekemisestä unionin puolesta (13710/2016 – C8-0005/2017 – 2016/0322(NLE))

(Hyväksyntä)

(2018/C 307/34)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (13710/2016),
 - ottaa huomioon luonnoksen ulkorajojen ja viisumipolitiikan rahoitusvälineeseen osana sisäisen turvallisuuden rahastoa liittyviä täydentäviä sääntöjä vuosiksi 2014–2020 koskevaksi Euroopan unionin ja Norjan kuningaskunnan sopimukseksi (13711/2016),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 77 artiklan 2 kohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan v alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0005/2017),
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan kirjeen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 1 ja 4 kohdan ja 108 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan suosituksen (A8-0174/2017),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Norjan kuningaskunnan hallituksille ja parlamenteille.

Tiistai 16. toukokuuta 2017

P8_TA(2017)0204

EU:n liittyminen puuvilla-alan kansainväliseen neuvoa-antavaan komiteaan (ICAC) ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 16. toukokuuta 2017 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin liittymisestä puuvilla-alan kansainväliseen neuvoa-antavaan komiteaan (ICAC) (15540/2016 – C8-0024/2017 – 2016/0349(NLE))

(Hyväksyntä)

(2018/C 307/35)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (15540/2016),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 207 artiklan 3 ja 4 kohdan sekä 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan v alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0024/2017),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 1 ja 4 kohdan sekä 108 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan suosituksen (A8-0187/2017),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Keskiviikko 17. toukokuuta 2017

P8_TA(2017)0209

Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotto: hakemus EGF/2016/008 FI/Nokia Network Systems**Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. toukokuuta 2017 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta (Suomen hakemus – EGF/2016/008 FI/Nokia Network Systems) (COM(2017)0157 – C8-0131/2017 – 2017/2058(BUD))**

(2018/C 307/36)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2017)0157 – C8-0131/2017),
 - ottaa huomioon Euroopan globalisaatiorahastosta (2014–2020) ja asetuksen (EY) N:o 1927/2006 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1309/2013 ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehysten vahvistamisesta 2. joulukuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 12 artiklan,
 - ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2. joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽³⁾ ja erityisesti sen 13 kohdan,
 - ottaa huomioon 2. joulukuuta 2013 tehdyn toimielinten sopimuksen 13 kohdassa tarkoitettua trilogimenettelyä,
 - ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan kirjeen,
 - ottaa huomioon aluekehitysvaliokunnan kirjeen,
 - ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A8-0196/2017),
- A. ottaa huomioon, että unioni on ottanut käyttöön lainsäädäntö- ja budjettivälineitä voidakseen tarjota lisätukea työntekijöille, jotka kärsivät maailmankaupan huomattavien rakenteellisten muutosten tai maailmanlaajuisen talous- ja rahoituskriisin seurauksista, ja auttaakseen heitä palaamaan työmarkkinoille;
- B. katsoo, että Euroopan unionin taloudellisen tuen vähennytyille työntekijöille olisi oltava dynaamista ja sitä olisi tarjottava mahdollisimman nopeasti ja tehokkaasti 17. heinäkuuta 2008 pidetyssä neuvottelukokouksessa hyväksytyyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteisen lausuman mukaisesti ja ottaen asianmukaisesti huomioon, mitä 2. joulukuuta 2013 tehdystä toimielinten sopimuksessa on sovittu Euroopan globalisaatiorahaston (EGR) varojen käyttöönottoa koskevasta päätöksenteosta;
- C. toteaa, että unioni edistää globalisaatiota; ottaa huomioon, että unioni huolehtii yksityishenkilöistä, joihin muutokset globaaleilla markkinoilla vaikuttavat hetkellisesti; toteaa, että EGR-asetuksen hyväksyminen ilmentää parlamentin ja neuvoston aikaansaamaa sopimusta siitä, että otetaan uudelleen käyttöön kriisiin liittyvä käyttöönottokriteeri, nostetaan unionin rahoitusosuus 60 prosenttiin ehdotettujen toimenpiteiden arvioituista kokonaiskustannuksista, lisätään tukikelpoisia toimia ja edunsaajia ottamalla mukaan itsenäiset ammatinharjoittajat ja nuoret ja rahoitetaan oman yrityksen perustamiseen tarkoitettuja kannustimia;

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 855.⁽²⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 884.⁽³⁾ EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1.

Keskiviikko 17. toukokuuta 2017

- D. ottaa huomioon, että Suomi jätti hakemuksen EGF/2016/008 FI/Nokia Network Systems rahoitustuen saamiseksi EGR:stä sen jälkeen, kun NACE Rev. 2:n kaksinumerotasoon 26 (tietokoneiden sekä elektronisten ja optisten tuotteiden valmistus) luokitellulla toimialalla pääasiassa NUTS 2 -tason alueilla Helsinki-Uusimaa (Uusimaa) (FI1B), Länsi-Suomi (Pirkanmaa) (FI19) ja Pohjois- ja Itä-Suomi (Pohjois-Pohjanmaa) (FI1D) toimivan yrityksen Nokia Oy (Nokia Network Systems) ja sen kolmen tavarantoimittajan ja jatkojalostajan palveluksesta oli vähennetty työntekijöitä; ottaa huomioon, että kaikkiaan EGR:n tukeen oikeutetuista 945 vähennetystä työntekijästä 821:n odotetaan osallistuvan toimenpiteisiin;
- E. ottaa huomioon, että hakemuksen perustana käytettiin EGR-asetuksen 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan toimintakriteeriä, jossa edellytetään, että vähintään 500 työntekijää vähennetään jäsenvaltiossa neljän kuukauden viiteajanjaksona, mukaan luettuina työntekijät, jotka vähennetään yrityksen toimittajien tai jatkojalostajien palveluksesta;
1. on yhtä mieltä komission kanssa siitä, että EGR-asetuksen 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät ja sen vuoksi Suomi on oikeutettu saamaan kyseisen asetuksen mukaista rahoitustukea 2 641 800 euroa eli 60 prosenttia 4 403 000 euron kokonaiskustannuksista;
2. toteaa, että Suomi jätti EGR:n rahoitustukea koskevan hakemuksen 22. marraskuuta 2016 ja että Suomen toimitettua nopeasti lisätietoja komissio sai hakemusta koskevan arvionsa valmiiksi 7. huhtikuuta 2017 ja ilmoitti asiasta parlamentille samana päivänä;
3. muistuttaa, että tietokoneiden sekä elektronisten ja optisten tuotteiden valmistuksen alalla on tähän mennessä jätetty viisitoista EGR-hakemusta, joista Suomi on tehnyt kolme⁽¹⁾, ja ne kaikki perustuvat globalisaatiokriteeriin; toteaa, että näistä viidestätoista hakemuksesta neljä koskee Nokian yrityksiä; panee merkille, että vuoden 2012 tapausta koskevien loppuraporttien mukaan 44 prosenttia EGR-toimiin osallistuneista henkilöistä oli työssä kahden vuoden kuluttua päivämäärästä, jolloin Suomi jätti EGR-hakemuksen, ja vuoden 2013 tapausta koskevien tietojen mukaan työssä oli 65 prosenttia; odottaa, että komission väliarvioinnissa⁽²⁾, jonka on määrä valmistua 30. kesäkuuta 2017, esitetään yksityiskohtaisia tietoja EGR-tukea saaneiden pitkän aikavälin uudelleenintegroitumisasteesta, kuten 15. syyskuuta 2016 annetussa Euroopan parlamentin päätöslauselmassa jo kehoitettiin⁽³⁾;
4. muistuttaa, että tieto- ja viestintäteknologia-alalla on keskeinen rakenteellinen asema Suomen taloudessa; katsoo, että Nokia Oy:n viimeisimmät työntekijävähennykset kuvastavat Suomen teknologiateollisuuden kaiken kaikkiaan vaikuttavaa kehitystä, jossa työllisyysluvut ovat olleet kahden viime vuoden aikana erittäin epävakaa tehokkuuden lisäämisestä ja tuotteiden kilpailukyvyyn säilyttämisestä johtuvan huomattavan paineen vuoksi;
5. muistuttaa, että tieto- ja viestintätekninen teollisuus on erittäin altis globaalien markkinoiden muutoksille; panee merkille, että alan kilpailu on globaalia, mikä tarkoittaa, että kaikki markkinatoimijat voivat kilpailla samoista asiakkaista ja että henkilöstön sijainnin ja kulttuuritaustan merkitys on rajallinen;
6. toteaa, että Nokia Oy:n työntekijävähennykset ovat osa yhtiön maailmanlaajuisesta muutosohjelmaa, jota yhtiö tarvitsee voidakseen kilpailla itäaasialaisten kilpailijoidensa kanssa;
7. huomauttaa, että perustettuaan Siemensin kanssa verkkoteknologian alan yhteisyrityksen Nokia Oy toteutti useita toimenpiteitä, muun muassa siirsi resurssejaan tulevaisuuden teknologiaan ja vähensi henkilöstöään pyrkimyksenä pienentää vuotuisia toimintamenojaan 900 miljoonalla eurolla vuoden 2018 loppuun mennessä;

⁽¹⁾ EGF/2007/004 FI/Perlos, EGF/2012/006 FI/Nokia Salo, EGF/2013/001 FI/Nokia.

⁽²⁾ Asetuksen (EU) N:o 1309/2013 20 artikla.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. syyskuuta 2016 Euroopan globalisaatiorahaston toiminnasta, vaikutuksesta ja lisäarvosta 2007–2014 (Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0361).

Keskiviikko 17. toukokuuta 2017

8. panee merkille, että kaikilla Nokia Oy:n palveluksesta työttömiksi vuonna 2016 jääneillä on joko yliopistotason (40 prosenttia) tai keskitason koulutus (60 prosenttia), he työskentelivät ohjelmoinnissa ja suunnittelussa mutta monien asiantuntemus oli päässyt vanhentumaan; panee merkille, että 21 prosenttia toimenpiteiden kohteena olevista edunsaajista on yli 54-vuotiaita; toteaa, että tämä on ikä, jossa uudelleentyöllistyminen työvoimamarkkinoilla on huomattavan vaikeaa; toteaa lisäksi, että kahdella hakemuksen kohteena olevista kolmesta alueesta työttömyysaste on jo pitkään ollut koko maan työttömyysastetta korkeampi, että korkeasti koulutettujen työttömyys on kaiken kaikkiaan korkealla tasolla kyseisillä alueilla ja että yli 50-vuotiaiden työntekijöiden tilanne on erityisen vaikea;
9. toteaa, että Suomi on laatinut yksilöllisiä palveluita koskevan koordinoitun paketin sidosryhmiä kuullen ja että työ- ja elinkeinoministeriö on kutsunut koolle Nokian työntekijävähennyksiä käsittelevän työryhmän, johon kuuluu kohteena olevien edunsaajien, työmarkkinaosapuolten sekä kansallisten ja alueellisten kumppanien edustajia;
10. toteaa, että Suomi suunnittelee seitsemänlaisia toimenpiteitä, joita ovat i) valmennukset ja muut valmistelutoimet, ii) työllisyys- ja yrityspalvelut, iii) koulutus, iv) starttirahat, v) asiantuntija-arvioinnit, vi) palkkatuki sekä vii) matka- ja yöpymiskustannukset ja muuttokustannukset; toteaa, että kyseiset toimet ovat aktiivisia työmarkkinatoimenpiteitä; panee merkille, että nämä toimenpiteet auttavat irtisanottuja työntekijöitä työllistymään uudelleen;
11. toteaa, että tulotukitoimenpiteiden osuus on 13,34 prosenttia yksilöllisten palvelujen koko paketista, eli selvästi EGR-asetuksessa asetetun 35 prosentin enimmäismäärän alapuolella ja että näiden toimien edellytyksenä on, että kohteena olevat edunsaajat osallistuvat aktiivisesti työnhaku- tai koulutustoimiin;
12. suhtautuu myönteisesti siihen, että EURES-verkoston kautta toimitetaan suomalaisille työnhakijoille ulkomaisia työpaikkailmoituksia; ottaa huomioon, että yhteistyössä EGR:n ja EURES-palvelujen kanssa järjestetään alueellisesti kansainvälisiä rekrytointitapahtumia; suhtautuu myönteisesti näihin toimiin sekä siihen, että Suomen viranomaiset kannustavat työttömäksi jääneitä työntekijöitä käyttämään kattavasti hyväkseen oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen;
13. pitää myönteisenä tarjottavien koulutus- ja neuvontapalvelujen valikoimaa sekä tukea henkilöille, jotka etsivät työtä Suomen ulkopuolelta, ja tukea uusyrityksille; pitää tällaisia toimia erityisen sopivina asianomaisten työntekijöiden ikäprofiilin ja taitojen vuoksi;
14. panee tyytyväisenä merkille, että Suomen viranomaiset aloittivat yksilöllisten palvelujen tarjoamisen vähennetyille työntekijöille 2. kesäkuuta 2016 eli hyvissä ajoin ennen EGR:n tuen hakemista ehdotetulle koordinoitulle paketille;
15. muistuttaa, että EGR-asetuksen 7 artiklan mukaisesti EGR:n varoilla tuetun yksilöllisten palvelujen koordinoitun paketin suunnittelussa on ennakoitava tulevia työmarkkinanäkymiä ja tarvittavia taitoja ja paketin on oltava yhteensopiva resurssitehokkaaseen ja kestävään talouteen siirtymisen kanssa;
16. pitää myönteisenä tiedotukseen ja tiedonvälitykseen myönnettyä 59 000 euron määrää ja korostaa, että sitä tarvitaan kannustamaan tukikelpoisia edunsaajia osallistumaan EGR:stä tuettuihin toimenpiteisiin;
17. toteaa, että valvontaa ja raportointia varten on osoitettu riittävästi varoja; panee merkille, että järjestelmällinen raportointi EGR:stä tuetuista palveluista tehostaa varojen asianmukaista käyttöä; pitää myönteisenä, että valvontaan ja raportointiin on myönnetty 20 000 euron määrä;
18. panee merkille, että Nokia Network Systems on täyttänyt oikeudelliset velvoitteensa ja kuullut kaikkia asiaankuuluvia sidosryhmiä;
19. korostaa Suomen viranomaisten vahvistaneen, ettei edellä tarkoitetuille tukikelpoisille toimille saada avustusta muista unionin rahoitusvälineistä;
20. palauttaa mieliin, että on tärkeää parantaa kaikkien työntekijöiden työllistymismahdollisuuksia tarjoamalla mukautettua koulutusta ja tunnustamalla työntekijöiden ammattiuuran aikana saavuttamat taidot ja osaaminen; edellyttää, että koordinoitussa paketissa tarjottava koulutus mukautetaan sekä vähennettyjen työntekijöiden tarpeisiin että todelliseen liiketoimintaympäristöön;

Keskiviikko 17. toukokuuta 2017

21. muistuttaa, että EGR-tuki ei saa korvata toimenpiteitä, jotka ovat kansallisen lainsäädännön tai työehtosopimusten nojalla yritysten vastuulla, eikä toimenpiteitä, jotka on tarkoitettu yritysten tai alojen rakennemuutosta varten; toteaa Suomen vahvistaneen, ettei EGR:n rahoitustuki korvaa kyseisiä toimenpiteitä;
 22. suosittelee jäsenvaltioille, että ne etsivät synergioita muiden kansallisista tai unionin rahastoista rahoitettujen toimien kanssa ja hyödyntävät EGR-toimien rinnalla unionin muita ohjelmia;
 23. pyytää komissiota varmistamaan EGR-tapauksiin liittyvien asiakirjojen julkisuuden;
 24. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan päätöksen;
 25. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan päätöksen neuvoston puheenjohtajan kanssa ja huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;
 26. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman liitteineen neuvostolle ja komissiolle.
-

Keskiviikko 17. toukokuuta 2017

LIITE

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS

**Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta Suomen hakemuksen johdosta – EGF/2016/008 FI/Nokia
Network Systems**

(Tätä liitettä ei esitetä tässä, koska se vastaa lopullista säädöstä, päätöstä (EU) 2017/951.)

Keskiviikko 17. toukokuuta 2017

P8_TA(2017)0212

Ajoneuvorekisteritietoja koskeva automaattinen tietojenvaihto Kroatian kanssa *

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 17. toukokuuta 2017 esityksestä neuvoston täytäntöönpanopäätökseksi ajoneuvorekisteritietoja koskevan automaattisen tietojenvaihdon aloittamisesta Kroatian kanssa (05318/2017 – C8-0033/2017 – 2017/0801(CNS))

(Kuuleminen)

(2018/C 307/37)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston esityksen (05318/2017),
 - ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna Amsterdamin sopimuksella, 39 artiklan 1 kohdan ja siirtymämääräyksistä tehdyssä pöytäkirjassa N:o 36 olevan 9 artiklan, joiden mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C8-0033/2017),
 - ottaa huomioon rajatylittävän yhteistyön tehostamisesta erityisesti terrorismin ja rajatylittävän rikollisuuden torjumiseksi 23. kesäkuuta 2008 tehdyn neuvoston päätöksen 2008/615/YOS⁽¹⁾ ja erityisesti sen 33 artiklan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 78 c artiklan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön (A8-0171/2017),
1. hyväksyy neuvoston esityksen;
 2. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
 3. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia parlamentin hyväksymään tekstiin;
 4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ EUVL L 210, 6.8.2008, s. 1.

Keskiviikko 17. toukokuuta 2017

P8_TA(2017)0213

Delegoitun säädöksen vastustaminen: suuririskisten kolmansien maiden, joilla on strategisia puutteita, yksilöiminen

Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. toukokuuta 2017 24. maaliskuuta 2017 annetusta komission delegoidusta asetuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849 täydentämisestä annetun delegoidun asetuksen (EU) 2016/1675 muuttamisesta siten, että poistetaan Guyana liitteessä olevan I kohdan taulukosta ja lisätään siihen Etiopia (C(2017)01951 – 2017/2634(DEA))

(2018/C 307/38)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission delegoidun asetuksen (C(2017)01951) ("delegoidun asetuksen muuttamisesta annettu delegoitu asetusta"),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan,
- ottaa huomioon rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja neuvoston ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta 20. toukokuuta 2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849⁽¹⁾ (neljäs rahanpesun vastainen direktiivi) ja erityisesti sen 9 artiklan 2 kohdan ja 64 artiklan 5 kohdan,
- ottaa huomioon 14. heinäkuuta 2016 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) 2016/1675 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849 täydentämisestä yksilöimällä suuririskiset kolmannet maat, joilla on strategisia puutteita,⁽²⁾ ja erityisesti sen liitteen,
- ottaa huomioon 19. tammikuuta 2017 antamansa päätöslauselman komission 24. marraskuuta 2016 antamasta delegoidusta asetuksesta direktiivin (EU) 2015/849 täydentämisestä yksilöimällä suuririskiset kolmannet maat, joilla on strategisia puutteita, annetun komission delegoidun asetuksen (EU) 2016/1675 muuttamisesta⁽³⁾,
- ottaa huomioon 24. maaliskuuta 2017 päivätyn, delegoidun asetuksen muuttamisesta annettuun delegoituuun asetukseen liitetyn komission kirjeen,
- ottaa huomioon parlamentin kahden erityisvaliokunnan, veropäätöksiä ja muita luonteeltaan tai vaikutuksiltaan samankaltaisia toimenpiteitä käsittelevän valiokunnan sekä rahanpesua, veronkiertoa ja veropetoksia käsittelevän tutkintavalioikunnan, tekemän työn ja tähänastiset päätelmät,
- ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan ja kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan päätöslauselmaesityksen,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 105 artiklan 3 kohdan,

A. toteaa, että delegoidun asetuksen, sen liitteen ja delegoidun asetuksen muuttamisesta annetun delegoidun asetuksen tarkoituksena on yksilöidä suuririskiset kolmannet maat, joilla on strategisia puutteita siinä, miten torjutaan rahanpesua ja terrorismin rahoitusta, jotka uhkaavat EU:n rahoitusjärjestelmää ja joiden vuoksi neljännen rahanpesun vastaisen direktiivin nojalla EU:n ilmoitusvelvollisten on tehostettava asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä;

⁽¹⁾ EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73.

⁽²⁾ EUVL L 254, 20.9.2016, s. 1.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0008.

Keskiviikko 17. toukokuuta 2017

- B. toteaa, että viimeisin komission delegoitu asetus (EU) 2016/1675 direktiivin (EU) 2015/849 täydentämisestä yksilöimällä suuririskiset kolmannet maat, joilla on strategisia puutteita, on ollut voimassa 23. syyskuuta 2016 alkaen;
- C. toteaa, että komission delegoitu asetus (EU) 2016/1675 pysyy voimassa, vaikka asetus delegoidun asetuksen muuttamisesta hylätään;
- D. toteaa, että maiden luettelo vastaa myös komission 24. maaliskuuta 2017 hyväksymässä muutetussa delegoidussa asetuksessa tehtyjen muutosten jälkeen rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen vastaisen toimintaryhmän (FATF) 29. kokouksessaan 20.–24. helmikuuta 2017 yksilöimien maiden luetteloa;
- E. toteaa, että kuten neljännen rahanpesun vastaisen direktiivin johdanto-osan 28 kappaleessa todetaan ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2016/1675 perusteluissa (C(2016)04180) toistetaan, komission arviointi on riippumaton prosessi; toteaa, että komissio on näin ollen vapaa ylittämään FATF:n normit joko säilyttämällä kolmannen maan luettelossaan, vaikka FATF olisi poistanut sen, tai ottamalla mukaan muita kolmansia maita edellyttäen, että tämä on neljännen rahanpesun vastaisen direktiivin 9 artiklan 2 kohdassa vahvistettujen erityisten perusteiden mukaista;
- F. toteaa, että komission arviointi on riippumaton prosessi, joka on toteutettava kattavasti ja puolueettomasti siten, että kaikkia kolmansia maita arvioidaan neljännen rahanpesun vastaisen direktiivin 9 artiklan 2 kohdassa määriteltyjen samojen kriteerien perusteella;
- G. ottaa huomioon, että parlamentti hylkäsi aiemman delegoidun asetuksen muuttamisesta annetun delegoidun asetuksen (C(2016)07495) sillä perusteella, että komission prosessi ei ollut tarpeeksi riippumaton eikä siinä otettu huomioon perusteluluettelon ei-tyhjentävää luonnetta ("erityisesti") rahanpesun vastaisen direktiivin 9 artiklan 2 kohdassa ja että se sulki siten ulkopuolelle verorikosten tyyppiset rahanpesun esirikokset;
- H. ottaa huomioon, että parlamentti katsoo yhä, että rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen torjuntaa koskevat puutteet saattavat säilyä useiden 9 artiklan 2 kohdan näkökohtien osalta tietyissä maissa, joita ei ole sisällytetty delegoidun asetuksen muuttamisesta annetun delegoidun asetuksen luetteloon suuririskisistä kolmansista maista;
- I. ottaa huomioon, että parlamentti on ottanut asianmukaisesti huomioon komission 24. maaliskuuta 2017 päivätyn kirjeen, jossa mainitaan komission meneillään olevat toimet, joilla kartoitetaan mahdollisuuksia vähentää komission riippuvuutta ulkoisista tietolähteistä; ottaa huomioon, että yhtenä arvioitavana vaihtoehtona on käynnistää riippumaton arviointiprosessi korkeariskisiä kolmansia maita koskevasta EU:n luettelosta, kuten parlamentti on pyytänyt;
- J. arvostaa sitä, että komissio on valmis käyttämään riippumattoman arviointiprosessin kehittämiseen aikaa ja resursseja, joita tämä työ mahdollisesti edellyttää, varsinkin kun otetaan huomioon, että komission käytettävissä on hyvin rajallinen määrä henkilöstöä ja resursseja talousrikosten ehkäisemiseen; odottaa kuitenkin komissiolta voimakkaampaa sitoutumista asetettuihin kunnianhimoisiin merkkipaaluuihin (kuten etenemissuunnitelmaan), jotta voidaan antaa selkeä viesti toimielinten yhteisestä sitoutumisesta rahanpesun, veronkierron ja terrorismin rahoittamisen torjuntaan;
- K. ottaa huomioon, että parlamentin talous- ja raha-asioiden valiokunta ja kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta ovat yhdessä pyytäneet tästä delegoidusta säädöksestä vastaavaa komission jäsentä saapumaan valiokuntien kuultavaksi, jotta ehdotuksesta ja parlamentin sitä koskevasta vastustuksesta voidaan keskustella asianmukaisesti;
1. vastustaa komission delegoitua asetusta;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komissiolle ja ilmoittamaan sille, että delegoitu asetus ei voi tulla voimaan;
 3. pyytää komissiota esittämään uuden delegoidun säädöksen, jossa otetaan huomioon edellä mainitut huolenaiheet, myös parlamentin suosituksen sellaisen etenemissuunnitelman hyväksymisestä, joka tekee arviointiprosessista riippumattoman;
 4. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille.
-

Torstai 18. toukokuuta 2017

P8_TA(2017)0221

EU:n sekä Islannin, Liechtensteinin ja Norjan välinen, ETA:n rahoitusjärjestelmää vuosina 2014–2021 koskeva sopimus ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 18. toukokuuta 2017 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin sekä Islannin, Liechtensteinin ruhtinaskunnan ja Norjan kuningaskunnan välisen, ETA:n rahoitusjärjestelmää vuosina 2014–2021 koskevan sopimuksen, Norjan kuningaskunnan ja Euroopan unionin välisen, Norjan rahoitusjärjestelmää vuosina 2014–2021 koskevan sopimuksen, Euroopan talousyhteisön ja Norjan kuningaskunnan väliseen sopimukseen liitettävän lisäpöytäkirjan ja Euroopan talousyhteisön ja Islannin väliseen sopimukseen liitettävän lisäpöytäkirjan tekemisestä (06679/2016 – C8-0175/2016 – 2016/0052(NLE))

(Hyväksyntä)

(2018/C 307/39)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (06679/2016),
 - ottaa huomioon luonnoksen Euroopan unionin sekä Islannin, Liechtensteinin ruhtinaskunnan ja Norjan kuningaskunnan väliseksi sopimukseksi vuosia 2014–2021 koskevasta ETA:n rahoitusjärjestelmästä (06956/16),
 - ottaa huomioon luonnoksen Norjan kuningaskunnan ja Euroopan unionin väliseksi sopimukseksi vuosia 2014–2021 koskevasta Norjan rahoitusjärjestelmästä (06957/16),
 - ottaa huomioon luonnoksen lisäpöytäkirjaksi Euroopan talousyhteisön ja Norjan kuningaskunnan väliseen sopimukseen (06960/16),
 - ottaa huomioon luonnoksen lisäpöytäkirjaksi Euroopan talousyhteisön ja Islannin väliseen sopimukseen (06959/16),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 217 artiklan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan v alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0175/2016),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 1 ja 4 kohdan sekä 108 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan suosituksen (A8-0072/2017),
1. antaa hyväksyntänsä sopimusten ja pöytäkirjojen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Islannin tasavallan, Liechtensteinin ruhtinaskunnan ja Norjan kuningaskunnan hallituksille ja parlamenteille.

Torstai 18. toukokuuta 2017

P8_TA(2017)0224

Verkkosisältöpalvelujen rajatylittävä siirrettävyys sisämarkkinoilla *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 18. toukokuuta 2017 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi verkkosisältöpalvelujen rajatylittävän siirrettävyyden varmistamisesta sisämarkkinoilla (COM(2015)0627 – C8-0392/2015 – 2015/0284(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)

(2018/C 307/40)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2015)0627),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 114 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C8-0392/2015),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 27. huhtikuuta 2016 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon alueiden komitean 8. huhtikuuta 2016 antaman lausunnon ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon asiasta vastaavan valiokunnan työjärjestyksen 69 f artiklan 4 kohdan nojalla hyväksymän alustavan sopimuksen sekä neuvoston edustajan 15. helmikuuta 2017 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön sekä sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan, kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan sekä teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan lausunnot (A8-0378/2016),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se korvaa ehdotuksensa, tekee siihen huomattavia muutoksia tai aikoo tehdä siihen huomattavia muutoksia;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P8_TC1-COD(2015)0284

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 18. toukokuuta 2017, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/... antamiseksi verkkosisältöpalvelujen rajat ylittävästä siirrettävyydestä sisämarkkinoilla

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) 2017/1128.)

⁽¹⁾ EUVL C 264, 20.7.2016, s. 86.

⁽²⁾ EUVL C 240, 1.7.2016, s. 72.

Torstai 1. kesäkuuta 2017

P8_TA(2017)0233

Kirjojen, sanomalehtien ja aikakauslehtien arvonlisäverokannat *

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 1. kesäkuuta 2017 ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta kirjojen, sanomalehtien ja aikakauslehtien arvonlisäverokantojen osalta (COM(2016)0758 – C8-0529/2016 – 2016/0374(CNS))

(Erityinen lainsäätämisyjärjestys – kuuleminen)

(2018/C 307/41)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (COM(2016)0758),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 113 artiklan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C8-0529/2016),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 78 c artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön ja kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan lausunnon (A8-0189/2017),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. pyytää komissiota muuttamaan ehdotustaan vastaavasti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 293 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 3. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
 4. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia komission ehdotukseen;
 5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

Tarkistus 1**Ehdotus direktiiviksi****Johdanto-osan - 1 kappale (uusi)**

Komission teksti

Tarkistus

- (-1) *Odotettujen alv-tulojen ja tosiasiallisesti kerättyjen alv-tulojen välinen ero (niin sanottu arvonlisäverovaje) unionissa oli vuonna 2013 noin 170 miljardia euroa, ja rajojen yli tapahtuvat petokset aiheuttavat unionille vuosittain noin 50 miljardin euron verran alv-tulojen menetyksiä, mikä tekee arvonlisäverosta tärkeän kysymyksen unionin tasolla.*

Torstai 1. kesäkuuta 2017

Tarkistus 2

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 1 kappale

Komission teksti

- 1) Neuvoston direktiivissä 2006/112/EY ⁽⁷⁾ säädetään, että jäsenvaltiot voivat soveltaa alennettuja arvonlisäverokantoja kaikenlaisilla fyysisillä alustoilla oleviin julkaisuihin. Alennettua arvonlisäverokantaa ei kuitenkaan voida soveltaa sähköisesti luovutettuihin julkaisuihin, joiden verotuksessa on sovellettava yleistä arvonlisäverokantaa.

⁽⁷⁾ Neuvoston direktiivi 2006/112/EY, annettu 28 päivänä marraskuuta 2006, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä (EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1).

Tarkistus

- (1) Neuvoston direktiivissä 2006/112/EY ⁽⁷⁾ säädetään, että jäsenvaltiot voivat soveltaa alennettuja arvonlisäverokantoja kaikenlaisilla fyysisillä alustoilla oleviin julkaisuihin. Alennettua arvonlisäverokantaa ei kuitenkaan voida soveltaa sähköisesti luovutettuihin julkaisuihin, joiden verotuksessa on sovellettava yleistä arvonlisäverokantaa, **mikä asettaa sähköisesti luovutettavat julkaisut epäedulliseen asemaan ja hidastaa näiden markkinoiden kehittymistä. Tämä suhteellisesti epäedullisempi asema saattaa haitata unionin digitaalisen talouden kehitystä.**

⁽⁷⁾ Neuvoston direktiivi 2006/112/EY, annettu 28 päivänä marraskuuta 2006, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä (EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1).

Tarkistus 3

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 1 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (1 a) **Alv:n tulevaisuudesta 13 päivänä lokakuuta 2011 antamassaan päätöslauselmassa ^(7 a) Euroopan parlamentti muistutti, että arvonlisäveron keskeisimpiä piirteitä on tasapuolisuuden periaate, ja tästä syystä se korosti, että ”kaikkia kirjoja, sanomalehtiä ja aikakauslehtiä olisi niiden muodosta riippumatta kohdeltava täsmälleen samalla tavalla”.**

^(7 a) Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0436.

Torstai 1. kesäkuuta 2017

Tarkistus 4
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 2 kappale

Komission teksti

- 2) Komission digitaalisten sisämarkkinoiden strategian⁽⁸⁾ mukaisesti ja **sähköisen kaupan teknisen kehityksen huomioon ottamiseksi** jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus yhdenmukaistaa sähköisesti luovutettavien julkaisujen arvonlisäverokannat ja myöntää alhaisemmat arvonlisäverokannat kaikenlaisilla fyysisillä alustoilla oleville julkaisuille.

⁽⁸⁾ COM(2015) 0192 *final*

Tarkistus

- (2) Komission digitaalisten sisämarkkinoiden strategian⁽⁸⁾ mukaisesti ja **ottaen huomioon komission tavoitteen varmistaa Euroopan maailmanlaajuinen kilpailukyky ja johtasema digitaalitaloudessa**, jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus yhdenmukaistaa sähköisesti luovutettavien julkaisujen arvonlisäverokannat ja myöntää alhaisemmat arvonlisäverokannat kaikenlaisilla fyysisillä alustoilla oleville julkaisuille **ja edistää siten innovointia, luovuutta, investointeja ja uuden sisällön tuottamista sekä helpottaa digitaalista oppimista, tietämyksen siirtoa ja kulttuurin saatavuutta ja edistämistä digitaalisessa ympäristössä.**

⁽⁸⁾ COM(2015)0192.

Tarkistus 5
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 2 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (2 a) **Sillä, että jäsenvaltioille sallitaan alennettujen, poikkeuksellisen alhaisten tai nollaverokantojen soveltaminen painettuihin ja sähköisiin julkaisuihin, olisi varmistettava taloudellisten hyötyjen siirtyminen kuluttajille, mikä edistäisi lukemista, ja myös kustantajille, mikä kannustaisi investoimaan uusiin sisältöihin ja vähentäisi riippuvuutta mainonnasta sanomalehtien ja aikakauslehtien tapauksessa.**

Torstai 1. kesäkuuta 2017

Tarkistus 6

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 3 kappale

Komission teksti

- 3) Arvonlisäverotusta koskevassa toimintasuunnitelmassa ⁽⁹⁾ komissio totesi, että sähköisesti luovutettaville julkaisuille olisi myönnettävä sama edullinen arvonlisäverokohtelu kuin kaikenlaisilla fyysisillä alustoilla oleville julkaisuille. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi kaikkien jäsenvaltioiden olisi voitava soveltaa kirjoihin, sanomalehtiin ja aikakauslehtiin joko alennettua arvonlisäverokantaa tai alempaa alennettua arvonlisäverokantaa ja myöntää vapautuksia, jotka oikeuttavat edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähentämiseen.

⁽⁹⁾ COM(2016) 148 final

Tarkistus

- (3) Arvonlisäverotusta koskevassa toimintasuunnitelmassa ⁽⁹⁾ komissio totesi, että sähköisesti luovutettaville julkaisuille olisi myönnettävä sama edullinen arvonlisäverokohtelu kuin kaikenlaisilla fyysisillä alustoilla oleville julkaisuille. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi kaikkien jäsenvaltioiden olisi voitava soveltaa kirjoihin, sanomalehtiin ja aikakauslehtiin joko alennettua arvonlisäverokantaa tai alempaa alennettua arvonlisäverokantaa ja myöntää vapautuksia, jotka oikeuttavat edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähentämiseen. **Kyseinen ehdotus on sopusoinnussa sen tavoitteen kanssa, jonka mukaan jäsenvaltioille on annettava enemmän vapautta omien arvonlisäverokantojensa määrittelyyn tietyn määräraippakaperustaisen alv-järjestelmän puitteissa.**

⁽⁹⁾ COM(2016)0148.

Tarkistus 7

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 3 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (3 a) Arvonlisäveroa koskevan toimintasuunnitelman mukaisesti tällä direktiivillä pyritään yksinkertaisempiin, petosten torjunnan kannalta aukottomampiin ja yrittäjyyttä tukeviin alv-järjestelmiin kaikissa jäsenvaltioissa sekä pysymään nykyisen digitaalisen ja mobiilitalouden vauhdissa.

Torstai 1. kesäkuuta 2017

Tarkistus 8
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 5 kappale

Komission teksti

- 5) Jotta alennettuja arvonlisäverokantoja ei sovellettaisi laajalti audiovisuaaliseen sisältöön, jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus soveltaa alennettua verokantaa kirjoihin, sanomalehtiin ja aikakauslehtiin ainoastaan, jos nämä joko kaikenlaisella fyysisellä alustalla olevat tai sähköisesti luovutettavat julkaisut eivät sisällä kokonaan tai pääasiallisesti musiikki- tai videosisältöä.

Tarkistus

- (5) Jotta alennettuja arvonlisäverokantoja ei sovellettaisi laajalti audiovisuaaliseen sisältöön, jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus soveltaa alennettua verokantaa kirjoihin, sanomalehtiin ja aikakauslehtiin ainoastaan, jos nämä joko kaikenlaisella fyysisellä alustalla olevat tai sähköisesti luovutettavat julkaisut eivät sisällä kokonaan tai pääasiallisesti musiikki- tai videosisältöä. **Kun otetaan huomioon, kuinka tärkeää on kirjojen, sanomalehtien ja aikakauslehtien saatavuuden helpottaminen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä ...^(9 a) määritellyllä tavalla sokeille, heikkonäköisille tai muulla tavoin lukemisesteisille, sähköisten kirjojen, sanomalehtien ja aikakauslehtien sopeutetut ja ääniversiot olisi määriteltävä sellaisiksi, jotka eivät sisällä kokonaan tai pääasiallisesti musiikki- tai videosisältöä. Näin ollen alennettua arvonlisäverokantaa voitaisiin soveltaa myös näihin muotoihin.**

^(9 a) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi ..., annettu ..., tekijänoikeudella ja lähioikeuksilla suojattujen teosten ja muun aineiston tietyistä sallituista käytöistä sokeiden, heikkonäköisten tai muulla tavoin lukemisesteisten hyväksi sekä tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/29/EY muuttamisesta (COM(2016)0596, 2016/0278(COD)) (EUVL ..., s. ...).

Tarkistus 9
Ehdotus direktiiviksi
Johdanto-osan 5 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (5 a) Jos jäsenvaltioille myönnetään vapaus soveltaa alennettuja tai poikkeuksellisen alhaisia alv-kantoja sähköisiin kirjoihin, sanomalehtiin ja aikakauslehtiin, se voisi vahvasti mainontaan perustuvaan nykymalliin verrattuna tarjota kustantajille mahdollisuuden uusiin voittomarginaaleihin ja uusiin sisältöihin kohdistuviin investointeihin. Sähköisen sisällön rahoitusmallin yleisempi pohdinta olisi myös aloitettava unionin tasolla.

Torstai 1. kesäkuuta 2017

Tarkistus 10

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 6 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (6 a) *Jäsenvaltioille tämän ehdotuksen puitteissa myönnettävä joustovara ei millään lailla rajoita käyttöön otettavaa lopullista alv-järjestelmää, jonka yhteydessä jouston mahdollinen lisääminen on suhteutettava sisämarkkinoiden toiminnalle aiheutuviin vaikutuksiin, alv-petosten laajuuteen, liiketoimintakustannusten kasvuun ja epäreilun kilpailun riskiin.*

Tarkistus 11

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 6 b kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (6 b) *Vaikka tällä direktiivillä jäsenvaltioille annetaan mahdollisuus korjata tilanne, jossa ilmenee eriarvoisuutta, sillä ei poisteta sellaisen koordinoitumman, tehokkaan ja yksinkertaisemmän järjestelmän tarvetta, jossa sovelletaan alennettuja alv-kantoja ja poikkeuksia on vähemmän.*

Tarkistus 12

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 3 alakohta

Direktiivi 2006/112/EY

Liite III – 6 kohta

Komission teksti

Tarkistus

- 6) kirjojen, sanomalehtien ja aikakauslehtien luovutus, mukaan lukien kirjastolainaus, ei kuitenkaan kokonaan tai pääasiassa mainontaan tarkoitettujen julkaisujen luovutus eikä kokonaan tai pääasiassa musiikki- tai videosisältöä sisältävien julkaisujen luovutus;

- 6) kirjojen, sanomalehtien ja aikakauslehtien luovutus, mukaan lukien kirjastolainaus, ei kuitenkaan kokonaan tai pääasiassa mainontaan tarkoitettujen julkaisujen luovutus eikä kokonaan tai pääasiassa musiikki- tai videosisältöä sisältävien julkaisujen luovutus, **mukaan lukien esitteet, esittelylehtiset ja vastaavat painotuotteet, lasten kuva-, piirros- tai värityskirjat, nuottikirjat tai -käsikirjoitukset, merikortit ja muut vastaavat kartat;**

Torstai 1. kesäkuuta 2017

Tarkistus 13
Ehdotus direktiiviksi
2 a artikla (uusi)

Komission teksti

*Tarkistus***2 a artikla****Seuranta**

Komissio laatii viimeistään kolme vuotta tämän direktiivin voimaantulon jälkeen kertomuksen, jossa yksilöidään jäsenvaltiot, jotka ovat ottaneet käyttöön samankaltaisen alennetun tai poikkeuksellisen alhaisen alv-kannan kirjoille, sanomalehdille ja aikakauslehdille ja niiden sähköisille vastineille, ja arvioidaan kyseisten toimien seurauksia talousarviovaikutusten ja kulttuurialan kehittämisen näkökulmasta.

Torstai 1. kesäkuuta 2017

P8_TA(2017)0236

Ukrainaa koskevien väliaikaisten yksipuolisten kauppatoimenpiteiden käyttöönotto ***I

Euroopan parlamentin tarkistukset 1. kesäkuuta 2017 ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi sellaisten Ukrainaa koskevien väliaikaisten yksipuolisten kauppatoimenpiteiden käyttöönotosta, joilla täydennetään assosiaatiosopimuksen mukaisia kauppamyönnytyksiä (COM(2016)0631 – C8-0392/2016 – 2016/0308(COD)) ⁽¹⁾

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

(2018/C 307/42)

Tarkistus 1

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 2 kappale

Komission teksti

- (2) **Kun otetaan huomioon** Ukrainan **toteuttamat taloudelliset uudistukset** ja **jotta voitaisiin** tukea läheisempien taloussuhteiden kehittämistä **Euroopan** unionin kanssa, on aiheellista kasvattaa kauppavirtoja tiettyjen maataloustuotteiden tuonnin osalta ja antaa myönnytyksiä yksipuolisten kauppatoimenpiteiden muodossa valikoitujen teollisuustuotteiden osalta sen mukaan kuin pyrkimyksenä on vauhdittaa tullien poistamista **Euroopan** unionin ja Ukrainan välisestä kaupasta.

Tarkistus

- (2) **Jotta voitaisiin tehostaa** Ukrainan **toteuttamia taloudellisia ja poliittisia uudistuksia**, ja tukea **ja vauhdittaa** läheisempien taloussuhteiden kehittämistä unionin kanssa, on aiheellista **ja tarpeellista** kasvattaa kauppavirtoja tiettyjen maataloustuotteiden tuonnin osalta ja antaa myönnytyksiä yksipuolisten kauppatoimenpiteiden muodossa valikoitujen teollisuustuotteiden osalta sen mukaan kuin pyrkimyksenä on vauhdittaa tullien poistamista unionin ja Ukrainan välisestä kaupasta.

Tarkistus 2

Ehdotus asetukseksi

Johdanto-osan 3 kappale

Komission teksti

- (3) Yksipuoliset kauppatoimenpiteet **myönnettäisiin** tullittoman tariffikiintiön muodossa liitteissä I ja II luetelluille tuotteille **sopimuksessa** vahvistettujen etuustariffikiintiöiden lisäksi ja poistamalla tuontitullit osittain tai kokonaan liitteessä III luetelluilta teollisuustuotteilta.

Tarkistus

- (3) **Komission julkistettua tämän asetuksen mahdollista vaikutusta koskevan analyysinsa, jossa olisi tarkasteltava tähän asetukseen sisältyvien yksipuolisten kauppatoimenpiteiden mahdollisia lopullisia edunsaajia ja keskityttävä erityisesti pieniin ja keskisuuriin tuottajiin Ukrainassa, yksipuoliset kauppatoimenpiteet olisi myönnettävä tuotteille, joiden on kyseisen analyysin pohjalta arvioitu olevan suotuisia. Nämä** yksipuoliset kauppatoimenpiteet **olisi myönnettävä** tullittoman tariffikiintiön muodossa liitteissä I ja II luetelluille tuotteille **assosiaatiosopimuksessa** vahvistettujen etuustariffikiintiöiden lisäksi ja poistamalla tuontitullit osittain tai kokonaan liitteessä III luetelluilta teollisuustuotteilta.

⁽¹⁾ Asia päätettiin palauttaa asiasta vastaavaan valiokuntaan toimielinten välisiä neuvotteluja varten työjärjestyksen 59 artiklan 4 kohdan neljännen alakohdan mukaisesti (A8-0193/2017).

Torstai 1. kesäkuuta 2017

Tarkistus 3
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 4 kappale

Komission teksti

- (4) Jotta ehkäistäisiin petosriskit, olisi myönnettävien tullittomien tariffikiintiöiden hyödyntämisoikeuden edellytyksenä oltava, että Ukraina noudattaa asiaankuuluvia tuotteiden **alkuperäsääntöjä** ja niihin **liittyviä menetteilyjä** ja että se tekee tiivistä hallinnollista yhteistyötä **Euroopan** unionin kanssa siten kuin sopimuksessa määrätään.

Tarkistus

- (4) Jotta ehkäistäisiin petosriskit, olisi **liitteissä I ja II luetteluille tuotteille** myönnettävien tullittomien tariffikiintiöiden hyödyntämisoikeuden **ja liitteessä III lueteltujen teollisuustuotteiden tuontitullien osittaisen tai täydellisen poistamisen** edellytyksenä oltava, että Ukraina noudattaa **kaikkia** asiaankuuluvia **edellytyksiä assosiaatiosopimuksen mukaisten etujen saamiseksi**, tuotteiden **alkuperäsäännöt** ja niihin **liittyvät menettelyt mukaan luettuina**, ja että se tekee tiivistä hallinnollista yhteistyötä unionin kanssa siten kuin **mainitussa** sopimuksessa määrätään.

Tarkistus 4
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 9 kappale

Komission teksti

- (9) Assosiaatiosopimuksen 2 **artiklan mukaan** demokratian periaatteiden, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien sekä oikeusvaltioperiaatteen noudattaminen **muodostavat olennaisen osan mainittua sopimusta**. On aiheellista ottaa käyttöön mahdollisuus keskeyttää etuudet väliaikaisesti, jos Ukraina ei noudata **ihmisoikeuksien, demokratian ja oikeusvaltion perusperiaatteita**.

Tarkistus

- (9) Assosiaatiosopimuksen 2 ja 3 **artiklassa määrätään, että** demokratian periaatteiden, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien sekä oikeusvaltioperiaatteen noudattaminen **ja ponnistelut korruption ja järjestäytyneen rikollisuuden torjumiseksi sekä toimenpiteet, joilla edistetään kestävä kehitystä ja tehokasta monenvälisyyttä, ovat olennaisia osatekijöitä tällä sopimuksella säännellyissä suhteissa Ukrainan kanssa**. On aiheellista ottaa käyttöön mahdollisuus keskeyttää etuudet väliaikaisesti, jos Ukraina ei noudata **assosiaatiosopimuksen yleisiä periaatteita, kuten on tehty muissa unionin allekirjoittamissa assosiaatiosopimuksissa**.

Tarkistus 5
Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 9 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (9 a) **Komission vuosikertomukseen pitkälle menevän ja laaja-alaisen vapaakauppasopimuksen täytäntöönpanosta olisi sisällytettävä yksityiskohtainen arvio tässä asetuksessa tarkoitettujen väliaikaisten yksipuolisten kauppatoimenpiteiden toteuttamisesta.**

Torstai 1. kesäkuuta 2017

Tarkistus 6

Ehdotus asetukseksi

2 artikla – 1 kohta – johdantokappale

Komission teksti

Oikeus hyödyntää 1 artiklalla käyttöön otettuja tariffikiintiöitä edellyttää sitä, että

Tarkistus

Oikeus hyödyntää 1 artiklalla käyttöön otettuja tariffikiintiöitä **ja tuontia koskevia etuustulleja** edellyttää sitä, että

Tarkistus 7

Ehdotus asetukseksi

2 artikla – 1 kohta – a alakohta

Komission teksti

a) tuotteiden alkuperäsääntöjä ja niihin liittyviä menettelyjä noudatetaan siten kuin assosiaatiosopimuksessa, ja erityisesti pöytäkirjassa I käsitteen ”alkuperätuotteet” määrittelystä ja hallinnollisen yhteistyön menetelmistä ja pöytäkirjassa II keskinäisestä hallinnollisesta avunannosta tulliasioissa, määrätään;

Tarkistus

a) tuotteiden alkuperäsääntöjä ja niihin liittyviä menettelyjä noudatetaan siten kuin assosiaatiosopimuksessa, ja erityisesti pöytäkirjassa I käsitteen ”alkuperätuotteet” määrittelystä ja hallinnollisen yhteistyön menetelmistä ja pöytäkirjassa II keskinäisestä hallinnollisesta avunannosta tulliasioissa, määrätään; **kun kyseessä ovat tuotteet, jotka on valmistettu sellaisella Ukrainan alueella tai lähetetty sellaiselta Ukrainan alueelta, joka ei ole Ukrainan hallituksen tosiasiallisessa valvonnassa, toimitetaan assosiaatiosopimukseen liitetyn pöytäkirjan I 16 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu EUR.1-tavaratodistus, jonka Ukrainan hallituksen tulliviranomaiset antavat tarkastettuaan viejän tilit tämän tiloissa ja tehtyään kaikki muut tarpeellisiksi katsomansa, kyseisen pöytäkirjan 17 artiklan 5 kohdan ja 33 artiklan mukaiset tarkastukset, mukaan lukien arviointi siitä, onko perusteltua epäillä, että väliaikaisista yksipuolisista kauppatoimenpiteistä hyötyvät talouden toimijat heikentävät korruption torjuntaa tai osallistuvat laittomaan taloudelliseen toimintaan;**

Tarkistus 8

Ehdotus asetukseksi

2 artikla – 1 kohta – b alakohta

Komission teksti

b) Ukraina pidättäytyy ottamasta käyttöön uusia tulleja tai vaikutukseltaan vastaavia maksuja ja uusia määrällisiä rajoituksia tai vaikutukseltaan vastaavia toimenpiteitä unionista peräisin olevassa tuonnissa tai lisäämästä voimassa olevien tullien ja maksujen määriä ja ottamasta käyttöön mitään muita rajoituksia tämän asetuksen voimaantulopäivästä;

Tarkistus

b) Ukraina pidättäytyy ottamasta käyttöön uusia tulleja tai vaikutukseltaan vastaavia maksuja ja uusia määrällisiä rajoituksia tai vaikutukseltaan vastaavia toimenpiteitä unionista peräisin olevassa tuonnissa tai lisäämästä voimassa olevien tullien ja maksujen määriä ja ottamasta käyttöön mitään muita rajoituksia, **syрјivät sisäiset hallinnolliset toimenpiteet mukaan lukien**, tämän asetuksen voimaantulopäivästä;

Torstai 1. kesäkuuta 2017

Tarkistus 9

Ehdotus asetukseksi

2 artikla – 1 kohta – c alakohta

Komission teksti

c) noudatetaan assosiaatiosopimuksen 2 artiklassa tarkoitettuja demokratian periaatteita, ihmisoikeuksia ja perusvapauksia sekä oikeusvaltioperiaatetta.

Tarkistus

c) noudatetaan assosiaatiosopimuksen 2, 3 ja 22 artiklassa tarkoitettuja demokratian periaatteita, ihmisoikeuksia ja perusvapauksia sekä oikeusvaltioperiaatetta **ja ponnistellaan jatkuvasti ja hellittämättömästi korruption ja laittomien toimintojen torjumiseksi;**

Tarkistus 10

Ehdotus asetukseksi

2 artikla – 1 kohta – c a alakohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

c a) noudatetaan jatkuvasti velvoitteita tehdä yhteistyötä työllisyyteen, sosiaalipolitiikkaan ja yhtäläisiin mahdollisuuksiin liittyvissä asioissa assosiaatiosopimuksen IV osaston 13 luvun (Kauppa ja kestävä kehitys) ja V osaston 21 luvun (Työllisyyttä, sosiaalipolitiikkaa ja yhtäläisiä mahdollisuuksia koskeva yhteistyö) mukaisesti sekä assosiaatiosopimuksen 420 artiklassa asetettuja tavoitteita.

Tarkistus 11

Ehdotus asetukseksi

3 artikla – 1 kohta

Komission teksti

Jos komissio katsoo, että on tarpeeksi näyttöä siitä, että 2 artiklassa vahvistettuja edellytyksiä ei noudateta, se voi keskeyttää tässä asetuksessa säädetyt etuusjärjestelyt kokonaan tai osittain 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tarkastelumenettelyjen mukaisesti.

Tarkistus

Jos komissio katsoo, että on tarpeeksi näyttöä siitä, että **tämän asetuksen** 2 artiklassa vahvistettuja edellytyksiä ei noudateta, se voi keskeyttää tässä asetuksessa säädetyt etuusjärjestelyt kokonaan tai osittain 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tarkastelumenettelyjen mukaisesti.

Torstai 1. kesäkuuta 2017

Tarkistus 12

Ehdotus asetukseksi

3 artikla – 1 a kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

Jos jäsenvaltio pyytää komissiota keskeyttämään jonkin etuusjärjestelyn sillä perusteella, että 2 artiklan b alakohdassa vahvistettuja edellytyksiä ei noudateta, komissio antaa kahden kuukauden kuluessa pyynnön esittämisestä perustellun lausunnon siitä, onko noudattamatta jättämistä koskeva väite perusteltu. Jos komissio pitää väitettä perusteltuna, se käynnistää tämän artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua menettelyä.

Tarkistus 13

Ehdotus asetukseksi

4 artikla – 1 kohta

Komission teksti

Tarkistus

1. Jos Ukrainasta peräisin olevaa tuotetta tuodaan siten, että samankaltaisten tai suoraan kilpailevien tuotteiden **yhteisön** tuottajalle aiheutuu tai uhkaa aiheutua vakavia vaikeuksia, yhteisen tullitariffin mukaiset tullit voidaan ottaa käyttöön uudelleen tällaiselle tuotteelle milloin tahansa **neuvoston määränemmistöllä komission ehdotuksesta tekemän päätöksen perusteella**.

1. Jos Ukrainasta peräisin olevaa tuotetta tuodaan siten, että samankaltaisten tai suoraan kilpailevien tuotteiden **unionin** tuottajalle aiheutuu tai uhkaa aiheutua vakavia vaikeuksia, yhteisen tullitariffin mukaiset tullit voidaan ottaa käyttöön uudelleen tällaiselle tuotteelle milloin tahansa.

Tarkistus 14

Ehdotus asetukseksi

4 artikla – 1 a kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

1 a. Komissio seuraa tiiviisti tämän asetuksen vaikutusta unionin tuottajiin liitteissä I ja II lueteltujen tuotteiden ja unionin markkinoilla voimassa olevien hintojen osalta ja ottaen huomioon käytettävissä olevat asiaan liittyvät unionin tuottajia koskevat tiedot, kuten markkinaosuus, tuotanto, varastot, tuotantokapasiteetit ja kapasiteetin käyttöasteet.

Torstai 1. kesäkuuta 2017

Tarkistus 15
Ehdotus asetukseksi
4 artikla – 2 kohta

Komission teksti

2. Komissio tekee **jäsenvaltion pyynnöstä** tai omasta aloitteestaan **virallisen päätöksen tutkimuksen vireillepanosta kohtuullisen ajan kuluessa**. Jos komissio päättää panna tutkimuksen vireille, se julkaisee asiaa koskevan ilmoituksen Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Ilmoitus sisältää yhteenvedon saaduista tiedoista, ja siinä kehoitetaan toimittamaan kaikki asiaan kuuluvat tiedot komissiolle. Siinä asetetaan määräaika, jonka kuluessa asianomaiset osapuolet voivat kirjallisesti esittää näkökantansa; määräaika voi olla korkeintaan neljä kuukautta ilmoituksen julkaisupäivästä.

Tarkistus

2. Komissio tekee **virallisen päätöksen tutkimuksen vireillepanosta kohtuullisen ajan kuluessa, jos sitä pyytää jäsenvaltio tai mikä tahansa unionin teollisuuden puolesta toimiva oikeushenkilö tai yhteisö, jolla ei ole oikeushenkilöllisyyttä, mikä tarkoittaa kaikkia samankaltaisten tai suoraan kilpailevien tuotteiden tuottajia unionissa tai suurta osaa niistä**, tai omasta aloitteestaan, **jos komissiolle on selvää, että on olemassa riittävää, alustavaa näyttöä. Tätä artiklaa sovellettaessa ”suurella osalla” tarkoitetaan unionin tuottajia, joiden yhteenlaskettu tuotos on yli 50 prosenttia kyseisen pyyntöä kannattavan tai vastustavan teollisuuden osan tuottamien samankaltaisten tai suoraan kilpailevien tuotteiden kokonaistuotannosta unionissa ja vähintään 25 prosenttia unionin teollisuuden tuottamien samankaltaisten tai suoraan kilpailevien tuotteiden kokonaistuotannosta**. Jos komissio päättää panna tutkimuksen vireille, se julkaisee asiaa koskevan ilmoituksen Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Ilmoitus sisältää yhteenvedon saaduista tiedoista, ja siinä kehoitetaan toimittamaan kaikki asiaan kuuluvat tiedot komissiolle. Siinä asetetaan määräaika, jonka kuluessa asianomaiset osapuolet voivat kirjallisesti esittää näkökantansa; määräaika voi olla korkeintaan neljä kuukautta ilmoituksen julkaisupäivästä.

Tarkistus 16
Ehdotus asetukseksi
4 artikla – 6 kohta

Komission teksti

6. Komissio tekee päätöksensä kolmen kuukauden kuluessa 5 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Päätös tulee voimaan kuukauden kuluessa sen julkaisemisesta.

Tarkistus

6. Komissio tekee päätöksensä kolmen kuukauden kuluessa 5 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Päätös tulee voimaan kuukauden kuluessa sen julkaisemisesta. **Yhteisen tullitariffin mukaiset tullit otetaan uudelleen käyttöön niin pitkäksi ajaksi, kuin unionin tuottajien taloudellisen tilanteen ja/tai rahoitustilanteen heikkenemisen torjunta edellyttää tai tällaisen heikkenemisen uhka kestää. Uudelleenkäyttöönotto ei saa kestää yli yhtä vuotta, jollei sitä jatketa asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa. Jos lopullisesti vahvistettujen tosiasioiden perusteella todetaan, että 4 artiklan 1 kohdassa vahvistetut edellytykset eivät täyty, komissio hyväksyy 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen täytäntöönpanosäädöksen tutkimuksen ja menettelyn lopettamisesta.**

Torstai 1. kesäkuuta 2017

Tarkistus 17
Ehdotus asetukseksi
5 a artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

5 a artikla

Yksipuolisten kauppatoimenpiteiden toteuttamisen arviointi

Komission vuosikertomukseen pitkälle menevän ja laaja-alaisen vapaakauppasopimuksen täytäntöönpanosta olisi sisällytettävä yksityiskohtainen arvio tässä asetuksessa tarkoitettujen väliaikaisten yksipuolisten kauppatoimenpiteiden toteuttamisesta sekä tarvittaessa arvio kyseisten toimien sosiaalisista vaikutuksista Ukrainassa ja unionissa. Tiedot maatalouteen liittyvien tariffikiintiöiden käytöstä on asetettava saataville komission verkkosivustoilla.

Tarkistus 18
Ehdotus asetukseksi
Liite I – taulukko – 4 rivi

Komission teksti

09.6752	2002	<i>Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt tomaatit</i>	5 000
---------	------	--	-------

Tarkistus

Poistetaan.

Tarkistus 19
Ehdotus asetukseksi
Liite II – taulukko – 2 rivi

Komission teksti

<i>Tavallinen vehnä, spelttivehänä sekä vehnän ja rukiin sekavilja, jauhot, rouheet, karkeat jauhot ja pelletit</i>	1001 99 00, 1101 00 15, 1101 00 90, 1102 90 90, 1103 11 90, 1103 20 60	100 000 tonnia vuodessa
---	--	-------------------------

Tarkistus

Poistetaan.

Torstai 1. kesäkuuta 2017

Tarkistus 20
Ehdotus asetukseksi
Liite II – taulukko – 3 rivi

Komission teksti

Maissi, muu kuin siemenvilja, jauhot, rouheet, karkeat jauhot, pelletit ja jyvät	1005 90 00, 1102 20, 1103 13, 1103 20 40, 1104 23	650 000 tonnia vuodessa
--	---	--------------------------------

Tarkistus

Maissi, muu kuin siemenvilja, jauhot, rouheet, karkeat jauhot, pelletit ja jyvät	1005 90 00, 1102 20, 1103 13, 1103 20 40, 1104 23	650 000 050 kiloa vuodessa
--	---	-----------------------------------

Tarkistus 21
Ehdotus asetukseksi
Liite III – taulukko – 3 kohta

Komission teksti

3102 10 10	<i>Virtsain (urea), myös vesiliuoksena, jossa on enemmän kuin 45 painoprosenttia tyyppiä kuivasta vedettömästä tuotteesta (ei kuitenkaan tabletteina tai niiden kaltaisessa muodossa tai bruttopainoltaan enintään 10 kg:n pakkauksissa)</i>	3 %
-------------------	---	------------

Tarkistus

Poistetaan.

Torstai 1. kesäkuuta 2017

P8_TA(2017)0237

Yhtenäinen viisumin kaava *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 1. kesäkuuta 2017 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhtenäisestä viisumin kaavasta 29 päivänä toukokuuta 1995 annetun asetuksen (EY) N:o 1683/95 muuttamisesta (COM(2015)0303 – C8-0164/2015 – 2015/0134(COD))

(Tavallinen lainsäätämismenettely: ensimmäinen käsittely)

(2018/C 307/43)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2015)0303),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan sekä 77 artiklan 2 kohdan a alakohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C8-0164/2015),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon asiasta vastaavan valiokunnan työjärjestyksen 69 f artiklan 4 kohdan nojalla hyväksymän alustavan sopimuksen sekä neuvoston edustajan 3. toukokuuta 2017 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön ja oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon (A8-0028/2016),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se korvaa ehdotuksensa, muuttaa sitä huomattavasti tai aikoo muuttaa sitä huomattavasti;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P8_TC1-COD(2015)0134

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 1. kesäkuuta 2017, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/... antamiseksi yhtenäisestä viisumin kaavasta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1683/95 muuttamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) 2017/1370.)

Torstai 1. kesäkuuta 2017

P8_TA(2017)0238

EU:n perusoikeusviraston monivuotinen toimintakehys 2018–2022 *****Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 1. kesäkuuta 2017 esityksestä neuvoston päätökseksi Euroopan unionin perusoikeusviraston monivuotisen toimintakehymen vahvistamisesta vuosiksi 2018–2022 (14423/2016 – C8-0528/2016 – 2016/0204(APP))****(Erityinen lainsäätämisyjärjestys – hyväksyntä)**

(2018/C 307/44)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (14423/2016),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 352 artiklan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0528/2016),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 1 ja 4 kohdan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan suosituksen (A8-0177/2017),
1. antaa hyväksyntänsä esitykselle neuvoston päätökseksi;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.
-

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI